

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HOMERI ODYSSÆA.

*Cum interpretatione Lat. ad verbum, post alias omnes
editiones repurgata plurimū erroribus, (& quidem
crassū alicubi) partim ab HENR. STEPHA-
NO, partim ab alijs.*

Adjecti sunt etiam
HOMERICI CENTONES
qui Græcè ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΑ: item,
Proverbialium Homeri versuum libellus.

Editio postrema diligenter recognita per I. T. P.

AMSTELREDAMI,

Sumptibus HENRICI LAURENTII,
Bibliopolæ. clc lō c XLVIII.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

5 **Ω**Ν ἀγροὶ γίνεται πρὸς τὴν Οδυσσεΐα εἰς Ἰθάκην
πυροβόλῳ ἀπὸ τῆς Καλυψίδος ἡσσε. μετ' αὖτ' ἡ Αθήνη εἰς
Ἰθάκην πρὸς γίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μίντη
βασιλεῖ Ταφίων. γιομένης ὁ ὁμιλίας, παρενιστασα ἡ Αθήνη
Τηλεμάχῳ πρὸς γινώσκ' ἀφ' οὗ τὴν τῷ πατρὸς ζήτησιν, εἰς
Πύλον μὲν, πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτῃν δ' πρὸς Μινέλαον,
ἀπαίρει, ἔμφασιν δίδουσα ὡς θεὸς εἴη. καὶ τῷ μνηστέρῳ γίνεται
10 εὐνοχία.

Α Λ Λ Η.

Αλφα, θιν ἀγροὶ, Οδυσσίδι Παλλὰδι θάρσος.

- 15 **Α** Νδρά μοι ἔνιπαι Μῦσα πολύτερον, ὅς μ' ἄλλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἵπαι Τροίης ἱερὸν πολίεθρον ἔατον.
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἰδὲν ἄστα, καὶ νόον ἔγνω.
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πότιναι παῖν ἄλγιστα οἱ κτ' θυμῶν,
Ἀργύμυρ' αὖτε ψυχῶν καὶ νόον ἱπταίρων.
Αἶψ' ἔδ' ὡς ἐπείρουσ' ἱρρύσαστο ἱερμὸς αἶψ'.
Αὐτῶν γὰρ σφιστέρησιν ἀτασθαλίῃσιν ὅλοισιν,
20 Νήπιοι, οἱ κτ' βῆς ὑπερίοιος ἡλίοιο
Ἡδίων· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἀμύθην γε θεὰ θυγάτηρ Διὸς εἰπὶ καὶ ἡμῖν.
Εὐδ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσσι φύζαν αἶπυν ὀλεθρον.
Οἴησι ἔσαν, πέλεμγον τε πεφινυγότες ἠδὲ θάλασσαν.
25 Τὸν δ' οἷον νόστω κερχευόμενον ἠδὲ γυναικὸς
Νύμφη πότνι· ἔρυκε Καλυψὶν δῖα θεῶν
Εὐσείας γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Αἶψ' ὅτε δὴ ἔτις ἤλθε πρὸς πλοῦτον εὐσείων,
Τῷ οἱ ἐπικλώσαστο τοὶ οἰκόνδε νόστον
30 Εἰς Ἰθάκην, ὅδ' ἔνθα πεφυγμῶν ἦεν αἰδών,
Καὶ μετ' οἷσι φίλοισι, θιν δ' ἰλίεσσι ἄπαντες,

ARGUMENTUM I. LIBRI
ODYSSEAE HOMERI.

DEorum consilium fit de Ulyssæ in Ithacam mittendo
à Calypsus insula. Post quod Pallas in Ithacam pro-
ficiscitur ad Telemachum, similis facta Mentæ regi &
Taphiorum. Facto autem colloquio Pallas adhortata Tele-
machū, ut proficisceretur ad patris inquisitionem: ad Pylum
quidem, ad Nestorem: in Spartam verò ad Menelaum, eva-
nuit: indicio dato quòd dea esset. Et procorū fit convivium.

ALIUD.

10

In primo lib. est deorum concio, Ulyssæ
Palladi confidentia.

Virum dic mihi Musa versutum, qui valde multum
Erravit, postquam Trojæ sacrum oppidū diripuit:
Multorū autē hominū vidit urbes & mētē novit. 15
Plurim. v. ille in mari passus est dolores suo in ani-

Magna cura servans suamque animā & reditū sociorū: (mo,
Sed neque sic eripuit socios tametsi cupidus.

Malorum
suum
homo si-
bi causā:
20

Suis enim ipsorum nequitijs perierunt

Stulti, qui boves supergradientis solis

Comederunt: ast is his abstulit reditus diem.

Horum partem aliquam dea filia Jovis dic & nobis.

Jam alii quidem omnes quotquot effugerant sævā mortem

Domī erant, bellōque elapsi & mari,

Hunc solum reditus, indigentem atque uxoris

25

Nympha veneranda, deinebat Calypso diva deorum

In specubus cavis, illum in primis cupiens sibi maritum esse,

Sed quando tempus venit circummeantibus annis,

Quo ei destinarunt dii domum redire

In Ithacam, neque tum expers erat certaminum,

30

Etiā inter suos amicos: dii verò miserabantur omnes,

Neptu-
nus solus
Ulyssi
inensus

Præter Neptunum : ille indefinenter irascebatur

Divino Ulyssi antequam suam in terram veniret.

Sed ille quidem Æthiopus accesserat longè semotos,
(Æthiopus qui bifariam divisi sunt, ultimi hominum,

5 Alij quidem occidentalis solis, alij verò orientalis)

Communicans taurorumque & agnorum hecatombas,

Sic ille delectabatur convivio assidens : cæterum dij alij
Jovis in regia Olympij congregati erant.

His autem sermones cœpit pater hominumque deorumque.

10 Recordabatur enim in animo inculpati Ægisthi,

Quem Agamemnonides inclytus occidit Orestes :

Hujus ille memor his verbis immortales affatus est,

Jovis Ver-
ba in deo-
rum con-

Papæ, ut scilicet deos mortales culpant.

Ex nobis enim iniquiunt mala esse, qui verò & ipsi

15 Suis stultitijs præter fatum angores patiantur.

cilio: In-
justo in
malis
Deos ac-
cusamus.

Quemadmodum & nunc Ægisthus præter fatum Attidis

Duxit uxorem sponsam, ipsum verò occidit reversum,

Veritus gravem mortem, quoniam illi prædiximus nos,

Mercurio missio speculatore Argicida :

20 Neque ipsum occide, nec dux uxorem.

Ex Oreste enim erit ultio Attidæ,

Postquam pubuerit, & suam desiderabit ditionem

Sic ait Mercurius, sed non mentem Ægisthi

Persuasit bona consulens : nunc simul omnia luit.

25 Huic respondit postea dea cæcia Pallas,

Minerva
pro Ulyf-
se Iovem
orat.

O pater noster Saturnie summe regum

Et valde ille quidem merita periit morte :

Sic pereat & alijs, quicumque talia fecerit.

Verum mihi pro Ulyssæ bellicoso cruciatur cor

30 Infelice, qui sanè diu ab amicis calamitates patitur

Insula in circumstua. ubi umbilicus est maris,

Insula sylvestra : dea verò intra domum habitat

Atlantis filia multiscij, quique maris

Omnes profunditates novit. sustinet autem columnas ipse

35 Longas, quæ terramque & cælum amplectuntur :

Ejus filia infortunatum lugentem detinet.

Semper enim mollibus & dulcibus sermonibus

Νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀπαρχὰς μὲν ἵκναιται
 Ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ, πάρος κ' ἰαίαν ἰκέσθαι.
 Ἀλλ' ὃ μὲρ Αἰθίοπας μετακίαθε τηλόθ' ἵόντας,
 (Αἰθίοπας τοὶ διχρῆ διδύαται, ἔχρατοι ἀνδρῶν,
 Οἱ μὲρ δυσσεμῆς ὑπερβόροιο, οἱ δ' ἀνιόντες)
 Ἀντίων βαρύνει τε καὶ ἀρνείων ἱκετόμενης.
 Εἰς δ' ὅγα πέριπτο δαιτὶ παρὲρ μῆρ'· οἱ δ' ἄλλαι
 Ζηῶδες ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπικαὶ ἀθρόοι ἦσαν.
 Τοῖσι δ' ἐμύθηεν ἥρως πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Μηήσατο γὰρ κτ' ἑμὸν ἀμύμονος Αἰγίδαοιο,
 Τὸν ῥ' Ἀραμειμονοίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν Ὀρέης·
 Τῷ ὅγ' ἐπιμνηθεὶς, ἐπὶ ἀθανάτοισι μετηυδα,

Ὡ πόποι, εἴον δὴ νῦν θεὸς βροτῶν αἰπύωνται.
 Εξ ἡμῶν γὰρ φασὶ κρῖν' ἑμὲν ἄν· οἱ δ' καὶ αὐτοὶ
 Σφῆσιν ἀπειθαλίησιν ὑπὲρ μέρον' ἄλγ' ἔχουσιν.
 Ως καὶ νῦν Αἰγίδαος ὑπὲρ μέρον', Ἀτρεΐδῃ
 Γῆρ' ἄλοχον μενησῶ, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσας,
 Εἰδὼς αἰκῶν ὀλιθρον', ἐπεὶ πρὸς οἱ αἰπολὸν ἡμῶς,
 Ερμείαν κίμψαντες εὐσκοπὸν Ἀργεφόντῳ.

Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μολάσθαι αἰχριν.
 Ἐκ γὰρ Ορέης τίσις ἴοιται Ἀτρεΐδῃ.
 Ὡς ποτ' * ἀνῆθήσῃ τε καὶ ἥς ἰμεῖσται αἴης.
 Ως ἴφ' αὖθ' Ερμείας. ἀλλ' ἔφρηνε Αἰγίδαοιο
 Ποῖδ' ἀρχαῖα φρονέων. νῦν δ' ἀθρόα πᾶντ' ἀπέπεισε.

Τὸν δ' ἡμέτερόν τ' ἐκτετα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Ὡ πάτερ ἡμίτερ Κρονίδη, ὕπατι κρείοντων,
 Καὶ λίην καὶ ὅς γε εἰσέχη κοῖται ὀλίθρου·
 Ως ἀπείλοιο καὶ ἄλλος ὅπς τ' αὐτῷ γε εἴξει,
 Ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῇ δαΐφρονι δαίεσται ἤτορ
 Δυσμέρον, ὅς δὴ δευρὶ φίλων ἀποπήματα πύχρει,
 Νῆσθ' ἐν ἀμφοτέρῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ πηλασσης,
 Νῆσθ' ἐν διδρυγίσσῃ· θεὰ δ' ἐν δώμασι γαίῃ
 Ἀτλαντὸς θυγατρὸς ὀλοέφρονος, ὅστις πηλασσης
 Πάσης βένθησι εἶδεν, ἔχει δὲ τι κίονας αὐτὸς
 Μακροῖς, αἱ γαῖάν τε καὶ ἔρπονδ' ἀμφὶς ἔχουσι·
 Τῷ θυγατρὸς δόξωσαν ὀδυρμῶν κατ' ἐρέκει·
 Αἰεὶ δ' ἐμολακρῶσι καὶ ἐμυλλοῖσι λόγῳσι

Θείλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Οδυσσεύς
 ἰὺ μὲν ὅτ' ἐκ κρητὸν δόπορ' ἰσχύσεται νηῶσιν
 ἦε γαίης, γαίην ἰμείριται, ἔδ' ἐν τοῖσι παῖσι
 ἔν τε πίπται φίλον ἦτορ Ολύμπιοι. ἔν τε Οδυσσεύς

9 Ἀργείων ὠδὸν νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ἰσχυρὰ
 Τρώϊν ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τίσιν ὠδύσσο Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' ἀντιφθέγγεται Φειληγέτης Ζεὺς,
 Τίενοι ἱμέρ', ποῖόν σ' ἔπος φύγει ἱρκὸς ὀδύνην;
 Πῶς ἂν ἔπειτ' Οδυσσῆ' ἔγω θεοῖσι λατοίμην;

10 Ὅς πῖρα μὲν τόον ἐπὶ βροτῶν, πῖρα δ' ἱερὰ θηοῖσιν
 Ἀθηνάεσσιν ἔδωκε τοῖς ἔρῃσιν ἐν ῥυτῇ ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηχος ἀσπίδ' αἰὲν
 Κύκλωπος κηρόλῳ, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάσσει,
 Ἀντήϊον Πολυφῆμον, ὃς κρέσσει ἐπὶ μέγιστον

15 Πᾶσι Κυκλώπιοι. Θέωσθε δέ μιν τίς νύ μοι Φη,
 Φόρῳ μὲν θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτιο μίδδοντες,
 Ἐν σπείρῳ γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσας.
 Ἐκ τῇ δὲ Οδυσσῆα Ποσειδάων ἀνοσίχθων
 Οὐπ' ἡσυχάζειν, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

20 Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε φειφραζόμεθα πάντες
 Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι, Ποσειδάων ἢ μνηστήρι
 Οὐρόλοισι, ἐ μὲν γάρ τι θυήσεται αἰτία πάντων
 Ἀθηνάων, αἴκητι Θιδῶν ἱερὸν αἰὲν οἶον.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

25 Ὡς πάντα ἡμίτερ' ἐκροῖσθαι, ὕπαιτι κρηόωντων,
 Εἰ μὲν δὴ νῦν τῷτο φίλον μακάρεσσιν ἦτορ,
 Νεσθῇσιν Οδυσσῆα δαΐφρονα ὅνδε δύνοντι,
 Ἑρμείῳ μὲν ἔπειτα Διὶ κτεροῖσι Δρυοφόνειόν τε
 Νῆστον ἐς Ωγογίῳ ὀτρυνόμεν, ὅφρα τίχῃσιν

30 Νύμφῃ ἐν πολυχάρῳ εἴπῃ νημερτέα βελών,
 Νόστον Οδυσσῆ' ὅτ' ὡς πᾶσι φρονέοντες, ὡς κείνηται
 Αὐτὰρ ἔγωγε Ἰθάκῃ δ' ἰστανύσσεσθαι, ὅφρα οἱ ἦτορ
 Μαῶδον ἐπατρύω, καὶ οἱ μὲν ὅτ' ἐν φρεσὶ θῶ.
 Εἰς ἀγορῇ καλέσεται κερηκόμενους Ἀχαιοὺς,

35 Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰὲν
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς.
 Πέμψα δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμάρτυνται,

Demulcet, ut Ithaces obliviscatur : cæterum Ulysses
 Cupiens vel fumum exilientem videre
 Sux tetraz mori desiderat. at non tibi tandem
 Convertitur charum cor, Olympe nonne Ulysses
 Græcorum apud naves gratificabatur sacrificando
 Troja in lata ? quid illi tantum irascaris, ô Jupiter ?

Huic respondens allocutus est nubium congregator Jup. Jupiter
Miner-
væ re-
spondet.

Mea filia, qualis sermo excidit septum dentium ?
 Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer ?
 Qui longè superat prudètia homines, plurima vero sacra Dijs 10

Immortalibus persolvit, qui cælum latum inhabitant ?

Sed Neptunus terram continens assiduè semper

Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit

Divinum Polyphemum, cujus robur est maximum

Inter omnes Cyclopas: Thoosa autem cum peperit nympha

Phorcynis filia maris indomiti regis

In specubus cavis Neptuno mixta.

Ex eo tempore Ulysssem Neptunus terraz quassator

Neutiquam occidit, errabundum autem arcet à patria terra.

Sed agite nos ipsi verò dispiciamus omnes

Reditum, quo pacto contingat, Neptunus autem deponat

Suam iram : neque enim quicquā poterit contra omnes unus

Immortales invitis Dijs contendere.

Huic respondit deinde dea cæsia Minerva,

O pater noster Saturnie, supreme regnantium,

Siquidem nunc hoc gratum beatis dijs,

Redire Ulysssem prudentem ad suam domum,

Mercurium tum internuncium Argicidam

Insulam in Ogygiam celeriter mittamus, ut celerrimè

Nymphæ pulchricomæ edicat firmam voluntatem

Reditum Ulyssis prudentis, uti redeat.

Porro ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium

Magis excitem, & ipsi robur in mente ponam,

In concionem vocando comatos Græcos,

Omibus procis interdicere, qui ejus semper

Pecora pingua mactât, & flexipedes sinuosis cornibus boves

Mittam autem in Sparten & in Pylum arenosam

Reditum sciscitaturum patris sui, sicubi audiret,
Atque ut eum gloria insignis inter homines habeat.

Sic fata pedibus subligavit pulchra talaria,

Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant super mare,

9 Et super rotundam terram simul cum flatu venti.

Accepit autem fortem hastam, acuminatam acuto ære,

Gravem, magnam, validam, qua domat acies virorum

Heroum, quibus utique irascitur forti patre nata. (tanter :

Descendit autē ab Olympi verticibus impetu ruens præcipi-

10 Stabat autem Ithacæ in populo ad vestibulum Ulyssis,

Limine in anlæ, in manu autem gerebat feream hastam,

Similis hospiti Taphiorum duci Mentæ.

Invenit autem procos superbos, qui quidem tum

Calculis ante januam animum oblectabant.

11 Sedentes in pellibus boum quos occiderant ipsi :

Præcones autem ipsi & seduli famuli,

Alij quidem vinum miscebant in crateribus & aquam,

Alij autem spongijs foraminosis mensas

Abstergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.

20 Hanc verò longè primus vidit Telemachus deo similis.

Sedebat enim inter procos suo mœrens corde,

Representans patrem probum in mente, si alicunde veniens

Procorum quidem dispersionem per ædes faceret,

Honorem autem ipse haberet, & bonis suis imperaret :

21 Hæc cogitans, procis assidens vidit Palladem.

Ibat autem rectâ foris : indignabatur autem animo

Hospitam diu ad januam stare : propè autem stans,

Manum prehendit dextram, & suscepit ferream hastam,

Et ipsam allocutus verba alata dicebat,

Salve hospes, à nobis amicè tractaberis, cæterum deinde

30 Cœna fartus loquere quæcunque opus sit.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva.

Illi verò quidem intra domum erant excelsam,

Hastam quidem statuit ferens ad columnam longam,

35 Intra armarium bene politum, ubi utique aliæ

Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ.

Ipsam verò in thronum collocavit, stragulo substrato

Pulchro,

Miner-
væ Miræ
regis ha-
bitum
mentita
à Tele-
macho

30
hospitio
excipi-
tur.

Νόστον πυστήριον πατρὸς φίλον, ἧν ποῦ ἀκρόστη,
 Ἡδ' ἵνα μιν κλέος ἰδὼλὸν εὖ ἀνθρώποισιν ἔχησιν.

Ὡς εἰπὺς, ἔπειτα πρῶτον ἰδὼντατο κρητὰ πίδαλα
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τί μιν φέρον ἢ μὲρ ἐφ' ὕψελος
 Ἡδ' ἐκ' ἀπείρονα γαῖαν ἄμφοι πνοῆς ἀνέμοιο.
 Εἴλειτο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀπὸ χυμῶν ὀξὺ χαλκῶ,
 Βελὸν, μέγαν, σιδερόν, τῷ γάμῳσι σίχως ἀνδρῶν
 Ἡρώων τοῖσιν τε χετίσσι τε ἐβόλας πεπλεγμένη.
 Βῆ ἣ κατ' Οὐλύμποιο κρητῶν ἀΐξασα.

Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμον, ἐπὶ ἀστυρίῳ Οδυσῆϊ,
 Οὐδ' οὐδ' ἐκ' αὐλείῃ· παλάμη δ' ἔχε χαλκίῳ ἔγχος,
 Εἰδιδυμένη ξείνῃ Ταφίῳ ἡγήτορα Μέντη.
 Εὖρε δ' ἄρ' ἀμνηστῆρας ἀγνώστους· οἱ μὲρ ἔπειτα
 Πρωτοῖσι παρπαροῖσι θυράων θυμῷ ἔπειτα,

Ἡρόων εὖ βίνοισι βοῶν ἔς ἔκτανον αὐτοί.
 Κέρκυες δ' αὐτοῖσι καὶ ὅτεσσι θεράποντες,
 Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 Οἱ δ' αὖτε ἀπὸ γάλλοισι πολυτῆταισι τραπίδας
 Νίζον, καὶ ἀσπίνοντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δαπτύνοντο.

Τῶν ἣ πολὺ πρῶτος ἴδεν Τηλέμαχος θροοειδής·
 Ἦτο γὰρ εὖ μνηστῆρσι φίλοι πτηνῶν ἦτορ,
 Οσομένῳ πατέρ' ἰδὼλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴ ποθεν ἔλθων
 Μνηστῆρων τῶν μὲρ (κισσῶσιν κτ' ἀνέμῳ τῇσι,
 Τιμῇ δ' αὐτὸς ἔχει, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσει.

Τὰ φρογῶν, μνηστῆρσι μετ' ἡμῶν οἷσι δ' Ἀδελύκῳ.
 Βῆ δ' ἱθὺς ἀστυρίῳ, νεμεομένη δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ξάνου δαδὰ θυρήσιν ἐφεισμένῳ. ἐγὺν δὲ ἣ γαῖε
 Καὶ ἴλα δαξίτινόν, καὶ ἰδὲ ξάτο χαλκίῳ ἔγχος·
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πειρώμενος ἀσπινύδων.

Χαῖρε ξοῖνε· παρ' ἄμμοι φιλήσας, αὐτὴρ ἔπειτα.
 Δείπνε πασάμῳ μνηστῆσαι ὅττιέ σε χρεῖ.

Ὡς εἰπὼν ἡγήσθ', ἣ δ' ἔπειτα Παλλὰς Ἀθήνη·
 Οἶδ' ὅτι δήρ' ἔντοδ' ἔστι δῆμον ὑψηλοῖο.
 Ἐγχος μὲρ ἔστησι φέρον ἀπὸς κίονα μακρόν,
 Δαρδύλῃς ἐντοδ' ἐυξέει, ἦν δ' ἀπὸ ἄλλων
 Ἐγχ' Οδυσῆϊ παλασσίφρονας ἔπειτα πολλὰ·
 Αὐτὴν δ' εἰς θρόνον εἶσι ἄγον, ἔπειτα λιτὴ πεπλεγμένη

Καλὸν, δαιδάλειον, ὑπὸ ἧ ἡρώους ποσὶν ἦεν.
 Παρ' αὐτὸς κλισμὸν ἦτο ποικίλον, ἔκτοθ' ἄλλων
 Μνηστῆρων, μὴ ξείνος αἰτιηθεὶς ὀρυμαδίῳ,
 Δάπτει ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μεταλῆναι,

5 Ἡ δ' ἵνα μιν πατρὸς δάπτει χαλκίοιο ἔργιστο.
 Χέρνυται δ' ἀμφίπολος παρθένος ἐπὶ χυτὸν Φίρυστον
 Καλῇ, χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρείοιο λείῃτης,
 Νίψααζ' ὠχρὰ ἧ ξιφίῳ ἵπταυσσε τεκπίζου.
 Σίττον δ' αἰδοῖναι ταμίη παρέηκε Φίρυστον.

10 Εἶδεν τε πόλιν ἐπιθεῖσκα, χαλκίζουδρην παρῶντων.
 Δαιτρός ἧ κρητὴν πίνακας παρέηκεν αἰετοῖς
 Παντοίων, ὠχρὰ δ' ἔσφι τίθει χρύσεια κύπελλα,
 Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἱπώχτο εἰσοχρῶν
 Ες δ' ἤλθον μνηστῆρες ἀγυῶρες· οἱ μὲρ ἵππειται

15 Ἐξείης ἔζοντο χτ' κλισμῶς τε θρόνος τε·
 Τοῖσι ἧ κήρυκες μὲρ ὕδωρ ἐπὶ χείρας ἔχευαν,
 Σίττον ἧ δμῶαί πυρηνέουσιν ἐν * κρητοῖσιν,

20 Οἱ δ' ἐκ' οἰκίαν ἐντοῖμα παρκαίμεναι χείρας ἔκλιναν.
 Κῆρυξ· Κῆρυξ ἧ κρητῆρος ἐπιστήσαντο ποταίο.

25 Ἡ γὰρ αὐτὴ ἐπὶ πόσιν * καὶ ἐδῆν * ἐξ ἔργον ἵπτο
 ἐκ. π. Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲρ ἐοὶ φρεσὶν ἄλλα μαρμελά,
 Οἷδ' ἐκ Μολπῇ τ' ὀρχηστὺς τι (τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς)
 Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίτταρ' ὡς ἐκκαλέα ἦκε.
 Φημίω, ὅς ῥ' ἦεν δὲ ὠχρὰ μνηστῆρσιν ἀνείκη·

30 Ἡτοι δ' φορμίζων ἀνιῶαλλετο κελὸν αἰείδων.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος παρσέφῃ γλαυκῶπιν Ἀθλιῶν,
 Ἀγχι γῶν κεφαλῶν, ἵνα μὴ πυρσίδα' οἱ ἄλλοι,
 Ξεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νιμεσθήσῃ, ὅττι κεν εἴπω·
 Τύττοισι μὲρ ἔωται μέλει, κίτταρ' καὶ αἰοιδῇ,

35 Ρεῖ', ἐπεὶ ἀλλόττερον βιάται νῆπιον ἔδουσι
 Αἰετοῖς ἢ δὴ πον λευκ' ὅσ' αὖ πύθηται ὄμβρος,
 Κεῖμ' ἔω' ἢ πέριθ, ἢ εἰν αἰὲν κῦμα κυλίνδου·
 Εἰ κενόν γ' ἰδέσθην ἧ ἰδίατο νοσήσαντα,
 Πάντες κ' ἀρησάσθ' ἐλαφρότεροι πόδας εἰνάω

40 Ἡ ἀφειόπερι χρυσοῖο τε ἰδῆνός τε,
 Νῦν δ' οὐ μὲρ ὡς δαπνῶλε κακὸν μέρον, ἐδὲ περ ἡμῶν
 Θάλατταν, εἰ καὶ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

Pulchro, ingeniosè factò: sub autem pedibus scabellum erat.

Ipsi autem lecticam apposuit variegatam ab alijs

Proci, ne hospes offensus strepitu,

In convivio turbaretur, cum superbis congressus,

Atque ut ipsam de patre absente interrogaret,

Aquàm verò ancilla ex gurgite profundebat ferens

Pulchro, aureo, super argenteum lebetem

Ad lavandum: juxta autem politam stravit mensam,

Panem verò veneranda cellæ custos apponebat,

Fercula multa apponens de præsentibus,

Coquus autem carniū lances apposuit sumens

Omnigenūm, ipsis autem apponebat aurea pocula.

Præco autem eos sedulò obibat vinum fundens.

Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò

Ordine sedebant per sedilia thronosque:

His verò præcones quidem aquam manibus infundebant,

Panem verò ancillæ expediebant è canistris: (bant:

Illi autè ad cibos paratos & antè appositos manus protende-

Pueri verò crateres coronarunt potus.

Sed postquam potus & escæ desiderium exemerunt

Proci, ipsis verò alia in mente curæ erant.

Cantus saltatioque (hæc enim sunt ornamenta convivij)

Præco autem in manus citharam perpulchram posuit

Phemio, qui quidem cecinit inter procos, vi. i. coactus,

Videlicet ille cithara cœpit pulchrè canere,

Porro Telemachus allocutus est glaucis oculis Palladem,

Propè habens caput, ut non audirent alij:

An hospes chare, ob id mihi irasceris quod dixero?

His quidem hæc curæ sunt, cithara & cantus;

Faciliter sanè: quoniam alienum cibum impunè absument

Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre

Jacentia in continenti, vel illa in mari fluctus versat.

Atqui si illum in Ithacam viderint reversum,

Omnes optarint celeriores pedibus esse,

Quàm instructiores auro vestique

Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis

Spes est, etiam si quis terrestrium hominum

Proci Pa
nelopes
epulatur

Telemachus & Minerva
hospitiæ
collo-
quium.

Qui

Qui dicat rediturum esse : hujus verò perijt reditus dies.

Sed agè, mihi hoc dic, & verè enarra :

Quis ? unde es hominum ? ubi tibi civitas atque parentes ?

Qua autem in navi advenisti ? quo pacto te nautæ

9 Duxerunt in Ithacam ? quosnam se esse prædicant ?

Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse.

Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,

An recens venisti, aut paternus es

Hospes, quoniam multi frequentabant viri nostram domum

20 Alij, quoniam etiam ille hominibus erat graciosus.

Hunc rursus allocuta est dea cælia Minerva,

Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo,

Mentes Anchiali prudentis præ me fero esse

Filius ? cæterum Taphijs navigandi studiosus impero.

25 Nunc verò huc cum navi atque socijs

Navigans per obscurum pontum ad alienæ linguæ homines.

Ad Temelsen propter æs : duco autem splendidum ferrum,

Navis autem mihi stat ad agrum seorsum ab urbe,

In portu Rhethro sub Neio sylvo.

30 Hospites autem invicem paterni gloriamur esse

Ab initio, siquidem senem interrogas accedens

Laërtem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem

Venire, sed seorsum in agro dolores pati

Verula cum ancilla, quæ illi cibumque potumque

35 Apponit, quoties ipsum labor circa membra invaserit

Repentem per fertile solum planitiei vitibus consistæ :

Nunc autem veni, sed ipsum ajunt peregrè esse

Tuum patrem, verum huic dij impediunt iter.

Non enim adhuc mortuus est super terram divinus Ulysses,

30 Sed adhuc alibi vivus detinetur in lato ponto,

Insula in circumflua : sævi autem ipsum viri tenent.

Feri, qui alicubi illum invitum detinent.

Porrò nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo

Immortales suggerunt & quemadmodum perfectum iri puto.

35 Non quasi vates firm neque auspicioꝝ clarè peritus :

Neque adhuc diu chara à patria terra

Erit, neque si etiam ferrea vincula illum detineant :

Cogi-

Φησὶν ἰλιύσας· τὲ δ' ἄλιστα νόστιμον ἦμεν,
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξων,
 Τίς; πύθινός τις ἀνδρῶν πόθι τις πόλις ἦδ' ἐταρῆες;
 Ὅσποίης δ' ἐπὶ νηὸς κίβητος; πῶς δέ σε καὶ αὐτῶν
 Ἠγάθων εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμελλεν σὺ χροτῶνται;
 Οὐ μὲν γάρ τι σε περὶ ἐν ὅτομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Καὶ μοι τῦτ' ἀγρεύουσιν ἐπήτομον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 Ἡεῖοι μεθήσεις, ἣ καὶ πατρώϊός τις
 Ζεῖνος· ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμίτερον δῶ
 Ἀλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπὶς ἑσφας ἴω ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτε παρθέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τοι γάρ ἐγὼ σεῖο ἴαυται μάλ' ἀτρεκέως ἀγρεύουσιν,
 Μέντης Ἀρχαῖοιο δαΐφροτος εὐχρημαί εἶναι
 Υἱὸς, ἀπὲρ Τασφίοισι φιληρήτομοισιν ὠμόσων.

Ναῦ δ' ἦδ' ἐξω νηὶ κατήλοτον ἦδ' ἐπαίρουσι.
 Πλίον οἶοπα πόντοιο ἔω· ἀλλοθ' ὅρας ἀνθρώπων,
 Ες Τιμίστιον μὲν χαλκόν· ἄγω δ' αἶψαι σιδήρεον.
 Νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀρεῇ νόσφι πύλῃ.
 Εἰ λιμὲν Γεῖθρον, * ὑπὸ Νηῖω ὕληεντι.

Ζεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεν' εἶναι,
 Εξ ἀρχῆς, εἴθε τε γέροντ' εἴρηαι ἱππῶν
 Λαίρτιον ἦρωα, τὸν ἐκείη φασὶ πόλινδε
 Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀρεῇ πῆματι πάχυν
 Γρηῖ (ὡς ἀμφιπόλων, ἣ οἱ βρωῶσι τε ποσιν τε
 Παρτιδαί, εὐτ' αὖ μιν καμῶτες κατ' ἡγῶν λάβουσι,
 Ἐρπύζοντ' ἀνὰ ῥαυτῶν ἀλῶης οἶνοπέδιον·
 Ναῦ δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφασκ' ἐπιδήμιοι εἶναι
 Σὸν πατέρ' ἀλλὰ νῦν γε θεοὶ βλάπτουσιν καλεῦθε.
 Οὐ γάρ πω τίθεικεν ἐπὶ χηστὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

Ἀλλ' ἐπὶ ποντῶς κατ' ἐρύσσεται ἐνὶ ῥῆϊ πόντοιο,
 Νήσῃ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
 Ἀχαιοί, οἳ ποντὸν καὶ ἰσχυρὰν αἰχμὴν
 Αὐτὰρ ἐνὶ νηὶ ἐγὼ μεντιύσσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατος βάλλουσι, καὶ ὡς πλείσας οἶα.

Οὐτ' ἡ μάστις ἰὼν, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 Οὐτ' ἐπὶ δὴρ' ἐν γὰρ φίλης ἀποπατερίδος αἴης
 Ἔσεται, ἔδ' εἴθε τε σιδήρεα δόρυ κατ' ἔχῃ.

Φερίσσιται ὥς κε νύκται, ἱπεί πολυμήχανός ἐστι·
 Αἶψ' ἄρα μοι τόδε εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως κρατάλιξον,
 Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος πάϊς οἷς Οδυσῆϊ·
 Αἰνῶς γὰρ κισφαλῶ τέ καὶ ὀμμάτω κελεύ' ἵοικας

5 Κεῖν' , ἱπεί γε μὴ τοῖον ἱμισυρόμην' ἀλλήλοισι
 Περὶ γε τὸν ἐς Τροίην αἰαδὴ μῆρα, ἔϊτά φ' ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἴδαν κοίλης σφί νηυσίν·
 Ἐκ τῷδ' ἔτ' Οδυσῆα ἱρῶν ἴδον, ἔτ' ἱμέλ' κείνος.

Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼδ' αἰ,

10 Τοὶ γὰρ ἱρῶται ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύον,
 Μήτηρ μὲν τ' ἱμέλ' φησι τῷ ἑμῶρα, αὐτὰρ ἱρῶα
 Οὐκ εἴδ'. ἔγχε' περ περὶ τὸν γόνον αὐτὸν ἀνίγνω.
 Ως δὴ ἱρῶν' ὀφίλοι μάχεσθαι νύ τιν' ἑμῶρα ἦος
 Αἰέρος, εἰ κτεάπασιν ἰοῖς ἐπὶ γῆρας ἵπτιμι·

15 Νῦν δ' ὅς λ' ἀποτμόματες γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 γε.σὺ γε Τῷ μ' εἰ φασὶ γαῖαδ' ἱπεί * σὺ μὲν τῷ τ' ἐρείσεις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Οὐ μὲρ τοι γένεω γε θεοὶ ἰώνων ὀπίσσω·
 Θῆκαν' ἱπεί σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πῶλελόπεια.

20 Αἶψ' ἄρα μοι τόδε εἰπὶ, καὶ ἀτρεκέως κρατάλιξον.
 Τίς δαῖς, τίς ᾗ ὄμιλος ὅδ' ἔπλετο; τί πλε δὲ σὺ χρεῖς;
 Εἰλαπίν', ἦ ἢ γαίμοι; ἱπεί ἔκ' ἔρνος ταῖδε γ' ἴσιν·
 Ως τί μοι ὑβρίζετε ὑπερφιάλως δοκίμοι
 Δαίνυαδ' ἔτ' δῶμα νημεσσησάμεναι κινέμεν.

25 Αἰχμία πόλλ' ὄρεον, ὅστις πινυτός γε μετίλθοι.
 Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼδ' αἰ,
 Ἐεὶν ἱπεί ἄρ δὴ ζῶντά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 Μῆλιν μὲν ποτὶ οἴκῳ ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἑμῶρα, ἔφ' ἐπὶ κείνῳ αἰνὴ ἐπιδήμι· ἦν.

30 Νῦν δ' ἐτέρως ἰδέλοντο θεοὶ, κακὰ μνησέοντες,
 Οἱ κείνον μὲν αἶψιν ἐπιήταν πῖρα πάντων
 ἀνθρώπων, ἱπεί ἔκ' ἐγένοντο σφ' ὅδ' ἀκαρχαμέω,
 Εἰ μὲν οἱ ἐπέροισι δάμνη Τρώων σφί δῆμον,
 Ἢς φίλων σφ' χερσίν, ἱπεί πόλεμον τελευπίουσι·

35 Τῷ κέν οἱ τόμβον μὲρ ἐποίησαν Παναχαιοί,
 Ἡδὲ καὶ καὶ ἔπαυδ' αἶμα κλέει· ἦρετ' ὀπίσσω·
 Νῦν δὲ μὲν ἀκλειῶς Ἀργεῖαι ἀνιέρψαον·

Cogitabit qui redeat, quoniam callidus est.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarrato.

Si certè ex ipso tantus filius es Ulyssè

Vehementer enim & capite & oculis pulchris similis es

Illi, quoniam frequenter ad eum modū versabamur invicem §

Antequam in Trojam conscenderet, quò utrique alij

Græcorum optimates ierant cavis in navibus :

Ex hoc tempore neque Ulyssè ego vidi, neque me ille.

Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur,

Certè enim ego tibi hospes valdè verè enarrabo,

10

Mater quidem me inquit ejus esse : cæterum ego

Nescio, non enim ullo pacto aliquis semen suū ipse cognovit

Nulli
suis un-
quam
notus est
pater.

At ego utinam felicitis cujusdam forem filius

Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset :

Nunc verò ille infelicissimus est mortalium hominum.

15

Ex hoc me inquirunt natū esse: quoniā tu me hoc interrogas.

Hunc autem rursus allocuta est dea cælia Minervæ

Non sanè tibi genus utique dij ignobile in posterum

Dederunt : quandoquidem te talem peperit Penelope.

Sed age mihi hoc dic, & verè enarrato,

(get? 20

Quod epulū, quæ verò hæc turba est, quod verò te opus ur-

An splendidum conviviū? an nuptiæ? quoniam non symbolū

Ut que mihi supra modū contumeliosè videntur (hæc sūt :

Convivari per domum, indignè ferat utique vir

Flagitia multa videns, quicumque cordatus intervenerit.

25

Hanc rursus Telem. prudens contrā allocutus est,

Hospes, quando certè me hæc interrogas atque percontaris:

Futurū quidem erat ut aliquando domus hæc locuples & re-

Effet, quādiu adhuc ille vir præsens erat (prehensione cærens

Nunc verò aliter statuerunt dij mala cogitantes.

30

Qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes

Homines, quoniam non ob mortuū utique sic lugere possem

Si inter suos socios occisus fuisset Trojanorum in populo

Aut amicorū in manibus postquam bellum egregiè admini-

Cui ipsi tumultum fecissent omnes Græci,

(strasset. 35

Atque etiā suo filio ingentem gloriā retulisset in posterum :

Nunc vero ipsum ingloriè Harpyiæ discerpserunt :

Perijt

Perijt obscurus, inglorius, mihi verò dolores luctumque
Reliquit, neque amplius illum lugens desleo
Solū, quoniam certè mihi alia dij mala incommoda fecerunt.

- 5 Quotquot enim insulis dominantur optimates
Dulichioque Samòque, & nemorosa Zacyntho,
Atque quotquot asperam Ithacam regunt,
Tot matrem meam ambiunt, destruunt autem domum.
Illa verò neque abnuit odiosas nuptias, neque finem

- 10 Facere potest, hi verò dilapidant epulantes
Domum meam : fortassis me malè perdent & ipsum.

Hunc gemebunda alloquebatur Pallas minerva,
Papè, sanè verò plurimum absentis Ulyssis
Indiges, ut qui quidem procis impudentibus manus iniiciat.

- 15 Si enim nunc veniens, domus in primis foribus
Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,
Talis qualem ipsum ego primùm vidi
Domo in nostra bibentemque oblectantemque se,
Ex Ephyre reversum ab Ilo Mermerida.

- 20 (Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
Venenum mortiferum inquirens, ut ipsi esset
Ad sagittas ungendas ære acuminatas : sed ille quidè non illi
Dedit : quoniam deos verebatur sempiternos.
Sed pater illi dedit meus, amabat enim vehementer)

- 25 Talis existens procis si observaretur Ulysses,
Omnes brevis fati fierent & amaris nuptijs.
Verùm enim verò hæc deorum in genibus posita sunt,
Sive reversus usciscatur, sive non
Suis in ædibus : te enim considerare jubeo

- 30 Quonam modo procos expelles ex ædibus.
Sed agè nunc intellige, & meam adverte orationem,
Cras in concionem ubi vocaveris Græcos,
Orationem ediffere omnibus : dij verò testes sunt :
Procos quidem ad propria abire jube :
Matrem autem si ipsi animus incesit nubere,

- 35 Redeat in domum patris multum potentis,
Hi nuptias conficiant & apparabunt dotem
Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.

Tibi

Minerva
jubeat
Telemachū
investi-
gare pa-
trem.

Οἷχεται ἄϊστος, ἄπυτος, ἔμῳ δ' ὀδυνάας τι γόους τι
Καίχλιπιν, ἔδ' ἐπ' αἶνον ὀδυρόμεν'· στυγερὸν
Οἶον, ἔπει νύ μοι ἄλλα θεοὶ κτηνὴ κήδε' ἔπνυξαν.
Ὅσσοι γδ' ἡστίσιν ἐπικροτέουσιν ἄλυσιν,

Δαλιχίῳ τε Σαμῇ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἡ δ' ὅσσοι προγαλὼν Ἰθακῆλυ κατὰ κροταλίνους,
Τόσσοι μητιρ' ἐμὴν μνῶνται, τρέφουσιν ἧ οἶον
Ἡ δ' ἔτ' ἀρεῖται συμερὸν γάμοι, ἔτι πλουτῶν.
Ποιῆσαι δυνάσται· τοὶ γ' φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶον ἔμῳ, πύχα δὲ με λιβερραίνουσι καὶ αὐτῶν.

Τοὶ δ' ἐπαλαστήσαντο παρθένους Παλλὰς Ἀθηνῆ,
Ὡ πόποι, ἧ δὴ πολλὸν ἀπὸ γαμήρε' Οδυσσῆ·
Διὺν, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφείη.
Εἰ γδ' ἰὼν ἔλθων, δέμου σὲ πρῶτος ἵκησιν
Σταίη, ἔχων πληγὰ καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δούρε,
Τοῖος ἴων οἶόν μιν ἰγὼ πᾶς πρῶτ' ἐνόησα
Οἶκον σὲ ἡμετέρῳ πίνοιντο τε τερπόμενον τε.
Εξ Εφύρης αἰνέοντα παρ' Ἰλῆ Μαρμερίδαο,
(ὦχτο γδ' κῶκεῖσι θεῆς ἐπὶ νηὸς Οδυσσεύς,
Φάρμακον αἰδορόφονον διζήμεν', ὃ φρεσὶ οἱ εἴη
Ἰὲς χεῖρας χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν ἔοι
Δῶκεν ἔπει ῥα θεὸς νεμεσίζετο αἶν' ἰόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἔμῳ· φιλέειπε γδ' αὐτῶς)
Τοῖος ἴων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειν Οδυσσεύς,

Πάντες κ' ἀκύμερσι τε γυνόατο, πικρὸν γάμοι τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν σὲ γυνάσσει κοῦται,
Ἦκεν νοσήσας ἀπὸ τίσται, ἧ καὶ ἐπὶ,
Οἷσιν σὺν μισαέροισι σὶ γ' ὀφθαλμοῖς ἀνῶρα
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἀπίσται σὺν μισαέροισι,
Εἰ δ' ἄρα ἰὼν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζομαι μῦθον,
Ἀνέειν εἰς ἀγορῶν καλίστας ἤρωας Ἀχαιῆς,
Μῦθον περ φρεσὶ πάνσι, θεοὶ δ' ἐπιμαρτυροῖεν·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερας (κίδναος ἀνὰ χθι.
Μηστῆρας δ' εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμῶται γαμήλιας,
Ἀψ' ἵτω ἰς μίσγαρον πατρός· μίγα δὲ διαμυρόιο·
Οἱ γ' γάμοι πύχουσι, καὶ ἀρτύνουσιν ἔδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔαικε φίλον μὲν παῖδ' ἐπὶ αἶσιν,

Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποήστωμαι, αἷ τε πίθηαι,
 Νῆ' ἄρσας ἰρίτην ἐνέκρουσ' ἤπες ἀείγῃ,
 Ἐρχο πυσσάμην· πικρὸς δὲ δόχμ' οἶοιο.
 Ἡ τις τοι εἴπῃσι βροτῶν, ὅδ' ἄρα σὺ σέβουσης

Ὁ Διὸς, ἥτις μάλα στε φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 Πρωτὰ μὲν ἐς πύλους ἰλθῆ, καὶ εἶρε Νέστερα Διός.
 Κῆρυξ δ' Ὀσπύρτιον ἦ ὠκυρὸς ἔσθον Μειόλαον.
 Ὁς γὰρ δυνάτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχαΐτων.
 Εἰ μὲν καὶ πατρὸς βίωται καὶ νόστον ἀκούσῃς,

10 Ἡτ' ἂν περὶ χιμῆρος ὥς ἔπ' ἐλαίης εἵμαιτόν.
 Εἰ δὲ κε πῖναι ἄν τις ἀκρύως, μηδὲ τ' ἰόντις,
 Νεότησας ἤπειτα φίλῳ ἐς πατρίδ' αἰ γαῖαν.
 Σῆμα τέ οἱ χεύσῃ, καὶ ἐπὶ κλῆρα κτιγείζας
 Πάλλαι μάλ' ὄσας ἔοικε, καὶ ἀνέρας μετῖρας δοιοῦσιν.

15 Αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δὴ ζωῶντι πλουτήσης τῆς καὶ ἔρξης,
 Θεράξαι δ' ἤπεικε καὶ Φρίξαι καὶ καὶ θυμῶν
 Ὅπως καὶ μνηστῆρας εὖ μετὰ θοῖσι ποῖσι

Ζ. Νη-
πιάχοις
Κτείνης, ἢ δόλω, ἢ ἀμφοδόν. ἐδὲ πινυσι καὶ
Νηπιάας οὔκουν, ὡπερ καὶ ἐν τηλικούτοις.

20 Η γὰρ αἰεὶς οἶον κλέει· ἔλλατ' ἐδὲ Ορίσης
Πάντα· ἐπ' ἀνθρώπων, ἱερὴ ἔκτασι πατρυφοιῆα
Αἰγυπτον δολόμητι, ὅς οἱ πυτὶρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σὺ φίλος (χαλὰ γάρ σ' ὀρώσ' ἡλάν τε μέλαν τε)
Αλκιμος ἔσθ' ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγῶν εὐ εἴπη.

25 Αὐτὰρ ἔγων ἐπὶ νῆα θοῶν χατελεύσμευ ἤδη,
 Ἡδ' ἐπ' αἶσθους, οἳ πεν με μάλ' ἀχχλώσι μῦθοις.
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, κ' ἐμῶν ἐμπάζεο μῦθων.
 Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι κῆδαι,
 ἔειπ' ἥτοι μὲν ζωῶτα φίλα φρονέει ἀγχιρῆες,

30 Ως τε πατήρ ὁ πατὴρ, κὺ ὅποτε λήσμεν αὐτῶν·
 Αλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενος πρὸ ὁδοῖο,
 Ὀφρα λωεσάμενός τε, πιταγόμενός τε φίλον κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρειν σὺν θυμῷ,
 Τιμῆν, μέλας χαλκῖν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται

35 Εξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξένοι ξείνοισι διδῶσι.
Τὸ δ' ἡμέτε' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μὴ μ' ἐπιγνώσκειν, λιλαϊσμένοι φθόδωιο.

Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris,
 Navi instructa remigibus viginti quæ sit optima,
 Proficiscere interrogaturus de parre diu absente,
 Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
 Ex Jove, quæ potissimum gloriam adfert hominibus.
 Primum quidem ad Pylū abi, & interroga Nestorem divinum
 Illinc in Sparten ad flavum Menelaum,
 Hic enim novissimus venit Græcorum loricatorum.
 Si fortè patris vitam & reditum audieris,
 Sanè tristis quantumvis adhuc perdurabis annum.
 Si verò mortuum audieris, neque amplius viventem,
 Reversus postea charam in patriam terram,
 Monumentum illi erige & parentalia perface
 Eximia valdè, qualia decet: & viro matrem dato.
 Porro postquam quidem hæc finieris, & perfeceris.
 Considera deinde in mente & in animo,
 Quo pacto procos intra ædes tuas
 Interficias, sive dolo sive palàm: minimè te convenit
 Puerilia consecrari, quoniam non amplius talis es.
 An non audisti qualem gloriâ consecutus fuerit divus Orestes
 Omnes per homines, postquam interfecit patricidam
 Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemit?
 Et tu amice (te enim video eximiûmque magnûmque.)
 Sreunus esto, ut aliquis te etiam posterorum eximiè laudet.
 Cæterum ego ad navem celerem descendam jam
 Atque ad socios, qui ibi me plurimum expectant manentes.
 Tibi autem ipsi curæ sit, & meos adverte sermones.

Telemachus
 in lo-
 quendo

20
 verecun-
 dia.

Hanc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
 Hospes profecto hæc amice sentiens dicis,
 Perinde atque pater suo filio: & nunquam obliviscar illorum.
 Sed age nunc expecta, accelerans licet iter,
 Ut & lotus & oblectatus amicum pectus
 Donum habens ad navem eas gaudens in animo,
 Preciosû, valdè eximiû, quod tibi recoditi muneris loco erit.
 Ex me, qualia amici hospitibus dant.

Huic respondebat deinde dea cæcia Minerva,
 Ne me amplius detine cupidum nimirum itineris,

Donum autem quodcunque mihi dare charum pectus jubet,
Rursus redeunti da ut domum feram,

Etiam eximio accepto. tibi vero dignum erit remuneratione.

Illa sic locuta abiit cœsia Minerva :

5 Avis autem ut sublimipeta avolat : huic autem in animo
Indidit robur & audaciam, recordarique fecit patris
Magis adhuc quàm antea : hic autem mente sua considerans,
Obstupuit in animo, putabat enim deum esse.

Phemius
canes re-

10

dîtrû Achi
vorum.

Continuò autem procos adibat deo æquandus vir :

Illis autem cantor canebat insignis, hi verò tacitè

Sedebant audientes : ille verò Achæorum reditum canebat

Molestum, quem ex Troja indixit Pallas Minerva.

Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam

Filia Icarij prudens Penelope,

15 Cochleam verò altam descendit suæ domus,

Non sola, unà cum hac ancillæ duæ sequebantur.

Illa verò quando jam ad procos pervenisset diva mulierum,

Stabat sanè juxta limen aulae benè fabricatae,

Ante maxillas habens tenues vittas :

20 Ancilla verò certè ei honesta utrinque astabat.

Lacrymans vero tum alloquebatur divinum cantorem,

Penelo-
pe Phe-
mio lo-
quitur.

Phemie, multa sanè alia mortalium oblectamenta novisti,

Gesta hominùmque deorùmque, quæ celebrant cantores.

Horum unum ipsius cane assidens : illi autem silentio

25 Vinum bibant, ab hac verò quiesce cantilena

Molesta, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor

Affligit, quando me in primis incessit dolor immensus.

Tale enim caput desidero, memor semper

Viri, cujus lata est gloria per Græciam & medium Argos.

30 Hanc rursus Telem. prudens contra alloquutus est,

Telem-
achus ma-
trè repre-
hendit.

Mater mea, quid sanè rursum invides jucundum cantorem

Oblectare, quocunque illi mens impellitur? nō sanè cantores

In causa sunt : sed interdum Jupiter in causa est, qui suggerit

Viris ingeniosis ita ut velit unicuique.

35 Huic autem non reprehensio quòd Danaùm adversa canit.

Eam enim cantilenam magis celebrant homines,

Quæcunque auditoribus recentissima existat.

Tibi

Δῶρον δ' ὅ, τίς κ' ἐμοὶ δαῖμα φίλον ἦτορ ἀνέγει,
 Αὐτὶς ἀνιερχόμενος δόμομα οἶκόν δι' ἐφίεσθαι.
 Καὶ μέλα κελὸν ἱλύν, (οἱ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

Ἡ μὲρ ἄρ' ὣς εἰπὺς ἀπέβη γ. α. καὶ πῖς Αθλῶν.

Οἷος δ' ὡς ἀνέπικα δῖπλιντο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 Θῆκε μῦθον καὶ ψέρος, ὑπὸ μνηστῶν τε ἱ πατρὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάρος· ἦν δ' ὅφρ' ἐστὶν ἡσίοσας,
 Θάμβησιν κτ' ἱ θυμῷ, εἴσπετο γδ' ἦτόν εἶνα.

Αὐτίκα δ' ἡ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσθῆτος φάος·

Τοῖσι δ' αἰοιδὸς αἰεὶ δὲ παρὲκλυτὸς, οἱ δ' ἐσιωπῇ
 Εἶπεν ἀργύροντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον αἰεὶ δὲ
 Λυγρὸν, οἱ ἐν Τροίῃς ἐπιτείλατο Παλλὰς Ἀθλῶν.
 Τῷ δ' ὑπερνώσθην φρεσὶ λυώχτο θίασος αἰοιδῶν
 Κέρη Ἰκαρίοιο παρὲφ' ὧν Πύριλόπεια·

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσκατο εἰς δόμοιο.

Οὐκ οἶν, ἄμω τῇ γὰρ καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔπειτο.

Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

Στῆ ῥα παρὰ τὰς θύρας τῆς πυλῆς ποιητῆος,

Λίπε παρειαῶν χομὴν λιπαρὰ κρηδεμνα·

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεινὴ ἐκώπρεθη παρῆσιν.

Δακρύσσει δ' ἔπειτα παρὰ τῶν δαίμων αἰοιδῶν,

Φῆμι, πολλὰ γδ' ἄλλα βροτῶν γηλυκήρα οἶδα.

Εργ' ἀνδρῶν τε, θυνῶν τε, τίς τε κλείουσιν αἰοιδῶν,

Τῶν ἐν γὰρ σφιν αἰεὶ δὲ παρὲκλυτῶν· οἱ δ' ἐσιωπῇ

Οἶνον πινόντων. Ἰώτης δ' ἀποπύει αἰοιδῆς

Λυγρῆς, ἢ τίς μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

Τείρει, ἔπειτα μάλιστα κατὰ τὸν πόντος ἄλλων.

Τοίῳ γδ' κεφαλῶν πότῳ, μεμνημένη αἰεὶ

Ἀνδρῶν τῷ κλέος ἐνὶ θυμῷ· Ἐκάδα καὶ μέσσην Ἀργῶν.

Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πιπυόμενος ἀντίον ἰώδα,

Μῆτιρ ἐμὴ, τίς τ' ἄρ' αὖ φρονίσις ἐρέσθην αἰοιδῶν

Τέρπων ὅσπῃ οἱ νότος ὀρνυται; ἔνυ τ' αἰοιδῶν

Αἴποι, ἀλλὰ πόθι Ζεὺς αἴη, ὅς τε δίδωσιν

Ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν ὅπως ἐγέλησιν ἰχθύων.

Τέτα δ' ἐνέμοις Δαναῶν κηρὸν οἶτον αἰεὶ δὲ.

Τῷ γδ' αἰοιδῶν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι.

Ἡ τις ἀνγυῖν τινα νεωτῆτι ἀμφιπέληται.

Σοὶ δ' ἐπιπλάμῃ τε κραδίη κ' ἑνὸς ἀνθρώπου.

Οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς οἱ αὖτις ἀπώλει τ' ὅστις ἦμαρ.

Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ γ' ἑὸν ἄλλοι φῶτις ὄλοιντο,

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσταται στυγρῆς ἔργα κ' ἔμμελλε.

5 Ἰστέον τ' ἡλακώτερον τε, κ' ἀμφιπόλοισι κέλευσε

Ἐργον ἐπιχέειν. μῦθος δ' ἀνδρῶσι μελήσσει

Πᾶσι, καλίστα δ' ἐμοὶ· τῷ γὰρ κρατὶς ἐστ' ἐν οἴκῳ.

Ἡ μὲν γὰρ μεμνησάμενα πάλιν οἶκόνδε βιβήκει·

Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένος ἐνιπτο θυμῷ.

10 Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,

Κλαῖν' ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνου

Ἡ δ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθλῶν.

Μνηστῆρας δ' ὁμαδῆσαν ἀνὰ μίγδαρ σπείοντες,

Πάντας δ' ἡρέσαστο ὧρ' αἰ λήγεσσι κλισιώνῃ·

15 Τοῖσι γ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθον.

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρας ὑπερβίον ὕβρι' ἔχοντες,

Νυνὲρ δ' αἰνέμενοι περπόμενα, μηδὲ βοήτης

Ἔστω· (ἰκεῖ τό γε καλὸν αἰχμυρόν ἐστιν αἰοιδῶν

Τοιῶνδ' αἰεὶ εἶσι, θεοῖς εὐαλίκεσσιν αἰδῶν)

20 Ἡδ' ἦν δ' ἀργεῖόνδε κατ' ἐξώμευσα κίοντες

Πάντες, ἐν ὑμῖν μῦθον ἀπ' ἡλεστῆος ἀπείπειν,

Εξίνα μισγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγχύνει δαΐτας,

Τυγὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κ' οἴκους.

Εἰ δ' ὕμμιν δοκεῖ τάδε λαίπλερον κ' ἀμεινον

25 Ἐμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντι νῆπιον ὀλέσασθαι.

Κεῖρετ', ἐγὼ γ' ἥ γε ἐπιβόσσεμαι αἰὲν ἔόντας,

Αἰεὶ ποδὶ Ζηνὸς δῖος παλινπτεῖ ἔργα γαῖαν.

Νῆπινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοδὲν ὄλοισθε.

Ὡς ἔφατ'· οἶδ' ἄρα πάντες ὁδὰξ ἐν χεῖλεσι φημίτες.

30 Τηλέμαχον γαῖμαζον, ὃ γαρσάλεος ἀργεῖος.

Τὸν δ' αὖ Ἀργείος παρσέφη Εὐκλείη· ἦ γὰρ,

Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτῷ

Υψαργεῖον τ' ἔμμεναι, κ' γαρσάλεος ἀργεῖον.

Μή σε γ' ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη βασιλῆα Κορῖαν

35 Ποιήσεν· ὃ τοι γαῖῃ πατρώϊόν ἐστιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδης,

Ἀντίο', εἰπὲρ μοι κ' ἀγασσάμεν ὃ, τί καὶ εἴπω;

Tibi verò sustineat cor & animus audire.

Non enim Ulysses solus perdidit reditus diem

In Troja, multi verò alij viri perierunt :

Sed in domum profecta, tua opera administra,

Telamque & colum, & ancillis impera

Opus accelerare : sermo verò viris curæ erit (domo.)

Omnibus, potissimum vero mihi: hujus enim imperiū est in

Illa quidem attonita rursus in domum ivit :

Filij enim dictum prudens ponebat in animo.

Ad cœnaculum ubi ascendisset cum ancillis mulieribus.

Flevit subinde Ulysses charū maritum, donec illi somnum

Dulcem palpebris immisit cæcia Minerva.

Proci autem tumultuabantur per ædes obscuras,

Omnes autem cupiebant ad lectos reclinari.

Illis autem Telem. prudens incœpit sermonem,

Matris meæ proci immensa contumelia elati,

Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor

Adsit : (nam hoc honestum est audire cantorem

Talem, qualis ille est diis assimilis voce.)

Mane verò in concionem confideamus venientes

Omnes, ut vobis sermonem audenter renunciem

Exire ex ædibus : alias porro sequimini dapes,

Vestra bona absumentes, alternis cōvivijis per ædes singulas.

Si verò vobis videtur hoc satius & melius

Esse, viri unius victum impunè perdere,

Absumite, ego verò deos invocabo sempiternos,

Si unquam Jupiter det vicissim pœnā infligentia opera fieri,

Inulti sanè postea intra ædes pereatis.

Sic ait : illi verò omnes mordicus labijs compressis

Telemachum admirabantur qui audacter loquutus esset.

Hunc autē rursus Antinous alloquutus est Euphithei filius

O Telemache, quàm sanè te docuerunt dii ipsi

Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui,

Ne te utique in circumstua Ithaca regem Saturnius

Constituatur, quod tibi propter genus paternum est.

Hunc rursum Telem. prudens contrā allocutus est,

Antinoë, an mihi irasceris si quid dixerō ?

Et sanè hoc vellem, Jove utique concedente accipere.

An dicis hoc pessimum in hominibus esse?

Non enim ullo pacto malum est imperare: statim ei domus
Dives fit, & honoratior ipse.

5 Sed certè reges Achæorum sunt etiam alij

Multi in circumflua Ithaca, juvenes & veteres:

Horū aliquis hoc habeat, postquā mortuus est divus Ulysses:

Cæterum ego domus rex ero nostræ,

Et mancipiorum quæ mihi acquisivit divus Ulysses:

10 Hunc statim Eurymachus Polybi filius contra alloq. est,

Euryma-
chus Te-
lemacho
respon-
det.

Telemache, certè hæc deorum in genubus posita sunt,

Quisnam circumflue Ithacæ dominabitur Achivorum.

Bona verò ipse habeas, & ædibus tuis imperes.

Non enim ille veniat vir qui invitum vi

15 Bonis deprædaturus sit, Ithaca adhuc habitata.

Sed volo te optimè de hospite interrogare,

Unde ille vir, quali autem gloriatur esse

E terra, ubinam ei genus & patrium solum,

An tibi nuncium patris adferat venientis,

20 An suum ipsius debitum expetens huc veniat.

Ut factò impetu statim abiit, neque sustinuit

Ut cognosceremus: neq; enim improbi vultū præ se ferebat,

Telemachus Eu-
rymacho
loquitur

Hunc autem rursus Telemachus prudens alloquutus est,

Eurymache, certè reditus periit patris mei,

Neque sanè nuncio amplius credo sic unde veniat.

25 Neque vaticinium curo, si quem mater

Domum vocatum vatem consulat.

Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,

Mentes Anchiali bellicosi prædicat se esse

30 Filium: cæterum Taphijs navigandi studiosis imperat.

Sic ait Telemach. mente verò immortalem deā cognovit.

Hi verò ad tripudia & dulcem cantum

Conversì oblectabantur, expectabāt autē vesperū adventare:

Dum hi autem oblectabantur, niger vesper venit

35 Et tunc dormituri ibant domum unusquisque:

Telemachus autem ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ

Sublimis ædificatus erat perspicuo in loco.

Illic

Καί κεν τῦτ' ἱγίλοιμι Διὸς γε δίδοντο ἀρίστον.
 Ἡ φης τῦτο κρακισεν ἐν ἀνθρώποισι τιτύχθαι·
 Οὐ μὲρ γάρ π' κρατὸν βασιλευμένων· αἰψά τι οἱ δὴ
 Αφνειὸν πέλεται, καὶ πηθέσθους αὐτοὺς.

Αλλ' ἦτοι βασιλῆες Αχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἴσοι ἡδὲ πύλαοι,
 Τῶν κέν τις τὸδ' ἔχουσιν, ἐπεὶ πάντες Διὸς Οδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ἰγὼν εἴρωιο ἀναξ' ἔσμεν ἡμιπέρωιο.
 Καὶ δμῶων ἔς με λήισατο Διὸς Οδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβοι παῖς ἀντίοι Λυδῶν,
 Τηλέμαχ', ἦτοι βῶπι θεῶν ἐν γυνάσσει κούται,
 Ὅσπερ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Αχαιῶν·
 Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχουσ, καὶ δώμασιν εἰσὶν ἀνάσσει.
 Μὴ γὰρ ὄγ' ἄλλοι αἰεὶ ὅσπερ αἰεθροῖται βίηφι

Κλήματα δ' ἀπορραίσει, Ἠέ κησ' ἐπ' ἐμετιπλώσῃς,
 Αλλ' ἱγίλω σι φέρεται παρὶ ξείνοιο ἱερόν,
 Οκπόθεν ἔτος αἰεὶ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 Γαίης· ποῦ γ' ἰὺ οἱ γένετ' καὶ πετρὸς ἄεθροσ'·
 Ἡέ τοι ἀγγελίῳ πατρὸς φέροι ἐρχομένοιο,

Ἡἰὲν αὐτῇ χρεῖσθαι ἐλδομένοιο τὸδ' ἰκάνει.
 Οἷον ἀναΐξαι ἄφαρ εἴχεται, εὐδ' ὑπὶ μένῃ
 Γνώμεναι· ἔ μιν γάρ π' κρακὺς εἰς ἄπαντα ἰάνει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος περὶ θυμῷ ἀντίοι Λυδῶν,
 Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστις ἀπάλαστο πατρὸς ἱμεῖο,
 Οὐτ' οὐδ' ἀγγελίης ἐπ' ποίητομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
 Οὔτε θεοσσωπὴς ἐμπύζομαι, Λύπηνα μῆτηρ
 Ἐς μέγαρον χαλίσσασα θεοσσωπὸν ἐξερέηται·
 Ἐῶας δ' ἔπος ἱμὸς πετρῶν ἐκ Τάφου ἐπ',
 Μίντης Αγχιάλοιο δαΐφροτος εὐχεται εἶναι

Υἱὸς, ἀπὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀγκυράτῃν θῖον ἔγχευ.

Οἱ δ' εἰς ἔρχεσθαι καὶ ἱμερόισαν ἀοιδῶν
 Τρεῖς φάμενοι τέρεποντο· μέντοι δ' ἐπὶ ἑσπερῇ ἐλθοῖν.
 Τοῖσι γ' ἐρεπόμενοι μίλας ἐπὶ ἑσπερῇ ἤλθε.

Δὴ τότε κρακείοντες ἔσαν εἰκρόνδε ἱεῖες·
 Τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θεῖα λαμῶν ἔειπεν αὐλῆς
 Ὑψηλὸς δέδμητο, παρὲς κίπῳ ἐνὶ χώρῃ,

Εἰδ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθαρῆας δαΐδας φέρι κίδ' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει· ὦπός θυγατρὸς Πεισλῶος ἰδὺο·
 Τὴν ποτὶ Λαίρτης πρῖατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν.

5 Πρωτὴ βῆεν ἔτ' εἶσαν, ἐκχέουσαι δ' ἰδωκεῖν.
 Ἰσα δὲ μιν κεδνὴ ἀλάχῃ τίει σὺ μετὰ ῥοισιν·
 Εὐνὴ δ' ἔπειτα ἔμικτο, χάλον δ' ἀλείπει θυωαυγῆς·
 Ἡ οἱ ἄμ' αἰθαρῆας δαΐδας φέρι, καὶ ἰμελίεσσιν
 Δρυάων Φιλείεσσι, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἰοῖτα.

10 Ὡξεν ἣ θυράς τε λαμπρὸν πύγμα ποιητοῖο·
 Ἐξέτο ἣ ἐν λίκτρῳ μελαγχρὸν δ' ἐκδύει χιτῶνα·
 Καὶ τὸν μὲρ χροῖας πυκινὴ δ' ἔμβαλε χερσίν.
 Ἡ μὲρ τὸν πύξασα καὶ ἀσκησάσα χιτῶνα,
 Πασσάλα ἀκριμῆσσαι σάφρ' ἔτρεψεν λίχασσι,

15 Βῆ ἥ ἰδὼν ἐν λαμπροῖο θυρῶν δ' ἐπίρυσσε χροῶν ἡ
 Ἀργυρεῖη, ἐπὶ ἣ κληῖδ' ἐπαίνουσιν ἰκάνη.
 Εἰδ' ὅγε παυνύχῃ, κακλυμὲρ οἶός αὐτῃ,
 Βέλει φρεσὶν ἣ πιν ὁδὸν τὴν πεφροδ' Ἀθλῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

20

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Σ Ἰναρχαίων ἐκκλησίαν Τηλέμαχος ὡρῶν ἔπειτα τοῖς μετῴκτοισιν
 ἐξίναται τ' οἰκίας τῆς Οδυσσεύς. Λατὼν ἣ ὡρῶν μὲν Εὐρυ-
 κλείας τὰς αἰετὶς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτηδεύει, ὡρῶν ἣ δ'
 Ἀθλῶν ἐπαίρουσιν καὶ ναυῶν, εἰς πολιοῦ ἀνέγκειται ἡλικὸν δυνάστεα.

25

Α Α Α Η.

Βῆ γ' ἀργεῖν ἔχον, ἥτις ῥητοῖς, πολιοῦ μετ' αἰώνων.

30

Η Μ δ' ἡμετέρας φάνη ῥοδὸν ἀκτύλος ἥως,
 Ὄρουτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 Εἰματωπὸς ἀμύρ· αἶψα ἣ ξίφος ὅξυ θέν' ὤμων·
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λυγρῇ ῥοισὶν ἐδήσαστο καλὰ πίδαλα.

Βῆ δ'

Illuc ivit ad lectum multa mente reputans.

Simul cum eo arduas faces ferebat pudica sciens

Euryclea Opis filia Pisenoridæ,

Euryclea
nutrix,

Quam olim Laertes emerat facultatibus suis

Impubem adhuc & precium viginti boum dedit.

5

Perinde autem ipsam ac pudicā uxorem honorabat in ædibus

Lecto vero nunquā cōmixtus est, irā scilicet fugiebat uxoris,

Hæc illi simul arduas faces ferebat, & ipsum maximè

Ancillarum amabat, & enutrierat parvulus cum esset.

Aperuit autem januas thalami benefacti :

10

Sedebat autem in lecto, molle autem exuit indusium :

Et id quidem aniculæ sedulæ imposuit in manus.

Illa quidem plicato & aptato indusio

Trabe suspenso juxta vermiculatos lectos

Festinabat ire ex thalamo : januam autem attraxit annulo

15

Argenteo : insuper autem pessulum obtendit loro.

Hic ille pernox tectus ovis florida lana

Examinabat mentibus suis viam quam significaverat Pallas.

ARGUMENTUM SECUNDI

LIBRI ODYSSEÆ.

20

Conclata concione Telemachus denuntiat procis, ut
exeat e domo Ulyssis. Acceptis autem ab Euryclea
ijs quæ ad peregrinationem necessaria erant à Pallade
socios & navem, ad navigationē proficiscitur sole occidente.

ALIUD.

25

B, Concionem habet, viatica anus, navigationem
cum Minerva,

Quādo verò manē genita apparuit roseis digitis auro-
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius (ra,
Vestes indutus, gladium verò suspendit ab humeris : 30
Pedibus verò nitidis alligavit pulchra calceamenta.

Festi-

Festínabat autem ire è cubiculo deo similis obviús.

Continuò autem præconibus canoris imperavit

Convocare ad concionem comatos Achæos.

Hi vero convocarūt: illi autē congregabātur valdè celeriter.

5 Porro postquam congregari sunt. confertimque adfuerunt,

Convocantur Achivi. Ivit utique ad concionem, manu autē tenebat ferreā hastam :

Non solus, simul cum duo canes veloces sequebantur.

Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas.

Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.

10 Sedebat verò in patris sella, cesserunt autem senes.

Heros Aegyptius. His verò continuò heros Aegyptius cœpit concionari,

Qui ob senectutem incurvus erat & multa sciebat.

Atqui hujus dilectus filius cum divino Ulysse

Ad Iliū pulchros equos nutriēs cōscenderat cavis in navibus,

15 Antiphus bellator, illum verò sævus interfecit Cyclops

In spelunca cava, ultimámque paravit cœnam.

Tres autem illi alij erant, & nunc inter procos versabantur

Eurynomus, duo autem perpetuò habebant paterna opera.

Sed neque sic illius oblitus erat lugens & dolens.

20 Hos lacrymans allocutus est, & dixit,

Audite sanè nunc me Ithacenses quodcunque dixerò,

Nunquam nostrum concilium factum est neque concessus,

Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus :

Nunc autē quis huc congregavit, quē necessitas tantū urget?

25 Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt,

An aliquem nuncium exercitus audivit venientis

Quem nobis palam dicere queat, quoniam prior audiverit ;

An quippiam publicum aliud declarat, aut profert ?

Probus mihi videtur esse, juvans vel fœlix, utinam illi ipsi

30 Jupiter bene vertat, quæcunque mente sua cogitat.

Sic ait, gaudebat autem laude Ulyssis charus filius,

Neque amplius diu sedit, cupiebat enim concionari :

Stabat autē in media cōcione, scepterū autē ei imposuit manus

Pisenor
Præco.

Præco Pisenor prudentia cōsilia edoctus.

35 Primum, deinde ad senem conversus loquutus est,

Telemachus
con
ciantur
& suam

O senex, non procul abest ille vir, statim autē ipse cognosces

Qui populum congregavit : potissimū me dolor urget.

Neque

Βῆ δ' ἴδμεν ἐκ θαλάσσης θεῶν ἐκκλίσειν ἄντην.
 Αἰψά τ' ἐκρύκειον λιγυφθογχοῖσι κίλευσι
 Κηρύσσον ἀγροῦν δὲ κρηγερόντας Αἰχμῆς.
 Οἱ μὲν ἐκέρυσσαν, τοὶ δ' ἠγείροντο μέλ' ἄκρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤμαρ ἦν, ὁμηγερέες τ' ἰγάνοντο,
 Βῆ ῥ' ἴδμεν εἰς ἀγροῦν, παλάμη δ' ἔχε χαλκίην ἰγχεῖ
 Οὐκ οἶτο, ἅμα τῷ γε δύν κωκίς αἰσθητοῖ.
 Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χεῖρι κατέχεν Λαοῖαν.
 Τοὶ δ' ἄρα πάντες, λαοὶ ἐσθλὰ ἄνδρες ἦσαν.
 Ἔζητο δ' ἐν πατρὸς θυμῷ, εἴ ποτε ἴδμεν τις.
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγυπλίῳ ἤρχ' ἀγρεύειν,
 Ὃς δὴ γῆραῖ κοφός ἔην, καὶ μέλαια ἦδη.
 Καὶ γὰρ τῷ φίλος υἱὸς ἄμ' αἰπότηρ Ὀδυσσεύς
 Ἰλίου εἰς εὐπύλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ
 Ἀντιφῶς αἰχμητής· τὸν δ' ἄριστος ἔκτανε Κύνελωψ.
 Ἐν αὐτῇ γλαφυρῇ, πύμαται δ' ἀπλίστατο δόρυ.
 Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἴσαν, καὶ ὁ μὲν μεσησῆσαν οἰμῆας
 Εὐρυκίον, δύο δ' αἶν' ἔχον πατρῴια ἔργα.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς τ' ἔλθῃσι δούροισιν καὶ ἀχάνων.
 Τοῖς ὅτ' ἀπερυχάνων ἀγορήσατο καὶ μετίεπεν,
 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν ἰθακήσοι ὅ, τίς κε εἴπω,
 Οὐδέ ποτ' ἠμετέρῃ ἀγορῇ γάνει ἔδδ' ἱερώης,
 Ἐξ ὅ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ
 Νῦν ἵς τίς αἶδ' ἠγείρει; τίνα χρειαῖά τέσση ἴκει.
 Ἡὲ νῆων ἀνδρῶν, ἧ οἱ ἀεθλογόνιστοισιν;
 Ἡί π' ἀγχιλίῳ σφατὴ ἔκλυνε ἐρχομένοιο,
 Ἡν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτι ἀεθλογόνιστος γὰρ πυθόιτο;
 Ἡί π' ἀνδρῶν ἀλλοτρίων ἀπώσκειται ἡδ' ἀγορεύει;
 Ἐδδλός μοι δοκεῖ εἶναι, ἐνὶ θυμῷ· εἴ τί οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν πλίσσει ὅ, τι φρεσὶν ἦσι μνησθῆναι.
 Ὡς φάτο, χαῖρε ἵ Φήμη Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δῶν ἦτο, μνησθήσιν δ' ἀγορεύειν.
 Σπῆ ἵ μίσση ἀγορῇ. (κῆπρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρ)
 Κῆρυξ Πηλεΐων πεπνυμένος μῆδεα εἰδώς.
 Πρῶτον, ἵκνεται γέροντα καὶ νεώτατον ἄνδρα,
 Ὡς γέρον, ὅς κ' ἔπος ἔπος αἶνῃ, (τίχα δ' εἴσται αὐτός)
 Ὃς λαοὶ ἔχρη· μέλισσα δὲ μ' ἄγλος ἰκάνει.

5

10

15

20

25

30

35

Οὔτι

Οὐτί πν' ἀχελίῳ τευτῷ ἔκλυον ἱερὰ μύθοιο,
 Ηι' ἤ μιν σάφα εἶπα, ὅτι ὥσπερ γὰρ πυθόμην,
 Οὐτί π' ἀνέμιον ἄλλο πιφάσκονται εἰδ' ἀγροῖον·
 Ἀλλ' ἡμῶν αὐτῷ χρεῖσθαι, ὅ μιν κακῶν ἔμπισιν οἴκῳ,

5 Δοιὰ τὸ μὲρ πατέρ' ἰδὼλον ἀπύλισσε, ὅς ποτ' ἐν ὑμῶν
 Τοῖσδε αὖτις βασιλεῦσι, πατὴρ δ' ὡς ἦεν·
 Νῦν δ' αὖτ' ἐν πολὺ μῶζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἄπαντες
 Πάγχυ λυγροῖσσι, βίῳ δ' ἀπὸ πάντων ὁ λῆσσι·
 Μητιερ' ἡμῶν μνηστῆρες ἐπὶ χρεῖσιν ἐκ ἱερίσσης,

10 Τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦς οἱ σὸν δαδὲ γ' εἰσὶν ἄεσται·
 Οἱ πατρὸς μὲρ ἐς οἶκον ἀπὸρρίζουσι νείσθαι·
 Ἰκθύν, ὡς κ' αὐτὸς ἐιδύσθητο θύγατρα.
 Δοίη δ' ὅ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ καχάροισι· ἔλθοι·
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡμῶν πάντες,

15 Βῆς ἱερῶντες καὶ οἱς καὶ πῖοντες αἵματι,
 Εἰλαπινιάζουσι, πίνουσι τε αἵθροπα εἶνον
 Μαψιδίως. καὶ ἡ πολλὰς κατάνηται. καὶ γὰρ ἔτ' αἰνῆς
 Οἷος Οδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῶν δ' ἀπὸ οἴκου ἀμύνει·
 Ἡμῶν δ' ἐν ὑπὸ τοῖσι ἀμυνόμενοι ἢ καὶ ἔπειτα,

20 Λιγυραίοις ἐσθμεῖδα, καὶ ἐδιδρακτοῖς ἀλκίῳ.
 Ἡτ' ἂν ἀμυνάμενοι, εἰ μιν δυνάμεις γὰρ παρήν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνδραγαθὴ ἔργα τιτεύχεται, καὶ ἔπ' ἐκαστῶν
 Οἷος ἡμῶν δόλῳ γὰρ ἡμῶν ἡμῶν καὶ αὐτοῖς,
 Ἀλλὰς τ' αἰδίομεν καὶ ἀνδραγαθῶν ἀνδράπων

25 Οἱ δ' ἀνδραγαθῶν καὶ θῆμι δ' ἀνδραγαθῶν τε μέλῳ,
 Μὴ π' μεταστρίψουσιν ἀγασσάμενοι κακῶν ἔργα.
 Λίσσομαι ἡμῶν Ζηνὸς Ολυμπία ἡδὲ Θίμειτος,
 Ἡτ' ἀνδρῶν ἀγροῖος ἡμῶν λυεῖ ἡδὲ κακῶν,
 Σχόδι φίλοι, καὶ μ' εἰς ἰάσασθαι πίνουσι λυγρῶ

30 Τείρεθ'· * εἰ μὴ που π' πατὴρ ἡμῶν ἰδὼλός Οδυσσεὺς
 Δυσμάρτυς καὶ ἐξέειν ἐκνήμειδας Ἀχαιοὺς·
 35 Τῶν μ' ἀπὸ πνύμενοι κακῶν ῥίξτε δυσμάρτυρες,
 Τῶν μ' ἀπὸ πνύμενοι κακῶν ῥίξτε δυσμάρτυρες,
 Ὡς αὖτ' ἀπὸ πάντων ὁ λῆσσι.

35 Εἴχ' ὑμεῖς γὰρ φάσθετε, καὶ ἔτ' ἀνὰ ποταμὸν καὶ πῖοντες εἶν.
 Τόφρως γὰρ ἂν καὶ αὖτις ποταμῶν οἰμῶντα μέδω,
 Χρήματα ἀπαιτῶντες, ὡς κ' ἀπὸ πάντων ὁ λῆσσι.

Neque ullum nuncium exercitus audivi venientis,
 Quem vobis palam enarrem, quod prior audiverim,
 Neque quicquam publici aliud enarro, neque dico, (vos
 Duplex: alterû quidē patrē eximiû perdidit, qui quondā inter
 Iplis imperabat, pater autem velut mitis erat.

Sed meum ipsius negotium, nam malum in domum incidit.
 Nunc autem longē majus, quodd mox citò domū universam
 Funditus evertet, facultates autem omnino disperdet:

Matri meæ proci instant nolenti,

Eorum virorum chari filij qui hic utique sunt optimi,

Qui patris quidem in domum volunt proficisci.

Icarj, ut ipse quidem dotet filiam:

Det verò cui voluerit, & ipse gratus venerit.

Illi verò in nostram domum divertentes diebus omnibus

Boves maſtantes, & oves & pingues capras,

Splendidē convivantur, bibuntque generosum vinum

Temerē: plurima verò abſumunt: non enim adest vir

Qualis Ulyſſes erat qui detrimentū vel diras à domo arceat:

Nos vero neutiquam qui avertere queamus: quin etiam

Imbellēsque ſumus, & neque periti roboris.

Omninò ſanè averterem, ſi mihi vis adeſſet.

Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtē

Domus mea perit: indignemini & ipſi,

Alios reveremini vjcinos homines

Qui circum habitant: deorum verò timete iram,

Ne quid infeſti retalient malis facinoribus.

Oro ſive per Jovem Olympium ſive Themidem,

Quæ hominum conſilia vel demittit vel cogit,

Abſtinet amicum, & me ſolum ſinite dolore moleſto

Affligi: ſi uſquam pater meus probus Ulyſſes

Hoſtili animo malis affecit fortes Achæos:

Eorum me vindictam capientes malè afficite hoſtili animo

Iſtos incitantes: mihi verò ſatius eſſet

Vos abſumere poſſeſſionemque, proventumque:

Quodd ſi vos comederitis, fortaiſis olim etiam ultio fuerit.

Tamdiu enim per urbem prehensabimus colloquio,

Bona repetentes, donec omnia perſoluta ſint.

Nunc

Nunc verò mihi inanes dolores iniicitis animo.

Sic ait iratus, sceptrum autem jecit in terram,
Lacrymas distillans, commiseratio verò cepit pop. omnem.
Tūc alij quidē omnes in silentio erāt, neque quisquā audebat
Telemacho verbis respondere molestis.

Antinoi
responsio

Antinous autem ipsum solus respondens alloquutus est,
Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es
Nos dedecorans, vis autem maculam inurere?

Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causa sunt,
Sed tua mater, quæ sanè imprimis versutias callet.

Penelope
respon-
dit erga
procos
doli.

Jam enim tertius est annus, statim autem aderit quartus,
Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:
Omnes quidem sperare facit, & promittit viris singulis.
Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat.

Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit,
Exorsa magnam telam in ædibus, texebat,
Subtilem & immensam: statim nos alloquuta est,
Juvenes mei proci, postquam mortuus est divinus Ulysses
Sustinete urgentes meas nuptias, donec linteum

Perfecero (ne mihi vana fila pereant)
Lærti heroi pollinctum, quando tandem ipsum
Fatum malum prehenderit asperæ mortis.
Ne aliqua me in populo mulierum Græcarum culpet,
Si quidem absque regumento jacuerit multa possidens.

Sic ait. nobis vero statim persuasus est animus generosus.
Tum verò interdiu quidem texebat magnam telam,
Noctu verò dissoluebat postquam faces adhibuisset.
Sic triennio quidem latuit dolo, & persuasit Achæos:
Sed quum quartus venit annus, & advenerunt horæ,
Et tunc certè aliqua dixit mulierum quæ benè sciebat,
Et ipsam dissolventem invenimus pulchram telam,
Sic illa quidem perfecit etiam nolens præ necessitate
Tibi verò sic proci respondent, ut scias

Ipsæ tuo animo, sciant & omnes Achivi:
Matrem tuam dimitte, jube autem ipsam nubere
Illi cuicunque pater jusserit & placuerit ipsi.

Si verò amplius vexabit multo tempore filios Achivorum,

Hæc

Καὺ δὲ μοι ἀπράκτους ὀδύνας ἐμβόλῃσσι θυμῷ.

Ὡς φάτο χροὸν μῦϑον, ποτὶ δ' ἱερῇ πύλῃ βαλεὺς χαίτη,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἴκτος δ' ἑλεῖ λαὸν ἅπαντα.
Εὐδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκλῶ ἴσαν, ἔτι τις ἔτιλιν

Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθ' ἡλεποῖσιν.

Αἰνέσας δὲ μιν οἷον ἀμειβομένο· ὥς οἴσινεν

Τηλέμαχ' ὑψαγρόν, μῦϑον ἄρχεται, ποῖον ἴσμεν,
Ἡμέας αἰχλῶν· ἰθὺς δὲ καὶ μάμον ἀνείλεμεν·

Σοὶ δ' ἔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν ἀπαΐεισιν.

Ἀλλὰ φίλιν μέγιστον, ἢ τοι πῶς κλέψωσιν οἶον.

Ἡδὴ γὰρ τρέπῃσιν ἴσμεν, ταῖσιν δ' οἷον τίς περ σῶται.

Ἐξ ἧς ἀτίμωσιν θυμῷ σοὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν·

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπὸ χροῖσιν ἀνδρῶν ἰχθύνει.

Ἀχιλῆος ὥς οἴσινεν, ἴσμεν δὲ αἱ ἄλλα μετρήσιν.

Ἡ δ' ὄλοντο τὸν δ' ἄλλοι σοὶ φρεσὶ μεμνήμεναι·

Στησασμένη μέγιστον ἴσμεν σοὶ μετρήσιν, ὕψιστον.

Λεπτόν καὶ ἀνείμιτρον ἄφαρ δ' ἡμῖν μετρίσιν.

Κῶσθαι, ἰμοὶ μνηστῆρες, ἵπαι ἴσμεν δι' ὅδον τοῦτον.

Μίμνεται ἱππογόνυ μοι τὸν ἵμον γάμον, οἷον φῶσθαι.

Ἐκτελέστω (μὲ μοι μετρίσιν ἐνέμεναι ὅλην)

Ἀφῆρτη ἡρώϊ ταφῆσιν, εἰς ὅτι κέν μοι

Μοῖρ' ὅλοη κατὰ φῆσιν ταυηλεσθῶν ἱππογόνυ.

Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν ἐνέμεναι.

Αἶκει ἄπερ σπείσιν καί μοι, πολλὰ καὶ κτεάτορας.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε πεποισέναι θυμὸς αἰχλῶν.

Εὐκαὶ καὶ ἡμῶν μὲν ὑφαινεσθαι μέγιστον ἴσμεν.

Νύκτας δ' ἄλκυοντες, ἵππῳ δαΐδας τὸν ὄλοντο.

Ὡς τρέψιν μὲν ἔλπει δόλῳ, καὶ ἱπποῖσιν Ἀχαιῶν·

Ἀλλ' ὅτι τίς περ σῶται ἔλπει ἴσμεν, καὶ ἱπποῖσιν ἄφαρ.

Καὶ τότε δὴ τις ἵπποι γυναικῶν ἢ σπείσιν ἔλπει.

Καὶ τῶν γ' ἀλκυοντες ἵππῳ δαΐδας τὸν ὄλοντο.

Ὡς τὸ μὲν ἱπποῖσιν καὶ ὑπὸ χροῖσιν ἵππῳ αἰχλῶν.

Σοὶ δ' αὖτε μνηστῆρες ὑποκρίνεται, ἵππῳ, αἰδῆσιν

Αὐτὸς σὺ θυμῷ, αἰδῆσιν δ' ἡμῖν Ἀχαιῶν.

Μητρίσιν σὺ δαΐδας τὸν ὄλοντο, αἰχλῶν δὲ μιν γυναικῶν.

Τῷ ὅτι τὸ πᾶν κίλεται, καὶ αἰδῆσιν αὐτῇ.

Εἰ δ' ἔτ' αἰδῆσιν πολλὰ κατὰ φῆσιν ἵππῳ Ἀχαιῶν.

- Τὰ φρεῖν' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πύρε δῶκεν Ἀθλῶν,
 Ἔρξατ' ἐπίσταλ' ἀφ' ἑκαμῆα, καὶ φρεῖνας ἰοδλᾶς,
 Κέρδα δ' οἱ ἔπει πιν' ἀκροόμεν ἐδὲ παλαιῶν,
 Τάων αὖ πάρος ἦτορ ἐν πολέεσσι μεῖδ' Ἀχαιῶν,
 5 Τυρῶ τ', Ἀλκμῶν τε, ἐν πολέεσσι τε Μυκῶν·
 Τάων ἔπει ὁμῶς ἐοήματα Πύρροιο περ
 Ἦδη. ἀπὲρ μὲν τῷ γ' ἐν αἰσίνεσσι ἐκ ἐοήσιν.
 Τόφρα γδ' οὐκ οἶον βίον τε πόνον καὶ κτήματα· ἔδδεται,
 Οφρα καὶ κείνη τέττον' ἔχη νόον ἂν πινά οἱ γυῖ
 10 Ἐν στήθεσσι περὶ στήθεσσι, μέγα μὲν κλῖος αὐτῇ
 Ποιῶν, αὐτῇρ (οἱ γὰρ πόθ' ὡς πολὺ βίοντο.
 Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔρξαι πάρος γ' ἔμεν, ἔτι περ ἄλλα,
 Πρὶν γ' αὐτῶν γήματα Ἀχαιῶν ὅ κ' ἐτίλησιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε,
 15 Ἀντιό, ἔπει δὲ δῆμον ἀκροόσασθαι ἀπάντορα
 Ἡ μὲν ἔτιχ', ἡ μὲν ἔτ' ἔριψ'· πατὴρ δ' ἔμεν ἄλλοι θεοὶ καὶ
 Ζεὺς ὅ γ' ἡ τίθηκε· κακὸν δὲ μοι πόλλ' ἔδοξε
 Ἰκαρίῳ, αἶψ' αὐτὸς ἐκὼν δὲ μήτερος πέμψω.
 Ἐκ γδ' τῷ πατρός κακὸν πέισμα, ἄλλα δ' οὐκ οἶον
 20 Δώσειν· ἐπεὶ μήτηρ συζυγίᾳ ἀρήνεται· Ἐλάντῃς
 Οἴκου ἀφ' ἑκαμῆα, πέμψω δὲ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 Βοσείτω ὡς ἔτ' ἔττον' ἐγὼ ποτὶ μύθον ἐνέψω.
 Ὑμῖν περ δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσιζέται αὐτῶν,
 Ἐξ τί μοι μετάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 25 Ὑμῶν κτήματα· ἔδδοντες, ἀμειβομένοισι καὶ οἴκους·
 Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λαίπερον καὶ ἄμεινον
 Ἐμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντα νήπιον ὀλέσασθαι,
 Κείρετ'· ἐγὼ δ' ἥ τις ἐπιβόσσομαι αἶψ' ἰόντας,
 Αἰεὶ ποτὶ Ζεὺς δώσει παλὶν περ ἔρξαι γαῖαν.
 30 Νήπιονοὶ κεν ἔπειτα δῆμον ἔντοσθι ὀλέσθαι.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὸν ἐνέσσυκε Ζεὺς
 Ὑψόθεν ἐκ κρυφῆς ὄρεσσι· ὥσθ' ἔκει πέπλος.
 Τῷ δ' ἔως μὲν ἔπιπνυτο μετ' ἀνθρώπων ἀνέμοιο,
 Πλησίον ἄλλοις σὺ πεπνυμένῳ κτερέεσσι
 35 Ἀλλ' ὅτι δὴ μέσσω ἀνδρῶν πολύφθμον ἰκίοδον,
 Εἰδ' ἐπιβλήθητε πιαξάδην περὶ πολλὰ,
 Εἰ δ' ἰδὲ τῶν πάντων κεφαλᾶς, ὅσσοιτο δ' ὀλεσθῆναι.

Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas
 Operaque scire insignia & mentem sanam,
 Versutias quales nunquā aliquando audivimus neque veterū
 Earum quæ olim fuerunt pulchricomæ Græcæ,
 Tyróque Alcmenéque pulchricomæque Mycene :
 Illarum nulla similes artes Penelopæ
 Norat. cæterum quidem hoc non vidit utiliter,
 Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
 Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
 In pectoribus posuerunt Dij, magnam quidem gloriam sibi
 Comparat, cæterum tibi desiderium multi victus.
 Nos vero nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò alio,
 Antequam ipsa nubet Achivorum cuicunque voluerit.

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
 Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
 Quæ me peperit, quæ me enutr. pater a. meus alicubi terræ
 Vivit, sive mortuus est, durum autem esset me multa reddere
 Icario siquidem ipse ego matrem dimisero.

Telemachus An-
 15
 tinoë re-
 spondet.

Ex patre autem mala pariar, alia autem deus
 Dabit, postquam mater odiosas imprecata fuerit Furias
 A domo discedens, reprehensio autem mihi ex hominibus
 Erit, sic itaque ego sermonem nunquam dicam.
 Vester verò siquidem animus indignatur illis,
 Exite è domo mea, alias curate dapes.
 Vestra bona edentes alternis convivij per singulas domos :
 Si verò vobis videbitur satius & melius
 Esse, viri unius substantiam impunè perdere,
 Corrodite : ego verò deos invocabo sempiternos,
 Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
 Inulti deinceps intra domum pereatis.

30
 Augusti

Sic ait Telemachus : huic duas aquilas latè videns Jupiter
 Ex alto à vertice montis præmisit volare,
 Hæ usque quidem volabant ad flatum venti,
 Propinquæ invicem extendentes alas,
 Sed cum jam ad mediam concionem celebrem pervenissent,
 Hic conversæ quatiebant alas densas,
 Aspexerunt autè omniū capita, portendebant autem mortem

Laniantes verò unguibus maxillas, circum autem collum,
Ad dextram volarunt, & per ædes & per urbem ipsorum,
Admirari sunt autem postquam viderunt oculis,
Dispiciebant autem in animo quæ perfici debebant.

9 His verò interfatus est senex heros Haliterfes

Malither
ses vates.

Mastorides. hic enim solus æquales vincebat,
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis.

Qui inter eos benè sapiens concionatus est & dixit,
Audite nunc me Ithacenses quodcumque dixerò.

10 Prociis autem potissimum significans ista dico,

Illis enim ingens periculum imminet. non enim Ulysses
Diu seorsum à suis amiis aberit, sed alicubi jam
Propè cum sit, his ipsis eadem & fatum molitur
Omnibus, pluribus etiam alijs malè erit,

15 Qui habitamus Ithacam claram, sed longè antea

Consideremus, quomodo imponamus, attamen etiam ipsi
Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.

Non enim inexpertus vaticinor, sed bene doctus.
Etenim illi puto perfectæ esse omnia,

20 Quemadmodū illi prædixerā quando ad Illiū conscenderunt
Argivi, cum ipsis etiam conscendit versurus Ulysses.

Dixi postquam mala multa passus esset, amissetque omnes
In cognitū ab omnibus vicissimo demum anno (socios
Domum venturum: hæc autem omnino perficiuntur

25 Hūc rursus Eurymachus Polybi filius cōtra alloquutus est,

Euryma-
chus va-
ticipium
elevat.

O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis

Domum vadens, ne fortè quid mali patiantur in posterum.

In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum.

Aves sanè multæ sub radijs solis

30 Volitant, neque omnes ad auspiciā aptæ, porrò Ulysses

Perijt longè: utinam etiam tu perijisse cum illo

Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,

Neque Telemachum iratum sic incitares,

Sua in domo, donum expectans si quod præbeat,

35 Sed tidi edico, quod etiam perfectum erit,

Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,

Deceptum verbis incitaveris ad irascendum.

Δρυφάρῃω δ' ἐνύχασσι παρῆκας ἐμφί τε θοῆσι,
Δίξιω ἦϊξαν, ἄλφ' τ' οἰκίῃ κ' πόλει αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄριθας ἱκεῖ ἴδαν ὀφθαλμοῖσιν,
Ωρμηγίω δ' ἀνὰ ῥομὸν ἄλφ' τελέσας ἔμελλον.

Τοῖσι δ' ἐκ ματίεσσιν ἔρπον Ἥρωις Ἀλκίβοιός,
Ματρείδης. ὃ γδ' οἶϑ' ὀμνηλατικῶν ἐκείνηται,
Ὀριθας γῆραι, κ' ἐν αἰσιν μοῖρῃσι τεύχων.
Ὀσφιν εὐφρομένην ἀγρόθεν τε δ' ἐκείνηται.

Κίχλυτε δὲ νῦν μεν Ἰθακήσιον δ' ἦτι καὶ ἔστιν.

Μνηστῆρσιν δ' ἐμείλιτα πεισανσέμερϑ' ἔπειτα.
Τοῖσιν γδ' ἐμείλιτα πεισανσέμερϑ' ἔπειτα.
Διὸς ἀπαύειν φιλῶν ὅτι ἔστιν, ἔκκα' πρὸς ἦδη
Ἐχθρὸς ἰὼν, τοῖσδε καὶ φόνον κ' ἔχων φονεύων
Πάντας· πολλοὺς δ' ἐκ ἀλλοτρίων κτερεῖται.

Οἷνι μεμειδ' Ἰθάκῃ ἐνθάδε· ἔκκα' πολὺ πρὶν.
Φρεζόμεσθ' ὅς κ' ἐν κείνῃ καὶ σὺνδρῳ, ἦδη κ' αὐτῷ
Παυέων· κ' γὰρ σφιν ἄφαρ τὸ δὲ λείον ἔστι.
Οὐ γδ' ἀπείρητος μετὰ τούτοις, ἔκκα' ἐν εἰδῶς.
Καὶ γδ' ἐκείνῃ φησὶ τελευτήσῃ αὐτῶν.

Ὡς οἱ ἐμνηστῆρας ὅτι ἴδαν ἐκείνηται
Ἀργεῖοι, μὲν δὲ σφιν ἔδωκε παλὺ μῆτις Ὀδυσσεύς.
Φίλῳ κτερεῖται πολλὰ παῖδ' ὅτι ἔστιν, ἔκκα' πάντα ἐκείνηται.
Ἀγνοῦν πάντας ἐκείνηται ἐκείνηται
Οἶκα δ' ἱλυστάς· τὰ δὲ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλειος Πόλυς καὶ ἄλλοι ἰσθῆναι,
Ὡ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μετὰ τούτοις οἶσιν ἔστιν,
Οἶκα δ' ἰὼν, μὴ πρὸς πρὸς καὶ πρὸς ἐπίστω·
Ταῦτα δ' ἰὼν οἶα παῖδ' ὅτι ἔστιν, ἔκκα' πάντα ἐκείνηται.
Ὀριθας δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐτῶν ἔστιν.

Φοιτῶν, ἔδωκε πάντα ἐκείνηται· ἔκκα' Ὀδυσσεύς.
Ὡς τε τῶν· ὡς κ' οὐ καὶ σφιν ἔστιν, ἔκκα' ἐκείνηται.
Ὡφίλει· ἐκ αὖ τούτοις ἔστιν, ἔκκα' ἐκείνηται.
Οὐδὲ καὶ Τηλέμαχος κτερεῖται· ἔκκα' ἐκείνηται.
Σὺν οἶκα δὲ σφιν πρὸς ἐκείνηται· ἔκκα' ἐκείνηται.

Ἀλλ' ἔκκα' ἐκείνηται, ἔκκα' ἐκείνηται ἔκκα' ἐκείνηται.
Αἶκα πάντα ἐκείνηται, πάλαι τε πάλαι τε ἐκείνηται.
Περφάρῃω ἐκείνηται ἐκείνηται κτερεῖται.

Αὐτὰρ μὲρ οἱ πρῶτον ἀνιηρίεσσιν ἴσται,
 Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι διωθήσασιν εἵνεκα τῶνδε.
 Σοὶ ἧ γέροντι γυῖον ἐπιθήσομεν ἡὺς κ' ἐνὶ θυμῷ
 Τίμων ἀρχαῖης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἄλλως.

§ Τηλέμαχος δ' ἐν πᾶσιν ἱγὼν ὑποθήσεται αὐτὸς,
 Μητιόρῃ μὲν ἐς πατρός ἀνιγάντι δῶπνισσας,
 Οἱ ἧ γάμον τεύξουσιν, καὶ ῥητωύουσιν ἴδιον
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἴοικε φίλος ἐπὶ πατρὶος ἱπποῦ.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι οἶομαι ἤας Λαχναῖν

10 Μηθύος ἀρχαλῆος· ἐπεὶ ἔτι καὶ δίδιδμεν ἔμπης,
 Οὐτ' οὐδ' Τηλέμαχον μάλα πολλὰ πολύμυθον ἰόντα·
 Οὐτε θεοφροσύνῃς ἐμπαζόμεν· μὴ σὺ γαρ κτεῖ
 Μύθεαι ἀκρόαωντων, ἀπὸ χυτάναις δ' ἐπὶ μέλλων.
 Χρήματα δ' αὐτὶ κρεῖκας βεβρωσέσται, εὐδὲ ποτ' ἴστα

15 Ἔσεται, ὄφρα κεν ἤγα λείπεται Λαχναῖς
 Οὐ γάμον, ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδίσκμοι ἡμέτερι πάντες,
 Εἵνεκα τ' ἀρετῆς ἐλδομένομεν, εὐδὲ μετ' ἄλλας
 Ερχόμεθ' ἄς ἐπὶ κείνους ὀππότερον ἴσιν ἰχθῆσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος παπυμῆν' ἀκτίον ἑυδα,

20 Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μενηστῆρες ἀγανοί,
 Ταῦτα μὲν ἔχ' ὑμῖας ἐπὶ λίσσασθαι, εὐδ' ἀγροῦναι·
 Ἡδὲ γὰρ πέγ' ἴπασιν ἦτοί καὶ πάντες Λαχναί.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότι νῆα θύω καὶ εἶκος ἐπιεργυς,
 Οἷέ μοι ἐνθά, καὶ ἐνθά λείπεται ἄσπετος κέλευθον·

25 Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθρόν περ,
 Νόστιν πισυμένον πατρός δῶν εἰρημύροιο,
 Ἦν περ μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ἄσπετον ἀκρόατο
 Ἐκ Διός, ἣ τι μάλιστα φέρει κλέϊ' ἀνθρώποισι.
 Εἰ μὲν κεν πατρός βίοντι καὶ νόστιν ἀκρόατο,

30 Ἦτ' αὖ τευχόμενός ποτ' ἐπὶ τλαλίῳ ἐσάουτ' ἄν;
 Εἰ δέ κε πεθιέωτος ἀκρόατο, μεθ' ἔτ' ἰόντος,
 Νοστήσας δ' ἔπειτα φίλῳ ἐς πατρίδα γαίῃα,
 Σῆμα τι οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κλισίῃ κτερεῖξω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἴοικε καὶ ἀνέρι μητιόρῃ δώσω.

35 Ἡ τοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἀρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Οδυσῆ' ἀμύμονος ἦν ἐπαίρους,
 Καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπε σῆμα ἀπαιτῆναι,

Illi quidem ipsi perniciosus erit,
 Efficere autem tamen neutiquam poteris illorum gratia :
 Tibi verò ò senex pœnam infligemus, quam in animo
 Luens indignè feras : gravis autem erit dolor.
 Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,
 Matrem suam ad patrem jubeat redire :
 Illi verò nuptias facient, & component dotem
 Insignem, qualem convenit charam filiam sequi.
 Non enim antea quieturos puto filios Græcorum
 A convivij ambitu : quoniam neminem timemus utut sit,
 Neque sanè Telemachum, tametsi multiloquus sit,
 Neque vaticinium curamus, quod tu senex
 Loqueris irritum : odio autem eris adhuc magis.
 Bona verò rursus malè absumentur, neque unquam paria
 Erunt, donec hæc distulerit Græcos
 Suis nuptiis, nos verò rursus expectantes diebus omnibus
 Gratia ejus virtutis contendimus, neque ad alias
 Ibimus, quas decens ducere est unicuique.

Hanc autè rursū Telemachus prudens contrà loquutus est, Telemachus pro
 Eurymache, & alij quotquot sunt proci generosi, 20
 Ista quidem non vos amplius precor, neque dico:
 Jam verò hæc sciunt dij & omnes Græci,
 Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios,
 Qui mihi hinc atque hinc secent viam maris
 Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam, 25
 Reditum interrogaturus patris diu absentis.
 Si aliquis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
 Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus.
 Siquidem patris vitam & reditum audivero,
 Sanè quantumvis afflictus adhuc sustineam annum : 30
 Si verò mortuum audivero, neque amplius superstitem,
 Reversus postea charam ad patriam terram,
 Sepulchrum & illi condam & parentalia celebrabo
 Eximia, qualia convenit : & virò matrem dabo.

Certè ille sic loquutus consedit, his autem surrexit 35
 Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
 Et illi cum proficisceretur commisit totam familiam,

Obediréque seni, & securè omnia custodire,
Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit,

Mentor
Telemachus
tue
sit uidet.

Audite certè me nunc Ithacenses quodcumque dixero.

Nec quisquam amplius benevolus, mansuetus & mitis sit

Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans.

5 Sed semper infestus sit & iniusta perpetret.

Ut nullus recordatur Ulyssis divini

Populorum quibus præsuit, & velut pater mansuetus erat.

Verùm enim verò procos superbos nequaquam invideo

10 Committere facinora violenta malis consilijs mentis,

Sua enim obiectantes capita consument violtener

Domum Ulyssis, quem non amplius putant rediturum esse:

Nunc autem alij populo succensco, ut omnes

Sedetis muni, porro nullo pacto redarguentes verbis

15 Pauciores procos compescitis cùm sitis plures.

Leocritus
Mentor
re-
spondet.

Hunc Evenorides Leocritus contra alloquebatur,

Mentor conviciator, ingenio stolide, ut loquutus es,

Nos adhortans quiescere, difficile autem erit

Cum viris pluribus pugnare de convivio.

20 Etiam si enim Ulysses Ithacensis, ipse adveniens

Convivantes per domum suam procos eximios

Expellere è domo cogitaverit in animo,

Non sanè illo lætabitur uxor, quantumvis valdè egens,

Veniente, sed ibi sævam mortem invenerit,

25 Si pluribus pugnarit: tu verò non ex officio locutus est.

Sed agè populi quidem dispergamini ad opera unus quisque

Huic autem disponat Mentor viam & Halitherses,

Qui illi à principio paterni sunt amici,

Sed (puto) & diu sedens, nuncios

30 Audiet in Ithaca, perficiet autem viam nunquam hanc.

Sic certè loquutus solvit concionem celerem

Hi quidem dispersebantur ad domum quisque suam:

Proci autem ad domum ibant divini Ulyssis,

Telemachus autem seorsum profectus ad litus maris

35 Manus lavans è cano mari, supplicavit Palladi,

Audi me qui heri deus advenisti ad domum meam,

Et me in navi iussisti per obscurum pontum

Reditum

Πείθειδαι τε γέρονι, κὺ ἔμποδον πάντας φυλάσσων.

Ὁς σφιν εὐφροσύνῃν ἀγροῖσθετο κὺ μετέειπε,

Κεκλυτοὶ δὲ νῦν μεν ἰθακῆσσι δ', ἤτις κεν εἴπω.

Μή τις ἔτι ἐσθ' ὄφρων ἀγανὸς κὺ ἤπιος ἔστω

Σκηπτέρος βασιλεὺς, μεθ' ὅφρ' οἱ αἰσιν ὀδῶν.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' οἴη, κὺ αἰσὺλα ῥέζοι.

Ὡς ἔπος μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο

Λαῶν οἷσιν ἀνέσσει, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.

Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγνώσκεις ἔτι μετρίως

Ἐρδεν ἔργα βίαια, κακὰ ῥ' ἀφίησι νόοιο.

Σφάξ γ' ὅππῃ μῆρσι κεφαλᾶς, κατ' ἔδουσι βιαίως

Οἴκῳ Ὀδυσῆος, τὸν δ' ἔκ' ἔτι φασὶ νείαχ'.

Νῦν δ' ἄλλα δήμῳ γεμισίζομαι, οἷον ἄπαιτες

Ἦδ' αἰεὶ, ἅπτερ ἔτι κατὰ πῶμ' οἱ ἐπίεσσι,

Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἰόντες.

Τοὶ δ' Εὐκλεορίδης Λειώκρως ἀντίον ἰῶντα,

Μίντωρ ἀπαρτήρ' ὀφείας ἤλιε, ποῖον ἔειπες.

Ἡμῖας ὁτρυνῶν κατὰ πινυμένο; ἀργαλίον ἦ,

Ἀνδράσι κὺ πλεόνεσσιν μαχρήσασθαι ἔπειτα δαίπ'.

Εἰς γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς ἰθακῆσσι αὐτὸς ἐπιπλῆν

Δαίτυμ' ἔχ' ὅμως ἰὼν μνηστῆρας ἀγανὸς

Ἐξιλίσσει μετρίως ῥ' ἀφροσύνην σὺν θυμῷ.

Οὐ κίεν αἱ κεχαριστοὶ γυνή, μέλαρ ὅφ' ἔχουσιν.

Ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτὰ ἀεικέα πέτμον ἐπίπαι.

Εἰ πλεόνεσσιν μάχεται, σὺ δ' ἔκ' ἔμεινεν ἴσασσι.

Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲρ σκιδναοῦ ἐπὶ ἔργα ἔκαστος.

Τότ' ὁ τρυφῆς Μίντωρ ὅδ' ἔειπεν Ἀλκίβοιοι,

Οἷ τί οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι οἷσιν ἐπαίρου.

Ἀλλ' (οἶω) κὺ δητὰ κατὰ μῆρ', ἀγχιλιῶν

Πεύσσειται οἷν ἰθακῇ, τλήν δ' ὅδ' ἔπειτα ζυώτῳ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσιν δ' ἀγροῖν καὶ φηλέων.

Οἱ μὲρ ἄρ' ἐσκιδνατο ἔα σφας δώματα ἔκαστος.

Μνηστῆρας δ' ἀνὰ δώματα ἴσαν θείῃ Ὀδυσῆϊ.

Τηλέμαχος δ' * ἀπαύεινεν ἰὼν ἐπὶ θύρῃσι χαλκίῃσιν.

Χεῖρας νηψαμένοισι πολλῆς αἰλὸς εὐχεται Ἀθήνῃ.

Κλυθίμοι ὀχθίζος θυὸς ἤλυθες ἡμίτερον δέ,

Καί μ' ἐν καὶ κίλευσας ἐπ' ἡμετέροισιν πόσιν.

Νόστον πινυμένοιοι πατρός· δὴν οἰχομένοιοι,
 Εργασθ' περ ὅ πάντες ἀφ' ἑστέουσιν Αἰχαιοὶ,
 Μνηστῆρες ὅ μοι λίσσεται κακῶς ὑπερλώροισιντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐνχόμενον· χιρδόν δ' οἱ ἦλθεν Αἰθιώη,
 5 Μνῆστερ σιδδόμενῃ ἡμῶν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῶν,
 Καί μιν φωνήσας· ἔπειτα πλεθύνοντα παροσηυδα,
 Τηλέμαχος· ὅδ' ὅππῃ κακὸς ἔοισται, ὅδ' ἀνοήμων
 Εἰ δὴ τοι σὺ πατρός εὐεσπύκτα μῆλον ἦν,
 Οἷόν κε εἶναι ἔλω τελέσται ἔργῳ τι ἔπος τε,

10 Οὐπὶ ἐκείνῳ ἀλὶν ὁδὸς ἔοισται, ὅδ' ἀπίστευτος·
 Εἰ δ' ἔκείνῳ γ' ἔοσι γένος καὶ Πύριλοπείης,
 Οὐ σ' ἔτ' ἔπειτα ἰολπα τελευτῆσαι ἀμφοῖν ἄε.
 Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πύλονται,
 Οἱ πλείους, κακίους· παῦροι δὲ τοι πατρός ἀρείους·

15 Ἀλλ' ἐπεὶ ὅδ' ὅππῃ κακὸς ἔοισται, ὅδ' ἀνοήμων,
 Οὐδέ σε πύγχνυ γὰρ μή τις Ὀδυσῆος ἐπ' ἐσθλὸν ἰοίπῃ,
 Ελπιυρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τελεῖ ἔργα.
 Τῶν μὲν μνηστῆρων μὲν ἔα βεβλήν τε νόον τε
 Αφροδίαν, ἐπεὶ ἔπ' ἰοήμονες, ὅδ' ἐδὲ δίκαιοι·

20 Οὐδέ τι ἴσπαισι γένεσθαι, καὶ κῆρυ μίλαιναν,
 ὅς δ' ἄσπιν χιρδόν ἴσιν ἐπ' ἡμῶν πάντας ὁλέσθαι.
 Σοὶ δ' ὁδὸς ἐκείνῃ δὴρ ἄπιοισται ἡνὶ σὺ μνηστῆρας·
 Τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρὸς ἑοῦς εἰμι.
 ὅς τοι κῆρ ἰούω τελέω, καὶ ἄμ' ἐψομαι αὐτῆς.

25 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρων ὁμίλει,
 Ὀπλίσσοντ' ἥϊα, καὶ ἀρτίσιν ἄρσιν ἅπαντα,
 Οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσι, καὶ ἄλφειτα μυελὸν αἰδρῶν,
 Δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταῖρος
 Αἴψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ γ' ἤϊες

30 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἱστῆκεν ἴασι ἠδὲ παλαιαί.
 Τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥπες ἀρείων·
 Ὡς δ' ἰφ' ὀπλίσσαντες ἐν ἑστέμῳ εὐρεῖ πόντῳ.
 Ὡς φάτ' Αἰθιώη καὶ ἡρῆ Διός· ὅδ' ἄρ' ἐπ' ἔλω
 Τηλέμαχος παρήμεναι, ἐπεὶ ἦν ἐκλυεν αὐδῶν.

35 Βῆ δ' ἄρ' ἰδρυαὶ πρὸς δῶμα φίλον τιπηλὸν ἦτορ
 24. ἰδρυαὶ Εὐρὺ δ' ἄρ' ἡ μνηστῆρας ἀγνώστας ἐν μεγάροισιν
 Αἴγας ἀνιμῶντες, σιάλας δ' ἐνοῖτας ἐν αὐλῇ.

Reditum interrogaturum patris diu absentis

Ire : hæc autem omnia impediunt Achivi,

Proci autem potissimum malè superbientes.

Minerva
sub Men

toris per
sona iter
propere
rehorta-
tur.

10

Perpauci
filij Pa-
trum simi-
les sunt.

15

20

25

30

35

Anti-

Sic ait precatus : prope autem illum venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,

Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus,
Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,
Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque
Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum :

Si verò non illius esses filius & Penelopes

Non sanè præterea sperarem te perfectum esse quæ moliris

Pauci enim filij similes patri sunt :

Plerique pejores : pauci verò parentibus meliores,

Sed quoniam neque in posterum ignavus eris, neque stolidus,

Neque te penitus intelligentia Ulyssis reliquit

Spes tibi deinceps est te perfectum esse hæc opera

Ideo nunc procorum sine consiliūque mentemque

Inspicientiū, quoniam neutiquam prudentes neque iusti sunt,

Neque ullo pacto sciunt mortem & fatum nigrum,

Quæ illis imminet die uno omnes perire.

Tibi verò via non amplius aberit quam tu cupis :

Talis enim tibi socius ego paternus sum,

Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse,

Sed tu quidem domum vadens, procis conversare.

Apparaque viatica, & vasis accommoda singula,

Vinum in amphoris, & farinam medullam hominum,

Utribus in densis, ego autem per populum socios

Statim voluntarios colligam : sunt autem naves

Multæ in circumflua Ithaca novæ & veteres.

Harum quidem ego dispiciam quæcunque optima est,

Statim armatam deducamus in latum mare.

Sic ait Pallas filia Jovis : neque amplius diu

Telemachus immoratur, postquam deæ audivit vocem,

Festinabat ad domum ire suo tristatus corde :

Invenit autem procos superbos in ædibus,

Capras excoriantes, porcósque affantes in aula.

Antinous Antinous autem ridens obiam veniebat Telemacho,
Telemachus al- Illūque manu apprehensū affatus est, & nomine compellavit:
loquitur Telemache magniloque animo indomite, ne tibi aliud
 In p̄cordijs malum sit curæ vel opus vel verbum,

3 Sed egregiè comede, & bibe ut antea :

Ista enim omninò omnia perficient tibi Achivi,

Navem, & electos remiges, ut ocyus venias

Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam,

Telemachus respondet. Hūc autē rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
 Antinoë, neutiquam licet cum vobis superbis

10 Convivari invitum, & lætari quietum.

An non fatis est quòd antea quidem absumpsistis eximia

Bona mea proci, ego autem infans eram ?

Nunc autem quando grandior sū, & aliorū orationē audiens

15 Percipio, & sanè mihi intus auget animus,

Minas Telemachus adversus procos. Tentabo ut vobis malum fatum adferam,

Sive in Pylum profectus, aut hīc in populo.

(Ibo sanè, neque inutilis via erit quam dico)

Vel nave conducta: neque enim navis compos neque remigū

20 Sum, sic sanè vobis videtur conducibilis esse.

Dixit & ex manu manum avulsit Antinoi

Facile, proci autem per dōmum convivium apparabant,

Hi verò cavillabantur & conviciabantur verbis.

Tum verò aliquis dicebat juvenum superbiorum,

25 Enimvero Telemachus cædem nobis molitur:

Cavilla procorū in Telemachum navigaturum. Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliores arenosa,

Aut ipse etiā ex Sparta: quandoquidē sanè cupit vehementer:

Aut & in Ephyram vult pinguem terram

Proficisci, ut inde mortifera venena afferat,

30 Inijciat verò crateri, & nos omnes perdat.

Alius rursus dicebat juvenum superbiorum,

Quis scit, si etiam ipse profectus cava in nave

Longè ab amicis peribit, errans ut Ulysses ?

Sic & magis augere poterit nobis laborem.

35 Bona verò omnia divideremus, domum verò

Illius matri daremus habendam, atque ei qui illam duxisset.

Sic agebant. ille verò in excelsum thalamū ascendit patris

Latum,

Ἀντίνοϋ δ' ἵπυς γαλαῖσας κίε Τηλέμαχος,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦλαιε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε
 Τηλέμαχ' ὑψαγῆρη, μὲν δ' ἄρα τι, μή τι τοι ἄλλο
 Ἐν τηθεῖσι κακῶν μελέτω ἔργῳ τι ἔπος τι,
 Ἀλλὰ μάλ' ἰοδίεμν κ' πρῆμν, ὥς τυπάρεθς ᾤε.
 Ταῦτε δὲ τοι μάλα πάντα τελευτήουσιν Ἀχαιοί,
 Νῆα κ' ἐξαιτύς ἐρίτας, ἵνα ῥάσῃσι ἱήσῃ
 Ἐς Πύλον ἡραγίλω μετ' ἄραυθ' πετρὸς ἀκροῦ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀγόρευε λόγῳ.

Ἀντίνο, ἄπως ἴπῳ ὑπερφιάλοισι μετ' ὑμῖν
 Δαίνυσθαι τ' αἰχρῶν, κ' εὐφραίνεσθαι ἔχουσιν.
 Ἡ δ' ἄλλος ὥς τυπάρεθ' ἔειπεν πολλὰ κ' ἰοδῶ
 Κλήματ' ἐμὸν μενησῆρες, ἔργα δ' ἐπ' ἡγήσατο ἄναξ.
 Νυθὸν δ' ὅτι δὴ μέγας οἶμ', κ' ἄλλων μύθοι ἀκρόευν
 Παισίννομα, κ' δὴ μοι αἰέσσεται ἔνδοθι θυμὸς.
 Πειρήσῃ ὥς κ' ὑμῖν κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήσῃ.
 Ἡ δὲ Πύλον δ' ἔλθῃν, ἣ αὐτῇ τῇδ' ἐνὶ δήμῳ.
 (Εἶμι μὲν, εἴδ' ἀλήθ' ὅδ' ἴσεται λῶ ἀργεῶν
 Ἐμπορὸς· ἢ γὰρ ἴησ' ἐπὶ ἔσχατος ἐδ' ἐρετῶν.
 Γίνομαι, ὥς νῦν ᾤεσθαι κέρδιον εἴναρ.)

Ἡ ῥα, κ' ἐκ χειρὸς χεῖρος ἀπάσιν Ἀντινόοισι
 Ρεῖα, μενησῆρες ὃ δοκεῖν ἔχ' ἀνίσταται πείροισι.
 Οἱ δ' ἐπιλωδοῖνοι κ' κερτομῖνοι ἐπίεσαν.
 Ὡς δὲ τις εἴποιτο νῆαν ὑπερλυορέντων,

Ἡ μάλ' αὖ Τηλέμαχος, φάτοί τ' ἡμῖν μερμηρίζει·
 Ἡ πῖνας ἐκ Πύλῃ ἀεὶ ἀμύντορας ἡμετέρους.
 Ἡ δ' ἄρα κ' Σπέρθηται· ἵπποι νῦν ᾤεσθαι αἰεὶ ὡς
 Ἡ κ' εἰς Εὐρύλῳ ἰγίλει πύοντι ἀργεῶν
 Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἔνθ' ἔνθ' ἡμετέρων φάρμακα εἰσέκη.
 Ἐν ᾧ βάλη κρητῆρα, κ' ἡμίαντα πάντα ἐλάσῃ.

Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπασκε νῆαν ὑπερλυορέντων,
 Τίς δ' οἶδ' οἴκα κ' αὐτὰς ἰάν' ἠρίλῃσι ἐπὶ νῆας,
 Τῇσι φίλων δούλωνται, ἀλλὰ μὲν δ' ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
 Οὕτω κιν κ' ἡμετέροις ἐφίλειεν πᾶνοι ἄμμι.

Κλήματ' ἐμὰ κιν πάντα διασείματα, οἴκῃ δ' αὐτῇ
 Τότε μετῆρα δούδμ' ἔχῃ, ἢ δ' ὅς τις ὁππότε.

Ὡς φάν. ἢ δ' ὑψαγῆρη γαλαῖσας μετ' ἄραυθ' πετρὸς ἀκροῦ.

Ἐν τῷ,

5. 25.
 Ἀλλὰ
 10. ἰοδῶ

10

15

20

25

30

35

Εὐρυό, ὅθι νητὸς χρυσὸς κ' χαλκὸς ἔκειτο,
 Εὐδὴς τ' ἐν χηλοῖσιν, αἷλις τ' ἐὺκίδες ἔλαιον.
 Εν ᾧ πίθῳ οἶνοιο παλαιῷ ἠδυπότιο

Ἔστασαν, ἀκρητὴν δῶκεν ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,

- 5 Ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρέτες, εἶπετ' Οδυσσεύς
 Οἴκαδ' ἐνοήσεις, κ' ἄλλα πολλὰ μεγίστας.
 Κληῖται δ' ἔπειτα (αἰεὶδὲς πυκινῶς ἀραρήϊας,
 Δικλίδες ἐν ᾧ γυνὴ παμείνυκτας, τι κ' ἤμαρ.
 Ἐσπ' ἢ πάντ' ἰφύλασσι τόδε πολλὴ δρείησιν,

- 10 Εὐρύκλει', ὦπες θυγάτηρ Πεισλυοεῖδαο.

Τὼ τότε Τηλέμαχος παρσίφῃ θάλαμῳ δὲ καλίσσας,

Μαῦτ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν

20. λα- Ἠδῶν, ὅπως μὲν τὸν * λαρώτατος ἐν σὺ φυλάσσεις,
 ῥάπρις Κεῖνον εἰομένη τὸν καμμερῶν, εἶποθ' ἔλθοι

- 15 Διογενὲς Οδυσσεύς, γίνασθαι κ' κῆρας αἰλύξας.
 Δώδεκα δ' ἔμωλυσαν, κ' πύμασιν ἄρσεν ἄπαντας.
 Εν δὲ μοι ἄλφειτα χεῦον εὐρύαφείαςι δαρθῶσιν.
 Εἴησι δ' ἔσω μέγρε μολιφάτῃ ἀλφίτῃ ἀκτῆς.
 Αὐτὴ δ' οἴη' ἴδι· ταῖ δ' ἀθρόα πάντα τετύχτω.

- 20 Ἐστίει' ὃ γδ' ἐγὼν αἰρήσσομαι, ὅσποτι κεν δὴ
 Μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῇ, κρίτε τι μίδῃται.
 Εἶμι γδ' ἐς Σοῦερτῶν τε κ' ἐς Πύλον ἡμικρόνιται,
 Νόστιν πευστόμῳ πατρὸς φίλῃ λῶ που ἀγκύσται,
 ὧς φάτε, κώκκυσι ᾧ φίλῃ τερφὸς Εὐρυκλῆα,

- 25 Καί ῥ' ὀλοφύρομην ἔπα πλερένιται παρσηύδα,
 Τίπτε δὲ τοι, φίλε τέκνον, σοὶ φρεσὶ τῷτο νόημα
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἐγέλεις ἵστασθαι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 Μοιῶν ἐὼν ἀραπητὸς; ὃ δ' ἄλετο τηλίδι πάτρης
 Διογενὲς Οδυσσεύς, ἀλλοτριώτατ' ἐν δῆμον.

- 30 Οἱ δὲ τοι αὐτὶκ' ἰόντι κρητὰ φράζονται ὑπίσσω,
 ὧς κε δόλῳ φθίης, τίθε δ' αὐτοὶ πάντα δαίσανται,
 20. πῶσι Ἀλλὰ μὲν αὐτ' ἐπὶ * σῶσι κρητὸμῳ, εἰδὲ τι σε γρη
 Πόντον ἐπ' ἀπύγεται κρητὰ παχύν, εἰδ' ἀλάληας.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔδωκε,

- 35 Θάρεσθ'· μοι' ἱππὲς ἔπ' αἴνῳ γέῃ ἥδε γὰρ βελή·
 Ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τίθε μνηστῆρας
 Περὶ γ' ὅτ' αἰνέειν ἔστιν τε δαδὲκται τε γαίηται,

Latum, ubi cumulatam aurum & æs jacebat,
 Vestisque in cistis : abundeque odoriferum oleum;
 Ibi verò dolia vini veteris dulcis
 Stabant, purum divinum potum intus habentia,
 Ordine ad murum aptata, si quando Ulysses
 In patriam reverteretur, etiam dolores multos passus.
 Obseratae verò erant fores accuratè aptatae,
 Duplici clave intus aut è mulier custos noctesque dièsque
 Erat, quæ omnia asseruabat mentis multa solertia,
 Euryclea Opis filia Pisenoridæ,
 Hanc tunc Telemachus alloquutus est in thalamū vocatam,

10
 Telemachus Eurycleam nutrixem alloquitur.

Nutrix agè mihi vinum in amphoris hauri
 Suave, quod quidem post illud dulcius est quod tu servas
 Illum expectans infelicissimum, quando venerit
 Generosus Ulysses, mortem & fatum postquam evitaverit.
 Duodecim verò imple & operculis apta omnia :
 Mihi verò farinam infunde benè confutis utribus :
 Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.
 Ipsa verò sola scias : hæc autem congregata omnia sint.
 Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
 Mater ad cœnaculū conscenderit, lectique curam habuerit.
 Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
 Reditum interrogaturus patris chari sicubi audiero.

15
 Viaticum paratur navigatur Telemacho.

Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
 Et quidem lugens, verba alata dixit,

Eurycleæ responsio.
 25

Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
 Est ? quonam vis ire multam per terram,
 Solus cum sis dilectus ? is verò perijt longè à patria terra
 Generosus Ulysses, ignoto in populo :
 Illi vero tibi statim profectò mala machinabuntur post hæc
 Ut dolo pereas, hæc verò ipsi omnia dividant.
 Sed mane hîc apud tuos sedens, neutiquam te oportet
 Per pontum indomitum mala pati, neque errare.

30

Hæc verò rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est,
 Confide nutrix : quia non absque deo hoc consilium est.
 Sed jura ne matri charæ hæc dixeris,
 Priusquam undecimaque duodecimaque dies aderit,

Telemachus Eurycleam solatur.
 35

Aut

Aut ipsa desideret, & me soluisse resciverit,
Videlicet ne flens pulchrum corpus lædat.

Sic loquuta anus deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit perfecitque iururandum.

- 5 Statim postea illi vinum in amphoris hausit:
Farinam autem illi infudit bene consutis in utribus.
Telemachus autem domum ingressus cum prociis versabatur
Tum rursus alia cogitavit dea cælia Minerva,
Telemacho autem assimilata urbem obibat

- 10 Et singulis viris astans dicebat sermonem,
Sub noctem verò ad navem celerem congregari iussit.
Ipsa rursus Phronij Noëmonem clarum filium
Rogabat navem celerem, ille verò ipsi ultrò promisit.
Occiditque sol obumbrabanturque omnes viae.

- 15 Et tunc navem celerem in mare protraxit, & omnia in ipsa
Arma posuit, quæ naves bene tabulatæ ferunt.
Statuit in extremitate portus, circum autem eximij socij
Frequentes congregabantur, dea vero concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cælia Minerva,

- 20 Festinavit ire ad domum Ulyssis divini:
Hic prociis dulcem somnam infudit.
Disturbavit autem bibentes: è manibus verò excussit pocula.
Hi verò dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsi somnus palpebris incidit.

- 25 Cæterum Telemachum alloquuta est cælia Minerva,
Evocatum ex aedibus bene habitatis,
Mentori similis facta tum corpore tum voce:
Telemache, jam sanè bellicosi socij
Assident remigio tuam expectantes alacritatem:

- 30 Sedeamus; ne diutius differamus iter.

Miner-
væ solli-
citudo.

Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò ille autem continuo ad vestigia sequutus est deæ.
Cæterum postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad litus comatos socios.

Telega-
chus so-
cios alle-
quitur.

- 35 Hos verò interfatus est divus Telemachus,
Venite amici, viatica feramus: omnia enim jam
Congregata sunt in aedibus, mater verò neutiquam scit,

Neque

Ἡ αὐτὴν ποθέσσι, καὶ ἀφορμηθέντες ἀκούσσι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίεσθαι καὶ χεῖρα κελὸν ἰάπῃ.

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς ᾗ θέν μίγαι ὄρεον ἀπώμενυ.
Αὐτὰρ ἰπείβ' ὄμοσσι πε πλευτησέν τε τὸν ὄρεον,

Αὐτὰρ ἔπειτα οἱ οἶον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφουσι,
Εν δὲ οἱ ἀλφειὰ χεῖρι ὑρραφίεσι δοροῖσιν.

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ἐμίλῃ.

Εὐδ' αὖτ' ἀπ' ἐνόησι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Τηλεμάχῳ δ' εἰκῆα καὶ πόλιν ὄχετο πάντη,

Καὶ ῥα ἐκείσθω φωνὴ πάρεστα μὲν φάτο μῦθον,

Εσσεύεσθαι δ' ἐπὶ νῆα θολὴ ἀγριόχ' ἀνάγει.

Ἡ δ' αὖτε Φορβόιο Νεῦμενα φαίδιμον ἔειπεν·

Ἡ πε νῆα θολὴ· ὁ δὲ οἱ ὥσ' ὦρον ὑπὸ δακτύλῳ.

Δύσσι τ' ἔειπεν, (κρίαντα τε πᾶσαι ἄνθρωποι)

Καὶ τότε νῆα θολὴ ἄλλὰ δ' εἴρουσι, πάντα δ' ἐν αὐτῇ

Ὀπλ' ἰτίθει πᾶσι πε νῆας ὑπὸ δακτύλῳ φορέσασιν.

Κτήσι δ' ἐπ' ἰοχαπῆς λιμὲν, ὥσ' ἂν ἰοδαίῳ ἐπιπύρῳ.

Ἀθροῖα ἡμεῖς ἔχοντες· θεὰ δ' ὤρεον ἔχοντες.

Εὐδ' αὖτ' ἀπ' ἐνόησι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Βῆ δ' ἰμῶμαι ὥσ' ἐς δώματ' Ὀδυσσεὺς θείειο.

Εἰθε μνηστῆρες ἐπὶ γλαυκῶπι' ὄρεον ἔχοντες,

Πλάξ' ᾗ πῖοντας· χερσὶ δ' ἐκείσθω ἐκείσθω,

Οἱ δ' εὐδὲν ὤρεον καὶ πόλιν· εὐδ' ἄρ' ἐπὶ δώμῳ

Εἶατ', ἰπείβουσιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάρουσιν ἐπιπύρῳ.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος ὥσ' ἔειπεν γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Εκπῶρε καλίστα μὲν μίγαι ἐναιστανόντων,

Μίντορ, εὐδὲ μὲν ἡμῶν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδῶν.

Τηλέμαχ', ἡδὲ μὲν τοῖσι ἐκείσθω ἐκείσθω

Εἶατ' ἰπείβουσιν· τὴν δὲ ποτὶ δώμῳ ὄρεον

Ἀπ' ἰοδαίῳ μὲν δὴ καὶ δέμας ἡδὲ καὶ αὐδῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθηνῆ

Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθὺα βαίνει θεῖα,

Αὐτὰρ ἰπείβ' ἐπὶ νῆα κελύφου ἡδὲ θάλασσαν,

Εὐεργίῳ ἐπὶ δὴν κερκιδόωντας ἐπείρουσι.

Τοῖσι δ' καὶ μετ' ἐφ' ἰσθμῷ Τηλεμάχοιο,

Δεῦπ φίλοι, ἦα φερώμεθα, πάντα γὰρ ἡδὲ

Ἀθροῖα ἐν μίγαι, μέτρη δ' ἰσθμῷ ἔπ' ἀπὸ πύργου,

Οὐδ' ἄλλα δρῶμαι· μία δ' οἷη μῆτις ἀκροῦται.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἵππῃσι.

Οἷδ' ἅμα πάντα φέροντες ἑοσάλομεν ἐπὶ νηὶ
Κάτ' ἔσαν ὡς ἐκίλευσαν Ὀδυσσῆϊ φίλος υἱός·

5 Ἀνδ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθλῶν.
Νηὶ δ' εἰς πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο ἄρχε δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ ἧ πρυμνήσι ἔλυσαν,
Ἀνδ' ἧ καὶ αὐτοὶ βάαντες, ἐπὶ κληῖσι καίθιζον.
Τοῖσιν δ' ἱκόμενοι ἔρχοντο γλαυκῶπις Ἀθλῶν.

10 Ἀκροῇ Ζήφυρον, κελεύδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πότον.
Τηλέμαχος δ' ἱπτάροισιν ἱπποτρώας ἐκίλευσαν
Ὀπλων ἅπλιστα, τοὶ δ' ὀτρύνοντες ἀκροῦσαν,
Ἰσάνδ' εἰλάπνοι κρήνης ὑποδὲ μισθόδμεκε
Στήσαν αἰέροντες· καὶ ἧ ὠρτόνοισιν ἔδσαν,

15 Ἐλχον δ' ἰσὶα λυκὰ ὑπερίπλοισι βοεῦσιν.
Ἐπρυσιν δ' ἄνεμος μίσσιν ἰσίων· ἀμφὶ ἧ κύμα
Στείρη περφυρεῖον μεγάλ' ἰαχὴ νηὸς ἐσσης·
Ἥδ' ἔην καὶ κύμα δ' ἄρα πρήσσεσσι κέλευθον.
Δησιόμοι δ' ἄρα ὀπλὰς πόλιν αἰνὰ νῆα μέλαιναν,

20 Στήσαντο κρητῆρος ἐπιστεφίας οἶνοιο.
Λεῖπροι δ' ἀθύναντοισι θοῖς αἰετανότησιν·
Ἐκπάντων ἧ μάλιστ' Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
Παυνοχὴ μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἦν παῖρ κέλευθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

25

ἡ Ομήρου Ὀδυσσεύς.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ἰδόντα ζυῶ Ἀθλῶν ἐνὶ ζῶν Νίστῃ, καὶ διη-
γῆται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἑλλήσι, καὶ τὸν ἐν
Τροίᾳ ἀπὸ πλοῦν. πυθόμενον ἧ τὰ παρὰ τοῖς μνηστῆρας,
καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθλῶν ἀπίεσσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λα-
βὼν ἧ ὁ Τηλέμαχος ἄρμα ζυῶ. Πείσει δὲ τὰ Νίστῃ υἱὸς, εἰς
30 Σπάρτῃ ἀπαίρει, νυκτὸς ἧ ἐπὶ γνομένης ἐνὶ ζῶντι παρὰ Διο-
κλῆϊ ἐν Φηγεῖς.

ἈΛΛΗ.

Neque aliæ ancillæ, unica sola rem audivit.

Sic certè loquutus præcessit, hi simul sequebantur.

Ipsi vero simul omnia ferentes benè tabularam in navem

Deposuerunt, quandoquidem præcepit Ulyssis charus filius,

Telemachus vero navem conscendit, duxit autem Minerva. §

Navis autem in puppe confedit, prope autem eam

Sedebat Telemachus : ipsi verò oram solvebant,

Etiā ipsi ascendentes per transtra sederunt :

His verò ferentem secundum ventum misit cæsia Minerva

Haud miscentem Zephyrū resonantem per obscurū pontum. 10

Telemachus autem socios hortatus iussit

Telemachus naa
vigat
Pylum.

Arma aptare : hi verò adhortantem audiverunt.

Malum autem abjegnum cavam intra basem

Constituerunt elevantes rudentibus autem colligarunt.

Traxerunt autem vela alba benè tortis lotis. 15

Implevit autem ventus medium velum, circa autem fluctus

Carinam purpureus insonabat nave eunte :

Illa currebat per fluctus, sulcans vadum.

Ligantes autem arma celerem per navem nigram,

Constituerunt crateras plenos vini. 20

Libabant autem dijs immortalibus sempiternis :

Ex omnibus autem potissimum Jovis glaucis oculis filiz,

Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ARGUMENTUM TERTII

LIBRI ODYSSEÆ.

25

Telemachum venientem cum Pallade hospitio suscepit Nestor, & enarrat illi quæ acciderint Græcis, & ex Troja navigationem: ut autem audivit ea quæ de prociis dixit, & cognoscens Palladem discedentem, sacrificium illi facit: ut accepit autem Telemachus currum, cum Pisi- 30 strato Nestoris filio in Sparten discedit, nocte autem facta hospitio excipitur apud Dioclem in Pheris.

A L I U D.

F. Nestor suscepit, abiit ipse cum filio, dea autem evolavit.

- S**OL vero surrexit relicto pulchro laeu
 Cælum ad firmum, ut immortalibus illucesceret,
 5 Et mortalibus hominibus super fertilem terram.
 Illi verò ad Pylum Nelei bene ædificatum oppidum
 Pervenerunt : ipsi verò in littore maris sacra faciebant,
 Tauros omnino nigros Neptuno cærulea cæsarie :
 Novem autem sedilia erant, quingenti in singulis
 10 Sedebant, & præbebant singulis novem boves.
 Hic illi viscera gustarunt, deo autem coxas incendebant,
 Ipsi verò rectâ portum subeunt, atque vela navis æquata
 Contrahunt tollentes, illâque firmarūt, ipsi vero egressi sunt.
 E verò Telemachus nave exivit ducebat verò Pallas.

- 15 illum prior alloquuta est dea cæsia Minerva,

Minerva
 Telemachus
 colloquitur.

Telemache, non quidem te decet amplius pudor :
 Ejus enim gratia & pontum pernavigasti, ut audires,
 Patrem ubi occultet terra, quòdnam fatum conseq. sit.
 Sed agè nunc rectâ vade ad Nest. equorum domitorem.

- 20 Videamus si quod consilium in præcordijs celat :

Precare verò ipsum ut vera dicat.

Mendacium enim non dicet : valdè enim prudens est.

Telemachus
 Minervam.

Hanc rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est,
 Mentor, quo, pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum ?

- 25 Neque unquam sermonum experimentū habeo prudentium:

alloquitur.

Pudor enim juvenem virum seniore interrogare.

Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
 Telemache, alia quidem in mente tua perspicies,

Alia verò & Deus suggeret : non enim puto

- 30 Te diis invitis natumque esse, nutritumque.

Sic quidem loquuta præcessit Pallas Minerva

Celeriter : ille verò continuo post vestigia incedebat deæ.

Venerunt autē in Pyliorū virorū congregationē & confessū.

Hic sanè Nestor sedebat cum filijs, circum autem socij

Convi-

Α Λ Λ Η.

Γάμμ', ὑπὸ Νέστωρ δίντο, Ἰωῶρετο δ' ὅς ῥ' ἦ, ἦα δ' ἔπειη.

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρουσε, λιπὼν ἀεικαλλὰς λίμνῳ,
Οὐρανὸν ἐς πολὺχάλκον, ἵ' ἀθανάτοισι Φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουρον.

5

Οἱ ὃ Πύλον, Νηληϊῶν ἐκκλῆροισι πόλινδρον,
Ἰξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θελάσσης ἰσθμὸν ῥέζον,

Ταύρους παρμέλαντες Εὐροσίχθονι κυανοχαίτῃ·

Εὐρία δ' ἔδραν ἔταν, πυντηγῆσσι δ' ἐν ἐκφῇ

20. Εδ

Εἶατο, καὶ αὐτοῦροντο ἐκφῇσι στήθεα ταύρους.

10 9'

Εὐθ' οἱ ἀπλάγχ' ἐπύπνυτο, ἦτο δ' ἐπὶ μερῖα καῖον,

απλάγ

Οἱ δ' ἴθυσ κρατερῶντο, ἰδ' ἰσίου νηὸς εἴσης

χναπα

Στείλαν αἰεθρῶντες, τῶν δ' ἀρμίστων· ἐκ δ' ἔσαν αὐτοί,

σιντο,

Εκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχετο Ἀθλῶν,

Τὸν αὐτὴν αὐτοῖσι καὶ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,

15

Τηλέμαχ', ἔμην σιχρῇ ἐτ' αἰδῶς ἐδ' ἤσασον.

Τουῶνκα γὰρ καὶ ποῖται ἐπὶ πῶλος ὄφρα πύθηναι

Πατρός, ὅπου κῆρι γαῖα, καὶ οἱ πικρὸν πότμον ἐπίσταν.

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴθυσ καὶ Νέστωρ ἦτο ποδάμγειο

Εἰδομένω ἴω πικρὸν μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.

20

Λίσσασθαι δέ μιν αὐτὸν ὅπως τημερτὰς εἶπῃ.

Τεῦδος δ' ἔκ ἐρίων· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐπὶ

Τῶν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδης,

Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' αὖτε σπύρομαι αὐτὸν;

Οὐδέ τι πῶ μύθοισι πεποιθήσασιν πυκινῶσιν

25 26.

Λίδως δ' αὖ νῖον ἀνδρῶν γεραίτερον ἱξερῖαθ.

τετρα-

Τὸν δ' αὖτε αὐτοῖσι καὶ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,

φίμην

Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς εἰς φρεσὶ σῆσι νήσεις,

Ἀλλὰ ὃ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ἔγδ' οἶω

Οὐ σε θῶν αἰκῆτι γαῖαθ τιτρωφίμην τι.

30

Ὡς ἄρα φανήσας ἤγησάτο Παλλὰς Ἀθλῶν

Καρπυλίμους· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνια βαῖται θιοῖο.

Ἰξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγχιον τε καὶ ἔδρας·

Εὐθ' ἄρα Νέστωρ ἦτο Ἰωῶρετο· ἀμφὶ δ' ἐπαῖρος

78 κρεί- Δαῖτ' ἐντινώμῃροι * κρέα ὥπλων, ἄλλα δ' ἱππεύων.
 ατ' ὥπ Οἱ δ' ὡς οὐκ ἔειπες ἰδὼν, ἀθροοὶ ἤλθον ἅπαντες,
 ἴων, Χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἰδρυάμενοι ἄνωγον.
 ἄλλὰ τ' Πρῶτος Νησφείδης Παιτίστρατος ἐνέστυθεν ἰλθὼν

5 Ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρας, καὶ ἰδρυσεν ὤφρ' δαίτη
 Κώσιν ἐν μελαγχόσιν, ἐπὶ ψαμμοῖσι ἀλίσσι,
 Παῖρ τε κροισιγῆτα Θερασμῆδεϊ καὶ πατρίεσσιν.
 Δῶκε δ' ἄρα πλάγχθων μοῖρας, ἐν δ' οἶνοι ἔχουσιν
 Χρυσὴν ἐν δὲ παῖ· δειδοσκομήσθ' ὃ φρεσὶν ὄψατο

10 Παλλὰ δ' Ἀθλῶαίῳ κυρῆω Διὸς αἰγιόχοιο.
 Εὐχεο νῦν ὧς ἔειπες Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 Τῷ γὰρ καὶ δαίτης λυτήσεται δυνεὺς μελόντες.
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶσσις τε καὶ εὐχαια ἤ γίμεις ἐστὶ,
 Δὸς καὶ τῶν ἱππεύων δίκας μελιηδέσθ' οἶνον

15 Σπείσασθ' ἱππεὶ καὶ τῷ τινος οἴομαι ἀθανάτοισιν,
 Εὐχόμεθ' ἅντας ὃ γένος χάρις ἄνθρωποι.
 Ἀλλὰ νῶπρος ἐστὶν, ὁμηλικὴ δ' ἐμὲ αὐτῷ.
 Τοῦτ' ἐγὼ τοι φρεσὶν ὄψατο χρύσειοι ἄλγιστον.
 Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δίκας ἡδὲ θ' οἶνον.

20 Χαῖρε δ' Ἀθλῶαίῃ πεπνυμένῃ ἀνδρὶ δικαίῳ.
 Οὐκ ἐγὼ οἱ φρεσὶν ὄψατο χρύσειοι ἄλγιστον.
 Αὐτὴν δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 Κλυθε Ποσειδάωνι γαίεσσι, μηδὲ μεγάρῃσι
 Ἡμῖν εὐχόμενοισι τελευτήσῃσι πιδεῖ ἔργα·

25 Νίσφει μὲν πρῶτα καὶ ἡμῶσι κύδας ὄπαζε.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄλλοισι δίδου χαλκίῳσιν ἀμφοτέρω.
 Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀρακλήτης Εὐροτόμοις.
 Δὸς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ καὶ ἐμὲ πρῆξασθαι νόστον,
 Οὐκ ἐγὼ δαῖρ' ἐχόμεθα σοῦ ζῶντι μελαίῳ,

30 Ως ἄρ' ἐπεὶ ἤρῃτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελευτᾷ,
 Δῶκε ὃ Τηλεμάχῳ καλὸν δίκας ἀμφοτέρω.
 Ως δ' αὐτῶς ἤρῃτο Οδυσσεὺς φίλος υἱός,
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπ' ἔστανον καὶ ὑπὲρ πρὸς καὶ ἐνύστατο,
 Μοῖρας δαοσάμενοι, δαίνυντ' ἐλευδία δαίτια.

35 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἰδρυάμενοι ἔξ' ἔστανον,
 Τοῖς ἄρα μύθῳ ἔρχε Γερῶν' ἱππότης Νίσωρ,
 Νῦν δὲ κρείσσον ἐστὶ μετὰ κλέσσει καὶ ἔριδι

Convivium apparantes carnes assabant, aliâque trajiciebant.
 Illi v. igitur ut hospites viderunt, conglobati venerunt omnes
 Manibusque prehensabant, & consedere jusserunt.

Pisistratus
 erga pere-
 grinos
 humani-
 tas.

Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
 Utrorûmqueprehendit manum, & collocavit ad epulum
 Pellibus in mollibus ad arenas marinas,
 Juxtaque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
 Præbuit autem viscerum partes, infundebátque vinum
 Aureo in poculo: propinans autem allocutus est
 Palladem Minervam filiam Jovis ægidem habentis,

10

Supplica nunc ô hospes Neptuno regi:
 Hujus enim dapium participes fuistis huc venientes.
 Cæterum postquam libaveris & supplicaveris ut decens est,
 Da & huic deinde poculum dulcis vini
 Libare, quoniam etiam hunc puto immortalibus
 Supplicare: omnes verò dijs indigent homines,
 Sed junior est, ætate similis mihi ipsi:
 Propterea tibi priori dabo aureum poculum.

15

Sic loquutus in manibus ponit poculum dulcis vini.
 Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
 Et quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
 Statim supplicavit multa Neptuno regi,

20

Audi Neptune terram continens, non autem invidas
 Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
 Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe.

25

Cæterum postea alijs da gratam remunerationem,
 Cum omnibus Pylijs ob inclytam Hecatombam,
 Da insuper Telemachum & me re confecta redire,
 Cujus gratia huc venimus celeri cum nave nigra.
 Sic certè deinde precabatur, & ipsa omnia perficiebat,
 Dedit verò Telemacho pulchrius poculum rotundum.

30

Ut verò sic supplicabat Ulyssis charus filius,
 Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
 Partibus distributis, celebrarunt splendidum convivium.
 Cæterum postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
 His certè sermonibus cœpit Gerenius eques Nestor:

35

Nunc certè satius est inquirere & interrogare

Nestor
advenas
alloqui-
tur.

Hospites quānam sint, postquam saturati sunt cibo.

O hospites, quānam estis ? unde navigatis humidas vias ?

An ob aliquod negotium, aut temerè erratis,

Tanquam prædones per mare ? qui errant

5 Amimis in discrimen coniectis, malum alienis ferentes.

Hunc rursus Telemachus prudens contrā allocutus est,

Confidens : ipsa enim intra præcordia confidentiam Pallas

Posuit, ut ipsum de patre absente interrogaret,

Et ut ipsum gloria ingens inter homines consequatur.

10 O Nestor Neleidae, ingens gloria Græcorum,

Telemachus respondet & interrogat Nestorem.

Interrogas unde simus, ego quidem tibi enarrare possem :

Nos ex Ithaca ad Neium Itra venimus,

Negotium hoc privatum est, non publicum, quod dicam.

Patris mei rumorem magnum inquiero sicubi audiero;

15 Divi Ulyssis patientis, quem pridem ajunt

Unā tecum pugnantem Trojanorum urbem evertisse.

Alios quidem omnes quotquot cum Trojanis pugnarunt,

Audivimus quo in loco unus quisque periit sæva morte :

Illius verò mortem incognitam fecit Jupiter

20 Neque quisquam potest clarè dicere ubinam perierit,

An ille in continenti, domitus sit à viris hostibus,

An in pelago inter fluctus maris.

Ejus gratia nunc ad tua genia venio, siquidem velis

Illius sævam mortem dicere, sicubi videris

25 Oculis tuis, an alterius orationem audieris

Errantis. nimium enim ipsum ærumnosum peperit mater.

Neque ullo pacto me veritus blandiaris neque misertus,

Sed planè mihi narres utcunque contigit videre :

Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,

30 Sive dictum sive factum promittens perfecit

Populo in Trojanorum, ubi passi estis clades Græci,

Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.

Nestor Te
lemacho
respondet

Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,

O amice, quoniā me memorem facis calamitatis quā in illo.

35 Populo passi sumus robore indomiti filij Achivorum,

Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum

Errantes ad prædam ubi duxerat Achilles,

Sive

Ζείνους οἳ πῖνός εἰσιν, ἱππεὶ τάρπησαν ἰδωδῆς.
 Ω ξείνοι, τίνας ἐστὶ πόθεν παλῆθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 Ἡ π' κτ' πρῆξιν, ἣ μάλ' ἰδῶας ἀλάληθε
 Οἷά τε λήϊσθ' ὑπὲρ ἄλλα; * τοὶ γ' ἀλῶνται

24. τοὶ
 5 τ'

Ψυχὰς παρὲς ἄνθρωποι, κρατὶ ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

Τοὶ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼν ἔειπε,
 Θαρσύνεαι· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθηνῶν
 Θῆξ', ἵνα μιν πατρὸς ἀποιχόμενοι ἔργωτο,
 Ἡδ' ἵνα μιν καλὴ ἰοδλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

Ὡ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Εἴρεαι ὅσῳ πόθεν εἰ μὲρ, ἐγὼ δὲ καὶ τοὶ κραταίειν·
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηῆς εἰληλάθμεν,
 Πρῆξις δ' ἦδ' ἰδὴ, * δῆμι, ἡμῶν * ἀγροῦσιν.
 Πατρὸς ἱμεῖς κλέειν ἐνὶ ματέρ' ἔχοντες ἡμῶν ἀκρόντων,

10

Δίε Οδυσσεὺς παλασίφρονος ἐν ποτὶ Φαίην
 Σωζοὶ μενέμενοι Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαμεν.

25. ἀγροῦσιν,
 15

Ἀλλ' ἔπειτα γὰρ πάντας ὅσοι Τρώων πολέμιζον.
 Πενθόμεν' ἦν ἔκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ·
 Κεῖν δ' αὖ καὶ ὀλεσθῆναι ἀπύχνη θῆκη Κρονίων.

Οὐ γάρ τις δυνάσται σάφα εἰπέμεν ὅπως ὄλωλεν,
 Εἴθ' ὅγ' ἐκ' ἠπείρου δάμνη ἀνδρῶσι δυσμήσεις,
 Εἴτε καὶ ἐν πελάγεσσι κῆρυγες ἀμφιτελείης.
 Τρωάδεα ἰὼν τὰ σά γινώσκοντες ἰσθιόμεναι αἶετα ἦλθον
 Κεῖν λυγρὸν ὀλεσθῆναι ἐνίστανται, εἴ που ὅπως

20

Ὀφθαλμοῖσι τοῖσιν, ἣ ἄλλῃ μῦθον ἀκούσας
 Πλαζόμενοι, πῶς γάρ μιν εἰζυρὼν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ π' ἐμὲ αἰδομένο μελίσσει, μηδ' ἐλεείρων,
 Ἀλλ' εὖ μοι κἀγαλίσσον ὅπως ὤλυσας ὀπιπῆς·

25

Λίσσομαι εἴ ποτε τοὶ τε πατὴρ ἱμὸς ἰοδλὸς Οδυσσεύς

Ἡ ἔπος ἢ ἐπὶ ἐργῶν ὑποσώας ἐξετέλειαι
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάχιστα πῆμ' Ἀχαιοί,
 Τῶν νῦν μοι μνησάμεναι, καὶ μοι νημερτὲς εἴπω.

30

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἱπτάμενοι Γεραιῶν ἐκπύοντες Νέστωρ,
 ὦ φίλ', ἱππεὶ μὲν ἔμνησας οἷόν τοι ἡμῶν ἐκείνῳ

Δήμῳ ἀντίλημνον μὲρ ἄσχετο ἦεν Ἀχαιῶν,
 Ἡ μὲρ ὅσα ξυνοῦσιν ἐκ' ἡγερεδία πάντων
 Πλαζόμενοι κτ' ληϊδ' ὅπῃ ἀρξέειν Ἀχαιεύς,

35

Η δ' ὅσα κ' αἰεὶ ἄνυ μέγα Πειλάμοιο ἀνὰ θυγ.
 Μαρνάμεθ', ἔνθα δ' ἔπειτα κατίκτωθ' ὅσσοι ἄσπεροι.
 Ἐνθα μὲρ Αἴας κῆπται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 Ἐνθα ἰ Πατρσκληος θιόφιν μήτωρ ἀτάλαντος,

5 Ἐἵτα δ' ἔμολε φίλος υἱὸς ἄμω πατρὸς κ' ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, εὖτε μὲν θύϊεν τευχὺς, ἠδὲ μοχλῆς.
 Ἄλλα τε πᾶσι ἐπὶ τοῖς πᾶσι μὲν κεκῆ' ἔπ' εἰν ἐκείνῳ
 Πάντα γε μεθήσεται κ' ὀνητῶν ἀνθρώπων;

28. ἰξάις Οὐδ' εἰπυαίσεις καὶ ἰξάσεις * ἀδμήμονα

τις 10 Εξερρίοις ὅσα κείη παῖθον καὶ δίοι Ἀρχαί·
 τ' ἄρα Πρὶν κιν ἀνιηθεῖς (ὡς πατρίδα γαῖαν ἴκηιο.
 μένων Εἰνάστες γὰρ σφιν καὶ βίπ' ἔρρη ἀμφόποντες
 Πανταίοισι δόλοισι· μέγας δ' ἐτίλειος Κερδίων.
 Ενδ' ἃ τις ποτε μῆπν ὁμοιωθήηρκα αὐτῶν

15 ἤθελ', ἐπεὶ μέγα πολλὸν οἶσθε δι' Ὀδυσσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τίός· εἰ ἐπὶοι γε
 Κείνῃ ἔκρηενος ἔσσι· σῖδας μ' ἔχ' εἰσθρόωντα·
 Ἡ τοι γὰρ μῦθοι γε εἰσκήπτε, κ' οἷος φαίης
 Ἀνδρῶν ἐνώπτερον ὦδ' εἰσκήπτε μυθήσασθαι.

20 Εἰθ' ἥτοι ἕως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς

γε διχα Οὐ τέ ποτ' εἰν ἀρῶν * διχ' ἑβάζομεν, ἔτ' αἰ βελῆ.
 Αἰ. ἕνα θυμὸν ἔχοντες, νόον κ' ἐπιφρονι βελῆ
 Φραζόμεσθ' Ἀργεῖοισιν ὅπως ὄχ' αἰετα γένηται.
 Αὐτὰρ ἐπεί Πελοπόννησόν πολιν διπύρροισιν αἰκῶν,

25 Βῆμα δ' ἐν νηεσσ. θεὸς δ' ἐνέδωκεν Ἀχαιῆς.
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν εἰς φρεσὶ μέδετο νόον
Ἀργείοις· ἵππαι ἔπινον ἄνθρωποι ἐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔπιν· τῷ σφίον πολὺς κρητὸν οἶτον ἐπίπινε,
Μένειος· ἐξ ὅλοῦς Γλαυκῶπιδος Ὀδυσσεύος πατρὸς,

30 **Π**τ' ἔλαν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέρωσιν ὄππην.
 Τῷ δ' ἡγελοσσεμίδῳ ἀγορεύει πᾶντας Ἀχαιοὺς
 Μάψ, ἀπαρ' ὅ κ' ἤρθεσθον, ἐς ἥλιον κρητιδίωται
 (Οἱ δ' ἦλθον οἴνοιο βιβαρηνότες ἕως Ἀχαιῶν)
 Μῦθον μνησίδῳ τῷ εἰνεκε λαὸν ἄγειραν.

35 **Εἰς ἣτοι Μισίλα** αἰώγῃ πάντας Αχαιὺς
 Νόστ' μιμνήσκει· ἅϊ' εὐρία νῶτε θαλάσσης.
 Οὐδ' Αἰαμίμενοι πάμπαν ἰλῦδασι βύλας τε γαίρας

Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
 Pugnavimus, ubi subinde occisi sunt quotquot optimi.
 Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
 Illic verò Patroclus dijs consilio æquiparandus.
 Illic meus dilectus filius unà & fortis & inculpabilis
 Antilochus, supra modum currendo velox, atque pugnator,
 Aliâque multa præter hæc passi sumus mala: quis illa
 Omnia utique enarret inter mortales homines?
 Neque si quinquennio utique & sexennio hic permanens
 Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Græci: 10
 Prius quidem rædio affectus tuam ad patriâ terrâ perveneris.
 Novennio enim ipsis mala nexuimus circum.
 Omnigenis dolis: vix tandem finem dedit Jupiter.
 Ibi nullus unquam prudentia similis esse palàm
 Voluit, nam valdè multùm vincebat divus Ulysses 15
 Omnimodis dolis, pater tuus: siquidem tu verè
 Illius filius es, admiratio me tenet aspicientem.
 Profectò enim sermones similes, neque tu diceres
 Virum juniorem, usque adedò similia loqui.
 Ibi profectò usque quidem ego & divus Ulysses, 20
 Nunquam in concione diversù dicebamus, neque in consilio:
 Sed eundem animum habentes mente & prudenti consilio,
 Consultabamus Græcis, ut quam eximie optima fierent.
 Cæterum postquam Priami urbem expugnâvimus excelsam
 Abivimus in navibus, deus autem dispersit Græcos. 25
 Et tunc certè Jup. tristem in mente machinabatur reditum
 Græcis, nam neque prudentes neque iusti (sunt, De Achivorum
 Omnes erant: ideòque ipsorù plures malū fatum consequuti diffidior:
 Ira ex perniciofa Minervæ terribilem patrem habentis,
 Quæ contentionem Attridas inter utrosque immisit. 30
 Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
 Frustrâ, sed neque ex officio ad solem occidentem,
 (Illi verò venerunt vino gravati filij Achivorum)
 Sermones explicabant, cujus gratia populum congregarant.
 Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos, 35
 Reditus memores esse super lata dorsa maris.
 Neque Agamemnoni penitus placebat, volebat sanè

Populum detinere & facere sacras hecatombas,

Ut Palladis vehementem iram placaret.

Stultus, neque istud noverat, quod non persuasurus erat.

Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.

9 Sic hi quidem asperis intes se altercantes dictis

Stabant, ipsi verò surrexerunt fortes Græci

Clamore ingenti : bifariam autem ipsis placebat consilium,

Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes

Invicem (insuper enim Jupiter parabat damnum maximum)

10 Mane autem quidem naves deduximus in mare humidum,

Résque imposuimus, demissas zonas habentésque mulieres,

Dimidij autem populi retenti sunt manentes

Ibi apud Atridem Agamemnona pastorem populorum.

Dimidij autē conscensa nave profecti sumus, hæ autem valdè

15 Navigabant: stravit autem deus monstrosū pontū. (velociter

In Tenedum autem ubi venimus, fecimus sacra dijs,

Domū pervenire cupientes, Jup. autē nondū curabat reditū

Infestus, qui contentione concitavit malam secundò iterum.

Alij vero averſi ascenderunt naves remis utrinque impulsas,

20 Qui circa Ulyſſem erant regem prudentem varij consilij,

Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.

Sed ego cum navibus congregatis quæ me sequebantur

Fugi, quoniā cognoscebam quòd jã mala meditabatur deus.

Fugit & Tydei filius bellicosus, excitavit & socios,

25 Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,

In Lesbo autem offendit de longa navigatione deliberantes,

An supra Chium iremus asperam

Ad insulam Psyriam, ipsam à sinistris habentes,

An sub Chio ad ventosum Mimanta.

30 Rogavimus autem deum ostendere signum, sed hic nobis

Ostendit & jussit pelagus medium in Eubœam

Sulcare, ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.

Cœpit autē stridulus ventus spirare, hæ autē valdè velociter

Piscolas vias percurrerunt & ad Geræstum

35 Nocturnæ deductæ sunt, Neptuno autem taurorum

Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.

Quartus dies erat quando in Argis naves æquales

Tydidæ

28. ῥί-
ξαι

Λαὸν ἐρυηκίειν, * ῥίξιν δ' ἱερὸς ἐκατόμβῃς,
ὧς τὸν Ἀθλουαῖος δεινὸν χόλον ἐξαπέσκητο.
Νῆπιϑ, εἰ δὲ τὸ ἤδη ὁ κ' ἐκείσσι' ἔμελλεν.

Οὐ γάρ τ' αἵψα θιῶν τρέπεται νόος αἰνέοντων,

ὧς τῷ μὲρ χαλεποῖσιν ἀμειβομένοισι πίσιον

5

Ἐσπετο. οἱ δ' αἰόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί

Ἥχῃ θιασιση· ὅλκα δὲ σφισιν ὠδῶντε βελή,

Νύκτι μὲρ αἵσι μὲν χαλεπαὶ φρεσὶν ὀρμυίνοντες

Ἀλλήλοισι (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτο πῆμα κελχίο)

Ἡῶν δ' οἱ μὲρ νῆας εἰληχέμεν εἰς ἄλλα δῖαν,

10

Κλημάτ' ἐν τημέτοδα, βαθυζώντες το γυναικάς·

Ἡμίστες δ' ἄρ' ἀλοὶ ἐρητύοντο μέροντες.

Αὐτὶ παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποικίλ' λαῶν.

Ἡμίστες δ' ἀνὰ δῶντες ἐλαύνοντο, αἰ ᾗ μάλ' ὤκη.

Ἐπλεον· ἐσέρισεν ᾗ θεὸς μίτρα κήπηα πάντων.

15

Ἐς Τένεδον δ' ἔλθοντες, ἐρίζαμν' ἱερὰ θιῶσιν.

Οἴκαδ' ἐμμένοιοι· Ζεὺς δ' ἔπει μῆδετο νόστον

Σχίτλιϑ, ὅς ῥ' ἔρεν ὤρσι κελκὶ ἐπιδύπτερον αὐτῆς.

Οἱ μὲρ λῆστροφάωντες ἔσαν νῆας ἀμφιυλίσσας,

Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρενα ποικιλομήτην,

20

Αὐτὶς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρε φέροντες.

Αὐτὰρ ἐγὼ λῶν νηυσὶν ἀσπασίην αἶμα· ἔπειτο

Φεῦρον, ἔπει γένεσκον ὁ δὲ κελκὶ μῆδετο δαίμων.

Φεῦρα ᾗ Τυδείος υἱὸς ἀρήϊϑ ὤρσι δ' ἐπαιέουσ.

Ὅψι ᾗ δὴ μὲν νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαϑ,

25

Ἐν Λίσσῃ δ' ἔκειτο δολιχὸν πλοῖον ὀρμυίνοντας,

Ἡ κελκὶ σφίη Χίοιο νοοίμεθα παιπυλοίαςης,

Νήσῃ ἐπὶ Ψυρείης, αὐτῷ ἐπ' ἀριστερὸν ἔχοντες,

Ἡ ὑπὲρ ἔρε Χίοιο, παρ' ὠρμυίνοντα Μίμωνας.

Ἡ τέομεν ᾗ θιὰν φῆται τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν

30

Δαΐξε, κὴ λῶν γὰρ πύλας· μέστον εἰς Εὐβοίαν

Τίμειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲρ κελκὶ τητὴ φύγοιμεν.

Ὡρτο δ' ἐπὶ λιγὺς ὕδρ' ἀήμερα, αἰ ᾗ μάλ' ὤκη

Ἰχθυόονται κέλυστα διδραμοῖ, ἐς ᾗ Γεωργίῳ

Εἰνύχῃα κελύοντο· Ποσειδάωνι ᾗ ζώον

35

Πόλ' ἐπὶ μῆρ' ἔμεν, πύλας μίτρα μετρήσας.

Τίτρεται ἡμῶς ἴλω ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας ἕσας

Τυδείδην ἔπειθε Διομήδεϊ· ἰκ ποδάρμοιο
 ἔστηκε. αὐτοῖς ἔργα Πύλοισ' ἔχον· ὕδ' ποτ' ἔσθῃ
 Οὐρὸς ἐπιδὴ πρῶτα θεὸς ἐσέειπεν αἰὲναι.
 Ὡς ἤλθον φίλε τέκνον αἰπυυγὴς· ὕδ' π οἶδ' αἰ

5 Κόινον οἱ τ' ἐσπένθη Αἰχμῶν οἱ τ' ἀπύλοντο.
 Οσσα δ' εἰς μεγάροισι κατήμυρ· ἡματιέροισι
 Πενήματα, ἣ θήμις ἐπὶ δαΐστασι, ὕδ' σι κεύστω.
 Εὐμὴρ Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθήμεν ἰχνησμένους.
 Οὐς ἄγ' Αἰχμῶν· μεγάροισι φαίδιμοι· ἡ δέ

10 Εὐὴ Φιλοκλήτιν Ποιάντην ἀγλαὸν ἦεν.
 Πάντας δ' ἰδομένους Κρήτιν εἰσήγαγ' ἱππείρους
 Οἱ φύρον ἐκ πολέμου, πόντος δ' οἱ ἔπν' ἀπύρου·
 Ἀπείδην ἦ καὶ αὐτοὶ ἀκούετο νόσφιν ἐόντες.
 Ὡς τ' ἤλθ', ὥς τ' Αἰχμῶν ἐμήσπετο λυγρὸν ὄλεστρον.

15 Ἀλλ' ἦτοι κοῖνος μὲρ ἐπισμυγρῶς ἀπίπτον,
 Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατὰ φιδιμόοιο λιπίαλ
 Ἀνδρὸς· ἱππεὶ καὶ κοῖνος ἐπίσπετο πατρυφονῆα,
 Αἰχμῶν δολέμενον, ὅς οἱ πυτίερε κλυτὸν ἔκπε,
 Καὶ σὶ φίλος (μέλα γὰρ σ' ἐρῶ καλὸν τε μίχων τι).

20 Ἀλκιμος ἱάτ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ,
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον κῆδε.

25 Ὡς Νέστορ Νηληιάδῃ, μίχων κῆδε Αἰχμῶν,
 Καὶ λίλυ κοῖνος μὲρ ἐπίσπετο, καὶ οἱ Αἰχμῶν
 Οἴσουςσι κλέ· εὐρὺ καὶ ἴσος μὲροισιν αἰοιδίω.

30 Ἀἶψά μιν προσέειπε θεὸς δαΐαμιν Ὀδυσσεύς·
 Τίσσεαλ μνηστῆρας ὑπερβασίης αἰγυγίης,
 Οἵτι μοι ὑβρίζοντες ἀπέδαλα μηχανάωνται.
 Ἀλλ' ὅ μοι τοῖσιν ἐπὶ κλωσσο θεοὶ ὄλβον
 Πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν ἦ χρὴ τετλάμεν ἔμπε.

35 Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειθε Γερῶν· ἰκ πότῃ Νέστορ,
 Ω φίλ', ἐπιδὴ ζωῆς μὲ ἀνέμνησας καὶ ἴειπες,
 Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητιέρεσιν εἶναι πολλὰς
 Εἰ μεγάροισι ἀέκησιν σέθεν κατὰ μηχανάωνται·
 Εἰπέ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σὶ γὰ λαοὶ

40 Ἐχθίερον· ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμεροι θεὸς ὁμφῇ.
 Τίς δ' οἶδ' εἰ κε πυτί σφι βίας ἀπτισται ἐλθῶν,
 Ἡ ὅ γε μιν εὖ εἰδὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Αἰχμῶν;

Tydidæ socij Diomedis bellicosi
 Cōstituere, sed ego Pylū versū cursū tenui: nec unquā desit
 Ventus postquā primum deus prēmisi flare:
 Sic veni, dilecte fili, inscius, nec scio quicquam
 De illis qui servati sint Achivorum, quique perierint.

Quæcunque autem in domibus sedens nostris
 Audivi quatenus fas est doceberis, neque te celabo.
 Benè quidem Myrmidonas dicunt ivisse hasta exercitatos.
 Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius:
 Benè autem Philocteten Præantis illustrem filium.

Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios.
 Qui fugerunt ex bello: pontus autem ipsi nullum abstulit.
 Attidem autem & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
 Et quom. venit, & quom. Ægisthus molitus est trisæ mortē.
 Sed ille quidem etiam miserabiliter persolvit.

Quā bonum, & filium interempti relictum esse
 Viri, quoniam & ille ultus est patricidam
 Ægisthum dolosum, qui ojus patrem inclytum interfecit.
 Et tu amice (valde enim te video bonumque magnumque,)
 Fortis sis, ut aliquis tibi, & posterorum bene dicat.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
 O Nestor Nélciade magna gloria Græcorum,
 Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
 Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
 Utinam enim mihi tantam dij vim dedissent

Ulcisci procos injuriæ molestæ causa,
 Qui me contumelia afficientes nefanda moliantur.
 Sed neutiquam mihi hujusmodi destinarant dij honorem
 Patrique meæ & mihi, nunc autem opus est pati nihilo secius.

Hunc autem mutuis excepit verbis Geren. eques Nestor,
 O amice, quandoquidem de his admones & loquutus es,
 Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
 Domi te invito mala machinari.

Dic mihi, an lubens victus es, an te cives
 Odio habeant publicè sequentes dei Oraculum.
 Quis novit an aliquando ipsorum violentiam puniet veniens,
 Sive ille solus, sive universi Græci

20

Telemachus Nestorem al laquitur

25

30

Nestor Telemacho loquitur

35

Si

Si enim te sic vellet amare cæcia Minerva, (riofa)
 Quæadmodū Ulyſſis quondā ſupra modū curā habuit glo-
 Populo in Trojanorum, ubi paſſi ſumus dolores Græci.
 Non enim unquā vidi uſquē adeo deos manifeſtè amantes,

- 5 Quæadmodum illi manifeſtè aſtitit Pallas Minerva,
 Si te adeo vellet amare, curarēque in animo,
 Sanè quiſpiam illorum utique obliſceretur nuptiarum.

Hunc ruruſ Telemachus prudens contrā alloquutus eſt ;
 O ſenex nunquam hanc rem perfectam iri exiſtimo.

- 10 Supra modū enim magna dixiſti, ſtupor me tener: non utique
 Speranti ea contingerent, neque ſi dij ſic vellent. (mihi

Hunc ruruſ alloquebatur dea cæcia Minerva,
 Telemache, quod tibi dictum effugis ſeptum dentium ?

Volente Deo nihilo
 Facile Deus ſanè poteſt ex longinquo virum ſervare:

15 Mallem verò ego etiam dolores multos paſſus

et diſſi-
 Domum redire, & reditus diem videre,

Potius quā veniens perire incola, veluti Agamemnon

Perijt ab Ægiſtho fraude & ſua uxore.

Verū enimvero mortem omnibus communem, neque dij ipſi

- 20 Etiam ab amato viro poterunt arcere, quādo cunq; tandem
 Fatum pernicioſum corripuerit aſperæ mortis.

Hunc ruruſ Telemachus prudens contrā alloquutus eſt,
 Mentor, ne amplius hæc diſſeramus triſtes quāvis.

Illi verò non amplius reditus verus, ſed ei jam

- 25 Deſtinantur immortales mortem & fatum nigrum.

Nunc verò volo dictum aliud inquirere & interrogare

Nefteorem, quoniam ſupra modū novit jura & ingenia aliorū.

Ter enim ipſum dicunt imperaſſe ſæculis viſorum,

Atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu;

- 30 O Neſtor Nelejade, tu verò verum dic,

Quomodo mortuus eſt Atrides latè imperans Agamemnon ?

Ubi Menelaus erat ? quā illi machinatus eſt mortem

Ægiſthos dolosus ? quoniam occidit ſe multò præſtatiorem.

An non in Argo erat Achæico, an alicubi alibi

- 35 Errabat apud homines, ille veto ſumpto animo interfecit ?

Huic reſpondit deinde Gerænius eques Neſtor,

Proſectò ego tibi fili vera omnia dicam,

Enim-

Εἰ γάρ σ' ὥς ἱγίλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθλίη
 Ως τίτ' Ὀδυσσῆα· ἐπεικέδωτο κυδμήμιος
 Δήμῳ σὺν Τρώεσσιν, ὅθι πάροικον ἄλλε' Ἀχαιοί.
 Οὐ γάρ πευ ἰδὼν ὦδ' ἦεν ἀναφανδὸν φιλεῦσθαι
 Ως κείνῳ ἀναφανδὸν περιέσσυτο Παλλὰς Ἀθλίη.
 Εἰ σ' ἔτι γ' ἱγίλοι φιλέειν, κήδεσσι τε θυμῷ,
 Τῷ κεν τις κοῖταιν γὰρ κ' ἐκλελάθοιτο γάμοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδω,
 Ω γέρον, ἔγωγε τοῖσι ἔπος τι λέωμαι οἴῳ.

Λίλυ γδ' μάλα εἶπες ἄγχι μὲ' ἔχθ'· ἔκ' ἀνέμοισι γὰρ
 Ἐλπιόμην περ γένοιτ', ἐδ' οἵησι ὥς ἱγίλοιιν.

Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη,
 Τηλέμαχα, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Γεῖα θεός γ' ἱγίλων κ' τηλόθεν ἀνδρῶν σπένσασα.

Βυλοίμελλ' ἂν ἔγωγε κ' ἄλγεα πολλὰ μέγιστάς,
 Οἴκαδ' εἴ τ' ἐλθίμεναι κ' νόστιμον ἔμμεν ἰδέσθαι;
 Ἡ ἐλθὼν λυγρὸν εἴφισσι, ὥς Ἀγαμέμνων
 Ωλεῖτο ὑπ' Αἰγιδόοιο δόλῳ κ' ἦς ἀλόχοιο.

Ἀλλ' ἦτοι γένεσθαι μὲρ ὀμνύοιμι ἐδὲ θεοὶ περ
 Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δυνάσασθαι ἀλακίμεν, ὅππότε κεν δὴ
 Μοῖρ' ὀλοήσῃ καὶ γένησιν πανηλεσέσθαι γένεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδω,
 Μέντορ, μηκέτι ζωῶτα λυγροίμεθα, κηδόμενοι περ.

Κείνῳ δ' ἔκ' ἐπὶ νόσφι ἵστημι γος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
 Φροῦσαντ' ἀγνάντοι γένεσθαι κ' κῆρ μέλαιναν.

Νυνὶ δ' ἱγίλων ἔπος ἄλλο μετακλήσασθαι κ' ἔριος
 Νέεσσι· ἐπεὶ παρὶσσι δίκας ἦδ' ἐφθάρην ἄλλων.

Τεῖς γδ' δὴ μοι φασὶν ἀνείξασθαι γένε' ἀνδρῶν
 Ως τί μοι ἀγνάντοις ἰδυμέναισι εἰστροφάσθαι.

Ω Νέεσσι Νηληϊάδῃ, σὺ δ' Ἀλκίον ἵστασι,
 Πῶς ἔσαν Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;

Πῶ Μοῖν ἔλασθαι ἔλω; τίνα δ' αὐτῷ μέσσητ' ὄλεσθαι
 Αἵματος δολομήτης; ἐπεὶ κτείνε πολλὸν ἀρεῖαν.

Ἡ ἔκ' Ἀργεῶν ἦεν Ἀχαιῶν αἰὲν ἄλλη.

Πλάζιτ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὅς ᾗ φαρσύναι κατέπιφνε;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἱππῆα Γερῶνι· ὅππότε Νέεσσι,
 Τοι γάρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθέα πάντα ἀγορεύσω.

Ἡ τοι μὲρ παῖδε κ' αὐτὸς εἶσαι ὥς κεν ἐτύχῃη·
 εἰ ζῶσιτ' Αἰγιάδων ἐνὶ μεγάροισιν ἔπι τῶν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνην ἰὼν ξασθὸς Μενέλαον,
 Τῷ κί οἱ εἴ ῥ' ἴσταιότι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχουσιν,

9. αῖ- 5 Ἀλλ' ἄρα τὸν γὰρ κούεις τε καὶ οἶνοιο κρατὶ δαΐψαν
 20. αῖ- 10 Κεῖ μῦθον ἐν πιδίῳ ἐκείνῃ * αἶσι· ἔδδ' κε πρὸς μιν
 20. 10 Κλαύουσιν Ἀχαιῶνδων, μέλα γὰρ μίγξα μέσσητο ἔργον·
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ πολέας τιλείοντες αἰέθλους
 Ἡμεῖς· ὁ δ' εὐκηλὸς μυχῷ Ἀργαῖον ἐκπετότοιο

10 Πολλὰ Ἀγαμέμνοϊόν αἶλῳ γέλασεν ἑπείσασιν.
 Ἡ δ' ἤτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναινέτο ἔργον αἰεὶς
 Δῖα Κλυταμνήστῃ (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγασθῆσι·
 Παρὸ γὰρ ἔλῳ καὶ αἰεὶς αἰνῆς ὡς πολλὰ ἐπὶ τῶν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδων κίων, εἰρυνῶς ἀχρηστῇ)

15 Ἀλλ' ὅτι δὴ μιν μείρα θῆων ἐπιδόσσι δαμνῶσαι,
 Δὴ τί τι τὸν μὲρ αἰοῖδεν ἄγων ἐς τῆσιν ἐρημίῳ,
 Καλέκτις οἰωνοῖσιν ἔλῳ καὶ κύρμα γαῖαν
 Τῶν δ' ἰθὺλῶν ἰθὺλῶν ἀτήραζεν ὄνδρ' ἀμυγδῆ.
 Πολλὰ ῥ' ἡμεῖς ἔκῃ θῆων ἰσθῆς ἐπὶ βωμοῖς.

20 Πολλὰ δ' ἀγασθῆναι αἰνῶσαι, ὑφασματὶ τε χρυσῷ τε,
 Εὐπελίσσας μίγξα ἔργον, ὁ ἔπειτα ἔλῳ θυμαί.
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἄμα πλείονα Τροίηνην ἰοῖτες
 Ἀτρεΐδης καὶ ἔγω, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 Ἀλλ' ὅτι Σουώϊον ἔργον ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθλῶν,

25 Ἐνθα κυβερνήτῳ Μενελάῳ φοῖβος Ἀπόλλων
 Οἷς ἀθανάτοισι βέλεισιν ἐπιχόμῃον κρατὶ πεφνῇ·
 Πηδάλιον μὲν χερσὶ θείας ἡδὲ ἔχοντα,

20. αῖ- 20 Φερόντι Οἰητορείδῳ, ὅς ἐκαίνυντο φῦλ' ἀνθρώπων

20. αῖ- 20 Ἡὲ κυβερνήτῳ ὁπότῃ * ἀνέχοντι αἰετῶν

20. αῖ- 20 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κρατῶν, ἐπὶ γὰρ ὁδῷ, ὁ δὲ

20. αῖ- 20 Ὁφ' ἔπειτα γὰρ πλοῖ, καὶ ἐπὶ κίβητι κτερέσθην.

20. αῖ- 20 Ἀλλ' ὅτι δὴ καὶ αἶνος ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον

20. αῖ- 20 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλαιῶν ὄρεσι αἰπῷ

20. αῖ- 20 Ἰξείθων, τὸ τε δὴ συμεῖν ὁδὸν εὐρεῖσσι θεῶν

20. αῖ- 20 Εὐφροσύνῃ, * λιγύων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτῶν * χεῖς,

20. αῖ- 20 Κύματα τε * τρεφόντα, πηλῶν, ἰσθῆσιν.

20. αῖ- 20 Εἰθα ἀφικόμεθ' αἶμα, πρὸς μὲν Κρήτην ἰπλάσσειν,

Enimverò quidem hoc ipse suspicaris quemadmodū accidit,
 Si viventem Ægisthum in ædibus invenisset
 Atrides à Troja profectus flavus Menelaus,
 Sanè ei neque mortuo fusilem terram infudisset,
 Sed certè canesque & aves comedissent

Ægi-
 sthia die
 terium,

5

Jacentem in campo procul ab Argis, neque ulla ipsum
 Deplorasset Achivarum valde enim ingens admisit facinus.

Nos quidem illic multa obeuntes certamina,
 Absidebamus, ille desidiosus in secessu Argi equos pascens
 Multum Agamemnoniam uxorem demulit verbis.

10

Agamem-
 nonis
 exitum
 narrat.
 Nestor.

Ipsa quidem antea certè abnuebat facinus indignum
 Diva Clytemnestra (mente enim utebatur bona
 Etenim aderat & cantor vir, cui plurimum mandaras
 Atrides ad Trojam profectus servare uxorem)

Sed cum jam ipsum fatū deorū irretivit ad hoc ut domaretur, 15

Jam tum ipsum poëtam ducens ad insulam desertam,
 Dereliquit avibus laceratio & rapina fieri.

Ipsam verò volens volentem duxit suam domum.

Multa verò femora adolebat deorum super sacra altaria.

Multa ornamenta suspendit, vestesque aurumque. (animo: 20

Quòd perfecisset magnū negotiū quod nunquam sperasset in

Nos quidem simul navigabamus à Troja profecti.

Atrides & ego, amica cognoscentes invicem:

Sed cum ad Sunium sacrum pervenimus promont. Athen.

Illic gubernatorem Menelai augur Apollo

25

Suis suavis telis superveniens occidit,

Phrontia
 nacleri
 obitus.

Clavum in manibus currentis navis gestantem,

Phrontin Onetoridem, qui vincebat nationes hominum

In nave gubernanda, quoties ingruerant procellæ.

Sic ille quidem illic detentus est festinabundus licet ad iter 30

Ut socium sepeliret, & parentalia parentaret.

Sed quando certè ille vadens in obscurum pontum

In navibus cavis, Malearum montem excelsum

Pervenit currendo, tum certè invisum iter lata voce Jup.

Edixit: stridorum ventorum flatum effudit,

35

Fluctusque nutritos ingentes, æquales montibus,

Illic partitus, partem quidem Cretæ admovit,

Ubi Cydones habitant Jardanī circa fluentia.

Est autem quædam levis præruptaque in mare petra

Ad fines Gortynis in obscuro ponto.

Huc Auster ingentem fluctū ad sinistrum promontoriū pellit

9 Ad Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctū impedit.

Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem

Viri: cæterum naves sanè ad saxa fugerunt

Fluctus: cæterum quinque naves cæruleis proris

Ægypto admovit ferens ventūque & aqua,

10 Sic ille quidem illic plurimū victum & aurum congregans,

Errabat cum navibus ad alterius linguæ homines.

Agamemnonis interea verò illa Ægisthus molitus est domi tristia,

Occidens Attidem, subactus est autem populus sub illo.

Septennio verò imperavit divitibus Mycenis.

15 Ei verò ipsi octavo in perniciem venit divus Orestes

Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem

Ægisthum dolosum, qui illi patrem inelytrum interfecerat.

Sanè hic cū hunc occidit, dedit cenā sepulchralem Argivis

Matrisque inuisæ & imbecillis Ægisthi.

20 In ipsa verò die supervenit bello bonus Menelaus,

Plurima dona ducens, quam tu illa navis pondere portabat.

At tu amice ne diutius à domo longè aberres,

Bonisque relictis virisque in tuis ædibus

Sic superbis, ne tibi omnia absumant

25 Facultatibus divisis, tu verò vanum iter feceris.

Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & jubeo

Proficisci: ille enim nuper aliunde venit

Ex alienis hominibus, unde non speraret in animo

Redire, quemque primum abegerat procellæ

30 In pelagus tam magnum, unde utique nec aves

Intra annū venire possunt, quoniam ingens horrendumque:

Sed vade nunc cum nave tua & tuis socijs.

Si verò velis pedes ire, aderis currūque & equi,

Aderunt tibi etiam filij mei, qui tibi duces erunt

35 Ad Lacedæmonem divinam, ubi flavus Menelaus.

Precare autem eum ipsum ut vera dicat.

Mendacium autem non dicet: valde enim prudens est.

Sic

Ηχε Κύνωνες ἵπποι, ἱερδάνη ἀμφὶ ῥέεθρον.
 Ἐπὶ δὲ πρὸς λιόσῃ αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πύργῃ
 Ἐχαπῇ Γόρτιον, εὖ ἡγερεῖδ' ἰόντων,
 Εἶθ' αὖ Νότος μίγξα κῦμα * ποτὶ Κραιὸν ῥίον ὠθεῖ
 Ἐς Φαιήων μίκρος ἢ λίθος μίγξα κῦμα δαυτήν.
 Αἰ μὲν ἄρ' ἔβ' ἤλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλαθρον
 Ἀνδρες, ἀπὲρ νῆας γὰρ ποτὶ σπυλάδωσι ἔαξαν
 Κῦματ', ἀπὲρ πᾶς πίντι νῆας κυανοπαρεῖας
 Αἰγυπῶν ἐπὶ λαοσὶ φέρων ἅτε μὲν τε καὶ ὕδωρ.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χροσὶν ἀγείρων,
 Ἠλᾶτο ξυῶ * νηυσὶν ἐπ' ἀποδοχῆς ἀνθρώπων.
 Τόφρ' ἢ ζωτ' Αἰγυθὸς ἐμῆσταιτο οἴκῳ δι' ἑλκῶν,
 Κτείνας Ἀργείδων· διδμητο ἢ λαὸς ὑπ' αὐτῶν
 Ἐπείετες δ' ὥκασι πολυχρύσεια Μυκλήης.
 Τῷ δὲ οἱ ὀδύατο κηκὸν ἤλυθε δῖος Ὀρίσης
 Ἀψ' ἀπ' Ἀθηνάων, καὶ δ' ἔκτανε πατρυφοῖαν
 Αἰγυθὸν δολόμητην, ὅς οἱ πατέρων κλυτὸν ἔκταν.
 Ἥτοι δ' τὸν κτείνας δαίνυται φέρον Ἀργείοισιν
 Μητρὸς τε συμεῖς καὶ ἀνιάλκιδος Αἰγυθόιο.
 Αὐτῇ μιν δὲ οἱ ἤλθε βολὴν ἀγασθὸς Μενέλαος,
 Πολλὰ κλήματ' ἄγων, ὅσπερ οἱ νῆος ἄχθος ἄειρον.
 Καὶ σὺ φίλος μὴ δή τι δόμεναι ἀπὸ τῆλ' ἀλάληστο,
 Κλήματ' αἰσέτωσι, ἀνδρῶν τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
 Οὔτω ὑπερφιάλεις, μὴ τοι καὶ πάντα φάρασι
 Κλήματ' αἰσέτωσι, σὺ δ' ἡγεσίνην ὀδὸν ἔλθης.
 Ἀλλ' ἔς μιν Μενέλαος ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 Ἐλθεῖν, καί τοι γὰρ νῆος ἄλλοθεν εἰληλῆθης
 Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθι ἐκ ἔλποιστο γὰρ θυμῷ
 Ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον λίσσῃ φήλωσι αἰετῶν
 Ἐς πύλας μίγξα τοῖον, ὅθιεν τίς ποτ' ἐδ' οἰνοῖ
 Αὐτίετες οἱ χνέουσιν, ἵπποι μίγξα τε δεινόν τε·
 Ἀλλ' ἰθὺ νῦν (ὡς νῆαί τε σῆ καὶ σοὶς ἐπὶ πλοῖον.
 Εἰ δ' ὀθέλεις πιζος, πάρος τοι δίφρος τε καὶ ἔκποι,
 Πᾶρ δὲ τοι ἦτος ἔμει, οἱ τοι πομπῆς ἴσονται
 Ἐς Λακεδαιμόνα δῖος, ὅθι ξασθὸς Μενέλαος.
 Λίσσασθαι δὲ μιν αὐτὸν ἵνα νημερτὲς εὐίαση.
 Ξεῦδος δ' ἐκ ἐρέει μάλ' αὖ γὰρ πεπνυμέν' ἔειπε.

 28. αὐτὸ
 5

 10
 28. νη-
 σι κατ'

 15
 28. Αἰ-
 ψ' ἀπ'

20

25

30

35

Ὡς ἔφατ'· ἥλιος δ' ἄρ' ἔδν κ' ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δ' κ' μετέπειθε γλαυκῶπις Ἀθλῶν.

Ὡ γέρον, ἦτοι ζῶντα κ' μοῖραν κατέλεξας.
Ἀλλ' ἄγε τί μιν τι μὲν γλώσσας, κερτιάδι δ' οἶνον,

9 Ὀφρα Ποσειδάωνι κ' ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπέσσωσι, κριτίοι μισθώμεθα· τοῖο γδ' ἄρεθ.
Ἡδὴ γδ' φάσ' οἴχαθ' ὑπὸ ζῶφον· ἔδδ' ἔοικε
Δητὰ θινὴν ἐν δαίτη θρασυέμεν, ἀλλὰ νείεσθ.
Ἡρὰ Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησίῃσιν,

10 Τοῖσι δ' κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
Κῆρυι δ' κρητῆρας ἐπιστήσαντο ποτίοι·
Νόμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἱπαρξάμενοι διπύισσι.
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπὶ λείβοι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπῴσαν τ' ἐπίον· ὅσπιν ἦθελε θυμός,

15 Δὴ τότε Ἀθλῶαίη κ' Τηλέμαχος θροῖδης
Ἀμφω ἰσοδύω κηλῶν ἐπὶ νῆα νείεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε κατὰ παρθένον· ἐπίεσσι,
Ζεὺς τὸ γ' ἀλεξήσῃσι κ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἡμεῖσι βολῶ ἐπὶ νῆα κίεσσι,

20 Ὡς τέ τευ ἦ ὦρθε πάμπαν αἰετός· ἦε περὶ χεῖρας,
Ὡς τε χλαῖναι κ' ῥήγαι πόλλ' ἐν οἴκῳ,
Οὐ τ' αὐτὰρ μελακῶς ἔτι ξείνοισιν ἐνέδδεν.
Αὐτὰρ ἐμὲ πύρρι μὲν χλαῖναι κ' ῥήγαι κελεύει,
Οὐδ' ἔτι δὴ τῷδ' ἀνδρὶ Οδυσσῆϊ φίλος ἦος

25 Νηὸς ἐκ' ἐκρέφιν κατὰ λείξειται, ὅφρ' ἂν ἔγνω
Ζῶν, ἔπειτα δ' ἐπὶ πᾶσι μετάρεσσι λίπυνται,
Ξείνους, ξενίζειν, ὅς τις κ' ἐμὲ δώμαθ' ἵκηται·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὸς γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
Εὐδὴ ζῶντά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· καὶ δ' ἔοικε

30 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κηλῶν ἔπιν·
Ἀλλ' ἔσθω μὲν νῦν· σοὶ ἄμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
Σοῖσιν ἐν μετάρεσιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμ', ἵνα παρσυνῶ θ' ἐπίεθης, εἴπω τε ἔκστα.
Οἱ γδ' μὲν τοῖσι μετάρεσιν εὐχόμενοι εἶναι,

35 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νειώτεροι ἄνδρες ἔπονται
Πάντες ὁμηλικὴν μετὰ θυμῳ Τηλεμάχῳ.
Εἰς τὰς λευγαίμην κηλῶν ὦρθε νηὶ μελαίνῃ

Sic ait: sol autem quidē descendit, & tenebræ advenerunt.

His verò & dixit dea cæcilia Minerva,

Minerva
Neste-
rem allo-
quitur.

O senex, profectò hæc decenter loquutus es

Sed agite dividite quidem linguas, miscete autem vinum,

Ut Neptuno & alijs immortalibus

Ubi libaverimus, lectum curemus : ejus enim hora adest.

Jam enim lumen ivit sub occasum, neque decet

Diu deorum in epulo sedere, sed redire.

Dixit sanè Jovis filia, hi verò audiverunt loquutam,

His quidem præcones aquam manibus infuderunt,

Juvenes autem crateres coronarunt vino,

Diviserunt autem omnibus, initium sumentes à poculis.

Linguas autem in ignem conjecerunt, surgentésque libarunt.

Cæterū postquā libarūt biberuntque quantū desiderabat ani-

Tum certè Pallas & Telemachus deo similis (mus, 15

Ambo desiderabant cavam ad navem redire.

Nestor autem statim detinuit incessens verbis,

Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alij,

Ut vos à me celerem ad navem eatis,

Tanquam ab aliquo vel prorsus veste carenti aut pauperculo, 20

Cui neque vestes & operimenta multa domi,

Ut neque ipsi molliter, neque hospitibus dormiēdi copia sit.

Cæterum mihi adsunt vestes & operimenta pulchra,

Nunquam certè hujus viri Ulyssis charus filius

Navibus in tabulatis pernoctaverit, donec ego 25

Vixero, donec liberi in regia linquentur,

Qui hospites suscipiant, quicumque ad domū meā perveniet.

Hunc rursus alloquuta est dea cæcilia Minerva,

Benè sanè hæc dixisti, senex amice : te verò decet

Telemachum persuadere : quoniam longè melius sic : 30

Sed ille quidem nunc te sequatur ut dormiat

Domi tuæ, ego autem ad navem nigram

Vado, ut confirmem socios, præcipiamque singula.

Solus enim inter illos senior gloriior esse,

Alij verò ob amicitiam juniores viri sequuti sunt, 35

Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.

Illic dormiam cava in navi nigra

Nunc : sed manè ad Cauconas magnanimos
 Vado, ubi nomen mihi debetur, neque adeò novum,
 Neque parvū, tu vero hūc (quandoquidē tuū pervenit domū,
 Mitte cum curru & filio : da autem illi equos,

9 Qui tibi celerrimi currendo, & robore fortissimi.

Disparat
 Minerva.

Sic certè loquuta abiit cæsijs oculis Minerva,
 Osisfrago similis : stupor autem invaluit omnes videntes :
 Admiratus etiam est senex postquam vidit oculis.

Telemachi vero prehendit manū, verbūque dixit & loq. est,

10 O amice, neque te spero ignavum & imbellem fore,

Nestor Te
 Lemacho
 loquitur

Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.

Non enim quisquam alius cœlestes domos habitantium,

Sed Jovis filia prædatrix Pallas,

Quæ tibi & patrem bonū inter Græcos honorabat.

15 Quare regina propitia sis, da autem mihi gloriam bonam

Mihi ipsū & filijs & venerandæ uxori :

Tibi autem sacrificabo bovem legitimam lata fronte

Indomitam quam nullus sub jugum duxit vir.

Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.

20 Sic ait supplicans. hunc autem audivit Pallas Minerva

Illis autem dux erat Gerenius eques Nestor,

Filijs & generis suam ad domum pulchram.

Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,

Ordine sedebant per sediliæque thronosque,

25 His verò senex venientibus craterem miscuit

Vini dulcis, quod undecimo anno

Aperuit ancilla, & operculum removit.

Hujus enim craterem miscuit, plurimū verò Palladi

Supplicavit libans, filię Jovis Ægida habentis.

30 Cæterū postquā libarunt biberuntque quantū voluit animus,

Itur eun-
 bitum.

Hi quidem dormientes abierunt ad domum singuli :

Hunc verò illic dormire curavit Gerenius eques Nestor

Telemachum charum filium Ulyssis divini,

Tessellatis in lectis sub porticu somanti,

35 Juxta eum verò bellicosum Pisistratum ducem virorum,

Qui ei adhuc cœlebs filiorum erat in regia.

Ipse verò reversus dormivit in secessu domus excelsæ.

Huic

Ναῦ' ἀτὰρ ἦνθ' ἐν κτ' Καυκάντας μεταθύμους
 Εἴμ', ἐνθά χρεῖός μοι ἐφάσασται, ἔπ' ἰόν γε
 Οὐδ' ὀλίγον σὺ ᾗ τέττον (ἰπὶ τὸν ἵπτον δῶμα)
 Πίμπουσι (ὡ δὲ φρῶ τε κτ' ἦν, δὲ δὲ οἱ ἵππους,
 Οἱ τοι ἱλαφροτάτοι θείων, κτ' ἦντ' ἄρ' εἰσι.
 Ως ἄρ' ἐφ' ὤφρα φωνήσας· ἀπὸ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Φωὴ εἰδυμένη. Θάμβησ' δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 Θάμβησιν δ' ὁ γαίμας ὅπως ἴδεν ἐφθαλμοῖσιν.
 Τηλεμάχῳ δ' ἔλε χρεῖον, ἵππος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐτόμαζεν.

Ω φίλον, ἔσ' ἰολπα κερὶν κτ' ἀνταλκιν ἵπτον,
 Εἰ δὲ τοι νῆα ὦλε θεοὶ πομπῆς ἵπνουνται.
 Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος ἐλύμπια δώματ' ἔχοντων,
 Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ * ἀγαλήν Τροισμένην,
 Ἡ τοι κτ' πατέρ' ἰοδλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἱππῶν.
 Ἀλλὰ ἄνασ' ἱλῆθι, δίδωθι δέ μοι κλέε' ἰοδλόν,
 Αὐτὸν κτ' παῖδάσιν κτ' αἰδίδῃ ὠρεσσιγίτη.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρίξω βοῶν ἰών, ἐνρυμνίπουν,
 Ἀδμήτην· ἡ δ' ἔπειτα ὑπὸ ζυγῶν ἤρασαν ἀνὴρ.
 Τῷ τοι ἐγὼ ρίξω, χρύσει κίρῃσι περικλυτάς.

Ως ἔφατ' ἐνρυμνίπουν· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Τοῖσιν δ' ἡγαθόνει Γερῶνι· ἱππῶν Νίσωρ.
 Υἱάσι κτ' γαμβροῖσιν ἰὰ πρὸς δώματα κηλαί.
 Ἀλλ' ἔπε δῶμαθ' ἵκοντο ἀρακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
 Εξείησ' ἔζοντο κτ' κλισίους τε θρόνους τε,
 Τοῖς δ' ὀρέων ἰλθῶσιν ἀνὰ κρητῆρος κίρῃσιν
 Οἶνε ἡδυπότοι, τὸν ἐνδεχάτω ἐναιαυτῶ.
 Ωἷξι ταμίη, κτ' ἀπὸ κρηθέμιον ἔλυσε.
 Τῷ ὁ γάρων κρητῆρος κίρῃσιν· Παλλὰ δ' Ἀθηνῆ
 Εὐχέτ', ἀπαπίνδων κούρη Διὸς Αἰγιοχόου
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπεῖπεν τ' ἵππον τ' ὅσων ἦν ἱππῶν θυμῶν,
 Οἱ μὲν κερκεῖοντες ἔβαν οἰκιστὰς ἔχοντες,
 Τὸν δ' αὖ τῷ κούρησι Γερῶνι· ἱππῶν Νίσωρ
 Τηλεμάχῳ φίλον ἦν Ὀδυσσεύ· θεῖοιο.
 Τρηταῖς ἐν λεχέσιν, ὑπ' αἰθέσῃ ἐλιδνύπῃ·
 Πάρ δ' ἄρ' ἐμμελίῳ Παισίστρατον ἄρχαμον αἰδρῶν,
 Ὃς οἱ ἔτ' ἦν κτ' παῖδων ἡ δ' ἐν μετὰρροῖσιν
 Αὐτὸς δ' αὖ π' ἐφ' ἡνὶ δὲ μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,

Τῷ δ' ἄλλοις δάποινα λέχες πρόσκιε καὶ εὐνίαι.

Ἡμερς δ' ἡμεγίνεα φαίη ῥοδὸδακτυλος ἡώς,

Ως οὖν ἂν ἐξ ἐνῆφ: Γερών: & ἰπποτα Νίσω.

Εκ δ' ἰσθμῶν, κατ' ἄρ' ἕξ' ἐπὶ ξηρῶσι λίθοισιν,

Ζ Οἱ οἱ ἴσαν παρὰ θῆτι θυρεῖν ὑψηλῶν,
 Λευκῇ, ἀποτίλδοντες αἰεὶ φάτος, οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἔζεσκεν, θρόφον μάλιστα ἀπείλκωντος·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὸς δαμνέει αἰὶς δὲ βιβήκει,
 Νέστωρ αὖ τόν' ἔφριζε Γεῖν' ὧν, ἔσθ' Ἀχαιοῖν,

10 Σχῆπτρον ἔχον ὅτε δ' ὕψι ἀολλέες ἠγρέθητε,
 Εκ θαλάσῃσι ἐλθόντες, Ἐχίφροντες, Στεγνός τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητής τε, καὶ αἰνίγῃ· Θρασυμήδης·
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·

20. αἴθρ' Παρ' ὃ ἄρα Τηλέμαχος ποσειπλοὶς εἶπεν ἄφροντες,

πες. 15 Τοῖσι ᾧ μέλων ἤρχε Γερῶνι· ἔκπνυ Νέστωρ,

Οἱ δὲ Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηνώατ' ἰέλδωρ,

ἔπειθ' ὁφρ' ἔτι πρῶτα γεῶν ἰλάσομ' Ἀθλιώκω.

ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν αὐτῇ ἡλθὲ θεὸς ὁ δαῖτα φαίλας.

ὁμηγε- Αλλὰ γ' ὁ μὲν παῖς οὐδ' ἐπὶ βελῶν ἵππῳ, ὄφρα τάχιστα

εἰς 20 Ἐλθουσιν, ἐλάσῃ ὁ βοῶν ἐπιβουλόος ἀνὴρ.

τ' ἰσά- Εἰς δ' ὑπὲρ Τηλεμάχου μεγαθύμου τῆα μέλαιναν

Πάντας ἰὼν ἐπέθους ἀγάπη, λιπέτω δὲ οἷος·

Τοῖσι· Εἰς δ' αὖ χρυσόχοι Λαίρκεια διῶργε κελύδω

ἔμ, Ἐλθεῖν, ὅφρα βοῶς χρυσὸν κέραισι φεικύνῃ.

25 Οἱ δ' ἄλλοι μὲν αὐτῇ ἀολλίε, εἵπατι δ' εἶσα
Διμῆσι καὶ δώματ' ἀρακλυτὰ δαῖτα πίπεισθε,
Ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὰ οἰσίνην ὕδωρ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντας ἐποιπυον· ἦλθε μὲν ἄρ βῆε

Εκ παλίας. ἡλθον ὁ ἰσχυρὸς καὶ νηὸς εἶσας

30 Τηλεμάχου ἔπαρσι μὲγαλὴν τερος· ἤλθι ᾧ χαλκούς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκῆϊα, πείρατα τέχνης,
Ἀκμυνὰ τε, σφύραν τ', εὐποίητ' ἑὶ πυργόφελι.
Οἷσιν τε χερσὶν ἐργάζετο· ἤλθι δ' Ἀθώῳ
Ἰρῶν ἀνέκωσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νίσωρ

35 Χρυσὴν ἰδὼν· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κίρῃσιν παλαιῇν
 Ἀσκήσας, ἢ ἄχαλμα γαυ κατ' ἔργιτο ἰδοῦσα.
 Βοῶν δ' ἀγέτις κίρῃν Στράβη· καὶ δὲ Ἐχίφρον·

Huic verò hera lectum præparaverat & cubile.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor.

Egressus autem sedit super politos lapides,

Qui illi erant ante fores excelsas

5

Albi, resplendentes unguenti instar, quibus quidem antea

Neleus sedebat dijs consiliarius æquiparandus.

At ille quidem jam fato domitus ad inferos descendit :

Nestor autem tum insidebat Gerenius custos Græcorum

Sceptrū habens, undique autē filij frequentes cōgregabantur 10

Ex thalamis egressi, Echephrónque Stratiúsque,

Perseúsque Aretúsque, & divinus Thrasymedes

His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros.

Juxta verò Telemachum deo similem collocarunt ducentes.

Illis verò loqui cœpit Gerenius eques Nestor,

15

E vestigio mihi, filij chari, perficite desiderium.

Ut certè primam deorum placem Palladem,

Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.

Sed alius quidem rus causa bovis eat, ut celerrimè

Veniat, adducat autem bovem bubulcus vir :

Unus ad Telemachi magnanimi navem nigram

Omnes profectus socios adducat, relinquat autē duos solos.

Unus iterum aurificem Laërceum huc jubeat

Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat,

Vos verò alij manete illic sedulò, dicite autem intus

Ancillis per domum celebre convivium apparare,

Sediliáque, lignáque undique & limpidam afferre aquam.

Sic ait: illi certè omnes administrabant: venit quidem bos

Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquata

Telemachi socij magnanimi : venit autem faber

Arma in manibus tenens fabrilia administra artis,

Incudémque malleúmque benefactámque forcipem :

Quibus scilicet aurum faciebat : venit autem Minerva

Sacris potitura : senex autem eques Nestor

Aurum dedit : ille verò deinde bovis cornibus circumfudit

Aptans, ut simulachrum dea gauderet videns :

Bovem autē ducebat cornibus Stratius & divus Echephron.

Lotio-

Nestoris
filij iussu
patriæ
nervæ
sacrum
apparant

20

Laërceus
aurarius
faber.

25

30

35

Lotionem manuum ipsis Aretus in florido lebetē
 Venit ex thalamo ferens, alterā gestabat molas
 In canistro: securim autem bellicosus Thrasymedes
 Acutam gestans in manu adstabat bovem cæsurus:

- ¶ Perseus autē vas sanguini recipiēdo tenebat: senex autē eques
 Aquamque molāque accendit: multis autē Minervæ (Nestor
 Supplicavit initia faciens ex capite pila in ignem jaciens.

Bovis
 mactatio

Cæterum postquam precari sunt, & molas porrexerunt,
 Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,

- 10 Impulit propè stans: securis autem abscidit nervos
 Cervicales: soluit autem bovis robur, ipsæ verò ululabant
 Filizque nurūque, & pudica uxor

Eurydice
 Nestoris
 uxor.

Nestoris Eurydice maxima natu Clymeni è filiabus.

Hi quidem deinde corripientes è terra spatiosa

- 15 Tenebant: cæterum jugulavit Pisistratus dux virorum.
 Ex illa postquam niger sanguis fluxit, reliquit ossa animus,
 Celeriter verò ipsam diviserunt: statim autē coxas exciderūt
 Omnia ritè, insuper omento cooperuerunt,
 Bifariam facientes, super ea verò cruda imposuerunt,

- 20 Torrebant autem super ligna, senex vero nigrū vinū (dum
 Libavit: juvenes v. juxta eū tenebāt manib. verua quinq; cuspi
 Cæterū postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustarunt
 Minutatimque disseccuerunt, aliæque verubus transfixerunt,
 Assarunt autem acutā verua in manibus tenentes.

- 25 Interea verò Telemachum lavit pulchra Polycaste,
 Nestoris minima natu filia Nelei filij.
 Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
 Circa ipsum autem indusium pulchrum jecit atque tunicam,
 E lavacro exijt corpore immortalibus similis:

- 30 Apud Nestorem verò profectus resedit pastorem populorum.
 Hi vero postquam assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
 Epulabantur sedentes, deinde viri fortes surgebant
 Vinum infundentes in aureis poculis.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

- 35 Inter illos sermonem caput Gerenius eques Nestor,
 Filij mei, agite Telemacho pulchros pilos habentes equos,
 Conjungite sub currum ducentes, ut conficiat iter

Sic

Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνθρόμοισι λίσσῃ
 Ἠλυθην ἐκ θαλάμοιο φέρον· ἑτέρῃ δ' ἔχον ἑλὰς
 Ἐν καίᾳ· πίλευν ἢ μὲν ἐπ' ἑλμοιο Θρασυμίδης
 Οὐδὼν ἔχον ἐν χερσὶ παρὶστάτω, βουῶν ἐπαύψων.
 Περσὺς δ' ἄμεινον ἔχον· γέρον δ' ἐπ' ἡλιάτῃ Νίστῳ
 Χέρνιβά τ' ἑλοχύτας τε κητήρχατο· ποικίλ' δ' Ἀδλίῳ
 Εὐχάτ' ἀπαρχομένο, κεφαλῇς τράχας ἐν πυρὶ βαλόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐχάστο, καὶ ἑλοχύτας ἀσπιδάλοισι,
 Αὐτὰρ Νίστῳ υἱὸς ὑπερβυμιο Θρασυμίδης
 Ἠλαστον ἀγχιστάς· πίλευν δ' ἀπίκρυσσι τίνοισι
 Αὐχάνικας, λῦσιν ἢ βῆος μένῳ, αἰδ' ὁλόλυξαν
 Θυρατίεις τε νυοί τε, καὶ αἰδοίην ἐνδρόμοιο
 Νίστῳ Εὐρυδίῃ, πρὶς βα Κλυδμοιο θυραστῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελάντε δάπηνον ἐν εὐρυαδείῃς
 Ἐχον· αὐτὰρ σφάξιν Παισίφορος ὄρχαμεν ἀνθρόμοι,
 Τῆς δ' ἐπὶ ἐκείῳ μίλων αἶμα ρῶν, λίπε δ' ὅτ' αἶμα θυμῶς,
 Αἰψ' ἄρ' αἶμα μιν διέχυαν· ἀφαρ δ' ἐκ μετρίᾳ παίμων
 Πάιντε κτ' ἐμίσθον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπλυνχα ποιήσαντες· ἐκ αὐτῶν δ' ἄμωθ' ἔπασσαν.
 Καὶ δ' ἐπὶ χίρῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' ἀνθρόμοιο
 Λεῖδοι, νιοί ἢ παρ' αὐτῶν ἔχον σκεπηδολαχτοῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' ἐμὴρ ἐκείῃ, καὶ ἀπλάγχῃ ἐπύσαντο,
 Μίσθονοντ' ἄρ' αἶμα, καὶ ἀμφ' ὁδολοίῃς ἐπείσαν,
 Ωπλῶν δ' ἀκροπόρουσ ὁδολοῖς ἐπὶ χερσὶν ἔχοντες.
 Τάφρ' ἢ Τηλέμαχον λῆσιν καλῇ Πολυκράτῃ,
 Νίστῳ ὁ πλοστῆτη θυράτῃ Νηλεΐδῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λῆσεν τε, καὶ ἔχουσιν λίω ἑλπίᾳ,
 Ἀμφὶ δὲ μιν φῶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ ῥ' ἀσπαρῖνθ' βῆ δέμους ἀθανάτοισιν ὁμοῖον.
 Παῖρ * δ' ἄρ' αἶμα Νίστῳ ἰὼν κατ' ἀρ' ἔζιτο περιμῇ λαῶν.
 Οἱ δ' ἐπὶ ἀπλήτῃ καὶ ὑπερβυμῇ, καὶ ἐρυσσῇ,
 Δαίνυνθ' ἐξ ὁδοῦ, ἐπὶ δ' ἀνθροῖς ἰοδολοῖ ὄρ' ἔζιτο
 Οἷσιν ἐν εὐρυαδείῃς ἐνὶ χερσὶν δὲ πύσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιον καὶ ἰδὲ πύσαν ἐξ ἔργῳ ἔντο,
 Τοῖσι ἢ μῶνι ἤρχη Γερῶνιον ἰσπότη Νίστῳ,
 Παιδὲς ἰμοῖ, ἄρ' ἡλεμάχῳ καλῇ τράχας ἔκπασσαν
 Ζεῖξιν δ' ἄρ' αἶμα ἀνθροῖς, ἵνα * πρὸς ἑσθῇσιν ὁδοῖ.

9

10

13

20

25

30
26
27

35

26. πρὸς
ἑσθῇσιν.

Ως

Ὡς ἴφατ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ Τηλέμαχος μέγα κλῦον ἤδ' ἐπὶ ποίοντο
καρπαλίμως δ' ἰζεύξασιν ὕφ' ἄρμασιν αἰκίας ἴππους.

28. ^εχ- ^δειν, Εἰ γὰρ γυνὴ πεμνὴ σῆτον κὺ οἶνοι * ἔηκεν,
Ὅψα τὲ οἶα ἔδδυσι διοτρεφέας βασιλῆες.

4 Ἀρδ' ἄρ' αὖ Τηλέμαχος ἀεικαλλέα βήσασα διφρεν·
Παρ δ' ἄρ' αὖ Νηστορίδης Πεισίστρατος ὄρχαμ' ἀνδρῶν
Ες διφρεν τ' ἀνέβαινε, κὺ λῶϊα λαΐζετο χερσίν·

28. ^αα- ^δειν, Μάστιξεν δ' ἰλάσας· τῷ δ' ἔκ * ἄχρητι πιτίδιον
Ες πιδίον, λιπὶ τῶν ἥ Πύλας αἰπὺ πτόλιεθρον.

10 Οἱ γὰρ πανημέριοι σῆσι ζυγὰν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσπετό τ' ἠέλιος, (κρίωντό τε πᾶσιν ἀγχαί.
Ες φρεσὶς δ' ἔχοντο· Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
Υἱὸς Ὀρπλόχοιο, τὸν Αλφειὸς τίμα παῖδα.

28. ^δ ^δειν, Εὐθα γὰρ νύκτ' αἶψα * ὅ γ' τοῖς παρ' ἐξείνια ἦκεν.

ἀρ' αὖ 5 Ἡμος δ' ἠελιγάντα φάειν βοδδὸ δακτυλὸς ἦώς,
ξενήϊα ἴππους τ' ἰζεύζωντο, αἰνὰ δ' ἄρμασιν ποικίλ' ἔβαινον·
δῶκεν Εκ δ' ἔλασας σφυγέριον κὺ αἰθέσης ἱερδούπου·

28. ^αι- ^δειν, Μάστιξεν δ' ἰλάσας· τῷ δ' ἔκ * ἄχρη τε πιτίδιον,
ἔχον δ' ἐς πιδίον πυρρὸν φέρον· ἔηκε δ' ἔπειτα

20 Ἦιον ὅδιν τῶν γὰρ ὑπὲρ φρεσὶν αἰκίας ἴπποι.
Δύσπετό τ' ἠέλιος, (κρίωντό τε πᾶσιν ἀγχαί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

- 25 **Π** Ἀρ' αὖ Μενελάος ξενόδοις (ὡς Πείσειρατόν Τηλέμαχος, ἀ-
παχρίλλει τὰς τῶν Ἰθακίων ὑπὸ τῶν μνηστῆρων περὶ τὸ μῆμα·
ἔπειτα ἐξηγῆται αὐτῷ ὁ Μενέλαος ὡς τῶν νόσων τῶν Ελ-
λῶν, καὶ τῶν Πρωτίων μαντίαι, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος
θανάτον, καὶ ὡς Οδυσσεὺς ὡς τῶν Καλυψοῖ ἐπὶ βελῇ ἥ γίνεται
τῶν μνηστῆρων ὡς τῶν Τηλέμαχον ἀνελθεῖν ὡς τῶν μυθῶνται ἥ
30 ἡ Ἀθηνᾶ δι' οὐρεσιν τῶν Πλωσιόπῳ, ἐπὶ τῇ τῇ παρὰ δὲ Διὶ ποδὶ
μία δυσχεραίνετο, ἀφ' οὗδεως, ὁμοιωθεῖσα Ἰφιδίμῳ τῇ τῇ
Πλωσιόπῳ ἀδελφῇ.

ΑΛΛΗ.

Sic ait, hi certè illum statim audierunt atque paruerunt :
 Celeriter autem junxerunt sub currum celeres equos.
 Custos verò ancilla panem & vinum infudit,
 Obsoniæque qualia edunt à Jove nutriti reges,
 Telemachus certè perpulchrum conscendit currum :
 Juxta eum verò Nestorides Pisistratus dux virorum
 In currumque conscendit, & habenas cepit manu :
 Verberavit autè ad impellendū , illi verò non inviti volabant
 Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
 Illi verò tota die quatiebant jugum utrinque tenentes :
 Occidit tum sol, obumbrabanturque omnes viæ,
 Ad Phæras autem venerant Dioclei ad domum
 Filii Ortilochi, quem Alpheus genuit puerum.
 Ubi per noctē quieverunt: ille vero illis hospitalia apposuit.
 Quando vero manè genita apparuit roseis digitis aurora,
 Equosque junxerunt, currusque pulchros conscenderunt :
 Eque vestibulo agitarunt & è porticu resonanti :
 Flagellavit autem ut irent : illi verò non inviti volabant,
 Venerunt autem in campum frugiferum : hinc autem deinde
 Perficiebant iter , hujusmodi enim strenuè currebant veloces
 Deciditque sol inumbrabanturque omnes viæ. (equi.

Telemachus proficiscitur ad Menelaum.

10

15

20

ARGUMENTUM QUARTI LIBRI ODYSSEÆ.

A Pud Menelaum hospitio susceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat, ea quæ à procis in Ithaca fiebant. 25
 Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum , & Protei vaticinio, per quod agnovit Agamemnonis mortem, & quo pacto Ulysses apud Calypso esset. consilium autem habetur à procis de Telemacho occidendo. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen de filij profectioe graviter tristatam per simulachrum , similis facta Iphitimæ Penelopes sorori. 30

ALIUD.

A L I U D.

Δ, discit de patre ab Atrida insidijs circumdatus
filius.

Telemachus
Spartam

tam ve-
nit.

- H**I verò venerunt cavam Spartam amplam.
Ad domum autem diverterunt Menelai gloriosi.
Hunc invenerunt exhibentē nuptias multis sodalibus.
Filij atque filia inculcata sua in domo.
Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat.
(In Troja quidem primum spononderat atque annuerat
10 Dare: illis verò dij nuptias perficiebant:
Eam certè ipse illuc cum equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Sparta Alektoris tradidit filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes
15 E serva: Helenæ autem dij prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuit filiam amabilem
Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum,
Vicini atque & socij Menelai gloriosi
20 Oblectati, inter eos autem cantabat divinus cantor,
Cittharam pulsans, duo autem saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medium.
Porro in vestibulo ædium ipsique & equi,
Telemachus heros, & Nestoris inclytus filius
25 Steterunt, ipse verò procurrens vidit præstans Etoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi.
Ivit autem celeriter annuncians per domos pastori populorū:
Propè autem stans verba alata dixit,
Hospites jam quidam à Jove nutriti Menelaë
30 Viri duo, generatione verò Jovis magni similes sunt:
Sed dic si ipsi solvere debeamus veloces equos,
Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.

Mene-
laus adve-
nit hospi-

Hūc graviter ingemiscens alloquutus est flavus Menelaus,
Non quidem stultus eras Boetides Etoneu

Antea,

Α Λ Λ Η.

Δίλπε, μὲν δ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ατρείδῃ λαχόμεν' υἱός.

Ο ἰδ' ἔξοι κτείλει Λακωνίμῃσι κητώεσσιν.
 Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλκε Μινελάε κυδαλίμῃσι.
 Τοὶ δ' εὖ ῥα δαινύμεναι γάμοι πολλοῖσιν ἔτησιν,
 ὧς δὲ θνητοὶ ἀμύμονος, ὃς οὐκ οἶκον.
 Τῷ μὲν Ἀρχαῖῃ ῥηξέμενος ἦτι πέμπει
 (Εὐ Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέρχεται καὶ κατένευσεν
 Δωσιπόμῳ· ἔστιν ἧ θοὶ γάμοι ἐξετέλεον.
 Τῷ ἄρ' ὅγ' ἐνδ' ἴσσοισι καὶ ἄρμεσι πέμπει νείσῃ
 Μυρμιδόνων ὡς πρὶν ἀνέκλυτον, οἷσιν ἀνέσσει.)
 Οἷτι ἧ Σπάρτῃσι Λέκθερος ἦτο κούριον,
 Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο Κροτίδης Μινελάου
 Ἐκ δούλης· Ἐλὴν ἧ θοὶ γένοντο καὶ ἴσσαντες,
 Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἰγναίνοτο παῖδ' ἑσπερινῶ
 Ἑρμείῳ, ὃ εἶδος ἔχε χρυσοῦς Ἀφροδίτης.
 ὧς οἱ μὲν δαινύμενοι καὶ ὑψιπέδῃσι μέγα δώματι
 Γείτοισι ἦδ' ἔτι Μινελάε κυδαλίμῃσι,
 Τερπόμοι. καὶ δὲ σφιν ἐμελπίτο θῆτι δόιδος,
 Φορμίζων. δῖα δ' ἐκδοῖτο καὶ αὐτὸς
 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἰδύνοντο καὶ μέσσαν,
 Τῷ δ' αὐτ' ἐν ὡσὺργοις δῖμοι αὐτῷ τε καὶ ἴσσαντες,
 Τηλέμαχος δ' ἦτο καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
 Στήσας· ὃς ὡς μεγάλῳ ἰδὲτο Κρόνῳ Ἐπεινῶν,
 Ὅτε πρὸς θρόνον Μινελάε κυδαλίμῃσι.
 Βῆ δ' ἰδὼν ἀμφιγύειν ἄλκι δώματι πολλοῖσι λαῶν·
 Ἀγχυλὸν δ' ἰσάμεν' ἔπειτα Πηλεΐδην ὡσπύδην.
 Χείρῳ δὲ πρὶν καὶ πῶδε, Διοτρεΐδης δ' Μινελάε,
 Ἄνδρες δύναντες, γένετ' ἧ Διὸς μεγάλοιο καὶ ἴκτορ.
 Ἀλλ' εἰπ' εἰσφῶν κατελύσαντο ἀκίως ἴκτορος,
 Ἡ δ' αὖτε πέμπων ἰκαμένης δὲ καὶ φιλήσῃ.
 Τὸν ἧ μὲν ὀχθήσας ὡσπύδην ἔσπευε Μινελάε,
 Οὐ μὲν γὰρ πρὶν ἔσπευε Βοηϊδῇ Ἐπεινῇ

Το πρῖν, αὐτὲρ μὲν νῦν γὰρ παῖς ὥς νήπια βάζεις.

Ἡ μὲν δὲ νῶϊ ξεινήια πολλὰ φάσθαι τε

Ἀλλαν ἀνθρώπων διὐρ' ἰχθύεσσιν, αἳ κ' ἐπὶ Ζεὺς

Ἐξοπίσιν ὥς παύσῃ οἰζύνῃ. ἀλλὰ λυ' ἵππας

5 Ξείνων, ἐς δ' αὐτὰς ὡς πτέρω ἄγε θοινηθῶναι.

Ὡς φάτ'. ὁ δ' ἐκ μεγάροιο δίοισυτο, κίκλιστο δ' ἄλλας
 25. ἄμα Οτσηγεύς θροήποιντας * ἄμ' ἰσπιάδ' ἐοῖ αὐτῷ
 σπιάδ' Οἱ δ' ἵππας μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας·

Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππότησι κἀπήσι,

10 Πάρ δ' ἔβαλον ζυγῶς, ἀνὰ ᾗ κεῖ λεικὸν ἔμειξαν·
 Ἀρματὰ δ' ἔκλιναν ὥς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Αὐτοὺς δ' εἰσῆζον θείας δέμους. οἳ ᾗ ἰδόντες
 Θωμάζον κ' δῶμα Διοτρεφῆος βασιλῆος.
 Ὡς τε γὰρ ἡλίκαι αἴγλη πέλον ἦε σπλύνης

15 Δῶμα καὶ ὑψιπέφες Μινελάεα κυδαλίμοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἐς ῥ' ἀσπαίνοντας βάντες ἐϋξέτας λέσσαντο.
 Τὺς δ' ἐπεὶ οὐκ ὀμωαὶ λῶσαν, κ' χροῖσας ἰλαίῃς,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰχλαινὰς ἔλας βάλλον ἤδη χιτῶνας,

20 Ἐς ῥά θροῖας ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μινέλαον.
 Χέρνυα δ' ἀμφίπολος ὡς ἄρ' ἐπὶ χεὶρ φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λείδητος,
 Νίψααδ' ὥρ' αἳ ᾗ ξεινὴν ἐπένυσσε τράπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοῖναι ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

25 Εἶδαντε πόλιν ἐπιθῆσαι χαλκίζομένην παριόντων·
 Δαιτρός ᾗ κρείων πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 Παντοίων· ὥρ' αἳ δὲ σφι τίθει χρυσὰ κύπελλα.

1 25. Σίτον αἳ δὲ σφι τίθει χρυσὰ κύπελλα.
 1 25. Σίτον αἳ δὲ σφι τίθει χρυσὰ κύπελλα.
 1 25. Σίτον αἳ δὲ σφι τίθει χρυσὰ κύπελλα.

2 25. 30 Δείπων 2 πιασάμεν· εἰρησόμεν· οἳ πινες ἐπὶ
 παυσαν· ἢ γὰρ σφῶν γὰρ 3 γένεσθαι λυγρὰν τοκῶν
 μέν· εἰ Ἀλλ' ἀνδρῶν γένεσθαι Διοτρεφῆος βασιλῆων,
 ῥήσμε· Σκηπτοῦν, ἐπεὶ ἔκε κακοῖ τοις δὲ τέκον.
 3 25. 30 Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς ὥρ' αἳ πίνοντες ἦσαν

1 25 35 Ὀπ' ἐν χερσὶν ἰλῶν, τὰ ῥά οἱ γέρεα πάρεσσαν αὐτῷ.
 3 25 35 Ὀδ' ἐπ' ἐνείαδ' ἐπὶ τῷ παρὰ κειμένῳ χροῖας ἰαλῶν
 1 25 35 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδητύοι ἐξ ἔργου ἦντι,

Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris. tio fufci
pijubeat.
Profectò jam nos hospitalia multa ubi edimus.

Aliorum virorum, huc venimus, si alicubi Jupiter

In posterum saltem liberaret ab ærumna: sed solve equos.

Hospitum, ipsos verò deinde introduc ad epulandum.

Sic ait, ille verò ex ædibus proruit, vocabat autem alios

Fidos famulos unà sequi seipsum.

Hi verò equos quidem solverunt sub jugo sudantes:

Et hos quidem alligarunt ad equina præsepia.

Apponebant autem speltas & ordeum albū commiscuerunt: 10

Currus verò posuerunt ad parietem pellucidum.

Ipsos autem duxerunt in divinam domum, hi autem videntes

Admirabantur per domum à Jove nutriti regis.

Instar enim solis splendor erat atque lunæ

Domum per excessam Menelai gloriosi. 15

Cæterum postquam saturati sunt videndo oculis,

Ad labra descendentes perpolita lavabant.

Hos postquam igitur ancillæ lavarunt & unxerunt oleo,

Circa verò chlænas villosas posuerunt atque tunicas,

In thronos collocarunt ponè Atriden Menelaum, 20

Aquam ancilla in gutturnio fudit ferens,

Pulchro, aureo, super argentéo lebate,

Lavare: juxta verò politam extendit mensam,

Cibum verò veneranda custos apposuit ferens,

Fercula multa imponens de rebus præsentibus largiens: 25

Coqus autem carniū lances proposuit sublatas

Diversarum: ipsis autem apposuit aurea pocula.

Hos etiam data dextra alloquutus est flavus Menelaus,

Cibumque gustate & gaudete: cæterum deinde

Cibo saturati, interrogabimus quīnam sitis 30

Virorum: non enim vestrorū utique genus periit parentum:

Sed virorum genus estis à Jove nutritorum regum (sunt.

Septiferorū: quoniā neutiquā ignavi hujusmodi parere pos-

Sic ait, & ipsis terga bovis pinguis apposuit

Affata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipsi. 35

Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium ademerunt,

Telemachus
Pisistratum
alloquitur.

Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,

Propè admovent caput, ut ne audirent alij,

Considera Nestoride meo gratissime animo,

Ærisque splendorem & domum sonantem

5 Auròque electróque & argento atque ebore.

Jovis nimirum talis est Olympij intus aula,

Quanta hæc infinita multa, admiratio capit insipientem.

Hanc itaque alloquentem intellexit flavus Menelaus,

Et ipsos compellans verba alata dixit,

10 Filij chari haud sanè cū Jove mortalibus ullus contenderit

(Immortalia enim hujus habitacula & bona sunt.)

Hominum vero sive aliquis mihi contendere possit sive non

Rebus : certè plurima passus & multum errans

Vectus in navibus, & octavo demum anno veni

15 Cyprum, Phœnicemque : & Ægyptios aberrans,

Æthiopésque adj, & Sidonios & Erembos,

Et Lybiam ubi agni protinus cornuti sunt.

Ter enim pariunt oves per annum perfectum :

Ibi enim neque herus indigens est neque pastor

20 Casei & carniū, neque dulcis lactis :

Sed semper præbent per totum annum lac mulgendum.

Interea dum ego circa loca multum victum congregans

Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,

Clàm insperatò, dolo perniciosæ uxoris :

25 Sic non gaudens istis facultatibus impero.

Et ex patribus ista debetis audire siquidem vobis

Sunt: quandoquidè valdè multa passus sum, & peridi domū

Perquam benè habitatam, continentem multa, & preciosa.

Quorū utinā debuissē vel tertiam habens in domo partem.

Habitare illi verò viri salvi essent : qui tum perierunt

30 Troja in lata, longè ab Argis pulchros equos pascente.

Sed tamen omnes quidem lugens & deslens,

Crebro domi desidens nostræ,

Interdū quidem luctu mentes oblector, interdū vero rursus

35 Quiesco. brevis verò satietas molesti luctus.

Horum omnium non tantum lugeo tametsi tristis,

Ut unius gratia, quique mihi somnū invisum facit & cibum

Recor-

Mene-
laus Te-
lemach.
labores
suos nar-
rat.

Δὴ τί τι Τηλέμαχος ἀσπασσάμενος Νέστορος υἱὸν
 Ἀγχικλῶν κεφαλῶν, ἵνα μὴ πυνθαιάσῃ οἱ ἄλλοι,
 Φράζο Νεστερίδῃ τῷ μὲν κεχαρισμένῳ θυμῷ,
 Καλὸν τε σπασπῶν καὶ δώματα ἤχοντα,
 Χρυσῆ τ', ἡλέκτερες τε, καὶ ἀργύρεα, ἥδ' ἐλεφαντίνες,
 Ζῶός που τοιήδε γ' Ολυμπία ἐνδοθὴν αὐλή.
 Οὐσα τέδ' ἄσπετα παλαιά· σίβας μὲν ἔχῃ εἰσσεύοντα.
 Τῷ δ' ἀγαρεύοντες ξυώτε ξανθὸς Μενέλαος,
 Καὶ σφίνας φωνήσας ἔπειτα πεισρέειν τε ἀσπασσάμενος.

Τίκνα * φίλ', ἥτοι Ζῶι βροτῶν ἐκ' αὐτοῖς ἐρίζοι
 (Ἀθάνατος γὰρ τῷ γε δώματι καὶ κτήματι ἔσσι)
 Ἀνδρῶν δ' ἢ καὶ τίς μοι ἐλπίσεται, ἢ καὶ ἔτι,
 Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλιν ἱππληγίῃς
 Ηρακλέμῳ ἐν νηυσὶ, καὶ ὁδῶσιν ἔτι ἦλθον

Κύματα Φοινικῶν τε, καὶ Αἰγυπτίους ἱππληγίῃς,
 Αἰθιοπίας δ' ἰκθύνων, καὶ Σιδονίους, καὶ Εριμαίους,
 Καὶ Λιβύων, ἵνα τ' ἄρτις ἄφαρ κερκοὶ τελέθουσιν.
 Τελὸς γὰρ τίλει μῆλα πελοσφόρον εἰς ἐναιωτὸν·
 Εὐνὰ μὲν ἔτι ἀναξὶ ἐπιδυήσ. ἔτι πεποιμένῳ,

Τυροῦ καὶ κρημῶν, ἔδδ' ὅτε γλυκεροῖσι γάλακτος·
 Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιπαιόν γάλα ἡφαίσθ.
 Ἔως μὲρ ἡγῶ ἀπὸ κῆρα πολὺν βίοντι ζωαγείων
 Ηλωμῶν, τίως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἐπιφύει.
 Λάῳρη, ἀνιῶσι, δδλω ἐλομῶρης ἀλόχαι·

Ὡς ἔτι χαίρων βίῃ δικτατέουσιν ἀνείων.
 Καὶ πατέρων τέδ' αἰεὶ μίλλει· ἀνιῶντες, οἳ πρὶς * ὑμῶν
 Εἰσὶν· ἐπεὶ κῆρα * πόλιν ἱππῶν, καὶ ἀπώλιστα οἶκον,
 Εὐ μάλιστα ναιετάοντες, κερανδόμενοι πολλὰ καὶ ἰσθλά.
 Ὡν ὅφιλον τελευτῶντες ἔχον ἐν δώμασι μοῖραν

Ναιέειν, οἳ δ' αἰσθῆτες οὐκ ἔμμελται, οἳ τὸν ὄλοντα
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἔκαστος Ἀργεῖον ἱπποβόταιον.
 Ἀλλ' ἔμμελται πάντας μὲρ ὁδὺν ἐμμελται καὶ ἀχύνων,
 Πολλὰ καὶ ἐν μετὰ τοῖσι κατὰ μὲρ ἡμετέροισιν,
 Ἀλλοτε μὲρ τε γὰρ φέρειν τερεπόμεναι ἄλλοτε δ' αὐτῇ.

Παύομαι. αἰψήρως ἢ κότες πρὸς τὸ γόοιο,
 Τῶν πάντων ἐπὶ τῶσιν ὁδὺν ἐμμελται, ἀχύνόμενος πρὸς
 Ὡς ἐνός, ὅς τε μοι ὑπὸν ἀπὸ χερσὶν καὶ ἰσθλά

10 ρ.
 φίλα.
 Ζῶι
 μὲρ βρ.

15

20

25
 ρ. ὑμῶν
 πολλὰ
 παῖον

30

35

Μινωμόδον ἱππεὺς Ἀχαιῶν τέσ' ἐμόγησιν
 Ὅσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμμελλεν
 Αὐτὰ κηδεῖ ἔσσιον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰεὶ ὤλεσεν
 Κεῖναι, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποιχέσται. κἀδὲ π' ἰδμεν.

5 Ζῶει δ' γ' ἡ τέθνηκεν ἐδύρεσται γὰρ πῶς αὐτὸν
 Λαίρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἔχθερον Πύριλόπηα.
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλπετο ἰόντα γαῖαν ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατέρης ὑφ' ἱμερῶν ἄριστος οἶοιο
 Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαυριόδης βάλε πατέρης ἀχρῦάσας,

10 Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖσιν αἰαχῶν

Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ· νόησε δὲ μιν Μενέλαος·

20 Μερμηριεῖ δ' ἔπειτα κτ'· Φρένα καὶ κτ' θυμὸν,

Ἡ μιν αὐτὸν πατέρης * ἰάσσε μνηστῆράν,

30 Ὀδυσσεύ· Ἡ πρῶτ' ἐξερίοιτο, ἔκαστος τε * μνηστήρατο.

20 Ἐως δ' αὖθ' ἄρμαινε κτ'· Φρένα καὶ κτ' θυμὸν,

πύρην· Ἐκ δ' ἑλίνη θαλάμῳ θυάδ' ὀψοφθοῖο

40 Ἠλυθ'· Ἀρτέμιδι χρυσηλαχότῃ εἰκῆα·

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήση κλισίῳ εὐτυχέθ' ἔθηκεν·

Ἀλκίπῃ γ' ἡ πέπηγε Φέρε μαλακῶν ἐρείοιο·

20 Φυλῶ δ' ἀργύρεον πέλαρον Φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε

Ἀλκίνορην Πολύβοιο δαίμαρ, ὅς ἑσσι ἐνὶ Θήβῃς

Αἰγυπλίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κλήμασιν κείται.

Ὅς Μενέλαος δῶκε δὴ ἀργύρεας ἀσπαμίδους,

Δοῖας γ' τρεῖς ποδάς, δέκα χρυσοῖο πέλασται·

25 Χρυσὸν δ' αὖθ' ἑλίνῃ ἄλοχος πόρε καλλιμαεὶς δῶρα.

Χρυσὴν τ' ἡλαχότῃ, πηχέην θ' ὑποκυκλὸν ἔπασσε

Ἀργύρεον, χρυσὸν δ' ἐπὶ χεῖλεα κικρόσσαντο·

Τὸν γὰρ οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε Φέροντα.

Νημέατος ἀσκητοῖο βιβυσμόρον, ἀμπεριεὶς αὐτῷ

30 Ἠλαχότῃ τεπάντῃ ἰοδυσφές εἶρος ἔχουσα.

Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ γ' ἑλίνῳ ποσὶν ἦεν

Αὐτῇ δ' ἡ γ' ἐπίσσι ποσὶν ἐρείοντο ἔκαστα,

Ἰδμεν δὲ Μενέλαος διοτρεφές· αἱ πινες οἶδε

Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμῃ ἡμέτερον δῶ;

35 Ψεύσμεα, ἡ ἔτμμεν ἱεῖα· κέλεται δὲ με θυμὸς·

Οὐ γὰρ πῶς πᾶς Φημι ἰοικέται ᾧδε ἰδοῖσθαι

Οὐτ' ἀνδρ', ὃν περ γυναικὶ (σέβας μὲν ἔχοντες ἐστρατεύεσθαι).

Recordanti, quoniam nullus Græcorum tanta elaboravit,
 Quot Ulysses elaboravit & sustulit : huic futuri sunt
 Ipsi dolores fieri, mihi verò tristitia semper incessabilis
 Ob illum quoniam diu longè abest neque scimus
 An vivat ille, an mortuus sit, desient illius gratia
 Laërtesque senex, & prudens Penelope,
 Telemachusque quem reliquit recens natum in domo.

Sic ait, huic certè ob patrem desiderium excitavit luctus ;
 Lacrymas verò à palpebris humi fudit de patre audiens
 Chlænam purpuream ante oculos obtendens

Utraque manu : animadvertit autem Menelaus ipsum :
 Cogitavit verò deinde in mente & in animo,

An eum ipsum patriæ sineret memoriam inducere,
 An prior interrogaret, singulæque diceret.

Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,

Helena verò ex thalamo odorifero excelso

Egressa est, Dianæ aureum arcum habenti similis :

Huic statim Adreſta ſellam bene factam apposuit :

Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ :

Phylo autem argenteum talarum ferebat, quem illi dedit.

Alexandre Polybij uxor, qui habitabat in Thebis

Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent,

Qui Menelao dedit duo argentea labra,

Geminos verò Tripodas, decem verò auri talenta :

Seorsim verò rursus Helenæ uxor dederat pulchra dona

Auræamque colum, talarumque rotundum præbuit

Argenteum, auro-verò labra immixta erant

Hunc sanè ei ancilla Phylo apposuit ferens,

Filo elaborato repletum : cæterum super eum

Colus extensa erat violaceam lanam habens,

Sedit verò in sella, scabellum verò sub pedibus erat :

Continuò autem illa verbis maritum interrogabat singula,

Scimusne Menelæ rex quinam hi

Viri gloriantur vepisse nostram domum :

Mentiar, an verum dicam : jubet me animus.

Nullum enim unquam puto similem adeò vidisse

Neque virum neque mulierem (admiratio me tenet aspicientem).

15

Helenæ
ornatus.

20

25

30

Helenæ
cum Me-
nelao de
adventu
fabula-
tur.

35

Ut iste Ulyssis magnanimi filio similis est
 Telemacho, quem, reliquit recens natum domi suæ
 Ille vir, quando mei impudicæ gratia Græci
 Venistis ad Trojam, bellum audax excitantes,

5 Hanc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
 Sic nunc & ego cognosco uxor ut tu putas.

Illius enim ejusmodi pedes ejusmodique manus,
 Oculorúmque jactus capútque & supernæ comæ.
 Et nunc sanè ego recordatus de Ulyssè,

10 Loquebar quantas ille ærumnas patiens toleravit
 Pro me: cæterum hic amaras à palpebris lacrymas stillat,
 Chlænam purpuream oculis obtendens.

Hunc rursus Nestorides Pisistratus contra alloquutus est,
 Atrida Menelæ à Jove nutrita dux populorum,

15 Illius quidem certè hic filius est, verè quemadmodum dicis :
 Sed modestus est, indignum autem putet in animo,
 Hùc veniens primùm, jactationes verborum ostentare
 Coram te cujus nos dei tanquam delectamur voce.

Cæterùm me præmiserat Gerenius eques Nestor

20 Hunc simul comes sequeretur, cupit enim te videre,
 Ut ei aut verbis consulas, siue reipsa.

Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius absentem,
 Domi suæ, cui non multi auxiliores sunt:

Sic nunc Telemachos est: hic quidem abest, neque alij

25 Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.

Mene-
laus do-
let Ulyf-
sem ab-
sentem. Hùc autè vicissim respondit alloquutus est flavus Menelaus
 Papè, quàm certè amici viri filius meam domum
 Pervenit, qui mei gratia plurima subiit certamina.

Atque ipsum statuebam reversum amaturum esse præcipuum

30 Græcorum, si nobis super mare reditum dedisset
 Navibus velocibus fieri Olympius latè tonans Jupiter :
 Et sanè ei in Argo crexissem urbem & ædes ædificassem.
 Ex Ithaca ferens cum facultatibus & filio suo,

Et omni populo, una urbe evacuata earum,

35 Quæ circum habitantur, imperantur autem à meipso :
 Et sanè crebrò hîc unà fuissetis versati : neque nos
 Aliud diremisset amantesque oblectantesque,

Ὡς δ' Ὀδυσσεὺς μετὰ λήτορος ἤϊ' ἴσκει
 Τηλεμάχῳ, πὸν ἔλπι νῆον γαλαῶτ' εἰς αἶκα
 Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἱμεῖο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 Ἠλθεθ' ὑπὸ Τροίῳ, πόλεμον θρονον δ' ἐμμένοντες·

Τὼ δ' ἀπαμειβόμεν' ἀντιφθέγγοντο Μενέλαος,
 Οὕτω νῦν κ' ἰγὼ τοῖσι γυνάμ' εἰς σὺ ἵσκεις.
 Καί γε τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδ' εἰ χεῖρες,
 Ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλῇ τ' ἐφύσθη' εἰ χεῖται.
 Καὶ νῦν ἦτοι ἰγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσσῆι,
 Μνησέμεν ὅσα κείνος ὀϊζύσας ἐμύγησιν.

Ἀμφ' ἐμοῖ' αὐτὰρ ἐπεὶ πρὸς ὑπ' ὀφρύσι δαίκευσι εἴοι,
 Χλαῖναν περφυρέην αἶν' ὀφθαλμοῖσιν ἀναχών.

Τοὶ δ' αὖ Νηστιάδης Πισίστρατος ἀνὴρ ἰῶδας,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος διοτρεφὴς, ὀρῶμε λαῶν,

Καί κ' ἄρ' οἱ οὐδ' ἔπος ἐπὶ τῷ, ὡς ἀγορεύεις·

Ἀλλὰ σκέφρων ἐστὶ, νημεσῶτα δ' εἰς θυμῷ,

Ὡ δ' ἔλθων ὑπέρωτον, ἐπισβολίῃς ἀναφαινεῖν·

Ἀντα σῆθεν, τῇ γὰρ ἦτορ ὡς περ πόμῳ δ' αὐδῇ.

Αὐτὰρ ἱμὲς ὠσέηκε Γερῶνι' ἰσπότη Νέστορ

Τῷ ἄμφο' * πομπὴν ἱπιάδ'. ἔλδ' ἐτο γάρ σε ἰδὲ ἄλ',

Ὀφρὺ οἱ ἦ π' ἔπος ὑπερῆσαι, ἢ π' ἔργον.

Πολλὰ γ' ἄλγ' ἔχ' πατρὸς παῖς εἰς ἡρόοιοι,

Ἐν μεγάροισι, ἃ μὲν * πολλοὶ ἀεσσητῆρες ἴασιν·

Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, ὑδὲ οἱ ἄλλαι

Εἴσ' οἱ κεν κ' δῆμον αἰαλήουσιν κρηστήτας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ἀντιφθέγγοντο Μενέλαος,

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλ' ἀνέρος ὑδὲ ἱμῶν δῶ

Ἰκιδ', ὅς εἶνεκ' ἱμεῖο πολλοῖς ἐμύγησιν αἰέλας.

Καί μιν ἱφλύ' ἐλθόντα χιλησιμέδ' ἔχοιεν ἄλλων

Ἀργείων, εἰ γὰρ ὑπὲρ ἄλλ' ἰόσιν ἔδωκε

Νηυσὶ γῆσι γαῖαν Ὀλύμπι' ὠρεῦο πα Ζεὺς·

Καὶ κιν οἱ Ἀργεῖοί τ' ὅσ' αὖ πόλιν, κ' δῶματ' ἔπνευσε,

Ἐξ ἱππικῆς ἀγαγὼν (νῦν κλημέσσι κ' τέκει ὦ,

Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἔσταλα πύξας,

Ἀἶψ' ἀναιβῶσιν, ἀναισεντα δ' ἱμῶι αὐτῷ·

Καὶ κ' ἐγὼ σὺν τῷ ἰόντες ἱμεσγόμεθ'· ὑδὲ κεν ἡμῶς

Ἀλλο δέ κε με φιλείοντ' εἰ περ πόμῳ τε,

Πρὶν γ' ὅτι θανάτοιο μέλαινα νέφος ἀμφεχάλυψεν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλει ἀγασσάσθαι αὐτοῖς,
 ὅς κενος δύνῃων ἀνόσμων οἶον ἦηκεν.

Ὡς φάτο. τοῖσι δ' ἅσιν υἱὸς Ἰμερὸς ἄρει γόοιο.

5 Κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκκαγαγῆα·
 Κλαῖε δ' ἠγλαμάχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
 Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς Ἀδωνεύτω ἔχει ὅσση
 Μνήσατο γὰρ κτ' ἄμφω ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο.
 Τὸν ῥ' Ἡοῦς ἔκλεινε Φαίηδες ἀγλαὰς μῆες·

10 Τὸ δ' ἄν' ἐπιμνησθεὶς ἔπειτα πλερόντ' ἀγχιέρινεν,
 Ἀτρεΐδην, πῖρα μὲρ σὶ βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέστωρ φάσκει· ὁ γάρ κεν ὅτ' ἐπιμνησάμεθα σοῖο
 Οἴπῃ ἐν μεγάροισι, καὶ ἀδμήλῃς ἱερίοι μιν.
 Καίνυν' εἴπῃ που ἐπὶ, πῖθό τοι μοι· καὶ γὰρ ἔγωγε.

15 Τέρπεται δὲ δούρην μιν παῖδ' ὀπίσσω· ἀλλὰ καὶ ἡὺς
 Εὐσεται ἠελάνεια, νεμεσώμεθα γὰρ μὲρ ἔδην
 Κλαίειν, ὅς κ' αἰνήσῃ βροτῶν καὶ πότμον ἱπιάσῃ.
 Τὸ γὰρ νῦν καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτῶσι,
 Κείσασθαι τε κῆρυκα, βαλῆεν τ' ἀπὸ δαίκευ παρηνῶν·

20 Καὶ γὰρ ἔμψ' ἐτίθηκεν ἀδελφεός, ὅππ' ἤκαστες
 Ἀργείων μέλλεις δ' σὺ ἰδύμεαι. καὶ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ', ἐδὲ ἰδὼν· πῖρα δ' ἄλλων Φασιγανέῃ
 Ἀντιλόχον, ὥς μιν θείειν παχύν, ἡδὲ μαχητὴν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀντίφη ξανθὸς Μενέλαος·

25 Ω φίλ', ἐπεὶ τόσσα εἶπες ἔσ' αἰ πεπνυμένον αἰήρ
 Εἴποι καὶ ῥέξαις, καὶ ὅς σε ὠφελανέστερος εἴη·

26 ὁ δ' αὖ· (τοῖς γὰρ καὶ πατέρες ὁ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
 γινώσκων γάρ· ἀείγνωντος γότος αἰέρος ὅτι Κρονίων
 γένετο) Ὀλβος ἐπικλῶσθαι καί τοι τε γὰρ ὀμνῶμι·

30 Ὡς νῦν Νέστορ δῶκε δαΐφραδας ἤματα πάντα,
 Αὐτὸν μὲν λιπερώς γηροσκέπων ἐν μεγάροισιν,
 Υἱῶν αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀείοντας·
 Ἡμεῖς δ' ἐκλαυθρόν μιν ἐκαστὸν, ὅς περ ἐπύχῃ
 Δόρυ πρὸς ἐξωπὶς μετασώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ

35 Χιανάντων· μῦθοι δ' καὶ ἡρώων ὥς ἔσσονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἔμοι, δαΐφρα μὲν ἀλλήλοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν.

Antequam mortis nigra nebula obruisset,
Sed hæc quidem fortè erat ut invideret deus ipse,
Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.

Sic ait, his verò omnibus desiderium excitavit luctus.
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata :
Flebat etiam Telemachusque & Atrides Menelaus :
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos.
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi.
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius :
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,

Antilo-
chus à
Memne-
IO
ne excie-
sus.

Atride, supra alios immortales te prudentem esse
Nestor dicebat ille senex, quando recordaremur tui
Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
Quare nunc si fortè licet, pareas mihi : non enim ego
Delector siens post cœnam sed cum aurora
Erit manè genita : neque quicquam molestè feram (fuerit.
Flere, quicumque mortuus fuerit mortaliū & fatū cōsequutus
Illud certè munus solam est miserorum mortalium
Tonderèque comas profundereque lacrymas à genis.
Etenim meus mortuus est frater neutiquam ignavus
Græcorum : scies autem tu. non enim ego
Obviam fui neque vidi : supra alios ferunt fuisse
Antilochū, supra alios quidem currendo velocē bellatorem.

15

20

Hunc mutuis verbis excipiens alloq. est flavus Menelaus,
Amice, quandoquidem talia dixisti quæcunque prudens vir
Diceret & faceret, & qui major natu esset :
(Ejus etenim patris qui etiam prudentia loqueris.
Faciliter insignis proles viri cui Saturnius
Honorem dedit, & dum nuberrer nascereturque
Quemadmodum nunc Nestori dedit assidue diebus omnibus
Ipsum quidem molliter senescere domi suæ,
Filios rursus prudentes, & hastā esse optimos)
Nos verò fletum relinquamus qui prius incidit :
Cœnæ autem rursus memores simus : manibus verò aquam
Profundant : sermones autem etiam manè erunt
Telemacho & mihi ad colloquendum invicem.

35

Sic ait : Asphalion verò aquam manibus infudit :

Sedulus

Sedulus famulus Menelai gloriosi.

Hi verò ad cibos paratos appositos manus mittebant.

Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata.

Pharmacum He- Protinus sanè in vinum misit pharmacum unde bibebat,

5 Absque dolore & ira, malorum oblivionem inducens.

Ienae dif- Qui illud deglutierit postquam crateri mixtum erit :

cationis Non utique tota die profundere poterit lacrymas à palpebris

tristitia. Neque si ei mortui fuerint matérque patrérque,

Neque si ei coram fratrem aut charum filium

10 Ferro trucidarent, ipse verò oculis videret.

Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia

Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor

Ægyptia, quæ plurima producit fertilis terra

Pharmaca, plurima quidem salubria mixta, multa lethalia,

15 Medicus verò unusquisque peritus supra omnes

Homines : sanè enim Pæonis sunt ex generatione.

Cæterum postquam sanè immisit, jussitque vinū infundere,

Denuò verbis excipiens alloquutus est,

Atride Menelaë à Jove nutritè, atque etiam hi

20 Virorum fortium filij (porrò Deus alterum post alterum

Jupiter bonúmque malúmque tribuit : potest enim omnia)

Quare nunc convivamini sedentes in domibus,

Et sermonibus delectamini : decenti enim ordine dicam.

Helena de Ulyssæ Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare

25 Quot Ulyssis patientis sunt certamina :

et Ilij Sed qualiter istud fecit & sustinuit fortis vir

excidio. Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci :

Seipsum plagis indecentibus domando,

Vilibus pannis circumjectis ad humeros, servo similis,

30 Virorum hostium ingressus est urbem latam :

Alteri verò seipsum virò dissimulans assimilavit

Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:

Huic similis ingressus est Trojanorū urbē illi vero ignorabāt

Omnes : ego verò ipsum sola agnovi talem,

35 Et ipsum interrogabam : ille verò astutia tergiversabatur.

Sed quando certè ipsum lavi & unxi oleo,

Vestibus autem indui & juravi validum juramentum,

Non

Οτ' ἐπὶ θοῇσι Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οἱ δ' ἴπ' ἐνείαθ' ἐτοίμασθε κείματα χείρεσσι καλόν.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἐλένη Διὸς ἐσθλα γαῖα.
 Αὐτὰρ ἄρ' εἰς εἶον βάλε φάρμακον ἔνθεν ἔπινον,
 Νηπιήϊς τ' ἄλλοι τε, κρατὶ ἐπίληθον ἀπάντων.
 5 Ὃς τὸ κρατεροξένον ἱππῷ κρητῆρα μιν γαίῃ,
 Οὐκ αἶν' ἰφθίμειρός γε βάλοι κτ' ἄνευ πυρεῶν,
 Οὐδ' εἴ οἱ κτ' ἐθιγαῖη μήτηρ τε πατήρ τε,
 Οὐδ' εἴ οἱ στυπάρθην ἀδελφεὸν ἢ φίλον γόνυ
 Χαλκῷ δηϊόωνι, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρετο.
 10 Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔλα φάρμακον μηπίεντα
 Ἐδολα, τὰ οἱ Πολυδάμανα πόρην Θῶϊος ὠχρήσθης
 Αἰγυπλῆ, τῇ πλοῖστα φίρσι ζείδωρος ἄστυρα
 Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἰδολὰ μίμνυμν' ἀνὰ λυγρὰ.
 15 Ἰητρεὺς ἢ ἔκαστος ἐπιστάμενος ἀνὰ πάντων
 Ἀνθρώπων· ἢ γὰρ Παιήονος εἰσι γαῖεθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνόηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσθαι,
 Ἐξ αὖτις μύθοισιν ἀμειβομένη στυπείην,
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφῆς, ἣ δὲ καὶ οἶδε
 20 Ἀνδρῶν ἰδολῶν παῖδες (ἀπὲρ Θεὸς ἄλλος' ἐπ' ἄλλῳ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακόν τε δίδωσι· δυνάμει γὰρ ἄπικνται)
 Ἡ τι νῦν δαίνουσι κρητῆρ' ἐν μεγάροισι,
 Καὶ μύθοις τέρεπιδε· ἰοικύντα γὰρ κρατελίζου.
 Πάντες μὲν ἔκ' ἀν' ἰγῶ μυστήσμεναι ἔδ' ὀνομήημεν
 25 Ὅσοι Οδυσσῆϊ πελασφόροισι εἰσὶν ἄεθλοι·
 Ἀλλ' οἶον τὸδ' ἔριξε καὶ ἔτλη κρατερὸς ἀνὴρ
 Δήμῳ ἐν Τρώων, ὃδε πύχιστα πήματ' Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸν μιν πηληγῆσιν ἀφειλίησι δαμώσας,
 Σπῆρσθ' ἑκά' ἀμφ' ὄμοισι βαλῶν, οἰκῆτ' ἰοικύντες,
 30 Ἀνδρῶν δυεῖν μὲν κρατὶ πόλιν εὐρυάγχαο·
 Ἀλλὰ δ' αὐτὸν φωνὴ κρατερὴ πλῆν ἥϊσκε.
 Διήλη, ὃς ἔδδεν τοῖσι ἔλιν' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τῷ ἰκίλος κρατὶ πόλιν Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
 Πάντες ἰγῶ δὲ μιν οἷα ἀνίγνων τοῖον ἰόντα,
 35 Καὶ μιν ἀνηρώτων· ὃ ἢ κερδισυῖα ἀλίσσιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἰγῶν ἰλίσκω καὶ χεῖρσι ἰλαίῳ,
 Ἀμφὶ ἢ ὁμωπύλοισι, καὶ ὁμωπύλοισι κρητῆρ' ὄρεον,

Μὴ μὲρ πρὶν Ὀδυσῆα μὲν Τρώεσσιν ἀναφῆναι
 Πρὶν γὰρ τὴν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 Καὶ τότε δὴ μοι πάντα νύον κατέλειξεν Ἀχαιῶν,
 Πολλὰς ἃ Τρώων κλισίας παρὰ νηὶ χαλκῇ.

5 Ἥλθ' ἐμὲ Ἀργεῖος, κτ' ἃ φέρειν ἤραγα πολλὰ.
 Ἐνθ' ἄλλων Τρώων λίγ' ἐκείνοισιν αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Χαῖρ', ἔπειθ' ἤδη μοι κραδίη τίτρεται νύον
 Ἀψ' οἴκον δ' ἄτλῳ ἃ μετίσσειν, ὡς Ἀφροδίτῃ
 Δάχ' ὅτι μ' ἤραγα καί σ' ἐφίλησ' ἅπαντα περὶ δὲ δὲ αἴης.

10 Παῖδά τ' ἐμὴν ἰοσφισσάμεν, γάλα μὲν τε, πόσιν τε,
 Οὐ πτω δυνέμενον, ἔτ' ἄρ' ἐφίλησ', ἔτ' ἐπὶ εἶδος.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον ἀντιφώνησεν Ἰφιμάχης,
 Ναι δὲ θεῶν γὰρ πάντα, γυνὴ κτ' ἄλλων ἔειπες
 Ἡδὲ μὲρ πολλὰν ἰδούμην βυλὴν τήλοισιν.

15 Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὰ δ' ἐπιήλυθα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἢ πῶς τούτων ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 20 οἷον Ὀδυσῆος παλασίφρονος * ἔσκε φίλον κῆρ.
 οἷον κ' ἐπὶ ἐξέειπες καὶ ἴτλη κρατερὸς ἀνὴρ,
 Ἰππῶν δὲ ξίσσας, ἐν δὲ νῆα πάντα ἄρ' ἔειπες.

20 Ἀργεῖων, Τρώεσσι φόνοι καὶ κῆρα φέρωντες,
 Ἥλθες ἔπειτα σὺ καί σ' ἐκλυσιμύχων δὲ σ' ἐμὴν
 Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἔβλεπετο κύδος ὀρέξας,
 Καὶ τοὶ Διὸς θεὸς θεοεικέλος ἔειπ' ἰδὼν.
 Τεῖς ἃ ἀντιφώνησας καὶ λόγοις ἀμφοτέρωσιν,

25 Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζας ἀείρουσες,
 Πάντων Ἀργεῖων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δὲ Ὀδυσσεύς
 Ἡμέροι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαντες ὡς ἐφίλησας
 Νῶϊ μὲρ ἀμφοτέρω μνηστῆρας ὀρμηγόντες

30 Ἡ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθέν ἀψ' ὑπακῶσιν·
 25 Ἰμέρι Αἰμῆ Αἰμῆ Ὀδυσσεύς κατέρυκε καὶ ἔειπεν * ἰερὸν παῖ.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲρ πάντες ἀκλῶ ἴσαν ἥες Ἀχαιῶν
 Ἀντιφώνησεν ἃ σ' οἱ ἀμείψασθαι ἐπίσταν
 Ἡγέλειν' ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ μέσσοισιν χερσὶ πίεζε

35 Νωλεμῶς κρατερῇσι, σάωσεν ἃ πάντας Ἀχαιῶν
 Τόφρον δ' ἔχ' ὄφρα σε νύσφιν ἀπήραγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοὶ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι λῶδον,

Non ante Ulyssē Trojanis me edituram,
 Quā ipse ad nades celeres tentoriāque pervenisset :
 Et tandem mihi omnem rem aperuit Græcorum.
 Plurimos autem Trojanorum cum interfecisset longo ferro,
 Venit ad Græcos : asturiam verò induxit multam. §
 Ibi aliæ Trojanæ stridulè ejulabant : sed meum pectus
 Gaudebat, nam jam mihi corde versum erat redire
 Rursus domum : damnum verò desiebam quod Venus
 Dederat, quando me duxit hinc chara à patria terra,
 Filiāmque meam defraudans, thalamūque maritūque, 10
 Nullius rei indigentem, neque mente, neque pulchritudine.

Hanc verò dictis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
 Et certè hæc omnia uxor ut decet dixisti :

Jam quidem multorum cognovi consiliūque mentemque
 Virorum heroum, mulatūque peragravi terram : 15

Sed nondum talem ego vidi oculis,

Qualis Ulyssis patientis erat gratum pectus,

Quale etiam illud fecit & sustinuit fortis vir,

Equo inposito, ubi insidebamus omnes optimates

Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes, 20

Venisti deinde illuc : jussisse autem te debuit

Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuisse,

Et te Deiphobus deo similis sequebatur profectam.

Ter autem circumlustrasti cavas insidias atrectans,

Nominatim verò Græcorum nominabas optimates, 25

Omnium Græcorum voce as simulata uxoribus :

Cæterum ego & Diomedes & divus Ulysses

Sedentes inter medios, audivimus ut vocabas.

Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu

Potius exire quā intus rursus audire : 30

Sed Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.

Ibi alij quidem omnes absque voce filij Græcorum :

Anticlus verò te solus convenire verbis

Voluit : sed Ulysses os manibus compressit

Indefinenter fortibus, servavit verò omnes Græcos : 35

Tamdiu a. detinuit, donec te seorsū abduxit Pallas Minerva.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,

Atride

*Ulysses
in equo
Trojano*

*25
Helen
equo in-
clusor no-
minatim
vocavit.*

Telemachus
Menelaus lo
quitur.

Atride Menelaë à Jove nutritæ dux populorum,
Durum est : non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
Neque si ei cor ferreum intus esset.

Sed agite ad cubile ducite nos, ut jam

5 Somno à dulci delectemur dormientes.

Sic ait, Argiva autem Helena ancillis præcepit
Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea iniicere, sterneréque supernè tapetas.
Lanâsque imponere villosas ad suprâ cooperiendum.

Iter en-
bitum.

10 Illæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes
Cubilia verò straverunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domus illic dormiebant
Telemachusque heros & Nestoris inclytus filius :
Atrides verò dormivit in recessu domus excelsæ,

15 Juxta autem Helena lato peplo cubabat præstant. mulierum.
Quando verò manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit ex lectulo voce bonus Menelaus
Vestes indutus: acutum verò gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligavit pulchros calceos.

20 Festinabat autem ire ex thalamo deo similis obviam,
Telemacho vero assidebat, sermonéque habuit & proloquiû:

Quærit
Menelaus ex
Telemacho cau-

Et quid te incitans huc egit Telemache heros
Ad Lacedæmonia divinam per lara dorsa maris ?
An publicum an privatum ? hoc mihi verè dic.

sem pre-
fessionis

25 Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est :
Atride Menelaë à Jove nutritæ, rex populorum,
Veni si aliquam mihi famam de patre diceres :

Dissipatur mihi domus, pereunt verò pinguis opera :
Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò

30 Oves imbecilles mactant & flexipedes, sinuosos boves,
Matris meæ proci, immensam injuriam habentes.
Præterea nunc ad tua genua venio, siquidem velis
Illius sævam mortem dicere, sicubi vidisti
Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti

35 Errantis. supra modum enim ipsum ærumnosum peperit mater,
Neque quicquam me veritus blandiaris neque misertus,
Sed planè mihi enarra quomodo incidisti conspectu.

Preco

Ατρείδη Μειλάει διοτρεφές, ὄρχαται λαῶν,
 Αλχον· ἔγάρ οἱ πῖπ' ἤρκεσι λυγρὸν ὀλεθρον,
 Οὐδ' εἰ οἱ προδὴν γὰ σιδηρεὴν ἐνδύειν ἤματι
 Ἀλλ' ἄρα τ', οἷς ἐνὶ λυγρὸν πέπεθ' ἡμῖας, ἄφρα καὶ ἤδη
 ὕπνῳ ὑπὲρ γλυκερῷ * περιπήμεθα κρημνησάντες.

28. δ-
 φρα καὶ
 5 29.
 περιπα-
 μέτα,

ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἐλένη δμῳῆσι κέλευσε
 Δέμονι ὑπ' αἰθέσῃ θέρμεναι, καὶ ῥήσας κελεύει
 Πορφύρε' ἰμβάλλειν, στέρεται τ' ἐφύπνευσε πύπνητας,
 Χλαίνας τ' ἐν θέρμεναι ἔλας κρητύνειεν ἔτασσε.

Αἱ δ' ἵππων ἐν μεγάροιο, δῖος μὲν χερσὶν ἔχουσιν
 Δέμονια ἃ στέρεται. ἐν ἃ ξένους ἀγαγέμεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν πρὸς δόμῳ δόμου αὐτοῦ περιμέσσαντο,
 Τηλέμαχος δ' ἦρας καὶ Νέστερος ἀγλαὸς ἦρως
 Ατρείδης ἃ κρητύνει μυχῷ δόμου ὑψηλοῖς,

10

Πᾶρ δ' Ἐλένη ταυνύπτερος ἰλίζατο διὰ γυναικῶν
 Ἥμος δ' ἡραγίνεια φάνη ῥοδόδακτυλος ἦως,
 Ωριυτ' ἄρ' ἐξ ἐνὶ ᾧ βολῶ ἀγαθὸς Μειλάει
 Εἴλωται ἰσοάμυν· ὅτε ἃ ξίφος ὀξὺ ῥίτ' ὤμα,
 Ποσσὶ δ' ὑπὲρ λιπαροῖσι ἰδύσαστο κελεύει πίδαλα.

15

Βῆ δ' ἵππων ἐν θαλάμῳ θεῷ ἐναλίσι· ἄντην,
 Τηλέμαχος ἃ παρῆεν, ἵππος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε δὲ σὶ χροῖω δειρὴ ἦρα γὰρ Τηλέμαχος ἦρας,
 Ες Λακισδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶπι θαλάσσης;
 Δήμειον, ἢ ἴδιον; τόδε μενημερετὶς ἵππασσι.

20

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼν,
 Ατρείδη Μειλάει διοτρεφές, ὄρχαται λαῶν,
 Ἠλυθοῖ εἰ πινά μιν κλυθόντα πατρὸς εὐσιπῶσις,
 Εὐδίσταί μιν οἶκος, ὅλῳλε ἃ πῖνον ἔργα·
 Δυσμῆμον δ' ἀνδρῶν πλεῖσθ' ὄμιλος, οἷτό μιν αἰεὶ

25

Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίπδας ἔλιπας βῆς,
 Μητρὸς ἐμῆς μενηστῆρες ὑπέρβιον ὕβρει ἔχοντες.
 Τοῦτοισι νῶπι πᾶσι γυνῶνδ' ἰσθνομαί, αἶψ' ἰθὺλῳ
 Κεῖνα λυγρὸν ὀλεθρον εὐσιπῶν εἶπον ὅππῃ τις
 Οφθαλμοῖσι ποῖσιν, ἢ ἄλλῃ μύθῳ ἀκρυσοῦς

30

Πλαζομένη. πῖρα γάρ μιν οἷζοντες τίς μήτηρ.
 Μηδὲ π' ἐμ' αἰδόμεν· μελίσσας μεθ' ἰλαίρων,
 Ἀλλ' ἐν μιν κρητύνει ὅπως ἰώθησας ὀππῇ.

35

Precor si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
 Aut dictum eut etiam factum promittens effecit
 Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci :
 Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarra.

Hunc vero multū suspirans allocutus est flavus Menelaus, &
 Papè, certà valdè jam fortis viri in cubili
 Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cū sint,
 Quemadmodum si quando in lustro cerva fortis leonis
 Hinnulos collocans nuper genitos lactantes,
 Jaga investigat, & valles herbosas
 Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
 Utrisque verò illis indecentem mortem immittit :
 Ita Ulysses illis indecens fatum immittet.

Utinam Jupiterque pater, & Minerva & Apollo,
 Talis sit, qualis olim benè condita in Lesbo,
 Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens.
 Prostravit verò fortiter, gavisī sunt verò omnes Græci :
 Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
 Omnes sanè brevis vitæ fierent, amarique matrimonij :
 Ista verò quæ me interrogas, & precaris, neque utique ego
 Alia præter verum dixero declinando, neque decipiam :
 Sed ea quidem quæ mihi dixit senex marinus verus,
 Ex his neutiquam te ego celabo dictum, neque occultabo.

In Ægypto me adhuc huc dij cupidum venire
 Detinuerūt, quoniā nō ipsis exhibuerā legitimas Hecatōbas.
 Ipsi enim semper volunt dij nos memores esse præceptorum.
 Insula deinde quædam est valdè undoso in ponto,
 Ægyptum ante (Pharum verò ipsam vocant)
 Tantum semota, quantum tota die cava navis
 Confecit, cui stridulus ventus aspirat à puppi :
 In ea autem portus portuosus, unde naves æquales
 In pontum deducunt, postquam hauserunt nigram aquam :
 Illic me viginti diebus detinuerūt dij, neque unquā venti se-
 Spirantes apparuerunt maritimi, qui sanè nantum (cundi
 Ductores sunt supra lata dorfa maris.

Et fortassis viatica omnia corrupta essent & animi virorum,
 Nisi me aliqua dearum respexisset, & mei miserata esset,

Protei gloriosi filia marini senis,
 Edothea. huic sanè potissimum animum commovi,
 Quæ mihi soli inter eundum obvia fuit seorsum à socijs :

5 Curvis hamis : domabat verò ventrem fames.

Hæc me prope astans, verbum dixit, & proloquuta est,
 Stultus es ô hospes, maximopere, aut remisso animo,

Edothea
 Menelao
 erranti

Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens,
 Qui certè in insula detineris, neque ullum finem

10 Invenire poteris, minuitur autem tibi pectus sociorum.

dat con-
 siliū.

Sic ait, cæterū ego ipsam mutuò excipiens alloquutus sum:
 Sanè tibi dicam, quæcunque tandem sis dearum,
 Quòd ego neutiquam voluntarius detineor, sed vidèor
 Immortales offendisse qui cælum latum habitant.

15 Sed tu mihi dic (dij enim omnia sciunt)

Quisnam me immortalium impedit & moratur iter
 Reditumque, ut in pontum deveniam piscosum.
 Sic dicebam illa verò statim respondebat diva dearum,
 Enimverò ego tibi, ô hospes valdè verè enarrabo,

20 Versatur quispiam hic senex marinus veridicus,
 Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris
 Totius profunditates novit, Neptuni minister :
 Hunc meum inquit patrem esse, atque genuisse :
 Quem si quo pacto tu poteris ex insidijs prendere,

25 Qui tibi dicat viam & mensuras itineris,
 Reditumque ut per mare profisciscaris piscosum.
 Atque præterea tibi diceret ô nobilis, si modò velis, ●
 Quodcunque tibi in domibus malumque bonūque accidisset
 Absente te per longam viam difficilēque.

30 Sic ait, cæterū ego ipsam vicissim allocutus sum
 Ipsa nunc explica tu insidias divini senis

Edo-
 theæ de
 patre Pro

Ne quo pacto me prævidens aut præsciens effugiat, ~
 Difficilis enim est deus mortali homini domari.

pro

Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum :

35 teo ca-
 piendo
 consiliū.

Enimverò ego tibi hospes valdè verè dicam :

Quando verò sol medium cælum ascenderit,
 Tum certè è mari emergit senex marinus veridicus,

Πρωτίος ἰφθίμου θυγάτηρ αἰλίοιο γέροντ',
 Εἰδομένη. τῇ γάρ ῥα μέλισσά γε θυμὸν ὄρενα,
 Ἡ μ' οἷα ἔρροντι κυνέεσσιν ὀσφιν ἐπείρου.
 Αἰεὶ γὰρ ὥς ἔστιν αἰετάρηοι ἰχθυόσασκεν

Γναμπλοῖς ἀκίεργοισιν ἔτιρε ἢ γαστέρα λιμῆς.

Ἡ δ' ἐμὺ ἄγχι σταῖσι ἔπος φάτο, φωνήσιν τε,
 Νήπι' οἷς ὠξύνει λίλυ τίσον, ἢ χαλὶφρον,
 Ἡ ἐκὼν μεδίης, καὶ τέρπειαι ἄλγαν πάχων,
 Ὡς δὴ δὴθ' οὐκ ἔστιν ἐρύκασα, ὡδὲ π τέμνω

Εὐρέμεναι διώσασα, μινύθει δὲ τοι ἦτορ ἐπείρου.

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν' ἀποσείκην,

Ἐκ μὲρ τοι ἔριω, ἣ περ σὺ ὥς ἔστι θεῶν,

Ὡς ἐγὼ ἔπι ἐκὼν κατερύκημαι, ἀλλὰ νῦν μέλλω

Ἀθανάτους ἀλιτιάξω οἱ ἔργον ἐγὼν ἔχουσιν,

Ἀλλὰ σὺ ὥς μοι εἰπὲ (ἦτοι δὲ τι πάντα ἴσασιν)

Ὅς περ μ' ἀθανάτων πιδάα καὶ ἔδησε κελεύθε·

Νόστον δ', ὡς ἐπὶ πάντοι ἐλεύσομαι ἰχθυόσιν τε.

Ὡς ἰφάμεν. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν,

Τοι γάρ ἐγὼ τοι ξοῖε μάλ' ἀτρεκέως κατελέξω,

Πωλείται περ δυνεὺς γέρον ἄλι' νημερτῆς,

Ἀθάνατος Πρωτύς Αἰγυπία, ὅσα θαλάσσης

Πάσης βένθης οἶδε, Ποσειδάωνος ὑπερμάχης·

Τόινδ' ἔμμεν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἡδὲ περὶ αἶψα·

Τόν γ' εἶπας σὺ διώαιο λοχησάμεν' ἀλαβείας,

Ὅς κεν τοι εἴπῃσι ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθε,

Νόστον δ', ὡς ἐπὶ πάντοι ἐλεύσομαι ἰχθυόσιν τε,

Καὶ ἢ κέ τοι εἴπῃσι διοτρεφίς, αἶψ' ἐγέλησθα,

Ὅ, τί τοι οὐκ ἐμμεναι φασιν καὶ τ' ἀγασθὶν τε τίτυκται

Οἰχθυόεσσι σέθεν δολιχῶν ὁδὸν ἀρραλύνει τε.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν' ἀποσείκην,

Αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόγον θεῖοιο γέροντος,

Μή πως με πρὸς ὁδὸν ἢ πρὸς ἀλῆναι ἀλίστην.

Ἀρραλί' γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶν ἀνδρῶν ἀμειβόμεναι.

Ὡς ἰφάμεν ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν,

Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξοῖε μάλ' ἀτρεκέως κατελέξω·

Ἡ μὲν δ' ἡλίο' μέσσην ἔργον ἀμφιδεδέκται,

Τῇ μὲν ἀρ' ἐξ ἀλός εἰσι γέρον ἄλι' νημερτῆς,

5

10

15

20

25

30

20. ἐγὼν
 ἔριω. σὺ
 δ' οὐκ
 φροῖς

35

βάλλω
 σῆσι

Προῖη ὑπὸ Ζαφύροιο, μελαίνῃ φρενὶ κελευφθεῖς,
 Ἐκ δ' ἰλίων κρημνῶται ὑπὸ στίσι γλαφυροῖσιν.
 Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι ἱπποδὶς καλῇ Ἀλασσύνης
 Ἀθροῖαι εὐδουσιν, πολὺς αἰὼς ἔκαστα δύσας.

5 Πικρὴν λυπομένησσι αἰὼς πολυβοήτῃσιν ὁδμήσιν.
 Ἐνθα σ' ἰγὼν ἀζαγῶσαι ἄμ' ἡοὶ Φαινομένηφι.
 Εὐνάσθ' ἐξήκας σὺ δ' οὐ κείνα λυγρὸν
 Τρεῖς, οἳ τι πᾶσι νηυσὶν ἐστίλμυσιν ἄρσεν.
 Πάντῃ δέ τει ἔστιν ὀλοφῶϊα τοῖο μέστιντες.

10 Φῶκαι μὲν τει πρῶτον ἀελθμήσιν, καὶ ἔκασιν
 Αὐτὰρ ἐπὶ πῶς πᾶσαι πεμπέσονται, ἡ δὲ ἴδεται.
 Λίξιται ἐν μείσοισι νομῆς ὡς πῶσι μέλων
 Τὸν μὲν ἐπὶ πῶς δὴ πρῶτα καπιωνήσιν τε ἴδωδε,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἔμμεν μελέτω καρτερὸς τι βίη τε.

15 Αὐτὶ δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἰσούμηνον παρ' αἰλύεας.
 Πάντα δ' ἰσιόμηνον περήσονται ὅς σ' ἐπὶ γαῖᾳ
 Ἑρπυῖαι γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ ἡπαιθραὶς κύρ.
 Ὑμεῖς δ' αἰσιμαφίως ἐχέμεν, μετὰ δὲ τι πείζην.
 Ἀλλ' ὅτι καὶ δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπίστοιν,

20 Τοῖος ἰὼν οἶόν κε καπιωνήσιν τε ἴδωδε.
 Καὶ τότε δὴ χρίσθαι τε βίης, λῦσαι τε μέστιν
 Ἡρώς· εἰρεῶς δ' ἡνὶ ὅς περ σι χαλκίπαι,
 Νόστιν δ', ὡς ἐπὶ πάντων ἐλεύσται ἰχθυόεντα.
 Ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πάντων ἰδύσκει κυμαίνοντα.

25 Αὐτὰρ ἰγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμαθίοισιν,
 Ἥϊα· πολλὰ δὲ μοι κρηδὴν πέρφυρε κίοντι.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κατὰ λυτοὺς ἡδὲ ἡπαιθρας,
 Δόρπον δ' ἔκπλοισι μεῖοδ', ἐπὶ τ' ἡλυθεν ἀμετροσὴν νύξ.
 Δὴ τότε κρημνήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

30 Ἡμερὶ δ' ἡελιάσθαι φάινετο δαδὰ κτυλὸς ἡώς.
 Καὶ τότε δὴ πᾶσι θῖνα θαλάσσης εὐρυπύροιο
 Ἥϊα, πολλὰ θῆκε γουνομένοσιν αὐτὰρ ἐπαίρους
 Τρεῖς ἄγρ', οἳσι μέλισσαι πεποῖθαι πᾶσαι ἐπ' ἰθὺς.
 Τόφρως δ' ἄρ' ἡ γ' ὑπεδύσατο θυλάσσης εὐρία κέλευθον.

35 Τίσσεσθαι Φωκίῳ ἐν πάντων δῖον κατ' ἔπειτα.
 Πάντα δ' ἔσταν νοδάρτα, δόλον δ' ἐπιμήδιστον πατρί·
 καὶ Εὐνάς δ' ἐν ψαμαθίοισι * ἀλκυονίδας αἰλίσσιν.

Flatu sub Zephyro, nigra procella obtectus :
 Egressus verò dormit sub specubus cavis.
 Circa ipsū vero Phocæ carētes pedibus pulchræ Halosydnes
 Frequentes dormiunt è cano mari egressæ
 Acerbum spirantes maris profundi odorem. 5
 Illuc te ego ducens simul aurora illucescente,
 Collocabo ex ordine : tu verò probe elige socios
 Tres, qui tibi apud naves transtratas optimi sunt :
 Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis,
 Phocas quidem primum numerabit, & inspiciet : (spexerit, 10
 Cæterū postquā omnes per quinterniones numerarit atq; in-
 Cubabit in medio, pastor veluti in grege ovium
 Atqui ubi primū sopitum videritis,
 Tum deinde vobis curæ sit roburque visque,
 Illic verò tenete cupientem & gressientem elabi. 15
 Omnia verò factus molietur, quæcunque in terra
 Reptilia sunt, & aqua, & divinitus ardens ignis.
 Vos autem firmiter tenete, magisque premitte.
 Sed quando certè te ipse interrogaverit verbis,
 Talis qualem consopitum videratis, 20
 Et tum certè desiste à vi solvéque senem
 Heros : interroga verò, deorum quisnam te affligat,
 Reditūmque ut per pontum profisciscaris piscosum,
 Sic loquuta, sub pontum subjicit fluctuantem :
 Cæterū ego ad naves, ubi stabant in arena, 25
 Ibam, plurima verò mihi cor cogitabat eunti.
 Cæterū postquam ad navem veni atque mare,
 Cœnam apparavimus, deinde accessit divina nox,
 Tum obdormivimus in litore maris.
 Quando verò manè genita apparuit roseis digitis aurora, 30
 Tunc ad littus maris lata vada habentis
 Ibam, plurimū dijs supplicans : porro socios
 Tres ducebā quibus potissimū confidebā ad omnem vim. Edo-
theæ do-
li in pa-
trem.
 Intereā verò hæc ingressa maris latum sinum,
 Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit
 Omnes verò erant recens excoriatæ, dolū autē struebat patri : 35
 Cubilibus autem in arena exculptis marina,

Sedebat expectans : nos valdè propè venimus eam.

Ex ordine verò collocavit : iniecit autem corium unicuique

Illic jam molestissimæ insidiæ erant : affligebat enim graviter

Phocarum in mari nutritarum pessimus odor :

5 Quis etenim marinum prope cetum posset cubare ?

Sed ipsa servavit & excogitavit magnam utilitatem :

Ambrosiam ad nares unicuique posuit afferendo,

Dulce valdè spirantem : fugavitque ceti odorem.

Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo :

10 Phocæ autem è mari venerunt frequentes : illæ quidè deinde

Ordine sopiebantur juxta littus maris.

Meridie autem senex venit è mari, invenit autem Phocas

Obesas : omnes verò adibat, recensuit autem numerum,

Nos autem primos recensuit inter cetos, nullumque animo

15 Putavit dolum esse, deinde cubavit & ipse,

Nos vero protinus vociferantes irruimus : circū autè manus

Jecimus, neque ipse senex dolosæ obliviscitur artis :

Sed certè primùm leo factus est magnus júbis,

Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens sus

20 Factus est, etiam liquida aqua, & arbor altis folijs :

Nos verò firmiter tenebamus forti animo.

Sed cum jam angustabatur senex versutias doctus,

Tunc certè me verbis interrogans allocutus est,

Quis sanè tibi Atrei fili deorum consuluit consilia

25 Ut me caperes invitum insidijs ? cujus rei opus habes ?

Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,

Scis senex : quid me ista decipiens interrogas ?

Quòd jam diu in insula detineor, neque ullo pacto finem

Invenire queo, minuitur autem mihi cor.

30 Sed tu utique mihi dic (dij. verò omnia sciunt.)

Quinam me immortalium impedit & avertit à via,

Reditumque, ut per pontum vadam piscosum.

Sic dicebam : ille verò rursus respondens allocutus est,

Atqui omnino debebas, Jovi aliisque dijs

35 Sacris litatis conscendere, ut velocissimè

Tuam ad patriam venires navigans per nigrum pontum.

Non enim tibi antea fatum est amicósque videre & venire

Ἦτο μὲν γὰρ ἡμεῖς ἢ μάλα χερσὶν ἤλθομεν αὐτῆς·
 Ἐξήκας δ' εὐνῆσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέσματι κῆρυ·
 Καὶ δὴ δὴ αἰνέοντες λόγους ἔπαινον· τῆρι γὰρ αἰνῶς
 Φωκίῳ ἀλιότρεφον ὀλοώτατος ὁδῷ.

Τίς * γὰρ ἂν εἰναλίῳ ὄντι κῆρτι κρημαθείη;
 Ἀλλ' αὐτὴ ἰσάουσι, καὶ ἰφραίνετο μέγ' ὄνειαρ·
 Ἀμφοσσίῳ ὑπὲρ ῥῖνα κῆρυ γῆκε φέρονται,
 Ἠδὲ μάλ' ἀνέκασαν· ὀλοῶσι ἢ κῆρτι ὁδῷ.
 Πᾶσαι δ' ἡοίῳ μὲν ὀμνυμένῃσι τετληότες θυμῷ·
 Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἤλθον ἀοχμαί· αἱ μὲν ἔπειτα
 Ἐξῆς ἡνωάζοντο ὄντι ῥήμινι θαλάσσης.
 Ἐνδοῖ δ' ὁ γέρον ἤλθ' ἐξ ἁλὸς, εὖρε ἢ Φώκας
 Ζαυσιφίας· πᾶσας δ' ἄρ' ἐπύχετο, λίκτο δ' ἀρεμῶν.
 Ἐν δ' ἡμίας πρῶτους λέγε κῆρτι, ἔδδ' ἐπὶ θυμῷ.

Ἦτο δὲ δόλοι οἶμαι ἔπειτα ἢ λίκτο καὶ αὐτῆς.
 Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἰάχοντες ἵπασσόμεθα· ἀμφὶ δ' ἡγεῖσθαι
 Βάκχομεν· ἔδ' ὁ γέρον δολίης ἐπληήθητο τέχνης,
 Ἀλλ' ἦτοι πρῶτον λῆνι γάνει· ἢ γάνει·
 Αὐτὰρ ἔπειτα δροακῶν, καὶ παρδαλῶν, ἠδὲ μίγας οὖς·
 Γίγντο δ' ὕπερ ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψηλὴν τε.
 Ἡμεῖς δ' ἀστυφίῳ ἔχοντι τετληότες θυμῷ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρον ὀλοφώϊα εἰδώς,
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπίσταν ἀναιρέμεν· ὥστε σῖναι,
 Τίς νῦν τοι Ἀτρεΐδ' ἦν ἦν συμφροσάτο βελῶς
 Οφρα μ' ἴλοις αἰεθόντι λοχησάμεν; τίος σε χρεῖ;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν· ὥστε σῖναι,
 Οἶδα γάρ· τί με ἔωπε ὄντι ῥήσιν ἐρεϊνῆς;
 Ὡς δὴ δὴ δ' ἐπὶ νῆσσι ἐρύκημαι, ἔδδ' ἐπὶ τέμνω
 Εἰρήνημαι δῶσμαι, μινύθει δέ μοι ἐνδοθῆν ἦτορ.
 Ἀλλὰ σὺ ὥφρ' ἐπὶ (ῥοὶ δέ τι πίνετε ἴσασιν)
 Ὡς περ μ' ἀθανάτων πιδάσκει καὶ ἔδδ' ἐπὶ καλῶν,
 Νόστον δ' ὥς ἐπὶ πόντῳ ἐλεύσθαι ἰχθυόεντο.

Ὡς ἔφατ' ἡμεῖς ὁ δὲ μ' αὐτῆς ἀμειβόμεν· ὥστε σῖναι,
 Ἀλλὰ μάλ' ὥφρ' ἐπὶ δέ τ' ἀλλοῖσιν τε θυοῖσιν
 Γίγας ἱερὰ καὶ ἀνὰ θαλάσσης, ὥφρ' ἐπὶ τέμνω
 Σῶν πατρὸς ἰχθῆ, πλεῖον ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Οὐ γάρ τοι πρὶν μῆτιρ φίλος τ' ἰδύναι, καὶ ἰκτάσθαι

26. Ἐν-
 γὰρ καὶ
 αἶνον·
 5 26.
 γὰρ π.
 αἶν.

10

15

20

25

30

35

Ad domum benè constructam, & tuam ad patriam terram,
 Quàm Ægypti à Jove fluentis fluvij
 Rursus ad aquas redieris, fecerisque sacras Hecatombas
 Immortalibus dijs, qui cœlum latum tenent :
 Et tunc tibi dabunt viam dij quam tu desideras.

5

Sic ait, cæterum mihi infractum est charum cor,
 Eo quòd me rursus jubebat per obscurum pontum
 Ægyptum ire longam viam difficilèmq.

Verum etiam sic ipsum verbis allocutus sum,
 Ista quidem sic perficiam senex ut tu præcipis.

10

Sed agè mihi hoc dic & verè recense,

Num omnes cum navibus illæsi redierint Græci,

Quos Nestor & ego reliquimus à Troja profecti,

Nam quispiam periit morte inopinata sua in nave,

Aut amicorum in manibus postquam bellum confecerunt ?

15

Sic dicebam, ille, me rursus excipiens alloquutus est,

Atride, ne me ista interroga, neutiquam te convenit

Scire neque cognoscere, meum animum, neque te puto

Diu absque lacrymis fore, postquam benè omnia audieris.

Multi quidem istorum domiti, sunt plurimi verò relictì.

20

Duces autem duo Græcorum loricatorum

In reditu perierunt : pugnæ etenim & tu interfuisti :

Unus autem adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto,

Ajax quidem in navi domitus est longos remos habente.

Ad Gyras quidem primùm Neptunus advexit

25

Petras ingentes, & servavit è mari.

Et sanè effugisset mortem, quantumvis invisus Palladi,

Nisi impium dictum protulisset, & grave facinus patrasset,

Dixit invitis dijs effugere ingentes fluctus maris :

Hunc Neptunus magnifica audivit jactantem,

30

Statim deinde tridente arrepto manu forti,

Percussit Gyream petram, absciditque ipsam :

Et unum quidem illie mansit, alterū vero frustū incidit mari.

Huic sanè Ajax primùm insidens, valdè læsus,

Hunc ferebat per mare ingens, undosum.

Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salسام aquam :

35

Tuus verò fortè effugit mortem frater atque elapsus est

Ajacia
 Oilei :
 exitus.

In

In navi concava : servavit verò veneranda Juno.

Sed quando certè statim videbatur ad Malearū montē arduū
Pervenire, tum certè ipsum abreptum procella
Pontum per piscosum tulit valde ingemiscentem

5 Agri ad extremam oram : ubi ædes habitabat Thyestes
Prius, cæterum tunc habitabat Thyestiades Ægisthus.

Sed cum jam illinc apparebat reditus illæsus,

Retrò verò dii ventum verterunt & domum venerunt.

Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam terram,

10 Et osculabatur attingens suam patriam: multæ autem ab ipso

Lacrymæ frequētes effūdebātur, postquā lubēter vidit terrā.

Hunc sanè a specula conspexit speculator, quem constituit

Ægisthus dolosus, ducens : promisit autem mercedem,

Auri duo talenta : observabat verò hic toto anno,

15 Ne ipsum latèret accedens, memórque foret strenui roboris.

Festinabat autem ire annunciaturus ad ædes past. populorum:

Statim Ægisthus dolosam excogitavit artem :

Delectis ex plebe viginti viris optimis,

Constituit insidias, ab altera parte jussit convivium apparare.

20 Cæterum ipse ivit invitans Agamemnona past. populorum,

Equis & curribus, indecentia deliberans,

Agamemnonis exitus. Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,

Cōvivio excipiens, veluti si quis interficit bovē ad præsepe,

Neque quisquam Atridæ sociorum relictus qui eum sequitur

25 Neque quisquam Aegisthi, sed trucidati sunt in regia.

Sic ait cæterum mihi contractus est charus animus.

Flebam autem in arenia, desidens : neque mihi cor

Volebat amplius vivere & videre lumen solis.

Porrò postquā flendò mēque ipsum volutando saturatus sum,

30 Tum me alloquutus est senex marinus veridicus :

Ne amplius Atrei fili, longo tempore indefinenter sic

Fleas, quoniā non remediū aliquod inveniemus, sed citissimè

Tenta quo pacto jam tuam ad patriam tetram pervenias,

Aut enim ipsum vivum deprehendes, aut Orestes

35 Interfecit præveniens : tu verò cœnæ sepulchrali intereris.

Sic ait, cæterum mihi cor & animus generosus,

Rursus intra pectus, etiā quantumvis tristi gavissum refloruit:

Et

Εὐκηνοὶ γλαφυρῆσι· σάωσι δὲ πότνια Ἥρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πῶχ' ἔμελλε Μαλγάρων ὄρεσ ἀϊπύ
 Ἰξιάδ', τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θυγάτηρ
 Πόντον ἰὼ' ἰχθυόεντα φέρον, μετὰ λαὸν τενάχοντα.
 Ἀρξὴ ἱπ' ἰοχαλῶν· ὅθι δῶμα τε καὶ θυγάτης
 Τοπτεῖν, ἀπὲρ τότ' ἔτασε Θυεσιάδης Αἰγιάδος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κούρην ἰφαίνετο τότ' ἀπήμων,
 Ἀψ δὲ θυοὶ ἔργον ἐρίψαν, καὶ οἴκῳ δ' ἔκρητο·
 Ἦτοι δ' ἄρ' αἰὲρ χαίρων ἐπιθήσεται πατρὶδος αἴης
 Καὶ κυνέαι ἀπ' ἑλμυρῶν· ἡνὶπατρίδ' αὖ πολλὰ δ' αἶψ' αὐτῇ
 Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἵπκ' ἀσπασίως ἰδὲ γαῖαν.
 Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα κενεῖεν
 Αἰγιάδος δολομένης ἄγων· ἰσθὺ δ' ἔκρητο μείδον,
 Χρυσὴ δῖα πύλων τε φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνὶ αὐτῇ,
 Μὴ ἔλαθοι πατρὶν μνηστήσιν δὲ θυγάτης αἰλῆς.
 Βῆ δ' ἰμὲρ ἀγχιλίαν παρὲς δῶμα τε ποιμνὶ λαῶν·
 Αὐτίκα δ' Αἰγιάδος δολίῳ ἰφράσσατο πτερίῳ·
 Κελαινάμῳ δ' ἔτ' ἄρ' ἄρ' ἐκείνησι φῶτας αἰεῖσας,
 Εἶπε λόχον, ἐτέρω δ' αἰνῶγει δαῖτα πίνειαδ'.
 Αὐτὰρ ἐβῆ καλῶν Ἀγαμέμνονα ποιμνῖα λαῶν,
 Ἰσθμὸν ποσσὶν καὶ ὄρεσφι, ἀφ' ἧς μερμηρείων.
 Τὸν δ' ἔκ' εἶδ' ὅτ' ὀλεσθρὸν αἰνέεσθαι καὶ κατ' ἐπιφθῆ
 Διπρίσας ὥς τις τε κατ' ἐκτενε βοῶν ἐπὶ φάτῃ,
 Οὐδ' ἄν τις Ἀτρεΐδην ἐτέρων λίπεδ' οἷοι ἔποιτο,
 Οὐδ' ἄν τις Αἰγιάδ'· ἀλλ' ἔκτεθεν ἐν μετάρσιον.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμμεν γὰρ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 Κλαῖον δ' ἐν ψαμμοῖσι κατ' ἡμῶν· ἔδ' ἐνύμνη καὶ
 Ἥρην ἐπὶ ζῶει καὶ ὄρεσσι φάσθ' ἡλίας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμυρος τ' ἐκορέδιον,
 Δὴ τότε με παρσέειπε γέρον ἄλλ' ἡμετέρης,
 Μηκέτι Ἀτρεΐδ' ἢ πολλῶν χεῖροι ἀσκελὲς ἔστω
 Κλαῖ', ἵπκ' ἔκ' αἰνῶσιν πῖνα δὴ μὲν, ἀλλὰ τάχιστα
 Πείσθ' ὅπως κεν δὴ σὺ πατρίδ' αὖ γαῖαν ἔκῃαι.
 Ἡ γάρ μιν ζῶν γὰρ κινήσας, ἢ κεν Ὀρέσσης
 Κτείνειν ἰσθμὸν καὶ πόλιν καὶ θυμὸς ἀγχιόων
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμμεν κατὰ καὶ θυμὸς ἀγχιόων
 Αὐτὸς οἷοι στήσας; καὶ ἀχινυμένῳ παρὲς αἰνέει,

Καί μιν φωνήσας ἔπεικ πειθεῖν τε ὤρεσθ' ἰδὼν·
 Τάπυς μὲρ δὴ οἶδα· σὺ δ' ἤ τ' ἐλπίσιν ἀνδρ' ἐνόμαζε
 ὅς πες ἐπὶ ζωὸς κατερέχεται εὐρύϊ ποταμῷ.
 Ἡ δὲ γαίην· ἐβόλῃ δ' ἡ δ' ἀχνυμένης ὥς ἀκούσθαι.

- 5 Ὡς ἐφάμελλο· ὁ δὲ μ' αὖ πὺς ἀμειβόμεν' ὤρεσθ' ἰσχυρῶς,
 Υἱὸς Λαέρτιάδῃ Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ καίων.
 Τὸν δ' ἴδον ἐν ἡσυχίᾳ θαλάσῃ κ' ἄλκιρον χέροντα
 Νύμφῃς ἐν μεγάροισι Καλυψίδι, ἣ μιν ἀνάγκη
 Ἰχθὺν, ὁ δ' ἔδωκεν αὖ πατρίδα γαίαν ἰκίεσθαι.
- 10 Οὐ γάρ οἱ πάρος νῆες ἐπηγετμοί, καὶ ἐπαιῖρος·
 Οἱ μὲρ μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα ῥῶτα θαλάσσης.
 Σοὶ δ' ἔσθ' ἡσφάκτον ἰσι διοτρεφέες αἱ Μενέλαος
 Ἀργεὶ ἐν ἱπποπότῃ γαίῃ καὶ πότμῳ ἐπισταῖν.
 Ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιοι πιδίοι καὶ πείρουται γαίης
- 15 Ἀθήναται πέμψουσιν (ὅτι ξασθὸς Ραδάμανθυος·
 Τῇ ὥς ῥήσῃ βιοτὴ πύλα ἀνθρώποισιν.
 Οὐ νοστήσας, ἔτ' ἄρ' ἡμεῖς πολλὺς, ἔτι ποτ' ἄμβροτος
 Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροισι λιγυπνέοντας αἴσας
 Ωκυπνοὺς ἀνίστηναι, ἀναψύχειν ἀνθρώπους)
- 20 Οὐώϊκ' ἔχεις Ελέην, καὶ σφιν γαμβροὺς Διὸς ἱσπῶν.
 Ὡς εἰπὼν, ὥς ποταμὸν ἰδύσαστο κυμαίνοντα·
 Αὐτὰρ ἰγὼν ἐπὶ νῆας αἶμα ἀντιθέοις ἐπείρουσιν
 Ἠῖα· πολλὰ δέ μοι καρδίῃ πόρφυρε κίοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θαλάσσης,
- 25 Δόρυ ποιδ' ὀπλιστάμεσθ', ἐπὶ τ' ἡλύοντο ἀμβροσίῃ νύξ,
 Δὴ τέ τε κρημνήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἡμεῖς δ' ἡραγίνεα φάειν ῥοδόδ' ἀκτυλὸς ἦν,
 Νῆας μὲρ πέμπουσιν ἐρύσσασθαι εἰς ἅλα δῖαν,
 Ἐν δ' ἰσχυρῶς πηγήμεσθαι καὶ ἰσχυρῶς ἰσχύειν.
- 30 Ἐν δ' ἡ καὶ αὐτοὶ βάαντες ἐπὶ κληῖσι καὶ διζόν,
 Ἐξῆς δ' ἐξόρδοι πολὺν ἅλα τύπλον ἱερήμοις.
 Ἀψ' δ' εἰς Αἰγύπτου διπλάσι ποταμῶν
 Στήθεα νῆας, καὶ ἔριξα πληθείας Εὐκατάρων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπλευσε γαῖαν ὅλον αἶν' ἰόντων,
- 35 Χιὺν Ἀγαμέμνωνι τύμβον, ἵν' αὖθις κλέψῃ·
 Ταῦτα τελευτήσας ἐφάμελλο· ἴδον δέ μοι ἔργον
 Ἀθήναται τὴν μὲν ὤρεσθ' ἰσχυρῶς ἐπὶ πατρίδα·

Et ipsum alloquutus verba alata dixi,
 Istos quidem novi, tu verò tertium virum nomina,
 Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,
 Aut mortuus, volo autem quantumvis mœstus audire.

Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est,
 Filius Laërtis in Ithaca domos habitans,
 Hunc vidi in insula lacrymas uberes fundentem
 Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
 Detinet, ille non potest suam patriam terram adire.
 Non enim ei adsunt naves remigio instructæ & socijs,
 Qui sanè ipsum reducere possent per lata dorsa maris.
 Tibi autem non à fato decretum est nobilis Menelaë,
 In Argo equos pascente mortem & fatum subire.

Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
 Immortales mittent (ubi fluvius Rhadamanthus est,
 Ubi utique facillima vivendi ratio est hominibus.
 Non nix neque hyems longa, neque unquam imber,
 Sed semper Zephyri suaviter spirantes auras
 Oceanus emitit, ad refrigerandum homines).

Quòd habes Helenam, & ipsius Jovis gener es.

Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum,
 Cæterum ego ad naves simul cum divinis socijs
 Ibam. plurima vero mihi cor alternabat incedenti.
 Cæterum postquam ad navem venimus atque mare,
 Cœnamque apparavimus, supervenit subitque solitaria nox: 15
 Tum dormivimus in littore maris.

Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum,
 Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis,
 Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt, 30
 Ordine autem confidentes spumosa mare verberabant remis.

Rursus ad Ægyptum à Jove cadentem fluvium,
 Constitui naves & perfeci legitimas Hecatombas.
 Cæterum postquam sedavi deorum iram immortalium,
 Fudi Agamemnoni tumulum, ut immensa gloria esset 35
 Hæc ut perfeci, redij, dederunt autem mihi ventū secundum
 Dij, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.

5

10

Campus
Elysus.
15

20
Prothæus
disparea.

30

35

Sed age nunc mane in ædibus meis,
 Donec undecimâque duodecimâque fiat dies,
 Et tunc te benè mittam, dabo autem tibi splendida dona,
 Tres equos, & currum benè politum : cæterum postea

5 Dabo pulchrum poculum ut libes dijs,
 Immortalibus, mei memor diebus omnibus.

Telemachus Menelaum alloquitur.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
 Atride, ne sanè me multo tempore hîc detine,
 Etenim ad annum ego apud te utique perdurarem

10 Sedens, neque me domus caperet desiderium, neque parentû,
 (Vehementer enim verbis sermonibûsque tuis audiens
 Oblector) sed jam mihi tristantur socij

In Pylo divina, tu autem me longum tempus hîc detines.
 Donû a. quodcunque mihi dare cuperes, tale sit ut ferri & re-

15 Equos autè in Ithacâ non ducâ, sed tibi ipsi (condi possit,
 Hic relinquam in delicijs : tu enim campo imperas

Ithacae insulae qualitas.

Lato, in quo quidem totus frequens, in quo ciperus,
 Triticum, speltæ, atque latè germinans hordeum album,
 In Ithaca autem neque sanè curricula lara, neque ullû pratum
 Capris pascendis aptum, & optabilius equorum pascuo.

20 Nulla enim insularum spaciola, neque pratis accommodata,
 Quæ ad mare inclinantur, Ithaca etiam supra omnes.

Sic ait : risit verò voce bonus Menelaus,

Xenia dantur

Manu ipsum prendit, verbumque dixit atque nominavit,
 Sanguinis es boni, chare fili, quâlia loqueris,

25

Telemachus.

Atqui ego tibi commutabo : possum enim.

Ex donis autem quicunque in mea domo thesauri jacent,
 Dabo quod pulcherrimum & preciosissimum est,
 Dabo tibi craterem elaboratum : argenteus autem

30 Est totus, auro autem labra immixta sunt :

Opus autem est Vulcani, dedit autem ipsum nobilis heros
 Sidoniorum rex, quando sua domus suscepit
 Illuc me profectum, tibi autem volo præbere.

Sic hi quidem hujusmodi inter se loquebantur.

35 Convivij instructores vero in domum ierant regis divini :
 Illi vero adducebant oves, afferebantque animosum vinum.
 Cibum verò ipsi uxores pulchris vittis intulerunt.

Sic

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἱπόμενοι σὺν μεγάροισιν ἱμεῖσιν
Ὀφρα κεν ἐνδεκῆται τε δυνάδ' ἐκείνη τε γένηται.
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δὲ τοι ἀγλαὰ δῶρον,
Τρεῖς ἵππους κ' ἑφ' ἑφ' ἐξέουσιν· αὐτὰρ ἔπειτα

Δώσω καλὸν ἄλσισον, ἵνα ἀνέδ' ἡδ' αἰθεῖσιν
Ἀθαιά τοις· ἱμέθην μαιμένηνδ' ἤματα πάντα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔθηκε·
Ἀτρεΐδην, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον σὺν αὐτῷ ἔρκεα.
καὶ γάρ κ' εἰς σῖν' αὐτὸν ἰγὼ πῶρ' εἶμι· τοὶ γ' ἀνεχρίμην

Ἡμῶνδ', ὅδε κ' ἐμὸν οἶκον ἔλπει πόρος, εἰδὲ τυκῆαν.

(Αἰνῶς γ' ὃ μύθοισιν ἔπειτα τε τοῖσιν ἀκούων

Τέρπομαι) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάσσειν ἔπαυσε.

Ἐν Πύλῳ ἤρατ' ἤ, σὺ δέ μοι χρόνον σὺν αὐτῷ ἔρκεας.

Δῶρον δ' ὅ, τί κ' ἐμοὶ δώσεις, κειμήλιον ἔστω.

Ἰππους δ' εἰς ἱθάκην ἐκ ἄζομαι, ἀλλὰ τοὶ αὐτῷ

Εὐθαδέεσσι λείψω ἄγαλμα σὺ γ' ὅπως οἶοις ἀνάσσεις.

Εὐεΐδ'· ὅ * ἐνὶ μῶν λωτὸς πολὺς σὺ γ' ὑπέκριν'.

Πυργί τε, Ζεῦ τε, ἦδ' εὐρυφύεις κερ' ἑλευκόν.

Ἐν δ' ἱθάκῃ ἔτ' ἄρ' ὀρέσθ' ἐνέεις, ἔτι π' ἑλμῶν.

Αἰγίβοτος, κ' ἄλλων ἱππῶντος ἱπποδότιο

Οὐ γάρ πε νῆσων ἱππῆλατος, εἰδὲ ὑλείμανι,

Αἶψ' ἀλλ' ἐκκλίσσεται ἱθάκῃ δὲ τι κ' ἔπειτα πύσσων.

Ὡς φάτο· μάλιστα γ' ἐβόλ' ἀγαθὸς Μενέλαος.

Χειρὶ τ' ἐμῇ κατέρειξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζεν,

Αἶματός εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ' ἀγρεύεις.

Τοὶ γάρ ἰγὼ τοὶ ἑαῖται μετὰ σῆσιν· διώαμαι γάρ.

Δῶρον δ' ὅσ' σ' ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείττω,

Δώσω δ' ἐκείδων κ' ἐμὴν ἑσπέρην.

Δῶσω τοι κρητῆρα πεπνυμένον· ἀργύρεος γ'

Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλ' ἐκκεράσσω.

Ἐργον δ' Ἡφαιστῖο πύρεν δὲ ἱφαιδίμῳ ἤρωι

Σιδδόνων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφικύβητος

Κεῖσ' ἐμὸν στήθεα· τίς δ' ἰθὺν τίδ' ὀπίσσω.

Ὡς οἱ μὲν ἔειπ' ὅτε ἀλλήλους ἀγρεύουσιν.

Δαιτυμόεις δ' ἐς δώματ' ἵσαν θύει βασιλῆος.

Οἱ δ' ἤγον μὲν μῆλα, φέρον δ' ἐνὶ ὤρεσσι οἶον·

Σίτων δὲ σφ' ἄλοχ' ἐκκαλέεσθ' ὁδοί· * ἔπειτα.

Sic illi quidem circa cœnam in domo laborabant :

Proci autem ante Ulyssis domum

Discis delectabantur & tragulas torquentes

In ornato pavimento, ubi antea insolentiam exercebant.

Proci de
Telema-

Antinous vero confederat, & Eurymach. deo forma similis, 5

cho collo
quantur.

Duces procorum, virtute enim erant longè optimi.

His filius Phronij Noëmon propè accedens,

Antinoum verbis interrogans alloquebatur,

Antinoe, an quid scimus in mente nostra, an non ?

Quando Telemachus redit ex Pylo arenosa,

10

Navem mihi abiit abducens, mihi verò opus est illius,

Ut Elidem in spatiosam trajiciam, ubi mihi equæ

Duodecim feminæ, subtus autem muli patientes operis

Indomiti ex quibus aliquem adigens subjugarem.

Sic ait hi vero in animo obstupescabant, non enim putabant 15

Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi in ipsius

Agris aut ovibus adesse aut subulco.

Hunc statim Antinous alloquutus est Eupithei filius,

Verè mihi dic quando abiit, & quânam illum

Juvenes sequuntur ex Ithaca electi ? sui ipsius

20

Mercenariisque mancipiâque poterant hoc etiam perficere ?

Et mihi hoc dic verò, ut benè sciam,

An te per vim invitum privavit nave nigra,

An sponte ei dedisti, postquam convenit te sermone ?

Hunc autem filius Phronij Noëmon contra allocutus est, 25

Ipse sponte ei dedi, quid faceret etiam alius,

Quando vir talis habens curas in animo

Peteret ? difficile sanè negare munus foret.

Juvenes autem qui in populo optimates apud nos,

Illi eum sequuntur, ducem verò ego conscendentem agnovi 30

Mentorem, aut deum, huic enim ipsi omnimodo similis erat.

Sed hoc admiror : vidi hîc Mentorem divinum

Hæc sub aurora, tum tamen conscendit navem ad Pylum,

Sic certè loquutus abiit ad domum patris.

His vero utrisque percussus est animus generosus. 35

Proci verò simul sederunt & quieverunt à certaminibus

His verò Antinous interfatus est Eupithei filius

Tristatus : furore vero multum præcordia nigra
Implebantur, oculi verò ei igni splendenti similes erant.

Papè, quàm ingens facinus superbè commissum est
Telem. profectio isthæc : dixerimus non perfectum iri.

- 9 Tot verò invitis juvenculus puer abiit temerè
Nave deducta, electisque per populum optimis.
Incipiet & ulterius malum esse : sed illi ipsi
Jupiter perdat vini, antequam nobis malum ferat.
Sed agite mihi date navem celerem & viginti socios,

- 10 Ut cum ipsum redeuntem insidijs excipiam, atque observem
In freto Ithacæque Samique asperæ,

Procorū
de occi-
dendo
Telemach-
o con-
siliū.

Ut cum sua pernicie naviget propter patrem.

Sic ait, hi certè omnes laudabant atque jubebant.

Statim deinde ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.

- 15 Neque sanè Penelope longo tempore fuit inscia
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim ille dixit Medon, qui audierat consilia,
Cum extra aulam esset, illi vero interitus consiliū texebant.
Festinabat vero ire annunciaturus per domum Penelope.

- 20 Hunc autem à limine euntem alloquebatur Penelope,

Penelope
Medonem
loquitur
de prociis

Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?

An dicere ancillis Ulyssis divini

Ut à labore cessent, ipsis autem convivium apparent,
Ne ambientes nec usquam aliò decedentes,

- 25 Ultimò & postremò nunc hic cœnent,
Quique simul congregati, victum absumentis multum.
Facultatem Telemachi prudentis : nunquam ne à patribus
Vestris antea audistis pueri cum essetis,
Qualis Ulysses erat inter vestros parentes?

- 30 Neque nullum tractans iniquè, neque quicquam loquutus
Publicè, quod tamen jus est divinorum regum,
Alium vicinum odio habeat, alium autem amet:
Ille verò nunquam prorsus improbum virum egit,
Sed quidem vester animus, & indigna facinora

- 35 Apparent, neque ulla est gratia post beneficia accepta.

Medon
Penelope
Telemachum

Hanc rursus alloquutus est Medon prudentia doctus,

Utinam sanè ô regina, hoc maximum malum esset,

Sed

Αχνύμεν· ῥῆρι· ἢ μέγα φρένας ἀμφιμέλαιναυ
Πίμπλασσι, ὅσσι δὲ οἱ πυρελαμπιτόωνι ἱκτύνω

Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐπιλέσθῃ
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδ'· Φαίρῳ δὲ οἱ ἐπιλέσθῃ.

Ἐκτίσαν δ' αἴκητι νύ· παῖς οἴχεται αὐτῷ
Νῆα ἑυροσάμεν·, κείνας τ' αἰῶ δῆμον ἀείψους.

Ἀρξαι κὺ πρῶττον κρηθ' ἑμυδρα· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὁλίσσει βίῳ περὶ ἡμῖν πῆμα * φυτῦσαι.

Ἀλλ' ἄγε μοι δότι νῆα θοῶν κὺ εἰκασ' ἐπαίρους,
Ὀφρά μιν αὐτὸν ἰόντα λοχίσσμαι ἠδὲ φυλάξω

Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σαμωῖο τε πικυπαλοῖσσι.
Ὡς ἂν ἐπισμυγρῶς ναυπαιστῇ εἴνεκα πατρός.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἱπῆνιοι, ἠδ' ἐκέλευον.
Αὐτίκ' ἔπειτ' αἰωσαντες ἔδαν δόμον εἰς Ὀδυσῆ·.

Οὐδ' ἄρα Πύρρῳ Πύρρῳ πολλὰ χροῖον ἦν ἄπυτος
Μύθων ἔς μνηστῆρας οὐ φρεσὶ βυσοδομεινον.

Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μίδων, ὅς ἐπύθητο βελέε,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἰών· οἱ δ' ἔδιδε μῆτιν ὕφαγον.

Βῆ δ' ἱερὸν ἀγχιέων Διὸς δώματα Πύρρῳ Πύρρῳ
Τὸν ἢ κατ' ὕδρ' βαίντα πρῶτον Πύρρῳ Πύρρῳ.

Κῆρυξ, τίπτε δὲ σι πρῶτον μνηστῆρας ἀρανοί;
Ἡ εἰπὶ μῦθον δμῶσιν Ὀδυσῆ· θάοιο

Ἐργῶν παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πίεσθαι;
Μὴ μνηστῆρας, μὴδ' ἄλλοις ὁμιλήσασθαι,

Ἰσταται κὺ πύματα νῦν οὐκ ἔστι δειπνέειν.
Οἷον ἂν ἀγχιέων, βίοτον κρητικέριτι πύματι.

Κλῆσιν Τηλεμάχῳ δαίφρονας· ὕδ' ἐπὶ πύματι
Ἰμετέρων τὸ πρῶτον ἀγκύρετε παῖδες ἰόντες

Οἱ· Ὀδυσσεὺς ἔσκει μὲν ὑμετέρῳσι πικρῶν
Οὐτὶ πῖνα ρίξας ἐξ αἰσίων, ὅτε πὶ εἰπὼν

Ἐν δῆμον ἦτ' ἐπὶ δίκη θείῳ βασιλῆων,
Ἀλλοι κ' ἐχθροῖσι βροτῶν, ἄλλοι κ' φιλοῖν

Κείνος δ' ἔπειτ' ἀμύχαν ἀβύδαλον ἀνδρῶν ἰώρῃ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς κὺ ἀνεία ἔργα

Φαίνεται, ὅτι πρὶν ἐπὶ χάρις μετὰ πῖνα εὐεργάν.
Τῷ δ' αὖτε πρῶτον Μίδων πικρῶν εἰδὼς.

Αἰ γὰρ δὴ βασιλεὺς τίθεται πύματι κρηθ' ἐπὶ
Ἡ 3

5

28. γὰρ
δα.

10

15

20

25

28. Οἷ-
3. ἀμ.

30

35

28. Εἰ
28

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πολὺ μῆζόν τε καὶ ἀρχαλιώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φρεζίζονται, ὃ μὲν πλείους Κρητίων·
Τηλέμαχον μεμνῆσσι κατὰ κλισίῃν ἐξεί χαλκῷ,
Οἴκαδ' ἐνισσάμενον· ὃ δ' ἔσθ' ἔτι πατρός ἀνθυλῷ

9 Ἐς Πύλον ἦρα γένυ, ἥ δ' ἔς Λακεδαιμόνια δῖας.
Ὡς φάτο· τὸ δ' αὐτῷ λυτο γυνώσκει καὶ φίλον ἦτορ·
Διὸ δέ μιν ἀμφαπῆ ἱππῶν λάβει, τῷ δέ οἱ ὅσσι
Δακρυόφιν πλῆσθαι, θαλιερὰ δέ οἱ ἔχαστο φωνή·
Ὅψ' ἔ δὴ μιν ἱππῶν ἀμειβομένη περσέειπι,

10 Κῆρυξ, τί πτε δέ μοι παῖς οἴχεται; ἔδδ' ἔ μιν χρεῖ
Νῆών ἀκυπόδων ἱπποβανέμων, αὐτὸν ἄλως ἵπποι
Ἀνδράσι γίγονται, παρῶσι δ' ἔτι πούλιον ἴφ' ὕχρυν,
Ἦ ἴνα μὴδ' ὄνομα αὐτῷ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τί μ' ὃν ἡμείβετ' ἔπειτα Μένειν πεπνυμένα εἰδώς,

15 Οὐκ εἴδ' εἴπῃς μιν θεὸς ἄρρεν, ἦ καὶ αὐτῷ
Θυμὸς ἐφωρμήθη ἱδμὲν ἔς Πύλον, ὅφρα πύθηται
Πατρός ἐν ἡρόσῃ, ἥ οἱ πῖνα πότμον ἱππῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπίθη κτ' δώμῳ Ὀδυσῆϊ·
Τί μ' ὃν ἄρ' ἀμφιχυθή θυμὸς φθόρον, ἔδδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

20 Δίφρα ἐφίξιας, πολλῶν κτ' οἴκῃ ἰόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἱπ' ἐδδὺ ἔξ' πολυκμήτε θαλάμῳ,
Οἴκτ' ὀλοφρομένη παρὶ δ' ὀμνῶσι μινύεζον
Πᾶσιν ὅταν κτ' δώμῳ ἔπαι νείαμ ἠδὲ παλαμά·
Τῆς ἀδινὸν γυνώσκει μετῴδ' Πηλεϊόπειρα,

25 Κλυτὴ φίλα· πῖρα γάρ μοι ἐλύμπιοι ἄλγ' ἔδωκεν
Ἐκ πασῶν ὅσων μοι ὀμνῶ τρέφειν ἥ δ' ἐγένοντο·
Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐδδλὸν ἀπώλερα θυμὸν λίσσας,
Πρωτοῖος ἀρετῆσι κεκασμένη ἐν Δαναοῖσιν,
Εὐδλὸν, τὴν κλῖος εὐρὺ κατὰ Ἐκδάδα καὶ μέσσην Ἀργεῖ·

30 Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν * ἀνθρῶπιοντο γύναι
Ἀκλῆα ἐν μετάρων· ἔδδ' ὀρμηθῆναι τοῖς ἀνθρώποις.
Σχέτλια, ἔδδ' ὕμῃς παρὶ δ' ὀφρῶσι γένετ' ἐκείνη
Ἐκ λειψῶν μ' ἀνθρῶπιον, ἱπποβανέμων σάφ' ἔφαθ' ἱμῶ,
Ὅσπ' οἱ ἐκείνος ἔσθ' ἐκείλῳ ἐπὶ ἡῶν μέλαιναν.

35 Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμενος γυνώσκω ὁδὸν ὀρμηθῆναι,
Τῷ καὶ μάλ' ἢ κιν ἔμειναι, καὶ ἱπποβανέμων παρὶ δ' ὀδοῖο,
Ἦ καὶ μετῴδ' ἔφαθ' ἐν μετάρων ἐλπίσι,

Sed multò majusque & perniciosius aliud

Proci tentant, quod non perficiat Saturnius.

nuncios
navigans

Telemachum cupiunt interficere acuto ferro

Domum revertentem: ille vero profectus est ad patris famam

Ad Pylum sacram, atque ad Lacedæmona divinam.

5

Sic ait: hujus illic soluta sunt genua & amicum pectus.

Penelope
doler
clām se
filium
esse pro-
fectum.

Diu ipsam silentium verborum cœpit, ipsius verò oculi

Lacrymis impleti sunt, tenella autem ei detenta est vox

Tandem verò ipsum verbis excipiens alloquuta est,

Præco, cur mihi filius abiit: neque ipsum necessitas erat 10

Naves celeres conscendere, quæ in mari equi

Hominibus sunt, penetrant autem immensum humidū mare,

An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?

Hanc vero alloquutus est deinde Medon prudentia doctus,

Haud scio, an aliquis ipsum impulit, & ipsius

15

Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat

Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interijt,

Sic certè loquutus abiit ad domum Ulyssis.

(sustinuit

Hanc autē dolor circumfudit animū crucians, neque amplius

In sella sedere, licet multi in domo essent:

20

Verū super limen sedebat elaborati thalami,

Miserabiliter lugens, undique autem ancillæ ejulabant.

Omnes quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ.

Illas assiduo lugens alloquebatur Penelope,

Audite amicæ, supra modū mihi cœlites dolores dederunt 25

Ex omnibus quæcunque unā meū nutritæ, atque natæ sunt.

Quæ antea quidem maritum bonum amisi animosum,

Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,

Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.

Nunc rursus filium dilectum perdiderunt procellæ

30

Ingloriam ex ædibus, neque abeuntem audiui.

Infelices, neque vos quidem in mente induxistis singulæ

E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,

Quando ille conscendit cavam ad navem nigram.

Si enim ego scivissem istam profectionem expedientem,

35

Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,

Aut me mortuam in domo reliquisset.

Dolius
Penelo-
pes ser-
vus.

Sed aliquis famulus Dolium vocaret senem

Mancipium meum, quem mihi dedit pater huc eunti,

Et mihi hortum servat multis arboribus confutū, ut celerrimè
Lærtæ hæc omnia assidens indicet,

- 5 Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus,
Progressus apud populum deploraret, qui cupit
Suam & Ulyssis perdere prolem divini.

Hanc rursus alloquuta est chara nutrix Euryclea,
Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,

- 10 Sive relinquo in ædibus : sermonem certè non celabo.
Novi ego ista omnia, præbui autè illi quæcunque postulavit.
Panem & vinū dulcem: à me autè exegit magnū juramentū,
Non prius tibi dicere, quàm duodecimaque adesset dies,
Vel tu ipsa desiderares, & abiisse rescisceres :

- 15 Ne flens corpus pulchrum læderes,
Sed lota puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendens cum ancillis mulieribus,
Supplica Palladi filiæ Jovis à capra nutriti :
Hæc enim ipsum deinde & à morte servabit.

- 20 Ne autem senem affligas malè affectum non enim existimo
Penitus dijs beatis sobolem Arcefiadæ
Invisam esse, sed alicubi aliquis supererit, qui possideat
Domos excelsas, & porrectos fertiles agros. (Etu.

Sic ait: hujus autè sedavit luctū, cohibuit quæ oculos à lu-

- 25 Ipsa verò lota puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendit cum servis ancillis,
Imposuit quæ molas canistro, supplicavit autem Palladi,

Audi me à capra nutriti Jovis filia indomita,
Si unquam tibi versutus in ædibus Ulysses

- 30 Aut bovis, aut ovis pingues coras adolevit,
Horum nunc memor sis, & mihi charum filium serva,
Procos verò averte malè superbientes.

Sic loquuta, ejulavit, dea autem illius audivit preces,
Proci autem tumultuabantur per atria obscura.

- 35 Tum verò sic aliquis dicebat juvenum superbientium,
Profectò jam nuptias nobis à multis ambita regina (natur.
Apparat, neque ullo pacto novit quod suo cædes filio subor-

Sic

Ἀλλὰ πῶς ὅτρηρος Δολίον καλέσεις γέροντα,
 Δμῶ' ἔμῳ (ὅν μοι ἰδὼκε πατὴρ ἐπ' δεῦρο κίεσθαι,
 Καὶ μοι κῆποι ἔχει πολυδίνδροιοι) ὄφρα πάχιστα
 Λαίρτη τάδε πάντε πυριζόμεσθ' καταλίξῃ,

Εἰ δὴ που πινά κείνος ἐνὶ φρεσὶ μέπῃ ὑφῆκας,
 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμνῶσιν
 Οὐκ Ὀδυσῆ' ὅφισται γένοι ἀνιηθείο.

Τῷ δ' αὖτε παρσίοειπι φίλῃ τρωφὸς Εὐρύκλεια,
 Νύμφα φίλη, σὺ μὲρ ἄρ' με καταέκτανε ἡλὶ χαλκῷ,

Ἡ ἔα σὺ μεμνῶσθαι μῦθον δὲ πῶς ἐπικύσων.
 Ἡδὲ ἐγὼ τάδε πάντα πόρρον δὲ οἱ ὅσ' * ἐκέλευσε,
 Σίτοι κ' μέθυ ἡδύ' ἑμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον.
 Μὴ πρὶν στί ἐρείειν πρὶν δωδεκάτῳ * τε γηῖαδ',
 Ἡ σ' αὐτῷ ποθέσθαι, κ' ἀφαρμηθέντος ἀγκῦσαι.

Ὡς αἶν μὴ κλαίεσθαι κτ' χρεῖα καλὴν ἰάπῃης.
 Ἀλλ' ὑδρηνάμυν, κατὰρ' χρεῖ' εἰμαρ' ἑλῶσαι,
 Εἰς ὑπερῷ ἀνὰ βῆσσαι (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Εὐχ' Ἀθλίω κῆρ' ἐνὶ Διὸς αἰγίοχοιο.
 Ἡ γὰρ κῆρ' ἐκείνη κ' ἐκ γυναικῶν * σταῶσαι.

Μηδὲ γέροντα κῆρου κεικαυμένον. ἢ γὰρ οἷον
 Πάγχυ θείοις μακαρίεσσιν ἐνὶ Ἀρκεισιπύδαο
 Ἐχθρῶ. ἀλλ' ἐπὶ πού τις ἐπίστανται ὅς κεν ἔχῃσι
 Δώμασιν δ' ὑψαρεφεία κ' δῶπ' παρὰ πίονας ἀρχαίς.

Ὡς φάτο. τ' δ' εὐνησε γέρον, ἥρ' ἔδ' ὅσπερ γένοι.

Ἡ δ' ὑδρηνάμυν, κατὰρ' χρεῖ' εἰμαρ' ἑλῶσαι,
 Εἰς ὑπερῷ ἀνὰ βῆσσαι (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἐν δ' ἦν ἐλ' ἀλοχύτας κατήν, ἥρ' ἔδ' Ἀθλίω,
 Κλυδί μοι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀτρυγέτην.

Ἐποτὶ τοι πολὺ μῆτις ἐνὶ μεμνῶσιν Ὀδυσσεύς
 Ἡ βοῆς ἢ οἷον κτ' πίονα μηρὶ ἔκει.

Τῶν νυῶ μοι μνήσθαι, καὶ μοι φίλοι ἦν σάωσιν,
 Μνηστῆρες δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερλώροντας.

Ὡς εἰπὺς ὀλόλυξε. θεὰ δὲ οἳ ἔκλυον ἀρῆς,
 Μνηστῆρες δ' ὁμῶς δῶσαν ἀνὰ μέγαρ' αἰσίοις.

Ὡδὲ δὲ τις εἰπὼς νῆων ὑπερλώροντων,
 Ἡ μέλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήσῃ βατίλῃα
 Ἀρταύει· ἢ δὲ π' οἶδεν ὅ οἳ φάτος ἦν τίτυκται.

- Ὡς ἄρα πρὸς εἵπασκε. καὶ δ' ἐν ἴσῳ ὡς ἐτίτυκτο,
 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδῃ ἀγρήσκειτο καὶ μετίπει,
 Δαμνόνιοι, μένους μὲν ὑπερφιάλῃς ἀλῆαδῃ
 28. μέ- Πάντας ὁμῶς, * μήπως πρὸς ἀπαγχείλησι καὶ εἴσω,
 35. Αὐτὰρ ἄγε σιγῇ * τοῖον ἀναστάντες πελῆω μιν
 38. τοῖ- Μῦθον δ' ἄρ' ἐπὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρον ἡμῖν.
 40. Ὡς εἰπὼν, ἐκέραιετ' ἰείκοσι φῶτας ἀείκτους·
 Βάν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θολὴν καὶ ἦτορ θελαόσσης.
 42. οὐ- Νῆα μὲν * ἄρ' ἀπὸ πρῶτον αἰλὸς βένθοις ἦ ἔρυσσαν·
 45. Ἐν δ' ἴσῳ τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἰστία καὶ μελαίην,
 Ἡρτυῶντο δ' ἐρετμοῖς τετραποῖς ἐν δέρεσσι πύλοισι,
 Πάντες κ' ἐμῶν ἀνὰ δ' ἰστία λυγρὰ ἐπίπασσαν.
 48. σφ- Τεύχεα δέ * σφιν ἔνικαν ὑπερθυμῶι θεοῖσιν ἄνθρωποις.
 50. ἦν- Ὡς εἰπὼν, ἐν νοτίᾳ πλὴν γ' ὤρμισαν ἐν δ' ἴσῳ αὐτοῖσι,
 52. Εἴθε ἦ δόρυ περ ἔλοντο, μέρον δ' ἐπὶ ἱστίῳ ἔλθον.
 55. πρ- Ἡ δ' * ὑπερῶν ἀναβᾶσαι πρὸς φρεσὶ Πύρρῳ Πύρρῳ
 58. Κεῖτ' ἄρ' ἄσπετος, ἀπαστος ἰδὴ τυὸς ἠδὲ ποτῆτος,
 60. αὐτ- Ὀρμαίνουσ' εἰ οἱ θάνατον φύζοι ἄνθρωποις ἀμείνων,
 62. πρ- Ἡ οὐ γὰρ μετῴρησιν ὑπερφιάλοισι δαμνόνιοι.
 65. Ὅσσοι ἦ μερμήριζι λῶν ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ,
 Δείσας, ὅσποτε μιν δόλιον πρὸς κύκλοι ἀγῶσι.
 68. ἰπ- Τόσσοι μιν ὀρμαίνουσ' ἐπὶ πλάσσει νῆσθι μιν ὕπνος·
 70. λυ- Εὐρε δ' ἀνακλινθῆσαι· λυγρὸν δ' οἱ ἄψια πάντα.
 72. Ἐν δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 75. Εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦεν γυναικί,
 Ἰφιδίμῃ κούρῃ μεγαλήτορος Ἰφιδίμοιο,
 Τῷ Εὐμήλῳ ὅππῃ Φερῆς ἐν οἰκίᾳ καίων·
 Πέμπει δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος· θείοιο,
 Εἶπας Πύρρῳ Πύρρῳ ὀδυσσεὺς ὀδυσσεὺς
 80. Παύσεις κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντες·
 Ες θελάμῳ δ' εἰσῆλθε πρὸς κλῆιδος ἰμάντας.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Εὐδεις Πύρρῳ Πύρρῳ φίλον τι πημὴν ἤτορ;
 Οὐ μὲν σ' ἐδὲ ἴωσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες
 85. Κλαίειν, ἐδ' ἀκρόχιοι, ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νόσφός ἐστι
 Σὸς παῖς * καὶ μὲν γὰρ τι θεοῖς αἰλιγῆ μὲν ἐστίν.
 Τῷ δ' ἡμεῖς ἐπέειπα πρὸς φρεσὶ Πύρρῳ Πύρρῳ

Sic certè quispiā dicebat, hæc autè nō sciebant ut esset acta.

Illis verò Antinous concionatus est & fatus,

Antinous
Procos al
loquitur

O miseri, sermones quidem arrogantes fugite

Omnes pariter, ne fortè quispiam annunciet etiam intus.

Sed age silentio illis exurgentes perficiamus

Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

5

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos,

Festinantes verò profecti ad navem velocem & littus maris,

Navem quidem principio maris in altum traxerunt,

Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra,

Aptabant verò remos vertebri coriaceis.

Omnia ritè : sursum autem vela alba expanderunt.

Arma verò ipsis tulerunt generosi famuli,

Altè in humidum hanc traxerunt, ingressi sunt etiam ipsi :

Illic cœnā sumpserunt, expectarunt autè hesperi adventum. 15

In cœnaculo verò illic prudens Penelope

Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum neque potum,

Cogitans an ejus mortem fugeret filius inculpatus,

An ipse à procis impijs domitus esset.

Quàm multa autem cogitat leo virorum in turba,

20

Timens, cum ipsum doloso in circulo agitant :

Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus :

Dormiebat verò recubēs : solutæ autè sunt ei cōpages omnes

Ibi tum alia excogitavit dea cæcilia Minerva :

Minerva
sub Iph-

Idolum effinxit, corpore autem asimulatum erat mulieri

25

Iphthimæ filiæ magnanimi Icarij.

thimæ
persona

Hanc Eumelus duxerat Pheris in domo habitans :

solarar

Misit verò ipsam ad domum Ulyssis divini,

Penelo-
pen in

Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem

somnia.

Compesceret à luctu fletuque lacrymoso.

30

In thalamum verò ingressa est seræ ad lorum :

Stetit autem supra caput & ipsam sermone alloquuta est,

Dormis Penelope charo afflictæ corde ?

Nequaquam te sinunt dii facilè viventes

Flere, neque tristem esse, quoniam adhuc rediturus est

35

Tuus filius, minimè enim quicquam deorum offensor est.

Hanc verò excipiens prudens Penelope,

Valdè

Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
 Cur ô soror huc venisti, non antea quidem
 Aderas, quandoquidem valdè multum longè domū habitas,
 Et me jubes cessare ab ærumnâ atque doloribus

9 Plurimis, qui me irritant in mente & in animo,
 Quæ antè quidem maritum bonum amicum magnanimum,
 Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
 Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
 Nunc rursus filius dilectissimus abiit cava in nave,

10 Stultus, neque laborū probè gnarus, neque commerciorum.
 Hujus causa jam ego etiam magis lugeo quàm illius.
 Ob hoc undique tremisco & timeo nequid patiatur,
 Aut ipse ab aliquo horum in populo quò abiit, aut in ponto.
 Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,

15 Cupientes occidere, antequam ad patriam terram veniat.
 Hanc respondens alloquutum est simulachrum obscurum,
 Confide, neque prorsus in mente timeas tantoperè,
 Talis enim comes unà sequitur, quam etiam alij
 Viri optarint adesse (potest enim)

20 Pallas Minerva, te verò lamentantem miseratur,
 Quæ nunc me præmisit tibi hæc dicere.

Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Siquidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
 Agè mihi & illum ærumnosum enarra,

25 Num alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis,
 An jam mortuus est & in Plutonis ædibus.
 Hanc respondens alloquutum est idolum obscurum,
 Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
 Vivat ille an mortuus est, turpe verò vana loqui.

30 Sic dicens postium apud seram evanuit
 In flatus ventorum : ipsa verò ex somno excitata est
 Filia Icarij, amicum autem illi pectus refloruit,
 Quando ipsi evidens somnium irruisset noctis in conticinio.

Proci Telemacho

35 Telemacho eadem arduam in mente meditantes.

insidia-
turi na-
vigant.

Est autem quædam insula medio mari petricosa,
 Inter Ithacamque Samumque asperam,

Asteris,

Ἦδὺν μάλ᾽ αὖ κινέουσ' ἐν οἴκῳ ῥαίῃσι, πύλῃσι,

Τίπτε κασιγνήτη δ' αὖτ' ἤλυθες; ἔπ' πάρος γε
Πάλλε, ἔπει μάλ᾽ αὖ πολλὸν ἀπὸ πρῶτον δώματι καίεις
Καί με κέλη πᾶντα δ' οἴζυτο, ἥ δ' ὀδυμένῳ

Πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κτ' φρένα κ' κτ' θυμόν.

Ἦ πρὶν μὲρ πόσιν ἰδὼλόν ἀπώλισκε θυμολέοντα,
Παυθίης δ' ὀρεσῆσι κεκοσμημένον ἐν Δαναοῖσιν,
Εὐδλόν· τῷ κλέϊτο εὐρὺ κατ' Ἐκλάδῃ κ' μίσην Ἀργεῶς.
Νυνὶ δ' αὖ πᾶσι ἀγαπητὸς ἔσθ' ἡγίλης ἐπὶ νηὸς

Νήπιον, ἔτι πόνων εὖ εἰδώς, ἔτ' ἀγροσάν.

Τῇ δ' ἡ γὰρ καὶ μάλα οὐδ' ὀρθμα ἤσπερ σκείνη.

Τῇ δ' ἀμφὶ τρομέω κ' δείδω μὴ πᾶσι θῶσι,

Ἦ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἴν' ἔρχεται, ἥ ἐνὶ πόντῳ.

Δυσμῆναις γὰρ πολλοὶ ἴσ' αὐτῷ μηχανόωνται,

Ἰέρμῳ κτείναν πρὶν πατρίδα καίαν ἰκίωσθαι.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη εἰδῶλον Ἀμειβόν,
Θάρσει, μηδὲ π' πάγχυ μὲν φρεσὶ δειδίδη λίην.

Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ὡς τε καὶ ἄλλοι

Λιέρις ἡρήσασθε περὶ σταδίων (διώκεται γὰρ)

Παλλὰς Ἀθηνᾶν, σὶ δ' ὀδυρμόν ἰλαίρει.

Ἦ νυνὶ με πρὸς ἔλκε τὴν πᾶσι μνηστράων.

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε παρ' ὅφρα Πηνελόπεια,

Εἰ μὲρ δὴ θεὸς ἴασι, θεοὶ δ' ἐκλυσις αὐτῆς,

Εἰ δ' ἄγε μοι κ' κείνοι οἴζυτον καταλίσξον,

Εἵπτε ἔπ' ζῶει, κ' ὅρα φάτο ἡλίοιο,

Ἦ ἥδη τίθηκε, κ' εἰν Αἴδαο δόμοισι.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη εἰδῶλον Ἀμειβόν,

Οὐ μὲρ τοι κείνῳ γε διδυκίως ἀγροεύσῃ,

Ζῶει ὅγ' ἡ τίθηκε. κακὸν δ' ἀνιμῶλια βάζειτο.

Ὡς εἰπὼν, ταυμῶσι παρὰ κληῖδα λιπῶσθαι

Ἐς ποταμὸν αἰέμεν· ἡ δ' ἐξ ὕπνου αἰόρουσε

Κύρην Ἰφαιόιο· φίλον δ' οἱ ἦτορ ἰαίη,

Ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἰπίσσυτο νυκτὸς ἀμυγλῇ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπὶ πλοῖον ὕγρα κέλευθα,

Τηλεμάχῳ φόρον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες,

Ἐπὶ δ' ἐπὶ νῆσος μίσην αἶλ' ἀπὸ πύργου,

Μισσηγῶς Ἰθάκης τε Σάμωός τε παιπαλοέσσης,

Ἀστῆρες, ἔμμεγαλ'· λιμῆρες δ' ἐν ταύλοισι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τὸν γὰρ μένος λοχῶντες Ἀχαιοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῇ Ὀμήρου Ὀδυσείας.

9 **Ε**Κκλήσταν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμεν· ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν
πίμπη ἐπὶ Καλυψῷ, κελύων δ' ἀπαίμπεσιν τὸν Ὀδυσσεά,
ἧ ᾗ τὸ κελυοῦσιν ποιεῖ, τῇ ᾗ ὅκτω καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ, ἰδὼν
αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, χαλεπήνας λύει τιῶν χεῖρας· ἰὼν αὐτὸς δίδωσι
κρηδεῖμιον, σῦν τελαμῶνῃ ἐπιδῶντι τῷ γῆς δ' ἀπὸρρίψαι αὐτὸν κρη-
10 πιδά· παῖδ' ἰδὼν, εἰς τὸ πῶν Φαιάκων χώρην ἔρχεται Διόστωρ.

Α Λ Λ Η.

Ε, πλεῖν ἐπὶ χεῖρ' Ὀδυσσεὺς πότῃ κακείνης.

15 **Η**ΩΣ δ' ἐν λεχέων παρ' ἄρουρ Τιθητοῖο
Ἦρυσ', ἵν' ἀθανάτοισι φέροι φάσμα ἡδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ ᾗ θεοὶ ᾗ κρηδεῖμιον καὶ δίδωσι, ἐν δ' ἄρ' αὖ τοῖσι
Ζεὺς Ὀφιδριμέτης, ἔπει κείνους ἐπὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθλίωαίη λέγει κήδεια πόλιν Ὀδυσῆος·
Μνηστάρων· μέλει γάρ οἱ ἴων ἐν δώμασι Νύμφης,
Ζεὺ πάτερ, ἡ δ' ἄλλοι μέγ' ἔχουσιν θεοὶ αἶν' ἰόντες,
20 Μῆτις ἔπ' ὠκυφρον ἄρουρος καὶ ἡ πύλη ἔστω
Σκηπτῆρος βασιλεὺς, μετὰ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσυλα ῥέζοι.
Ὡς ἔπος μέμνηται Ὀδυσῆος· θεοῖο·
Λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὧς ἡ πύλη ἔστω·
25 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆσῳ κεῖται κρατερὸν ἄλγος πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆς, ἧ μιν ἀνάγκη
Ἰχθ', ὅ δ' ἔδιδυάται λυγρὰ πατρίδα γαῖαν ἰκέαζ·
Οὐ γάρ οἱ παρὰ νῆος ἰπὴρετμοι, καὶ ἱταῖροι,
Οἳ κέν μιν πίμπουσιν ἐπ' εὐρεῖα νῶτα γυλάσσης.

Asteris, nō magna, portus vero navibus apti in ipsa (Achiv.
Ab utroque latere introitum habentes, ibi hunc expect. insi.

ARGUMENTUM QUINTI
LIBRI ODYSSEÆ.

Concilio deorum secundū coacto, Jupiter Mercu-
rium mittit ad Calypso, jubens dimittere Ulyssē.
Ipsa verò jussū facit. Decima verò octava die vi-
dens eum Neptunus, & indignatus, soluit ratem. Ino verò
ei dat vittam: præcipiens ut postquam terram appetisser,
deijceret eam, & multa passus in Phæacum regionem venit 10
servatus.

ALIUD.

E, navigat in rate Ulysses discissa à mari.

AUrorā autem ex lecto à generoso Tithono
Surrexerat, ut immortal. lumē ferret, atque mortalibus 15
Ipsū verò dij ad consessū confederant, inter illos sanè
Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima.
Illis autem Pallas recensēbat pericula multa Ulyssis
Memor, curæ enim ei erat cū esset in domo Nymphæ.

Jupiter pater atque alij beati dij semper existentes,
Nullus amplius benignus, mitis & mansuetus sit
Sceptrafer rex, neque mente pia opera cogitans,
Sed semper durus sit, & injusta perpetret:

Ita nullus memor est Ulyssis divini

Civibus quibus præfuit, ut pater autem lenis erat. 20
Sed ille quidem in insula jacet graves dolores patiens
Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
Detinet, hic vero non potest suam in patriam terram venire.
Non enim ei adsunt naves remis instructæ & socij,
Qui ipsum comitentur super lata dorsa maris. 25

Nunc 30

20

Minerva
coelites
alloeui-
tur.

25

30

Nunc rursus filium dilectissimum occidere cupiunt
Domum revertentem : ille verò abiit ad patris famam
Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.

Hanc excipiens allocutus est nubicola Jupiter,

- 9 Filia mea quale tibi dictum excidit septo dentium ?
An non jam hoc quidem consultaſti mente tu ipſa,
Ut certè illos Ulyſſes ulciſcatur reverſus ?
Telemachum autem tu deduc accuratè (potes enim)
Ut illæſus ſuam in patriam terram veniat,

- 10 Proci verò in nave retro iter relegant.

Mercurius mittitur ad Calypſo. Dixit ſanè, & Mercurium dilectum filium alloquebatur
Mercuri (tu enim in alijs nuncius es)

- Nymphæ pulchricomæ dicito certum conſilium,
Reditum Ulyſſis patientis, ut redire queat,

- 15 Neque deorum ductu neque mortalium hominum :
Sed ipſe rate in colligata dolores patiens
Die viceſima ad Scheriam fertilem perveniat,
Phæacum ad terram, qui propinqui dijs ſunt,
Qui ipſum animo deum veluti honorabunt :

- 20 Mittent autem in navi charam in patriam terram
Æſque aurumque abundè veſtémque ubi exhibuerint,
Plurima quanta nunquam ex Troja ſuſtuliffet Ulyſſes,
Etiamſi illæſus veniſſet, portionem ex præda fortitus.
Sic enim ei fatum eſt amicòſque videre, & adire

- 25 Domum excelsam & ſuam patriam terram.

Sic ait : neque renuit internuncius Mercurius,
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,

Deſcriptio Mercurij. Sive per immenſam terram pariter cum flamine venti :
Cepit autem virgam, qua virorum oculos demulcet,

- 30 Quorumcunque vult, eos autem ipſos ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Ad Pieriam vero delapſus, ex æthere incidit in mare.
Ruit autem deinde ſuper fluctus laro avi ſimilis,

- 35 Quæ circum magnos ſinus maris indomiti.
Piſces venans denſas alas mergit ſalſugine :
Huic ſimilis plurimos ſuperjectus eſt fluctus Mercurius.

Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀπακλίνειαι μεμνῆσαι,
Οἷα δ' ἐκιστόμηνον· ὃ δ' ἔβη μὲν πατρὸς ἀγκυλῷ
Εἰς Πύλον ἠγαθέην, ἥ δ' ἰς Λακεδαιμόνα διῆα.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον ἀπεστέφει φιλοπαίετα Ζεὺς
Τέκνον ἰμῶν, ποῖόν σε ἔπος· φύζαν ἔρχος ἀδίδεω.
Οὐ γὰρ δὴ τέτον μὲν ἔβόλευσας ἰᾶον αὐτῇ,
Ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀπατίσεται ἰλθών,
Τηλέμαχον ἢ σὺ πέμψας ἐπισταμνῶν (διωίσσεται γὰρ)
Ὡς κε μάλ' ἀσκητὴς ὡς πατερίδα γαῖαν ἱκνέται.

Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ καλιμπετὶς ἀπονέονται.

Ἡ δ' αὖ, καὶ Ἑρμείαν φίλον υἱὸν αἰνέον ἦνδρα,
Ἑρμεία (σὺ γὰρ αὖτε τί τ' ἄλλα παρ' ἀχέεσσιν ἔσσι)
Νύμφῃ εὐπλοκήμῃ εἰπὼν ἡμιερτὰ βέλων,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ· παλαστήφρονος, ὥς κε ἱκνέται,

Οὔτε θῆεν πομπῇ, ἔτι θνητῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ χερσὶν πολυδέσμου πήματι πύχων
Ἡμαδί' ἐκείνης Σχερίῳ ἐρέωνλον ἱκνίτο,
Φαιήκων εἰς γαῖαν, οἳ ἀγχιέθιοι γαῖάσιν,
Οἳ κίεν μιν παρὰ κῆρα θεῶν ὥς πηστήουσιν·

Πέμψουσι δ' ἐν νηὶ φίλῳ εἰς πατερίδα γαῖαν,
Καλὴν τε χροᾶν τε ἄλκις ἰσθῆται τε δότις,
Πίχ' ὅς αἰ ἐδέετο· ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
Εἰς ὧς ἀπήμην ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἵματος.
Ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλος τ' ἰδέναι, καὶ ἰκίεσθαι
Οἴκῳ, εἰς ὑψόφρονος καὶ ἰλῷ εἰς πατερίδα γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπῆλθον ἀλκίκετος Ἀργεφόντης·
Αὐτὴν ἔπειθ' ὑπὸ πρῶτον ἰδῆσατο καλὰ πόδιλα,
Ἀμβροσία, χεύσεια· τί μιν φέρον ἡμῶν ἐφ' ὑχέων,
Ἡ δ' ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν, ἅμα ποιῆς ἀνέμωιο.

Εἴλιτο ἢ ῥάβδῳ τῇ τ' ἀνδρῶν ὅμματα θίγει.
Ὡς ἰθέλει. τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τῷ μὲν χερσὶν ἔχων πίπτε κρατὺς Ἀργεφόντης.
Πηλεΐδῃ δ' ἐπιβάς, ἐξ ἀγχιέρος ἔμπιστο πότιν.
Σείσας ἔπειτ' ἐπὶ κύμῳ, λαβὼν ὄρεμ' ἐοικώς,

Ὅστι κ' ἐδείκνυε κἀλπευς αἰλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀγρώσαν, πυκινὰ πλερὺ δυνάται ἄλμῃ·
Τῷ ἱκίλος πολέσσι· ὀχέσατο κύμασιν Ἑρμῆς.

Αλλ' ὅτι δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἔσσης,
 Ἐνδ' ἐκ πόντου βάς ἰοῖδ' ὅ· ἤπειρόνδε
 Ηἴεν· ἔφραζ' ἄλλοις ἰκετο, τὰς ἐνὶ Νύμφῃ
 Ναῖεν· ἐν πλοκάμῳ τὴν δ' ἔνδοθι τίτμην ἔστην.

25 Πῦρ μὲν ἰὼ ἰχθαρόφιν μίζα κρείτο, * τηλέθι δ' ὁδὸν
 τηλόσι. Κίερον τ' ἐν κείτοις, ἦν τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει,
 Δαμομόων· ἡ δ' ἔνδοι ἀοιδάχ' ἐπὶ κελῇ,
 Ἰστὶν ἰποχόμῳ, χρυσεῖη κερκιδ' ὕφανεν
 Ὑλῃ ἣ σπῆος ἀμφιπιφύκει τηλεθώσας,

10 Κλήρητ' αἰγείρας τε, καὶ εὐνίδης κυπάριστος,
 Εὐθαδὲ τ' ὄρεϊδες πανυσιπύργοι εὐνάζοντο,
 Σκῶπις τ' ἔρηκίς τε, πανύγλωσσοί τε κερῶνα
 Εὐνάλαια, τῇσιν τι θελάσσια ἔρξα μίμνηεν.

25. αὐτί Η δ' αὐτῇ τιπαίνουσα παρὰ * σπείρας γλαφυροῖο,

15 Ἡμετέρας ἠδῶσας, τιθήλῃ ἣ σφυλῆσι
 Κελῶναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λιευῶ.
 Πλησίαι ἀλλήλων τετρεμμόμαι ἄλλυδις ἄλλη·
 Ἀμφὶ ἣ λειμῶνες μελαγχρὶ ἐκ ἡδὲ σπλίνε
 Θήλειον· ἐνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθανάτοσ' ὥς ἐπὶ λῶν

20 Θηήσαστο ἰδὼν, καὶ περφθῆι φρεσὶν ἦσι·
 Εὐθαεὶς θεῖτο δάκρυτος Ἀργειφόντης.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἰὼ θηήσαστο θυμῷ,
 Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπῆος ἤλυθεν· ὁδὲ μιν ἀντίω
 Ἡγνοίησεν ἰδῶσα Καλυψώ δῖα θεῶν.

25 (Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες γε θεοὶ ἀλλήλοισι πόλονται
 Ἀθάνατοι, ὅθ' εἶπες ἀπὸ παρῶν δώματι καίει)
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ἔνδοι ἔπιτμην.
 Αλλ' ὅγ' ἐκ' ἀκτῆς κλαῖε κατὰ κρημνῷ· ἐνθα πύργος ὥς
 Δάκρυσι καὶ σπινάχῃσι καὶ ἄλλασι θυμὸν ἐρέχων,

25. 24 Πόντον ἐκ' ἀτρύγετον δερκίσκετο δώκευα λείων.

30 Ερμείαν δ' ἐξείηκε Καλυψώ δῖα θεῶν,
 Ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φανῶ σιγαλόεπι,
 Τίπτε μιν Ἑρμεία χρυσόρραπι εἰλήλεσθαι,
 Αἰδιδῶς τε φίλος τε, πύργος γὰρ μὲν ἔπ' ἡμιζέας.

35 Αὐδᾶ ὅ, π φρονίης· παλίστα δὲ με θυμὸς ἀνῶν,
 Εἰ δώαμα παλίστα γε καὶ εἰ τιτελεσμένον ἔστιν.
 Αλλ' ἔπειτα ὥς τέρω. ἵα τοι πᾶρ ξείνισθαι θύει.

Sed quando jam in insulam pervenisset longè jacentem,
Tum ex ponto conscendens cæruleo, ad continentem
Ibat : donec ad ingentem specum pervenit in quo Nympha
Habitabat pulchricoma, hanc verò intus invenit :

Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul verò odor 5
Cedrique fûsilis, thurisque per insulam redolebat,
Ardentium. ipsa verò intus cantillans voce pulchra,
Telam percurrens, aureo radio terebat.

Descrip-
tio spe-
cus Cal-
lypsus.

Sylva autem specum circumcreverat virefcens,
Alnus populûsque & bene odorata cypressus, 10
Ibi quoque aves extensas alas habentes nidulabantur.
Bubones, accipitrésque latusque linguas habentes cornices
Marinæ, quibûsque marina opera curæ sunt :

Atque illic extensa erat circumspeluncam cavam
Vitis pubescens, florebat verò vuís : 15

Quatuor verò serie fontes fluebant aqua lymphida,
Vicini inter se versi aliò atque aliò.

Circum verò mollia prata violarum atque apij
Virefcabant : eò tamen si immortalis accedens,
Admiraretur videns & oblectaretur mente sua : 20
Illic stans admirabatur fortis internuncius Mercurius.

Cæterum postquam omnia suo admiratus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso diva dearum.

(Non enim ignoti utique dij invicem sunt 25
Immortales : neque si quis longè procul domos habitet)
Neque verò Ulysses magnanimum intus deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens : ubi ante etiam

Lacrymis & gemitibus & doloribus animum macerans
Pontum in irrequietum prospiciebat, lacrymas stillans : 30
Mercurium autem interrogabat Calypso diva dearum
In throno collocata splendido, admirando :

Calypso
alloqui-
tur Mer-
curium.

Cur ad me Mercuri aurea virga venisti,
Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas,
Loquere quodcumque cupis, perficere autem animus jussit,
Si possum perficere, & si perficiendum est. 35

Sed sequere ulterius, ut tibi hospitalia apponam.

Sic certè loquuta dea apposuit mensam,
 Ambrosia replendo, miscuit autem nectar rubrum.
 Cæterum ipse bibebat & comedebat internuncius Mercur.
 Porro postquam cœnatus est & confirmavit animum cibo,
 Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est,

Mercurius
 Calypso re-
 sponder.

Interrogas me venientem dea deum, cæterum ego tibi
 Verè sermonem enarrabo : jubes enim.

Jupiter me jussit huc ire invitum

Quis enim volens tantam percurreret falsam aquam

10 Immensam, neque ulla propè mortalium urbs, quique dijs
 Sacra faciant, & legitimas Hecatombas.

Sed nullo modo fas est Jovis mentem Ægida habentis,

Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.

Ait tibi virtutem adesse ærumnossimum aliorum

15 Virorum, qui circa urbem Priami pugnarunt

Novennio, decimo verò urbē depopulari conscenderūt navē

Domum : cæterum in reditu Palladem offenderunt,

Quæ ipsis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.

Ibi alij quidem omnes perierunt boni socij.

20 Hunc certè huc ventusque ferens & fluctus appulit.

Hunc nunc te jubet dimittere quàm celeritè.

Non enim ei hic est fatum ab amicis seorsum perire :

Sed adhuc illi fatum est amicòsque videre & pervenire

Ad domum exœssam & suam ad patriam terram.

25 Sic ait : extimuit verò Calypso diva dearum,

Calypso
 indigna-
 tur in
 deos.

Et ipsum compellens voce verba alata dixit,

Improbi estis dij invidi præ alijs,

Quique deabus invideris, ut cum viris dormiant

Palam, si aliqua charum adepta fuerit maritum,

30 Sic quidem cum Orionem cepit roseis digitis aurora,

Orion à
 Diana pe-
 remptus.

Tamdiu illi invidistis dij facili ter viventes,

Donec ipsum in Ortygia, aurea sella Diana castra

Suis mitibus sagietis aggrediens occidit.

Iason à
 Jove per-

Sic etiam quando Iasoni pulchricoma Ceres

Suo animo cedens commixta est in amicitia & lectulo

35

Novali in terreato : neque diu fuit ignarus.

cassus

fulmine.

Jupiter qui ipsum occidit, feriens candenti fulmine.

Ως ἄρ' αὖ φωνήσεται θεὰ παρθένε Τροάδιζαν,
 Ἀμφεργότες πλῆσαι, κίχας δ' ἢ ἐκτερέϊν θρόν.
 Αὐταὶ δ' ἔπει καὶ ἦοι Διόκτορος Ἀργειφόντης.
 Αὐταὶ ἔπει δειπνῆσι, καὶ ἤρασι θυμὸν ἰδωδῆ,
 Καὶ τί τι δὴ μιν ἔπαισι ἀμειβομένην ὥς ἔειπεν,
 ἔρωτάς μ' ἐλθόντα θεῖα θεῶν. αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Νημερτίως τὸν μῦθον κοινῆσαι· κέλευα γάρ.
 Ζεὺς ἐμὲ λυώγει δειρὸν ἐλθέρην καὶ ἔηλοντα.
 Τίς δ' ἂν ἐκὼν ποσσὶν δὲ Διὸς δάμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Λαοστον· ἐδὲ πῃς ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεαῖσιν.
 Ἰστέ τι ρέζουσι καὶ ἐξαίτους ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ μάλ' ἄπως ἐστὶ δῖος νόον Αἰχμόχοιο
 Οὔτε καὶ παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλοι θεῶν, καὶ ἀλιῶσαι,
 Φησὶ τοι ἄνδρες παρῆναι οἰζυράτατον ἄλλων
 Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ παρὲς Πελοπόννησον μάχονται
 Εἰναιέτι, δικάτω δ' ἢ πόλιν πύρραις ἔοισαν
 Οἶκα δ' ἀπὸρ ἐν νόσῳ Ἀθλῶαίῳ ἀλίταντο,
 Ησφιν ἐπὶ πόρῳ ἀνιόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 Ενθ' ἄλλοι μὲρ πάντες ἀπὸ φθίην ἰοῖλοι ἐπαύροι,
 Τὸν δ' ἄρ' αὖ δειρὸν ἀνιόν τε φέρον καὶ κύματα πύλασσαν,
 Τὸν ἐμὸν σ' ἰωῶγει ἀποπεμπέμεν, τί τι γέρεται.
 Οὐ γάρ οἱ τῆς αἵμα φίλων ἀπο νόσφιν ἐλέαδ,
 Ἀλλ' ἐπὶ οἱ μὲρ ἔη φίλῃς τ' ἰδέειν, καὶ ἐκείλῃ
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἰλὸν ἐς πατρὶδα γαῖαν.
 Ως φάτο· ῥίγησιν δ' Καλυψὼ δῖα θεῶν,
 Καὶ μιν φωνήσας· ἔπει πῆρ' ἔρχιντα ὥσπερ ὕδα,
 Σχίστοις ἐστὶ θεοῖ, καὶ ζήλοισιν ἐξοχὸν ἄλλων.
 Οἳ τε θεαῖς ἀγάσασθαι παρ' ἀνδράσιν εὐνάεζαδ·
 Ἀμφαδίῳ, καὶ ἥ τις τε φίλον ποιήσας ἀκρίτιν.
 Ως μὲρ ὅτ' Ὀρέων ἔλατο ῥοδόδ' ἀκτυλος ἡῆς,
 Τόφρος οἱ ἡγάσασθαι θεοῖ ῥεῖα ζῶοντες,
 Εὖς μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χερσὶν ὁσὲν Ἀρτῆμις ἀγνή
 Οἷς ἀγαντοῖς βιλάσσι ἐπιχειρῶν κατὰ πεφνεν·
 Ως δ' ὁπότε Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ,
 Ω θυμῷ εἴεσσαι, μίση φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 Νειῶσσι τρεπόλῳ· ἐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατὰ πεφνεν βελῶν ἀργῇ κερταυῶ.

5

10

 25. π.
 ρεξελ-
 δῶν

15

20

25

 25. δι-
 λήμο-
 νος 25.
 ἦν τις

30

35

Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄρα οἶσι θεοὶ βροτῶν ἀνδρῶν παρέρχονται,
 Τὸν μὲρ ἔγω' ἐπείωσα παρὶ τρύπιον βεβῶτα
 Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοῶν ἀργῇ κεραιῶν

25 ἔλα' Ζεὺς * ἔλσας εἰσέσσει μέσῳ ὧν οἶνοπι πόντῳ.

35 5 Εἰδ' ἄλλοι μὲρ πάντες ἀπὸ φθίγον ἰοδλοὶ ἱπταῖροι,
 Τὸν δ' ἄρα διὕρ' αἰέμενός τι φέρων κ' κῦμα πύλασσε.
 Τὸν μὲρ ἐγὼ φίλιόν τι κ' ἔτρεφον, ἡδὲ ἴφασκον
 Θῆσιν ἀθάνατον κ' ἀγήραον ἤματι πάντε·
 Ἀλλ' ἔπει ἔπος ἐπὶ Διὸς ἰοὶ Αἰγίοχῳ

45 10 Οὔτε * παρὲξ ἔλθειν ἄλλον θῆν, εἰδ' ἀλιδόμην,
 παρὲξ· Εἰρήτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει κ' αἰώγει
 5 λθεῖν Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον. πέμψω δέ μιν ἔπη ἔγωγε.
 Οὐ γάρ μοι πῖρα νῆες ἱπηρετμοί, κ' ἱπταῖροι
 Οἵ κεν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

15 15 Αὐτὰρ οἱ παρὲφρον ὑποθήσομαι, εἰδ' ἐπικύσσω,
 Ὡς κε μάλ' ἀσκήτης λῶ πατρίδα γαῖαν ἱκηται.
 Τὸν δ' αὖτε παρσείπει Διόκτορος Ἀργεϊφόντης,
 Οὔτω νῦν ἀπὸ πέμπε, Διὸς δ' ἐποπίζω μελῶν,
 Μήπως τοι μετόπισθε κρητισσάμεν * χαλεπήνῃ.

20 20 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπίθη κρατὺς ἀργεϊφόντης·
 Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσῆα μεγαλήτορος πότνια Νύμφη
 Ἠέ, ἐπειδὴ ζῶδες ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὐρε κρητῆρμον· εἰδ' ποτ' ὅσσ·
 Δακρυόφιν τέρποντο, κρατεῖτο δ' ἢ γλυκύς αἰὼν

25 25 Νόστον ὀδυρομένην, ἔπει ἔκεπ λῶδαν Νύμφη.
 Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲρ ἰάσκειν κ' ἀνάγκη
 Ἐν ασπίσι γλαφυροῖσι παρ' ἔκ ἐθέλων ἐθέλῃσιν·
 Ἡματι δ' ἐν πίτῃσι κ' ἡϊόεσσιν κατ' ἔζων,
 Δάκρυσι κ' στυγερῇσι κ' ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχων,

30 30 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον δερκίσκιστο, δάκρυα λείδων.
 Ἀγχού δ' ἱσταμένη παρσέφοντι δία θεῶν,
 Κέμερσι, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδ' ἐτοίαιον
 Φθιέτω· ἦδ' ἄρ' σε μάλ' ἀσκήτης λῶ ἀπὸ πέμψω.
 Ἀλλ' ἄγε, δούρατι μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζω χαλκῷ

35 35 Εὐρέϊω χροδίῳ, ἀπὲρ ἱκεῖα πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 Ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἡεροδία πόντον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σῆτον κ' ὕδωρ κ' οἶνον ἐροτρῶν

Sic rursus nunc mihi invidetis, dii mortalem virum adesse.
 Illum quidem ego servavi à carina susceptum
 Solum, posteaquam illi navem celerem corusco fulmine
 Jupiter jaculando diffidit medio in nigro ponto.
 Tum alij quidem omnes perierunt eximij socij,
 Hunc certè huc ventusque ferens & fluctus adegit,
 Hunc ego amavi & evitavi, atque promiseram
 Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
 Verùm quandoquidè nullo pacto fas est Jovis mentè Ægiochi
 Vel prætergredi alium deum, neque irritam facere,
 Valeat, si illum ipse excitat & jubet
 Pontum per irrequerit, dimisero verò ipsum nunquam ego.
 Non enim mihi præstò sunt naves remis instructæ & socij.
 Quì ipsum deducant per lara dorsa maris.
 Cæterum ei lubens confidam neque celabo,
 Ut omninò incolumis suam in patriam terram perveniat.
 Hanc statim alloquutus est internuncius Mercurius,
 Sic nunc dimitte, Jovis autem evita iram,
 Ne fortassis tibi in posterum iratus succenseat.
 Sic certè loquutus avolavit fortis Mercurius,
 Ipsa ad Ulysssem magnanimum veneranda Nympha
 Ibat, postquam Jovis accepisset mandata.
 Hunc certè in littore invenit sedentem, neque unquam oculi
 A lacrymis siccabantur, consumebatur autem dulcis ætas
 Ob recitum lugenti, quoniam nondum placuerat Nymphæ.
 Sed cerè nocte quidem dormiebat etiam coactus
 In spelunca cava, nolens apud volentem :
 Die verò in petris & littoribus sedens,
 Lacrymis & gemitibus & doloribus animum macerans :
 Pontum in indomitum prospiciebat lacrymas stillans.
 Propè autem astans alloquuta est diva dearum,
 Infelix, ne amplius mihi hic lugeas, neque tibi ætas
 Consumatur, jam enim te valdè prompta dimittam.
 Sed agelignis longis abscessis apta ferro
 Latam ratem, cæterum tabulata fige super eam
 Sublimius, ut te ferat per obscurum pontum.
 Porro ego panem & aquam, & vinum rubrum

5

10

15

20

25

Ulysses
 invitatus à
 Calypso
 detentus

30

Calypso
 ad Ulyss-
 sem lo-
 quitur.

35

Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
 Vestesque induam, mittam autem tibi ventum à tergo,
 Ut omnino incolumis tuam in patriam terram pervenias.
 Si modò dii utique voluerint, qui cælum latum habitant,

¶ Qui me fortiores sunt in cognoscendoque judicandoque
 Sic ait, exhorruit autem patiens divus Ulysses,
 Et ipsam alloquutus verba alata dixit, (ctionem

Aliud quippiã jã tu dea hac in re molieris, neutiquã profecto
 Qui me jubes rate traicere ingentes undas maris
 10 Horrendas difficilesque quas neque naves æquales
 Veloces traiciant lætantes Jovis vento:
 Neque verò ego te invita ratem conscenderim,
 Nisi mihi sustineas dei magnum jussurandum jurare
 Ne ullum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.

15 Sic ait, risit verò Calypso diva dearum,
 Manuque ipsũ demulsit, verbumque dixit & proloquuta est:
 Iussurandum Calypso. Certè veteranus es, & non incauta sciens.

Qualem certè hunc sermonem excogitasti proloqui?
 Sciãt nunc istud terra & cælum latum supernum,
 20 Et ipsa subterlabens Strygis aqua (quod maximum,
 Iurare Stygiam Juramentum gravissimumque existit beatis dijs)
 paludem Non ullum tibi ipsi damnum malum me consulturam aliud.
 gravissimum dijs Sed ea quidem dispicio & suadeo, quæcunque mihi ipse
 jura- Utique suaderè, si quando me necessitas tantoperè urgeret,
 mentum. Et enim mihi mens est integra, neque mihi ipsi
 25 Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.

Sic loquuta, præcessit diva dearum
 Celeriter, ille deinde post vestigia ivit deæ,
 Pervenerunt ad speluncam cavam dea atque ipse vir.
 30 Et ille quidem illuc resedit in solio unde surrexerat
 Mercurius, Nympha verò apposuit omnem cibum
 Prædentur in Spelunca Edere & bibere, qualia mortales viri edunt.
 Ipsa verò è regione sedis Ulyssis divini.

Huic verò ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.
 35 Hi verò ad fercula parata apposita manus extenderunt.
 Cæterum postquam saturati sunt cibo & potu,
 His certè sermonibus cœpit Calypso diva dearum,

Εὐρήσῃ μῦρο καὶ, ἃ κέν τινι λιμὸν ἐρύκηι.
 Εἴωπαί τ' ἀμφίσσιν· πέρψω δὲ τοὶ ἔρην ὄπιον,
 ὧς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὺ πατρὶδα γαῖαν ἱκνῶ,
 Αἴ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι τοὶ ἔρην ἐν γυῖο ἔχουσιν,
 Οἳ μιν φέρπεργι εἰσινοῦσάι τε κελναὶ τέ.
 ὧς φάτο· βίγη τιν' ἧ πολὺ τλας δι' ὅσον Οὐδαστὺς,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπα πλερέντα ὤρεσθ' ὕδα,
 Ἀλλ' ὅτι δὴ σὺ θεὰ τὸ δὲ μέδεια, ἔδδ' η πομπῶν,
 Ἡ μὲ κίλεια χεδίη πρὸς ἄν μίγα λαῖτα γαλασσῆς,
 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τί· τὸ δ' ἐπὶ ἡῖς ἴστα
 Ωκύποργι πρὸς ὧσιν, ἀγαλλόμεναι Διδὸς ἔρω.
 Οὐδ' ἂν * ἐγὼν αἰκλή σφην χεδίης ἐπιβαίλω,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γα θεὰ μέγας ὄρεγν' ὁμῶστα.
 Μή μοι αὐτῷ πῆμα κρηθὶ βυλευσέμεν ἄλλο.

ὧς φάτο· μείδῃσιν ἧ Καλυψὼ δία θεῶν
 Χείρ' ἧ μιν κατέρειξεν, ἵπτος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζεν.

Ἡ δὲ ἀμειβόμενος γ' ἔειπεν, καὶ ἔκ δότοφ' ὤλκιον εἶδ' ὧς.
 Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπιφράσθης ἀγρεῦστα.
 Ἰσθ' ἡμῶν τὸ δὲ γαῖα καὶ ἔρως ἐν γυῖο ὑπῆρξεν,
 Καὶ τὸ κρητιβόμβρον Στοργὸς ὕδωρ (ὅστις μέγιστος
 Ορεγὸς δεινὸς τετὸς τε πάλαι κρητιβόμβρον θεοῖσι)
 Μητί τινι αὐτῷ πῆμα κρηθὶ βυλευσέμεν ἄλλο.
 Ἀλλὰ τί μὲν νόον καὶ φράσσομεναι, ἄσ' ἂν ἐμὸν πρὸς
 Αὐτῇ μενοειμένῳ ὅτε μοι χρεῖσθ', τὸσσην ἴκηι.

Καὶ γ' ἐμὸν νόον, ἵπτι ἐνείσομεθ', ἔδδ' ἐμὸν αὐτῇ
 Θυμὸς σφίσι σφ' ἵπταισι δῆρι, ἃ καὶ ἐλαλήμεν.

ὧς ἄρα φωνήσας ἠγάπατο δία θεῶν.
 Καρπαλίμως. ὃ δ' ἐπείπερ μετ' ἰχθυα βαῖνε θεοῖο
 Ἰξον ἧ σφ' ὅσον γλαφυρὸν θεὸς ἦδ' ἐκ ἀνέρος.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲρ ἔνθα * καὶ διζεν ἐπὶ θοῦ * ἐνθεν ἀνίστη
 Ερμείας· Νύμφη δ' ἐπὶ θειά πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι,
 Ἐδδ' ἐκ πίνων, δία βροτῶν ἀνδρῶν ἰδοῦσιν.
 Αὐτὴ δ' αἰτίαν ἵξεν Οὐδαστῇ· θεοῖο,
 Τῇ ἧ παρ' ἀμειβόμενον δ' ἐμὸν καὶ ἡμῶν ἦν κεν.
 Οἳ δ' ἐπ' ἐνείαθ' ἱππῶν ὡσεὶ κέλευθον ἰαχῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι,
 Τοῖς ἄρα μῦθον ἔρηκε Καλυψὼ δία θεῶν.

Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὔτῃ δὲ οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵνα· σὺ γ' ἤϊρες καὶ ἔμψης.
 Εἴγα μὲρ εἰδῆις σῆσι Φρεσὶν ὅσσοι τοι αἴσα

5 Κῆδ' αἶνα πλῆσται πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι.

20. Εἰ- Εὐητιάδῃ αὖτις μῦθον * ζῶν ἐμοὶ τίδ' ὀδῶμαι φυλάσσεις,

30. 21. α' Αἰγυπιάδῃ τ' εἴης· ἰμερογυμνὸς περ ἰδέσθαι

αὐτῇ 22. Σὺν ἄλλοισιν, τ' αἶν' ἐέλδωμαι ἤμωμαι πάντα.

παρ' ἑ- Οὐ μὲρ θῶν κείνης γε χερσὶν εὐχόμεαι εἶναι,

μυθί10 Οὐδέ μωας, ἔδδ' φυλῶ. ἰπεί ἔπος ἔδδ' εἴπην

Θνητῆς ἀθανάτησι δόμας καὶ εἶδος ἐρέζων.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηχρος Ὀδυσσεύς

Πότῃ θεῶν, μή μοι τίδ' εἰσο. οἶδα καὶ αὐτὸς

Πάντα μάλ' οὐκ ἔγωγε σῶο περὶ φρονίῳ Πυλῖλόπῃα

15 Εἶδος αἰκιδιότιον, μέγαδός τ', εἰς αἴται ἰδέσθαι.

(Ἡ μὲρ γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρευς)

20. 21. α' Αἰγυπιάδῃ τ' εἴης· ἰμερογυμνὸς περ ἰδέσθαι

αὐτῇ 22. Σὺν ἄλλοισιν, τ' αἶν' ἐέλδωμαι ἤμωμαι πάντα.

παρ' ἑ- Οὐ μὲρ θῶν κείνης γε χερσὶν εὐχόμεαι εἶναι,

μυθί10 Οὐδέ μωας, ἔδδ' φυλῶ. ἰπεί ἔπος ἔδδ' εἴπην

Θνητῆς ἀθανάτησι δόμας καὶ εἶδος ἐρέζων.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηχρος Ὀδυσσεύς

Πότῃ θεῶν, μή μοι τίδ' εἰσο. οἶδα καὶ αὐτὸς

Πάντα μάλ' οὐκ ἔγωγε σῶο περὶ φρονίῳ Πυλῖλόπῃα

15 Εἶδος αἰκιδιότιον, μέγαδός τ', εἰς αἴται ἰδέσθαι.

(Ἡ μὲρ γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρευς)

20. 21. α' Αἰγυπιάδῃ τ' εἴης· ἰμερογυμνὸς περ ἰδέσθαι

αὐτῇ 22. Σὺν ἄλλοισιν, τ' αἶν' ἐέλδωμαι ἤμωμαι πάντα.

παρ' ἑ- Οὐ μὲρ θῶν κείνης γε χερσὶν εὐχόμεαι εἶναι,

μυθί10 Οὐδέ μωας, ἔδδ' φυλῶ. ἰπεί ἔπος ἔδδ' εἴπην

Θνητῆς ἀθανάτησι δόμας καὶ εἶδος ἐρέζων.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηχρος Ὀδυσσεύς

Πότῃ θεῶν, μή μοι τίδ' εἰσο. οἶδα καὶ αὐτὸς

Πάντα μάλ' οὐκ ἔγωγε σῶο περὶ φρονίῳ Πυλῖλόπῃα

15 Εἶδος αἰκιδιότιον, μέγαδός τ', εἰς αἴται ἰδέσθαι.

(Ἡ μὲρ γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρευς)

20. 21. α' Αἰγυπιάδῃ τ' εἴης· ἰμερογυμνὸς περ ἰδέσθαι

αὐτῇ 22. Σὺν ἄλλοισιν, τ' αἶν' ἐέλδωμαι ἤμωμαι πάντα.

παρ' ἑ- Οὐ μὲρ θῶν κείνης γε χερσὶν εὐχόμεαι εἶναι,

μυθί10 Οὐδέ μωας, ἔδδ' φυλῶ. ἰπεί ἔπος ἔδδ' εἴπην

Θνητῆς ἀθανάτησι δόμας καὶ εἶδος ἐρέζων.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηχρος Ὀδυσσεύς

Πότῃ θεῶν, μή μοι τίδ' εἰσο. οἶδα καὶ αὐτὸς

O inclyte Lærtiade versute Ulysses,
 Siccine jam domum charam ad patriam terram
 Protinus nunc vis proficisci: tu verò gaude nihilominus,
 Siquidem scires tua mente, quantos tibi fatum est
 Dolores implere, priusquam ad patriam terram pervenias, §
 Certè hîc manens unâ mecum hanc domum custodires,
 Immortalisque esses, quantumvis cupidus sis videndi
 Tuam uxorem, cujus usque desiderio teneris dies omnes.
 Neque verò certè illa inferior gloriôr esse,
 Nec corpore, neque indole: quandoquidem nequaquam decet 10
 Mortales cum immortalibus corpore & forma contendere.

*Calyppo
 spondet
 Ulyssi
 immortalitatem.*

Hanc respondendo alloquutus est versutus Ulysses,
 Veneranda dea, ne mihi ob hoc succenseas, scio enim ipse
 Omnia rectè, quare te prudens Penelope
 Forma inferior est, proceritatèque coram aspectu. 15
 (Illa quidè mortalis est, tu verò immortalis & senij expers.)
 Sed etiam sic volo & desidero diebus omnibus.
 Domumque redire, & reditus diem videre,
 Quòd si quispiam me malè mulctarit deorû in nigro ponto,
 Patiar in pectore habens patientem animum. 20
 Jam enim valde multa passus sum, & multa pertuli
 In fluctibus & bello, post quæ & hoc illis accedat.

15

20

Sic ait, sol autem occidit & tenebræ subortæ sunt:
 Venientes autem hi in secessum speluncæ cavæ,
 Oblectabantur amore, juxta se manentes. 25
 Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Continuo chlænâque tunicâque induit Ulysses,
 Ipsa verò candidam stolam ingentem induit Nympha,
 Tenuem & gratiosam, zonam autem circumposuit lumbis
 Pulchram, auream, capiti autem imposuit calyptram, 30
 Et tu tandem Ulyssi magnanimo apparabat profectionem.
 Dedit quidem ei securim magnam habilem in manus,
 Ferream, utrinque acuminatam, cæterum in ipsa
 Manubrium perpulchrum, oleaginum fabrefactum.
 Dedit verò deinde asciam politam, dux verò viæ erat 35
 Insulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
 Clethra, populûsque abièsque in cœlum pertingens,

30
*Parat
 navem
 Ulysses.*

Aridæ

- Aridæ dudum vehementer quæ ei navigarent leviter.
 Cæterum postquam ostendit ubi arbores longæ crevissent,
 Rediit quidem domum Calypso diva dearum, (opus:
 Cæterū ipse scindebat ligna, celeriter autē mei absolvebatur
 9 Viginti autem diebus deiecit omnes, dolavit verò ferro.
 Polivit verò scitè, & ad perpendiculum direxit.
 Interea attulit terebras Calypso diva dearum,
 Terebravit verò omnia, & commisit inter se;
 Clavis autem hanc & compaginibus aptavit,
 10 Quantum quisque fundum navis circumscribit faber
 Oneratæ latæ, bene peritus fabrilis artis.
 Tantam latam ratem confecit Ulysses.
 Tabulata vero erigens compingens frequentibus foris rectis
 Faciebat, cæterum longos asseres in summo imponebat:
 11 Et verò malum fecit, & antennam congruentem ei.
 Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret,
 Communivit autem ipsam cratibus undique saliginis,
 Fluctuū propugnaculū ut forèt, multā ingessit autē materiā.
 Interea verò linthea attulit Calypso diva dearum,
 20 Velis conficiendis, ille benè confecit & ista.
 Et rudentes antennarum & veli funes ligavit in ea.
 Vectibus sanè hanc deduxit in mare vastum.
 Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia.
 Quinto verò dimisit ab insula diva Calypso
 25 Vestēsque indutum odoratas & lavatum.
 Imposuit autem utrem dea nigri vini
 Alium, alium aquæ magnum, & viatica
 In peram, item ei posuit obsonia animum firmantia plurima:
 Ventum verò misit innocuum placidūque,
 30 Lætus verò vento secundo extendit vela divus Ulysses.
 Cæterum ipse temonem gubernabat artificiosè
 Sedens, neque ei somnus palpebris incidebat,
 Pleiadesque contemplanti, & tardè occidentem Bootem,
 Ursamque quam & Currum cognomento vocant,
 35 Quæ ibidem vertitur atque Orionem observat.
 Sola verò expers est aquarum Oceani.
 Etenim ipsam jusserat Calypso diva dearum

Αὔα πάλαγ, αἰεὶ κηλα, πᾶσι τοῖσι πλοῦσι ἐλαφρῶς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δειξέει δῖος ἄνθρωπος μακρὰ πεφύκει,
 Ἡ μὲν ἔβη παρὰ δῶμα Καλυψίδος διαΐαν.
 Αὐτὰρ ὁ πέμπετο δούρην· ἴσως δὲ οἱ λύντο ἔργον.
 Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντας· πελέκησεν δ' ἄρ' αὖτε χαλκῷ,
 Ζέσσι δ' ἐπισταμόντας, καὶ ἐπὶ σκάμῳ ἰθὺς
 Τόφρ' αὖτ' ἐνέκε τέρπεσθαι Καλυψίδος διαΐαν.
 Τέτρενεν δ' ἄρ' αὖτε πάντας, καὶ ἔρρασεν ἀλλήλοισι.
 Γόμφοισι δ' ἄρ' αὖτε πλὴν καὶ ἄρ' αὖτε ἔρρασεν.
 Οὐδ' ὅσον τις τ' ἔδαφος ἰσὺς τρεῖς ὀνύχων ἀντὶς
 Φορέειδ' εὐρείης, εὐ εἰδὼς πεπτοσυνών,
 Τόσον ἐπ' εὐρείῳ χερσὶν ἀντὶς Ὀδυσσεύς.
 Ἰκεῖα δ' ἔσθ' αἰεὶ, ἀρῶν ἡμέρας ἡμεῖς ποιοῦμεν,
 Ποῖα, ἀπὲρ μακρῶσι ἐπηκτινέδωσι τελευτῇ.
 Ἐν δ' ἔστιν ποῖα, καὶ ἐπὶ κελῶν ἀρῶν αὐτῶν.
 Πρὸς δ' ἄρ' αὖτε πηδάλιον πεπτοσυνών, ὅφρ' ἰθὺς αὖτε,
 Φορέει δὲ μιν ῥίπται ἀλγυμῶσι οἰσύνῃσι,
 Κυματὸς εἰλαρ ἔμμεν· πολλὰ δ' ἐπὶ χεῖρας ὕλην.
 Τόφρ' αὖτε φαίει ἐνέκε Καλυψίδος διαΐαν,
 Ἰσὶα ποιήσας, ὅδ' εὖ τεχνήσεται καὶ πᾶς.
 Ἐν δ' ὑπὸ τῶν τε κελῶν τε πόδας τ' ἐοῖδ' αὖτε ἐν αὐτῇ.
 Μαχλοῖσιν δ' ἄρ' αὖτε πλὴν καὶ κατὰ νύκτιν εἰς αἶλα δῖαν.
 Τίτρεται ἡμέρ' ἔμμεν, καὶ καὶ τίτρεται ἅπαντας.
 Τῶν δ' ἄρ' αὖτε πῆμ' αὖτε πῆμ', ἀπὸ νύκτιν δια Καλυψίδος
 Εἰμὲν τ' ἀμφοῖς ποῖα ἡμέρας, καὶ λῦσας.
 Ἐν δὲ οἱ ἀσκήν ἔθνη ἡμέρας ποῖα ποῖα
 Τὸν ἔπειτα, ἔπειτα δ' ὕδατος μέγαν· οὐδ' ἔμμεν
 Κωρύκεν, ἐν δὲ οἱ ὄψα πῆμ' αὖτε ποῖα ποῖα.
 Οὐδ' ὅσον ἔθνη ἀπὸ νύκτιν τε λῦσας τε.
 Ἡγήσων δ' ἄρ' αὖτε πῆμ' αὖτε πῆμ' Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ὁ πηδάλιον ἰθὺς αὖτε τεχνήσας
 Ἡμέρ' αὖτε ἐπὶ οἱ ὕπν' ἐπὶ βλεφάρων ἐπὶ πῆμ'
 Πληιάδας τ' ἰστροῦν καὶ ὄψα δούρην Βοώτιον,
 Ἀρκτον δ' ἔμμεν καὶ ἀμφοῖς ἐπὶ κελῶν κατὰ νύκτιν,
 Ἡ τ' αὖτε ἡμέρας, καὶ τ' Ὀδυσσεύς.
 Οἱ δ' ἄμμορον ἐπὶ ποτὶ νύκτιν Ὀδυσσεύς.
 Τὴν γὰρ δὲ μιν αἰσῶν Καλυψίδος διαΐαν

Πάντα πορεύμεναι ἐπ' ἀεὶ στεφ' χιερὸς ἔχοντα.
 Ἐπεὶ ἡ κείδεται μὲρ πλεῖν ἡμῶτα ποιεῖ πορεύων,
 Οὐτω κελιδεμένη δ' ἑφάνη ὄρεα σκιάοντα
 Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχυσον πύλον αὐτῶ.

3 Εἶσατο δ' ὡς ὅτι μιν ἐν ἡερεφὶ πόντων.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνίων κρείων Εἰοσίχων,

Τηλόθην ἐκ Σολύμων ὄρειαν ἰδὼν· εἶσατο γάρ οἱ

28. ἐπι- Πόντον * ἐπιπλεῖων. ὁ δ' ἐχέσατο κερῶδι μάλλον
 πλεῖων Κινήσας ἡ κέρη ὥστε π' οἱ μυήσατο θυμὸν,

10 Ω πόποι, ἡ μέλα δὴ μετιβύλευσας θεοὶ ἄλλως

Ἀμφ' Οδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπιασιν ἐόντ'.

Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης χερσὶν, ἐνθά οἱ αἶσα

28. πῆ- Ἐκφυγάνει * μίτρα πείρης οἰζύ' ἢ μιν ἰχάνει.

28. ερ- Ἀλλ' ἐπ' μὲρ μιν φημι αἰδῶν ἐλάαν κρηστήτ'.

15 Ὡς εἰπὼν, ζυῖαναι νεφίλας, ἐπείραξε ἡ πόντον,

Χερσὶ τρέλαινας ἰλῶν· πύσας δ' ὀρθύωνι αἶλλας

Παντοίων αἰέμων. Ζυῶ ἡ νεφέεσσιν ἡλύψα

28. πῆ- Γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁράει δ' ἔρανόθην νύξ.

πίπτι, Σωὶ δ' εὐρὺς τε Νότιος * τ' ἐπισσι, Ζέφυρος τε δυσαιῆς,

20 Καὶ Βορρὴς αἰθρηγέτης, μίτρα κῦμα κυλίσδων.

Καὶ τότε Οδυσσῆ' ὅτε λυτο γυνάικα καὶ φίλον ἦτορ·

Οχλήσας δ' ἄρα εἶπε ὥστε π' οἱ μεγαλήτορα θυμὸν,

Ὡ μνηστῆρ' ἀειλὸς, τί νυ μοι μεκίστα γένηται.

Δείδω μὴ δὴ πάντα θεῶν ημερετρία εἶπιν,

25 Ἡ μὲ ἴφασ' ἐν πόντι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκίεσθαι.

Ἀλλὰ ἀναπλήσειν τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Οἷοισι νεφέεσσιν ὥστε φει εἶργον ἐνὶ ῥῶν

Ζεὺς ἐπείραξε ἡ πόντον ἐπιπείρησιν δ' αἶλλας

Παντοίων αἰέμων νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὀλεσθός.

30 Τελὲς μέγας Δαναοὶ καὶ τετράκισ οἱ τότε ὄλοντο

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χέρον Ἀτρεΐδης φέροντις.

28. καὶ Ὡς δὴ ἔχων ὅφειλον θανέειν καὶ πότμον ἐπιπείρειν

28. δὴ Ἡμεῖς τῶ ὅτι μοι τελεῖται χαλκήρεα δουρῶ

Τρώεσσιν ἐπὶ ῥίψας ὥστε Πηλείωνι θανάτῳ.

35 Τῶ κ' ἐλάχον κτερίων, καί μιν κλέ' ἦρ' Ἀχαιοί.

Νῦν δὲ με λευγαλίᾳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,

Ὡς ἄρα μιν εἰπὼν ἐλάσιν μίτρα κῦμα κατ' ἄπρης,

Ponto navigare ad sinistram manum habentem,
 Septemdecim quidem navigabat dies iter faciens marinum,
 Octodecimo verò apparuerunt montes umbrosi
 Terræ Phæacum, quâ proximum iter erat illi.
 Apparebat veluti scutum in obscuro ponto.
 Hunc verò ex Æthiopum terra rediens potens Neptunus
 E lōginquo ex Solymorū mōtibus cōspexit, cōspicatus enim
 Pontum navigans, hic efferbuit corde vehementius. (erat
 Movens autem caput ad suum dixit animum,

O dij, profectò jam consultarunt dij aliter
 De Ulysse, cūm ego apud Æthiopas essem:
 Atque adeò Phæacum terram propè, ubi ei fatum est
 Effugere magnam metam ærurnarum, quæ ipsum occupat:
 Sed adhuc ipsum credo satis miseriarum subiturum.

Sic loquutus, collegit nubes, & commovit pontum
 Manibus tridente capto, omnes autem concitavit procellas
 Omnium ventorum nubibus autem operuit
 Terram simul & pontum. ruit autem e cælo nox.

25
 Neptu-
 nus Ulys-
 sem tem-
 pestate
 quatit.

Simul Eurúsque Nothúsque incidit, Zephyrúsque vehemens,
 Et Boreas serenus ingentem fluctum provoluens.
 Et tunc Ulyssis solvebantur genua & amicum pectus.

20

Tristatus sanè dixit ad suum magnanimum animum,
 Heu me miserum quid mecum tandem fiet?
 Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,

Quæ me dicebat in mari priusquā in patriā terrā pervenirem,
 Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.

Qualibus nubibus coronat cælum larum
 Jupiter: commovit autem mare, sæviunt verò procellæ
 Omnium ventorum, nunc mihi præsens grave exitium,
 Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt
 Troja in lata Atridis gratificantes.

30

Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi
 Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas
 Troës contorserunt circa Achillem mortuum.
 Tū fortitus esse parentalia, & meā gloriā celebrassent Græci.
 Nunc me tristi morte fatum est perire.

Sic certè ipsum loquutum pepulit ingens fluctus à vertice.

Horren-

Ulysses
excuti-
tur rate
vi temp-
oratis.

Horrendum irruens, invertit autem prorsus ratem.

Longè verò à rate excidit, clavum autem

Ex manibus projecit, medium autem malum ei fregit

Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.

9 Longè autem velum & antenna incidit ponto,

Illum verò sub aqua detinuit longo tempore, neque potuit

Valdè statim emergere, magni sub fluctus impetu.

Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypso,

Tandem emerſit, ex oro autem evomuit salſuginem

30 Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.

Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,

Sed impetu facto in fluctibus apprehendit eam.

In medio autem sedit finem mortis effugiens,

Hanc ferebat ingēs fluctus per undarū impetū huc atq; illuc.

15 Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas

Per campos, densæ autem invicem coherent :

Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat ut ferret,

Interdum vero rursus Eurus Zephyro cessit ut persequeretur

20 Hunc vidit Cadmi filia pulchris talis Ino

Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis vocem habens :

Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem,

Hæc Ulysssem misera erat vagabundum dolores habentem,

Mergo verò asimilis volatu emerſit è gurgite,

25 Sedit autem in rate, & ipsum sermone alloquuta est,

Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens,

Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit ?

Non jam te perdet, licet hoc summo opere studens.

Sed certè sic fac (videris mihi non imprudenter facturus)

30 Vestibus his exutis, ratem ventis ferre

Derelinque, cæterum manibus natans quære reditum

Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.

Accipe hanc vittam, & sub pectore extendas

Immortalem, neque tibi sit pati timor, neque perire.

35 Porro postquam manibus continges littus,

Rursus resolvens, proice in nigrum pontum,

Longè à continente, ipse autem seorsum averſus sis.

Ulysses
naufra-
gus à Leu-
cothea
juvatur.

Sic

Δεινὸν ἐπισημῶν, ἀπὲρ ἢ χιθῶν ἐλάλιξεν.

Τῆλε δ' ἀπὸ χιθῶνος αὐτὸς πίσι, πηδάλιον ἢ

Ἐκ χειρῶν παρήκα· μέσση δὲ οἱ ἴσιν ἔατο

Δεινὴ μισσημῶν ἀνέμων ἐλθέσθαι θυλάκα.

Τηλεῖ ἢ παρῶν κ' ἐπικρατοῖ ἔμπιστο πότμη

Τὸν δ' ἄρ' ὑπεβρυχα θῆκε πολλὰ χερσίν, ἐδὲ δυνάσθη

Λίψα μάλ' ἀναχθῆναι μεγάλα ὑπὸ κύματος ὀρμῆς.

Εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε πρὸς οἱ πρὸς δῖα Καλυψών.

Ὅψεν ἢ δὴ ῥ' αἰεδὺν, σέμετος δ' ἐξέπυσεν ἄλμυρον

Πικρὺν, ἢ οἱ * πολλὰ δ' ἀπὸ χερσὶν ἐκλάρυσεν.

Ἀλλ' ἐδ' ὡς χιθῶνος ἐπικλήτετο τειρόμενος παρ,

Ἀλλὰ μισσημῶν ἐν κύμασιν, ἐκλάσσετ' αὐτῆς.

Ἐν μέσση ἢ καλῶς, τέλος θανάτου ἀλείψαντο

Τῶν δ' ἐφόρει μέγα κύμα κ' ῥόον ἔνθα κ' ἔνθα.

Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φερίησιν ἀκάνθας

Ἀν' πιδόει πυκιναὶ ἢ παρὲς ἀκλήλησιν ἔχονται.

Ὡς τῶν ἀν' πύλας ἀνέμοι φέρον ἔνθα κ' ἔνθα.

Ἀλλοτε μὲν τι Νότος βορέη παρβάλλεσκε φέροντα.

Ἀλλοτε δ' αὐτ' Εὐρὺς Ζεφύρεα εἴξασκε διώκεν.

Τὸν * ἢ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ κακίσφυρος Ἰνώ

Λευκοθήη, ἢ πρὶν μὲρ ἔλκε βροτὸς * αὐδήσασα,

Νυν δ' αἰλὸς ἐν πελάγεσσιν ἦν ἐξ ἔμμερος πρῆξι.

Ἡ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν αἰσώμενος, ἄλγε' ἔχοντα,

Λιθύη δ' εἰκῆα * πατὴρ αἰεδύσαστο λίμνης.

Ἰζὲ δ' ἐπὶ χιθῶνος * πολυθέσμου, εἰπέ τι μῦθον.

Κάμμορε, τίπτε τοι ᾧδ' Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ὡδύσαστ' ἐκπαγλῶς, ὅτι τοι κρητὰ πολλὰ θυτεύει;

Οὐ μὲρ δὴ σι κρητὰ φησὶ μέγα παρ μνηστῶν.

Ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' * ἔρξαι (δοκίμης δὲ μὲρ ἐκ ἀπινύσσων)

Εἴματα θωπ' ἀπιδύς, χιθῶν ἀνέμοισι φέροντα.

Κάκιστ' ἀπὲρ χεῖρας ἴων, ἐπικρατοῖ νότος

Γαίης Φαίηκων, ὅτι τοι μὲρ ἴσιν ἀλύξαι.

Τῇ ἢ τότε κρηδεμένοι ὑπὸ σέμετος πίνυσσεν

Ἀμφοτέρων· ἐδὲν τι παρῶν δὲ * ἐδ' ἀπιδύσας.

Ἀπὲρ ἐπὶ χεῖρας ἐφάψαι ἠπείρου,

Ἀψ' ἀπιδύσας * βαλέειν εἰς οἶνον πότμη,

Πολλὸν ἄν' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ γαστρὸς τρεπίσας.

5

10' 25.
πυλάων

15

20' 25.
δ' εἶδεν25' 25.
δήσασα25' 25.
πυλάων25' 25.
μνηστῶν25' 25.
μνηστῶν30' 25.
πυλάων25' 25.
μνηστῶν35' 25.
μνηστῶν35' 25.
μνηστῶν

Ὡς ἄρα φωνήσασα καὶ κρηδεῖμνον ἰδὼκειν·
 Αὐτὴ δ' αἶψ' εἰς πότιν ἰδύσατο κυμαίνοντα,
 Αἰθὴν εἰκῆα· μέλαν δὲ ἰ κύμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ ὁ μιν μίεζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

ζ Οχλήσας δ' ἄρα εἶπε ὥς οἱ μεγαλήτορα θυμὸν,
 2ε. αὐτὴ Ωμοῖ ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίνησι δόλον + ἄλλον
 Ἀγνῶστω, ὅτε με χιδῖος λυποδῶμαι ἀνώγει.
 Ἀλλὰ μάλ' ἔγωγε πίσυμ'· ἵππ' ἐκὼς ἐφ' ἡλμυῖσι
 Γαῖαν ἰγὼν ἰδόμεν ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι·

10 Ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δακρυῖ δέ μοι εἶναι ἄριστον·
 Οφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονήσιν ἀρήρη.
 Τόφρ' αὐτῆ μὲν κ' ἐγὼ τλήσομαι ἄλγα παύχων·
 Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ μοι χιδῖν λῆξ' κύμα πινάξῃ,
 Νήσομ'· ἵππ' ἔγωγε πᾶσα παροῖσσι ἀμείνον.

2ε. 15 Ἔως ὃ γαῖαν ὤρμαινε κτ'· φρεῖνα + κ' κτ' θυμὸν,
 δι. Ωρεῖ δ' ἐπὶ μίγα κύμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅδυσ- Δεινόν τ' ἀρκαλίον τι κατηριφίς· ἤλασεν δ' αὐτὸν·
 σεύς, Ὡς δ' αἰετος ξανὸς ἦεν ἡμῶνα πινάξῃ
 Καρφαλίῳ, τὸ μὲν ἄρ' ἐτι δισκίδαρ' ἄλλουδ' ἄλλη·

20 Ὡς τ' δούρατα μεκρεῖ δισκίδας· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀμφ' ἐν δούρατι βαῖτε, κίληθ' ὥς ἵππον ἱλακῶων,
 Εἴσεται δ' ἐξαπίδωνι πῆ οἱ πύρε δῖα καλυψά·

2ε. 25 Αὐτίκα ὃ κρηδεῖμνον ὑπὸ + στήθεσσι πένυσσιν·
 νεῖσι· Αὐτὴν ὃ πρὸς ἡλὸς ἀλὶ κρήπιδος χεῖρ' ἐπὶ πτεσσεύς.

25 Νηχιδῶμαι μεμνῶς· ἴδ' ὃ κρείων ἑνοσίχθων,
 Κινήσας ὃ κρήνη ποτὶ δὴν μυθήσατο θυμὸν,
 Οὕτω νῦν κρητὰ πολλὰ παύων ἁλώω κτ'· πότιν,
 Εἰσάκειν ἀνθρώποισι Διοτρεφείας μιν γείης.
 Ἀλλ' ὦδ' ὥς σ' ἐολπὶ ἐνόεσθαλ' κρηστήτης.

30 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἱμάσιν κρηδεῖμνος ἵππας,
 Ἰκετο δ' εἰς Αἰγᾶς ὅθι οἱ κλυτὰ δῶματ' ἔασι.
 Αὐτὰρ Ἀδλῶαίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν·
 Ἥ τει τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησεν καλὸν ἄνδρα,
 Παύσασθ' δ' ἐκέλευσε καὶ ἐνὶ Ἀδλῶαίᾳ πάντας·

35 Ὡς δ' ἐπὶ κρατερὸν Βορέην, ὥς ὃ κύματ' ἔαζεν,
 2ε. ὅδ' Ἔως + ὅγε Φαίηκεσσιν Φιληρέτμοισι μιν γείη
 Διογενὲς Ὀδυσσεύς, γένετον καὶ κῆρας ὠλύζας,

Sic certè loquuta dea vittam dedit :

Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem;

Mergo adsumilis, niger verò ipsam fluctus obtexit.

Cæterùm ipse hæsitabat patiens divus Ulysses,

Ingemiscens autem dixit ad suum magnanimum animum, §

Heu mihi ne quis mihi struat dolum alium

Immortalium, quando me à rate descendere jubet.

Sed facilè neutiquam parebo : quoniam longè ab oculis

Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse :

Sed sic faciam, videtur verò esse optimum. 10

Quam diu sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,

Tamdiu hic manebo & sustinebo dolores patiens.

Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,

Natabo, nam mihi promptum est excogitare commodius.

Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,

Excitavit ingentemque fluctum Neptunus terræ quassator, Neptu-

Horrendumque gravem & excelsum : impulit autem ipsum. nus in

Veluti autem ventus vehementer spirans palearū acervū con- Ulysses

Aridarum, quas quidem dissipat alias alio : (quassat

Sic ipsius tabulata longa dispersit : porrò Ulysses (lens : 10

In unū lignū conscendit, veluti equū divaricatis tibijs impel-

Vestes autem exuit, quas ei præbuit diva Calypso

Statim autem vittam sub pectus extendit.

Ipse autem, pronus in mare cecidit manus extendens,

Natare cupidus, vidit verò rex Neptūnus, 15

Movens verò caput ad suum loquutus est animum,

Sic nunc mala plurima passus erra per mare,

Donec ad homines à Jove nutritos accedas :

Sed neque sic tesperò irrisurum ærumnas.

Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos, 30

Pervonit autem ad Ægas, ubi ei inclytæ domus sunt,

Cæterùm Pallas filia Jovis alia cogitavit,

Atque aliorum ventorum obstruxit vias :

Quiescere verò jussit, & consopitos esse omnes.

Excitavit autem velocem Boream, fluctus autem fregit, 35

Donec ipse Phæacibus rei nauticæ studiosis misceretur

Inclytus Ulysses, morte & fato evitato effugiens,

Hic duas noctes, duosque dies in fluctu nigro
Errabat : sæpè ei cor ante oculos proponebat mortem.
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas

- 5 Erat tranquilla, ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu levatus.

Ut autem desiderata vita filijs apparet
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens
Diu contabescens, infestus autem ei ingruit deus,

- 10 Optatò verò hunc dij à morbo liberarunt :

*Ulysses
ad Phæa
ceuses
defertur*

Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.

Natabat verò nitens pedibus continentem conscendere :

Sed cùm tantùm abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,

- 15 Murmurabat ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendū eructās, obducta autē erāt omnia maris aspergines
Non enim erant navium portus capaces neque secessus,
Sed littora projecta erant scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor.

- 20 Ingemiscens verò dixit ad suum magnanimum animum,

Heu mihi : postquam terram insperatam dedit videre

Jupiter, atque adeò has undas sulcans penetravi,

Egressus nusquam apparet ex mari cano foras.

Extra enim saxa acuta, undique autem fluctus

- 25 Fremuit impetuosis. plana verò eminet petra.

Propè autem profundum mare, & nullo modo licet pedibus
Consistere ambobus, & effugere ærumnas.

Ne fortasse egredientem jaciat ad lapidosam rupem.

Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.

- 30 Si verò adhuc ultrà natabo, si alicubi inveniam

Littora fluctu percussa, portusque maris,

Vereor ne me rursus abripiens procella,

Pontum in piscosum auferat graviter ingemiscentem,

Aut etiam mihi & cete immittat magnus deus

- 35 Ex mari, velut plurima nutrit clara Amphitrite,

Novi enim quàm mihi insensus est inclytus Neptunus.

Interea dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,

Interea

Ἔνθα δ' αὖ νύκτας * δύνει ἡμέραι κύμασι πηγαῖ
 Πλάζετο· πολλὰ δ' οἱ κρηδὴν ὠρυπόωντο· ὅληθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτη ἡμέρ' ἐὺπλόκαμος τίλει· ἥως,
 Καὶ τότε ἔκκευτ' αἰετος μὲρ ἱπαινύσατο, ἠδὲ γαλήνη

28. δι-
 οτ'

Ἐπαιτο νηυσὶν· ὃ δ' ἄρα χερσὶν εἰσιδὲ γαῖαν,
 Οἷον μάλα ὠρυδῶν, μεγαλὴ ὑπὸ κύμασι κρηδεῖς.
 Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίῃ βίοντες παῖδες φανείη
 Πατρός, ἐς εὖ νῆσ' αἰετὶ κρητὴρ ἄλλα παύσας,
 Διερὴν τηρόμεν, συγερὸς δ' οἱ ἔχουσι δαίμων,

5

Ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 Ὡς Οδυσῆ' ἀσπασεῖν εἰσάτο γαῖαν κ' ὕλην·
 Νῆχ' δ' ἱπαιγόμενον ποσὶν ἠπείρου ἱπιβλήσας·
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπλῶ ὅσσοι τε γένοιτο βοήσας,
 Καὶ δὴ δύνουσι ἄκρουσι ποτὶ ἀπιδάδουσι θαλάσσης.

10 28.
 Απασ-
 σίας

Ρόχθαι γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείρου
 Δφνέει ἐρευγόμενον, αἴλυτο ἧ παρ' αἰὸς ἄχνη.
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμνῆς νηῶν ὄχραι, εὐδ' ἱπινυαί.
 Ἀλλ' ἀκταὶ ὠρυβλήτες ἔσαν· ἀπιδάδες τε παύροι τε.
 Καὶ τότε Οδυσῆος λυτο γυνώσκει κ' φίλον ἦτορ.

15

Οχλήσας δ' ἄρα εἶπε ὥρως ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
 Ὡ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν αἰετὶα δῶκεν ἰδιδάξαι
 Ζεὺς, κ' δὴ τόδε λαῖτμα δαγτημένης ἱπέρησται,
 Ἐκβάσας ὅπῃ φαίνει· αἰὸς πολυῖο δ' ὤρεξι.
 Ἐκποδὴν μὲρ γὰρ πάρος ὄξεις, ἀμφὶ δ' αὖ κύμα

20

Βίβρουχον ῥέον, λίσσῃ δ' ἀναδέδραμι πίτρη.
 Ἀγχιβάθης δ' ἡλάσσεται, κ' ὅπως ἐπὶ πόδες αἰνῶν
 Στήθεσσι ἀμφοτέρωσι, κ' ἐμφυζέειν κακότητα,
 Μήπως μὲ ἐκβαίνοιντο βάλλῃ λίπαι ποτὶ πίτρη
 Κύμα μίγ' ἀρπαξίας, μελέην δ' ἐμοὶ ἔσσηται ὄρεμή.

25

Εἰ δ' ἐπὶ ὅτ' ὠρυβλήτης παρασηξομαι, ἧν πῦρ ἰφύερα
 Ἡῖοιαι τε ὠρυβλήτης λιμνῆς τε θαλάσσης,
 Δείδω μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπαξάσῃ θύελλα
 Πόιντο ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον βαρεῖα στείνοντα,
 Ἡ ἔπ' ἐμοὶ κ' ἡγήσας ἐπισσύνῃ μέγα δαίμων

30

Ἐξ αἰὸς οἶά τε πολλὰ τρέφει κλυτὰς Ἀμφιτρίτη.
 Οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδῶδυσσιν κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 Ἐπεὶ ὁ ὤν' ὄρεται κτ'· φρένας κ' κτ'· θυμὸν.

35

Τόφρα δ' εἰ μιν μίτρα κῦμα φέροι τευχέων ἐπ' ἀκτῶν.
 Εὐθ' ἀπὶ ῥιγῶς τε δρύφῃ, λυγρὸν δ' ὅτε ἀφ' ἡλίου,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ ῥῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφοτέρησι ἣ χερσὶν ἐπισσύνῃσιν· λάβοι πέτρης.

5 Τῆς ἔχτο σταχυν, εἰς μίτρα κῦμα περὶ ἤλθῃ.
 Καὶ τὸ μῦρ ὡς ὑπάλυξε· παλιρρόδιοι δ' εἰ μιν αὖτις
 Πλήξιν ἐπισσύνῃσιν, τηλὲ δ' εἰ μιν ἔμβολοι πύργων.
 Ὡς δ' ὅτε Παλῦποδος θαλάμης ἐξελησθῆσαν
 Πρὸς κρηνηδονόφιν πυκινὰ λαίηδες ἔχονται.

10 Ὡς τῷ ὥς πέτρῃσι θρησείων ἀπὸ χειρῶν
 Ριγῶι ἀπὸ δρύφῃ, τὸν ἣ μίτρα κῦμα καλύψεν.
 Εὐθὰ κε δὴ δυνάμεος ὑπερ μέγαν ὤλειτ' Ὀδυσσεύς,
 Εἰ μὴ ἐπιφροσυνῶν δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Κύματος ἐξαναδὺς τί τ' ἐρεῖ γατὰ ἠπειρὸνδε,

15 Νῆχε παρέξ ἐς γαῖαν ὁρώμεν, εἴ που ἐφύρει
 Ηἰσας τι ὠδὴν πλῆγας λιμνῆς τε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κτ' εἴμα καλλιρροῖο
 Ἰξενίον, τῇ δὴ οἱ εἴσαιτο χῶρος ἄριστος,
 Λαῖος σιτροῶν, καὶ ἐπὶ Κέπας ἡ αἰετῶν.

20 Ἐρην ἣ παρέρχονται, καὶ εὐχάτο δὲ κτ' θυμῶν,
 28. πο- Κλυθὶ ἀναξ ὅς τ' ἰοῖ. * πολὺ κίστες δ' εἰ σ' ἰχθυῖν,
 λυλίσιν Φεύγων ἐκ πόντοιο Πησειδάωνος σπῆταις.
 Αἰδοῖος μῦρ τ' ἐπὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀνδρῶν ὅστις ἰκνέται ἀλώμεν, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν

25 Σόν τε ῥέον σά τε γυνάτ' ἰχθυῶ πολλὰ μετρήσας.
 Ἀλλ' ἐλίσσει ἀναξ, ἐκείτης δ' εἰ εὐχόμεαι εἶναι.
 Ὡς φάθ'. ὁ δ' αὖ τίς περ παῦσιν ἰὸν ῥέον, ἔχῃ ἣ κῦμα.
 Πρὸθεν δ' οἱ ποίησεν θαλερύν· τὸν δ' ἐσάωσιν
 Ἐκ ποταμοῦ παρέρχας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γυνάτ' ἔλαμψε.

30 Χεῖρας τε σῆμαρδας· ἀλλ' ἦ δ' ἐδμετο φίλον κτῆρ.
 Ὡς δ' ἣ χερα παίει, θαλασσῇ ἣ κήκει πολλῇ.
 Ἀν' εἴμα τε ῥιγῶς τε· ὁ δ' ἀπνευστος καὶ αἰανδὸς
 Κεῖτ' ὀλιγηπλέων, κύματος δ' εἰ μιν αἰνὸς ἰχθυῖν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀμπνυτὸ, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθ.

35 Καὶ τότε δὴ κρήδεμνοι ἀπὸ ἰο λῦσας θεοῖο,
 Καὶ τὸ μῦρ ἐς ποταμὸν ἀλιμευρήνται μετῆκεν,
 Ἀψ' δ' ἔφειν μίτρα κῦμα κτ' ῥέον· αἰψά δ' ἄρ' ἰγὰ

Interea ipsum magnus æstus tulit ad asperum littus.
 Ibi sanè cutem lacerasset, simulque ossa fregisset,
 Nisi in mentem indidisset dea cæsia Minerva.
 Ambabus verò manibus irruens apprehendit petram,
 Quà amplectebatur ingemiscens, donec ingens fluctus præ- 5
 Et hunc effugit, retrofluens vero ipsum rursus (terijisset.
 Percussit irruens, longè autem ipsum iniecit ponto.
 Sicut autem Polypodis è suo domicilio extracti
 Acetabulis multi lapilli adhærescunt :
 Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus 10
 Cutis lacerata erat : hunc verò ingens fluctus obtexit,
 Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
 Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerva :
 Ex fluctu emergens qua propellitur ad littus,
 Præternatabat in terram circumspiciens, sicubi invenerit 15
 Littorâque fluctibus percussa portusque maris.
 Sed quando certè fluvij ad ostia pulchrisfluentis
 Pervenit natans, illic ei visus est locus optimus
 Æquabilis petris, & tectum erat à ventis.
 Agnovit autem profluentem, & supplicavit suo in animo. 20
 Audi rex quisquis es, valdè supplex ad te venio
 Fugiens ex ponto Neptuni iras,
 Venerabilis quidem est etiam immortalibus dijs
 Ex hominibus quicunque venit errâs, quemadmodû ego nunc
 Ad tuum fluentum, tuâque genua accedo plurima passus. 25
 Sed miserere rex, supplex tibi esse præ me fero.
 Sic ait, ille continuò sedavit suû fluentû, continuit & fluctû.
 Ante eum fecit tranquillitatem, hunc autem servavit
 In fluvij ostijs, ille verò utrumque genu flexit,
 Manusque fortes, mari enim afflictus charâm cor erat. 30
 Tumebat verò corpore toto: mare autem manabat copiosum
 Per osque naresque ille vero absque anhelitu & voce (serat.
 Jacebat animo deficiēs, vehemēs autē ipsû defatigatio inva-
 Sed postquam respiravit, & in mente animus collectus est
 Tum certè vittam à se soluit deæ,
 Et ipsam fluvium in saluginosum immisit. (autem Ino 35
 Rursus autem ferebat ingens fluctus per aquæ decursû: statim
 Susce-

Ad nau-
fragi Vlyc-
sis pre-
ces Cal-
lio re-

fluxum
si ait.

35
Vlysses
expouit-
tur tex-
tae.

Suscepit manibus charis : ille vero ex fluvio secedens
 Junco recubuit, osculatus verò est almam tellurem.
 Ingemiscens sanè dixit ad suum magnanimum animum,

Heu mihi quid patior, quid mecum tandem fiet ?

- 5 Si etenim in fluvio difficilem per noctem excubias egero,
 Timeo ne me simul frigus malum & vegetans ros
 Imbecillitate conficiat afflictum animum.

Aura autem ex fluvio frigida spirat matutino tempore.

Si verò ad clivum conscendens, & umbrosam sylvam

- 10 Arbustis in densis dormiero, etiam si cesset
 Frigus & lassitudo, jucundus vero mihi somnus irrepat :
 Vereor ne feris laceratio & præda fiam.

Sic sanè ei deliberanti visum est satius esse :

Festinabat ad sylvam, hanc autem propè aquam invenit

- 15 In circumspicuo loco, duo sanè ingressus est arbusta
 Una adnata : hoc quidem oleastri, alterum autem olei.
 Hic neque ventorum perfrat vis humida spirantium,
 Neque anquam sol lucens radijs percussit.

Neque imber penetrabat penitus. sic sanè densa

- 20 Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulysses
 Subijt, statim verò cubile messuit manibus suis
 Latum, foliorum enim erat copia affatim ingens,
 Quantum ad duos vel tres viros tegendos sat esset
 Tempore hyberno, etiam si potissimum sæviat.

- 25 Illum quidem videns lætatus est patiens divus Ulysses.
 In medio autem cubuit, copiam verò superingessit foliorum.
 Quemadmodum cum quispiam cineri torrem abscondit nigro
 Agro in extremo, cui non adsunt vicini alij,
 Semen ignis servans, ut ne aliunde incendatur :

- 30 Sic Ulysses folijs absconditus erat, huic sanè Pallas
 Somnum in oculis fudit, ut ipsum quiescere faceret citò
 Ab anxio labore, charas palpebras abscondens.

Δίξατο χερσὶ φίλησιν. ὁ δ' ἐν ποταμῷ ῥιπασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίθη, κύσι δ' ἑίδωρον ἄρουρον.

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε σφῶς δὲν μεγάλη τρεφὶ θυμῶν,
Ὡμοῖον, τί πάῃ, τί νύ μοι μήκιστος γένηται.

Εἰ μὲρ κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,

Μή με' ἄμυνδ' εἴδῃ περικὴ καὶ γῆλυς ἑρση

Ἐξ ὀλιγηπείλης δαμάσῃ κισσόφθορα θυμῶν,

Αὔρη δ' ἐν ποταμῷ ψυχρῇ πίει ἡῶδι σφῶς.

Εἰ δέ κεν ἐς κλισίῳ ἀναβῶς καὶ δαίσιον ὕλῳ,

Θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι κρατὶ δακτύλῳ, * εἰ με μίττειν

Ῥίγος καὶ κρέματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπὶ λήθῃ.

Δαίδω μὴ θῆρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμα.

Ὡς ἄρα οἱ φρεσὶοντι δαίσατο κέρδιον εἶναι.

Βῆ ῥ' ἰδὼς ἐς ὕλῳ. τὼ δ' ἄρ' ἰδὼν ὕδατος εὗρον

Ἐν ᾧ φαινομένη, δεινὸς δ' αἶψ' ὑπήλυθη θάμνος

Ἐξομῶν πεφυῶτας· ὁ μὲρ φολῆς, ὁ δ' ἑλαίης.

Τὸς μὲρ αἶψ' ἀέμων Διόφει μὲρ δ' ἄρ' αἰνῶν,

Οὐδέ ποτ' ἑλίοιο φαῖθον ἀκτῖσι βλάπτειν

Οὐτ' ὅμωρος ἀεάσκει Διφραφῆς ὡς ἄρα πυκταὶ

Ἀλλήλασιν ἴφω ἱπταμένοισι, ὅς ὅτ' Ὀδυσσεύς

Δύσσετ'. ἄφαρ δ' ἐνὶ ὕλῳ ἐπαμύνατο χερσὶ φίλησιν

Εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἑλὼ χύσις ἤλθῃ παλαιή,

Ὅσσην τ' ἦ δύνῃ καὶ τρεῖς ἀνδρας ἔρυσσεν

Ὡρη χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλ' αὖτε χαλεπαῖνοι.

Τὼ μὲρ ἰδὼν γῆθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἐν δ' ἄρα μέσση λίκτο, χύσιν δ' ἐπιχρύατο φύλλων.

Ὡς δ' ὅτε πεδάλον ἀποδῆσεν ἐν κεντρῷ μελαίνῃ,

Ἀρξὴ ἐκ' ἐχασπῆς, ὃ μὴ πάρος γαίτονες ἄλλοι,

Σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ πόθῃ ἀλλοθῇ αὐτοί

Ὡς Ὀδυσσεύς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' αἶψ' Ἀθλίῃ

Ἰππῶν ἐκ' ὀμμάτων χεῖρ', ἵνα μὴ πνύσσει πέχεται

Δυσσείης κρημαίνοντο, φίλα βλίφαρ ἀμφικαλύψας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

5 **Α**θλίω ἐπιστῆσε ὄναρ Ναυσικῆα τῇ Ἀλκινόω θυγατρὶ,
 κελύει αὐτῇ τὴν ἰδίαν ἐπὶ ποταμῷ ἀγαγέση πλωῦεν.
 πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸ γαίμεν· ἣ δὲ τὸ κελυδοῦν ποιεῖ.
 ἔπειτα παίζει μὲν τῶν θροαπανῶν, ἀγκύρας δ' αὐτῶν ὁ Οδυσ-
 σεύς ἐξυπνίζεται, καὶ δεηθεὶς Ναυσικῆας, ἰδὼτα καὶ τροφίω παρ'
 αὐτῆς λαδὼν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Α Λ Λ Η.

10 Ζῆτα δὲ Ναυσικῆα κόμισ' ἐν Σχερεῖν Οδυσῆα.

Ως ὁ μὲρ ἔνιτε καί γευετο πολὺτλας δι' ὁ Οδυσσεύς,
 ἴππῳ καὶ χαμαίῳ ἀρηυρῶν αὐτὰρ Ἀθλιῶν
 Βῆ δ' ἐς Φαιῶν ἀνδρῶν δῆμον τι πόλιν τε.
 Οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἴνατοι ἐκ εὐρυχόρου Ἰωφείης.
 15 Ἀρχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερλώροισιντων,
 Οἱ σφίας σιέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 Εἶθι ἀνὰ σῆσας ἄγα Ναυσίθοος θεοδῆς.
 Εἶπεν δ' ἐν Σχερεῖ ἐκὼς ἀνδρῶν ἀλφειῶν
 Ἀμφὶ δὲ τῆχος ἔλασσε πόλιν· καὶ εἰδείμεντο οἴκους.
 20 Καί νηες ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατο ἀργύρας.
 Ἀλλ' ὁ μὲρ ἤδη κηρὶ δαμκίς αἰδὼς δὲ βεβήκει·
 Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε θεῶν ἀπο μέδεια εἰδώς.
 Τῷ μὲρ ἔσθι σῶς δῶμα θεῶν γλαυκῶπις Ἀθλιῶν.
 Νόστον Οδυσσῆϊ μεγαλήτορα μηπόωσα
 25 Βῆ δ' ἱερὸν ἐς θαλάμῳ πολυδαίδαλον, ὃν ἐν κούρῃ
 Κοιμᾶτο, ἀθανάτησι φυλὴ καὶ εἰδὼς ὁμοῖη,
 Ναυσικῆα θυγατὴρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 Πᾶρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι Χαερίωνι ἀπο κούρης ἔχουσαν
 Σπαθμοῖν ἐκείτρετο, θυγαὶ δ' ἐπὶ κέντρο φαειναί.
 30 Ἡ δ' ἀνέμου ὡς προῖη ἐπίσσυτο δῆμνια κούρης.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν σῶς μύθοις ἔειπεν,

Εἰδόμενη

ARGUMENTUM SEXTI.
LIBRI ODYSSEÆ.

MINERVA in somnio astant Nausicaæ Alcinoi filia, jubet illi vestes ad flumen adueltas lavare, instare enim ei nuptias. Illa verò jussa fecit, deinde ludit cum ancillis. Audiens autem ipsas Ulysses expergiscitur, & precatur Nausicaam, vestibus & cibo ab ipsa acceptis, sequutus est eam in urbem.

A L I U D.

Z, Nausicaa benignè excipit in Scheria Ulysses. 10

Sic quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore afflictus : interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populūque urbemque,
Qui antea quidem habitabant in spaciola Hyperia,
Prope Cyclopa viros superbientes,
Qui ipsos prædabantur. viribus enim potiores erant,
Hinc exurgens deduxit Nausithous deo similis.
Collocavit verò in Scheria procul ab hominibus ingeniosis:
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,

Phæacensium
origo.

15

Etiā templa fecit deorum, & divisit agros. 20
Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat :
Alcinous verò tunc imperabat, à dijs consilia doctus.
Hujus quidem perrexit ad domum dea casta Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans,
Celeriter ibat ad thalamum fabrefactum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis, 25
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi.
Aderant duæ ancillæ à Gratijs pulchritudinem habentes
Apostibus utrinque, fores verò imminuebant lucidæ.
Illa verò venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ. 30
Stetit sanè supra caput, & ipsam sermone alloquuta est

Afsimi-

Assimilata filiae celebris à re navali Dymantis

Quæ ei æqualis quidem erat, grata autem animo :

Minerva
Nauſi-
caam al-
loquitur Huic seipsam assimilans alloquuta est cæſia Minerva,
Nauſicaa, ecquid te sic negligentem peperit mater ?
Vestēs etenim tibi jacent neglectæ pulchræ,

5 Tibi verò nuptiæ instant, ubi oportet pulchras teipsam
Induere, alias verò illis præbere qui te ducent.
Etenim ex his fama hominibus nascitur
Bona, gaudent verò pater & veneranda mater.

10 Sed eamus loturæ simul cum aurora apparente,
Et ego adjutrix simul sequar, ut celerrimè
Expediaris, quoniam non diu virgo eris.
Jam enim te ambiunt optimi in populo
Omnium Phæacum, ubi tibi genus est etiam ipsi.

15 Sed agè incita patrem inclytum matutino tempore
Mulos & currum apparare, qui vehere queat
Tunicasque & peplos, & pallia pulchra :
Quippe tibi sic ipsi multo honestius est quàm pedibus
Ire, multum enim absunt lavacra ab urbe.

20 Ipsa quidem sic loquuta abiit cæſia Minerva
Ad Olympum, ubi iniquiunt deorum sedem firmam semper
Esse, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix admoventur, sed potius serenitas
Volat absque nube, lucidus verò circumfulget splendor

25 In quo delectantur beati dii diebus omnibus :
Huc abiit Pallas postquam rem narravit puellæ,
Continuò aurora aderat pulchra quæ ipsam excitabat
Nauſicaam pulchris peplis : cæterum admirata est somnium.
Festinabat ire per domos ut annuntiaret parentibus,

30 Patri charo & matri : nacta autem est intus existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marina purpura tinctū : in hunc autem foras
Egredientem incidit ad inclytos reges.

Ad consilium, quò ipsum vocarant Phæaces generosi.

35 Hæc valdè propè astans charum patrem alloquuta est,
Pater chare, num certè mihi apparaveris currum
Excelsum, rotundum, ut pulchras vestes ducam

Εἰδομένη κρήνη ναυσικλητοῖο Δύμειντος,
 Ἡ οἱ ὀμυλική μῦν ἔλιν, κιχάειν ἧ ἦν μῦν.
 Τῇ μιν ἱεσσαμένη πρὸς σίφη γλαυκῶπις Ἀθλίη,
 Ναυσικλῆα, τί νύ σ' ἄδῃ μεθήμενα γένεατο μήτηρ;

28. Τῇ-
 μῦν ἱε-
 σσ-
 μήτηρ
 πρὸς σί-

Εἴματα μῦν τοι κῆται ἀκηδῆα σιγαλόεντα.
 Σοὶ ἧ γάρ μες χερσὶν ἐπιν, ἵνα χερὶ κελεύ μῦν αὐτίω
 Εὐρυαλῆ, πῆ ἧ τίσι πρὸς σίφῃ οἱ κε σ' ἀζωῖται.
 Ἐκ γάρ τι θύτων φάπτε ἀνθρώπους ἀναβάλλει
 Ἐοδλή· χαίρουσιν ἧ πατὴρ κὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλ' ἴομεν πλωπῶσται ἄμ' ἡοὶ Φαιακῶν ῥήφι,
 Καὶ τοι ἐγὼ λυσιέλκτος ἄμ' ἔψομαι, ὅφρα πάχιστα
 Ἐντυώμεαι. ἵππῃ ἔστι ἐπὶ δὴ πλεονέκτος ἴσται.
 Ἦδη γάρ σι μεῶνται ἀρατῆς κτ' ἄλλων
 Πάντων Φαίηκων, ὅθι τοι γένος ἰσὶ κὶ αὐτῇ.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐπὶ τῶν πατέρων κλυτὰν ἡῶν πρὸς
 Ἡμεῖς κὶ ἄμεινον ἴφοπλίσται, ἧ κιν ἄγχοι
 Ζῶσθαι τι κὶ πτόλιν κὶ ῥήγαν σιγαλόεντα·
 Καὶ δὲ τοῖσιν αὐτῇ πολὺν κῆλιν ἡ πόλις ἴσται
 Ἐρχομαι, πολλοὶ γὰρ ἄπο πλοῦτοι εἰσι πόληϊ.

10

15

20

25

Ἡ μῦν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπίθη γλαυκῶπις Ἀθλίη
 Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδδῃ ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἐμμεναι· ἔτ' ἀνέμοισι πινύσεται; ἔτι ποτ' ὀμβρῶν
 Δύνεται, ἔτε χερσὶν ἐπιπίλινται, ἀλλὰ μάλ' αἰθερῇ.
 Πίπταται ἀντίφειλος, λευκὴ δ' ἐπιδέδραμναι αἴγλη.
 Τῷ ἐνί τέρπονται μέγχερες θεῶν ἡμέτα πάντες.
 Ἐνδ' ἀπίθη Γλαυκῶπις, ἵππῃ δ' ἀπὸ πτόλιν κινῶν.
 Αὐτίκα δ' ἡὺς ἦλθεν εὐθρογος, ἧ μιν ἔγειρε
 Ναυσικλῆαν εὐπτόλιν· ἄφαρ δ' ἀπὸ πτόλιν κινῶν.
 Βῆ δ' ἵστα κ' ἀπὸ δώμας, ἵ' ἀγχιόλοι τεκεῦσι,
 Πατρὶ φίλῃ κὶ μητρὶ κιχάειν δ' ἔνδοι ἰόνται.
 Ἡ μῦν ἔτ' ἐκέρη ἦτο λυσιέλκτος ἄμ' ἔψομαι γυναιξίν.
 Ἠλέκτα τρωφῶσ' ἀλιπτόφυρα· τῇ ἧ ἴσται
 Ἐρχομένη ἐμμεναι μῦν κλεινὸς βασιλῆας
 Ἐς βαλλῶ, ἵνα μιν κῆλιν Φαίηκες ἀζωῖοι.

28. κε-
 30 πῆ

35 28.
 ἴφοπλῆς
 σίφῃ

Ες πτόλιν

Ες ποταμὸν πλωύμεσσι, τί μοι ῥεῦσι πωμὴν κείται.

γλ. εἶν. Καὶ δ' εἰ σὺ αὐτὰ ἔοικε μὴ πρῶταισι * εἴοπι
πε Βελέεσ βελεύειν κατὰ χερσὶ εἴματ' ἔχοντι·
Πέντε δὲ τοὶ φίλοι ἦεν ἐνὶ μεγάροισι γυράσιν;

5 Οἱ δ' ὅτ' ἐπώνοντες, τρεῖς δ' ἦν ἱοὶ θαλίησιν·
Οἱ δ' αἰεὶ ἰθέλασι νεόπλητα εἴματ' ἔχοντες
Ες χερσὶν ἔρχεσθ'· τὰ δ' ἐμὴ φρενὶ πάντα μέμνηται.

Ὡς ἔφατ'· αἰδέετο γὰρ θαλίην γάμον ἐξοιομένην
Πατρὶ φίλῳ· ὃ ἵππαι τε νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

10 Οὐτὶ περ ἡμιόων φθονῶ πῆγος, ἔτι πεν ἄλλῃ·
Ερχαν' ἀπὲρ τοὶ δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπλώων
Υψηλῷ εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.

Ὡς εἰπὼν, δμῶας τε σκέλετο, τοὶ δ' ἐπὶ ἦντο·
Οἱ μὲρ ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξά τε εὐτόροισι ἡμιονοῖσιν

15 Ὀπλίῃσιν, ἡμιόνους δ' ὑπαζον, ζευζάνθ' ἐπ' ἀπλώῃ·
Κέρη δ' ἐν θαλάμοισι φέρον ἐδῆται φαεινῷ,
γρ. κατ' Καὶ τὴν μὲρ * κατ' ἦντο ἐνέξισα ἐπ' ἀπλώῃ.
γρ. κατ' Μητρὶ δ' ἐν κίση ἐπὶ θει μωροῖσιν ἰδωδῶν,
Παντοίῃσιν, ἐν δ' ὄψα πίθει. ἐν δ' οἶνον ἔχουσι

20 Ἀσκάδ' αἰγείῃ (κέρη δ' ἐπιθήσιν ἀπλώῃσιν)
Δῶκε ἵππῳ χρυσεῖν ἐν ληκύθῳ ὕδρον ἑλαιόν,
Εἴως χυτλώσμεν (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἡδ' ἑλάβει μάστιγα καὶ λυγρὰ σιγαλόεντα,
Μάστιξ δ' ἑλάβει κατὰ γὰρ δ' ὡς ἡμιονοῖσιν·

25 Αἱ δ' ἄμφοτερον τανύοντο φέρον δ' ἐδῆται καὶ αὐτῶν;
Οὐκ οἶκον ἄμφοτερον καὶ ἀμφιπόλοισιν αἰόλον.
Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμῷ ῥόον ὤρετο καὶ ἔκριντο,
Εἰς δ' ἦτοι πλωτοὶ ἦσαν ἐπηγεῖνοι, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπὲρ ὥρεται, μάλα γὰρ ῥυπόωντα κατὰ γὰρ.

30 Εἰς δ' αἶψ' ἡμιόνους μὲρ ὑπὲρ ὥρεται ἀπλώῃσιν,
Καὶ τὰς μὲρ σῦν αὖ ποταμῷ ὥρεται διήνηνται.
Τρεῖς γὰρ ἄρ' ἔχουσιν μελινθεῖα· τὰ δ' αἶψ' ἀπλώῃσιν
Εἴματ' ἔχουσιν ἑλόντο, καὶ ἐφορῶσι μέλαν ὕδωρ.
Σταῖον δ' ἐν βοόθροισι θοῶς ἔειδεν ὥρεται

35 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλώων τε καὶ ὥρεται τε ῥύπα πάντα,
Εξείης πίπτεται ὥρεται δὲ αἰὼς, ἦν καὶ μέλιντα
Ἀπὸ γὰρ ποταμῷ χερσὶν ἀπὸ πλώων τε καὶ ὥρεται

Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent ?

Quin etenim tibiipſi convenit inter primores verſantem

Conſilium conſulere, pulchras corpori veſtes habentem :

Quinque autem tibi chari filij in regia ſunt,

Quorum duo in matrimonio, tres autem juvenes florentes : 5

Hi ſemper volunt recens lotis veſtibus induti

Ad ſaltationem ire, hæc mea menti omnia curæ ſunt.

Sic ait : verebatur enim floridas nuptias nominare (mone,

Patri charo, ille vero omnia intelligebat, & reſpondebat ſer-

Neque tibi mulos invideo filia, neque quicquam aliud :

Abi, cæterum tibi famuli apparabunt currum

Altum, rotundum contabulatione inſtructum.

Sic loquutus ſervis præcepit, hi verò paruerunt.

Illi quidem extrà, currum velocem à mulis agitarum

Inſtruebant, mulos vero ſubegerūt, junxeruntque ſub curru, 15

Filia verò è thalamo ferebat veſtes pulchras,

Et eas quidem compoſuit bene polito in curru.

Mater verò in cista collocabat decentem cibum

Varium, obſonia autem impoſuit, vinum verò infudit,

Utrem in caprinum, puella verò conſcehdit currum, 20

Dedit verò aurea in ampulla humidum oleum,

Ut ungeretur cum famulis mulieribus.

Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,

Flagellavit autem ut current, ſtrepitus autē fiebat à mulis.

Hi autē inceſſanter extendebantur, ferebantque veſtes & ipſæ 25

Non ſolam, ſimul cū illa ibant ancillæ aliæ.

Illæ vero quando jam fluvij ad alveum limpidū pervenerunt,

Ubi lavacta erant toto anno durantia, multa aurem aqua

Pulchra profluebat atque plurimū ſordidata ad purgādū apta

Ibi illæ mulos quidem ſolvebant à curru, 30

Et eos quidem agebant fluvium ad vorticoſum,

Ut ederent gramina dulcia, ipſæ verò à curru,

Veſtes manibus ceperunt, & infundebant nigram aquam.

Calcabant autē in ſcrobibus celeriter certamen proferentes,

Cæterum poſtquam lavaruntque purgaruntque ſordes omnes 35

Ordine extenderunt ad littus maris, quā potiffimum

Lapillos ad littus abluebat mare :

IO
Nauſicaa
Alci-
noum pa-
trem al-
loquitur

Nauſicaa
& mini-
ſtræ ſi-
mul la-
vantur.

Illæ

Illæ verò lotæ & unctæ splendido oleo,
 Prandium deinde sumpserunt ad ripam fluvij.
 Vestes autem solis expectabant dum siccarentur splendore:
 Cæterum postquam cibo saturatæ ancillæque & ipsa,
 5 Pila ipsæ ludebant capitis redimicula deponentes.

Compa-
 ratusDia-
 nos Nau-
 sicaa.

- His autem Nausicaa pulchris ulnis incepit cantilenam,
 Qualis autem Diana incedit per montes sagittis gaudens
 Aut per Taygetum arduum aut Erymanthum,
 Sese oblectans capris & velocibus cervis,
 10 Simul cum illa Nymphæ filiz Jovis Ægiochi
 Agrestes ludunt, gaudet verò mente Latona,
 Omnes verò ipsa capite supereminet, atque fronte,
 Facilis verò cognitu est, pulchræ verò omnes:
 Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.
 15 Sed quando jam rursus domum itura erat,
 Junctis mulis, plicatisque vestibus pulchris,
 Tum statim alia excogitavit dea cælia Minerva,
 Ut Ulysses excitaretur videretque pulchris oculis puellam.
 Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
 20 Pilam deinde jecit ad ancillam regina.
 Ab ancilla quidē aberravit, in profundū autē incidit gurgitē
 Illæ verò altē clamarunt, ipse autē excitabatur divus Ulysses
 Sedens autem deliberabat in mente & in animo,

Heu mihi quorūmnam hominum ad terram deveni?

- 25 An ne hic injuriæ & agrestes neque justi?
 Aut hospitales, & ipsis est mens deorum reverens?
 Ut me puellarum invalit fœmineus clamor
 Nympharum, quæ habitant montium summos vertices,
 Et fontes fluviorum, & palustria loca herbosa:
 30 An fortassis homines sum prope vocales?
 Quin ego ipse experiar atque videbo.

Sic loquutus arbutis clam egreditur divus Ulysses,
 Ex densa autem sylva ramum fregit manu crassa,
 Folijs ut togeret circa corpus pudenda viri.

- 35 Festinabat autem ire, veluti leo montanus viribus fidens,
 Qui incedit madidus & ventos passus, intus ei oculi
 Ardent, cæterum hic ad boves accedit, aut oves,

Aut

Αἰ ὃ λοιπαῖ μῆραι, κὺ * χερσὶ μῆραι λίπ' ἱλαίῃ,
 Δείπρον ἔπειθ' εἴλοιντο παρ' ὄχθοισι ποταμείο·
 Εἴματα δ' ἡελίοιο μῆρον προσήμῃραι αὐγῇ.
 Αὐτὰρ ἔπει σίτε τάρφθην δμῶαί τε κὺ αὐτῇ.
 Σφαίρην ταίτ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρηδεμένα βαλόντων.
 Τῇσι δ' Ἰ Νηυσίχρῳ λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς·
 Οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' ἔρεθ' ἰοχάρειρα,
 Ἡ κτ' πύργῳ περὶ ὤριμαίκεστον, ἥ Ερυμῶντος,
 Τερπομένη καὶ ὤρεσι κὺ ὠκείῃς ἰλάφοισι,
 Τῇ δέ δ' ἄμφω Νύμφαι κυρταὶ Διὸς Αἰγιοόχοιο
 Ἀφροδόμοι παίζουσιν· γέγηθε δὲ τε Φρύνα Λητώ,
 Πασαῖν δ' ὕψι ἦγε κέρη ἔχει ἡδὲ μέτωπον,
 Ρεῖα δ' ἀεργῶν πῖλινται, καλαὶ δὲ τε πῦσιν·
 Ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρσιε παρθένος ἀδμήτης·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε ἵεσθαι,
 Ζευξάσ' ἡμίονες, πύξασαί τε εἴματα καλὰ,
 Ενθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Ὡς Οδυσσεὺς ἔχρειτο, ἰδὲ τ' ἐὼπιδε κυρύνω,
 Ἡ οἱ Φαιῶων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσασατο.
 Σφαίρην ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλειαν·
 Ἀμφιπόλῃ μὲρ ἄμαρτε, βαδίζει δ' * ἔμπροσθ' ἴνη·
 Αἰ δ' ἐπὶ μακρῶν αὔσαν, ὃ δ' ἔχρειτο δὶ Οδυσσεύς.
 Εὐζόμῳ δ' ὤρεαινε κτ' Φρύνα κὺ κτ' θυμῶν,
 Ὡς μὲν ἐγὼ, τίων αὐτὲ βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκθίνω·
 Ἡ ῥ' οἷγ' ὑβρισταὶ τε κὺ ἄχριοι, ἐδὲ δίκαιοι;
 Ἡ δὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής;
 Ὡς τί με κυρτάων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ
 Νυμφαίων αἰ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, κὺ κείτεια ποιεῖνται·
 Ἡ νῦν πον ἀνθρώπων εἰμὶ χυδὸν αὐδέντων;
 Ἀλλ' αὔγ' ἐγὼν αὐτὸς περησόμεαι, ἡδὲ ἰδωμαι.
 Ὡς εἰπὼν θάμινον ὑπὲρδύσσετο δὶ Οδυσσεύς.
 Ἐκ πυκνῆς δ' ὕλος πτόρῃον κλάσει χεὶρ πυχρίῃ
 Φύλων, αἷς ῥύσασατο περὶ χροῖ μῆδ' αὖ Φωτός.
 Βῆ δ' ἔμῃρ ὥστε λίαν ὀρεοσίεσθ' ὅς, ἀλκί πηπιδῶς,
 Ὅς τ' εἴσ' ἰόμῳ κὺ ἀήμῳ, ἐν δέ οἱ ὅσος
 Δαίτωρ αὐτὰρ ὃ * βεσὶν ἰσθῆται ἡ ὀϊστοῖν,

28. α-
 λαιχά-
 μῆραι

5

10 28.
 Τῇ δὲ
 ἄμφω

15

10
 28. ἡμ-
 βαλε

25

30

28. 28-
 35 σί
 μιπε-
 χεταί

Ἡμεῖς ἄχρεοί τ' ἐλάφους κέλεται δὲ ἰασηρ
 Μήλων περήσαντα κὺ ἐς πυκινὸν δόμον ἰλθεῖν·
 Ὡς Οδυσσεὺς κούρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλε
 Μιξιάδῃ, γυμνὸς ὡς ἴων. ῥῆσιν γὰρ ἔχονε.

5 Σμερδαλίως δ' αὐτῇσι φάτη, περπακώμεν ἄλμην·
 Τρίσσαν δ' ἄλκονδ' ἄλλη ἰὼ ἡϊόνας περὶ χούρας·
 Οἷη δ' Ἀλκινόεω θυγάτηρ μῦθε, τῇ γὰρ Ἀδμήνῃ
 Θάρασος εἰσι φρεσὶ ῥῆκε, κὺ ὅκ' ἐδ' ἔειπε γήαν
 Σπῆ δ' ἀνταχομένη, ὃ ἧ μερμήραξει Οδυσσεύς

10 Ἡ γυνὴν λίσσοιτο λαδῶν. εὐώπιδα κούρην,
 Ἡ αὖτως ἐπίεσσι λῆσταδ' αἰ μελιχίοισι
 Λίσσοιτ', εἰ διίξῃς πόλιν κὺ ἔμμεται δαίη·
 Ὡς ἄρα οἱ φρογίοντι δαάσσετο κέρδιον εἴηαι,
 Λίσσοτ' ἐπίεσσι λῆσταδ' αἰ μελιχίοισι,

15 Μὴ οἱ γυνὴ λαδῶντι χαλῶσταιτο φρένα κούρη,
 Αὐτίκα μελίχιοι κὺ περδαλίον φάτο μῦθον,
 Γουνοῖσιν αἰασσαίης νύ τις ἢ βροτῆς ἰασί.
 Εἰ μὲν τις θιὸς ἰασί τοι ἔρχον ἐύρω ἔχουσιν,
 Ἀρτεμιδίτῃ ἔγωγε Διὸς κούρη μετ' αἰοί.

20 Εἶδος τί μίγαθός τί φυλὴν τ' ἄγχι τε ἴσκα·
 Εἰ δέ τις ἰασί βροτῶν τοι ἐπὶ χθονὶ ἰαμεταίησι,
 Τεισμάχευς μὲν Ζοίη πατὴρ κὺ πότνια μήτηρ,
 Τεισμάχευς ἧ κησὶ γητοί· μάλα πῦσφις θυμὸς
 Αἶεν εὐφροσυνῶσιν ἰαίνεται εἴνεκα σῆε.

25 Λιυσσόντων τοῖόνδε γάλας χρεὼν εἶσι χρεῦσιν.
 Κεῖνος δ' αὖ παρὲν κῆρε μετάρτατος ἔχον ἄλλων
 Ος κίτ' ἐῖδοισι βέλους οἰκόνδ' ἀγάζηται.
 Οὐ γάρ πω τοῖόντ' ἴδον βροτῶν ἐφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ἀνδρ', ἔτι γυναικῶ, σέβας μὲν ἔχει εἰσπράωνται.

30 Δὴ λῶ δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος τῶνδ' βωμῶ
 Φοίνικας ἰόν ἔρνος ἀνιερχόμενον ἐνόησα·
 (Ἠλθον γὰρ καί κ' εἶσι, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 Τῶν οὐδὲν ἢ δὴ ἔμελλαν ἔμοι κακὰ κ' ἐδ' ἴσταλ)

28. 2-3
 πλῆτο Ὡς δ' αὖτως κὺ κεῖνο ἰδὼν, ἐπὶ ῥήπτα θυμῶ
 35 Δῶν· ἐπ' εἰ ἔγωγε τοῖον ἀνῆλυθην ὅκ' ἐρευνάης·
 Ὡς σὲ γυνάμ' ἄζαμαι τι τίθηται, δαίδαί τ' αἰνῶς
 Γουνοῖν ἄψαλ', χαλεπὸν δέ μοι πόντος ἰσχύει.

Aut ad agrestiores cervos, jubet verò eum venter
 Pecudes tentaturum, etiam ad densam domum ire :
 Ita Ulysses puellas pulchrisomas erat
 Accessurus, nudus quamvis esset : necessitas enim urgebat.

Horrendè autem ipsis apparuit afflictus falsugine.

Diffugerunt autem huc atque illuc per littora prominentia.

Sola autem Alcinoi filia constitit, ipsi enim Pallas

Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris,

Stetit autem contra ipsum exceptura: hic cogitabat Ulysses,

An supplicaret genua prendens pulchræ oculis puellæ.

Aut temerè verbis longè stans blandis

Precaretur, si ostenderet civitatem & vestes donaret.

Sic sanè ei cogitanti videbatur satius esse,

Precari verbis èminus stando blandis,

Ne ei genua prehendenti irasceretur mente puella.

Protinus blandum & astutum dixit sermonem,

Suppliciter te oro ò regina sive quis deus aut mortalis es :

Siquidem deus es qui latum cælum incolunt,

Artemidi te ego Jovis filia magni

Formaque magnitudineque indoleque quã proximè assimilo

Sive aliquis es hominum, qui supra terram habitant,

Ter beati tibi pater & veneranda mater,

Ter beati fratres, valdè nimirum ipsorum animus

Usque lætitia perfunditur tui gratia,

Videntibus tale germen ad choream te euntem.

Porro rursus ille animo felicissimus præter cæter os,

Quicumque te sponsalijs onerans, domum duxerit.

Nondum enim talem vidi hominem oculis,

Neque virū neque mulierè : admiratio me tenet aspicientem.

Nuper in Delo tale Apollinis juxta aram,

Palmæ recens germen succrescens vidi.

(Profectus enim eram illuc. multus autem mihi erat populus

In ea profectione, quæ mihi malum infortunium erat)

Sic fortè & illud conspicatus obstupui animo

Diu, quando quidem nunquam tale succreverat lignū è terra

Ita te ò mulier admiror, obstupear, & vereor vehementer

Genua prehendere, difficilis nam me dolor occupat.

5
Terre-
naur puel-
lae visu
nudo
Ulysses.

10

15

Ulysses
Naufr-
caam sup-
plex al-
loquitur

20

25

30

Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum :
 Interea me usque fluctus ferebat, & celeres procellæ
 Insula ob Ogygia : nunc verò me huc appullit deus,
 Ut adhuc fortasse & hic patiar malum, non enim puto

5 Finem facturos, verum adhuc multa dii efficiunt antè.

Sed ò regina miserere, ad te enim miseras multas perpeffus

Primam veni, aliorum autem neminem novi.

Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.

Urbem mihi ostende, da vero panu ad me circūcingendū,

10 Si quod fortasse integumentū lintearu vestiū habes huc pro-

Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis (secta.

Maritum, & familiam, & concordiam præbeant

Bonam, non enim eo quicquam præstantius & melius

Quam cū concordēs consilijs, rem familiarem administrant

15 Vir atque conjunx : multos dolores hostibus,

Gaudia autem benevolis, maximè autem audiunt ipsi.

*Nausicaa
respōdet
Ulyssi.* Hunc autē rursus Nausicaa albis ulnis contra alloquuta est,
 Hospes quandoquidem nō ignavo, nec stulto similis es viro,
 Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus.

20 Bonis atque malis prout vult unicuique,

Et fortasse tibi isthæc dedit: te autē oportet pati nihilo secius

Nunc, postquam ad nostram & terram & urbem venis,

Neque vestium indigebis neque alicujus alterius rei

Earum quæ decent supplicem miserum occurrentem.

25 Urbem autem tibi ostendam & dicam nomen populorum.

Phæaces hanc urbem & terram habitant,

Sum autem ego filia inagnanimi Alcinoi,

Hujus inter Phæaces supereminet & imperium & potentia.

Dixit sanè & ancillis pulchricomis imperavit,

30 Sistite gradum mihi ancillæ, quò fugitis virum intuitæ ?

An scilicet aliquem hostium putatis esse virorum ?

Non est hic vir humidus homo, neque esse possit,

Qui Phæacum ad terram veniat

Hostilia inferens : valdè enim chari sunt immortalibus.

35 Habitamus præterea seorsum undoso in mari

Extremi, neque aliquis nobiscū homo cōmerciū habet alius.

Verum hîc aliquis infelix grans huc venit.

Quem

Χθιζός ἐικετ' ἄφ' ὧν ἡμεῖς οἴοπα πάντες·
 Τό φρενός μ' αἰεὶ κῦμα φέροι κραίηναι τι θυίλλαι
 Νήσους ἀπ' ὠρομένης· νῦν δ' ἐνθάδε κατέβαλε δαίμων,
 Ὀφρ' ἐπὶ πονεῖ καὶ τῇδε πᾶθω κακόν· ἔγδ' οἶον

Παύσασθαι, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ θεοὶ τελέουσιν πέριθ' ἡμῶν.

Ἀλλὰ ἄνακας ἐλίσσεται, σὶ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας

Εἰς πρῶτον ἰσχυμένω, τῶν δ' ἄλλων ἔτι καὶ οἶδα

Ἀνθρώπων οἳ τῶνδ' ἔτι πολλοὶ καὶ γαῖαν ἔχουσιν.

Ἄστυ δὲ μοι δῆξον, δὸς ἧ ῥάκος ἀμφιβαλίσσας,

Εἴπῃ που εἴλυμα σπείρων ἔχας ἐνθάδ' ἔσπε.

Σοὶ ἧ θεοὶ τόσκα δῶν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μνησιν αἶε,

Ἀνδράσι τε καὶ οἴκοι καὶ ὁμοφροσύνῃ ὁπάσεις,

Εὐδαίμων· ἔγδ' ἄρ' ἔτι γὰρ κρείσσον καὶ ἄρειον

Ἡ ὅθ' ὁμοφροσύνῃσι νοήμασιν οἴκοι ἔχοντες

Ἀνὴρ ἡδὲ γυνή· πολλὰ ἄλγος δυσμνήσας,

Χάρματα δ' ἐν μνήσῃσι· μέγιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτοῖ.

Τὸν δ' αὖ Ναυπηγία λευκώλενος ἀντίον ἰὼδα,

Ἐπὶ δ' ἐπὶ κακῷ ἔτ' ἀφ' ὧν φωνήϊος ἴσμεν,

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπῳ ἀνθρώποισιν

Εὐδαίμοις ἡδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκείνῳ·

Καὶ που Ζεὺς πῶς ἴδωκε, σὶ γὰρ πετλαῖον ἔμπεδον·

Νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρῳ τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰσχύσεις,

Οὐτ' οὐδ' ἰδοῖς αὐτὸς δευῖσθαι, ἔτι πῦρ ἄλλε

Ὡς ἰπτοῖσιν ἐκείνῳ πελαπείρου ἀντιάσεται.

Ἄστυ δὲ τοι δίδω, ἐρεῖν δὲ τοι οὐδ' ὁμοῦ λαῶν.

Φαίηκες μὲν τῶνδ' ἔτι πολλοὶ καὶ γαῖαν ἔχουσιν·

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

Τῷ δ' ἐγὼ Φαίηκων ἔχεται κέρτος τε βίη τε.

Ἡ ῥὰ, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλυσσας,

Στῇ τέ μοι ἀμφίπολοι· πόσι φεύγετε φάπτε ἰδδύσασθαι·

Ἡ μὲν που πρὸ δυσμνήων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Οὐκ ἴδω ἔτις ἀνὴρ διερχόμενος, ἐδὲ γίγνεται,

Ὅς καὶ Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἰκνέται

Δηϊότητα φέρον· μέγα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.

Οἰκίον μὲν δ' ἀπάνευθε παρυκλῦσθαι ἐνὶ πόντῳ

ἔχοντες, ἐδὲ πρὸς ἄμμοις βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος·

Ἀλλ' ὅδε πρὸς δούλιος ἀλάμφοις ἐνθάδ' ἰκνέται·

Τὸν καὶ χεὶρ ἡμέων· σφῶς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἄπειρες
 Ζεῖταί τε Πηλεΐ τε, δῶσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 Ἀλλὰ δὲτ' ἀμφίπολοι ξείνα βρῶπῃν τε πόσιν τε·
 Λύσεται δ' ἐν ποταμῷ ὅθ' ἐπὶ Κρίπας ἔς' ἀνέμοιο.

20. δ. 5 Ως ἴφαθ'· αἱ δ' * ἴσαν τε καὶ ἀλλήλοισι * κέλευσσε
 ἴσαντο· Κάδδ' ἄρ' * Οδυσσῆ εἶπτο ἐπὶ Κρίπας, ὡς ἐκέλευσε
 21. κά- Νηυσίκα θυγάτηρ μεγαλήτορος Αλκινόοιο.
 λάει· Παρ δ' ἄρα οἱ Φᾶρος τε χιτῶνά τε ἔμμετ' ἔθηκεν,
 22. ὅδ' Δῶκεον ἢ χροστήν· ἐν λευκῇ ὑχρὸν ἔλαιον.

οἶσσι 10 Ηνωθῆν δ' ἄρα μὲν λυῶλ' ποταμῷ ῥοῆσι,
 οἶσσι Δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετῴδα δι' Οδυσσεύς.

1 Αμφίπολοι γῆθ' ὅτ' ἔτι λησάντων, ὅφρ' ἔγω αὐτὸς
 Αλμῶν ὄμβρῳ λησάνομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιον
 Χείρομαι, ἢ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χερσὶς ἐστὶν ἀλοιφή·

15 Ἀντίω δ' ἔκ' ἂν ἔγωγε λείσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 Γυμναῖον, κούρησιν ἐὺπλοκάμοισι μετλήψιν.

26. ἴφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
 Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χεῖρα νόστιμον δι' Οδυσσεύς
 Αλμῶν ἢ οἱ τῶπαι καὶ εὐρέας ἀμπιχαν ὄμβρος·

20 Ἐκ κεφαλῆς δ' ἵσμεχαν αἰλὸς χυρὸν ἀτρυγέτοιο·
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἂν πάντα λείσασατο καὶ λίπ' ἄλειψιν,
 Ἀμφὶ ἢ ἔμμεται ἴσταθ' ἃ οἱ πύρι πικρήνους ἀδμής.
 Τὸν μὲν Αθλίω ἦκεν Διὸς ἐκζησάμενα
 Μείζονά τ' εἰσαδίδειν καὶ πείσσειν· καὶ δ' ἢ κέρητος

25 Οὐλὰς ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὄμβρος.
 Ως δ' ὅτε περ χερσὶν ἀφελανέται ἀργύρεον αἶψα
 Ἰδὼς, ὃν Ἡφαιστος δίδωκεν καὶ Παλλὰς Αθλῶν
 Τίχιν' ἰω πανθίλῳ, χαλκείνῳ ἢ ἔργα τέλει·
 Ως ἄρα τῷ κατέχευε χεῖριν κεφαλῇ τε καὶ ὄμβρος.

30 Ἐξέτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 Κάλλι καὶ χεῖρσι σιλῶν· θηέτο ἢ κούρη.
 Δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισιν ἐὺπλοκάμοισιν μετῴδα,
 Κλῦτ' ἔμοι ἀμφίπολοι λευκώλενοι ὅφρα τι εἴπω·
 Οὐ πάντων αἰκμηθῆναι οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν,

35 Φαιήκας δ' ὅθ' αἰνὴρ ἐπιμάσγεται ἀνιηθείοι.
 Πρὸθι μὲν γὰρ δὴ μοι ἀνέλιθ' ὀδῶν· εἶπα,
 Νῦν ἢ θοῖσιν ἵοικε τοὶ ἔργον ἐν εὐρέῳ ἔχουσιν.

Quem nunc oportet curare : à Jove enim sunt omnes
 Hospites & egeni, donū autē quātūvis exiguū gratū tamē est
 Quare datæ ancillæ hospiti cibum & potum,
 Et lavate in fluvio, ubi defensio est à vento.

Sic ait : illæ verò stabant, & se mutuo hortabantur.
 Ulyssēm collocarunt sub umbraculo quemadmodū jusserat
 Nauticæ filia magnanimi Alcinoi,
 Prope ipsum pallium & tunicam vestēsque apposuerunt.
 Dederunt verò aurea in ampulla liquidum oleum,
 Jusserunt deinde ut se ablueret in fluvij fluento.

At tum ancillas allocutus est divus Ulyssēs,
 Ancillæ state sic paululum seorsum, ut ego ipse
 Salsuginem ab humeris abluam, circum autem oleo
 Inungam, jam enim diu à corpore est unctio :
 Coram verò non ego lavero : vereor enim
 Nudari inter puellas pulchricomas versans.

Sic ait, illæ seorsum abibant, referebant autem puellæ.
 Cæterum ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulyssēs
 Salsuginem, quæ ei dorsum & latos accingebat humeros :
 E capite autem eluit maris sordes indomiti.
 Cæterum postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
 Vestesque induisset quas illi præbuerat virgo intacta :
 Hunc quidem Minerva reddidit ex Jove nata,
 Majoremque aspectu, & spissiore : à capite verò
 Crispas demisit comas hyacinthino flori similes.

Quemadmodum cum quis aurum circumfudit argento vir
 Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
 Artem omnifariam, gloriosa verò opera perfecit :
 Sic huic infudit gratiam capitisque & humeris.
 Consedit deinde seorsum incedens ad littus maris :
 Pulchritudine & gratia resplendēs, admirabatur autē puella,
 Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
 Audite me ancillæ pulchris lacertis, ut aliquid dicam.
 Non omnibus invitis dijs qui cælum tenent,
 Ad Phæacas hic vir pervenit divinus.
 Nam antea mihi nihil videbatur esse,
 Nunc verò dijs similis, qui cælum latum inhabitant.

Utinam mihi talis maritus vocatus esset
 Hic habitans, & ipsi placeret hîc manere.
 Sed date ancillæ hospiti cibumque potumque.

Sic ait : illæ sanè hanc diligenter audiverunt & paruerunt.

- 5 Ulysi verò apposuerunt cibumque potumque,
 Profectò ipse bibebat, & edebat prudens divus Ulysses,
 Rapaciter, diu enim cibum non gustaverat.
 Cæterum Nauficæ albis lacertis aliud commenta est :
 Vestes certè plicatas posuit pulchrum in currum

Nauficæ
 sequitur
 vo Ulysi
 patris do-
 mum de-
 scribit.

- 10 Jungens mulos fortibus ungulis, conscendit autem ipsa,
 Adhortata Ulysssem, verbumque dixit & elo cuta est,
 Surge nunc hospes ad urbem ire, ut te mittam
 Patris mei ad domum prudentis, ubi te puto
 Omnes Phæaces visurum esse quotquot optimates sunt.
 15 Sed omnino sic facito, (videris enim mihi non parum sapere)
 Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,
 Tandiu cum ancillis post mulos & currum
 Celeriter venito ego verò viam præibo.
 Cæterum postquâ ad urbem conscenderimus, circa quâ turres
 20 Altæ, pulcher autem portus ab utroque latere urbis,
 Arctus autem introitus, naves per viam utrinque agitatæ
 Subducuntur, omnibus enim statio est unicuique,
 Ibi verò ipsis forum est pulchrum Neptuni circa templum,
 Ingentibus lapidibus excisis locatum.
 25 Ibi verò navium armamenta nigrarum curant,
 Rudentes & spiras, & poliunt remos.
 Non enim Phæacibus curæ est arcus neque pharetra,
 Sed mali & remi navium & naves æquatæ,
 Quibus freti, penetrant spumofum mare,
 30 Horum evito famam amaram, ne quis à tergo
 Obtrectet (valde enim sunt superbi vulgo)
 Et fortassis quis sic diceret malignior obviam factus,
 Quis ille qui Nauficæ sequitur pulcherque magnusque
 Hospes, ubi illum nacta est ? maritus certè erit ipsi,
 35 Aut alicubi errantem benignè tractavit sua navi
 Ex viris externis : nam nulli propè sunt hujusmodi,
 Aut quispiam supplicanti multum exoptatus deus adest

Αἶ γδ' ἔμθι βροῖς δὲ πόσις κικληρμένο· οἷη
 Ἐνθάδ' ἐναιτῶν, καὶ οἱ ἄδδαι αὐτόθι μέμνην.
 Ἀλλὰ δὲ τ' ἀμφίπολοι ξείνων βρωσὶν τι πόσιν τι.

Ως ἔφαθ'· αἰθ' ἄρα τ' ἄλλοι μάλ' κλύον, ἡ δὲ πύργωτο,

Παῖρ δ' ἄρ' Οδυσῆϊ θίσσαν βρωσὶν τι πόσιν τι.

Ἡ τοι ἂ πῖνε κ' ἤλθῃ πολύτλας δῖος Οδυσσεύς

Ἀρπαλίας· δηρὸν γδ' ἰδητὺς ἦεν ἅπασας.

Αὐτὰρ Ναυσικλῆα λευκώλετος ἄλλ' ἐνόησεν·

Εἴματ' ἄρα πύξασα τίθει χαλῆς ἐπ' ἀπλώης,

Ζεύξειν δ' ἡμιόνας κρατερώνυχας· ἂν δ' ἴσῃ αὐτή·

Ωτρευνεῖν δ' Οδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζέ.

Ορσο δὴ νῦν ξεῖτε, πόλιν δ' ἴδμεν, ὅφρα σι πίμψω

Πατρὸς ἔμθι πρὸς δῶμα δαΐφροτος· ἐνθά σι φημί

Πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.

Ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν (δοκέει δέ μοι ἐκ ἀπιτύσσει)

Οφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἰομεν κ' ἔργ' ἀνθρώπων,

Τόφρα (ὡς ἀμφίπολοις μεθ' ἡμιόνας κ' ἄμφεξας

Καρπαλίμους ἔρχεσθον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡμεμνείω·

Αὐτὰρ ἐπὶ πόλιν ἐπιβήσομεν ἡμὶν περὶ πύργῳ·

Υψηλὸς, καλὸς ἃ λιμένι ἐκείτρεθι πόλιν,

Λεπτὴ δ' εἰσόδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφέλισσιν

Βιεύαται· πᾶσιν γδ' ἐπίστοι ἐσὶν ἐκείνῃ·

Εἴηκε δὲ τι σφ' ἀγροῖ, χαλὸν Ποσειδῆιον ἀμφίς,

Ρυτοῖσιν λάεσσι κρατερύχισσ' ἀραρήα.

Εἴηκε ἃ νηῶν ὅππασ μελαινώων ἀλέγρουσι,

Πείσματι κ' ἔσπερα, κ' ἀποξύνουσιν ἑρετμοί.

Οὐ γδ' Φαιήκιοι μέλει βίος, ἐδὲ φασίτην,

Ἀλλ' ἴσσι κ' ἑρετμοῖ νηῶν, κ' νῆες εἴσται.

Ἦσαν ἀγαλλόμενοι πολὺν παρ' ὄνσι θάλασσαν·

Τῶν ἀλεινῶ φῆμιν ἀδευκία, μῆ τις ὁπίσσω

Μωμεῖν (μάλ' αὖ εἰσὶν ὑπερφίαλοι κτ' δῆμον)

Καὶ νῦν περ ὦδ' ἐπῆσι κραώτερος ἀντιβολήσας,

Τίς δ' ὅδε Ναυσικλῆα ἔπειτα χαλὸς τι μέγας τι

Ξεῖνος; πῶ δέ μιν εὖρε; πόσις νύ τοι ἴσσιται αὐτῇ.

Ἡ πῖα πρὸς πλάγῃεντα χερμίσσατο ἥς ἀπὸ νηῶν,

Ἀνδρῶν τελευτάων· ἐπεὶ ἔπνευ ἐγχεύεν εἰσίν.

Ἡ περ οἱ εὐξάμερ' ἡ πολυάρετος θεὸς ἤλθεν,

E cœlo delapsus : habebit verò ipsum dies omnes,
 Rectè fecit si ipsa obambulans maritum invenit
 Aliundè, certè hos sprexit in populo
 Phæacas, qui ipsam ambiunt multi & nobiles.
 Sic dicent mihi verò hæc probra essent. 5
 Atque alij succenserem quæcunque talia faceret,
 Quæ invitis charis patre & matre viventibus,
 Viris misceretur, priusquam palàm nuntia advenissent.
 Hospes autem tu sic mecum audi sermonem, ut celerrimè
 Deductionem & reditum assequaris à patre meo. 10
 Inveniemus pulchrum lucum Palladis prope viam.
 Ex populis, fons autem effluit, circa nemus autem pratum.
 Ibi verò patris mei & prædium & florentes horti
 Tantum ab urbe, quantum auditur clamans,
 Ibi desidens præstolare aliquandiu, donec nos 15
 Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
 Cæterum postquam nos speraveris ad ædes pervenisse,
 Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
 Ædes patris mei magnanimi Alcinoi.
 Faciles cognitu sunt, etiam puer ducere posset 20
 Infans, neque ullo pacto similes illis sunt
 Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
 Herois, sed postquam te ædes celaverint & aula,
 Quam celeriter ex regia domo ulterius perge, ut pervenias
 Ad matrem meâ, hæc autem sedet ad focû in ignis splendore. 25
 Pensum versans purpureum, mirabile visu,
 Columnæ recumbens, ancillæ verò sedent ponè illam.
 Hic verò patris mei solium vergit ad eam,
 Quo ille vino indulgens insidet velut deus.
 Quod ubi præterieris, matris ad genua manus 30
 Extende nostræ, ut reditionis diem videas
 Gaudens statim : etiam si valdè procul hinc es.
 Siquidem tibi illa utique bene volet in animo,
 Spes tibi de inde amicòsque videre & pervenire
 Domum ad pulchrè ædificatam, & tuam in patriam terram. 35
 Sic loquuta flagellavit flagello lucido
 Mulos, hi verò celeriter reliquerunt fluvij fluentia :

- Illi scitè quidem currebant, & pulchrè penetrabant pedibus
 Illa autem bene gubernabat, quo simul sequerentur pedites
 Ancillæ, Ulyssesque: arte verò immittebat flagellum.
 Occidit autem sol, & illi inclytum ad nemus pervenerunt,
 5 Sacrum Palladi, ubi confedit divus Ulysses.
 Statim deinde supplicavit Jovis filiz magnanimi,
 Audi me à capra nutriti Jovis filia indomita,
 Nunc sanè me exaudi, quoniam antea nunquam exaudivisti
 Jactatum, quando me jactabat inclytus Neptunus.
 10 Da me ad Phæacas gratum venire atque miserabilem.
 Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.
 Ipsi verò neutiquam apparebat palàm: verebatur enim
 Patrum, is verò vehementer irascebatur
 Divino Ulyssi, antequam suam ad terram veniret.

ARGUMENTUM SEPTIMI
 LIBRI ODYSSEÆ.

- Nausicaa in urbem pervenit, & paulò post Ulysses
 supplicavit Areten Alcinoi regis uxorem. Et post cœ-
 nam interrogante unde vestem haberet (cognovit
 20 enim eam) omnia quæ acciderant illi in navigatione, ab
 Ogygia usque ad Phæacum terram, narrat.

A L I U D.

H. bene volunt Ulyssi Scheriz reges.

- 25 S Ite quidem illic supplicabat prudens divus Ulysses
 Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum:
 Illa verò quando jã ad sui patris inclytas ades pervenit.
 Constitit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
 Circumstabant immortalibus similes, qui sanè à curru
 Mulos solvebant, vestemque portarunt intrò.
 30 Porro ad thalamum fumus ibat, accendebat autem illi ignem
 Anus Aperæa cubicularia Eurymedusa,

Eurymedusa.

trix Nau-
ficaæ.

Quam

Αἰ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ ᾗ πλίσσονται πόδεσσιν.
 Ἡ δ' ἄλλ' ὡϊόχουεν, ὅπως ἄμ' ἐπύατο πιζῶ
 Ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· ἰὼ δ' ἐπίσταλκεν ἰμμόδωλιν.
 Δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἔκρητο

Ἰερὸν Ἀθλίωαῖν, ἣν ἄρ' ἔζητο δι' Ὀδυσσεύς·

Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρξατο Δίος κούρη μεγάλοιο,

Κλυθὶ μοι Αἰγίοχοιο Δίος τέκνης ἀτρυτῶνι,
 Νῦν δὴ σὺ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος ἔποτ' ἀκροσας
 Ραιομόρῳ, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Εἰνοσίχθαι·

Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἑλθεῖν ἢ δ' ἐλκεῖν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμεν·, τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθλίω.

Αὐτὰρ δ' ἔπειτα φαίνεται ἐκκυπὼν· αἶδετο γαίης ῥα

Πατρὸς κροσσὶ γνητοῦ· ὃ δ' ἐπιζαφειλὼς μύριαισιν

Ἀνιπθῆν Ὀδυσῆϊ, πάρος κ' ῥαῖαν ἰκίετο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ 15

τ' Ὀμήρου Ὀδυσσεύς.

Ν Αὐτοκρία εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυ-
 σεύς ἐκτενύει τ' Ἀρήτῳ Ἀλκινόῳ τῷ βασιλεῖ γυναικῶ.
 καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχον,
 (ἐγνώριστο γὰρ αὐτῇ) ταὶ συμβαίνει αὐτῇ καὶ τὴν πολυὺν ἀπὸ τ' Ὀ-
 Ωρυγίας μέχρι τ' αὖν Φαιάκων γῆς διηγείται.

Α Λ Λ Η.

Ἦται δ' εὖ φρεσὶν Ὀδυσῆϊ Σχερῆης βασιλῆες.

Ω Σ ὁ μὲν εἰς ἤρξατο πολύτλας δι' Ὀδυσσεύς.
 Κέρων δ' ὥς περ αἶψα φέρει μῦθον· ἡμιοιοῖν.

Ἡ δ' ὅτι δὴ ἔπειτα ἀρακλυπὴ δῦμαθ' ἔκρητο,

Στήσιν ἄρ' ἐν ὥσπερ θύρῃσι· κροσσὶ γνητοῦ δέ μιν ἀμφὶς

Ἰσάν' ἀθανάτοις ἀσπίδες, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπώης

Ἡμίονος ἔλκον, ἐσθῆτά τε ἑσφίρειν ἔστω.

Αὐτὴ δ' ἐς γάλακτον ἐόν ἦτο, δαῖς δ' οἳ πῦρ

Γρήυς Ἀπειρωτὴ γυλαμπήλος Ἑὐρυμίδουσι,

Τῆς

Τὸν ποτ' Ἀπείρηθεν νῆες ἤραρον ἀμφίλοισσας·
 Αλκινόῃ δ' αὐτὴν γάρῃς ἔξιλον, οὐνικα παῖσι
 Φαιήκισιν ἀνέσσει, θεῶ δ' ὡς δῆμος ἀκροῖεν·
 Ἡ τρέφει Ναυσικλῆα λευκώλετον ἐν μεγάροισιν·

9 Ἡ οἱ πῶρ ἀνέγκαι, καὶ εἶσω δόρυ πεν ἐνέσσει·
 Καὶ τίς Ὀδυσσεὺς ἄρτο πόλινδ' ἱμῶν, ἀμφὶ δ' Ἀθλῶν
 Πολλῶν ἦεν χεῖρ φίλα φροῖνεσ' Ὀδυσῆϊ,
 Μή τις Φαιήκων μεζαθύμων ἀντιβόλησας
 Κερτομίοι τ' ἐπίσσει, καὶ ἐξερίοις· ὅπως εἴη.

10 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύνεσθ' ἐρπονῶν,
 Εἴθε οἱ ἀντιβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Παρθενικῇ οἰκῆα νεώϊδι κάλπιν ἔχουση.
 Σπῆν' ὥστε αὐτῆ· ὁ δ' ἀνείρετο δι' Ὀδυσσεὺς,
 Ὡς τέκε, καὶ ἄν μοι δόμον αἰεὶ εὖς ἡγήσαιο

15 Ἀλκινόῃ, ὅς τις δὲ μετ' ἀνθρώποισιν ἀνέσσει;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος τελαπείροισ ἐστὶνδ' ἰχθῶν,
 25 καὶ ἔρ- Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· πῶς ἔπειτα εἶδ' αἶ
 26 γα νέ- Ἀνθρώπων, οἳ τῶνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσι.
 27 μνηται Τὸν δ' αὐτὴ φροῖνεσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,

20 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με καλεῖσαι
 Διὶ ξείνῳ πατρὸς ἀμύμονος ἐχέουσι καίει.
 Ἀλλ' ἐπὶ σιγῇ τοῖόν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡμερομεύων.
 Μηδὲ πὺν ἀνθρώπων φροῖνεο, μήδ' ἐρίοισι.
 Οὐ γὰρ ξείνους εἶδ' ἐμὰν ἀνθρώπων ἀνέχονται,

25 Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Νηυσὶ θοῇσιν τοῖγα πεποιεῖσσι πεκίησιν,

26 καὶ δω- Λαῖτμα μέγ' ἐκασφώσιν, ἐπὶ σφίσι καὶ δῶκ' Εὐροσίχτων
 27 καὶ κρη- Τῶν νῆες ἀκείων ὡς ἐπὶ πῆλ' ἢ ἐν ἰόημα.

28 νων, Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθλῶν

30 Καρπαλίμως ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθῆα βαῖτε θεῶ.
 Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυταὶ ἐν ἐνότητι
 Εὐχόμενοι καὶ ἄστυ Διὶ σφίσι. ὁ γὰρ Ἀθλῶν
 Εἶα ἐὺ πλόησμεν, δεινὴ θεός, ἥ γὰρ οἱ ἀχλὺν
 Θιασισίλῳ κατέχευε, φίλα φροῖνεσ' ἐνὶ θυμῷ.

35 Θάωμεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμὲρας καὶ νῆας ἵστας,
 Αὐτῶν δ' Ἡρώων ἀγροῖς καὶ τείχεα μακρά,
 Ἰψήλα, (καλόπασιν ἀρηρῆτα, περὶ μὲν ἰδίοις,

Quam olim ab Apera naves duxerunt biremes.
 Alcinoos autem in domum elegerunt, eò quòd omnibus
 Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat,
 Quæ enutrivit Nausicaam pulchris ulnis in regia :
 Quæ ei ignem accendebat, & intus cœnam adornabat.
 Et tunc tandem Ulysses surrexit ad urbem ire, at Pallas
 Multam caliginem circumfudit bene volens Ulyssi,
 Ne quis Phæacum insolentium obviam factus,
 Conviciaretur verbis, & interrogaret quisnam esset.
 Sed cum jam civitatem ingressurus esset amabilem,
 Tum ei obviam facta est dea cœlia Minerva,
 Virgini similis juveniculæ urnam gestanti.
 Stabat verò ante eum : interrogabat autem divus Ulysses.

§

10

Ulyssi
 Minervæ
 formam
 mentis
 Nesti-
 dis hic
 obviam.

15

O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
 Alcinoi, qui inter hosce homines imperat ?
 Etenim ego hospes multa passus huc venio,
 Procul ex aliena terra : quare nullum novi
 Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.

Hunc contrà alloquuta est dea cœlia Minerva,
 Profectò ego tibi, hospes pater, domum quam me jubes
 Monstrabo, quoniam patrem inculpatum juxta habitat.
 Sed eas tacitè, hanc ego viam monstrabo.
 Neque quemquam hominum alloquere, neque interroga.
 Non enim hospites hi diligenter homines suscipiunt,
 Nec curantes amplectuntur, quicumque aliunde venerit,
 Navibus celeribus isti fratri velocibus,

20

25

Undas ingentes tranant : nam ipsis dedit Saturnius.
 Horum naves veloces, veluti penna atque cogitatio.

Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva,
 Celeriter ipse deinde post vestigia ibat deæ.
 Hunc certè Phæaces inclyti navigatione non noverunt
 Vadentem per urbem inter ipsos : non enim Pallas
 Sinebat pulchricoma veneranda dea, illa ei caliginem
 Divinitus immissam infudit bene volens in animo.
 Mirabatur autem Ulysses portus & naves æquatas,
 Ipsorumque Heroum insulas & murum longum,
 Sublimes valles munitas, mirabile visu,

Ulysses à
 Minerva

30

in ædoo
 Alcinoi
 perdaci-
 tur sept
 nebulo,

35

Sed

Sed quando jam regis ad inclytam domum pervenerunt,
His verò sermonibus cœpit dea cœsia Minerva,

Hæc tibi hospes pater domus quam me jubes

Indicare, invenies verò à Jove nutritos reges

5 Dapes celebrantes, tu verò intra eas, ne quid animo

Timeas : audax enim vir in omnibus potior

Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat,

Reginam quidem primò invenies in regia,

Arete
uxor Al-
cinoi.

Arete verò nomen est cognomine : ex parentibus autem

Eisdem est, qui utique genuerunt Alcinooum regem.

10 Nausthoum quidem primum Neptunus terræ quassator

Genuit, & Peribosa mulierum forma pulcherrima,

Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,

Qui olim superbis Gigantibus imperavit :

15 Sed hic quidem perdidit populum impium, periit & ipse.

Cum hac Neptunus congressus est, & genuit filium

Nausthoum magnanimum, qui Phæacas rexit.

Nausthous verò genuit Rhexenorémque Alcinoúmque

Hunc auté virili prole carenté percussit decorus arcu Apollo

20 Sponsum in regia, unica sola filia relicta

Arete : hanc Alcinoos duxit uxorem,

Et ipsam honorabat, ut nulla super terra honoratur alia,

Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent.

Quemadmodum illa ex animo honorata quoque est,

25 Cum à charis liberis tum ab ipso Alcinoos,

Et civibus qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,

Excipiunt verbis, cùm incedit per urbem.

Minime enim mente etiam ipsa eget bona,

Quibus bene vult, etiam viris lites soluit.

30 Quando tibi illa bene vult ex animo,

Spes est tibi postea amicósque videre & pervenire

Domum in excelsam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cœsia Minerva

Pontum per indomitum : deseruit vero Scheriam amabilem:

35 Venit autem ad Marathona, & lativias Athenas.

Ingressa est Erechthei, bene munitam domum, sed Ulysses

Alcinoi ad domum ibat inclytam : plurima verò illi cor

Cogita-

Αλλ' ὅτι δὴ βασιλῆα ἀγακλυτὰ δώματα ἔκρητο·
 Τοῖσι δ' ἐμύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Οὗτος δὴ τοι ξείνι πάτερ δόμος ἐν μετιεύεις
 Περφεσδάρῃ, δῆεις δ' διοτρεφίαι βασιλῆας
 Δαίτῳ δαιτυμόνας, σὺ δ' ἔστι κίε, μηδὲ π θυμῷ
 Τάρβει· ἡερσάλι· γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσι ἀμείνων
 Εργασίῃ τελέθει, εἰ καὶ πρὸν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Δέσποιναν μὲν πρῶτα κηρήσαι ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὅμο' ἐστιν ἐπὶ θυμῷ· ἐκ δ' ἔκκῃων
 Τῶν αὐτῶν οἱ παῖδες Ἀλκίνοος βασιλῆας,
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Γένεατο, καὶ Περσέοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη·
 Οὐλοπατὴ θυγάτηρ μεγαλήτερος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γίγαισσι βασιλεύει·
 Αλλ' ὁ μὲν ἄλλισι λαὸν ἀπαύδαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς·
 Τῇ δ' Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένετο παῖδα
 Ναυσίθοι μεγάθυμον, ὅς ἐσθ' Φαίηξιν ἀνασσει.
 Ναυσίθου δ' ἔπειτα Ρηξλύωρα τ' Ἀλκινόου τις,
 Τοῦ μὲν ἀκχυροῖν ἰόντα βαλὼν ἀργυρότοξος Απόλλων
 Νυμφίον ἐν μεγάρῳ μίαν οἴῳ παῖδα λιπόντι
 Ἀρήτῳ· τίω δ' Ἀλκίνοῦ ποιήσας ἀκχιπνί,
 Καί μιν ἔπος ὥς ἔπει ἐπὶ χροῖ πύττω ἄλκι,
 Οὐραμνὺ * γε γυναικὶς ὑπ' ἀνδράσι οἴκῃ ἔχουσιν,
 ὣς κείνη παῖδι κῆρι τιμήματα καὶ ἐστίν,
 Ἐκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτῆς Ἀλκινόοιο,
 Καὶ λαῶν, οἳ μιν ῥά θρονὸν ὡς εἰσπράωντες
 Δειδύχαται μύθοισιν· ὅτι εἰρήνην ἀνὰ ἄστυ.
 Οὐ μὲν γάρ πινός γε καὶ αὐτὴ δύνεται ἰοδῆ,
 Οἷσιν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νεῖκεα λύνει.
 Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπυσή τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδύνει, καὶ ἰκίῃ
 Οἶκον ἐς ὑψίροφον καὶ σὺν ἐς πατέρειδα γαῖαν
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπίθη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Πόιντον ἐπ' ἀτρυγέτο· λίπε δ' Ἰσχυρίῳ ἰσχυταυλῷ.
 Ἰκίτο δ' ἐς Μαργαρίτα καὶ εὐρύαγχαν Ἀθλίῳ.
 Διὸς δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δώμας, αὐτὰρ Οδυσσεύς
 Ἀλκίνοῦ πρὸς δώμας ἦε κλυταί, πολλὰ δὲ οἱ κῆρ

5

10

15

20

25. π

25

26. Πο

27. τ' εὖ

28. φρονέ

29. σι, κα

30. αἰ-

31. δρᾶσι,

32. νεῖκεα

33. λυτ. 26.

34. 27. Πο

35. 28. τ' εὖ

36. φρονέ

37. σι, κα

- Περσέων' ἱστάρῃν, πρὶν χαλκίον εὐδὸν ἰκίῃ.
 Ως τε γὰρ ἡλίας ἀγλή πτελεν ἥε σελήνης
 20. ἰλη- Δῶμα κατ' ὑψιφειδὲς μεγαλήτορος Αλκινόοιο.
 λείδαι· Χάλκιοι μὲν γὰρ ὄϊχοι * ἐρηρίδατ' ἔνθα κὺ ἔνθα,
 5 Ἐς μυχὸν ἐξ εὐδῷ· παρὶ δὲ θραϊκὲς κυάνοιο.
 Χρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον εὐτὸς ἔειργον.
 Αργύριοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκίῳ ἔστασαν εὐδῷ,
 Αργύριοι δ' ἐφ' ὑπερθύροι, χρυσῆ δὲ κορμῇ.
 Χρῦσοι δ' ἐκὰς περὶ κὺ ἀργύριοι κινεῖς ἦσαν,
 10 Οὓς Ἡφαιστος ἔπειξε· ἰδύησι πρᾶπιδεσσιν,
 Δῶμα φυλασσόμεναι μεγαλήτορος Αλκινόοιο,
 Ἀθανάτης ὄντας κὺ ἀγέρας ἤματα πάντα.
 Ἐν δὲ θύραι παρὶ τοῖχον ἐρηρίδατ' ἔνθα κὺ ἔνθα,
 Ἐς μυχὸν ἐξ εὐδῷ ἀμφικύβητες. ἔνθ' αὖτ' ἐπὶ πύλαι
 20. 15 Λατρεῖ * εὐνῆτοι βιβλῆατο, ἔργα γυναικῶν.
 εὐνῆτοι· Ἐνθα δὲ Φαιήκων ἐγήτορες ἰδριόωντο,
 Πίοντες κὺ ἔδοντες· ἐπιστάντων γὰρ ἔχσκοον.
 Χρῦσοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βαμῶν
 ἔστασαν, αἰδομένης δαΐδας μὲν χερσὶν ἔχοντες,
 20 Φαίνοντες νύκτας μὲν δῶματι δαιτυμόεσσι.
 20. δ' ἰ- Περὶ τῆς κίτης * δὲ οἱ δμοῦαι κτ' δῶμα γυναικῆς·
 σαι δμ- Αἱ μὲν ἀλητεῖες κὺ μύλης ἐπὶ μῆλοπα κερπόν,
 Αἱ δ' ἰσὺς ὑφ' ὧσι κὺ ἡλάκκατα σπρωφῶσιν
 Ἡμῶν, οἳ αὖτε φύλλα μακροδίνης αἰγείροιο·
 25 Καίρεσσι δ' ὀφθαλμῶν ἀπαιεῖται ὑγρὸν ἔλαιον·
 Τόσσον Φαίηκες πῖρι πάντων ἰδριες ἀνδρῶν
 Νῆα πολὺν αὖτ' ὅσον ἔλαιον ἰδριον, ὥς δὲ γυναικῆς
 Ἰστὶν τε χιῆσαι· πῖρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθλῶν
 Ἐργα τ' ἐπίστωδ' ἀεικαλῆν, κὺ φέρας ἰοδλᾶς.
 30 Ἐκβόθιν δ' αὐλῆς μέγας ὄρεατος ἄγχι θυρῶν
 Τετραγῶν· παρὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν,
 Ἐνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλοθῶντα,
 Οὐχὶα κὺ ροαὶ, κὺ μῆλαι ἀγλαόκερποι,
 Σῦκαί τε γλυκεραί, κὺ ἔλαιαι τηλοθῶντα·
 20. 35 Τῶν δὲ ποτε κερπὸς ἀνίσταται, εὐδ' * ἐπιλείπει
 ἀπαι- Χεῖματος εὐδὲ θέρους ἐπιτήσιον, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 πῦ Ζεφυρεῖη πνέουσα πᾶσι μὲν φύει, ἀλλὰ δὲ πῖσι δ'.

Cogitabat stanti, prius quam ad æreum pavimentū venisset.
 Instar enim solis splendor erat aut lunæ
 Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
 Ærei etenim muri firmati sunt hinc atque hinc.
 In intimum recessum à limine, pinaculum autem ex ecyano,
 Aureæ verò fores firmatā domum intus claudēbant,
 Argentei autem postes in æreo stabant limine.
 Argenteum verò superius limen, aurea item cornix,
 Aurei autem utrinque & argentei canes erant,
 Quos Vulcanus fecerat peritis præcordijs,
 Domum ut custodirent magnanimi Alcinoi,
 Immortales existentes & senio non obnoxios dies omnes.
 Intus folia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
 Ad infimum secessum à limine. undique ibi pepi
 Tenuēs bene neti reconditi erant, opera mulierum.
 Hic autem Phæacum primates sedebant,
 Bibentes & edentes: annum enim habebant:
 Aurei verò juvenes fabrefactas ad aras
 Stabant, ardentes faces manibus gestantes,
 Illucentes nocte per domum convivantibus,
 Quinquaginta autem ei ancillæ per domum scēminæ.
 Aliæ quidem molunt sub mola pomacei coloris frumentum,
 Aliæ telas texunt & pensum versant
 Sedentes, qualiter folia excelsæ populi,
 Staminatis è vestibis distillat humidum oleum
 Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
 In celeri nave, per pontum navigando: tantum mulieres
 In tela operanda, supra modum enim illis dedit Pallas
 Operaque scire perpulchra & ingenium bonum.
 Extrā verò aulam ingens hortus propè januas
 Quatuor jugerum, circa autem septum deductū est utrinque
 Ibi verò arbores proceræ crescebant florentes
 Pirus & malus pūnica & aliæ mali pulchrū fructū producētes
 Ficusque dulces & oleæ virescentes.
 Ex ijs fructus nunquam perit neque deficit
 Hyemē neque æstate toto anno durans, sed sanè semper
 Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliæque maturescere.

Alcinoi
regis do-
mus de-
scribitur

10

15

20

25

Hortus
Alcinoi.

30

35

Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,

Porro post vuam vua, ficus autem post ficum :

Ibi autem ei fructuosa vinea radicatur :

Hujus alterum quidem apricum lato in loco

5 Arescit sole, alias sanè vindemiant,

Alias autem calcant, longæ autem vuæ maturæ sunt

Florem emittentes, nonnullæ vero aliquando maturescunt.

Ibi exculi horti ad extremam seriem

Omnis generis producuntur toto anno florentes.

10 Duo autem fontes aderant, alter quidem per hortum omnem

Dispergitur, alter autem ex altera parte sub aulæ limæ vadit,

Ad domum excelsam unde aquantur cives.

Talia certè in Alcinoi domo decorum erant splendida dona,

Ibi stans admirabatur patiens divus Ulysses.

15 Cæterum postquam omnia suo admirabatur animo,

Celeriter super limen ingressus est domum intrà.

Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios

Libantes poculis speculatori Mercurio,

Cui ultimo libabant, quando cogitabant de lecto.

Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses

20 Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,

Ut pervenit ad Areten & Alcinoum regem.

Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses.

Et tum certè rursus ab ipso decedit divinus aer.

25 Hi verò taciti facti sunt per domum ut virum conspexerunt,

Admirabantur autè videntes : ipse autè supplicavit Ulysses.

Arete filia Rexenoris divini,

Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio, plurima passus,

Et ad hosce convivas quibûsque dii feliciter dent

30 Vivere, & liberis committant singula

Bona domi, honorémque quemcunque populus concesserit.

Ceterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi

Ocyus, quoniam diu ab amicis ærumnas patior.

Sic fatus, resedit ad focum in cineribus

35 Juxta ignem, illi certè omnes taciti facti sunt silentio,

Serò tandem interfatus est senex heros Echeneus,

Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

Mercurio ultimo libabatur conspectum.

Areten Ulysses supplex orat.

Ορχητὴ ἐπ' ὄρχη γηρῶσαι μῆλον δ' ἐπὶ μῆλα,
 Αὐτὰρ ἐπὶ τεφυλῇ τεφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ,
 Εἴθε ἢ οἱ πολὺ κάρπ' αἰὼν ἱερὴ ζῶται
 Τῆς ἔπειτα μὲρ δ' εἰλόπεδον λευκῶν ἐνὶ χώρῃ
 Τέρσεται ἡλιῶν, ἱέρως δ' ἄρα τι τρυγῶσιν,
 Αλλὰς ἢ τεκπύκσι, πέριθε δὲ τ' ὀμφακῆς εἰσι,
 Αἴθως ἀφιδόσσι, ἔπειτα δ' ὑποπλάττει.
 Εἴθε ἢ χρυσήκεται περσασαί ὡς ἰεῖαται ὄρχη
 Πανθία πεφύασιν, ἐπιστατοὶ γαιῶσσι.
 Εν ἢ δύν κρύβω, ἢ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 Σκιδιάται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ἐδδν ἴησι
 Πρὸς δέμον ὑψηλόν, ὅθι ν' ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖ' ἄρ' ἐν Αλκινόοιο θῆων ἔπαι ἀγλαὰ δῶρα,
 Εἴθε αἶς θηῖτα πολυτλας δι' Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἰὼ θῆσαστε θυμῷ.
 Καρπαλίμως ὑπὲρ ἐδδν ἱδῆσαι τε δῶμας ἔσσω.
 Εὖρε ἢ Φαιῶκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 Σπιδόντας διπύκων ἐὺσάκων Ἀργεῖφόντη.
 Ω πυκνὰ πρὸς ἀνδρῶν ὅτι μηχανήματα κρύπτει.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ λῆξ δῶμα πολυτλας δι' Ὀδυσ.
 Πολλῶν ἤρ' ἔχων ἡν οἱ πείλονται Ἀθλῶν.
 Οφρ' ἴκῃτ' Ἀργείων τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀργείας βάλε γυνάσσι γέρας Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χυτὸν θρόνον αἶψα.
 Οἱ δ' αἶψα ἰκνέοντο δέμον καὶ φῶτα ἰδόντες.
 Θαύμαζον δ' ἑσθλόντες· ὁ δ' ἱλαίνεται Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη θύρατερ Ρηξιδόρου ἀνθρώποιο,
 Σόν τε πόσιν σά τε γυνάμ' ἰκνέω, πολλὰ μογήσας
 Τούς δέ τε δαιτυμόνας· ἔϊσι θεοὶ ὅλβια δύνει
 Ζεύεσθαι, καὶ παρσύν' ἐπιτρέψαιεν ἔκαστος
 Κτήματα· οἱ μεγάροισι, γέρας δ' ὁ πῆμνος ἴδμεν.
 Αὐτὰρ ἔμρι πομπῇ ὅττιναι περσασαί ἰκνέω.
 Θαύσας· ἐπειδὴ δὴ πρὸ φίλων ἀποπύκωνται πύκων.
 Ως εἰπὼν, κρῖτ' ἄρ' ἴκῃτ' ἐπ' ἰχάρεσσι κρήνησι.
 Πᾶρ πυλῆ· οἱ δ' ἄρα πάντα ἀκλῶ ἰκνέοντο σιπῶν.
 Οψὲ ἢ δὴ μετίειπε γέρον ἥρως Ἐχέκλ.
 Ος δὲ Φαιῶκων ἀνδρῶν ἀσπασίετος ἦν.

Καὶ μύθοισι κίχαστο, πάλαια τε πρῶτα τε εἰδώς.

Ὅσφιν ἐν φρεσὶν αἰσθρήσεται καὶ μετίειπεν,

Ἀλκινόε', ἢ μὲρ τοι τόδε χάριαι, εἰδὲ ἴοικε,

Ξεῖνον μὲν χαμευαίῃσ' ἐπ' ἐχάρη σὺν κρηίσιν,

5 Οἶδε δ' ὅσων μύθων πομπὴν γένοιτο ἰχασάμενται.

Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲρ ἐπὶ θρόνῳ ἀργεργήλας

Εἰπὼν ἀνέστησας· σὺ δ' κηρύκιοσι κέλευσον

Ὀἶνον ἐπικρήσας, ἵνα καὶ Διὶ περὶ πικραυνῶν

Σπείσομεν, ὅδ' ἐκίτησιν ἅμ' αἰδείοισιν ὅπηδεῖ.

10 Δόρπον δ' ἔπειτα τιμὴν δότω ἔδωκε ἰόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκχυσ' ἱερὸν μῆν' Ἀλκινόοιο,

Χωρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,

15 Ὄρπον δ' ἔπειτα ἰχασάμεν, καὶ ἐπὶ θρόνῳ εἶσε Φαίηδ',

Υἱὸν ἀνέστησας ἀγαπήνορος Λαοδάμαρχου,

15 Ὅς αἱ πολλήσιον ἴξι, μάλιστ' αὖ μιν φιλήσκει.

Χίρυν δ' αὖ ἀμφίπολος παρθέν' ἐπὶ χυμὸν φέρουσα

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρείοιο λήξητος,

Νιψαοῦσ'· παρὶ δ' ἔξις λυγρὸν ὄσσε τρώπιζας

Σῖτον δ' αἰδοῖα τιμὴν παρέθηκε φέρουσα,

20 Εἶδ' αὖτε πρῶτον ἐπιθῆσαι, χαλκίζουρην παρεόντων.

Αὐτὰρ ὁ πῖνεν καὶ ἦδεν πολὺν τλας δῖ' Ὀδυσσεύς·

Καὶ τότε κήρυκα παρσέφη μῆν' Ἀλκινόοιο,

Ποιτῆρος, κρητῆρος κερκασσάμεν'· μέγ' ἔμμεν

Πᾶσιν αἰὶά μείλαρ σφ', ἵνα καὶ Διὶ περὶ πικραυνῶν.

25 Σπείσομεν, ὅδ' ἐκίτησιν ἅμ' αἰδείοισιν ὅπηδεῖ.

Ὡς Φάτω. Ποιτῆρος δ' ἐμλίφρονα οἶνον ἑκίρησεν·

Νώμην σφ' αἶμα πᾶσιν ἐπαυξάμεν'· διπαῖσαν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέστησεν τ', ἐπὶ δ' ὅσων ἦτορ θυμῷ,

Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος αἰσθρήσεται καὶ μετίειπεν,

30 Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντες,

Ὅφρ' εἴπω τοι με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

28. Δαί. Νῦν μὲν * δαισάμενοι κερκασσάμενοι οἴκαδ' ἴδμετες

νύμμοι. Ἡὖτε δ' ἄρ' ἔμμεν ἐπὶ πολλοῖσι χαλκίζουσι,

Ξεῖνον σὺν μελάρσι ξείνοισιν, ἠδὲ θεοῖσι

35 Ρίξομεν ἱερὰ καλὰ· ἵππειται δ' αὖ πομπῆς

Μνησόμεθ' ὥς καὶ ὁ ξείνος· ἀνέσθ' ἅπαντες καὶ αἰεὶς

Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ λυγρὸν ὄσσε τρώπιζαντες

Et eloquentia vincebat priscæque & plurima doctus.

Qui inter eos benè sapiens concionatus est & interfatus,

Alcinoë, non sanè tibi hoc honestum, neque convenit,

Hospitem quidem humi sedere ad focum in pulveribus

Isti verò tuum jussum expectantes detinentur.

Sed agedum hospitem in sede argenteis clavis distincta

Colloca erectum, tu autem præconibus impera

Vinum infundere, ut & Jovi fulminatori

Libemus, qui supplices venerandos comitatur,

Cœnam verò hospiti proma det ex rebus quæ sunt intus.

Porro postquam hoc audivit sacrum robur Alcinoi,

Manu prehensum Ulyssē prudentem varium consilio

Levavit à foco, & in sedem locavit splendidam,

Filio exsuscitato virili Laodamante,

Qui ei proximus sedebat, maximè verò ipsum amabat.

Aquam autem ancilla gutturnio super infudit ferens

Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,

Ad lavandum, juxta autem politam extendit mensam :

Panem verò veneranda proma apposuit ferens

Fercula multa inferens, gratificans de præsentibus rebus

Cæterum ipse bibebat & comedeat prudens divus Ulysses

Et tum præconem alloquutus est robur Alcinoi,

Pontonoe, craterem miscens vinum distribue

Omnibus per domum, ut & Jovi fulminatori,

Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.

Sic ait, Pontonous autem dulce vinum miscebat,

Distribuit autem omnibus propinans poculis.

Cæterū postquā libarūt biberūtque quantū cupiebat animus,

His verò Alcinoous concionatus est & interfatus,

Audite Phæacum duces atque consiliarij,

Ut dicam quæ me animus in præcordiis jubet.

Nunc autem epulati dormiatis ad domum profecti :

Manè autem senibus pluribus advocatis

Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque dijs

Faciemus sacra juxta, deinde etiam de reditu

Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitia

Deductione sub nostra suam in patriam terram deveniat

5

10

Ulysses
clemen-
ter ab Al-
cinoë ex-
cipitur.

15

20

25

Alcinoous
Phæaceo

30

de hospi-
te allo-
quitur.

35

Gaudens, acturum, etiam si valde procul sit.

Nec quicquam interea mali & damni patietur,

Antequam ipse suam terram conscendat, hinc & deinceps

Patiatur quæcunque ei fatum Paræque graves

9 Jam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.

Quod si quis immortalium utique de cælo venerit

Aliud quippiam hoc deinceps dii meditantur.

Semper enim etiam antea dii apparent manifesti

Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas :

10 Convivanturque apud nos sedentes, ubi & nos :

Si autem aliquis & solus jens occurrerit viator,

Nullò modo occulant, quoniam ipsos propè sumus,

Quemadmodum Cyclopèsque & agrestes gentes Gygantum.

Ulysses interro- Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

15 Alcinoë : aliud quid tibi curæ sit mentibus non enim ego

gatus Are Immortalibus similis sum, qui cælum latum habitant,

ææ suos Neque corpore, neque indole, sed mortalibus hominibus,

labores Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam

exponit. Hominum, quibus in doloribus æqualis sum.

20 Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,

Quæ certè omnia deorum voluntate passus sum.

Sed me quidem cœnare sinite dolentem quamvis :

Non enim odioso ventre pejus aliud

Est, qui juber sui recordari necessitate :

25 Et valde afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem

Sic & ego luctum quidè habeo mentibus hic autè valde semper

Comedere juber, & bibere, & me omnium

Oblivisci facit, quæcunque passus sum & repleti juber.

Vos autem festinate simul atque aurora apparuerit,

30 Ut me infelicem meam imponatis in patriam,

Quamvis multa passum, ubi semel videro, etià relinquat vita

Nempe possessionem meam famulosque & altam magnam domum.

Sic dixit, hi autem omnes laudabant & horrabantur

Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.

35 Sed postquam libaveruntque biberuntque quantum voluit animus,

Hi quidem dormituri ieverunt domum unusquisque.

Sed in domo relictus est divus Ulysses,

Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ κὲ μάλα-τλήθην ἰσὶ.
 Μηδὲ π μισσηγὺς γὰ κακὸν κὲ πῆμα παθήσι
 Πρὶν γὰ τὸν ἔς γαίης ἐπιδήμῳ, ἔνθα δ' ἔπειτα
 Πείσεται ἄσπ' οἱ αἶσα * Κατακλώθης τι βαρεῖαν,
 Γεινομῶν νήσαντι λίαν, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' ἔπεσ' αἰθ' ἀνέτων γὰ κατ' ἔργον εἰλήλαθεν,
 Ἀλλ' οὐδὲ τίδ' ἔπειτα θοὶοι ἐδερμηχανόωνται.
 Αἰεὶ γ' ὅ το παῖρες γὰ θοὶοι φαίνονται ἐναργεῖς,
 Ἡμῖν, εὐθ' ἔρδωμεν ἀγκαλήτας Εὐφρόνης.

20. κα-
 5. τα-
 κλώθη
 σιχα-
 ρεῖα

10

Δαίνυνται τε παρ' ἄμμοι κατήμμοι ἔνθα ὥς ἡμεῖς.
 Εἰ δ' ἄρα περ κὲ μοῦν' ἰὼν ξυμβλήται οὐδίνης,
 Οὐπ' κατὰ κρείπ' ἔσιν· ἔπει σφισιν ἐχθρὸν εἶμ' ἄν.
 Ὡς περ Κύκλωπες τε κὲ ἄλγιστα Φύλας Ριζαίων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ὤρεσσι φη πολύμητις Ὀδυσ.

Ἀλλ' οὐδ', ἀλλ' οὐ π τοι μελέτω φρεσίν· εἰ γ' ἔγωγε
 Ἀφαιάτοισιν ἔεικα τοὶ ἔργον ἐν εὐνῇ ἔχουσιν,
 Οὐδ' ἔμελλ' ἐδὲ φυλῷ, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτῶσιν,
 Οὐς πιναι ὑμεῖς ἴτε μέλ' ἔχοντες οἰζύν.
 Ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰστυοσάμεν.

15

Καὶ δ' ἔπ' κεν κὲ πλεῖον ἔγω κατὰ μνηστραίμεν.
 Ὅσ' αὖ γὰρ δὴ ξυμπάντα θηῶν ἰότητι μέγιστον.
 Ἀλλ' ἔμελλ' ὀδρῶσθαι ἰάσασθαι τε κηδόμενον ὥς.
 Οὐ γάρ περ συμεῖν ἰπὶ γαστέρι κώπτεσθαι ἄλλο
 Ἐπώλετο, ἢ τ' ἐκείλευσεν ἰο μνηστράων ἀνέστη.

20

Καὶ μάλα τειρομένον, κὲ σοὶ φρεσὶ πίνθος ἔχοντα.
 Ὡς κὲ ἔγω πίνθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ ἡ μάλα αἰεὶ
 Ἐδέωμαι κέλευται κὲ πινέμεν· ἐκ δ' ἐμὲ πάντων
 Ληγάνει ὅσ' ἔπαθον, κὲ σοὶ πλεονέσθαι ὠνάγει.

25

Ἰμεῖς δ' ὅ τ' ἐπ' αἰεὶ αἰεὶ ἢ οἱ φαινομένηφι,
 Ὡς κὲ με τὸν δύνωσιν ἔμελλ' ἐπιθέσθαι τε πύργῳ,
 Καὶ ὥς πολλὰ παθόντα, ἴδοντα με κὲ λίπσι αἰὼν
 Κτῆσιν ἰμέλῳ, δμῶές τε, κὲ ὑψιφύες μέγα δώμα.
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνηον, ἢ δ' ἐκείλευον
 Πιμπόμενον τὸν ξένον, ἔπει κ' ἔμεινον ἔπει.

30

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀεισάειν τ' ἔπει δ' ὅσ' ἦν ἤθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκιστὰς ἔκαστος.
 Αὐτὰρ ἐὼς μὲν γὰρ ὑπὸ λείπτο δὲ Ὀδυσσεύς,

35

Πᾶρ δὲ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίονος· ἦτο δὲ
 Ἡδύω· ἄμφιπολοι δ' ἀπηνόσμοι ἔντα δαιτὶς.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λιγυρῶντος ἤρχατο μύθοι,
 Ἐγὼ γὰρ φάρος τε χερσὶν ἄτε εἰμὸς ἰδυῖσα

9 Καλὰ, τί ῥ' αὐτὴ τούτῃ (ὡὖ ἄμφιπολοισι γυναιξί·
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πλεθρύνει παρσηνύδα,
 Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἰγὼν εἰρήσμεμα αὐτῇ,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι παῖδ' εἰμὸς ἰδυκιν;
 Οὐδὲ γὰρ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμεν· σὺ γὰρ δ' ἐκίοχ;

10 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι παρσέφη πολύμητις Οδυσ.
 Ἀργαλίον βασιλεια διωκυίας ἀγρυψοῦσα
 Κηδὲ, ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσσα θεοὶ ἐχραίνοντες.
 Τῷ δὲ τοι ἔγω ὃ μὲν εἰρήσμεμα ἦδ' μετεπλάσ.
 Ωρυγὴ τις νῆσος ἀπ' ὧν εἰν αἰὲν κέεται,

15 Ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγαῖτη δολόισσα Καλυψώ
 Ναιὶ ἐὺπλόκαμος δαίη θεός· ἐδὲ τις αὐτῇ
 Μίσγεται ἔτε θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύσλυνον ἐφίετον ἤραγα δαίμων
 Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα γολῶ ἀργῇ πικραυνῶ.

20 Ζεὺς * ἔλσας ἐκίχασσε μέσῳ αἰὲν οἶνοπι πύρην
 εἰλάσας· Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὶ φθίγον ἐσθλοὶ ἱταίερα,
 Αὐτὰρ ἰγὼ τέρεπιν αἵχας ἑλὼν νιὸς ἄμφιελίας,
 Ἐνῆμαρ φιερέμεν· δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ μελαινῇ
 Νῆσιν ἐς Ωρυγίην πλάσσω θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ

25 Ναιὶ ἐὺπλόκαμος δαίη θεός; ἢ με λαβῶσα
 Εἰδυκίως ἰφίλει τε καὶ ἔτρεφει, ἦδ' ἔφασκε
 Θῆσαν ἀθάνατον καὶ ἀγχιον ἡμῶν πάντα·
 Ἀλλ' ἐμὸν ἔ ποτε θυμὸν αἰὲν στήθεσιν ἔπεισαν.

26 αἰὲν Ἐνθα μὲν ἔτρεφες μῆρον ἔμπεδον, εἰμὸς δ' * μαι

30 Δάκρυσι δαίεσκον, τί μοι ἄμφορτα δώκε Καλυψώ·
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ὄσδ' ἄν μοι ἐπιπλόκοι ἔπος ἤλθῃ,

27 δὴ Καὶ τότε δὴ με κίλευσεν ἐποτρύνουσα νείεσθαι,
 Ζῶός ὑπ' ἀγχιλῆς; ἢ καὶ νόος ἐτάρπει αὐτῆς
 28 αἰὲν Πέμπε δ' ἐπὶ χερσὶν πολυδίσμοιο· πολλὰ δ' ἔδωκε,

35 Σίτον καὶ μέθυ ἠδ' ὕδ'· καὶ ἄμφορτα εἰμὸς ἔσπει.

Οὐδ' ἔγ' ὃ παρήκεν ἀπήμωνα τε λιάρεν τε.
 Ἐπ' ἀνταίειν μὲν πλὴν ἡμῶν ποιεῖσθαι πρὸς ἐμὸν,

Apud autē ipsū Areteque & Alcinous divina specie præditus
Sederunt, famulæ autem auferebant vasa convivij.

His autem Arete albis ulnis incepit verba,

Agnovit enim pallium & tunicam vestimenta videns

Pulchra, quæ ipsa fecerat cum ancillis mulieribus.

Et ipsum alloquens verba pennata dixit,

Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa.

Quis unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?

An non dicis in mare errans huc venisse?

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,

Difficile regina perpetuò sermone commemorate

Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.

Hoc autem tibi dicam quod me interrogas & inquiris:

Ogygia quædam insula longè in mari jacet,

Ubi Atlantis filia dolosa Calypso

Habitat pulchricoma gravis dea, neque aliquis cum ipsa

Versatur, neque deorum, neque mortaliū hominū.

Sed me infelicem, domesticum duxit fortuna

Solum, quoniam mihi navem velocem candenti fulmine

Jupiter jaculatus discidit medio in nigro mari.

Ubi alij quidem omnes periēre boni socij.

At ego carinam ulnis capiens navis utrinque remis agitæ,

Novem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra

Insulam Ogygiam appulerunt dii, ubi Calypso

Habitat pulchricoma gravis dea, quæ me suscipiens

Accuratè excepit, & alebat, & dicebat

Facturam immortalē & senii nescium diebus omnibus

Sed meum nunquam animum in pectoribus persuasit,

Illic quidē 7. annos permansi firmiter, vestimenta autē sēper

Lacrymis madefaciebam quæ mihi immor. dedit Calypso

Sed quando jam octavus revolutus annus venit,

Et tunc jam me jussit concitans redire

Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsi est,

Misitque me in rate consutili: multa autem dedit,

Panem & suave vinum, & divinas vestes induit.

Ventum autem immisit innocuum suavēque.

Septemdecim quidem navigabā dies per mare iter faciens,

Decima-

Ulysses
Arete
suos en-
15
sus nar-
rat.

20

25

30

35

Decimaoctava verò apparuerunt montes umbrosi
Terræ vestræ, lætatum verò mihi charum cor
Infelici: certè enim futurū erat adhuc ut versarer cū ærumnis
Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ quassator,

¶ Qui mihi excitatis venis impedivit iter.

Commoxit verò mare imensum, neque ullo pacto fluctus
Sinebat in rate vehementer ingemiscente consistere.

Hanc quidem deinde procellam dispersit; cæterum ego
Natans has undas transnavi, donec me terræ

10 Vestræ adegit ferens ventusque & aqua.

Ibi me egredientem oppressit fluctus ad terram,
Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum.

Sed regressus natavi rursus donec veni

Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,

15 Liber à petris, & defensio erat à vento.

Excessi autem animum colligens, divina verò nox

Advenit; ego autem scorsim ab Jove cadente fluvio

Egressus in arbutis dormivi: circumquaque autem folia
Congessi, somnum autem deus imensum infudit.

20 Hic quidem in folijs dilecto afflictus corde

Dormivi tota nocte usque ad auroram & meridiem.

Inclinabaturque sol & me dulcis somnus dereliquit.

Ancillas verò in littore rux agnovi filiarum

Ludentes, inter eas autem ipsa erat similis dijs:

25 Eā supplicavi, illa verò neutiquam ab indole aberravit bona,

Ut non sperare posses juniorem obviantem

Facturam, semper enim juniores desipiunt.

Quæ mihi cibum dedit affatim & splendidum vinum,

Et lavit in flumine, & mihi has vester dedit,

30 Hæc tibi, tametsi afflictus, verò enarravi.

Huic rursus Alcinous respondit dixitque,

Hospes, certè quidem hoc decenter non consideravit

Filia mea, quod re neutiquam cum ancillis feminis

Duxit in nostram domum, tu verò primum supplicasti.

35 Hunc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,

Heros, ne mihi idèò innocuam reprehendes puellam.

Hæc quidem me jussit cum ancillis subsequi:

Οκτωκαίδεκάτῃ δ' ἰφάνη ἔρια σκίοιντο,
Γαίης ὑμετέρης, γήθησι δὲ μοι φίλοι ἦτορ
Δυσμάρων· ἢ γὰρ ἔμελλον ἐπ' ἐκνώστια δ' οἰζῦν
Πολλῇ, τὼ μοι ἐπῴροι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Ὅς μοι ἐφορμήσας αἰνέμεν, κατέδωκε κλειήθους,

Ὡραίνῃ δ' ἡάλασσαν ἄριστον ὑδέτι κύμα.

Εἶα ἐπὶ χερσὶν ἀδινά στεῆλντα φέροισθαι.

Τὼ μὲν ἔπειτα θυλάκας δισκέδασ'· αὐτὰρ ἔγχα
Νηχέμεν· τὸ δὲ λαῖτμα διέτμενον, ὄφρα με γαίῃ

Υμετέρῃ ἡάλασσι φέρον αἰνέμεν τε καὶ ὕδαρι.

Εἰδὼς κ' ἐκβαίνοιντο βίησιντο κύμα ἐπὶ χερσιν,

Πέτρης ὥς μεγάλης βαλὼν καὶ ἀπὲρπύχων.

Ἀλλ' ἀναχάσσεμεν ἡἴρον πάλιν, ὥς ἐπῆλθον

Ες ποταμὸν, τῇ δὲ μοι εἰσέτατο χῶρος ἄετος,

Λεῖος πετρώων, καὶ ἐπὶ σκιπας ὡς αἰνέμεν

Ἐκ δ' ἐπὶ σιν θυμηγείων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ

Ἠλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε Διίπιτ'· ποταμὸν

Ἐκβάς· ἐν θυμῷ μοι κατέδωκεν ἀμφὶ δ' οὐλάς·

Ἠφυσάμεν· ὅππῃ δ' ἡὶς κατ' ἀπείρονα χεῖν.

Εἴη μὲν ἐν οὐλοῖσι φίλον τιπήμεν· ἦτορ,

Εὐδοῖ πατὴρ καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσση ἡμέρῃ.

Δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ με γλυκύς ὕπνος ἀνῆκει.

Ἀμφιπύλας δ' ἐπὶ θυί τῆς ἐσέσσα θυγατρὸς

Παιζέσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκῆα θοῖσιν·

Τὼ ἐκένυσ'· ἢ δ' ἔπινον ἡμέρας ἡμέρας ἐν οὐλῇ,

Ὡς ἔκ' ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσσοι

Ἐρξίμεν, αἰεὶ γάρ τι νεώτερον ἀφραδίχων.

Ἡ μοι σὶν ἴδωκεν ἄλλος ἢ δ' αὐτοπαοῖον,

Καὶ λῶσ' ἐν ποταμῷ, καὶ τοι τὰδε εἶματ' ἴδωκεν.

Ταῦτά τοι ἀγνύμενός περ ἀληθείῳ κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φωνήσας τε,

Ἔειπ', ἦτοι μὲν τῷτο γ' ἐσάισι μοι ἐκ ἐσέσσης

Παῖς ἐμὴ, σὺ δὲ σὺ γ' ἔπινον ἀμφιπύλοισι γυναιξίν·

Ἡ γὰρ ἐμὴν, σὺ δ' ἄρα πρῶτῳ ἐκένυσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἥρας, μή μοι τοῦτο αἰνέμεν γάρ κ' ἐν οὐλῇ.

Ἡ μὲν γάρ κ' ἐκένυσεν ὡς ἀμφιπύλοισι ἐπὶ δ' ἔην

35

28. 29.

30.

ΑΛ.

Αλλ' ἐγὼ ἔκ' ἔηλον, δέισας, αἰχμυνοῖός τε,
 28. ἐπι- Μήπως κ' εἰς θυμός * ἐπισκίσσῃτο ἰδδῃ.
 σκύζοι Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χροῖ Φῦλ' ἀνθρώπων.
 29 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

5 Ζεῦ, ἔ μοι τιῶται σὺν στήθεσσι φίλοι κῆρ,
 Μαλιδίως κεχολῶσ'· ἀμύνω δ' αἰσίμα πάντα.
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τι πάτερ κ' Ἀθηναίη κ' Ἀπολλων,
 Τεῖος ἰὼν οἱ ἔοισι, παῖ τε φρονέων ἄτ' ἐγὼ ὄφρ',
 Παιδῶ τ' ἐμῶν ἐχέμεν, κ' ἐμὸς γαμβρὸς καλίστοσ',

28. 10 Αὐτὶ μὲν οἶκον * ἢ ἐγὼ κ' κήματα δοίην,
 δὲ τ' Αἶκ' ἐγίλων γε μάρσις· αἰέθνη δὲ σ' ἔπει ἐρύξει
 ἐγὼ Φαίηκων· μὴ τὲ το φίλοι Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 Πομπῶ δ' ἐς τὶδ' ἐγὼ τεκμαίρεμα (ἔφρ' εὖ οἰδῆς)
 Αὐεὼν· ἐς τῆμος ἢ σὺ μὲν διδμεμῆσθ' ὕπνῳ

15 Λίξιας· οἱ δ' ἐλόωσι γαλῶνιν, ὄφρ' ἂν ἵκησιν
 Πατερίδα σὺν κ' δῶμα, κ' εἴπου τοι φίλοι ἐσίν·
 Εἴ ποτ' κ' μάλα πολλοὶ ἐκαστέρω ἔσ' Εὐβοίης.
 Τῶ γὰρ τηλοπύτῳ φασ' ἐμμεναι οἱ μὲν ἰδόντο
 Λαῶν ἡμετέρων, ὅτι τε ξαοθὸν Γαδάμανθιν

20 Ἡρὸν ἐποψόμενοι Τιτυὸν γαίηϊον κόν·
 28. ἀπὴ Καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον, κ' ἄπερ κρημνίσιο τέλεισσαν
 νυσσας Ἡκκατι τῶ αὐτῶ, κ' * ἀπήγαγον οἶκον ὅπως α.

28. ἀνα Εἰδήσεις ἢ κ' αὐτὸς σὺν φρεσὶν ὅσσοι ἄρεσται
 ῥίπτεν Νῆες ἐμαὶ κ' χροῖ, * ἀναρρίπτειν ἄλλα πηδῶ.

25 Ως φάτο· γήθησεν ἢ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εὐξάμενθ' δ' ἄρ' εἰπὺν, ἵππο τ' ἴφ' ατ', ἔκ τ' ἐνόμαζεν
 Ζεῦ πάτερ, αἰδ' ὅσα εἴπε τελευτήσκειν ἄπαντα

28. μὲν Αλκίνοος· τῆ * μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρ' ἔρ' ἔρ' ἔρ'
 αἶν Ἀσβεσιν κλῖος εἴη, ἐγὼ δὲ κε πατερίδ' ἐχέμεν.

30 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα σφ' ἀκλήλεις ἀγόρευον·
 Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλινος ἀμφιπόλοισιν
 Δέμνι ὕπ' αἰθέσῃ θήμεναι, κ' ῥήγας καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλεῖν, σφρίσσει δ' ἐφύρ' ἔσθ' ἐπὶ τήκετας,
 Χλαῖνας τ' ἐσθ' ἐμμεναι ἔλας, κροθ' ὄφρ' ἔσθ' ἵστασθ'.

35 Αἰ δ' ἴσαν ἐν μεγάροιο δῖος κ' χροῖν ἐχρυσαν·
 28. Ω- Αὐτὰρ ἐπεὶ σφρίσσει πυκινὸν λίγος ἱκονίσσῃ,
 πρῶτον Ωτρυνον Ὀδυσῆα περὶ τὰ μῆναι ἐπίσταν,

Sed ego nolui timens reveritūque
Ne fortassis tibi animus commoveretur videnti.
Suspiciosi sumus supra terram genus hominum.

Huic rursus Alcinous respondit dixitque,
Hospes non mihi hujusmodi in præcordijs charum cor
Temerè irasci solet : potiora autem honesta omnia.
Utinam Jupiter pater & Minerva & Apollo,
Talis nimirum, qualis es, eaque quæ ego sentiens,
Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari
Hic manens, domum autem ego & bona darem,
Si modò volens maneat : invitum enim te nullus continebit
Phæacum, neque sic gratum Jovi patri esset.

Alcinoas
optat
Ulyssē
filias ge-
nerum.
10

Reductionem vero in hoc ego perficiam, ut benè intelligas,
Cras, in id temporis autem tu quidem domitus somno
Dormias, illi captabunt tranquillitatem, ut pervenias
In patriam tuam & domum, & si fortè aliquid gratum est :
Et si valdè multò longius est Eubœa :

Alcinoas
promit-
tit Ulyssē
auxiliū.
15

Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt
Ex populo nostro, quando flavum Rhadamanthum
Duxerunt, ut viderent Tityum terræ filium :
Atque illi quidē hinc venerunt & absque labore transierunt
Die illo eodem, & adduxerunt domum retrò.

20

Cognosces etiam ipse in mente, quàm optimæ
Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.

Sic ait : gavisus est autem multiscius divus Ulysses.
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia

25

Alcinous, hujus quidem per almam terram
Immortalis gloria esset, ego autem ad patriam venirem.

Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur :
Jusserat autem Arete albis lacertis ancillis

30

Ponere sub porticu cubilia & stragula plurima
Purpurea ut inijcerent, insternerent desuper tapetas,
Chlænāsque imponere villosas ad desuper induendum.

Illæ verò ibant ex ædibus facem in manibus gestantes.
Cæterum postquam straverunt pulchrū lectulū accelerantes
Excitarunt Ulyssē astantes verbis,

35

Surge

Surge dormire hospes, paratus est tibi lectus.

Sic dicebant, huic verò gratum visum est dormire.

Sic ille quidem illic profundè dormivit divus Ulysses,
Perforata in specula sub porticu sonante.

¶ Alcinoüs verò dormiebat in recessu domus excelsæ :

Juxta verò mulier regina lectum apparavit & stratum.

ARGUMENTUM OCTAVI

LIBRI ODYSSEÆ.

10 **C**oncio fit Phæacum de hospite, & navis deducitur ad
reductionem Ulyssis, & convivio suscipiuntur ab
Alcinoö Phæacum optimates. Et post hæc disco cer-
tant Phæaces & Ulysses. Et Demodocus canit, primùm qui-
dem ea quæ acciderunt circa adulterium Martis & Veneris.
Deinde ea quæ circa introductionem lignei equi, & Ulyssæ
15 stente interrogatur quis, & unde sit.

ALIUD.

Θ, ex certaminibus Phæaces de Ulyssæ experi-
mentum sumpserunt.

20 **Q**uando verò manè genita apparuit roseis digitis au-
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi, (rora,
Præterea inclytus surrexit urbium everfor Ulysses.
Illis verò præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacū ad concionem, quæ ipsis apud navem constituta erat.
Venientes verò confidebant in politis lapidibus
25 Propè, ipsa verò per urbem transibat Pallas Minerva,
Assimulata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans,
Et sanè unicuique viro assidens dixit verbum,
En agè Phæacum principes atque consiliarij
30 Ad concionem ite ut hospitem audiat, is,
Qui recens Alcinoi prudentis venit ad domum.

Ὅρσο κίων ὧ ξείνῃ, πιπνίηται δὲ τῇ εὐνῇ.

Ὡς φάν. τῷ δ' ἀπασιπὶν εἰσάπτο κρημηθλῶα·
Ὡς ὁ μὲρ ἔνθα κρήνυδε πολύτλας δι' Ὀδυσσεύς
Τρητοῖς ἐν λιγέσσι, ὑπ' αἰθέσῃ βροδούπῃ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λίκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ ᾧ γυνὴ δαίποινά λήγας ποσειωὶ κῆ εὐνῷ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

ΕΚκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων ἀπὸ τῆς ξείνης, καὶ καὶ καὶ
καθίσταται ὡς ἐκπομπὴ τῷ Ὀδυσσεύϊ καὶ ἐπιπνίῃ 10
ὡς τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι καὶ μὲν τῶν
δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίαιες καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος
ἄδει, πρῶτον μὲν τῷ ἀπὸ τῶν μετρίων Ἀριως καὶ Ἀφροδίτης,
ἔπειτα ᾧ τῷ ἀπὸ τῶν εἰσαγωγῶν τῷ δουρεῖ ἔκπῃ· καὶ τῷ Ὀδυ-
σεῖως κλαίοντες, ὁ Ἀλκίνοος πικρύνεται ἀπὸ τῆς πικρίας, καὶ πρὸς 15
καὶ πόθεν εἴη.

Α Α Δ Η.

Θῆται δ' ἀθλοῖς Φαίαιες Ὀδυσσεῖ· πείρηται.

ΗΜΟΣ δ' ἡραγνίκα φάνη βοδὸδῆκτυλος ἡώς,
ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἰσθν' μὲρ Ἀλκινόοιο. 20
Ἀν' δ' ἄρα Διογενὴς ὦρτο πτόλιπρος Ὀδυσσεύς.

Τοῖσιν δ' ἡμέτερον ἰσθν' μὲρ Ἀλκινόοιο
Φαίηκων ἀγρῶν, ἧ σφιν ὡς ἔνθα ἦν τεύκετο.

Ἐλθόντες ᾧ καὶ ἔνθα ἐπὶ ξιστοῖς λίθοισι
Πλησίον· ἧ δ' αἶνὰ ἄνυ μετρήχεται Παλλὰς Ἀθήνη, 25

Εἰδὼμένη κέρκευ δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορα μητόνοστο.

Καὶ ῥα ἐκείνη φωνὴ παρὰ τὴν φωνὴν φάτο μύθον,

Διὺτ' ἄγε Φαίηκων ἡγήτορες ἧ δὲ μείδοντες
Εἰς ἀγρῶν ἵεναι, ὅφρα ξείνοιο * πύθοις,
Ὅς ἴδον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκτε δῶμα,

Πόντῳ ἐπιπλავχθεὶς δῖμας ἀθηνάτισιν ὁμοῖϑ'.

Ὡς εἰπὺς, ὠτρύνει μῦϑ' ἢ θυμὸν ἰκνέε.

Κῆρπαλίμους δ' ἐμπλήντο βροτῶν ἀγροσὶ τε καὶ ἰδρῳ
 20. δ' ἂν Ἀγροσίων, πολλοὶ * γὰρ ἐξηήσαστο ἰδόντες

ῥοδῆς Υἱὸν Λαίρτιος Δαΐφρονα, τῆ δ' ἂν Ἀθλίῃ
 ἦσαντο Θιασισίῳ κατίζενε χάρει κεφαλῇ τε καὶ ἄμφοις.

Καὶ μιν μακροτέρων καὶ πάσσονα ἦεν ἰδόντες.

Ὡς καὶ Φαίηκισι φίλος πάντας γένοιτο,

Διόνες τ' αἰδιδίος τε, καὶ καταλίσσιν αἰδώς.

10 Πολλὰς, ὥς Φαίηκας ἐπειρήσαστο Ὀδυσῆϑ'.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερον ὁμηγερέας τ' ἐγέοντο,

Τεῖσιν δ' Ἀλκίνοϑ' ἀγορήσαστο καὶ μετίεπι,

Κέκλυτε Φαίηκων ἡγήτορας ἠδὲ μείδοντες,

Ὀφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς εἰσι στήθεσσι κελεύει,

15 Ζεῖνος ἄν' ἐπ' οἷ δ' ὅστις ἀλώμεν' ἵκετ' ἐμὸν δῶ.

Ἡς ὄφρα Ἥοιων ἢ Εὐπειρίων ἀνθρώπων.

Πομπῶν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπιδον εἶναι.

Ἡμεῖς δ' ὥς τοπάρους παρ' ἱποτρυνώμεθα πομπῶν.

Οὐδὲ γὰρ ἠδ' ἔτις ἄλλος ὅτις κ' ἐμὸν δῶμα δ' ἵκηται.

20 Εἴη δ' Ὀδυσσεύμεν' ἀγορῇ μῦθε εἴνεκα πομπῆς.

Ἀλλ' ἄγε ἵνα μέλαιναν ἱρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν

Πρωτόπλοον κούρεν ἢ δῶν καὶ πιντήκοντα

Κελεύων κτ' ἄμφοι ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄετι,

Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἱερὶ μῶ.

25 Ἐκδοτ'. αὐτὰρ ἐπεὶ θυὸν ἀλιγνώσι δαΐτα,

Ἡμέτερον δ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πῶσι παρὲξ,

Κέροισι μῦθ' ἑὸν ἐπιτίθομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Σκηπτῆροι βασιλῆες ἐμὸν ὄφρα δῶματ' ἑλθῶ.

Ἐρχοῦντ', ὄφρα ξείνων εἰσι μεγάροισι φιλέωμεν.

30 Μηδὲ πρὸς ἀριεῖδων καλίσταδι ἢ θείων αἰοιδῶν

Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς παρὲς δῶκεν * αἰοιδῶν

20. αἰοιδῶν, τῷ Τερπικλῶ ὅσπῃ θυμὸς ἱποτρυνώσιν αἰεῖν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσαστο. Ἐδ' ἂν ἐκόντο.

35 Σκηπτῆροι κέρυξ ἢ μετάρχετο θείων αἰοιδῶν.

Κέρυξ ἢ κερθίοντι δῶν καὶ πιντήκοντα

35 Βῆπλῳ ὥς οἰκίλυσ' ἐπὶ θιν' αἰλὸς ἀπρυγέτιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ ἵνα κατῆλυνον ἠδὲ θάλασσαν.

Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.

Sic loquuta incitavit robur & animum singulorum.
Mox verò implebantur hominibus forūmq; & sedilia
Congregatis, multi enim admirabantur conspicati,
Filiū Laërtæ prudentem, huic certè Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique & humeris,
Et ipsum longiorem & crassiozem reddidit aspectu,
Ut sanè Phæacum omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa quibus Phæaces periculum facerent ac Ulysses.
Cæterum postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinoꝝ concionatus est & interloquutus :

5

10

Alcinoꝝ
Phæaces
in concio
ne hor-
tatur, vs

15

Ulysses
juvent.

Audite Phæacum duces atque principes,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Hospes ille haud scio quisnam errando venit meam domum,
Sive ab Eois sive Hesperijs hominibus,
Deductionem flagitat, & precatur ratum esse,
Nos verò ut antea quidem maturemus deductionem,
Neque enim quisquā alius quicumque meā domū pervenerit
Hic lugens diu manet propter deductionem,
Sed age navem nigram deducamus in mare divinum
Recentem : juvenes autem duo & quinquaginta
Eligantur è populo quicumque sunt omnium optimi
Ligatis bene omnes ad transtra remis
Exite, cæterum continuo festinate apparare convivium
Ad nostrā domū profecti, ego autem ritè omnibus præbebo.
Juvenibus verò hæc præcipio : cæterum illi alij
Sceptrygeri reges ad meam domum pulchram
Veniant, ut hospitem in regia amplectamur.
Neque quisquam recuset, advocate vero divinum cantorem
Demodocū : huic quidem deus excellenter dedit cantilenam
Ad oblectandū, quocumque animus ipsum impulerit canere.

20

25

Alcinoꝝ
parat
conviviū

30

35

Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrygeri, præco verò cucurrit ad divinum cantorem :
Juvenes verò electi duo & quinquaginta
Ibant ut præcepit ad littus maris indomiti.
Porro postquam ad navem venerunt atque mare,

Navem quidem ipsi nigram in maris profundū deduxerunt,
Malūmq; imposuerunt, & vela nave nigra :
Aptarunt autem remos per vincula coriaria
Omnia ut decebat, vela autem alba extenderunt.

- 5 Altē vērō in humidum hanc protraxerunt, cæterū postea
Festinant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.
Implebantur autem porticusque & septa & domus viris
Congregatis, multi autem erant juvenes atque senes
Illis verō Alcinoi duodecim oves mactavit,

10 Oēto autem albis dentibus sues, duos flexipedes boves.
Hos exoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem propē venit ducens amabilem cantorem,
Quē supra modū Musa dilexit, dedit vero bonūque malūque
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.

- 15 Huic sanē præco apposuit sedem argenteis clavis distinctam,
In medio convivantium ad columnam longam nitens.
Ad paxillum autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & mōstrabat quo pacto manibus præderet
Præco: juxta autē apponebat canistrū pulchramque mensam.

- 20 Juxta autem poculū vini, ut biberet quoties animus juberet:
Illi verō ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterum postquam potus & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa certē cantorem excitavit ut caneret gloriam virorum,
Cantilena, cujus tunc gloriam ad cælum latum pervenerat,

- 25 Contentionem Ulyssis & Pelidæ Achillis,
Ut quondam contenderunt deorum in convivio celebri
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, cum optimates Græcorum contenderent,
Sic enim illi vaticinans prædixerat augur Apollo,

- 30 In Pythia divina, quando ingressus est lapideum limen
Oraculum petiturus, tunc versabatur ærumnarū principium
Trojanisque & Græcis, Jovis magni per voluntatem.
Ista sanē cantor cantabat inclytus cæterum Ulysses
Purpurea ingenti veste accepta manibus fortibus

- 35 Eam in caput traxit, obtexit autem pulchram faciem,
Reverebatur enim Phæacas sub supercilijs lacrymas stillans.
Sed quando desinebat canens divinus cantor,

Vlyssi
moveretur
æstus.

Lacry-

Νῆα μὲρ οἳ γε μέλαιναν αἰλὲς βόητος δὲ ἔρυσσαν,
 Ἐν δ' ἰσὶν τ' ἐπ' ἦεντο καὶ ἰσὶα νῆϊ μελαινῇ.
 Ἡρτωῦντο δ' ἱετμὰ τερῶπις ἐν δερματίνοισι
 Πάμπτε κ' μῦθον, αἰὰ δ' ἰσὶα λευκὰ πίπασσαν·
 Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίᾳ τλήν γ' ὤρεμισα. αὐτὰρ ἔπειτα
 Βαῖν ῥ' ἰμῶν Αλκινόοιο δαΐφρονης ἐς μέγα δῶμα
 Πλωῶτο δ' ἄρ' αἰδοσάμεν τε καὶ ἔρκια καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
 Αἰρομένοων, πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.
 Τοῖσιν δ' Αλκίνοος δυοκλείδεα μὲν ἔρυσσεν,
 Οκτὴ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῆς·
 Τὲς δέ εἰσι ἀμφὶβ' ἔπον, πτόνηντί τε δαίτ' ἐρατεινῷ.
 Κῆρυξ δ' ἐκβόηεν ἦλθαι ἄγων ἐρήρην αἰοῖδον,
 Τὸν πέρε Μῆσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τι κακόν τι.
 Οφθαλμῶν μὲρ ἄμειρε, δίδου δ' ἠδέϊαο αἰοιδῷ.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐκ ποτιόνοος ἦκε θρόνον ἀργυρόχλοον
 Μίσσας δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 Καὶ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασιν φόρμιγμα λιγύϊα
 Αὐτῷ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπίφραδε χερσὶν ἐλῶδ'·
 Κῆρυξ· παρ δ' ἐπιδεικνύοντο καλῶν τε τραπέζων,
 Πάρ γ' ὅδε πᾶς οἶνοιο, πᾶν ὅτε θυμὸς ἀνώγει
 Οἶδ' ἐκ' οὐρανὸν ἰτοίμεν παρκαίμεναι χεῖρας ἱαλλῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἰδητοῖσι καὶ ἔργον ἔντο.
 Μῆσ' ἄρ' αἰοῖδον αἰῆκεν αἰεδὲ δῖον καλέα * ἀνδρῶν,
 Οἴμης τῆς τίτ' ἄρ' ἐκ κλέος ἐργὸν εὐρυὸν ἔκκει·
 Νεῖκος Οδυσῆος καὶ Πηλεΐδου Αχαιῶν,
 Ὡς ποτὶ δαίμονα θυῶν ἐν δαίτῃ γελοῖα
 Ἐκπύλοισι πέτασιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Αἰακίμεναι
 Χαῖρε νόμ' ὅτ' ἄρ' εἰσι Αἰακῶν δαίμονα,
 Ὡς γάρ οἱ χροῖαν μυθήσαστο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθὶ ἐν ἠλαίῃ, ὅθ' ὑπὲρ βῆ λαῖνον ἑδὸν
 Χρυσόμην· τότε γάρ ῥα κυλίνδοντο πῆμας ἀρχαί·
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλα δῖα βελέα.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδς αἰεδὲ παρκαλυπτός. αὐτὰρ Οδυσ·
 Πορφύρεον μέγα φάρος ἔλκων χερσὶ σπασσέναι,
 Κακκιφαλῆς ἔρυσσε, κρύλυσσε γ' καλὰ πρῶτα πα.
 Αἰδὼτο γδ' Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
 Ἦτοι ὅτε λήξειν αἰεδῶν δαίμων αἰοῖδς,

5

10

15

20

 25. αἰ-
δρῶν
Οἴμης,

25

30

35

Δάκρυ' ὁμορξάμεν, κεφαλῆς δ' αὖτε φάρος ἔλισσι,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπτειλον ἰλὼν ἀσείσωσσι θεοῖσιν·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἄρχοιτο, καὶ ἑτέρωθεν αἰεΐδεν
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι (ἱπποὶ τέρποντ' ἐπίσσω)

5 Ἀψ' Οδυσσεὺς κτ' ἔρχεται ἡλυψάμεν, ἡγάσασιν.

20. Ἀψ' Εὐφ' ἄλλας μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα * λείδων,

21. Ὀδ. Αλκίνο· δὲ μιν οἱ· ἐπὶ φρεσὶν ἔδδ' ἰόησεν,

22. αἱ· Ἡδρ· ἄγχι αὐτῷ· βαρὺ ἢ σπένχοντος ἄκουσιν·

βων. Αἰψα ἢ Φαιήκας φιληρέτμοισι μετῴδω.

10 Κίκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μίδδοιτες,

Ἡδὲ μὲν δαιτὸς κικλήμεθα θυμὸν ἱήσας,

20. ἱπν Φόρμιγος 9, ἢ δαιτὶ (σηύεσθαι * ἐπὶ ἡμεῖς)

ἱπνίρη. Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ αἰθλὴν περὶ ἡμῶν

Πάντων· ὥς χ' ἑξῆες εὐίσσῃ οἷσι φίλοισιν,

15 Οἴκαδ' ἐσθῆσας, ὅσων ἀφαιρέμεν δ' ἄλλων

Πῦξ τε, πικασμοσιγῇ τε, καὶ ἄλμασιν, ἠδὲ πόδι· ὦν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' αἶμ' ἔπειτο·

Καὶ δ' ἐκ πικασπλόφιν κρήμασι φόρμιγχα λιγυῖαν·

Δημόδοκον δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔκλεον ἐκ μεγάροιο

20 Κῆρυξ· ἔρχε ἢ τῷ αὐτῷ ὅδιν ὡς οἱ αἰεῖ

20. ἡμ Φαιήκων οἱ ἄριστοι, αἰθλία * ἡμωμένοις.

μω· ἰοῖ Βῆν δ' ἡμρ· οἱ ἀγρῶν· ἄμα δ' ἔπειτο πούλυς ὄμιλος·

21. Μυεῖοι· αἱ δ' ἔπειτο ἰοῖ πολλοὶ τε καὶ ἰσθλοὶ.

ὦρτο μὲν Ἀκρόνιος τε, καὶ Ὀκύαλος, καὶ Ελατρεὺς,

25 Ναυτιεύς τε, Περμενίδης τε, καὶ Ἀλχιάλος, καὶ Εριτμεύς,

Ποιτιεύς τε, Πρωρεὺς τε, Θόων, Λιαδησίειος τε,

Ἀμφιάλως 9 ἢ Πολυμή· Τεκτονίδης·

Αν ἢ καὶ Εὐρύαλος βροτολογῶ ἴσας Ἀρηί,

Ναυβαλίδης 9 ὅς ἄριστος ἔλιν εἶδεν τε δέμας τε.

30 Πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·

20. αἰμύ· Αι δ' ἔσαν τῆς παίδος * ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,

μω· Λαοδάμας 9 Ἀλκίος τε, καὶ αἰπύθη· Κλυτότη·

Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον μὲν ἐπείθεσθαι πόδαςιν·

Τοῖσι δ' ἄρα νύσσης τέτυκτο δρόμος, οἱ δ' ἄμα πάντες

35 Καρπαλίμως ἐπείπτον χεῖρας πιδίοιο

Τῶν ἢ ἦεν ὅχ' ἄριστος ἔλιν Κλυτότη· ἀμύμων·

Ὅσων τ' ἐν ἱεῶν ἔργῳ πύλα ἡμιόνοισιν.

Laerymas abstergendo, à capite tunicam demebat,
 Et poculum rotundum accipiens libabat dijs.
 Cæterùm quando rursus inciperet, & concitarunt ut caneret
 Phæacum optimates (quoniam oblectabantur verbis)
 Rursus Ulysses capite obvoluto lugebat.

5

Tum alios quidem omnes latebat lacrymas stillans,
 Alcinous verò solus ipsum cognovit atque animadvertit,
 Sedens propè ipsum, graviter autem suspirantem audivit.
 Continuo autem Phæacibus studiosus remorum loquebatur,

Audite Phæacum principes atque consiliarij,
 Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
 Citharæque quæ convivio congruens est lauto.
 Nunc autem exeamus, & certamina experiamur
 Omnia, ut hic hospes narret suis amicis
 Patriam reversus quantum superemus alios,
 Pugnisque luctæque & saltu atque cursu.

10

Alcinous
 hortatur
 Phæaces
 ad certa-
 men.

15

Sic certè loquutus præibat, illi verò una sequebantur :

E palo autem suspendit citharam stridulam,
 Demodocum veròprehendit manu & eduxit ædibus
 Præco, præibat verò ei eandem viam quam & alij
 Phæacum optimates, certamina cum admiratione visuri.
 Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba :
 Infiniti : surrexerunt autem juvenes multique & fortes.

20

Surrexit quidem Acroneus & Ocyalus & Elatreus.
 Nauteúsque Prymneúsque & Anchialus & Eretmeus,
 Ponteúsque Proreúsque, Thoon, Anabesineúsque,
 Amphialúsque filius Polinij Tectonidæ.

25

Surrexit etiam Euryalus homicidæ similis Marti,
 Naubolidésque qui optimus erat specièque corporèque
 Omnium Phæacum, postinculpatum Laodamantem :

30

Surrexerunt tres filij inculpati Alcinoi,
 Laodamásque & Halius & divinus Clytoneus :

Hi certè primùm periculum fecerunt pedibus.
 Illis à carceribus extensus est cursus, hi simul omnes
 Celeriter volitabant pulverem excitantes in campo.

Certa-
 men cur-

35

Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus.
 Quantum in novali terminus solet esse mularum.

sus, &
 cætera.

Tantū præcurrens ad populū venit, alij vero relinquebantur:
 Alij verò moleste lucta periculum fecerunt.

In hac rursus Euryalus vicit omnes optimates,
 Saltu verò Amphialus omnium optimus erat.

§ Disce autem omnium fortissimus erat Elatreus.

Pugna rursus Laodamas eximius filius Alcinoi.

Cæterum postquam omnes oblectarunt animū certaminibus
 His certè Laodamas interloquutus est filius Alcinoi.

Agite amici, hunc hospitem rogemus si quod certamen

10 Et scit & didicit, indole sanè non ignavus est,
 Vel scæmoribus vel cruribus & utraque manu desuper,
 Cervicæque firma ingens robur, neque ullo modo juventute
 Eget, sed malis debilitatus est ærumnis.

Non enim ego existimo pejus aliud mari

15 Ad hominem debilitandum, etiam si valdè fortis sit.

Hunc rursus Euryalus excepit dixitque,

Laodama, sanè hunc sermonem decenter dixisti.

Tu ipse nunc provoca vadens & conveni sermone.

Cæterum postquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,

20 Stetit in medium profectus & Ulysssem alloquutus est.

Laodamas provocat Ulysssem ad certamen. Huc age & tu hospes pater, fac periculum certaminum,
 Si aliquod fortassis didicisti, cōvenit enim te scire certamina

Neque enim major gloria hominis, quoad fuerit,

Quam cum pedibus strenuus est & manibus suis.

25 Sed age tenta, pelle autem mœstitiam ex animo.

Tibi verò profectio non diutina aberit, sed tibi jam

Et navis deducta est, & præparati sunt socij.

Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,

Laodama, quid me ista jubetis illudentes?

30 Dolores mihi etiam magis in præcordijs quam certamina,

Qui antea valdè multa passus sum, & multa pertuli:

Nunc verò in vestro confesso reditu indigens

Sedeo, precans regemque omnemque populum.

Euryalus Ulyssis indignatus Huic rursus Euryalus respondit, objurgavitque palam:
 Minimè te hospes gnaro viro assimulo

35 Certaminum, qualia multa inter homines sunt:

Sed huic, qui simul navi transstrata frequentans

Τόσσον ὑπὲρ ὥσθ' ἔσαν λαὸς ἱκάδ', οἳ δ' ἐλίποντο.
 Οἳ δ' παλαυσμοσύνῃς ἀλυσινῆς περήνηστο·
 Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκρίνυτο πάντας ἀείρας·
 Ἀλμαχι δ' Ἀμφιάλος πάντων ὥσφ' ἐρίεργος ἦεν·
 Δίσκος δ' αὖ πάντων ὥσφ' ἐρίεργος ἦεν Ελατρεὺς,
 Πυξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ἰπεὶδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' αἰέλοισι,
 Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετίφη παῖς Ἀλκινόοιο.
 Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖναι ἱρώμεθα εἴ πιν' αἶθλων.
 Οἷδ' ἐτι καὶ δεδάηκας φυλὴν γε μὴν ἔκκατος ἐστὶ.
 Μηρὺς τε κημέας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὥσφ' ἦεν.
 Αὐχίαι τε σιδεράν, μέγα τε δίνες, ἔδ' ἐπ' ἥδης
 Διύεται, ἀλλὰ κακχοῖσι ζωέβρηται πολέεσσι.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τι οἶδα κακώτερον ἄλλο θαλάσσης.
 Ἀνδρά τε συγχῶα, εἰ καὶ μέγα καρτερὸς εἴη.
 Τοῖ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
 Λαοδάμα, μέγα τέ το' ἵππος κτ' ἔμελλεν εἶπες·
 Αὐτὸς νῦν ὥσφ' ἐκρίσσω ἰὼν, καὶ πέφραδ' ἐμὴν.
 Αὐτὰρ εἰπὶ τὸ γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 Σπῆρ' ἐς μέσσην ἰὼν καὶ Οδυσσῆα ὥσφ' οἶσιν,
 Δεῦρ' αἶμα καὶ σὺ ξεῖναι πάντες πείρησται αἶθλων,
 Εἴ πνᾶ πῶς δεδάηκας ἴοικε δὲ σ' ἰδμεν αἶθλος.
 Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλίθε ἀνέεργος ὄφρα κεν ἦσιν,
 Ἡ ὅπ' πρῶσιν τι μέγας καὶ χερσὶν ἦσιν.
 Ἀλλ' ἄγε πείρησται, κίθλασιν δ' ἀπὸ κήδαι θυμῷ.
 Σοὶ δ' ὁδὸς ἔκ' ἐπὶ δαίρην ἀπίσσειται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 Νηὺς τε κατ' εἴρυσται, καὶ ἱπάρτεες εἰσὶν ἱπταίροι.
 Τοῖ δ' ἀπαμειβόμενος ὥσφ' οἶσιν πολύμητης Οδυσ.
 Λαοδάμα, τί με ζωῆται κελύεσσι κερτομέοντες;
 Κήδαι μοι καὶ μεῖλλον σὺν φρεσὶν ἢ ὥσφ' αἶθλοι,
 Ὃς περὶ μὲν μέγα πόλιν ἵπταται, καὶ πόλιν ἐμόγησται·
 Νῦν δ' μετ' ὑμῖν ἄρα γὰρ νόστιο γαστήρων
 Ἡμας, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντας τε δῆμον.
 Τὸν δ' αὖ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσσι τ' ἀντίω.
 Οὐ γάρ σ' ἔδ' ἐξοῖσι δαήμενι φωνὴ ἴσκαω
 Ἀθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 Ἀλλὰ τὰ ὅς θ' ἄμμε νῆϊ πολυκλήϊδι γαίμεζον.

5

10

15

20

25

30

25. Αλ-

35 λα

τὰ δὲ

γαίμεν

Ἀρχὴν καὶ ἔσχατον, οἷτι περὶ κτήρεσσι ἔασι,
 24. ἰπὶ- Φόρτῳ τε μνήμων, καὶ * ἐπισκοπὸς ἦσιν ὁδῶν,
 σφοδρὸς Κερδαῖον δ' ἀρπαλῖον, εἰδ' ἀθλητῆρα ἵοικας.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπὸ δρυὶ ἰδὼν παυσιφῆ πολύμητις Ὀδυσσ.

1 Ξεῖν', εἰ κελὸν ἔειπες· ἀποδῶλόν ἀνδρῶν ἵοικας.

26. 29. ἦτοι Οὔτις εἰ πάντας * θεὸς χαρίεντα δίδωσι
 28. δι- Ἀνδράσιν, εἴ τι φυλῶ, εἴ τ' αἶψ' ὀφείλεις, εἴ τ' ἀγροεῖται.
 δοῦσι Ἀλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀειδέσπερος πέλει ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ θεὸς μορφῶν ἑπισσείφει. οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν

30 Τερπιδόμοι λεύσσωσιν, εἰ δ' ἀσφαλίως ἀγροεῖται
 Αἰδοῖ μαιλικίην, καὶ ἥ πρίπι ἀγροεῖται
 Εὐχόμενον δ' αἶψα ἄστυ, θεὸν δὲ εἰσσεύωσιν.
 Ἀλλ' αὖ δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκι αἰχμῶν τοῖσιν

32. αμ- Ἀλλ' εἰ οἱ γὰρ εἰς * ἀμφιπύρρον φεταὶ ἰπείων.

φι- 15 Ως καὶ σὺ εἶδες μὲν ἀεὶ περὶ πῆλιν, εἰδὲ καὶ ἄλλως
 περιερί- Οὐδὲ θεὸς τυχεῖται· νόον δ' ἀποφάσις ἐστί·

φίται Ωρεῖας μὲν θυμὸν σὺν στήθεσσι φίλοισιν,
 Εἰπὼν εἰ καὶ κῆρ ἔχουσιν· ἔγω δ' εἰ τῆς αἰθλῶν,
 Ως σὺ γὰρ μυθήσῃαι, ἀλλ' οὐ σφῶν τοῖσιν εἶμι

20 Εὐμφορῶν, ὅφρ' ἔβη τε πεποῖηται χερσὶ τ' ἱμῶσι.
 Νῦν δ' ἔχρημαι κακοτήτι καὶ ἄλγεσι, πολλὰ γὰρ ἔτλην.
 Ἀνδρῶν τε πολλοὺς ἀλινεῖται τε κύματα πείρων.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομαι αἰθλῶν,
 Θυμολογῶν γὰρ μύθος· ἱππότημα δὲ μοι εἰπῶν.

25 Ἡ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναΐξας λαΐε δίσκον
 Μείζονα καὶ πᾶν, σφαιρῶν περὶ καὶ ὀλίγων σφῆ
 Ἡ οἷον Φαίηκες ἰδίσκον ἀλλήλοισι.

Τὸν ῥα περιερίψας ἦκε σφαιρῶν δὲ χεῖρες·
 Βόμβησιν ἣ λίθος· καὶ δ' ἐπὶ ἔκταν ποτὶ γαίῃ

30 Φαίηκες δολιχέρεσσι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 Λαῶν ὑπαίριπτοι· εἰ δ' ὑπὲρ ὤτων σήματα παίων,
 Ρίμφα θῆναι δὲ χεῖρες, ἔθηκε ἣ τέρματ' Ἀθλῶν
 Ἀνδρῶν δὲ μὲν εἰκόνα· ἵππος τ' ἵφασ' ἐν τ' ὀνόμαζα.
 Καὶ καὶ ἀλλὰ τοῖς ἔσθιν ἀγαπᾶται τὸ σῆμα

35 Ἀμφαφῶν· ἵππει εἴ τι μαιμίδροισιν ὀμίλῃ,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον σὺ ἥ γάρ μοι τόνδε γ' αἰθλῶν
 Οὔτις Φαίηκων τίν' γ' ἔστιται, εἰδ' ὑπὲρ ὤτων.

Princeps est nautarum, qui negotiatores sunt,
Vecturæque memor & speculator est viaticorum,
Lucrifque rapacis, non Athletæ similis.

Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
Hospes, non honestè dixisti : pro tervo viro similis es,
Ex æquo non omnibus dij munera dederunt
Viris, neque indolem, neque prudentiâ, neque eloquentiam,
Alius quidem forma inferior est vir.

Ulysses
importu
5
ne Eurya
le suc-
cesset.

Verùm deus formam verbis ornat, alij verò in ipsum
Oblectati aspiciunt, hic verò securè loquitur
Modestia dulci, eminet autem congregatis :
Incedentem autem per urbem veluti deum suspiciunt.
Alius autem rursus forma quidem similis dijs :

10

Sed non ei gratia data est sermonibus.

Sic & tibi species quidem decora, neque aliter
Neque deus fingeret, mente autem imperitus es :

15

Lacestisti mihi animum in præcordijs charum,
Loquutus non ut decet, ego verò non ignarus certaminum,
Ut tu loqueris verùm inter primores puto

Esse, donec juvena fretus eram & manibus meis :

20

Nūc au tē occupor ærūnis & doloribus: multa enim passus sū
Virorūque bella sævósque fluctus penetrans.

Sed etiam sic valdè multa passus experiar certamina :

Mordax est enim sermo, irritasti autem me sic loquutus.

Dixit sanè & cum ipsa veste impetū faciens prendit lapidem 25

Majorem & crassiolem, firmioremque paululum

Ulysses
disco
omnes
superat.

Quàm quali Phæaces ludere solebant invicem,

Hunc circumrotatum misit valida à manu :

30

Insonuit autem lapis, procubuère autem ad terram

Phæaces longis remis utentes navigandi periti viri,

Lapidis sub impetu. hic subtervolavit signa omnium

Leviter currens à manu : fixit verò signum Pallas

Viro corpore assimilata, verbūque dixit & locuta est,

Etiam cæcus tibi hospes posset discernere signum

Palpitando, quandoquidem neutiquā mixtū est multitudini. 35

Sed longè primum: tu autem confide utique certamine,

Nullus Phæacum ad hoc perveniet neque transmittet.

Sic

Sic ait : gavissus autem est prudens Ulysses
Gaudens eo quod socium benignum videret in certamine.
Et tum lenius Phæacas allocutus est,

- Hunc nunc assequimini juvenes brevi denuò alium
5 Me missurum esse talem puto, aut adhuc longiorem.
Ex alijs quæcumque cor animûsque invitat,
Huc agè periculum faciat, quoniam me irritastis valdè.
Aut cestu, aut lucta, aut cursu nulli invidéo
Omnium Phæacum præter ipsum Laodamantem,
19 Hospes enim mihi ille est, quis cum amico pugnaret ?
Inspiciens ille & nullius precij est vir,
Quicumque cum hospite contentionem obtulerit certaminâ
Populo in alienigeno, & suspensus omnia pertubat.
Aliorum utique nullum rejicio neque despicio,
19 Sed volo scire & periculum facere palàm. (na sunt,
In omnibus nō ignavus sū inter homines quotquot certami-
Benè enim arcum novi benè politum tractare :
Primus virum contingerem sagittans in turba
Virorum hostilium : etiam si valdè multi socij
20 Juxta astent, & arcum tendant in virum,
Solutus autem me Philoctetes vincebat arcu
Populo in Trojanorum quories sagittabamus Græci.
Aliorum me puto longè eximium esse,
Quales nunc mortales sunt in terra panc vescentes,
25 Cum viris autem priscis contendere haud volo,
Neque cum Hecule, neque cum Euryto Oechaliensi,
Qui etiam cum dijs contendebant de arte sagittandi,
Jamque etiâ statim mortuus est ingès Eurytus, neque ad se-
Pervenit in ædibus : iratus enim Apollo (nectutem
30 Occidit, eò quod ipsum provocaverat ad certamen arcuum.
Hasta autem jaculor quantum nullus alius quisquam sagitta:
Solis timico pedibus ne aliquis me superet
Phæacum : nimium enim malè domitus sum
Fluctibus in multis, quoniam minimè vectura ad navem
35 Erat sufficiens : ideoque mihi chara genua soluta sunt,

Alcinous
Ulysses
loquitur

Sic ait, illi verò omnes quieti fuerunt silentio :
Alcinous autem ipsum solus respondens alloquutus est,

Hospes

Ὡς φάτο· γῆθησιν ἧ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Χαίρων οὐκ ἔχ' ἱπῶσιν ἐνθάδε λευκῶν ἐν ἀγῶνι.

Καὶ τότε κυφώτερον μετιφώνει Φαιήκιοι,
Τῷ τινι νῦν ἔσθ' ἀφικιάδε νόιοι· τίχα δ' ὕστερον ἄλλον

Ἦσαν ἢ ποσσῶν ὁδομαί, ἢ ἐπὶ μῦσας.
Τῶν δ' ἄλλων ὅπια κρηδία θυμὸς τε κλυτοί.
Δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω· ἐπεί μ' ἐχλωσάσθαι λίλυ.
Ἡ πύξ, ἢ ἐπάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, ἢ περὶ γαίρῃ
Πάντων Φαιήκων, πῶλόν γ' αὐτῷ Λαοδάμαντος.

Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ· τίς αὖ φιλέοντι μέγιστος·
Αφρων δὲ καὶ κείνος γὰρ καὶ ὑπιδανὸς πύξ ἀνῆρ,
Ὅς τις ἐξιοδὸκα ἐρεδὰ σφραγίσσεται αἰθέλων
Δήμων ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτῷ πάντα κηλύει.
Τῶν δ' ἄλλων ἔσθ' ἐπὶ ἀναίνομαι, ἔδ' ἀγχιέζω.

Ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντιον.
Πάντε γὰρ ἔκχευς εἰμι μετ' ἀνδράσι· ὅσοι αἰετοί.
Εὖ μὲρ τόξον εἶδον ἐϋξοον ἀμφαφάμαλξ·
Πρώτους κ' ἀνδρῶν βάλοιμι εἰς εὐσάας ἐν ὁμίλῃ
Ἀνδρῶν δυσωδίων· καὶ καὶ μέγα πολλοὶ ἱπῶσιν

Ἀγχι σφραγίσαν, καὶ τόξα ζοίατο φωνῶν.
Οἱ δὲ μὲ φιλοκτήτης ἀπεκρίντο τόξῳ
Δήμων ἐνὶ Τρώων, ὅτε τόξα ζοίμεθ' Ἀχαιοί·
Τῶν δ' ἄλλων ἐμὶ φημι πολὺ σφραγίσσεται εἶνα,
Ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

Ἀνδράσι ἧ σφραγίσσιν ἐρεζέμεν καὶ ἐθέλησιν,
Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, ἔτ' Εὐρύτου Οἰχαλίδῃ,
Οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζουσι σφραγίσσεται τόξον.
Τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἦσαν ἐμύχας Εὐρυπύς, ἔδ' ἐπὶ γῆρας
Ἰκετ' ἐπὶ μετάρσι· χλωσάμεν γὰρ Ἀπείλῳ

Ἐκτανιν, οὐκ ἔχον μιν σφραγίσσεται ὀξείαλξ.
Δερεὶ δ' ἀκρονίξω ὅσον ἐκ ἄλλος τις εἰς ὧ.
Οἷσιν δίδωκε ποσὶν μέγας με περὶ λῆθ
Φαιήκων· λίλυ γὰρ ἀφελίως ἰδομένα δῖον
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεί ἔκχευε καὶ ἦσαν

Ἦσαν ἐπὶ πηϊστῆς· τῷ μοι φίλα γῆα λείλωσται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἐπὶ πάντες ἀκλῶ ἰγνόντο σιωπῇ.
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἱ ἀμειβόμενοι σφραγίσσεται,

ἡ. ἱ. φ. ἱ.
κ. ἱ. φ. ἱ.

5

10

15

20

25

30

35

- Ζεῦ, ἵκεῖ ἐκ ἀχαιῶν μετ' ἡμῖν ταῦτ' ἀνδρείους,
 Ἀλλ' ὀφίλεις ἀρετῶν σὺν Φαίηδι ἥτοι ὀπηδοῖ,
 Χαιρέμεν· ὅπ' σ' ἔτις ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι ὠχρῶται
 Νείκεσσι, ὡς ἂν σὺν ἀρετῶν βροτὸς ἔτις ὄνοιτο,
 5 Ὅς τις ἐπίσταντο ἥσι φρεσὶν ἄρπα βάλλον.
 Ἀλλ' ἄγε, νυκτὶ ἐμείθεν ξυνοίᾳ ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
 Εἴπης ἡρώων, ὅτε καὶ τοῖς ἐν μεγάροισι
 Δαίτυν ὠχρῶσθ' ἢ τ' ἀλόχα καὶ τοῖσι τέκασιν,
 Ημετέρης ἀρετῆς μαινομένη· οἷα καὶ ἡμῖν
 10 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα πέθησι Διφραφεῖς ἐξέπι πιατῶν.
 Οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες, ἐδὲ πικλαισμεν,
 Ἀλλὰ ποσὶ κρατερῶς ἴομεν, καὶ θυσοὶν ἄραται.
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη καὶ τιμὰς τε, χρεὼ τε,
 Εἴμενται τ' ἐξημεῖα, λοιτρεῖ τε φρεσὶ, καὶ εὐνοῖα,
 15 Ἀλλ' ἄγε Φαίηκων βητιρίμοις ὅσσοι ἄραται,
 Πάισιται· ὡς χ' ὁ ξυνοῖος κοῖσση εἰσι φίλοισιν,
 Οἴηκεν ἰοστήσας, ὅσοι παρθενόμετ' ἀλλων
 Ναυπλίῃ καὶ πρῶτ' ἐρχομένη καὶ αἰοιδῇ.
 Δημόδικον δὲ τις ἀΨακίων φόρμιγγα λίγισαν
 20 Οἰσίνω, ἣ πον καῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
 Ὡς ἴφαδ' Ἀλκίνοος θεοεικέλος· ἄρτο δ' ἤχευε.
 22 γλα Οἶσιν φόρμιγγα καὶ λιγυρὴν δόμῳ ἐν βασιλῇ.
 23 φρενὶ Λίσυμνήται δ' κρατοῖ ἐνεία πάντες ἀνέσαν
 Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὐπρόσποιοι ἔμεναι.
 25 Λείηναν δ' ἤχεον, καλὸν δ' εὐρυκλὸν ἀγῶνα.
 Κῆρυξ δ' ἐχέουεν ἥλθε φέρον φόρμιγγα λίγισαν
 Δημόδικον· ὁ δ' ἔπειτα κίετ μέσον. ἀμφὶ δ' ἤχεον
 Πρωϊήτω ἴσαντο, δαήμεναι ὀρχηθμεῖο
 Πέπληγον δ' ἤχεον θῆον ποσὶν. αὐτὰρ Ὀδυσ.
 30 Μαργαρυάς θηεῖτο ποδῶν, γαῖμαλς δ' ἱμῶ.
 Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀντιτάσσεται καλὸν αἰοιδῶν
 Ἀμφ' Ἀρεῖ φιλότῳ ἐν τεφάει τ' Ἀφροδίτῃ,
 Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστιο δόμοισι
 Λάβρῃ· πολλὰ δ' ἴδμεν, λίγος δ' ἤχων καὶ εὐνῶν
 35 Ἡφαίστιο ἀνακτὸς ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ἡλιος, ὃς φ' αὐόησι μελαχροίνους φιλότῳ.
 Ἡφαιστος δ' ὡς οὐκ ἱμῶ γὰρ μῦθον ἀχρυσέ,

Hospes quandoquidem non ingrata inter nos concionaris,
 Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ te sequitur,
 Iratus, quod te ille vir in certamine astant
 Objurgavit, cum tuam virtutem mortalis nemo vituperet,
 Quicunque scit suo judicio commoda dicere.
 Sed agè nunc meum intellige sermonem, ut etiam alii
 Dicās heroum, quando tuis in ædibus
 Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
 Nostræ virtutis memor, qualia etiam nobis
 Jupiter opera imposuerit, perpetuò jam inde à majoribus
 Non enim pugiles sumus inculpati, neque luctatores.
 Sed pedib. celeriter possumus currere, & navib. optimis sumus.
 Semper autè nobis conviviumque gratū citharæque chorique
 Vestesque mutatoris lavacræque calida & cubilia.
 Sed age Phæacum saltatores quotquot optimi,
 Ludite: ut ille hospes dicere queat suis amicis
 Domum reversus quantum superemus alios
 Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
 Demodoco vero aliquis statim profectus citharam sonoram
 Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.

Sic ait Alcinous speciosus: surrexit autem præco,
 Laturus citharam suavem domo ex regis.
 Sorte electi autè præsidēs ludorū novem omnes surrexerunt
 Publici, qui in certamine administrabant singula:
 Planum faciebant chorum, pulchrè latum fecerunt ludum.
 Præco autem propè advenit ferens citharam sonoram
 Demodoco, ille autè deinde ibat in mediū: circa autè juvenes
 Jam pubescentes stabant docti saltatione,
 Quæiebant autem divinum chorū pedibus cæterū Ulysses
 Micationes admirabatur pedum obstupescēbat autem animo.
 Cæterum ipse citharædus incepit pulchrè canere
 De Martis amore, pulchræque coronatæ Veneris,
 Ut primū commixti fuerint in Vulcani domo
 Clam: plurima autem dedit, lectum deturpavit & cubile
 Vulcani regis: statim illi nuncius venit
 Sol, qui ipsos cognovit commixtos amore.
 Vulcanus autem ubi acerbum sermonem audivit,

Demodo-
 cus canit
 30
 fabulam
 de Vene-
 ris &
 Martis
 amplexu

35

Fest-

- Festinat ire ad officinam, mala animo profundè cogitans;
 Imposuit incudis impositorio magnâ incudè, cudit autè vi-
 Infrangibilia, insolubilia ut firmiter illic manerent. (cula.
 Cæterum postquam struxit dolum iratus Marti,
 5 Festinat ire in thalamum, ubi chara cubilia stabant,
 Circumfudit lecti è fulchris vin cula circulo undique.
 Diligenter autem supernè è trabe effusa erant,
 Perinde atque tela aranæ subtilis, quæ nemo videre queat
 Neque ex dijs beatis: sic enim dolosa fecerat:
 10 Cæterum postquam omnem dolum circa lectulum fecit,
 Simulabat se ire in Lemnum pulchrè fabricatum oppidum,
 Quod illi terrarum multò charissimum est omnium.
 Neque cæcâ speculationem tenuit aurato freno utens Mars.
 Ut vidit Vulcanum inclytum arte seorsum euntem,
 15 Festinat ire ad domum inclyti Vulcani,
 Cupidus amoris pulchrè coronatæ Veneris,
 Illa verò jam recens à patre præpotente Jove
 Veniens desedit, ille verò intra domum erat,
 Illiusque manū inseruit, verbūque dixit atque compellavit,
 20 Agè chara ad lectulum divertamus dormituri,
 Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
 Proficiscitur in Lemnum ad Sintias barbaros.
 Sic ait: huic gratum videbatur dormire.
 Illic in lectulū ut conscenderunt, dormierunt: vincula autem
 25 Fabrefacta circumfundeabantur prudentis Vulcani.
 Neque ullo pacto movere membra poterāt neque assurgere.
 Et tūc certè agnoverunt non amplius effugia patere.
 E propinquo autem venit inclytus Vulcanus,
 Retrò reversus antequam ad Lemni terram venisset.
 30 Sol enim illi custodiam habuit, dixitque orationem,
 Festinat ire ad domum charo afflictus pectore
 Stabat in vestibulo: ira autem ipsum vehemens cœpit,
 Horrendum autem clamavit, audiréque fecit omnes deos,
 Jupiter pater, atque dij beati alij semper viventes,
 35 Venite ut opera ridicula & non tolerabilia videatis,
 Ut me claudus qui sim, Jovis filia Venus
 Semper de honeste, amat autem perniciosum Martem,

Βῆ ῥ' ἴδμεν ἰς χαλκιῶνα, καὶ φρεσὶ βυσοδδυμένα·
 Εἰδ' ἔσθ' ἀκρωθίτη μέγαν ἀκρωτα, κέπτε δ' ἰδμεν
 Ἀρήκη, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτὶς ἴδμεν.

Λυπερὲς ἰκείδῃ τιῦξε δόλον κρηλαμένο· Ἀρει,

Βῆ ῥ' ἴδμεν ἰς θαλάμῳ ὅτι οἱ φίλα δέμν' ἔκειτο·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμύσιν χεῖ δίσματε κύκλῳ ἀπάντη·
 Πολλὰ δ' ἢ κ' κρητὺ ὤφθ' ἐμελαδρόφιν ἐξεκίχωντο
 Ἡτ' ἀραχνία λεπτά, τί κ' ἐκίπτε ἐδὲ ἴδμεν
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πῖρα γὰρ δολέοντα τίτκετο.

Λυπερὲς ἰκείδῃ πάντες δόλον ὤφθ' ἐμνεία χυῖν,
 Εἴσαστ' ἴδμεν ἑς Λημέων ἐν κλισίῳ πολίεσθον,
 Ἡ οἱ γαῖαν πολὺ φιλοπύτη ἰσὶν ἀπασίν,
 Οὐδ' ἀλαοσκεπίλῳ εἶχε χρυσίδι· Ἐρης,
 Ως ἴδεν Ἡφαιστὶ κλυτοτέχνῳ νόσφι κείοντα·

Βῆ δ' * ἴδμεν ὡς δώμα ὤφθ' ἐκλυτὴ Ἡφαίστιος,
 Ἰχναῖον φιλοπύτης ἐν σφάνε Κυθαρίας,
 Ἡ δὲ ἴσιν ὤφθ' πατρὸς ἰερωτοῖ· Κροῖαντος
 Ερχομένη κατ' ἄρ' ἔζεθ', ὅ δ' εἶσαν δώματα ἦεν.
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνέμαζε·

Διῦρε φίλῃ, λίκτεσθ' ἐν τετραπύλῳ ἐνυηέντι·
 Οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστὸς μεταδήμι·, ἀλλὰ πυνήθῃ
 Οἷχεται ἰς Δῆμον μὲν Σίντας ἀχαιοφάνεις.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀσπασθὲν ἰοῖσάτο κρημηθῶσα·
 Τῷ δ' ἰς δέμναι βάντα καλῶδρον· ἀμφὶ δὲ δίσματε

Τεχνηέντες ἔχωντο πολύφρονος Ἡφαίστι·
 Οὐδὲ τι κινήσας μελίων ἔω, ἐδ' ἀναεῖρας
 Καὶ τί τι δὴ γίνεσθον ὅτ' ἐκ' ἐπ' ὤφθ' ἐπὶ λείοντα,
 Ἀγχίμελον δὲ σφ' ἦλθ' ὤφθ' ἐκλυτὸς Ἀμφιγυῖας,
 Αὖτις ὑπερβύσας πρὶν Λήμνι γαῖαν ἰκείδῃ.

Ἡέλιος γάρ οἱ Κρηπίῳ ἔχεν, εἰπὶ τε μῦθον.
 Βῆ δ' ἴδμεν ὡς δώμα, φίλοι τοπημένο· ἦτορ·
 Ἐση δ' ἐν ὤφθ' ἐνυηέντι· λόλος δὲ μιν ἄρει· ἦρει,
 Σμικραλῆαν δ' ἐβόησεν, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,

Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μακάρεις θεοὶ αἰὲν ἰόντες,

Διῦρ' ἴνα ἔργα γλαστὴ κ' ἐκ' ἐπὶ κείῳ ἴδωθι.

Ὡς ἐμὲ χαλὸν ἰόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

Αἶν' ἀπμύζει φίλῃ δ' αἰδῶλον Ἀρηα·

Οὐνεχ' ὁ μῦρ, καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
 ἠπιδανὸς γαρόμεν. αἶπὲρ ἔπ' μοι αἶψ' ἄλκιον,
 Ἀλλὰ τοκῆς δύνω· τὴν μὲν γαίῃ καλῶς ὄφρα μιν.
 Ἀλλ' ὅψινδ' ἵνα τὴν γὰρ κρατεῦσθαι ἐν φιλότῃ,

3 Εἰς ἑμὲ δῖμνα βάντες· ἔγω δ' ὄφρα κ' ἀρχήμας.
 Οὐ μὲρ σφας ἔτ' ἔολπα μίνωσθαι γὰρ κείμην ἔτι.
 Καὶ μάλα παρ' φίλων τι. τίχ' ἔκ' ἐπιλήσειτον ἄμφω
 Εὐδην· ἀλλὰ σφαι δόλος καὶ δισμῶς ἐρύξει,
 Εἰσέκει μοι μάλα πάσι τε πατὴρ ἀποδώσει ἔειδνα

10 Οὐσά οἱ ἐξυάλιξα κυνῶπιδες εἵνεκα κούρης·
 Οὐδ' ἔμελλ' οἱ κληθῆναι γαίῃ, αἶπὲρ ἔκ' ἐχέθυμος.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκῶσ' αἰεὶ δῖο.
 Ἥλθ' Ἰφιδάμαν γαίῃσιν, ἥλθ' ἐρριώης
 Ἑρμείας, ἥλθ' ἰὼν ἄναξ ἐκείρης Ἀπόλλων,

15 Θηλύπτεροι ἦ θεοὶ μῦρον αἰδοῖ οἶκον ἐκείνη.
 Ἔσαν δ' ἐν σφαιροῖσι θεοὶ δωτῆρες ἰάνων·
 Ἀσβείστε δ' ἄρ' ἐν ὦρτο γέλας μακάρεσσιν ἑοῖσι,
 Τέχναις εἰσπράσσει πολύφρονος Ἡφαίστιο.
 Ωδὲ δὲ περ εἰπὼσιν ἰδὼν ἐς πηλείον ἄλκον,

20 Οὐκ ἀριτὰ κηλὴ ἔργα· κηλάνει τοι βροχὸς ἀκύνω.
 Ως καὶ νῦν Ἡφαιστος ἰὼν βροχὸς εἴλιν Ἀρηά,
 Ὀκύνταί τε παρ' ἰόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Χαλὸς ἰὼν, τέχνησι· τὴν καὶ μοι χάρι' ὄφρα μιν.
 Ως οἱ μὲρ τοιαῦτα σφαι ἀλλήλους ἀγέροντο.

25 Ἑρμῶν ἦ σφαιροῖσι πιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 Ἑρμεία Διὸς υἱὸς, ἀλκίονος, δῶτορ ἰάνων,

26. δεσ
μοῖς ἰ-
θέλοισ
 Ἡ ῥά κεν ἐν * δισμῶσι θελοῖς κρηπιδῶσι πιδοίης
 Εὐδην ἐν λίκτροισι παρὰ χερσὶ Ἀφροδίτῃ;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀλκίονος Ἀργεῖφόντης,

30 Αἶ γὰρ τῆς γαίῃσιν ἄναξ ἐκείνης Ἀπόλλων.
 Δισμῶν μὲρ τρεῖς τόσσοι ἀπείροισι ἄμφω ἔχουσι,
 Ὑμῶς δ' εἰσπράσσει θεοὶ, πᾶσι τε θεῶσιν,
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδὲ μοι παρὰ χερσὶ Ἀφροδίτῃ.
 Ως ἔφαθ'· ἐν ἧ γέλας ἄρ' ἀθανάτοισιν ἑοῖσιν.

35 Οὐδὲ Ποσειδῶνα γέλας ἔχ'· λίσσεται δ' αἰεὶ
 Ἡφαιστον κλυτοτέρῳ ὅπως λίσσεται Ἀρηά·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρ' ἔχοντα σφαιροῖσιν,

Eò quòd ille quidem pulcher & sanus pedibus, sed ego
 Imbellis factus, cæterum neutiquam mihi causa alia est,
 Quàm parentes duo, qui non genuisse debebant.
 Sed videte ut illi dormiunt in amore,

Uno consensu lecto, ego autem aspiciens tristor.
 Non quidem illos amplius spero paululum latere velle sic.
 Quantumvis multum se amant: non statim volent simul
 Dormire, sed ipsos dolus & vinculum detinebis,
 Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
 Quantam illi præbui impudentem ob puellam:
 Quod illi pulchra filia, cæterum neutiquam pudica.

Sic ait, ipsi congregati sunt dii æream in domum.
 Venit Neptunus terræ quassator, venit & valdè utilis
 Mercurius, venit autem rex jaculator Apollo,
 Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ,
 Stabant autem in vestibulo dii datores bonorum.
 Immensus autem risus excitatus est dijs beatis,
 Artes inspicientibus prudentis Vulcani.

Tum verò quispiam dicebat videns in proximum alium.
 Non rectè succedunt mala opera, assequitur tardus celerem,
 Ut nunc Vulcanus cum sit tardus cepit Martem,
 Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
 Claudus inquam technis: propter quòd & pœnam auget.

Sic illi quidem talia invicem dicebant.
 Mercurium autem alloquutus est rex Jovis filius Apollo,
 Mercuri Jovis fili internuncie, dator bonorum,
 Num certè in vinculis velles fortibus compressus
 Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?

Huic respondit continuò internuncius Mercurius,
 Utinam hoc fieret ò rex jaculator Apollo.
 Vincula quidem ter tantum infinita circumfusa essent,
 Vos autem videretis dij omnesque deæ.
 Nihilominus vellem dormire apud auream Venerem.

Sic ait, risus autem excitatus est immortalibus dijs.
 Neque Neptunum risus tenebat, precabatur autem semper
 Vulcanum inclytum artificem ut solueret Martem
 Et ipsum allocutus verba alata dicebat,

Solve, ego autem idipsum promitto (ut tu jubes)
Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.

Hunc rursus allocutus est inclytus artifex Vulcanus,
Ne me Neptune terræ quassator hæc jubeas :

- 5 Miseræ pro miseris etiam sponſiones ad spondendum,
Quo pacto ego te vincere possum inter immortales deos
Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis ?

Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ quassator,
Vulcanæ etiam si Mars debitum renuens

- 10 Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.

Huic respondit continuo inclytus Vulcanus,
Non licet neque decet, quam orationem abnuere.

- Sic locutus, vincula solvit robur Vulcani,
Illi postquam è vinculis soluti sunt fortibus existentibus
15 Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit.
Illa verò ad Cyprum pervenit ridens Venus,
In Paphum, ubi illi lucus araque thure odorata
Hic autem ipsam Gratia lavarunt & unxerunt oleo
Immortali, ut deos decet immortales :

- 20 Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc certè cantor cantabat inclytus, cæterum Ulyſſes
Oblectabatur mente sua audiens, atque etiam alij
Phæaces longorum remorum, navibus inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamantem jussit

- 25 Solos tripudiare, quoniam ipsis nemo contendebar.

Lusus pilæ. Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autem à terra in altum elevatus,

- 30 Facile accipiebat antequam pedes ad pavementum venirent.
At postquam pilæ in rectum periculum fecerunt,

Saltatio. Saltaverunt postea in terra alma

Frequenter alternantes, juvenes autem applaudebant alij.

Stantes in certamine : multus autem strepitus ortus est.

- 35 Jam tunc Alcinoû alloquutus est strenuus Ulyſſes,

Alcinoerex, omnium clarissime populorum,

Certè pollicitus es tripudiatoreſ esse optimos,

Profe-

Λῦσον· ἐγὼ δὲ τοι αὐτὸν ὑπὶ χρομαι (ὡς σὺ κελεύεις)
Τίσειν αἰσιμῶ πάντας μετ' ἄπαντά τοισι θείοισι.

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε παρκαλυτὸς Ἀμφιγυῆης,
Μὴ με Ποσειδάων γαῖον χα ταῦτα κίλευε·

Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐχθραὶ ἐχθρά αὖτε.

Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἄπαντά τοισι θείοισιν,

Εἰ κεν Ἀρης οἰχίτε χρεῖσθ' καὶ δεσμὸν ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε Ποσειδάων ἐνοπάρχων,

Ἡφαίσ', ἔπειτα γὰρ καὶ Ἀρης χρεῖσθ' ὑπαλύξας

Οἰχίτε φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τί γε πῶτα

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα παρκαλυτὸς Ἀμφιγυῆης,

Οὐκ ἔς' εἰδὲ ἴοικι πτόν ἱποφάρησκαδ',

Ὡς εἰπὼν, * δεσμὸν ἀνίει μὲν Ἡφαίστιος.

Τὰ δ' ἔπειτα ἐν δεσμῷ λῦθαι κρατερῶν παρ' ἰόντας,

Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρηάκῳ δὲ βεβήκει,

Ἡ δ' ἄρα Κύπρῳ ἵκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,

Ες Πάφον. ἴδμε δὲ οἱ τέ μιν βωμός τε θυήεις·

Εἴη δὲ μιν Χάριτες λῦσαι, καὶ χεῖρας ἱλαίῃ

Ἀμβροσίῃ, οἷα θυῖς ἐπιπλώσθην αἶν ἰόντας·

Ἀμφὶ δ' εἴματα ἕσσω ἐπήρατα, γαῦμα ἰδύαδ'.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἔειδε παρκαλυτὸς, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς·

Τίρπιτ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀγκύων· ἠδὲ καὶ ἄλλοι

Φαίηκες δολιχέρετρες, ταυστέκλυτοι αἰδοῖς.

Ἀλκίνοος δ' Ἀλίοι καὶ Λαοδάμαντες κίλευσιν

Μοιναῖξ ὀρχήσκαδ', ἱκέσφισιν ἔπης ἔριζιν.

Οἱ δ' ἔπειτα οὐδ' ὅσφαιραν καλῶ μὲν χερσὶ ἔλοντο

Πορφυρέϊω, τῶ σφιν Πόλυβος ποιήσει δαΐφρων,

Τῶ ἔπειτα ῥίπτουσι ποτὶ νήφιν (κρίοντα,

Ἰδμεθεὶς ἐπίσω. ὁ δ' ἀπὸ χροῖος ὑψόσ' αἰρθεὶς,

Γηϊδίῳ μεγέλασκε, πᾶρος ποσὶν ἔδρας ἰκίαδ'.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἰσφαίρη 2 ἀνιδὼν πρὸς ἥματα,

Ὡρχείδιῳ δὲ ἔπιτα ποτὶ χροῖον πολυβοτείρη

Ταρφί· ἀμειβομένη· χροῖον δ' ἐπιλήκειον ἄλλοι

Εσταότες κατ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ * ἡρόπης ὀρώρει

Δητὶ τ' ἄρ' Ἀλκίνοος παρσέειπε δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀελοδίκαιε λαῶν,

Μὴ μὲν ἀπείλησταις βητιέρεσσιν εἶναι ἀείεσθαι.

3

10

χεῖρας
μὲν
15

20

25

30

1 2ε. σ
Φαίρα
2 2ε. α
150

25 2ε.
δούπος

Ἡ δ' ἄρ' ἰτοῖμα τίτυκτο σίδας μ' ἔχῃ εἰσπράωντα.

Ὡς φάτο, γῆησιν δ' ἱερὸν μῦθον Ἀλκινόοιο·
Αἰΐφα ἧ Φαιήκαςσι φιληρέτμοισι μετηύδα,

Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

5 Ὅξαιος μάλ' αὖ μοι δοκίει πέπυμῦθον εἶναι·

Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμῳ ξεινίῃσι ὡς ἐπιθέεις.

Δώδεκα γὰρ κτ' ἔδημον ἀραιπριπίης βασιλῆες

Ἀρχοὶ κραίνουσι, τελοπαγδέκτας δ' ἐγὼ αὐτίς·

Τῶν οἱ ἔκαστος Φᾶρος εὐπλοῦτες, ἠδὲ χιτῶνας,

10 Καὶ χρυσεῖο πέλαιον συνέχευε πμήεντος.

Αἰΐφα ἧ πάντας φέρωμῳ ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ

Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δέρπονι ἢ χαιρώνι ἐνὶ θυμῷ.

Εὐρύαλος ἧ καὶ αὐτὸν ἀρίστ' ἀδάω ἐπίσσι

15 Καὶ δῶρε, ἔπει ἔπει ἔπος κτ' ἄλλων ἔειπεν·

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνουν, ἠδ' ἐκέλευον·

Δῶρε δ' ἄρ' οἰσόμεναι ὥρουντο κήρυκα ἔκαστος.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμειβέτο φωνήσιν τε,

Ἀλκίνοιοι κρείον, πάντων ἀελοδίκας τε λαῶν,

Τοι γὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνοισι ἀρίστομα ὡς σὺ καλέεις,

20 Δάσω οἱ τὸ δ' ἄρα παγχαλκεον, ἃ ἔπι κώπη

Ἀργυρεῖη, κολίσον ἧ νιοκρίετο ἐλέφαντος

Ἀμφιδιδήνεται· πολέον δὲ οἱ ἄξιον ἔσται.

Ὡς εἶπεν, ἐνὶ χερσὶ πίθει ξίφος ἀργυρῆλον,

Καί μιν φωνήσας ἔπει πείθοντα ὥρουντο δα,

25 Χαῖρε πάτερ ἢ ξεῖνε, ἔπος δ' εἰπὲρ τι βέβαιαται

Διόν, ἄφαρ το φέροισι ἀναρπάξασαι αἰέλας·

Σοὶ ἧ τοὶ ἄλογόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι

Δοῖεν· ἵκετ' ἔδη γὰρ φίλων ἀπὸ πῆμας τε πάχους·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὥρουντο πολύμητις Ὀδυσσας.

30 Καὶ σὺ φίλος μάλ' αὖ χαῖρε, τοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν·

Μηδὲ τι τοι ξίφιος γε ποτὶ μετόπισθε γένοιτο

Τέτε οὐδὲ γὰρ μοι δῶκεας ἀρίστ' ἀμύνειν ἐπίσσι.

Ἡ ῥὰ, καὶ ἄμφ' ὅμοισι ἦτο ξίφος ἀργυρῆλον.

Δύσπερ τ' ἠέλιος, καὶ τὴν κλυτὰ δῶρε παρήει.

35 Καὶ πάλιν ἰς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγχοῖ·

Διξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμοιοι Ἀλκινόοιο

Μητρὶ πατρὶ αἰδοῖν ἔμελλαν ὥρουντο δα δῶρε.

Profectò manifestè factū est, stupor me habet inspicientem,

Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi,
Statim Phæacenses amantes remos alloquutus est,

Alcinous
Phæaces

Audite Phæacensium ductores ac principes,
Hospes mihi valdè videtur prudens esse:

5
alloqui-
tur.

Sed agite, ei demus hospitale munus uti decet.

Duodecim enim in populo præclari reges

Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse,

Ex his ei vestem singuli benè lotam & tunicam,

Et auri talentum ferte preciosi.

10

Statim autem omnia portemus congregati, ut in manibus

Hospes tenens ad cœnam veniat lætus in animo.

Euryalus autem seipsum conciliet verbis,

Et dono, quoniam nequaquam ut decuit loquutus est.

Sic dixit: omnes autem laudaverunt, & jusserunt:

15

Dona autem ut ferret, præmiserunt præconem singuli.

Huic autem rursus Euryalus respondit, & loquutus est,

Euryalus
Ulyssē
ensē do-
nat.

Alcinoë rex omnium clarissime populorum,

Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes.

Dabo ei hunc ensē totum æreum, cui est manubrium

20

Argenteum, vagina autem nuper secti eboris

Circumvoluta est, multo autem pretio ei dignus erit.

Sic dicens, in manibus posuit ensē argenti. clavorum,

Et ipsum alloquens verba pennata dixit,

Gaude pater ô hospes, verbum si aliquod dictum est

25

Grave, statim illud ferant rapientes turbines.

Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire

Dent: quando diu ab amicis incommoda pateris.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

Et tu amice valdè gaude, dii autem felicia dent,

30

Neque amplius tibi ensis desiderium in futurum fiat

Hujus, quem jam mihi dedisti concilians verbis.

Dixit, & circa humeros posuit ensē argenteo clavo.

Afferen-
tur Ulyssi
& Phæa-

Occidit autem sol & huic inclyta dona adfuerunt.

Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones illustres.

35
cibus.
xenia

Suscepta autem filij eximij Alcinoi,

Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona,

His autem imperabat sacra vis Alcinoi,

Venientes verò federunt in altis solijs.

Tunc Areten alloquuta est vis Alcinoi,

Age mulier fer arcam pulchram, quæ optima :

5 Impone autem vestem bene lotam & tunicam

Circa ignem autem lebetem calefacite: calefacite autè aquā,

Ut lotus, vidensque benè posita omnia

Dona, quæ ei Phæaces eximij huc tulerunt,

Et convivio oblectetur, & cantilenæ laudem audiens :

10 Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo

Aureum, ut mei memor diebus omnibus

Libet domi suæ, Jovique aliisque dijs.

Sic ait : Arete autem ancillis loquuta est,

Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrimè.

15 Hæ autem lavacralem lebetem locarunt ad ignem ardentem.

Aquā vero infuderūt, subtus autè ardere faciebāt accipientes:

Alium quidè tripodis ignis circūdedit, calefiebat autè aqua.

Interea verò Arete hospita pulchram cistam

Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,

20 Vestem, aurūque, quæ ei Phæaces dederant.

Ipsa verò indutium posuit, pulchrāque tunicam,

Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,

Ipse nunc vide de operculo : statim vero vinculū circumliga

Nequis tibi in itinere damnum afferat, cum fortè

25 Dormieris dulcem somnum profectus in nave nigra.

Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses

Statim aptavit operculum : celeriter autem n. vinculum ligavit

Varium, quod olim docuit ingenio veneranda Circe.

Evestigio autem ipsum ancilla lavari jussit,

30 In lavacrum ubi conscendisset: ille vero libenter vidit animo

Calida lavacra quoniam nequiquam curatūque frequentarat,

Ex quo reliquit domum Calypsus pulchricomæ.

Interea ei cura tanquam Deo perpetua erat,

Hunc postquam ancillæ lavarunt & unxerunt oleo,

35 Circa ipsum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,

Ex labro egressus viros ad vini potatores

Ibat, Nauticæ autem à dijs pulchritudinem habens,

Τοῖσιν δ' ἡγάμενυ' ἱερὸν μῦθον Ἀλκινόοιο·
 Ἐλθόντες ἧ καὶ θεῶν ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι,
 Δὴ ῥα τὸ Ἀρήτιν προσέφη μῦθον Ἀλκινόοιο.

Διῦρε γυνάμ, φέρε χηλὸν ἀεὶ περὶ· ἦ τις ἀείσῃ·

Εἰ δ' αὐτῇ ἦς φᾶρξ ἐν πηλώϊ ἠδὲ χιτῶνι·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατι, θέρμεται δ' ὕδωρ,
 Ὀφρα λοισσάμηνός τε, ἰδὼν τ' ἐν κείμηνι πάντας
 Δῶρα πᾶσι οἱ Φαίηκας ἀμύμονες ἐνθάδ' ἱεῖκασι,
 Λαοὶ τε τέρπηνται καὶ αἰοιδῆς ὕμνοι ἀκούων·

Καὶ οἱ ἰγὼ τὰ δ' ἄλφειον ἱερὸν ᾤκησθαι δέ πᾶσι.
 Χρυσόν, ὅφρ' ἐμείθῃ μεμνημύθον ἤματα πάντα
 Σπείσῃ ἐν μεγάρῃ Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἱφάθ' Ἀρήτη ἧ μὲν δμῶν ἔειπεν
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσται τρίποδα μέγαν ὅτι τέχιστα.

Αἰ ἧ λοισσέχοι τρίποδ' ἧ ἔστασι ἐν πυρὶ κηλῇ·
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχουσιν, ὑπὲρ ἧ ξύλα δαΐον ἱλῶσται·
 Γάστρῳ μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφοῖ, θέρμεται δ' ὕδωρ.
 Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνα ᾤκησθαι χηλὸν
 Ἐξίφειν θαλάμῳ, τίθει δ' ἐνὶ κρήνῃ δῶρα.

Ἐδῆται, χρυσόν τε, πᾶσι οἱ Φαίηκας ἔδωκεν·
 Εἰ δ' αὐτῇ φᾶρξ ἦεν, καλὸν τε χιτῶνα,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πλερόντας προσήνδα.

Αὐτὸς οὖν ἰδὲ πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δισμῶν ἔηλε.
 Μῆτις τοι καὶ ὅδ' ἐδὴν δηλήσεται, ὅσπότερ αὐτὴ
 Εὐδμήδα γλυκύν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἔπειτα τόγ' ἀκροῖσι πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὴ κ' ἐπῆρται πῶμα· θοῶς δ' ἐπὶ δισμῶν ἔηλε
 Ποικίλον, ὃν ποτὶ μιν δέδωκε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 Αὐτόδοι δ' ἄρα μιν ταμὴν λευκαῶν ἄνωγει

Εἰς ἧ ἀσπίμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπατίως ἰδὲ θυμῷ
 Θερμὰ λούσσε· ἔπειτα ἔπ' ἡμιζομήμος γ' ἰθαμίζων
 Ἐπειδὴ λίπε δῶμα καλυψῆς ἡνέμοιο·

Τόφρα δὲ οἱ ἡμιδὴ γὰρ ἦν ὥς ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δ' ἔπειτα οὖν δμῶαί λῶσιν, καὶ χεῖρας ἱλαῖν,
 Ἀμφὶ δὲ μιν χλαῖνας καλὰς βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ ἧ ἀσπαμίνδα βᾶς ἄνδρας μὲν οἰνοποτήσας
 ἦτε, Ναυσικῆα ἧ θιῶν ἀπὸ κρήνης ἔχουσα

Στῆναι ὡς ἐστὶν ἐπὶ τῷ πύκῳ ποιητοῖο.
 Θάυμαζον δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσας,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πειθέειν τε ἀποσηύδα,
 Χαίρει ξῆν', ἵνα καὶ ποτ' ἔωι ἐν πατρὶδι γαίῃ

28. 5 Μνήσῃ ἐμοῖ ὅτι μοι πρώτη ζῷα γαί' ὀφίλας.
 μνήσῃ Τίω δ' ἄπαμειβομένην ἀποσέφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

28. 9ν- Ναυσίφῆα * θύγατρε μεγαλήτορος Αλκίνοοιο,
 γαίτρε Οὐτὶν νῦν Ζεὺς δέη ἐλπίδουπος πόσις ἥρις,
 Οἴκαδ' εἴ τι ἐλπίδουμα, καὶ νόστιμον ἔμμεν ἰδέσθαι.

10 Τῷ κεν τοι καὶ κῆρι θῆναι ὡς ἐν χερσὶν ἰώ.
 Αἰεὶ ἔμμεναι πάντες. σὺ γάρ με ἰδὲ αἴσας κούρη.
 Ἡ δ' αὖ, καὶ ἐς θρόνον ἵζει παρ' Αλκίνοον βασιλῆα.
 Οἱ δ' ἤδη μοῖρας τ' ἔμενον, κερώντες τε οἶνον.
 Κῆρυξ δ' ἐχέσθην ἤλθεν, ἄγων ἐρέεθον αἰοῖδον.

15 Δημόδοκον, λαοῖσι πεπρωμένον, εἴσι δ' ἄρ' αὐτὸν
 Μίσην δαιτυμένων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 Δὴ τότε κέρυκα ἀποσέφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Νῦν δ' ἄγε πρὸς ταμῶν ἐπὶ ᾧ πλεῖον ἐλέειπτο
 Ἀργεῖοι δὲ υἱὸς, γαλήρῃ δ' ἰὼ ἀμφὶς ἀλοιφῇ.

20 Κῆρυξ, τῇ δὲ τῷτο πρὸς κείας ὄφρα φάγησι,
 Δημόδοκον, καὶ μιν ἀποσπύζομαι ἀχνυμένοσιν ὡς.
 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν αἰοῖδον.
 Τιμῆς ἔμμεναι εἴσι καὶ αἰδοῦς, οὐκ ἔστιν ἄρα σφίσι
 Οἴμας μούσ' ἰδὲ δαξί φιλῆσι καὶ φῦλον αἰοῖδων.

25 Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δ' ἐφίεον ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Ἡρώϊ Δημόδοκον, ὃ δ' ἰδὲ ἔατο· χαίρει δ' ἱμεῖν.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαδ' ἱπτοῖμα ἀποκαίμεναι χαίρους ἰαλλόν.
 Λύπαιρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδότης ἐξ ἔργων ἔντο,
 Δὴ τότε Δημόδοκον ἀποσέφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

30 Δημόδοκον, ἔξοχα δὲ σε βροτῶν αἰνέζομαι ἀπάντων.
 Ἡ σέ γε Μῆσ' ἰδὲ δαξί Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
 Λίλυν γὰρ καὶ κῆρυγον Ἀχαιῶν οἴτιν αἰείδεις,
 Ὡς ἔρξαντο ἔπειτα τε, καὶ ὡς ἐμὸς γένος Ἀχαιοί.
 Ὡς τέ περ ἢ αὐτὸς παρῶν, ἢ ἄλλος ἀκούσας.
 35 Ἀλλ' ἄγε δὴ μεταβῆμι, καὶ ἔππε κῆρυγον αἰεῖσθαι,
 Δευχάτης, τὸν Ἐπειὸς ἐπαίνοισι Λυγρὸν Ἀθλῶν,
 Οἱ ποτ' ἐς ἀκρὸς πόλιν δέλοι ἤγαγε δι' Ὀδυσσεύς.

28. αὐ-
 τὸς περ
 ἰών 35

Stetit juxta postem tecti pulchrè fabricati.
Admirata autem est Ulysssem oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat,

Salve hospes, ut etiam olim cum eris in patria terra
Memor sis mei, quòd mihi vitæ conservatæ mercedè debes. §

Hanc mutuis dictis alloquutus est versutus Ulysses,
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,
Sic nunc Jupiter faciat valdè sonans maritus Junonis,
Domum venire, & reditus diem videre.

Certè tibi etiam illic velut deo vota faciam

Semper diebus omnibus: tu enim me servasti puella.

Dixit, & in thronum sedit ad Alcinoium regem.

Hi verò jam partes dividebant, miscebantque vinum:

Præco verò propè venit ducens amabilem cantorem

Demodocum populo venerandum, collocavit autem ipsum 15

In medio convivantium ad columnam longâ firmando eum.

Jam tum præconem alloquutus est versutus Ulysses,

At ergo proscindens, multum enim supererat

Albidentis suis, multa autem erat circum pinguedo:

Præco, accipe hanc præbe carnem ut comedat,

Demodoco, & ipsum complectar tametsi tristis,

Omnibus enim hominibus terrestribus musici

Honore digni sunt, & reverentia, eo quòd ipsos

Cantum musa docuit, amat autem genus cantorum.

Sic ait: præco autem ferens in manibus posuit

Heroi Demodoco, ille suscepit: gaudebat autem animo.

Illi verò ad fercula apparata proposita manus extenderunt,

Cæterum postquam potu & cibo saturati sunt,

Jam tum Demodocum alloquutus est versutus Ulysses,

Demodoce, longè te suprâ mortales laudo omnes,

Sive te Musa docuerit Jovis filia, sive Apollo.

Valdè enim ornatè ut est Græcorum fatum canis,

Quanta fecerunt passique sunt, & quanta laborarunt Græci:

Tanquam alicubi sive tu ipse presens aut ab alio audieris.

Sed certè perge, & equi apparatus cantu

Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis,

Quem quondam in arcem dolum duxit divus Ulysses,

Viris

Ulysses
Nausi-
caa gra-
tias agit

10

20

25

30

35

Viris ubi implevisset, qui Ilium everterunt.

Siquidem mihi hæc eleganter enarraveris,

Tum ego omnibus pronuntiabo hominibus,

Quod certè tibi benignus deus præbuit divinā cantilenam,

9 Sic ait, ille concitatus à deo cœpit, apparabat autè cātilenā,

Demode-
cus equi
Trojanū
cantat.

Inde exorsus, quo pacto illi quidem bene tabulatis navibus

Conscensus enavigarunt igne in tentoria injecto

Græci : alij verò jam inclytum apud Ulysssem

Sedebant in Trojanorum foro absconsi equo :

10 Ip̄i enim eum Trojani in arcem protraxerunt,

Ut ille quidem in arce constitit, illi judicia multa proferebus

Sedentes circa ipsum : trifariam autem ip̄s placuit consiliū,

Aut perscindere cavum lignum sævo ferro,

Aut de rupe deijcere protractum in summitatem,

15 Aut sinere ingens simulacrum deorum placamentum esse,

Qua utique sententia etiam postea ut fieret futurum erat.

Fatale enim erat perire, postquam urbs intra se recepit

Ligneum ingentem equum, ubi sedebant omnes optimates

Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.

20 Cecinit etiam ut urbem depopulati sunt filij Græcorum

Ex equo effusi, cavis insidijs relictis :

Aliū autem alibi cecinit urbem depopulatum esse excelsam.

Cæterū Ulysssem ad domum Deiphobi

Conscendisse, tanquam Martem, cum eximio Menelao.

25 Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum fuisse,

Vicisse etiam continuò per magnanimam Palladem.

Hæc certè cantor cecinit eximius : cæterū Ulysses

Tabescebat, lacrymis autem irrigabat sub palpebris genas,

Ut fœmina flet dilectum virum circumvoluta,

30 Qui suam ante urbem populūque ceciderit

Compa-
ratie.

Urbi & liberis vindicans sævum fatum.

Sive illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,

Super illum fusa querendum ululat, illi verò retrò

Cedentes hastis tergum atque etiam humeros,

35 Servitutem inducunt, laborēque & calamitatem,

Hujus miserabilissimo labore tabescunt genæ.

Sic Ulysses miserrabiles sub palpebris lacrymas stillabat.

Tunc

20. οἶβ'

Ἀνδρῶν ἱμετλήσεις * οἱ ἱλιον ἐξαλάπαξας.
 Αἰκεῖ δὴ μοι ταῦτα κτ' μοῖραν κραυγῆς,
 Αὐτὶς ἐγὼ πᾶσι μνηστῆμα ἀνθρώποισιν,
 Ως ἄρα τοι πρὸ φρονιῆος ὤπασε θῆσιν αἰοιδῶ.

5

Ὡς φάβ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεῷ ἤρχετο, φαίνει δ' αἰοιδῶ.
 Ἐνθεν ἱλῶν, ὡς οἱ μὲν εὐσελμῶν ἐπὶ νηῶν
 Βάντες ἀπίπλων, σῦρ εὖ κλισίῃσι βαλόντες
 Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀρακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 Εἶατ' ἐν Τρώων ἀγρῇ κεκαλυμμένοι ἴσπῳ.

10

Αὐτοὶ γάρ μιν Τρώες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσσωτο.
 Ως ὁ μὲν εἰρήκει· τοὶ δ' ἄκρατα πόλιν ἀγέρουσι
 Ἡμῶσι ἀμφ' αὐτὸν. τείχεα δ' σφίσιν ἑλθεῖν βεβλή.
 Ἡ δ' Ἀχαιῶν κροῖλον δόρυ νηλεὲς χαλκῷ,
 Ἡ κτ' πετρῶν βάλλειν ἐρύσσωτας * ἐπ' ἀκροῖς,

20. ἐπ'
ακροῖς,
15

Ἡ ἰάαν μὲν ἀγαλμα θεῶν θελήσειον εἶναι,
 Τῇ περ δὴ καὶ ἔπεται πλειυτήσας ἔμελλεν.
 Αἶσα γὰρ ἑλὼ ἀπολίσσας, ἱππὺ πόλις ἀμφικυλῶν
 Δεσφάτοι μέγαν ἴππον, ὃν εἶατο πάντες ἄρασι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.

20

Ἡερδιν δ' ὡς αὖτις διήψαθον ἦες Ἀχαιῶν
 Ἰσπότεν ἐκχυμῶσι, κροῖλον λόχον ἐκαστοὶ πόλιν
 Ἀχαιοὶ δ' ἄλλα αἶεδ' ἐπὶ πόλιν κροῖον ζυμῶν αἰπλῶ.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς περὶ δώματι Διφύβοιο
 Βήμῳ ἦντ' Ἀρηα, ζυῶ ἀντιθέω Μενελάῳ.

25

Κεῖθε δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο ἑλμῆσσωτα,
 Νικῆσαι καὶ ἔπειτα Διφύβου μὲν Ἀθλῶν.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἶεδ' ἀρακλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσ.
 Τήκετο, δάκρυ δ' ἰδέναι ὑπὸ βλεφάροισι παρὰ.
 Ως δ' ἡ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπνεύσας,

30 20.
αὐτὰρ
εἰς

Ὅστι εἴης * πρὸ φρονιῆος ὤπασε θῆσιν αἰοιδῶ.
 Ἀστὶ καὶ τικίωσι ἀμύνων νηλεῖς ἥμαρ.
 Ἡ μὲν τὸν θηήσονται καὶ ἀπαίρουσι ἱπποδῶσαι,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμῶν λίγα κωκύει· οἱ δ' ἔτ' ὀπίσθην
 Κόπτοντες δούρουσι μετὰ φρονιῆος ἠδὲ καὶ ἄλλας,

35

Εἴρεσσι εἰσπλάγνυσι πόνοι τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν,
 Τῆς δ' ἱλίσσοις ἄρα φθινύουσιν παρὰ.
 Ως Ὀδυσσεὺς ἱλίσσοις ὑπὸ φρονιῆος δάκρυον εἶβεν.

Εὐθ' ἄλλας μὲρ πάντα ἐλάνθηναι δάκρυα λείων,
 Αλκίνοο δ' ἐμὶν οἷοι ἐπιφράσσεται ἥδ' ἐνέησιν,
 Ἡμῶν ἄγχι αὐτῷ, βαρὺ ἢ σπινάχοντος ἀχρυσὸν
 Λίψα ἢ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,

5 Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Δημόδευος δ' ἥδη χιθῆτι φορμαίψα λίγειαν.
 Οὐ γάρ πως πάντιοσι χαρίζομαι τὰδ' αἰδοῖς.

28. θη- Εξ ἧ δὲρπίομαι τι καὶ ἄρχει * δι' αἰδοῖς,
 ● Εκ τῆδ' ἔγω πάντοτε δίζουρτο γοῖο

10 Ο ξείνος· μάλα πον μιν ἄχος φρένας ἀμφιβόηκιν.
 Αἰὲν ἄγ', ὁ μὲν χιθῆτι, ἵν' ὁμῶς τερπόμεναι πάντες,
 Ξφροδὲχοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κῆρυλλον ἔγω.
 Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τὰδ' αἰδοῖοιο τίτυκται,
 Πομπὴ καὶ φίλα δῶρε, ταῖσι δίδωμι φιλοῖοντες·

15 Ἀπὲρ κασιγνήτε ξείνος δ' ἱκίτης τι τίτυκται
 Λίερα ὅστ' ὀλίγον ποτὶ ἐπιψαυὴν περ ἀπίδωσι.
 Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κενύῃ νοήμασι κερδαλείοισιν,
 Ο, τί καὶ σ' ἔρωμαι· φάσθ' δέ σι κῆρυλλον ἴσιν.
 Εἴπ' ὅνομ' ὅ, τί σι καὶ τι κῆρυλλον μητῆρ τι πατῆρ τε.

20 Αἰοὶ δ' οἱ καὶ ἄνδρ', καὶ οἱ παλαιαιτάχοι.
 Οὐ μὲν γάρ τις πέμπας ἀνάνυμνος ἔς' ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸς, ἡδὲ μὲν ἰσθλὸς, ἐπὶ τὰ πρῶτα γήνηται·
 Αἰὲν ἐπὶ πᾶσι τίθεται, ἐπεὶ καὶ τέκασι, τεκῆες,
 Εἴπῃ δὲ μοι γαῖαν τι τέλω δῆμον τι πόλιν τι·

25 Οφρά σι τῇ πέμπωσι πτυσκόμηναι φρεσὶ νῆες.
 Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυδορενητῆρες ἔασιν,
 Οὐδέ τι πηδάλι ἐπὶ ταῖς ἄλλαις νῆες ἔχουσιν·
 Αἰὲν αὐταὶ ἴσκει νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 Καὶ πάντων ἴσκει πόλιας καὶ πόσιας ἀγροῦς

30 Ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα πέχον ἀλὸς ἐκαστῶν,
 Ηἴεα καὶ νηφίλη κικλυμμένα, ἡδὲ ποτὶ σφιν
 Οὐτ' ἐπὶ πημωνιδύωαι ἐπὶ δέοι, ἡδὲ δ' ἀπαλῶς
 Ἀλλὰ τὰδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼ εἰπόντος ἀχρυσὴ
 Ναυσίβοι, ὅς ἐφασκε Ποσειδάων ἀγασσάδης

35 Ἡμῖν οὐκ ἔστι πομπὴ ἀπὸ μνηστῆρας εἰμὲν ἀπάντων·
 Φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργάτα νῆα
 Εκ πομπῆς ἀνέστης ἐν ἡμετέροις πόσιν

Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens.
 Alcinous autem ipsum solus consideravit atque cognovit
 Sedens propè ipsum, vehementer autè ingemiscen- tē audivit.
 Statim autem Phæacibus navigandi peritis dicebat,

Audite Phæacum principes atque consiliarij,
 Demodocus jam cohibeat citharam sonoram,
 Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat :
 Ex quo cœnavimûsque & cœpit divinus cantor,
 Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu.

Hic hospes, valdè fortassis ipsum dolor mente circumdedit. 10
 Sed agè ille quidem cesset ut simul oblectemur omnes,
 Hospitio suspicientes hospēsque, quoniā multo honestius est
 Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt
 Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.

Pro fratre & hospes, & supplex est factus 15
 Viro qui etiam paululū attingit mente.

Ideoque nunc ne tu cela ingenio vafro,
 Quodcunque interrogavero, dicere autem te honestum est.

Dic nomine quo te illic vocabant matérque patrérque,
 Alijque qui in urbe tua & qui circum nos habitabant vicini. 20

Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum, Alcinous
quaerit
omnes

Neque ignavus, neque eximius, postquam primum natus sit:

Sed omnibus imponunt simulatque genuerint parentes.

Dic etiam mihi terramque tuam populūque urbemque,

Ut te illuc mittant observantes mentibus naves. Ulyssis
conditio-
nes &
fortuna

Non enim Phæacibus gubernatores sunt, 25

Neque ullo pacto gubernacula sunt quæ aliæ naves habent,

Sed ipsæ sciunt propositum & mentem virorum,

Et omnium sciunt urbes & pingues agros

Hominum : & undas celerrimè maris tranant,

Caligine & nebulis obtectæ, neque unquam ipsis

Neque aliqua parte offendere accidit timore vel perire.

Sed hoc sic quondam patrem ego dicentem audivi,

Nausithoum, qui dicebat Neptunum succensere

Nobis, quod ductores illæsi sumus omnium : 30

Dicebat aliquando Phæacum virorū benè compactā navem

Ex deductione redeuntem in obscuro ponto

Phæa-
cum na-
ves sent-
ies sunt.

30

35

Periturā esse: ingentē autem nobis montē urbi circūtecturū.

Sic dicebat senex : ea verò deus vel perficere potest,
Vel imperfecta esse poterunt, ut illi placitum est in animo.
Sed agē mihi dic hoc & verē enarra,

9 Ubinam aberraveris, & ad quānam perveneris regionem
Hominum, ad ipsosque urbēque benē habitatas.
Sive quot molestique & agrestes, neque iusti,
Quique hospitales, & quibus mens est deo placens.
Dic quidnam fleveris & luxeris intra animum

10 Argivorum Græcorum atque Ilij fatum audiens.
Hoc autem dii quidem fecerunt : destinarunt autē excidium
Hominibus omnibus ut sit & posteris cantilena.

An aliquis tibi cognatus periit ante Ilium
Qui eximius erat gener aut socer, qui potissimum

11 Curæ sunt post sanguinem & genus nostrum.
An aliquis fortasse socius vir grata sciens
Eximius : quoniam non sanē fratre inferior
Est : qui cū sit socius, prudentia scierit.

ARGUMENTUM NONI

P Rincipium Ulyssis enarrationum, in quo inquit se
bellasse cum Ciconibus, & ad Lotophagos appulisse,
& ad Cycloperum Polyphemum pervenisse, & hunc
postquam comederit sex jam socios, excæcasse.

ALIUD.

I, Lotophagorum, & Ciconum cum Cyclopiis est.

N Unc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
Alcinoë imperator omniū illustrissime populorum.
Atqui hoc honestum est audire cantorem

30 Talem, qualis ille est diis assimilis voce.

Ραυσίμβωμ, μίχα δ' ἡμῖν ὄρεσ πόλι' ἀμφικαλύψειν.

Ὡς ἀγρεύ' ὁ γάρων· τὰ δὲ κιν' ἦτορ ἢ τελέσειν,
Ἡκ' ἀτίλιν' εἶη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταΐλεξον,

Ὅσπῃ ἀπὸ πωλ' ἀγχιγῆς τε, καὶ ἄς πινας ἴκειο χώρας.

Ἀνθρώπων· αὐτοὺς τε, πόλεις τ' εὐ' ἰασηταιώσας

Ἡμῶν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι·

Οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόσφι ἐπὶ θεοδῆς.

Εἰπέ δ' ὅ, π κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἱδνῶν θυμῷ

Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἴτον ἀκρόντων.

Τὸν γ' ἦτορ μὲν τεύξασθαι, ἱπικλάσσωτο δ' ὀλεθροῖν

1 Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἱστομύροισιν αἰοιδῇ.

Ἡ τίς τοι καὶ πῆος 2 ἀπώλετο Ἰλιόθι πορῶ

Εὐδαίης ἱὼν γαμβρός ἢ πενθερός, οἳ τε μάλιστα

Κηδόντι τελέθουσι μεθ' αἰμά τε καὶ γένος 3 αὐτῶν

4 Ἡ τίς πῦρ καὶ ἱπικλῶς ἀντὶ κεχαρισμῶν εἰδὼς

Εὐδαίης· ἐπεὶ καὶ μὲν π κασιγνήτιο χρεῖαν

Γίνεται ὅς κιν' ἱπικλῶς ἱὼν πεπνυμένω εἰδῇ.

5

1 2ο. Ἀν

θρώποι

σιν ἄ-

πασι καὶ

10 ἱστ

αἰοιδῶν.

2 2ο. α

πικλῶ-

το 3 2ο.

15 αὐ-

θρῶν. 4

2ο. Ἡ-

πὲρ τίς

καί τ'

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

20

ΑΡΧὴ τῶν Οδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπελημε-
κίαν τοῖς Κίχσι καὶ ὡς τοὺς Λαοφάγας πρὸς γένος.
καὶ ὡς τὸν Κύκλωπα Πελύφηνον πρὸς γένος καὶ τῶν
φασγάνων ἐξ ἧδη ἱπικλῶς, ἐκτεφλῶσται.

Α Λ Λ Η.

25

Ἰδὼν, Λαοφάγαν Κίχωναν (ὡς Κύκλωψ) ἱπν.

ΤΟΝ δ' ἀπαμειβόμενον ὡς σφὶ πολύμητις Οδυσσεύς,
Ἀλκίνοιο κρείον, πάντων ἀειδίκετε λαῶν,

Ἡ τοι μὲν τόδ' ἐκεῖνον, ἀκρόν μιν ἱπν αἰοιδῶ

Ταῖς δ' οἷον ὅδ' ἐπὶ, ἦτορ ἐν ἀλίκαις αὐδῶν.

30

P

Οὐ γὰρ

Οὐ γὰρ ἔγωγε τι φημι τέλος χαλεπότερον εἶναι.
 22 ἔχῃ· Ἡὸς αὖτε Φορβύτῃ μιν + ἔχῃ κτ' δῆμον ἄπαντας,
 23 ἀπὸ Δαιτυμόνης δ' αἰὲς δύνωσι + ἀκρυάζονταί αἰετδοῦ,
 24 νάζοντι· Ἡμῶσι ἐξείης· ὦ γὰρ ὅτ' ὅληθυσσι τρώεσσι

5 Σίτε καὶ κρηῶν μίτῃ δ' ὅσα κρητῆρες ἀφύσσων
 Οἶνοχοοι φορέησι καὶ ἐγχόῃ διπύσσον·
 Τέτο π' ἔμοι χάρις ἐστὶν εὖ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 Σοὶ δ' ἐμὲ κήδεα θυμὸς ἐπιτρέπτει τρώοντα
 Εἰσαδ', ὅφρ' ἐπ' ἄλλοι ὀδυρόμενοι σταχίζω.

10 Τί πρῶτον τι δ' ἐπείτε, τί δ' ὑπέποιε καταλίσσω;
 Κήδ' ἐπεί μοι πολλὰ δόσω θεοὶ ἔρασίωνες.
 Νῦν δ' ὅνομ' αὖτε μνηστῆραι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 Εἰδότε· ἔγω δ' αἶψ' ἔπειτα φρυγὼν ὑπὸ νηλεὺς ἄμφορ,
 Ἰμὲν ξείνος ἐν, καὶ δάπνῃσι δύνωμαι ναιών.

15 Εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὅς πᾶσι δαλοῖσι
 Ἀθηναίοισι μέλω, καὶ μιν κλέομαι ἔρασιόν ἔκω.
 Ναιετάω δ' Ἰθάκῃ ἐνδύειλον· εἰ δ' ὅρως αὐτῇ
 Νήεσσι, εἰσοσίφωλον, ἀεργεσίης· ἀμφὶ δ' ἡγήσοι
 Πολλὰ καὶ ναιετάωσι μέγα χιδὼν ἀλλήλοισι,

20 Δελίχοι τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 Αὐτὴ δ' ἡ χθονὶς παυνομένη εἰν αἰὲς κείτῃ
 Πῶς ζῆφον (αἰ δ' ἔτ' αἰετοὶ πρὸν ἦν τ' ἡλείων τε)
 Τρηχεὶ ἀλλ' ἀγαθὴ κυρτοτέρη· ἥ γ' ἔγωγε
 Ἦς γαίης δυνάμει γλυκερώτερον ἄλλοι ἰδέσθω.

25 Ἡμῶν μ' αὐτὸν ἔρκεε Καλυψὼ δῖα θεῶν
 Ἐν σπείσῃ γλαφυροῖσι λιλαομένη πόσιν εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτὴς Κίρκη χροτρήσῃ ὅν μετ' ἄρ' ἔστιν
 Αἰαίη δολόεσσα, λιλαομένη πόσιν εἶναι·
 Ἀλλ' ἐμὸν ἔπειτα θυμὸν εὖ σήησιν ἐπείθω.

30 Ὡς ἔδδ' ἐν γλύκειοις ἦς πατρίδ' ἐδδ' ἡγήσιν
 Γίνεται, ἥ ποτε καὶ πρὸς δάπνῃσι πίονα εἶχον
 Γαίῃ ἐν ἀφροδισμῷ ναιέει ἀπύκνυσε θεῶν.
 Εἰ δ' ἄρ' αὖτε καὶ γὰρ ἐμὸν πολὺ κηδὲν εὐίσσω,
 Οἷοι μοι Ζεὺς ἐφίηκεν δάπν' ἑσθλὴν ἰόντι.

35 Ἰλίοισιν με φέρων αἰετὸς Κικόνισσι πίλασσι,
 Ἰσμάροισι· ἔγω δ' ἔγω πύλον ἔπειθον, αἰετὸς δ' αὐτοῦς,
 Ἐκ πόλεος δ' αἰόλους καὶ κλέμεται πολλὰ λαοῖσι

Non enim ego quippiam puto tandem magis gratum esse,
 Quam quoties læticia quidem detinet populum universum :
 Convivantes autem per domum audiunt cantorem,
 Sedentes ordine, juxta autem impleantur mensæ
 Pane & carnibus, vinum autem ex cratere hauriens

5

Pincerna adferat & infundat poculis :
 Hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
 Tibi verò meos dolores animus instat lacrymosos
 Dicere, ut jam magis lugens ingemiscam.

Quid primum quid deinde, quid ultimum narrabo ?

10

Dolores quandoquidem mihi plures dederunt dii cœlestes.

Nunc verò nomen primum dicam, ut & vos

Sciatis : ego autem, postquam effugero sævum satum

Vobis hospes sim etiam longè domum habitans.

Sum Ulysses Laertiades, qui omnibus dolis

Homīnibus curæ sum, & mea gloria cœlum attingit.

Habito autem Ithacæ clarissimam, in ipsa autem mons est

Neritus, multis arboribus clarus : circum autem insulæ

Plures inhabitantur valdè propè invicem,

Dulichiumque, Samèque, & nemorosa Zacynthus :

20

Ipsa autè terræ cōtinenti finitima supereminens in mari jacet

Ad septentr. (illæ verò scorsum ad auroram solémque)

Aspera, sed bona juvenum altrix : non quicquam ego

Ejus terræ possam dulcius aliud videre.

Certè quidem me hinc deterruit Calypso diva dearum

25

In specubus cavis cupida maritum esse.

Consimiliter Circe detinuit domi suæ

Ætæa dolosa, cupiens maritum esse :

Sed meum nunquam animum intra præcordia persuaserunt.

Ut nihil dulcius sua patria, neque parentibus

Est, etiāsi & quis longè divitem domum

Terra in aliena habitet scorsum à parentibus.

Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam.

Quem mihi Jupiter immisit à Troja profecto.

Ab Ilīo me ferens ventus Ciconibus appulit

35

Ad Ismarū ibi ego urbem depopulatus sū, occidi autè ipsos.

Ex urbe autem uxoribus & bonis multis acceptis.

Vlysses
labores
suos in-
cipit
narrare.

30
De amor-
e pa-
triae,

Ea divissimus, ut non aliquis mihi privatus abierit sua parte.
Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
Jussi: hi verò plurimum stulti non parebant.

Hic multum quidem vini bibitum est, multas autem oves

1 Maestabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

Infelix
praelium
cum Ci-
conibus.

Interea verò digressi Cicones Ciconibus acclamabant,

Qui ipsi vicini erant, simul plures & meliores,

Continentem habitantes: docti quidem ab equis

Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem esse.

10 Venerunt continuo quot folia & flores sunt vere,

Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit

Nobis infelicibus, ut dolores multos pateremur.

Sistentes gradum pugnant pugnam ad naves veloces:

Feriebant autem invicem æreis hastis.

15 Quandiu quidem manè erat & augebatur sacra dies,

Tam diu invicem sustinebamus plures licet esset:

Quando verò sol ibat ad vesperam,

Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos:

Sex autem à singulis navibus bene ocreati socij

20 Perierunt: alij effugerunt mortemque fatumque.

Illinc verò ulterius navigavimus tristes corde

Læti ex morte evitata charis amissis sociis.

Neque certè mihi ulterius naves procedebat utrinque agitæ,

Priusquàm horum miserorum sociorum ter unumquemque vocassem

25 Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati,

Navibus autem immisit ventum Boream nubicogus Jupiteri

Cum procella ingenti, nubibus verò cooperuit

Terram simul & pontum, ruit verò è cælo nox.

Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ, at vela ipsi

30 In tres quatuorque partes discidit vis venti

Et hæc quidem ad naves recondimus timentes interitum.

31 Ipsas verò magno impetu subduximus ad continentem.

Hic duas noctes & duos dies continenter semper

Jacebamus, simulque labore & doloribus animi macerantes.

35 Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora:

Malis erectis, velisque albis explicatis

Sedimus, illas ventusque gubernatoresque dirigebant.

Et

Δαῖσά μιν, ὥς μή τις μοι ἀτιμόμορμος· κίοι ἴσῃς.
 Εἴθ' ἥτοι μὲν ἐγὼ διεῖν' ποδὶ Φρυγέμεν ἡμέας
 Ἡνώεα, τοὶ δ' ἄλλοι μέγα νήπιοι ἐκ ἐπίσταντο.
 Εἴηκε δ' ὁ πολλὸν μὲν μέθυ πίνατο, πολλὰ δ' ἔμελλε
 Εσφαζοῖν ὡς ἔρξ' ἦεν, καὶ εἰλίποδες ἑλικας βῆς.

Τόφρα δ' ἀρ' οἰχόμενοι Κίχοντες Κίχοντο γαλάνην,
 Οἱ δ' ὅφισι γαίοντες ἦσαν ἄλλα πλείονες καὶ ἀριεῖς,
 Ἡπειροὶ γαίοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἱππων
 Ἀνδρασι μάριναλ', καὶ ὅτε χρὴ πίζον ἰόνται.
 Ἥλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθη γίνεται * ὥρη.
 Ἡέροι· τότι δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρήσθη
 Ἡμῖν αἰτομέροισιν, ἵ' ἄλλα πολλὰ πάθωμεν.
 Σπῆσαι μὲν δ' ἐμάχοντο μάχην ὡς ἔρξ' ἔνυσσι γοῆσι·
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγκέλευν.

Οφρα μὲν ἦν ὡς ἰὼ, καὶ αἴετο ἱερὸν ἤμαρ,
 Τόφρα δ' ἀλιζόμενοι μέθυ μὲν πλείονας ὥς ἰόντας
 Ἡ μὲν δ' ἥλιος μετιήσαστο βέλυσσιν,
 Καὶ τότι δὴ Κίχοντες κλῖσαν δαμάτωτες Ἀχαιῆς.
 Εξ δ' ἀφ' ἐκείνης νηὸς εὐκνήμιδες ἐπαίρουσι

Ωλοῖν· οἱ δ' ἄλλοι Φρυγέμεν γάνατον τι μέρον τι.
 Εἴηκε δ' ὡς ἔρξ' ἦεν πλείονας ἀνδράμενοι ἥταρ
 Ἀσμενοὶ ἐκ γαίοντο, φίλους ὀλέκοντες ἐπαίρουσι.
 Οὐδ' ἄρα μοι ὡς ἔρξ' ἦεν νῆες κίον ἀμφιέλισσται,
 Πρὶν πῖνα τῶν δειλῶν ἐπέρων τρεῖς ἐκείνην αὔρα,

Οἱ γάρ τινος ἐκ πιδῶν Κίχοντες ὑπὸ δῆϊν ἦντες,
 Νηυσὶ δ' ἐπ' ὧν αἰέμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λαίλαπι θάπτεσσι, ὣς δ' ἐφίεσσι καλύψαι
 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρεν δ' ὕδασι νύξ.
 Αἰ μὲν ἔπειθ' ἐφίεον ἐπικέρσασθαι, ἵστα δὲ σφιν

Τερχαί τι καὶ τετραρχαί διόχισιν ἱε αἰέμον.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κατ' ἔμεν διόχοντες ὀλιθρον,
 Αὐταῖς δ' ἐσσυμένως ὡς ἐρῶσσαν ἥπειρον.
 Εἴηκε δ' ὡς νύκτες δύο τ' ἤμαρ * ὣς ἦεν αἶσι
 Κεῖμαι, ὁμοῦ καμῶν τε καὶ ἀλγασσι θυμὸν ἔδοντες.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τρεῖς τιν' ἤμαρ ἐὺ πλόκαμος τέλεισ' ἦεν,
 Ἰστὺς σπῆσαι μὲν αἶν' ἵστα λυγρὸν ἐρύσσοντες
 Ἡμῖν· πᾶς δ' ἀνὴρ πᾶσι κυδερῆται τ' ἰθύνων.

- Καὶ νῦν καὶ ἀσκηγῆς ἱγόμεν' εἰς πατρῴδα γαῖαν,
 Ἀλλὰ με κῦμα ῥόθ'· τι φεραγάμπλοισι Μάλειασι
 Καὶ Βορέης ἀπίωσι; παρὶ πλάγξιν ᾗ Κυθήρων.
 Εἴθην δ' ἐνὶ ἡμᾶρ φερέμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισι
- 5 Πόντον ἐπ' ἰχθυόειν· αὐτὰρ δὲ κλέπτῃ ἐπὶ δὴ μὲν
 Γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἀνδῖνοι εἶδ' αἶψ' ἔδουσιν.
 Εἴθ' ἐπ' ἡ πέτρῃ βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ.
 Αἴψα ᾗ δ' εἴπουν ἔλοντο θοῆς ὤρεσσι νηυσὶν ἐπαίρουσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτισιό τ' ἐπασσάμεθ' ἡδὲ ποτήτας,
- 10 Δὲ τότε ἔγνων ἐπαίρους παρ' ἴλῳ πύθιοις ἰόντας.
 (Ἀνδρὶ δὺν κείνας, τρέπεται κήρυχ' ἀμ' ἐπασσας)
 Οἵ τινες αἰεῖς εἰσι ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες.
 Οἱ δ' αἴψ' οἰχόμενοι μέγαν ἀνδράσι Λωτοφάγουςιν.
 Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγῃ μὲν δὲνδ' ἐπαίρουσιν ὀλισθήσιν
- 15 Ἡμετέροισι, ἀλλὰ σφί δόσσα Λωτοῖο πάσσαλ'·
 Τῶν δ' ὅσπερ Λωτοῖο φάγῃ μελιθεῖα κερπὸν,
 Οὐκ ἔτ' ἀπαρξάμεν πάλιν ἡγήσειν, ἐδὲ νῆσθ'·
 Ἀλλ' αὐτὸ βέλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγουςιν
 Λωτὸν ἐρεπόμενοι μὲν μὲν, νόστιον λαθίσθ'.
- 20 Τὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάβην.
 Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγαῖ δῆσσε ἱούσας.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμεν' ἐρεῖρας ἐπαίρους
 Σπέρχομεν νηῶν ἐπιβανόμεν' ἀκείων,
 Μὴ πως Λωτοῖο φάγων, νόστιον λαθίσθ'.
- 25 Οἱ δ' αἴψ' εἰσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καὶ διζέον·
 Εξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἐριτμοῖς.
 Εἴθην ᾗ παρτέρω τάχιοι μὲν, ἀνταχόμενοι ἡγεῖται·
 Κυκλῶμεν δ' εἰς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθροίσαντων
 ἱγόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
- 30 Οὔτε φυτύεσσι χερσὶ φυτὸν, ἔτ' ἀρῶμεν·
 Ἀλλὰ τί γ' ἄσπερ τε καὶ ἀνήρ τε πάντε φέρονται,
 Πυρρὸν καὶ κελυγὸν, ἡ δ' ἀμπλοῖ, αἵ τε φέρονται
 Οἷον ἐρετὰ φυλόν, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος αἰετῆς.
 Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγροῖ βεληφόροι ἔτε θήμιτες·
- 35 Ἀλλ' οἷ γ' ἐψήλων ἐρέων γαῖαισι κέρμενα
 Εἰσάσσι γλαφυροῖσι, θήμιτες δ' ἡγεῖται
 Παιδῶν ἡ δ' ἀλόχων· εἰ δ' ἀλλήλων αἰετῶνται.

Et illæsus pervenissẽ in patriam terram,
 Sed me unda fluxusque circumflectentem Maleiam
 Et Boreas abiecit, avocavit autem Cytheris.
 Hinc novem diebus ferebar adversis ventis
 Pontum per piscosum : cæterum decima die conscendimus
 Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
 Hic littus conscendimus, & hausimus aquam.
 Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves socij.
 Porro postquam cibum gustavimus & potum,
 Certè tum ego socios præmittebam, ut cundo audirent,
 (Viris duobus selectis. quibus tertium præconẽ simul adjunxi
 Quinam viri essent in terra cibum sumentes.

Ulysses
 desertur
 ad Lotophagos.

10

Hi statim digressi venerunt ad viros Lotophagos.
 Neque sanè Lotophagi parabant socijs mali quippiam
 Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum gustare.
 Horum quicunque loti comedisset dulcissimum fructum.
 Non jam renunciare rursum voluit, neque redire:
 Sed illic volebat cum viris Lotophagis
 Lotum edendo manere reditusque oblivisci.
 Hos quidem ego ad naves ducens flentes necessitate,
 Navibus in cavis sub transtra ligavi attractos.
 Cæterum alios jussi jucundos socios
 Festinantes naves conscendere celeres,
 Ne fortassis quis lotum comedens reditus oblivisceretur.

15

Loti haes
 des mi-
 randa via

20

Hi verò statim ingressi sunt & per transtra sederunt:
 Ordine verò sedentes canum mare quatiebant remis.
 Illinc autem ulterius navigavimus tristes corde.
 Cycloperum autem ad terram superbiorum ex legum
 Venimus, qui sanè dijs freti immortalibus,
 Neque plantant manibus plantam, neque arant:
 Sed hic inseminata & inarata omnia proveniunt,
 Triticum & ordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
 Vinum, ex magnis vuis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
 Illis verò neque conciones consiliariæ sunt neque iura,
 Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
 In speluncis cavis, jus autem dat unusquisque
 Liberis atque uxoribus : neque se invicem curant.

25

30

Cycloper
 insula
 fertilis.

35

Insula deinde brevis è portu obtenditur

Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,

Sylvosa : in ea verò capræ infinitæ nascuntur

Sylvestres, neque enim frequentatio hominum prohibet :

9 Neque ipsam investigant venatores, qui per sylvam

Dolores patiuntur, juga montium lustrantes,

Neque certè gregibus depascitur neque aratu,

Sed ipsa infeminata & inarata diebus omnibus,

Viris caret, pascit verò balantes capras.

10 Non enim Cyclopibus naves adsunt pictæ,

Neque viri insunt navium fabri, qui perficiant

Naves transtratas : quæ perficerent singula,

Ad urbes hominum euntes : veluti crebrò

Viri ad se invicem mare transmittunt navibus,

11 Quippe ipsi & insulam benem habitatam colerent.

Neque enim omnino maligna, ferret verò tempestiva omnia.

Insunt enim prata maris cani ad littus

Irrigua, mollia : in primis enim perennes vites essent.

In ea quidem aratio facilis, & profunda seges semper

20 Suo tempore meteretur : quandoquidè valdè pingue solū est.

In ea portus opportunus, ut non opus funibus sit,

Neque anchoras eijcere, neque rudentes alligare,

Sed qui appulerint manerè aliquandiu, donec nautarum

Animus voluerit & aspirarint venti.

25 Cæterum ad initium portus fluit limpida aqua,

Fons sub specu, circum autem alni nascuntur :

Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit

Noctem per obscuram : non enim antea licebat videre.

Caligo enim circa naves densa erat, neque luna

30 E cœlo lucebat : obscurata verò erat nubibus.

Hic nullus insulam vidit oculis :

Neque sanè fluctus immensos provoluros ad littus

Vidimus antequam naves bene tabulatas applicassemus :

Appulsi autem navibus collegimus vela omnia,

35 Ipsi etiam egressi in littus maris.

Tum verò dormientes expectavimus auroram divinam.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,

Insulam

Νῆσος ἔπειτα λάχρα παρὲκ λιμνῶ⁹ τυτάνυσται
 Γαίης Κυκλώπων, ἔτε χερσὶν, ἔτ' ἀποτηλῷ,
 Ἰλίουσ', ἐν δ' αἶγας ἀπερίσπασα μαλαίῃσι
 Ἀχαιοί. ἔμπερ γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀφ' ἑσέως.
 Οὐδὲ μιν εἰσιχιεῦσι κυνηγέται, οἷτε κρητ' ὕλλω
 Ἀλγὰς πύχουσιν, κρηφάας ὄρεων ἐφίππευτες.
 Οὐτ' ἄρα ποίμνησιν κραταίχεται, ἔτ' ἀρῶταισιν,
 Ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος κ' ἀνήρωτος ἤμικται πάντες,
 Ἀνδρῶν χρεῖναι, βόσκει δέ τι μεκιδῶδες αἶγας.
 Οὐ γὰρ Κυκλώπιοι νῆες παρὰ μιλτοπάρηοι,
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἳ κε κρημίσιν
 Νῆας εὐστέλμευς, αἷ κεν τελείων ἔκρηται,
 Ἀστὶ ἔκ' ἀνθρώπων ἰκτιεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
 Ἀνδρες ἐκ' ἀλλήλων νηυσὶν ὀφείωνσι θάλασσαν.
 Οἳ κέ σφιν κ' νῆσιν εὐκρημνῶν ἐκάρμεντο.
 Οὐ μὲρ γάρ τι κρηκή γε, φέρεσι δέ κεν ὥρεα πάντες.
 Ἐν μὲρ γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 Ἰσθρηλοὶ, μελακροὶ, μέλα * τ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶν.
 Ἐν δ' ἄρῃσι λείη, μελά κεν βαρὺ λήϊον αἰεὶ
 Εἰς ὄρεας ἀμύνει· ἔπει μέλα πῖα ὑπ' ἕδρας.
 Ἐν ἧ λιμνῷ εὐορμῶ⁹, ἦν ἔχρησ' αἰσχυρὸς ἔστιν,
 Οὐτ' εὐνὰς βαλάνην, ἔτε περσυνήσι αἰνᾶψαι,
 Ἀλλ' ἐπικέλευσταις μῆναι χροῖον, εἰσέκε ἑαυτέων,
 Θυμὸς ἐποτρυνῶν, κ' ἐπιπνέουσιν αἰήται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρητὸς λιμνῶ⁹ ῥίη ἀγλαὰν ὕδωρ,
 Κρήνη ὑπὸ στείρας· ὅθι δ' αἵ γ' ἐργὸν πεφύασιν.
 Εἴητα κρατερόλομον, κ' τίς θεὸς ἡραμόνευς
 Νύκτε δὲ ὄρφναίῳ· ἐδὲ παρ' ὀφθαίειτ' ἰδὲ ἄλ.
 Ἀλλ' ὅθι ὅθι νηυσὶ βαδεῖ ἑὸν, ἐδὲ σιλλῶν
 Οὐρανὸν περ παρ' ὀφθαίειτ'· κραταίχεται * γὰρ νεφέων.
 Ἐνθ' ἔπερ τίνω νῆσιν ἰσθδρακὶν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οὐτ' οὐδ' ἐκ κρημνῶν κυλινδιδρα ποτὶ χέρσιν
 Εἰπιδδιδρα πρὶν νῆας εὐστέλμευς ἐπικέλευται.
 Κελοπύλοισι ἧ νηυσὶ, κρηταίλομον ἰσὶα πάντες·
 Ἐκ ἧ κ' αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Εἴητα δ' ἀπὸ βελέωντες ἑμείναμεν ἡῶ διαν.
 Ἡμεῖς δ' ἡεργάνεια φάνη ῥοδωδῶκετλος ἦως,

Νῆσσι θωμίζοντες ἰδινομένοτα κατ' αὐτῶν.

Ὡρσεν ᾧ Νύμφαι χροῖσιν Διοι αἰγιοχρῖο

Αἴγας ὀρισκῶν, ἵνα δὴ πνήσειας ἐπαίρει.

Λύπηκα κρημνύλα τῆς κ' αἰγανέας δολιχαύλους

9 Εἰλόμαθ' ἐν τῇ αἰ. Ἀλλ' ᾧ τρεῖς καὶ ἑσπερηφίτες

Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μωροφία θήρην.

Νῆες μὲν μὲν ἔπεντο δυνάμει, ἐς ᾧ ἰχθυῶν

Εἰς αὐτὸν λείψανον αἶγας· ἔμοι γ' οὐκ ἔξελον οἶον.

Ὡς τό τε μὲν πρὸς τὸν ἥμαρ ἐς ἡέλιον κρημνίσαντα

10 Ἡμίτη δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα κ' μέθυ ἡδὺ·

Οἱ γάρ περ νῆων ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,

Ἀλλ' ἐνὶ στήθεσσι πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορέῳσι ἔκαστος

Ἡφύσταμιν Κηφίῳ ἰσθμῷ πτόλιθεσσι ἐλόντες.

Κυκλῶνται δ' ἐς γαίαν ἐλαύσσοντες ἰχθὺς ἰόντων,

15 Καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογῶν οἶον τε κ' αἰγῶν.

Ἡμῶς δ' ἡέλιος κατέδυ κ' ἐπὶ κείφας ἦλθε,

Δὴ τότε κρημνήμεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

Ἡμῶς δ' ἡεραρχία φάνη ροδόδακτυλος ἥως,

Καὶ τότε ἔχον ἀγροῦν θύμεν, μὲν πᾶσι· ἔειπον,

20 Ἀλλοὶ μὲν νῦν * μίμνετ' ἔμοι ἐρήρεις ἐπαίρει·

μίμνε- Λύπηρ ἐγὼ (ὡς νῆς τ' ἐμῇ κ' ἔμοις ἐπαίρεισι)

21 μὲν- Ελθὼν, πῶς δ' ἀνδρῶν πενήσιμας οἱ πῆες εἰσιν,

22 μὲν- Ἡ δ' οἱ γ' ὕβρις αἶψα τε κ' ἀγροί, ἐδὲ δίκαιος

Ἡ φιλοξείνοι, καὶ σφίσι νόος ἐπὶ θεοδής.

25 Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὶς ἔβλεν· ἐκέλευσε δ' ἐπιείργει,

Αὐτὸς τ' ἀμειβαίνεν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσιν.

Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνοι κ' ἐπὶ κληῖσι καθεζόν.

Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλλα τύπλον ἱετμοῖς.

26 Ἐπὶ δὲ τὴν νηὶν ἔχον ἀφικόμεθ' ἔχους * ἰόντες,

27 ἰόν- Εἶτα δ' ἐπ' ἰχθυῶν ἀπὸ τοῦ εἰδομένου ἀγροῦ θαλάσσης,

28 Επ- Ὑψηλὸν, διαφίησι κατηρεφές· εἶτα ᾧ πολλὰ

29 γὰρ Μῆλ' οἶος τε κ' αἶγας ἰαυίσκον. ὦρτο δ' αὐλὴ

Ὑψηλὴ δ' ἐδμήτο κατὰρυχίεσσι λίθοισι,

Μακροῖσι τε πίπυσαν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψηλοῖσι

35 Εἶτα δ' ἀνὴρ εἰς αὐτὴν πελάγει, ὅς τις περ μέλα

Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπὸ τοῦ θέν· ἐδὲ μετ' ἄλλους

Πωλῆντ', ἀλλ' ἀπῆλθεν ἰὼν ἀφ' ἐμίσια ἡδύ.

Insulam admirantes, ambulavimus per eam.

Excitarunt autem Nymphæ filiæ Jovis ægida habentis

Capras montanas, ut prandium sumerent socij.

Continuo incurvos arcus, & hastas longo ferro

Cepimus ex navibus : in tres autem partes instructi

Jaculabamur: statim autem dedit deus decentē venationem.

Naves autē me sequebantur duodecim, in unaquaque autem

Novem fortitus sum capras, mihi decem elegerunt soli.

Sic tum tota die ad solem occidentem

Sedebamus; comedentes carnes multas, & vinum dulce, 10

Non enim navium absumptum erat vinum rubrum,

Sed suppetebat, multum enim in amphoris singuli

Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.

Cyclopū autem ad terram prospiciebamus qui propè erant,

Fumūque ipsorūque murmur oviūque & caprarum. 15

Quando autem sol occidit, & serum advenit,

Tum dormivimus in littore maris.

Quando autem manē genita apparuit roseis digitis aurora,

Et tum ego concione habita ad omnes locutus sum,

Alij quidem nunc manete mihi dilecti socij: 20

Cæterū ego cum navi mea & cum socijs meis

Transmittens, hos verò homines explorabo quinam sint,

An illi contumeliosi & agrestes, neque justī,

Aut hospitales & ipsi mens est pia.

Sic fatus ad navem conscendit, jussi verò socios 25

Ipsosque conscendere & oram solvere,

Illi continuo conscenderunt, & per transtra sederunt.

Ordine autem sedentes, canum mare verberabant remis.

Sed cū jam in locum pervenimus propinquum,

Hic in extrema parte speluncam vidimus prope mare

Excelsam, lauris densam : hic autem multa

Pecora ovēque & capræ quiescebant, juxta autem aula

Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,

Longisque pinis & quercubus alticomis.

Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora

Solus pascebat longè, neque cum alijs

Versabatur, sed seorsum existens infanda sciebat.

Etenim

Antram
Poly-
phemi.
30

35

Etenim monstrum erat horrendum, neque similis
Homini frumentum edenti, sed cacumini sylvoſo
Excelforum montium, quando apparebat ſolus ab aliis
Tum alios juſſi dilectos ſocios

9 Illic apud navémque manere, & navem cuſtodire.

Porro ego eligens ſociorum duodecim optimos
Ibam : cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
Suavis, quod mihi dedit Maron Evanthei filius
Sacerdos Apollinis, qui Iſmarum inhabitat.

10 Quod ipſum cum liberis defendimus atque uxore
Reverentia moti, habitabat autem in luco arborifero
Phœbi Apollinis : ille mihi dederat pulchra dona.
Auri quidem mihi dedit elaborati ſeptem talenta,
Dedit autem mihi craterem totum argenteum, cæterum poſtea

15 Vinum in amphoris duodecim omnibus hauſit
Suave: incorruptibile, divinum potum, neque quiſquam illud
Noverat ſamulorum neque ancillarum in domo,
Sed ipſe uxorque chara, promaque una ſola.

Vinum
Maronæ

20 Uno poculo impleto, aquæ viginti meſuras

memo-
rabile.

Immiſcuit : dulcis autem odor ab cratere ſpirabat
Divinus : tum non tibi abſtinere gratum fuiſſet.
Hujus ferebam impleto utre magno, viatica autem
In pera : ſtatim autem mihi excitabatur animus generoſus,

25 Virum adire ingenti præditum fortitudine.

Agreſtem, neque jura benè doctum, neque leges.

Vlyſſes
ingredi-
tur an-
trum Pe-
lyphœni

Celeriter autem antrum venimus, neque ipſum intus

Invenimus : ſed paſcebat paſcua per pingua pecora.

Venientes autem in antrum admirabamur ſingula.

30 Vaſa quidem caſeis onerabantur, repleta autem erant ſtabula

Agnorum atque hœdorum, ſeparatæ verò ſingulæ

Incluſæ erant, ſeparatim quidem agni ſeorſum juniores,

Separatim recentes natæ. natabant autem ſero vaſa omnia,

Mulctraliæque ſcaphæque accommodatæ quibus mulgebant.

35 Tum me primum ſocij precabantur verbis,

Ut ſumptis caſeis abiremus rurfus : cæterum deinde

Celeriter ad navem celerem hœdósque & agnos

Καὶ γὰρ ἡαῦμ' ἐπίπυκτο πηλόμενον, ἐδὲ ἰώκει
 Ἀνδρείη σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίη ὑλήεντι
 Ὑψηλῶν ὄρεων, ὅτε φαίνεται οἷοι ἀπ' ἀλῶν.
 Δὴ τέτι τῆς ἄλλης κηλόμην ἐρήνης ἐπαίρους
 Αὐτῇ παρ' ἡγί τε μῦθον κ' ἡγᾶ ἔρυσ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κοῖνας ἐπύρην δυοκρίδην· ἀείψας
 Βλῶ· ἀπὲρ αἴγαον ἀσπὸν ἔχον μέλαν· οἷοιο
 Ἡδὲ, ὃν μοι ἔδωκε Μάριον Εὐάγγελος ἕως
 Ἰρῆς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμερος ἀμφιβιβήκει.

Οὐκ ἔστι μιν ζωὴ * ποσσὶ παρὰχόμειδ' ἡδὲ γυναικί
 Ἀζορῆμοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλλοις διανοήεντι
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος· ὃ δὲ μοι πύρην ἀγλαὰ δῶκε.
 Χρυσὴ μὲν μοι δῶκεν ἐνεργέτης ἐπὶ πύλαισιν·
 Δῶκε δὲ μοι κρητῆρα πυνάεργον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οἶνον ἐν ἀμφιφορέῃσι δυοδίκη· πῶσιν ἀφύστας,
 Ἡδὴν ἀκχεάσιον, θῆον ποτόν· ἐδὲ πρὸς αὐτὸν
 Ἡείδην δμῶων ἐν ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτὸς τ', ἄλοχός τε φίλη, ταυρὴν τε μί' οἴῃ.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοισιν μελιηδέα οἶνον ἐρυσθρον·

Εν δὲ πᾶσι ἐμπαλήσας, ὕδατος ἀνὰ στήθεσσι μέτρα
 Χρῶ· ὁδὸν δ' ἡδὲ καὶ ἀπὸ κρητῆρος ἐδιδόχῃ.
 Θισπασίῃ· τὸν δ' αὖ ἐτοίμαρχος φίλον ἦεν·
 Τῷ φέρον ἐμπαλήσας ἀσπὸν μέγαν, ἐν ᾧ κ' ἦεν
 Κωρύκην· αὐτὴν γὰρ μοι εἰσάστα θυμὸς ἀγλαῖος
 Ἀνδρὶ ἐπιλεύσομαι μεγάλῳ ἐπιδόμον ἀλκίῳ,
 Ἀχαιο, ὅτε δίκας ἐν εἰδότη ἔτε χερσίν·
 Καρπαλίμως δ' εἰς αἶντρον ἀφικόμεθ', ἐδὲ μιν εἶδον
 Εὐροδον, ἀλλ' ἐνέμενοι νομὸν κτ' ἵππων μῦλα.
 Ἐλθόντες δ' εἰς αἶντρον ἱηοῦμεθα ἔκαστη·

Ταρσαὶ μὲν τυρῶν βέλτον, θήνοντο ᾧ στήθεσσι
 Ἀρνῶν ἡδ' ἐρῶν, ἀλκιβερεμένοισι ᾧ ἔκαστη
 Εἰρχατο· χερσὶ μὲν παρῶντο, χερσὶ δ' ἐμπαλίσσας,
 Χωρὶς δ' αὐτὸν ἵστα· ἵπποι δ' ὄρωι ἀγλαὰ πίοντες,
 Γαυλοὶ τε χερσὶ φέρον τε πτυγμύνα, ὅς ἐν ἀμύλας.
 Εἰθ' ἐμὲ μὲν πρόπιδ' ἵππεσσι λίσσαντ' ἐπίστα·
 Τυρῶν * αἰνυμένους ἵνασι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Καρπαλίμως ἐπὶ ἡᾶ θυλὴ ἐλπίσας τε κ' ἄγλας

Σακῶν ἐξελάσας τις ἐπιπλεῖν αἰλουρὸν ὕδωρ.
 Αἰὲν ἰὼν ἐπιπλεῖν (ἦτ' αὖν πολὺ κέρδιον ἦεν)
 Οφρ' αὖτ' ἐν τῇ τε ἴδωμι, καὶ ἐμὲ ξείνια δοῖν.
 Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐπαρῶσι Φαοῖς ἐρετνὸς ἵσταλ'.

25. 5. Ἐνθα δ' πῦρ κείαντες * ἐρύσαντο, ἦδ' ἐκ αὐτῶν
 Τυρῶν αἰνυμένοισι φάτο μῆν· μῆμορ πῆ μιν ἔειπεν,
 ταμῶν· Ἡρώεσσις ἐπὶ ληϊέμεν· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 Ὑλῆς ἀζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδέρπονται εἴη.
 Ἐκτοδὲν δ' ἀντροῖο βαλὼν ὄρουσθε δὲν ἔθηκεν.

10. Ἡμεῖς δ' οἰστροῖς ἀπασύμεθα· ἐς-μουρὸν αἰνέμεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπείθ' ἤλαστο πίονα μῆλα
 Πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε· ταὶ δ' ἄρ' ἐστὶν αἰετὶ θύρηφι,
 Ἀριεὺς τε τροχὸς τε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπίθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρωε,

15. Ὀβριμον, ἐκ αὖτ' ἐν γὰρ δὴν καὶ εἴχοσ' ἀμαξίαν
 Ἐδολαί τε τροχόκυκλοι ἀπ' ἑδῶν ὀχλίσσαντες
 Τόσσῳ ἡλίσσαντο πίττειν ἐπίθηκε θύρησιν.
 Ἐξέμελγε δ' ἡμελγεῖν οἷς καὶ μεμνῶσθε αἰετῶν,
 Πάντα καὶ μέγιστον, καὶ ὑπ' ἑμετέρων ἦεν ἐκείνη.

20. Αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψαν λευκοῖο γάλακτος,
 Πλικτύϊς ἐν πελάγεσσι ἀμεινόμενον κατέστηκεν
 Ἡμισυ δ' αὖτ' ἔστησε ἐν ἄλυσσιν, ὅφρα οἱ εἴη
 Πίνῃ δαγνυμένοισι, καὶ οἱ ποτιδέρπονται εἴη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ αὐτοῖσι πονησάμενον ταὶ ἄ' ἔργα,

25. Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰπὼν, ἔρετο δ' ἡμῖας,
 Ὡ ξείνοι, πίνετε; πόθεν περὶ ὑμῶν πέλεσθε;
 Ἡ περὶ πρῆξεν, ἥ μεμνῶσθε ἀκάλῳδε,
 Οἶά τε ληιστῆρες ὑπέρεσθε, ταῖτ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς περσέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

30. Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλοι ἦτορ,
 Διόσῳ τιν' φθόγγον τε βαρύν, αὐτὴν τε πέλασθον·
 Ἀλλὰ καὶ ἄς μιν ἔπασιν ἀμεινόμενον ὤρεστέεπον,
 Μμεῖς τοι Τροίην δόποτα γαγγήντες Ἀχαιοὶ
 Παντοίοις αἰέμεσιν ὑπὲρ μέγα λαῶντο γαλαΐσσης,

35. Οἷκα δὲ ἱέρημοι, ἄλλῳ ὅδον, ἄλλῳ κέλευθον
 28. μετὰ. Ἡλθον δ' ἔπειτα πρὸς Ζεὺς ἦτορ μετὰ πᾶσιν.
 29. αὐτῶν. Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονος ἐν χερσὶν εἶσαν,

A stabulis eripientes navigare salſam aquam.

Sed ego non parui (certè multò ſatius fuiſſet)

Donec ipſum viderem, & mihi hoſpitalia daret,

Neque ſanè futurus erat ſocijs viſus amabilis.

Tum autem ignem accendentes manſimus, ac & ipſi

Caſeos ſumentes comedimus: expectavimusque ipſum intus

Sedentes, donec venit paſcens: ferebat autem ingens pondus

Ligni aridi, ut illi ad cœnam eſſet.

Extra autem antrum deiiciens ſtrepitum fecit.

Nos autem perterriti ruimus in reſeſſum antri

Cæterum ille in latam ſpeluncam egit pingua pecora.

Omnia quæ ſanè mulgebat, mares verò reliquit foris,

Arietèsque hircòsque altam extra aulam.

Cæterum deinde admovit repagulum ingens altè levans

Grave, non illud duo & viginti currus

Fortès quaternis rotis à ſolo dimovere potuiſſent.

Tantam excelsam petram admovit januæ.

Sedens autem mulit oves & balantes capras,

Omnia ut decebat & fætum ſubmiſit ſingulis.

Statim autem dimidium coagulans albi lactis

Textilibus in calathis conſtructum repoſuit,

Dimidium autem rurfus conſtituit in vaſibus, ut ei eſſet

Potus comedenti, & ei ad cœnam ſufficeret.

Cæterum poſtquam feſtinavit expeditis illis ſuis operibus.

Et tum ignem accendit & aſpexit, interrogavit autem nos,

O hoſpites, quĩnam eſtis? unde navigatis humidum mare?

Num ad negotiationem, aut temerè erratis?

Perinde atque piratæ ſuper mare, qui errant

Animas periculo obijcientes, malum alienigenis ferentes.

Sic ait, nobis autem ſtatim exanimatum eſt charum cor

Timentibus ſonitũque gravem ipſũque monſtrum:

Verum etiam ſic ipſum verbis excipiens alloquutus ſum,

Nos quidem à Troja aberrantes Græci,

Diverſis ventis ſuper ingentes fluctus maris,

Domum petentes, alia via, aliis itineribus

Venimus: ſic fortaiſſis Jupiter voluit moliri:

Milites autem Attidæ Agamemnonis gloriamur eſſe,

Cujus

10

19

20

29

Polyphed
mee adve
nas in-
terrogat

30

Vlyſſes
reſpõdet

35

Cujus certè nunc maxima ad cœlum gloria est.
 Tantam enim evertit urbem, & perdidit populos
 Multos : nos autem rursus procumbentes ad tua genua
 Supplicamus, si quod præbeas hospitale, sive etiam aliter

5 Donum dares, quale hospitibus dare fare fas est.
 Sed verere, optime, deos, supplices enim tibi sumus.

Jupiter
hospita-
lis.

Jupiter autem ultor est supplicumque hospitumque
 Hospitalis, qui hospitibus simul verecundis opiculatur.

Sic loquutus sū ille vero mihi rursus respondit sævo animo

10 Stultus es ô hospes, aut longè advenisti,
 Qui me deos jubes sive timere, sive observare.

Cyclo-
pes Deo-
rum con-
tēptores

Non enim Cyclopes Jovem à capra nutritum curant,
 Neque deos beatos, quoniam multò præstantiores sumus.
 Neque ego Jovis inimicitias evitans parcam,

15 Neque tibi, neque socijs, si me animus jubeat,
 Sed mihi dic ubi habes huc profectus benefactam navem ?
 An alicubi in extremis locis, aut propè, ut sciam.

Sic ait tentans. me autem non latuit scientem plurima,
 Sed ipsum vicissim alloquutus sum, dolosis verbis,

20 Navem quidem fregit Neptunus terræ quassator,
 Ad scopulos conjectam vestræ ad fines terræ,
 Ventus autem ex ponto intulit.

Cæterum ego cum hisce effugi arduam perniciem.

Cyclops
duos so-

Sic loquutus sum : ille autem nihil respondit sævo animo :
 Sed ipse irruens socijs manus intulit.

25
cyclops
duos deo-
rum con-
tēptores

Duos autem corripiens, quemadmodum catulos, ad terram
 Illisit, celebrū autem humi effluebat, irrigabat autem terram.

Hos autem membratim resecanis apparabat cœnam

Devorabat autè quemadmodū leo montanus, neque reliquit

30 Intestinaque carnesque & ossa medullis plena.

Nos autem flentes sustulimus Jovi manus,

Miseram rem videntes, desperatio autem invasit animum.

Cæterum postquam Cyclops magnū impleverat ventrem,
 Humanas carnes comedens, & ad hæc merum lac bibens,

35 Jacuit intra antrum extensus inter pecora.

Hunc quidem ego volui magnanimo animo

Propius accedens, gladium acutum stringens ab fœmore,

Vulne-

Τὴ δὲ νῦν γὰρ μέγιστον ὑπερυξίνιον κλέει· ἐπὶ
 Τόσσῳ γὰρ διέπρεπε πόλιν, καὶ ἀπώλιστα λαοὺς
 Πολλὰς· ἡμεῖς δ' αὖτε κισσάνομμοι τὰ σὺν γυνῶν
 ἰχθυοῖσιν, εἴη πόρεσι ξεινέσιον, ἢ καὶ ἄλλως
 Δῆσας δωπίνῳ, * ἥ τε ξείνων θήμις ἐσίν.

Ἀλλ' αἰδοῖο φέρεσθε θύεας· ἰκέταί δέ τιν' εἰ μὴρ.

Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆταιρ' ἰκετῶν τε ξείνων τε

ἔειπεν, ὅς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοῖοισιν ὀπηδεῖ.

Ὡς ἐφάρμην· ὁ δὲ μὲν αὖτις ἀμείβετο τηλέϊ θυμῷ,

Νήπιον εἰς ὧν ξείν', ἢ τηλόθεν εἰλήθεσθας,

Ὅς με θύεας κέλευα ἢ * δευδόμεν ἢ ἀλίσσαλξ.

Οἱ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰχρόχρου ἀλίσσουσι,

Οὐδέ τις γυνὴν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρεται εἰ μὴρ.

Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος αἰλευάμην· πεφιδδίμην,

Οὔτε σὺ, εἴθ' ἐπύρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.

Ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅππῃ ἔχθες ἰὼν εὐεργέα γῆα;

Ἡ ποὺ ἐπ' ἐχαπῆς, ἢ καὶ χερδὶν· ὄφρα δακύνω.

Ὡς φάτο περσέζων· ἰμέ δ' ἔλαθεν εἰδότε πολλὰ,

Ἀλλὰ μιν ἄψορροι περσέφῳ δολίοις ἐπίεσι,

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Πρὸς πέτρησι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρεσσι γαίης,

Ἀκρὴν περσσιλάσας· ἀνιμὸς δ' ἐκ πόντος ἐνέκυν.

Αὐτὰρ ἐγὼ (ὣν) τοῖς δὲ ὑπέκφυγον αἰκῶν ὄλεθρον.

Ὡς ἐφάρμην· ὁ δὲ μὲν ἔδδεν ἀμείβετο τηλέϊ θυμῷ.

Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάρεσι ἐπὶ χεῖρας ἱάλας·

Συνὴ δ' ὅνῃ μαρψας, ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ

κόπτει· ἐκ δ' ἐκίφαλος χαμάδις ῥέει, δύνει δ' αἰάσας.

Τὸς δ' ἀφμελεῖσι ταμῶν ὠπλίσσεται δόρπον.

Ἡ δὲ δ' ὥς τε λείων ὀρεσίττοφος, εἴθ' ἀπὲλθον

Εἰς κατὰ τε σπέρμας τε καὶ ὅς τε μὲν λείοντα.

Ἡμεῖς δ' ἐκλαίοντες ἀνιχέτομεν Διὶ χεῖρας,

Σχέτλια ἔργ' ὀρέγοντες· ἀμνηχανίη δ' ἔχε θυμόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μετὰ μὲν * ἐμπελάσεται τηδύν,

Ἀνδρόμειαν κρεῖ ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γαῖα πίνων,

Κεῖτ' ἐν ποτ' ἄντροιο παυσσάμεν· ἀφ' ἐμῶν

Τὸν μὲν ἐγὼ βύλισσα ἔχ'· μετὰ λήτορα θυμόν,

Λοσσὸν ἰὼν, ξίφος ὅξυ ἱερὸν ἀμύνει· ὦρ' ἔμελλεν,

Οὐκ ἔμεινεν ὅθι φρένες ἤπαρ ἔχουσιν.
 Χεῖρ ἐπιμαρτοσύμῳ· ἴτιρος δὲ με θυμὸς ἔρκεν.
 Αὐτὰρ γάρ κ' ἐγὼ ἄμμις ἀπώλωμαι· αἰπὺν ὀλίγηρον.
 Οὐ γάρ κεν διωάμεσθαι θυράων ὑψηλάων

9 Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον ἐν περσέῃ κεν
 ὧς τότε μὲρ σπένοντες ἐμείναι μὲρ ἢ ὀδῖον.
 Ἡμεῖς δ' ἡελγίμεθα φάσιν ῥοδόδακτυλος ἥϊος,
 Καὶ τότε πῦρ ἀήκασι, καὶ ἤϊετ' ἀκλυτὰ μῆλα
 Πάντα κ' ἔμεινον, καὶ ὑπὸ ἔμβροτον ἦκεν ἐκείνη.

10 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπῆνεν ποταμὸς ἔμεινεν αἶμα,
 28. δδ- Σὺν δ' ὅρα αὐτὶ δύναιτο μέρψας ἀπώλωστον * δείπνον.
 29. πον. Διφνήσας δ' αὐτὸν ἐξήλαστο πίονα μῆλα,
 Γηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀψ' ἐπὶ τῇχ' ὡς εἶπε Φαρίετ' ἡ πῶμα ἐπὶ τῇχ'.

15 Πολλὴν ἢ ῥοῖζον ὅθι τρέπεται πίονα μῆλα
 Κύκλωψ, αὐτὰρ ἐγὼ λιπομέλῃ κακῇ βυσσοδομέων,
 Εἶπας ποταμῷ, δὴν δὲ μοι εὖχος Ἀθηνῶν.
 Ἡδὲ δὲ μοι κ' ἔμεινον ἀείσῃ φαίνεται βελή·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον ὡδὲ σικῶν,

20 Χλωρὸν, ἐλαϊνον, τὸ μὲν ἔκτε μὲν ὄφρα φερίῃ
 Αὐαυθὲν τὸ μὲν ἄμμις εἰσοκόμεν εἰσέρωντες,
 Οσοι δ' ἴσθ' ἰνὸς εἰκιστοῦ ῥοῖο μελαίνης,
 Φορβίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπῶσθαι μέγα λαῖτμα·
 Τόσσον ἔλιν μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορῶσθαι.

25 Τῷ μὲν ὅσον τ' ὄργανον ἐγὼν ἀπείκοψα ὡδὲ σικῶν·
 Καὶ περὶ τῇχ' ἐπὶ ῥοῖοις, ἀποξυῶν δ' ἐκέλευσε.
 Οἱ δ' ὁμολογῶν πῶμα. ἐγὼ δ' ἐφύωσα ὡδὲ σικῶν·
 Ἀκρον, ἄφαρ ἢ λαβὼν ἐπὶ ῥοῖοις ἐν πυρὶ κηλῶν·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέστηκα κατεκρέψας ὑπὸ κῆρυγι,

30 Ἡ ῥα κ' ἀπείκας κέχυτο μέγα λ' ἤλιπα πολλή,
 Αὐτὰρ ἔθ' ἀλλὰ κ' κληῖον πεπαλάχθαι ἀνέωρον,
 Ος περ πολμήσειεν ἐμοὶ (σὺν μοχλὸν ἀείρας,
 28. ἐπ' Τρίψας * ἐν ὀφθαλμοῖς ὅτε τοῖς γλυκὺς ὕπνος ἐκείνοι.
 Οἱ δ' ἔλαχον τοὺς αἶναι καὶ ἡγελοὶ αὐτὸς ἐλάσθαι

28 35 Τόσσους, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος κ' τοῖσι * ἐλέγμεν.
 29. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
 Manus admovens, aliud autem consilium me impedivit.
 Illic enim etiam nos perijssimus sæva morte.
 Non enim poteramus ab janua excelsa
 Manibus movere saxum grave quod admovit. 9
 Itaque tum ingemiscientes expectavimus auroram divinam.
 Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tunc ignem accendit, & mulit inclyta pecora
 Omnia ut decuit, & suum foetum submitit singulis.
 Porro postquam festinavit perficiens sua opera, 10
 Simul ille rursus duobus correptis apparavit jentaculum.
 Ut jentavit autem ex antro egit pingua pecora,
 Leviter dimovens obicem ingentem, cæterum postea
 Rursus admovit, veluti si pharetræ operculum imponeret.
 Plurimo autem sibilo ad montem egit pingua pecora 15
 Cyclops, sed ego relinquebar mala profundè cogitans,
 Si quo pacto ulciscerer, daret autem votum Pallas.
 Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium
 Cyclopi enim jacebat ingens clava ad stabulum,
 Viridis, oleagina, hanc quidem inciderat ut ferret 20
 Arefactam, hanc quidem nos assimilabamus insipientes,
 Quantus est malus navis viginti remis agitatae nigræ
 Onerariæ latæ, quæ penetrat ingentes fluctus:
 Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu,
 Ab hac quantum ulna est ego abscidi astans, 25
 Et apposui focijs, polire autem jussi.
 Hi verò planum levigarunt, ego autem acui astans
 Summitatē, statim autē apprehendens adussi in igne ardente,
 Et hanc quidem benè deposui abscondens sub stercore,
 Quod per speluncam fustum erat multum densè abundè. 30
 Cæterum alios forte sortiri jussi
 Quisnam auderet mecum vectem sublatum
 Interere in oculum, quando illum dulcis somnus occuparet.
 Illi sortiti sunt, quos utique voluissē ipse capere
 Quatuor, cæterum ego quintus cum his electus sum. 35
 Vespertinus autem rediit villosa pecora pascens.
 Continuo verò in latam speluncam egit pingua pecora

Omnia diligenter, neque ullū reliquit profundam extra aula,
Aut dedit autem opera, sive etiam deus sic iussit.

Porro deinde admovit repagulum ingens altè sublevans,
Sedens autem mulsit oves & balantes capras,

5 Omnia ut decebat, & fœtus submitit singulis.

Cæterum postquam festinavit perfectis suis operibus,
Simul ille rursus duobus correptis apparavit cœnam :

Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astans.

Poculum in manibus tenens nigri vini,

(nes :

10 Cyclops, accipe, bibe vinū, postquā comedisti humanas car-

Vlysses Ut scias qualem utique potum navis occultaverat

Polyphemo
vinū effert.

Nostra, tibi autem rursus libamen feram, ut mei misertus
Domum mittas : tu autem furis non amplius tolerabiliter.

In felix, quomodo quisquam ad te in posterum alius accedat

15 Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti.

Sic dixi : ille accepit & bibit gavisus vehementer,

Dulcem potum bibens, & me rogavit secundo rursus,

Da mihi adhuc benignus & mihi tuum nomen dic

Statim nunc, ut tibi dem hospitale munus quo tu gaudeas,

20 Etenim Cyclopibus fert alma terra

Vinum generosum & illis Jovis imber auget :

Verum hoc ambrosiæ & nectaris est latex.

Sic ait, cæterum ei rursus ego dedi ardens vinum,

Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientia.

25 Cæterū postquā Cyclopem circa mentē occupavit vinū,

Tam certè ipsum verbis alloquebar blandis,

Cyclops, interrogas me nomen inclytum, cæterum ego tibi

Dicam, tu autem mihi da hospitale munus ut pollicitus es,

Uti mihi nomen est, Uti autem me vocant

30 Mater atque pater atque omnes alij socij.

Sic dicebam : ille autem me rursus excepit sævo animo,

Utim ego extremum edam post suos socios,

Alios quidem prius, hoc tibi hospitale munus erit.

Dixit & recumbens cecidit supinus, cæterum deinde

35 Jacebat inflexus crassam cervicem, & illum somnus

Cepit omnia domans, è gutture autem ruebat vinum,

Frustraque humanæ carnis : hic autē eruçtabat vinogravatus:

Et

Πάντα μάλ' ἐδὲ πλεῖπτι βαθείης ἔκτεθεν αὐλῆς,
 Ἡ πόσιος ἀμφοῖν, ἣ καὶ ἥτορ ὡς ἐκέλευεν.

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ ἦκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας,
 Εἰζήμεν δ' ἤμελ' ἀνδρῶν καὶ μετὰ δὲ αἶας,

Πάντα κτ' ἐμύρην, καὶ ὑπ' ἐμῶν ἦκεν ἐκείνη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὰ ἔργα,
 Σὺν δ' ὅρα δ' αὖτε δὴ μάλα φασ ἀπαίσιατα δόρυπον
 Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπι παρὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγχι πρὸς τοῖς
 Κισσούσιοι μὲν χερσὶν ἔχων μέλαρος οἶνους,

Κύκλωπι τῇ, πῖε οἶνον. ἔπειθ' ἀνδρῶν κρείσσονα

Ὀφρ' εἰδὼς οἶόν τι ποτὶν τὸδε νῆος ἐκεῖναι

Ἡμετέρῃ. τοῖ δ' αὖ λοιπὸν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας

Οἴκαδ' ἐμψείας, σὺ δ' ἐμῶν ἐκείνην ἀνέκτιστο.

Σχέτλις, πῶν * κείνους σὺ καὶ ὑπερὶ ἄλλων ἔχουσι

Ἀθρόων πολέων, ἔπειθ' ἐμῶν ἐρεξας.

Ὡς ἐφάμεν. ὁ δ' ἐδεκτο καὶ ἔκπειν ἦσεν δ' αἰνῶς

Ἡ δὴ ποτὶν πίνων. καὶ μὲν ἦτοι δυνάτεσσι αὐτοῖς,

Δός μοι ἐπὶ παρῶν, καὶ μοι ποτὶν οὐδ' ὅμως ἐπὶ

Αὐτῆς νῆος, ἵνα τοὶ δῶ ξείνους ὅ κε σὺ χείρας.

Καὶ γὰρ Κύκλωπι φέρε ζείδωρον ἄερα

Ὀῖνον ἐλκταφυλοῖ, καὶ σφιν Διὸς ὀμῶρες αἰέξει.

Ἀλλὰ τὸ δ' ἀμφοτέρων καὶ ἐκείνων ἐστὶν ἀπορρήξ.

Ὡς ἔφαθ'. αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶμα παρ' οἶνον

Τρεῖς μὲν ἔδωκε φέρον, τρεῖς δ' ἔκπειν ἀφραδίῃσιν.

Αὐτὰρ ἔπειθ' ἐκείνην Κύκλωπι παρὰ φέρας ἄλυσεν οἶνος,

Καὶ τότε δὴ μιν ἐπὶ παρῶν μετὰ χεῖρας,

Κύκλωπι, εἰρωτᾷς μὲν ὅπως κλυτὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι

Εἰρήνην σὺ δὲ μοι δὸς ξείνους, ὥσπερ ὑπέσσης

Οὐκ ἐμῶν γ' ὄνομ' ἔσθ'. Οὐκ ἐμῶν δὲ κακὰ κλυτὰ

Μήτηρ ἡδὲ πατὴρ, ἢ δ' ἄλλοι πάντες ἐπὶ τοῖς.

Ὡς ἐφάμεν. ὁ δ' ἐμῶν ἀμείβετο νηλεὲς ἔπος,

Οὐκ ἐμῶν γ' ὄνομ' ἔσθ'. Οὐκ ἐμῶν δὲ κακὰ κλυτὰ

Τοὺς δ' ἄλλους παρῶν. τοὶ δὲ τοὶ ξείνους ἔσθ.

Ἡ, καὶ ἀνακλινθεὶς πῖπεν ὑπὸ τοῖς. αὐτὰρ ἔπειτα

Κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχυνὴν αὐτῶν. καὶ δὲ μιν ὑπὸ τοῖς

Ἡρεῖ παιδικῶν. φέρων δ' ἐξέστυγε οἶνος,

Ἐμῶν γ' ἀνδρῶν. ὁ δ' ἐρεῖ γὰρ οἶνον ἀνδρῶν.

Καὶ τότε ἰγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ ποδοῦ ἤλασσε πολλῶν,
 Εἷως θηρυμέναιτο· ἵππασί τε πάντας ἱπταίρου
 Θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδίσσας ἀναδύη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ταῦν ὁ μοχλὸς ἐλαίνετο ἐν πυρὶ μέλαιν

5 Ἀψαλῶ χλωρὸς παρ' ἰῶν, διαφαίνεται δ' αἰνῶς.
 Καὶ τότε ἰγὼν ἄσπον φέρον ἐν πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἱπταίρου
 Ἰσταντ'· αὐτὰρ θάρσους ἐνέπυσσεν μέγα δαίμων.
 Οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλαΐνον ὀξυῖ ἐπ' ἄκρῳ·
 Ὀφθαλμῷ ἐνέριπτον· ἰγὼ δ' ἐφύπαρθον αἰετρεῖς

10 Δίον, ὡς δ' ὅτε τις τρυπαῖ δένυ νήιον ἀνὴρ
 28. Δι- Τρυπαῖον, οἱ δὲ τ' ἐνερθε ὑποσείκουσιν ἰμάσιν
 νιον, ὡς Ἀψάμβροι ἐχάτησαν, τὸ ἧ πείχει ἐμμελὲς αἰεῖ·
 6π Ὡς τῷ ἐν ὀφθαλμῷ πυρηνεῖ μοχλὸν ἐλόντες
 Διόνωρ, τὸν δ' αἶμα παύρειν θηρυγὲν ἰόντα.

15 Πάντα δὲ οἱ βλίφαρ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εἶσσι αὐτμήν,
 Γλῶκας κακομήνης. σφραγμαῖο δὲ οἱ πυρὶ ρίξαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκὸν πύλοισιν μέλαιν ἢ (κίπαριον

28. βάπ Εἰν ὕδατι ψυχρῷ * βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
 7η Φαρυγίσσων (τὸ γὰρ αὐτὶ σιδήρου τι κρατὶς ἴσιν)

20 Ὡς τῷ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαΐνῃ παρ' ἐμοχλῷ.
 Σμυρδαλῶν ἧ μέγ' ὤμων, παρ' ἰσχυρὸν πέτρην.
 Ημεῖς ἧ δειπνοῖς ἀπιοσύνμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἶματι πολλῷ.
 Τοι μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἀλύων.

25 Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἷρά μιν ἀμφίῃ
 Ὡκρον ἐν στήθεσσι δι' ἄκρας λυγμοῖσας.
 Οἱ ἧ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλῃ·
 Ἰσάμβροι δ' εἶποντο παρ' ἀσπίδι ὅτι κήδε,
 Τί πῃ τόνον Πολύφωμ' ἀρημνῇ· ὦδ' ἐβόησας

30 Νύκτα δι' ἀμφοσσίλῃ, καὶ αὐτὸς ἄμμι πύθηδα·
 Ἡ μή τις σὺ μέλα βροτῶν αἰχμητὸς ἐλαυνῇ;
 Ἡ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἢ βίῃφι;
 Τὲς δ' αὐτ' ἐξ ἀντρὸς παρσέφη κρατερὸς Πολύφωμος·
 Ὡ φίλοι, ἔπεσθε κτείνει δόλῳ, ἐδὲ βίῃφι.

35 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἵππα πλεονεῖντ' ἀγέρουσι,
 Εἰ μὲν δὴ μή τις σὺ βιάζεται οἷον ἰόντα,
 Νῦσσιν γ' ἔπος ἐπὶ Διὸς μεγάλα κλέα ἀλῆα.

Et tum ego vectem sub cinere demisi multo,
 Ut calefieret, verbisque omnes socios
 Confirmavi ne aliquis mihi subveritus refugeret.
 Sed cum mox vectis oleaginus in igne erat

Arsurus viridis existens, candebat autem vehementer :

§

Polyphemo ster-
 reati ob-
 merum
 eruitur
 oculus.

Et tum ego propius attuli ex igne, circum autem socij
 Stabant : cæterum animum inspiravit ingentem dæmon :

Hi quidem vecte apprehenso leagino acuto in summitate,

Oculo infixerunt, ego autem infernè innixus

Verfabam, veluti quis terebrat lignum vir navale

10

Terebra, illi verò infrà torquent loro

Attingētes utrinque illud autē circūvoluitur assiduè semper :

Sic ejus in oculo ignitum vectem capientes

Verfabamus, hunc autem sanguis circumfluebat calefactum.

Omnes autem ei palpebras circū & supercilia cremavit vapor 15

Pupilla ardenti. stridebant autem ei radices,

Veluti cum vir faber securim magnam aut asciam

In aqua frigida mergit valdè stridentem,

Corroborans, hoc enim ferri utique robur est.

Sic hujus stridebat oculus oleaginum circa vectem.

20

Horrendè autem ejulavit, insonuit autem petra.

Nos autem pertoriti dissipati fugimus: cæterum ille vectem

Exemit oculo aspersum sanguine multo.

Illum quidem deinde abiecit à se manibus anxius.

Cæterum ipse Cyclopas altè vocavit, illi circa ipsum

25

Polyphemo Cy-
 clopes
 advocat.

Habitabant in speluncis per promontoria ventosa

Illi autem vocem audientes accurrebant aliunde alius,

Stātes autē interrogabāt circa speluncā quidnā ipsū affligeret,

Cur tantum Polypheme læsus sic clamasti

Noctem per divinam & insomnes nos fecisti ?

30

Num quis à te oves mortalium invito abegit ?

An ne aliquis te ipsum occidit dolo an vi ?

Hos rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,

Amici, Utis me interficit dolo neque viribus.

Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,

35

Quod si certè jam non quis tibi vim infert cum solus sis,

Nullo modo licet Jovis magni effugere plagam :

Sed tu supplica patri Neptuno regi.

Sic dixerunt abeuntes, meum autem risit charum cor,
Quod nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
Cyclops autem ingemiscensque & dolens doloribus

5 Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à janua.

Ipse autem intra januam sedebat manus extendens
Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foras.
Sic enim me putabat in mente stultum esse.

Cæterum ego deliberabam quid factu optimum esset,
10 Si quam socijs mortis solutionem, atque mihi ipsi
Invenirem, omnes autem dolos & consilium texui,
Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.
Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium.

*Ulyssis
astutia.*

Mares oves erant benè nutriti lanosi
15 Pulchrique magnique violaceam lanam habentes,
Hos tacitè colligavi bene tortis funibus,
In quibus Cyclops dormiebat monstrum impia doctus,
Tribus una constructis, qui in medio, virum ferebat,
Duo autem alij utrinque ibant servantes socios.

20 Tres autem singulos viros oves ferebant, cæterum ego
(Aries enim erat pecudum longè optimus omnium :)
Hujus tergum arripiens villosum sub ventrem delapsus
Pendebam : cæterum manibus lana preciosissima
Firmiter implicitus tenebam audaci animo.

25 Sic tū quidem ingemiscientes expectavimus aurorā divinam

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Et tum continuo ad pascua exegit mascula pecora.

Fœminæ vero balabant immulctæ per stabula,
Ubera enim gravabantur, custos verò doloribus multis

30 Afflictus omnium ovium palpitabat terga
Rectè stantium : illud autem stultus non animadvertit
Ut illi velleris tonsi ovium pectoribus ligati essent.

Ultimus aries pecorum exhibat foras

Polyphemus aries Denſitate pilorum gravatus, & me varia cogitante.

35 Hunc palpitans alloquutus est fortis Polyphemus,

*rem suū
alloqui-
tur.*

Ignave aries quid mihi per speluncam exis ovium
Ultimus ? neutiquam antea relictus ibas ab ovibus,

Ἀλλὰ σὺ γ' εὖχεο πατέρᾳ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφασκε ἀπτόντες· ἔμθον δ' ἰζάλασσε φίλον κῆρ
Ὡς ὅνομ' ἐξαπάτησεν ἔμθον κῆ μῆτις αἰμύμων.

Κύκλωψ δ' ἐστεύων τε, κῆ ὀδύων ὀδυώσῃ

Χειρὶ ψηλαφών· ἀπὸ μὲρ λίθον εἴλε θυρώων.

Αὐτὸς δ' εἶνι θυρήσι κρητίζετο χεῖρι πεπείσας,

Εἴ ποτ' αὖτις μετ' οἴσσι λάβοι στήθεσσι θυράζε.

Οὕτω γάρ ποτ' ἤλπιτ' εἰς φρεσὶ νῆπιον εἶναι.

Αὐτὰρ ἐγὼ βέλευον ὅπως ὅχ' ἄριστα γάνοιτο,

Εἴ πὴν ἱπταίροισι θανάτῳ λύσειν ἢ δ' ἔμθον αὐτῷ.

Εὐεργίμῳ πάντας δ' ὀδύων κῆ μῆτιν ὕφαλλον,

Ὡς περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κρητὸν ἐχέουσι νῆιν.

Ἡδὲ δὲ μοι κτ' θυμὸν ἀείσῃ φαίνεται βελή.

Ἀρσίνες οἷς ἔστω εὐτρεφέας διασύνταλοι

Καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδυσφείας εἰργας ἔχοντες·

Τὰς ἀπάν (ζωτέρων) εὐτρεφέας λύσσειν,

Τῆς ἔπε Κύκλωψ εὐδὲ πύλων, ἀγριεῖα εἰδώς.

Σὺν τῇσι αἰνύμεν· ὁ μὲρ αὖ μέγα ἀνδρῶν φέρεσκεν,

Τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκείνῳ ἐτὶ σῶζοντες ἱπταίρους.

Τρεῖς δ' ἔκαστον φῶτ' οἷς φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε

(Ἀρσίνες γὰρ ἔγω μὲν ὅχ' ἄριστος ἀπάντων)

Τῷ κτ' ἰώται λαδῶν, λαπίῳ ὑπὸ γαστρίᾳ εὐδοκίᾳ

Κεῖ μὲν αὐτὰρ χερσὶν αὐτῷ θιαστέοιο

Νωλεμῶς σφιγθεὶς ἐχόμενῳ τετληόπῃ θυμῷ.

Ὡς τότε μὲρ στεύωντες ἐμείναμεν ἡδ' ὀδύων.

Ἡμοι δ' ἤραμεν φάνη ῥοδόδακτυλος ἡώς.

Καὶ τότε ἔπειτα νομὸν δ' ἐξίσσυτο ἄρσιν αὖ μῆλα.

Θήλησιν δ' ἐμείμασιν ἀνήμελκται περὶ στήθεσ.

Οὕτω γὰρ σφαιρογυῶντο· ἀναξ δ' ὀδυώσῃ κρητῇ

Τειρομένη, πάντων οἷον ἐπεμείβετο νῶπι

Ὀρῶν ἱερώων· τὸ δ' ἐν νῆπιος ἐκ ἐνόησεν

Ὡς οἱ ὕπ' ἐρεπτόων οἷον στήθεσσι δέδοντο.

Υπὸ τοῖς ἀρσίνος μὲλιν ἔσπευε θυράζε.

Λαχμῷ σπινόμενῳ, κῆ ἔμθον πυκινὰ φερίοντι

Τὸν δ' ἐπιμασάμεν· περὶ φη κρητῶς Πολύφωμ.

Κοίτις πέπον, πῆ μοι ὀδύει ἀπὸ τοῦ μὲλιν

Υπὸ τοῖς ἀρσίνος γὰρ λαλόμενῳ ἔρχεται οἷον,

Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθηα ποίης,
Μακρὰ βιβλάς· πρῶτος ἢ ῥοὰς ποταμῶν ἀφηνάγεις.
Πρῶτος ἢ ταῖς μύθῳ δὲ λιλαίαι ἀπνέεσθαι.

Ἐσπίεσθαι. νῦν αὖτε παύσεται. ἢ οὐ γ' ἄνακτος

5 Ὀφθαλμοὺν ποίσεις, τὸν αἰθὴρ κακὸς ἐξαλάωσει,
Σὺν λυγροῖς ἱππέεσσι δαυκατάμην· φρένας οἶνα,
Οὔπης· οἱ ἔγω φημι πιφυγμένοιν εἶναι ὅλεθρον.

Εἰ δὲ ὁμοφροσύνῃς, ποτ' φωνήεις τι γένοιτο
Εἰπὼν ὅσπῃ κείνος ἐμὸν μῦθον ἤλασκά ζει.

10 Τῷ κί εἰ ἐκείφαλός γε λήξω σπῖλον· ἄλλοι δὲ ἄλλῃ
Θνητῶν βραίοιτο ὥσθ' ἔδει, καὶ δ' ἐμὸν κῆρ
Λωφίσσεις κακῶν πέρι ἐπιδανὸς πόρεν Οὔπης.
Ὡς εἰπὼν, τὸν κρατὶ δάπ' ἐοκίμπε θυράζεις.
Ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν δάπ' ὤσθ' αἶψα τίς κ' αὐλῆς,

15 Πρῶτος ὑπ' ἀρνέει λυόμεναι, ὑπέρυσσι δ' ἱππέεσσι.
Καρπαλίμως ἢ τὰ μέγα τεινύποδα πίονα δημῷ
Πόλιν ἐπιτρέποντες ἐλαύνοντο, ὅφρ' ἐπὶ νῆα
ἰκόμεθ'· ἀσπαστοὶ ἢ φίλοις ἱππέεσσι φάειντο.
Οἱ φύρτοντο θάνατον, τοὺς ἢ σπείροντο θνήσκοντες.

20 Ἀλλ' ἐγὼ ἔκ εἰμι, ἀνὰ δ' ὀφρὺς νεῦον ἐκείτω
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκίλευσε θῆσ' ἐκείτω καὶ μέλας
Πόλιν ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπληῖν ἀλκυονίδων ὕδωρ.
Οἱ δ' αἰψ' εἰσέβαλλον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κρήνῃσιν.
Ἐξῆς δ' ἐξέμενοι πολὺν ἄλκα τ' ὀπίθ' ἱερὸν μῦθον.

25 Ἀλλ' ὅτε τί σ' ἔπεισεν ἀπὸ ὅσων τίς γένοιτο βοήσας,
Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα φρασηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, ἔκ εἰς ἡμετέρας ἀνάλκιδας ἀνδρῶν ἱππέεσσι
Ἐδόμεναι ἐν σπηλῇ γλαφυρῇ κρατερῇ φη βίηφι.
Καὶ λίην σὶ γε μέλει κίχνησθαι κακὰ ἔργα,

30 Σχέτλι· ἐπεὶ ξείνους ἔχ' ἄζω σὴ ἐν οἴκῳ
Ἐδόμεναι, τῷ σε Ζεὺς τίσσει καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὡς ἐφάμην, ἐδ' ἐπὶ πρὸς χεῖρας το κατὰ τὴν μέλλουσαν.
Ἦκε δ' ἀπαρρήξας κρηνηύδων ὄρεσθαι μετὰ λείῃ.
Καὶ δ' ὅσ' αἶψα φρασηύδων νῆας κυανοπρώροισι,

35 Τυτθὸν ἰδούσιν δ' οἰήσιν ἄκρον ἰκίεσθαι.
Ἐκλύσθη ἢ δάλασσε κρατερὸν ἄνδρα τῆς πέτρης.
Τῷ δ' αἰψ' ἠπείρεσθαι παλιν ῥόδιον φέρε πύμας

Sed multò primus pascebaris teneros flores herbæ
 Magnificè incedens: primus ad fluentia fluviorum perveniens.
 Primus autem ad caulam desiderabas redire
 Vespertinus, nunc rursus ultimus, num tu domini
 Oculum desideras ? quem vir malus eruit
 Cum molestis socijs, postquam domuisset mentem vino
 Utis ? quem nondum existimo elapsum esse mortem.

5

Utinam idem sentires, vocalisque fieres
 Dicere ubinam ille meum robur effugit.
 Profectò ei cerebrum per speluncam huc & illuc
 Verberato flueret ad solum, meumque cor
 Quiesceret è malis, quæ mihi nihili pretij vir intulit Utis.

10

Sic loquutus arietem ab se demisit foràs.

Venientes autem paululum à speluncæque & aula,
 Primus ab ariete soluebar, solui autem socios.
 Celeriter autem pecora rectipeda pingua pinguedine
 Multa ferientes pepulimus, donec ad navem
 Pervenimus, desiderati vero charis socijs visi sumus,
 Qui effugimus mortem : alios verò ingemiscebant flentes,
 Sed ego non sinebam, supercilijs autem innuebam singulis

15

20

Non lugere, sed jussi celeriter villosa pecora
 Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
 Illi statim conscenderunt & per transtra federunt.

Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.

Sed quando tantū aberant quantū utique audire potest clami-

25

Et tunc ego Cyclopem alloquebar convicijs :

(tans, Vlyses
Polypho
mo in-
sultat.

Cyclops, non debebas imbellis viri socios

Mandere in spelunca cava forti vi.

Et sanè te debebant invadere mala facta,

Infelix quoniam hospites non verebaris tua in domo

30

Absumere, ideoque te Jupiter ultus est & alij dij.

Sic dicebā, ille autem continuò irascebatur ex corde magis,

Misit autem abrumpens verticem montis magni.

Dejecit autem ante navem nigram proram habentem,

Paululum autem absuit gubernaculum extremum nancisci.

35

Inundavit autem mare adveniente à petrà.

Hanc statim ad littus refluxus ferebat fluctus

Innun-

Innundatio ex mari, appropinquavit ut litrus attingeret.
 Cæterum ego manibus apprehendens ingentem contum
 Detrussi ab littore, socijs autem excitans imperavi
 Iniicere remos, ut malum fugeremus

- 9 Capite annuens : hi autem incumbentes remigabant.
 Sed quando certè bis tantum mare sulcantes abfuimus,
 Certè tum Cyclopem alloquebar, circum autem socij
 Blandis verbis prohibebant hinc atque illinc,
 Infelix, cur vis irritare agrestem virum ?

- 10 Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
 Rursus ad continentē, & certè existimabamus illic perituros.
 Si verò resonantem te aut loquentem audierit,
 Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
 Saxo aperto jaciens, tantum enim jaculatur.

- 15 Sic dicebant, sed non persuaserunt meū generosum animum,
 Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
 Cyclops, si quis te inter mortales homines
 Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
 Dic Ulyssē urbium eversores evulsiſſe

- 20 Filium Laërti in Ithaca domum habentem.

Sic dicebam, ille mihi ejulans respondebat sermone,
 Papè, quàm scilicet mihi prisca vaticinia accidunt.

Telemus
Cyclopi
vates.
 Erat quidam hic vates vir bonus magnusque
 Telemus Eurymedes qui vaticinijs superabat,

- 25 Et vaticinans consenuit inter Cyclopas,
 Qui mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum.
 Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
 Sed semper quendam virū ingentem & pulchrū existimabam
 Huc venturum esse magna præditum virtute.

- 30 Nunc autem me parvus & nihili & imbellis,
 Oculo privavit postquam domuit me vino.
 Sed agè huc veni, Ulysses, ut tibi hospitalia præbeam,
 Deductionemque sollicitem dare inclytum Neptunum.
 Hujus ego filius sum, pater autem meus gloriatur esse :

- 35 Ipse autem siquidem voluerit sanabit, neque quisquam alius,
 Neque decorum immortalium, vel mortalium hominum.

Sic ait, porro ego ipsum excipiens alloquebat,

Utinam

Πλημευρεῖς ἐκ πόντιοις, γέμονσι δ' ἥρσιν ἰκιάῳ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖραςσι λαβὼν παρήμεκτα κοντὸν
 Ὡς παρὲξ, ἐπαύρῃσι δ' ἐποτρύνῃς ἐκέλευσε
 Εμβαλεῖν κώπης, ἐν ᾧ ἐκ κακότητι φύγῃμι,
 Κρατὶ καταιεύων. εἰ δ' ὅτε πείσῃ τις ἔρσαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὺς τόσον ἄλλα πηήσοντας ἀπῆρμυ,
 Καὶ τὸ τ' ἐγὼ Κύκλωπα παρῳήδων, ἀμφὶ δ' ἐπαύρῃ.
 Μελιχίοις ἐπίεσιν ἐρύττοι ἄλλοθι ἄλλῃ,
 Σχίστῃσι, πῖπ' ἰθίλεις ἐρεθίζετο ἄριστοι ἄνδρες;

5

10

15

20

25

30 26.

αἰκῆς,

26. ἀλ-

κωσας,

ἐπίμ-

35 ἰδῶ

μῆσ-

σας

Αἰ γδ

Ὅς κ' νῦν πόντιονδε βαλὼν βέλος, ἤραγε νῆα
 Αὐτὸς ἐς ἤπτερον; κ' δὴ φάμῃ αὐτίθ' ὀλέαθ'.
 Εἰ δ' ὅθι γέγαυρα πύῃ αὐδήσαντος ἄκουσι,
 Σωὸν κεν ἄραξ ἤμῃσι κεφαλαῖς κ' νῆα δούρα,
 Μαεργάρῳ ἐκρυόεντι βαλὼν τίσον γδ' ἴησιν.

Ὡς φάτο, ἀλλ' ὅτ' ἐπείθον ἔμῃν μεγαλήτορα θυμῷ,
 Ἀλλὰ μιν ἄψορρον παρῳήδων κερκτοπὶ θυμῷ,
 Κύκλωψ, αἴκεν τις σι γ' ἔθνητῶν ἀνθρώπων
 Οφθαλμοῦ εἴρηται ἀφελίῳ ἀλαωτῶν,
 Φάλαξ Ὀδυσσεῖα πολισπόροισιν ἐξαλαῶσαι,
 Υἱὸν Λαέρτῃ, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμην, ὁ δ' ὅτ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ,
 Ὡ πόποι, ἣ μάλα σῆμα παλαιόφατα γένοφ' ἰκάνη.

Εσκέπῃς σὺ γὰρ δὲ μῶντις ἀνῆρ ἥντις τίς μίγας τι,
 Τῆλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μῶντις ἀνῆρ ἦν.

Καὶ μῶντις ἀνῆρ Κυκλώπῃσι
 Ὅς μοι ἔφη πύδῃ πάντῃσι τελευτήσας ὀπίσσω,
 Χερῶν ἐξ Ὀδυσσῆος ἀμμερτήσας ὀπίσσω.

Ἀλλ' αἰεὶ πῶτα μίγας κ' καλὸν ἰδέγμεν
 Εἴηδ' ἐλευσας, μετὰλλῃ ἐπὶ φέρῃσι ἀλκῇ.

Νῦν δ' ἐμ', ἰὼν ὀλίγος τε κ' ἥπτατος κ' * ἀκίως,
 Οφθαλμῷ * ἀλάωσιν, ἐπεὶ μὴ ἰδῶμαι οἷον.

Ἀλλ' ἄγε δὲ ὦρ Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ' ἐμῇ γῆνι,
 Πομπῇ τ' ὀτρύνῃ δούρα κλυτὴν Εἰνοσίχθων.

Τὴ γδ' ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶνα
 Αὐτὸς δ' αἶψ' ἐθίλῃσιν ἰήσεται, εἰδὲ τίς ἄλλῃ.

Οὔτε γῆνι μακάρων, ἥτις θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος παρῳήδων.

Αἶψ' ἔδ' ἡ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σι διωαίμεν
 Εὐδὸν ποιήσας πίμπραμεν δόμον Αἰδὸς εἶσα,
 ὧς ἐκ ἐφ' ἡμεῶν γ' ἵσταται εὐδ' Εὐροσίχτων.
 ὧς ἐφ' αἶμεν, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι

5 Εὐχεται χεῖρ ὀρέγων εἰς ἔργον ἀστερόεντα,
 Κλυθὶ Ποσειδάων γαῖήσῃ κυανοχαῖτα,
 Εἰ ἱππὸν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἔμμεν εὐχόμενος,
 Δὸς μὲν Ὀδυσῆα πολυπύρρῳ οἴκῳ ἱκέαζ'
 Υἱὸν Λαέρτιάδῃ, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

10 Ἀλλ' εἰ σὶ μοῖρ' ἐπὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέαζ'
 Οἴκῳ ἐκκλῆμνον καὶ ἐλὼν ἐς πατρὶδα γαῖαν,
 Ὅψι παρὰ πύλῃσι, ὀλίγας δ' αὖτ' ἀντιπύργους,
 Νηὸς ἐκ' ἀποτρύχης, εὐρεῖ δ' ἐν πῆματι οἴκῳ.
 ὧς ἔφατ' ἐν χόρῳ, τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαΐτης.

15 Αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαυτὶς πολὺ μείζονα λαῶν αἰέρας,
 Ἡκ' ἐπιδηήσας ἰαφείσει ἢ ἀπίλιθρον.
 Καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νηὸς κυανοπέτρῳ,
 Τυτθὸν ἐδίδουσι δ' οἴῃον ἄκρον ἱκέαζ'.
 Εκλύθη δὲ γαλασσὴ κατερχρόνης ὑπὸ πίπτῃς.

20 Τῷ δὲ πρὸς σὺ φέρε κύμα, γέμεσι δὲ χέρον ἱκέαζ'.
 30. ὅγμ' Ἀλλ' ὅτε δὴ τῶν νῆσιν ἀφικόμεθ' ἔνθα πρὸς ἄλλα
 Νῆες εὐσελμοὶ μῦρον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμίας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
 Νῆα μὲν ἐν δ' ἐλθόντες ἐκέλευσαν ἐν ψαμαθισί,

25 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Μῆλα δὲ Κύκλωπ' ὄγλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλάντες
 Δασυμέλεις, ὡς μὲν τις μὲν ἀτιμώμενος κίετο ἴσθῃ.
 Ἀριεὶν δ' ἔμμεν οἷον εὐκνήμιδες ἐταῖροι
 Μῆλων δαινομένων δόσαν ἔζοχα. τὸν δ' ἐπὶ θινὶ

30 Ζῶνι κελαίει Φεῖ Κροθὶδῆ ὅς πᾶσιν αἰάσθη,
 Γίγας, μελὶ ἔκνον. ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο ἱεῶν,
 Ἀλλ' ἄρα μερμηρίζειν ὅπως ἀπολοίαιτο πᾶσιν
 Νῆες εὐσελμοὶ, καὶ ἔμμεν ἐλάντες ἐταῖροι.

ὧς τότε μὲν πρὸς πᾶσι ἡμεῖς ἐς ἥλιον κατεδιώτα

35 Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀνύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 Ἡμεῖς δ' ἥλιον κατέδυ, καὶ ἐπὶ κίεφας ἦλθε,
 Καὶ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Utinam verò anima & vita te potuiffem
 Spoliatum mittere intra Plutonis domum,
 Sicut oculum non utique sanabit neque Neptunus.

Sic dicebam, ille continuo Neptuno regi
 Supplicabat, manus extendens in cœlum stelliferum,

Audi Neptune terram continens nigra cœsarie,
 Si utique tuus sum, pater autem meus gloriaris esse,
 Da ut non Ulyffes urbium everfor in patriam veniat,
 Filius Laërtis in Ithaca domum habens.

At si illi fatale est amicòsque videre & pervenire
 Domum ad benè ædificatam, & suam in patriam terram,
 Serò malè veniat, postquam perdidit omnes socios
 Nave in aliena, inveniat autem detrimentum, domi.

Sic ait precans, hunc autem audivit Neptunus
 Cæterùm ille rursus multo majore lapide sublato,
 Mihi circumrotatum, intendit autem magnam vim.

Dejecit autem post navem nigro rostro :
 Paululum defuit autem ut gubernaculū summū attingeret,
 Exundavit autem mare prorupte ab saxo. (adire :
 Hanc autè ulterius ferebat fluctus, appropinquavit vero terrā 10

Sed quando certè ad insulam pervenimus, ubi aliæ
 Naves benè tabulatæ stabant densæ, in ipsiſ autem socij
 Sedebant lugentes, nos expectantes semper,
 Navem quidem illuc ubi veniffemus subduximus in arenas,
 Ipsi autem exivimus ad littus maris.

Pecora autem Cyclopiſ cava ex navi deducta
 Diviſimus, ut nullus mihi privatus abierit ſua portione.
 Arietem autem mihi ſoli fortes ſocij

Diviſiſ ovibus dederunt præ alijs, eo autem in littore
 Jovi atras nubes cogenti Saturnio, qui omnibus imperat,
 Sacrificato fœmora incendi : ille vero non curabat ſacra,
 Sed certè deliberabat quo pacto perderentur omnes
 Naves bene tabulatæ, & mihi dilecti ſocij.

Sic tunc quidem tota die donec ſol occidit
 Sedebamus, epulantes carnes immenſas & dulce vinum.
 Quando autem ſol occidit, & tenebræ ſupervenerunt,
 Et tum dormivimus in littore maris.

Quando

9
 Impra-
 catur
 Ulyſſi
 Poly-
 phemus.

10

15

25

30

35

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tum ego socijs, illos excitans, imperavi
 Et ipsos conscendere & rudentes solvere.
 Illi verò statim ingredi, & per transtra sedere.

- 5 Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.
 Hinc verò ulterius navigavimus tristati corde,
 Læti ex morte evitata postquam charos amissimus socios.

ARGUMENTUM DECIMI

LIBRI ODYSSEÆ.

- 10 **E**A quæ apud Æolum acciderant narrat, ventorum
scilicet custodem, ut dederit Ulyssi secundum ven-
 tum Zephyrum, alijs ventis inclusis in utre: quem so-
 cii ubi soluisent dormiente Ulysse, videlicet in ipso aurum
 esse rati, redeunt ad Æolum. Non autem recipiente Æolo
 15 Ulysses, illinc navigans, ad Læstrygonas pervenit, apud
 quos undecim navibus amissis in insulam Æxam proficis-
 citur. Et cum Eurylocho dimidium sociorum sorte electum
 emisit, interrogaturos quinam essent incolæ. Transformatis
 autem illis in sues à Circe præter Eurylochum, ipse ad in-
 20 quisionem egressus accepto à Mercurio *nimirum* pharma-
 co moly non læsus est. Sed & jam socij pristinam formam
 cum recepissent, & annum desedisset apud Circen, ad inferos
 descendit.

ALIUD.

- 25 K, habet Æoli, Læstrygonum, & Circes gesta.

- I**N Æoliam autem insulam pervenimus, ubi habitabat
 Æolus Hipponates charus immortalibus dijs,
 Natanti in insula: totam verò ipsam circumdat murus
 Ferreus, infragilis: lævis verò circum currit petra.
 30 Hujus duodecim liberi in regia nati sunt:
 Sex quidem filix, sex autem filij pubescentes.

Tum

Ημῶς δ' ἡερίνιδά φάτη ῥοδὸδ' ἀκτυλος ἦώς,
 Δὴ τότ' ἰγὼν ἱπταῖργοις ἐπατρῴων ἐκέλευσε
 Λύττες τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε περὶ μνήσια λῦσιν.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσδανον καὶ ἐπὶ κληῖσι κήδεζον.
 Εξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπον ἐρετμοῖς.
 Εἴθ' ἢ πρὸς τῶν πωλείων ἀναχρήμδοι ἦτορ.
 Ασμεῖοι ἐκ θανάτῳ, φίλος ὀλέσμεν τις ἱπταῖργος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

Τὰ πρὸς τὸν Αἰόλον ἀπαγείλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα· 10
 ὡς ἴδωκεν Οδυσσεὺς ἔχον Ζεφύρου, τοὺς ἄλλους ἀνέμους
 ἐκκατήρξας ἐν ἀσκά· ὃν οἱ ἱπταῖργοι λύσασθαι κελευόμενοι
 Οδυσσεύς, ὅτι ἐν αὐτῷ χρευσθὲν εἶναι νομίζοντες, ὑπαγορεύει
 πρὸς Αἰόλον· καὶ προσειρήνεται καὶ τῷ Αἰόλῳ τὸν Οδυσσεύς, ἐκείνῳ
 δὲ πωλείων, εἰς Λαερτιάδης ἀφικνέεται· πῦρ οἷς ἔνδον τῶν 15
 νηῶν δὲ πωλείας, μία εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον ὠρμαίνεται. καὶ
 Ζεὺς Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεις τῶν ἱπταῖρων κλήρω λαχόντας ἐκ-
 πέμπει, πυρσόμενους τίνες οἱ κατωκεσῶντες, μεταμωρφοθέντων
 καὶ ἐκείνων εἰς σῶας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πολλῷ Εὐρυλόχῳ, αὐτὸς
 ἐπὶ ζήτησιν ἰλθὼν, λαβὼν ὠρμαίνει τὴν Ερμού φάρμακον τὸ μῶ- 20
 λον, καὶ ἐν βλάβῃ τῇ. ἀλλὰ καὶ τῶν ἱπταῖρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν
 λαβόντων, ἐν αὐτὴν ὠρμαίνοντας ὠρμαίνει τῇ Κίρκῃ, εἰς ἔδου κα-
 τέρχεται.

Α Λ Λ Η.

Κάππη δ' ἔχ' Αἰόλε, Λαερτιάδην, καὶ Κίρκης ἔργα. 25

Αἰολίῳ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσται
 Αἰόλος Ἰκποταίδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πλωτῇ ἐν νήσῳ πᾶσι δὲ τι μιν πέρι τέχης
 Χάλκεον, ἄρρηκτον· λίσσῃ δ' ἀναδίδωμεν πίττην.
 Τῇ καὶ δώδεκα παῖδες ἐν μεγάροις μακάσιν·
 Εξ μὲν θυγατέρες, ἑξὶ δ' ἦντες ἡρώοντες.

Εἰθ' ὅγε θυγατέρας πῶρ' ἐν ἡσίν εἶναι ἀχέαι·
Οἱ δ' αἰεὶ ὥρ' πατρὶ φίλῃ κ' μητέρει κεινῇ
Δαίνωται· ὥρ' δὲ σφιν οἰεῖσθαι μυρία κείται·
Κνισθῆν δέ τι δῶμα παρ' αἰετὶν ἀχέεται αὐλῇ

5 Ἡμεῖς τε, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίοις ἀλγίχοι·
25. 25. Εὐδου· ἐν τῇ πύλῃ κ' εἰς τῇ πύλῃ λυγροῖσι
ποῖσι λέ· Καὶ μὲν τῶν ἐν μέσῳ πόλιν κ' δώματα καλὰ.
χρῆσι. Μῶν δ' ὅσοντα φίλοι μὲν, κ' ἐξερύττειν ἔχεται,
Ἰλίου, Ἀργείων τε νύκτας, κ' ἵστον Ἀχαιῶν·

10 Αὐτὲρ ἰγὼν τῶν πάντων κ' μῆτρ' ἐκτελέξαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κ' ἰγὼν ὁδὸν ἤπιον, ἡδ' ἐκείλευον
Πιμπύλῳ, ἔδιδε κείνῳ αἰνῆα τε, πύρ' ὃ πομπῶν
Δῶκε δὲ μῆτρ' ἀσπὸν βοῶς ἐνταρξιο·
Εἴη κ' ὅσοντα ἀνέμων ἐκτελέξαι κείλευται.

15 Κείνον γδ' ἐκείλῳ ἀνέμων πύρ' ἐκτελέξαι,
Ἡ μὲν παυμένῃ, ἡδ' ὁρὸν μὲν ὅν κ' ἐκτελέξαι.
Νηὶ δ' εἰς γλαφυρῇ κατεδὲ μέρμερι Φαίῃ,
25. 25. Ἀργεῖν, ἵνα μὲν ὥρ' ἀπὸ πύσης ὀλίγον παρ'.
σηκί· Αὐτὲρ ἰγὼν πρὸς Ζεφύρῳ * παρ' αἰετὶν ἀλγίχοι,

20 Οφρα Φίρεν νύκτας τε κ' αὐτὸν· ἔδ' ἄρ' ἐκτελέξαι
Εκτελέξαι. αὐτῶν γδ' ἀπὸ πύσης ἀφ' ἐκτελέξαι.
Εἴη κ' ὅσοντα ἀσπὸν βοῶς ἐνταρξιο·
Τῇ δεικνύει δ' ἡδὴ ἀνιφαίνεται πατρίδας ἀρετῆς
Καὶ δὴ πυρπολῶντας ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι.

25. 25. Εἴδ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνῳ * ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι
ὑπὸν Αἰεὶ γδ' ὁδὸν νύκτας ἐκτελέξαι· ἔδ' ἄρ' ἐκτελέξαι
9. Δῶκε ἑταίρων, ἵνα ἡσόντων ἐκτελέξαι πατρίδας καίαν.
Οἱ δ' ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι παρ' αἰετὶν ἀλγίχοι·
Καὶ μὲν ἑταίρων χερσὶν τε κ' ἄρ' ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι;

30 Δῶκε παρ' Αἰόλῳ μεγαλήτορος Ἰωποταμῶντος.
Ὡδὲ δὲ πρὸς εἰπεσκιν ἰδὼν ἐκτελέξαι ἄλλον,
Ὡ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἔστιν
Ἀνθρώποις ὅτιον τε πόλιν κ' καίαν ἔκτελει.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται ἐκτελέξαι καλὰ

35 Ἀπὸ δὲ· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῶς ὁδὸν ἐκτελέξαι πατρίδας,
Οἴη δὲ νύκτας ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι.
Καὶ νῦν οἱ πᾶν· ἔδωκε χερσὶν ἐκτελέξαι ἐκτελέξαι

Tum ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.

Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam

Convivantur : juxta eas autem cibaria varia apponuntur :

Nidorosa autem domus circum personat in aula

Die, nocte verò rursus apud pudicas uxores

5

Dormiunt, intrâque tapetas & in tessellatis lectis :

Equidem ad horum pervenimus urbem & domos eximias.

Mensem verò totū amicè excipiebat me & interrogabat sin-

hium, Argivorūque naves, & reditū Græcorum : (gula,

Cæterum ego huic omnia ut decebat enarravi.

10

Sed quando certè ego iter postulabam atque admonebam

Dimittere, nihil quicquā ille abnuit, paravit autē deductionē.

Dedit autem mihi excoriatum utrem bovis novennis :

In quo procelloforum ventorum ligavit flatus.

Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,

15

Aut quidem mulcere aut tollere quemcunque velit.

Nave autem in cava alligavit funiculo splendido,

Æolus
Vlysei
dat utrū
ventorū.

Argenteo, ut non quicquam præter flaret ne paululū quidem.

Cæterum mihi flatum Zephyri immisit ut flaret,

Ut ferret navésque & nos : non autem jam erat

20

Perfecturus, ipsorum enim perijmus insipientia.

Per novem dies continuò navigabamus noctésque & dies,

Decima verò jam apparebat patria tellus :

Et jam qui faces præferrent vidimus propè existentes.

Ibi me dulcis somnus occupavit defessum ;

25

Semper enim pedem navis movebam, neque cuiquam alijs

Dedi sociorum, ut celeriter perveniremus in patriam terram.

Socij autem verbis ad se invicem loquebantur,

Et me suspicati sunt aurumque & argentum reducere,

Dona ab Æolo magnanimo Hipporade :

30

Sic aliquis dicebat conspicatus in proximum alium,

O dij, quàm hic omnibus gratus est & magni precij

Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat.

Multa quidem ex Troja ducit preciosa pulchra

Ex præda, nos rursus eadem profectioe confecta,

35

In patriam redimus vacuas manus habentes,

Et nunc ipse hæc præbuit rem gratam faciens ob amicitiam

Vlyſſes
emittit
ventos
per im-
pruden-
tiã utre à

Æolus, ſed agè celeriter videamus quænam illa ſint,
Quantum aurique & argenti utri inſit.

Sic dicebant, conſilium autem malum vicit ſociorum.

Utre quidem ſoluerunt, venti autem omnes eruperunt.

ſocijs
ſoluto.

5 Hos ſtatim furens ferebat in pontum procella,

Flentes terra à patria : cæterum ego

Experrectus, in animo eximia deliberabam,

Sive lapſus ex navi perirem in ponto,

An tacitus ſuſtinerem & adhuc vivis intereſſem :

10 Sed ſuſtinui & manſi : abſconditus autem in navi

Jacebam, illi verò ferebantur malo venti turbine

Rurſus ad Æoliam inſulam, lugebant autem ſocij.

Ibi in littus conſcendimus, & hauimus aquam.

Statim prandium ceperunt celeres apud naves ſocij.

15 Cæterum poſtquam cibumque guſtavimus atque potum,

Tum verò ego præconem comite meligens & ſocium,

Ivi ad Æoli inclytas ædes : hunc verò juveni

Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.

Ut venimus autem in domum ad fores in limine (que

20 Sedebamus, illi vero in animo obſtupeſcebant interrogabant-

Quomodo veniſti Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?

Certè quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires

In patriam terram & ædes, & ſicubi gratum eſſet.

Sic dicebant : cæterum ego alloquebat triſtatus corde,

25 Læſerunt me ſocij mali, ad illòſque ſomnus

Infelix, ſed medemini amici : potestas enim penes vos.

Sic loquutus ſum blandis demulcens verbis.

Illi verò muti facti ſunt, pater autem excipiebat ſermone,

Æolus
reverſum

Valeas ocyus ex inſula, peſſime viventium,

30

Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere

Vlyſſem
indigna-
bundus
expellit.

Virum illum qui dijs inviſus eſt beatis.

Abeas, quoniam certè dijs inviſus huc veniſti.

Sic loquutus : dimiſit ex ædibus graviter ſuſpirantem.

Hinc verò ulterius navigamus afflicti corde,

35 Fatigabatur autem virorum animus à moleſta remigatione

Noſtra ſtoliditate, quoniam non amplius apparuit reditus.

Sex diebus quidem continuo navigavimus noctesque & dies.

Septima

Αἰολος. ἀλλ' ἄγε θῦσαν ἰδὼμεθα ὃ, τῇ παῖδ' ἔστιν,
Οσος περ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσπῶ ἔνεστιν.

Ὡς ἔφασκε· βεβλήη καὶ νίκησιν ἵστανται.
 Ἀσπὸν μὲν λῦσαι, αἵματι δ' ἐν πάντις ὀδυρται.
 Τοὺς δ' αἰψὺν ἀρπάξασα φέρειν πάντοδε θύελλα
 Κλαίοντας, γαῖης ἅπο πατρὶδος· αὐτὰρ ἔγνω
 Ἐχρόμβρον, καὶ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζα
 Ἡὲ πῶτ' ἐκείνος ἀποφθίμῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Ἡ ἀκίων τλαίῳ, καὶ ἔπ' ἔωσις μετείλω.

Αλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, χαλυψάμενος δ' αὖτις ἐνὶ
 Κείμεν· αἱ δ' ἐφ' ἔργοντο κακῇ ἀνέμῳ θύελλῃ
 Αὖτις ἐπ' Αἰολίῳ νῆστον· σπιάχοντο δ' ἐπαῖροι.
 Εὐχόμε' ἐπ' ἠπείρου βῆμα, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ.
 Αἰψὰ δ' εὐπνοὴ ἔλσιντο ἰοῆς ὥδρα νηυσὶν ἐπαῖροι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτισό τ' ἐπιστάμεθ' ἡδὲ πατῆτος,
 Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκα τ' ὀπασάμεθ' ἑταῖροι,
 Βῶν εἰς Αἰόλῳ κλυτὰ δῶματι· τὸν δ' ἐκίχανον
 Δαινύμενον ὡρῆς ἦ τ' ἀλόχῳ κ' οἵπῳ τέκασιν.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα, ὡρῆς σταθμῶσιν ἐπ' ἐδῶ
 Ἔζομεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμῳ ἐτάμευον, ἔκ τ' ἔριοντο,
 Πῶς ἤλθες Οδυσσεύ; τίς τοι κακὸς ἔχρει δαίμων;
 Ἡ γὰρ σ' ἐνδυκίεσσι ἀπειπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκησσι
 Πατρίδα σὺν, κ' δῶμα, κ' εἴπου πὶ φίλον ἑσίν.

Ὡς φάσαν· αὐτὲρ ἰγὼ μῆτι φάσιν· αἰχρὺ μῆρ· κῆρ,
 Αἰσάν μ' ἔπαρσι τι κακῇ, ὡς τοῖς τς ὕπν·
 Σχέτλ· αἰδ' ἀκούσιν φίλοι, δυνάμεις γ' ἐν ὑμῖν.
 Ὡς ἐφάμην, μαλακῆσιν κατὰ πῶμλ· ἐπέσιν.

Οἱ δ' αἶψα ἐγένοντο. πατὴρ δ' ἡμεῖς τε μύθοι,
ἔρρ' ἐκ νήσω πᾶσον ἐλγχεσσι ζῶντων·

Οὐ γὰρ μοι θεοὺς ἐστὶ κομιζέμεν ἔδ' ἀποπέμπειν
 Ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπήχθηται μακάρεσσιν.
 Ἐρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεφθόμην τὸδ' ἱεῖαις.

Ὡς εἰπὼν, ἀπέπιμπι δόξαν βαρέα στυάχοντι.
 Ἔστιν ὃ πρῶτον πλεόρην ἀκαχήμενοι ἤτορ.
 Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρησῆς ἀλυσγενῆς
 Ημετέρη ματιῇ· ἵκεν ὅστις φαίνεται πομπή.
 Εἰξήμε μὲν ὁμῶς πλεόρην νύκτας τε καὶ ἡμέρας.

Εὐδομάτη δ' ἰχόμευθα Λάμγου αἰπὺ πτολίεθρον.
 Τηλέπυλον Λαερτυγνίην, ὅδε ποιμήνα ποιμένω
 Ἡπύει εἰσπλάων, ὃ δέ τ' ἐξελάνον ὑπακροῦει.
 Εἴηά κ' αὖτις ἀνὴρ δόει· ἐξήρθετο μειδεύς.

- 5 Τὸν μὲν βυκχολίαν, τὸν δ' ἄργοφα μῆλα νομείων.
 Εἴης γὰρ θυκὺς τε καὶ ἤμας εἰσι κίλευθοι.
 Εἰδ' ἐπεὶ ἐς λιμὲν κλυτὰν ἤλθομεν, ὃν πέρι πίττη
 Ἡλίας τις τεύχηκε Διφραμφοῖς ἀμφοτέρωθεν.
 Ἀκταίῳ ὃ παρθαλίης ἐναντίας ἀλλήληται

20. 10 Εἰς ἑμάτι * παρθύχουσιν· ἀράνη δ' εἰσόδος ἐστίν,
 παρθύ Εἰδ' οἷγ' εἰσὼ πάντες ἔχον ἰάας ἀμφοτερίστας.

χουσιν. Αἰ μὲν αὖ ἐν ποσσὶν λιμὲν * κήλοιο δίδεντο
 Πλησίαι. ἔ μὲν γάρ ποτ' αἰξίτο κῦμα γ' ἐν αὐτῷ.
 Οὔτε μίγ' ἔτ' ὀλίγον· λευκή δ' ἡ ἀμφὶ γαλυνή.

- 15 Αὐτίς ἐγὼν οἷα χεῖρον ἔξα νῆα μέλαιναν.
 Αὐτὴ ἐπ' ἰαχάπῃ, πίττης ἐκ πείσματος δῆσας.
 Εἰμὶ ἢ κρηπίδι ἐς παιπαλοέσας ἀνελθών.
 Εἴηά μὲν ἔτι βοῶν ἔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 Καπνὸν δ' οἷον ὀρῶμεν δὴ ποχθονὸς αἰσασίνα.

- 20 Δὴ τότε ἐγὼν ἱπτάμενος παρτίαν πύργου ἰόντας.
 Οἱ πῖες ἀνέρες εἰν ἐπὶ χροῖ σῖτον ἔδδοιτες·
 Ἀνδρὶ δύνω κρείας, τρέπεται κέρυχ' ἅμ' ὀπίσσω·
 Οἱ δ' ἴσως ἐκβάαντες λείω ὁδὸν ἢ παρ' ἄμμοξα
 Ἀσπὶ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλιν.

- 25 Κέρη ἢ ξύμπλωτο παρ' ἄσπε * ὑδρευέσθῃ,
 Θυγατέρι φησὶ μὲν Λαερτυγνί * Ἀγχιφάτῃ.

25. 10- Η μὲν αὖ ἐς κρήνῃ * καταπότητο καλλιμαέσθῃ
 πότησε Ἀρκακίῃ· ἔην γὰρ ὕδωρ παρ' αὐτῷ φέρεσκον.
 το Οἱ ἢ παλαιάμενοι παρσέφαινον, ἔκ τ' ἐρίοντο

- 30 Ὅσπε τῶν εἴη βασιλεὺς καὶ οἷσιν ἀνάσσει.
 Ἡ ἢ μάλ' αὐτίκα πατρός ἐπιφραδίῃ ὑφίρεφίς δῶ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσηλθὼν κλυτὰ δώματα, τῶν ἢ γυναικῶ
 Εὖρον ὅσῳ τ' ὄρι * κρηφίω, καὶ δ' ἐσθρῶν αὐτῶ.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγροῆς ἐκκλῆ κλυτὸν Ἀγχιφάτῃ.

- 35 Οἱ πόσιν, ὅς δὲ τῶσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·

25. 10- Αὐτίχ' ἔνα μάρψας ἐπείρων, ὡ πώλισσατο * δόρπον.
 πον. Τῶ ἢ δὴ αἰξασθε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἐκείδῃ.

Septima verò venimus Lami ad excelsam urbem

Longè distantes portas habentes Læstryg. ubi pastorē pastor

Vlysses
venit
Læstryg

Evocat impellens, alter verò exiens audit.

Ibi verò insomnis vir pastor duplicem capit mercedem :

Unam pascendis bobus , alteram pascendis albis pecoribus. 5

Propè enim noctisque & diei sunt viæ.

Ibi postquam ad portum inclytū venimus, quem circū petra

Excelsa erat, contiguè utrinque :

Littora prominentia contraria sibi invicem

In ostia procurrunt, angustus autem introitus est.

10

Ibi illi intus omnes tenebant naves æquales,

Ipsæ quidem intra portum concavum ligabantur

Propinquæ, nunquam enim attollitur fluctus in ipso,

Neque magnus neque parvus: candida autē erat circū trāquil-

Cæterum ego solus tenui extra navem nigram, (litas. 15

Illic in extrema parte petræ funes alligabam.

Stabam verò specula excelsa conscensa.

Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera.

Fumum autem solum videbamus à terra erumpentem.

Cæterum tunc ego socios præmissi sciscitatum profectos. 20

Quinam viri essent supra terram pane vescentes,

Viris duobus electis, teritiū præconem unā comitem tradens

Illi iverunt egressi in plenam viam, qua currus utique

Ad urbem ab excelsis montibus deducebant sylvam.

Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aquam petenti 25

Filiæ forti Læstrygonis Antiphatae.

Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum

Fontes Ar-
tacia.

Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.

Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,

Quisnam eorum esset rex & quibus imperaret. 30

Illa valdè statim patris ostendit excelsam domum.

Illi vero postquā ingressi sunt inclytam domū ipsā mulierem

Invenerunt velut montis verticem, illā autē per horruerunt.

Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem

Antipha-
tes rex

Suum maritum qui certè illis intendebat sævam mortem :

35

Statim uno correpto sociorum, apparavit coenam,

Læstri-
gonum.

Duo verò ruentes fuga ad naves pervenerunt.

Cæterum ille clamorem excitavit per urbem, illi audientes
 Ibant fortes Læstrygones aliunde alius,
 Innumeri non hominibus similes, sed Gigantibus :
 Illi à petris gravibus lapidibus

5 Jaciebant: statim autē malus strepitus per naves excitatus est:
 Virorum pereuntium naviumque fractarum.

Tanquam pisces vero transfigentes tristes epulas ferebant.
 Dum illi hos perdebant profundum portum intra,
 Interea ego gladium acutum extraxi à fœmore,

10 Eo funes abscidi navis nigra prora,
 Statim autem meos socios excitatos jussi
 Incumbere remis, ut calamitatem subterfugeremus.
 Illi simul omnes incumbunt timentes mortem.

Libenter autem in pontum altas effugit petras

15 Navis mea: cæterum reliquæ densæ illic perierunt :
 Hinc autem ulterius navigamus tristes corde,
 Læti ex morte evitata postquam dilectos amisimus socios.
 Ætæam autem ad insulam pervenimus : ibi autem habitabat

Vlysses
 ad Circæ
 divertit.

Circe pulchricoma veneranda dea eloquens,

Germana soror prudentis Ætææ :

20 Ambo enim natæ sunt ex illustrante homines sole.
 Matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
 Hic verò in littore nave devenimus clam
 Navium capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.

25 Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
 Jacobamus pariter & labore & dolore animum macerantes.
 Sed quando certè tertiā diem pulchricoma perfecit aurora,
 Et tū ego meam hastam capiens & gladium acutum,
 Celeriter ab nave ascendi in speluncam.

30 Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
 Stabam autem speluncam in præruptam ubi conscendissem,
 Et mihi apparebat fumus à terra lata,
 Circes in ædibus per arbores densas & sylvam.
 Deliberabam autem deinde in mente & in animo

35 Proficisci, atque audire postquam vidi splendidum fumum.
 Sic autem mihi reputanti visum est satius esse,
 Primum proficisci ad navem celerem & littus maris,

Pran-

Αὐτὰρ εὖ πύχε βοῶν Διὶς ἄσπετος· οἳ δ' αἰόντις
 Φοίτων ἰφθίμοι Λαιρρυγῆες ἄλλοθεν ἄλλοι,
 Μυραίοι, ἐκ ἀνδρείων ἰοικῆτες, ἀλλὰ Γίρασι·
 Οἳ ῥ' ἀπὸ πετρῶν ἀνδραχθῆσι χερμαδίοισι
 Βάλλον. ἄφαρ ἢ κακὸς κῆναδος κτ' ἤσας ὀρώρει
 Ἀνδρῶν ὀδυμύων, ἡγῶν δ' ἄμμε ἀγρυμνῶν.
 Ἰχθυὺς δ' ὥς κείροντες, ἀτερπία δαΐτα φέροντο.
 Οφρ' οἱ θύς ὅλκεον λιμὲν πολυβοηγέειν ὤτος,
 Τοφρεῖ δ' ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἱεροσάμηνον ὦρ' ἢ μερῶ,
 Τῷ δ' ἀπὸ πείσματ' ἔκρηψα νηὶς κυανοπέπρωτο.
 Αἰψά δ' ἐμοῖς ἐπαρῶσιν ἐποτρυνώας ἐκίλευσε
 Εὐδαλίσιν κώπησ', ἵν' ὑπ' ἐκκακότητι φύρῃμι.
 Οἳ δ' ἄμμε πάντες ἀνέριψαν, δειπῶντες ὀλβερον.
 Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφίας φύγε πίστεως
 Νηὺς ἐμῇ· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλῆες αὐτόθ' ὄλοιντο.
 Εἶθ' ἢ πρῶτέρω πλοῖον ἀνταχθῆναι ἤτορ,
 Ἀσπυροὶ ἐκ θανάτοιο, φίλεις ὀλέσαντες ἐπαίρους.
 Αἰαίλῳ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐῖθ' ἢ ἴσας
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θιὸς, * αὐδήισσαι,
 Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήτιο.
 Ἀμφὺ δ' ἐκμαχάτῳ Φαισιμύροτι ἡλείοιο.
 Μητρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τῷ Ωκυανὸς τίκε παῖδα.
 Εἶθ' ἢ ἐκ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 Ναύλοχον ἐς λιμὲνα· καί τις θιὸς ἡμαρμένειν.
 Εἶθ' ἢ τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἡμεῖς καὶ δύο νύκτας
 Κείμεθ' ὁμοῦ κρημάτων τε καὶ ἄλγας θυμὸν ἰδοῖτες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμεῖς εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦν,
 Καὶ τίτ' ἐγὼν ἐμὸν ἔλχος ἰλὼν καὶ Φάσσανον ὅξυ,
 Καρπαλίμως ὦρ' ἢ νηὸς ἀνῆϊοι ἐς ἐξωπλίω,
 Εἵπως ἔργα ἰδοίμι βροτῶν, ἐνοπλίω τε πυτοίμῳ.
 Εἰμὺ ἢ σκοπῶν ἐς πυγαλοίστου ἀνελθῶν,
 Καὶ μοι εἰσάσσοτο κρηπὶς ἀπὸ χροῖος εὐρυοδείης,
 Κίρκης ἐν μεγάροισι, Διὶ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλῳ
 Μαρμεραλέα δ' ἐπῆτα κτ' φρένα καὶ κτ' θυμὸν
 Ελθεῖν ἡδὲ πυθιάδ', ἐπεὶ ἰδὼν αἴθοπι κρηπὶν.
 Ὡδὲ δὲ μοι φρονέοντι δαΐσσοτο κέρδοι εἶναι,
 Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θολὴν καὶ Ἰνα θαλάσσης,

Δῖπτον ἐπαίρουσι δὲ μέγα, πρὸς δὲ τι πυθιάδ.
 Αἴ· ὅτι δὴ χιδὸν ἦα κίων τοὺς ἀμφιπέδους,
 Καὶ τότε τίς με θιῶν ὀλοφύρετο μοῦνον ἴοντα,
 Οὐδ' ἄρ' ἐνὶ κίον ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτῶν

5 Ηκεῖν· ὁ μὲρ ποταμόνδε κατήϊεν ἐν τομῷ ὕληι,
 Πιόμην (δὴ γάρ μιν ἔχον μὲρ ἡελίοιο)
 Τὸν δ' ἐγὼ ἐκδοαίνοντα κατ' ἀκρῆσι μέγα ῥῶτα
 Πλήξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χαλκίον ἐξεπύρηνε.
 Καὶ δ' ἐπὶ σὺν κνήσιν μακρῶν, ἀπὸ δ' ἐκείνου θυμός·

10 Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χαλκίον ἐξ ὑπὲρ ἡλῆς
 Εἰρυσάμεν· τὸ μὲρ αὖθι κατεκλίσας ἐπὶ γαίῃ
 Εἵασα, αὐτὰρ ἐγὼ παρὰ σάκεα ῥῶπις τε λύγους τε
 Πῆσμαι δ' ὅσιν τ' ὄργων ἐν στήθεσιν ἀμφοτέρωθεν
 Πλήξαμεν, ζυγίοντα πόδας δεινοῖο πιδώρου.

20 Βλῶν ἡ * κατελοφάδα φέρον ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 καὶ ἔλκετο ἐν δόμῳ, ἐπεὶ ἔπει * ἦεν ἐπ' ὤμοιο
 Φάδα Σφείφει ἐπὶ ῥῆ, μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
 Καὶ δ' ἐσάλον πρὸς πύργῳ τοῖς ἀνέγκας δ' ἐπὶ πύργῳ

25 Μελιχίοις ἐπίεσι, ὡς περὶ αὐτὸν ἀνδρῶν ἔκαστον,

30 ὦ φίλοι, ἡ γὰρ * πῶς κατεδυστόμειδ', ἀκινύμενοι πρὸς,
 Εἰς αἵματόνδε, πρὶν μὲρ σιμῶν ἡμεῖς * ἐπὶ λῆν·

35 Αἴ· ἄγετ', ὅφρ' ἐν νῇ θοῇ βοῶσιν τε πόσιν τε.

40 Μνηστῆρας βρώμεν, μηδὲ πρυχόμεναι λιμῶν.

45 Ὡς ἰφάμεν· οἱ δ' ὡς ἐμοὶς ἐπίεσι πίπτοντο·

25 Ἰκ * καλυψάμενοι πρὸς δὲ αἰλὸς ἀπρυγέτοιο

30 Θηητὸν ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·

35 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

40 Χείρας νεψάμενοι πύργῳ ἐκρυδα δαίτῃ.

45 Ὡς τότε μὲν πρὸς πῶν ἡμεῖς ἐπὶ ἡλῆν κατεδύντα

30 Ημεῖς δ' αὖν μὲν κρεῖα τ' ἄσπεται καὶ μέν ἡδὺ.

35 Ημεῖς δ' ἐπὶ κατέδυν, καὶ ἐπὶ κρέφας ἤλθον,

40 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῶνι θαλάσσης.

45 Ημεῖς δ' ἐπὶ ῥηγμῶνι φαίνετο δακτύλος ἡώς,

50 Καὶ τότε ἐγὼν ἀνέμω θύμῳ μὲν * πᾶσιν ἱεπον,

55 Κέκλυτέ μεν μύθῳ κακῷ πρὸς πύργῳ ἐπαίρουσι,

60 ὦ φίλοι, ἡ γὰρ τ' ἰδμεν ὅπῃ ζῆφος, εἰδ' ὅπῃ ἡώς,

65 Οὐδ' ὅπῃ ἡλῆς φαεινὸς ἔστιν ἰὼν γαίαν,

Prandium socijs dare præmitteréque ad audiendum.

Sed quando já prope erā valdè ad navem utrinque agitatam,
Certè tum aliquis me deorū misertus est solum existentem,

Qui mihi excelsis cornibus cervum magnū in viam ipsam

Misit, qui ad flumen descendebat ad pascua sylvæ

Potaturus (certè enim ipsum ceperat vis solis)

Hunc ego egredientem per spinam medio tergo

Percussi, ipsum autem penitus hastile ferreum transijt.

Decidit autē in pulveres longū vociferās, & evolavit animus,

In hunc ego irruens hastam ferream ex vulnere

Extraxi: illam quidem illic reclinans in terra

Reliqui, cæterum ego avulsi virgutrâque viminâque

Fune ad ulnæ longitudinem benè torto undique

Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.

Descendi autem in cervice gerens ad navem nigram

Hasta innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero

Manu ferre altera, valdè enim magnum animal erat:

Dejeci autem ante navem, excitavi autem socios

Blandis verbis astando viros singulos,

O amici, nondum enim descendimus, tametsi tristes

In Plutonis ædes, antequam fatalis dies adveniret.

Sed agite quamdiu est in navi celeri cibúsque potúsque

Memores sumus escæ, neque vexemur fame.

Sic dicebam, hi celeriter meis verbis parebant.

Egressi autem ad littus maris irrequieti

Admirabantur cervum, valdè enim magna bestia erat,

Cæterum postquam oblectati sunt videntes oculis

Manibus lotis apparabant eximium convivium.

Sic tum quidem totum diem ad solis occasum

Sedebamus, comedentes carnes multas & vinum dulce.

Quando autem sol descendit, & tenebræ advenerunt,

Certè tum dormivimus in littore maris.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,

Et tum ego concione coacta sermone allocutus sum,

Audite meos sermones, mala etsi patientes socij,

O amici, non enim scimus ubi tenebræ, neque ubi aurora,

Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,

Neque

§

Vlysses
Cervum
configit.

10

15

20

25

30

35

Neque ubi refugit : sed consilium ineamus celeriter,
 Num quid adhuc sit consilij : ego verò non existimo esse.
 Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
 Insulam, quam pontus infinitus circumdat.

3 Ipsa verò humilis jacet. fumum autem in medio,
 Vidi oculis per arbores densas & sylvam.

Sic dicebam, his verò perculsum est amicum cor
 Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatae
 Cyclopisque violentiæ magnanimi viros devorantis.

10 Flebant autem valde uberes lacrymas profundentes,
 Sed nulla res succurrebat lugentibus.

Cæterum ego bifariam omnes fortes socios
 Numerabam, principem autem utrisque præbui.

Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo similis,

15 Sportes autem galea ferrea concussimus celeriter :

Cecidit autem fors magnanimi Eurylochi.

Festinabat autem ire, unà cum eo duo & viginti socij

Fientes : nos autem reliquerunt lugentes post eos.

Inveniebant autem in convallæ ædificatas ædes Circes

20 Politis lapidibus conspicuo in loco.

Circa ipsam autem lupi erant montani atque leones,

Quos illa dementarat, postquam mala pharmaca dedisset.

Neque illi irruerunt in viros, sed certè ipsi

Caudis longis ad blandientes assurgebant :

25 Quæadmodum quoties dominum canes è convivio proficiscentem
 Circumblandiuntur (semper enim adfert lenimenta animi)

Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones

Assultabant: hi vero timuerunt postquam viderunt gravia monstra.

Stabant autem in januis deæ pulchricomæ.

30 Circen autem intus audiebant cantillantern voc. pulchra,

Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum

Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt.

His verò sermonibus cœpit Polipœtès princeps virorum,

Qui mihi charissimus sociorum erat, maximèque venerationi,

35 O socij, intus sanè aliqua percurrentes ingentem telam

Pulchrè canit (pavimentum autem totum resonat)

Aut dea aut fœmina : quare pulsemus ocyus.

Οὐ δ' ὅπῃ ἀνείτα· ἀλλὰ φραζώμεθα ἄσπον
 Εἴ τις ἐτ' ἔσται μοῆψι· ἰὼ δ' ἐκ οἴομαι εἶναι.
 Εἶδον γδ', (κηπιὼν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 Νῆσον, τὼν πέλα πόντῳ ἀπείρατος ἐσφάνετα)
 Αὐτὴ ἣ χταμαλὴ κέεται, κηπὸν δ' ἐνὶ μέσση
 Ἐδραμεν ὀφθαλμοῖσι· Διὰ δρυμὰ πυκνὰ κ' ἔλλω.
 Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν ἣ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 Μνηστῆρσι δ' ἔργων Λαιρρυγῆος Ἀντιφάτῃο,
 Κύκλωπος τε βίης μεγαλήτορος * ἀνδρὸς φάρισιο.
 Κλαίον ἣ λιγάν, θαλερὸν * κτ' δάκρυ χέοντες.
 Ἀλλ' ἔ γάρ τις πεῖρξις ἐγένετο μερμηρόισιν.
 Αὐτὴρ ἰὼν δι' ἅα πάντας ἐκνήμιδας ἐπαίετος
 Ηοίεμιν, ἀρχὸν ἣ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσας.
 Τῶν μὲν ἰὼν ἤρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοδῆς.
 Κλήετος δ' ἐν κωῖνῃ χαλκῆρ' ἐπὶ πλοῦρ ἄκη.
 Ἐκ δ' ἦτορ κλήετος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 Βῆ δ' ἵσται, ἄμμε τῷ γε δῶα κ' εἴησ' ἐπαίεσι
 Κλαίοντες· κτ' δ' ἄμμε λίπον γρόοντας ὀπίσθιν.
 Εὖρον δ' ἐν βήεσσι πετυγμένα δώματα Κίρκης
 Εἰσιτοῖσι λαίσσιν ἐπεισκέπτεν ἐνὶ χώρῳ.
 Ἀμφὶ δέ μιν λυγροὶ ἦσαν ὀρέσθρι, ἠδὲ λείοντες,
 Τοὺς αὐτὴ κατεφίλει, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 Οὐδ' οἶγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα ὄϊα
 Οὐρῆσι μακρῆσι πελοσπαίνοντες ἀνέσαν.
 Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κωῖς δαίτηθεν ἰόντα
 Σαῖνωσ' (αἶει γάρ τε φέρει μολύγματα θυμῷ)
 Ὡς θύς ἀμφὶ λυγροὶ κροσσέωνυγες ἠδὲ λείοντες
 Σαῖνον. ὧ δ' ἰδδὲ τιν' ἔπει ἴδον αἰνὰ πύλωρ.
 Ἔσαν δ' ἐνὶ θύρῃσι θιάς καλλιπλοκάμιοι·
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκρουσιν αἰεδδύσης ἐπὶ καλῇ.
 Ἰσὲν ἐπιχορμῆς μέγαν, ἄμβροτον, οἷα θιάνων
 Λιπέει τε κ' χαλάντα κ' ἀγλαὰ ἔργα πέλοντα.
 Τοῖσι ἣ μετῶν ἤρχη Πολίτης ὄρχαμεθ' ἀνδρῶν,
 Ὅς μοι κήδιστος ἐταρὼν ἴω, κιδνότατός τε.

Ο φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐπιχορμῆς μέγαν ἰσὲν,
 Καλὸν αἰοδιφεί (δαπνὸν δ' ἅπαν ἀμφὶ μέμυκεν)
 Ἡ θιός, ἡ γυνή, ἀλλὰ φησὶν ἡμεῖς ἄσπον.

5

26. αἰδρ
 οφείτω
 10 26.
 κατε-
 δακρυ
 χέοντες

15

20

25

30

35

Ως αἶ

- Ως ἄρ' ἐφώνησεν· οἱ δ' ἐχθρήσαντο καλειῶτες.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελθῶσα θύρας αἶξε φαεινὰς,
 Καὶ χεῖρ' οἱ δ' ἄμχα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποιτο.
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινε, οἷσά μιν ὄδ' ὅλον εἶναι.
- 5 Εἴσι δ' εἰσαγαγῶσσι κτ' κλισίαις τε θρόνοις τε
 Ἐν δὲ σφιν τυρῶν τε καὶ ἄλφειται καὶ μέλι χλωρὸν
 Οἶνον παραμυθία σκῆψα· αἰέμιση γ' οἷον
 Φέμεμεν λυγρ', ἵνα πείσῃ λαθρίατο πατρὸς αἴης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκεν τε καὶ ἔκποιον, αὐτὴν ἔπειτα
- 10 Ράδδω πεπληγῆα κτ' συφίοισιν ἔργον.
 Οἱ γ' ὅσων μὲρ ἔχον κεφαλῶς φονίῳ τε δέμας τε,
 Καὶ τείρας· αὐτῆρ' οὖν ἑὸν ἔμπεδος, ὡς ὅπαιρος παῖ.
 Ως οἱ μὲν κλαίοντες ἔρχατο· τοῖσι γ' Κίρκη
 Πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανος ἔββαλε, καρπὸν τε κορυφῆς.
- 15 Ἐδμήρῃαι, οἷα σύες χαυμοιυάδες αἶν' ἔδουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοῶν ἐπὶ νῆα μελαίναν,
 Ἀχιλῆϊν ἱππέων ἐρίων καὶ ἀδευκία πότμον·
 Οὐδέ τι σφάλλει δυνάτο ἵππος, ἱμῶδες παῖ.
 Κῆρ ἄχει μεγάλην βεβωλημὴν· ἐν δὲ οἷός σ'
- 20 Δακρυόφιν πίμπλῃσσι, γόνι δ' αἶστο θυμῶς.
 Αἶψ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερίοντες,
 Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἱππέων κατέλεξεν ὄλιθρον,
 Ἡρμῶν ὡς σκέλευς, αἶνὰ δρυοῦ φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·
 Εὐθρόμῳ ἐν βήσσησι τετυμῆρα δώματα καλὰ
- 25 Ξιστίσιν λαίεσσιν, ὥρεσσι πῖπτον ἐνὶ χώρῳ.
 Ἐνθα δὲ πε μέγαν ἵσεν ἐπιχρημύη λίγ' αἰοδιν,
 Ἡ θεὸς, ἥτις γυνή· τοὶ δ' ἐφθρήσαντο καλειῶτες.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελθῶσα θύρας αἶξε φαεινὰς,
 Καὶ χεῖρ' οἱ δ' ἄμχα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποιτο.
- 30 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσά μιν ὄδ' ὅλον εἶναι.
 Οἱ δ' ἄμ' αἰσώθηται ἀοχαῖς, ἐδὲ πες αὐτῶν
 Ἐξιφάνη· δνερὸν γ' ἐχθρήσαντο ἰσκαπίαζον.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ παρὶ μὲρ ξίφος ἀργυρόηλον
 Ὀμῶϊν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ γ' τόξα·
- 35 Τοὶ δ' αἰψ' ἑλὼγα αὐτῶν ὅδ' ἠγῆται.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλίσσεται γυῶν,
 Καί μ' ὀλοφνέμεν· ἔπειτα πῖπρῃσιν περσύνει.

Sic sanè suavit, illi verò pulsarunt vocantes.
 Illa continuò egressa januas aperuit pulchras,
 Et invitabat, illam unà omnes imprudenter sequebantur :
 Eurylochus autem remansit suspicatus fraudem esse.
 Sedere fecit introductos per sediliâque thronosque,
 Ipsi autem caseûmque & farinam & mel dulce,
 Vino pramnio immiscuit : commiscuit autem pani
 Venena nocentia, ut prorsus obliviscerentur patriæ terræ.
 Cæterum postquam porrexítque & ebiberunt, statim deinde
 Virgula percutiens intra haras conclusit.

Illi suum habebant capita vocésque corporâque.

Et setas : cæterum mens erat firma ut antea.

Sic hi quidem flentes conclusi sunt : his autem Circe

Apposuit glandé ilicis & quercuû fructumque comi arboris,

Edere, perinde ac sues humi cubantes semper edunt.

Eurylochus autem continuò venit celerem ad navé nigram

Nuncium de socijs relaturus, & amarum fatum.

Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,

Cor dolore ingenti percussus : in ipso autem oculi

Lacrymis implebantur, luctum verò augebat animus.

Sed cum tandem omnes instamus interrogantes,

Tum aliorum sociorum commemoravit exitium.

Ivimus ut jusseras per sylvas inclyte Ulysses,

Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras

Politis lapidibus conspicuo in loco.

Illic quidem magnam telam percurrrens stridulè canebat,

Seu dea seu mulier, hi vero loquebantur vocantes,

Illam continuò egressa januam aperuit pulchram,

Et vocabat : simul omnes illam imperitia sequebantur.

Cæterum ego substiti existimans dolum esse,

Illi simul evanuerunt confertim, neque quisquam eorum

Apparuit, diu autem desidens animadvertēbam.

Sic ait: cæterum ego quidem gladiū argent. clavis confixum

Humeris apposui, ingentem, ferreum, circum autem arcum:

Illum continuò jussi eandem viam monstrare.

Cæterum ille utraque prehensus precabatur genibus,

Et me lugens verbis alatis alloquebatur,

Circei
Pharmac
co in poc

15
cos veni
tuntur
Ulyssia
socij.

20

25

30

35

Ne me due illuc invitum ô generose, sed desere hic.
 Novi enim quod neque ipse redibis, neque quenquā aliorum
 Abduces tuorum sociorum : sed cum illis ocyus
 Fugiamus : adhuc sanè effugere poterimus nūquā fatum.

- 5 Sic ait : cæterum ego ipsum excipiens alloquebar,
 Euryloche, certè quidem tu mane illic, hos in loco
 Edens & bibens cavam apud navem nigram :
 Cæterum ego vadam, ingens autem mihi adest necessitas.

Sic fatus, ab nave ego discedebam, atque mari.

- 10 Sed cum jamjam pergens sacras per valles
 Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
 Ibi mihi Mercurius aurea virgula obviam venit
 Incedenti ad domum, adolescenti viro similis
 Primùm pubescenti, cujus gratiosissima est pubertas.
 15 Manui mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,
 Quorsum ô felix per tesqua incedis solus,
 Locorū ignarus nimirum? socij autem tibi illi Circes ædibus
 Clauduntur, qui ut sues benè munito latibulo in habitantes
 An hos liberaturus huc venis? neque te puto

- 20 Ipsum rediturum esse : manebis autem tu ubi utique alij.

Mercurij
 remediū
 contra
 Circes
 pharma-
 ca.

Sed agè certe te ex malis soluam atque servabo :
 Accipe hoc remedium bonum quod habens ad ædes Circes
 Vade, quod sanè à capite avertet malum diem :
 Omnia autem tibi dicam perniciosā consilia Circes.

- 25 Apparabit tibi potionem, mittet verò venena in panem :
 Sed neque sic incantare poterit, non enim permittet .
 Remedium eximium quod tibi dabo : dicam verò singula.

Quando Circe te percutiet prælonga virga,
 Tum sanè tu gladio acuto extracto à foemore,

- 30 In Circen irue. perinde atque interficere cupiens.
 Illa te submitescens invitabit ad concubitum :
 Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
 Ut tibi solvâtque socios, ipsum téque benignè excipiat :
 Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,
 35 Ne ullum tibi ipsi detrimentum malum paret aliud,
 Ne te nudatum imbellem & invirilem faciat.

Moly
 herba.

Sic certè loquutus præbuit remedium Mercurius,

Ex

Μή μ' ἄγε κείσ' αἰκνύται διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτῷ.
 Οἶδ' αὖ γ' ὥς ἔτ' αὐτὸς ἐλευσέαι, ἔτι τι ἄλλοι
 Ἀξίεις πῶν ἱππέων· ἀλλὰ ξυῶ ἔϊσδ' οἱ ἦτορ σον
 Φεύγω μιν· ἔπ' γὰρ κεν αἰλύξαι μιν κηκὸν ἤμαρ.

Ὡς ἔφατ' αὐτῆς ἐγὼ μιν ἀμειβομένη· προσέειπεν,
 Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ χώρῃ
 Εὐδων καὶ πίνων κρήνη παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἰμι, κρηστὴρ δὲ μοι ἔπλετο ἀνάγκη.

Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὶς ἀνήϊον ἠδὲ γαλάσσης.

Ἀλλ' ὅτ' ἡ δὴ αἶψ' ἐμειλόντων ἱὸν ἱερὸς ἀνὰ βήσσας
 Κίρκης ἔξισθ' πολυφάρμακον εἰς μέγα δῶμα,
 Εἵηται μοι Ερμείας χρυσόρραπις ἀντιβόλησεν
 Ερχομένη πρὸς δῶμα, νηλυῖν ἀνδρὶ ἰοικῶς
 Πρῶτον ὑπνώτη, τῷ περ χαλκιστάτῃ ἦτορ.

Εἰτ' ἄρ' αὖ μοι φῦλ' αἰεὶ, ἐπεὶ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζέ.

Πῇ δ' αὖτ' αὐτὸς δύνῃσι δὲ ἄκραις ἔρχεται οἷον,

Χώρου αἰδέας ἰών· ἵταρσι δὲ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης

Ερχαται, ὥς τε σύς τις πυκνὰς κευθμῶνας ἔχοντες.

Ἡ τοὺς λυσόμενοι διὐρ ἔρχαι· ἔδδ' οἱ σὺ φημί

Αὐτὸν νοσήσειν, μῦθους ἧ σὺ ἔνθα περ ἄλλοι.

Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ κηκῶν ἐκλύσμεναι ἠδὲ σπείωσω.

Τῇ τόδ' ἐφάρμακον ἐθλόν, ἔχον· δ' εἰς δῶματε Κίρκης

Ερχεν, ὅ κεν τοι κρητὸς· ἀλλὰ κήσει κηκὸν ἤμαρ.

Πάντα δὲ τοι ἐρέω ὁλοφώϊα δύναι Κίρκης·

Τεύξει τοι κυκίῳ, βαλῆει δ' ἐνὶ φάρμακον σίτην·

Ἀλλ' ἔδδ' ὥς ἡλῆσαι σὺ δυνήσεται· ἔ γ' ἰάσει

Φάρμακον ἐθλόν ὅ τοι δώσω· ἐρέω ἧ ἔκαστα·

Ὅπως ποτὶ κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ παρήμεναι ῥάβδῳ,

Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἱρυσάμεναι παρὰ νηὶ μερῶν,

Κίρκη ἱπαίξαι, ὥς τε κλέμεναι μῦθαιόνων.

Ἡ δὲ σ' ὑπερδδείσασα κελύσεται ἐν νηδύνῃ.

Εἵηται σὺ μεκέτ' ἔπειτ' ἀπαυήϊαδ' ἦτορ ἐνὶ νῆϊ,

Ὀφρα καὶ τοι λύσῃ σ' ἱππεύς τις αὐτὸν τι κημίσῃ·

Ἀλλὰ κέλευθαί μιν μακρόθεν μέγας ὄρκον ὀμόσσειν.

Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κηκὸν βελευσόμεναι ἄλλο,

Μή σ' ἀπὸ γυμνωθέντα κηκὸν καὶ αἰνύορα δαίη.

Ὡς ἄρ' αὖ φωνήσας πόρτι φάρμακον Ἀργεφόντης,

Εκ γαίης ἐρύσας, καὶ μορφύσιν αὐτῆς ἰδίζεν.
 Ρίξῃ μὲν μέλαν ἔσπε, γαλακτι ᾧ ἐκελον αἶγες·
 Μῶλυ δὲ μιν καλέεσι θεοὶ χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσῃ
 Ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τι πάντα διώσασται.

- 5 Ἑρμείας μὲρ ἔπειτ' ἀπίθη ὥρως μακρὸν Ὀλυμπον,
 Νῆσιν αἰνὴ ὑλήισαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματι Κίρκης
 Ηἴα, πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 Ἔσκεν δ' εἰνὶ θυρήσι θεῆς καλλιπλοκάμῃο.
 Εἴπατο γὰρ ἐβόησα, θεὰ δὲ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.

- 10 Ἡ δ' αἶψ' ἐξελεύσατο θυρῶν ὥϊξι φαεινὰς,
 Καὶ κέλε, αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μύλῳ ἀκηχήμεν' ἦτορ·
 Εἴσι δὲ μὲ εἰσιζαγῶσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυρῆλῃ,

28. δέ. Καλῶ δαιδάλειε· ἰσὺν ᾧ ἱερῶν ποσὶν ἦεν.
 πα' Τεῦξε δὲ μοι κυκλῶ χρυσέῳ * δὲ παῖ ὄφρα ποίμαι

- 15 Ἐν δὲ τι φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέεισ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε, καὶ ἔκπιον, ἔδδ' μ' ἐθέλξεν,
 Ράϊδά μ' ἐπιπληγῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' οὐόμαζεν,
 Ἐρχομαι ὡς συφεόνδε, μετ' ἄλλων λίξον ἱταίρων.

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺν ἱερυσσάμεν' ὡρῶα μῆροσ',

- 20 Κίρκη ἐπηΐξα, ὥς τε κλάμρα μδραίνων.
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπιδραμει, καὶ λάβει γυνῶν,
 Καὶ μὲ ὀλοφρευμένοη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήης;
 Θάυμά μ' ἔχθ' ὡς ἔπιν' τὰδε φάρμακ' ἐθέλχης.

- 25 Οὐδὲ γὰρ ἔδδ' τις ἄλλ' ὡς ἀνὴρ τὰδε φάρμακ' αἰέτλη
 Ὅς κε πῆν, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 Σοὶ δὲ περὶ ἐν στήθεσσι ἀκμήλητος νόος ἐστίν·
 Ἡ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
 Φάσκεν ἐλιύσας χρυστέρραπας Ἀργειφόντης,

- 30 Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θυγῆ (αὐὴν) μελαίνῃ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κελιά μιν ἄορ θεο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιθέσμεν, ὄφρα μιν γέντι
 Εὐνῇ καὶ φιλότῃ, πεπνυγμένῃ ἀλλήλοισιν.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν' ὡρῶαίεμι,

- 35 Ὡς Κίρκη, πῶς γάρ με κέλε (αὐὴν) ὥσπιον εἶναι;
 Ἡμοὶ σὺς μὲρ ἔθηκες ἐνὶ μεγάροισιν ἱταίρεν.
 Ἀντὶν δ' ἐν γαίᾳ ἔχουσα, δόλοφρονέεσσι καλέεις

Ex terra evulsum, & mihi naturam ejus commonstravit.

Radix quidem nigra erat, lacti quidem similis flore,

Moly autem ipsum vocant dii : difficile autem effossu

Viris utique mortalibus, dii autem omnia possunt.

Mercurius quidem discessit ad magnum Olympum,

Insulam in sylvosam, ego autem ad domum Circes

Ibam : multa autem mihi cor cogitabat eunti.

Constici autem in januis deæ pulchricomæ :

Ibi stans vocavi, dea autem meam exaudivit vocem.

Illa statim egressa januas aperuit splendida,

Et invitabat : cæterum ego sequutus sum tristatus corde :

Collocavit autē me introductū in throno arg. clavis munito

Pulchro, fabrefacto, scabellum verò sub pedibus erat.

Adornavit autem mihi potionem aureo poculo ut biberem.

Intus pharmacum misit mala meditans in animo.

Cæterum postquam dedit & ebibi, neque sic me demulsit

Virgula feriens verbūque dixit & proloquuta est.

Abi nunc in haram, cum alijs cuba socijs.

Sic ait, ego autem gladium acutum stringens à fœmore

In Circeon irruī, tanquam occidere moliens.

Illa verò magnum exclamans subtercurrit, & prendit genua,

Et mihi plorabunda verba volatilia dixit.

Quis ? cujas es hominum ? ubi tibi urbs atque parentes ?

Stupor me tenet, quòd non, bibens hæc venena, mutatus es.

Minimè enim quisquam alius vir hæc venena sustinuit,

Quicumque hauserit & primum transmisit septum dentium.

Tibi verò aliqua in pectoribus immutabilis mens est :

Nimirum tu Ulysses es versutus, quem mihi semper

Prædixit venturum aurea virga utens Mercurius,

Ex Troja reversum celeri cum nave nigra.

Sed agè certè in vaginam gladium pone, nos verò deinde

Lectulum meum conscendamus, ut commixti

In lecto & amicitia, confidamus invicem.

Sic ait, cæterum ego ipsam excipiens alloquebar,

O Circe, quo pacto me jubes tibi mansuetum esse,

Quæ mihi sues quidem fecisti in domibus socios,

Ipsum autem hic detinens dolos agitans jubes

10

Vlysses
ad Circe
ingreditur.

15

20

25

30

Vlysses
Circeon

35
alloquitur.

Ad thalamum ire, & tuum conscendere cubile,
 Ut me nudatum imbellem & inutilem facias :
 Nec sanè ego volo tuum conscendere lectum,
 Nisi mihi sustineas dea magnum juramentum jurare,
 5 Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.

Sic dicebam : illa continuo juravit ut jussi.

Cæterum postquam juravit & perfecit jussurandum,
 Tum ego Circes conscendi pulchrum lectum :
 Ancillæ autem interea quidem intra domum satagebant

10 Quatuor quæ ei domi administræ erant
 Natæ autem hæ erant ex fontibus & à sylvis,
 Et ex sacris fluminibus, quæ ad mare profluunt :
 Harum una quidem injecit thronis stragula pulchra
 Purpureà supernè, infernè lintea tenuia subjecit

15 Altera verò ante toros extendit mensas
 Argenteas, his autem apposuit aureas lanceas,
 Tertia verò in cratere mellisfluum vinum miscebat
 Dulce in argenteo, distribuit autem aurata pocula.

Quarta verò aquam ferebat, & succendit ignem
 20 Magnum sub tripode magno, calefiebat autem aqua.
 Cæterum postquam efferbuit aqua in splendido ahenò,
 In labrum me collocatum lavit ex tripode magno
 Suaviter fusa aqua per caputque & humeros,
 Ut mihi laborem animum rodentem demeret membris.

25 Porro postea lavit & unxit pingui oleo,
 Chlœnam mihi pulchram circum induit atque tunicam.
 Collocavit autem me introductum ad thronum argenteum
 Pulchrum, fabrefactum, scabellum autem sub pedibus erat.
 Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens

30 Pulchro aurato super argenteo lebetes
 Ad lavandum, juxta autem politam extendit mensam,
 Panem autem veneranda proma apposuit ferens,
 Edulijs multis apposisis gratificata ex præsentibus.
 Edere autem jussit, meo autem placuit animo :

35 Sed sedebam alia cogitans, mala autem providebat animus.
 Circe autem ut agnovit me sedentem, neque ad cibum
 Manū extendentem, gravem autem me dolorem habentem,

Propè

Ες θάλαμον τ' ἵσταμαι, καὶ σῆς ἐπιθήμηναι εὐνῆς,
 Οφραῖ με γυμνωθῆνται, κακὸν καὶ ἀνύωστα θείης·
 Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐτίλοιμι τῆς ἐπιθήμηναι εὐνῆς,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γε θεὰ μάχαν ὄρεον ὀμόσσαι,

Μή μοι αὐτὰρ πῆμα κακὸν βελευσέμεν ἄλλο.

5

Ὡς ἐφάμεν· ἡ δ' αὐτὴ κ' ἀπαμυνεῖν ὡς ἐκέλευεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀμοσέν τε τελευτήσων τε τὸν ὄρεον,

Καὶ τίτ' ἔγωγ' Κίρκης ἐπὶ βῶα φεικαλλέειν εὐνῆς·

20. τίως

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα καὶ κεινὰ ἐν μεγάροισι πίνοντο

μῦθ.

Τίος κρις, αἱ οἱ δῶμα κατεδρήσειρα ἴασι,

10

Γίνονται δ' ἄρα καὶ γ' ἐκ τε κελύων, ἀπὸ τ' αἰσέων,

Εκ δ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἀλαδὲ πρὸς ἑσπέρην·

Τάων ἢ μὲν ἔδαλλε θρόνοις ἐν ῥήμα καλῷ

Πορφύρεα καὶ ὑφ' ὅσων, ὑπὲρ ἧς ἢ λίθ' ὑπὲρ δαμνῶν

Ἡ δ' ἐπὶ ῥα πρὸς πύργῳ θρόνων ἐτίτανε τροπέζας

15

Ἀργυρίας, ἐπὶ δὲ σφί πῖθαι χρύσεια κείναι·

Ἡ δὲ τρίτῃ κρητῆρα μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα

Ἡ δὲ κὺν ἀργυρίῳ, τίμει ἢ χρύσεια κύπελλα·

Ἡ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε

Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἱαίνετο δ' ὕδωρ.

20

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἔισσιν ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ,

Εἰς ῥ' ἀσπείμηναι ἔσπεσε, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,

Θυμῆρες κροτάσματα καὶ κροτῆς τε καὶ ὤμων,

Οφραῖ μοι ἐκ κρόματι θυμωφρόσφι εἴλετο γῆον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ λῶσιν τε, καὶ ἔχουσιν λίπ' ἐλαίῳ,

25

Ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἡ δὲ χιτῶνα·

Εἶσι δὲ μ' εἰσαγαγῆσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροῦλῳ,

Καλῷ, δαιδαλίῳ· ὑπὸ ἢ θρῶνός ποσὶν ἦεν.

Χίρυντα δ' ἀμφίπολος ἀσπέρῃ ἐπέχευε φέροντα

Καλῇ, χρυσοῇ, ὑπὲρ ἀργυρείοιο λίθῃ·

30

Νίψασθ' ὡς ἔστιν ἐξελὼν ἱπποῦσσι τροπέζας·

Σίτοι δ' αἰδοῖναι πεμνὴν παρὶ γῆκε φέροντα,

Εἶδωτα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαλκίζοντα παρὶόντων.

Εὐδμήμην δ' ἐκέλευεν· ἔμψ' δ' ἐχ' ἑλὼντα θυμῷ·

Ἀλλ' ἤμην ἀλοφροσύνην, κακὰ δ' ὅσσ' ἐπὶ θυμῷ.

35

Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμψ' ἤμηνον, ἐδ' ἐπὶ σίτῳ

Χείρας ἐκέλευεν, συμαρὸν δὲ με πίπτος ἔχοντα.

Αγχι περιπαδὼν ἵπτα πτερόεντα ποσειδάων.

Τίφθ' ἤτις Οδυσσεύη κατ' ἄρ' ἔζισα ἵπτες ἀναιδῶν,
Θυμὸν ἰδὼν; βρώμεκ δ' ἔχ' ἄπλιν καὶ δὲ ποτῆτες;
Ἡ πιά που δόλον ἄλλον οἶσα, ἐδὲ π σι χεῖρ

5 Δι' ἡμῶν ἤδη γάρ ται ἀπώμεντα καὶ πτερόν' ὄρεον.

Ω; ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπε,

Ω Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὅς σε αἰσιμὸν εἴη,

Ἥλιν τλαίῃ πάσσοι' ἰδὴ τυτὸν ἠδὲ ποτῆτον.

Πρὶν λύσασθ' ἐταίρους κῆ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδύσθαι;

10 Ἀλλ' εἰ δὴ πρὸς φρεσσὶ παῖν φαγῶν τε καλῦεις,

Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω εἰρήνης ἐταίρους.

Ὡς ἐφάμην· Κίρκη δ' ἐν μεγάροιο βεβήκει

Ραβδὸν ἔχουσ' ἐν χεῖρ', ἦρχας δ' αἵματι σφίγγει·

Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἰοικέτας ἐννιάροισιν.

15 Οἱ μὲρ ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δ' αὖτ' αὐτῶν

Ερχομένη ποσειδάϊφιν ἐκίστη Φαίμακρον ἄλλο·

Τῶν δ' ἐν μὲρ μελίαν τέλχες ἔρρεον, ἅς πρὶν ἔφυσσε

Φαίμακρον ἐλόμμεν, τέ σφιν πάρε πότνια Κίρκη·

Ἀνδρες δ' αἰψ' ἰγνόντο νειώτρῳ ἢ πάτρῳ ἦσαν,

20 Καὶ πολὺ καλλίστες κῆ μέϊζονες εἰσοράασι.

28. μ' Εγνωσαν δὲ * με κείνοι, ἔφω τ' ἐν χερσὶν ἔχουσ·

28. κ' Πᾶσιν δ' ἡμετέροις ὑπὲρ γῆς, ἀμφὶ δ' ὀδῶμα

28. κ' Σμερδαλίον * κηνάβει, θεὰ δ' ἐλάσσει κῆ αὐτῇ.

28. κ' 1. Η δὲ μεν ἄγχι σῶσα ποσειδάων δία θεῶν,

25 Διογαῖες Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,

Ερχο νῦν ἐπὶ νῆα ἰοὺν κῆ θῖνα θαλάσσης·

Νῆα μὲρ ἄρ' ἀμπερωτων ἐρύσσετε ἢ πτερόεντα,

Κλήματα δ' ἐν στήθεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντας·

Αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι, κῆ ἄγειν εἰρήνης ἐταίρους.

30 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμμεν' ἐπιπέψμεν θυμὸς ἀγαθός.

28. κ' Β' ὡ δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα ἰοὺν κῆ θῖνα θαλάσσης·

28. κ' Εὐρεν' ἐπ' ἐπὶ νῆι ἰοὺν εἰρήνης ἐταίρους

28. κ' Οἵ κ' ἐλ' ολοφροδύμεν, θαλάσσης * κ' δ' αἰεὶ χέοντας.

28. κ' Ὡς δ' ὅττω ἀγροῦλοι πόρτες ἀεὶ βῆς ἀγροῦ

28. κ' 35. Ελθόντας ἐς κὸς πορτὴν, ἐπ' αὖ βοτάνης κρητῶνται,

28. κ' Πᾶσαι ἄμα * Κλαίρουσιν ἐναντία· ἠδ' ἐπὶ σπηλαίῳ

28. κ' 35. ἰχθῶν, ἀλλ' ἀδινὸν μενέμεναι ἀμφὶ θύρας

Propè astans verba volatilia dixit,

Quid sic Ulysses sedes similis muto

Animū macerans? cibum autem non attendis neque potum?

An aliquem certè dolum alium times: neque vero te oportet

Timere, jam enim juravi forte juramentum.

Sic ait: cæterum ego ipsam excipiens dixi,

O Circe quis sanè vir, qui æquus & justus sit

Prius audeat gustare cibum atque potum,

Antequam redimantur socij & in oculis videantur?

Sed si sanè benigna bibere edereque jubes,

Solue, ut palàm videam dilectos socios.

Sic dicebam: Circe autem ex ædibus transibat

Virgam tenens in manu, januas autem aperuit haræ:

Exegit porcis similes novennibus.

Illi quidem continuò stabant contrarij: illa autem per eos

Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.

Horū quidè è membris pili defluebant, quos antè produxerat

Pharmacum perniciosum, quod ipsis dederat Circe.

Viri autem continuò reddebantur juniores quā antea fuerant

Et multo pulchriorésque & majores aspectu.

Agnoverunt autè me illi, atque hæserunt in manibus singuli:

Omnibus antè jucundus subortus est luctus, per domū autè

Horrendum resonabar: dea verò miserta est & ipsa.

Illa autem prope me stans loquuta est diva dearum,

Generose Laërtiade multiscie Ulysses,

Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris:

Navem quidem omnium primū subducite ad continentem:

Facultates verò in speluncis abscondite armæque omnia,

Ipse autem statim revertere: & adduc dilectos socios.

Sic ait: cæterum mihi persuasus est animus generosus.

Festinabam ire ad navem celerem & littus maris.

Inveni deinde juxta navem celerem & littus maris

Miserabiliter lugentes, uberes lacrymas profundentes.

Ut cum in agro degentes buculæ, circa vaccas armentarias

Venientes ad mandram, postquam herba saturæ sunt,

Omnes simul ludunt oppositæ, neque ipsa stabula

Detinent, sed indefinenter mugientes circum currunt

Circe
Ulysses
alloquitur.

15
Circe
Ulyssis
socios
restituit
pristinæ
formæ.

Ulysses
redit ad
navem.

Matres : sic me illi postquam viderunt oculis,
 Lacrymantes circumdabant: videbatur autem ipsorū animus
 Sic esse veluti in patriam venissent & urbem suam
 Asperæ Ithacæ, ubi nutriti sunt atque nati :

- 5 Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,
 Tibi quidem redeunti, generose sic gratulamur,
 Perinde atque si in Ithacam venissemus patriam terram,
 Sed agè aliorum sociorum narra interitum.

Sic dicebant : cæterum ego alloquebar blandis verbis,
 10 Navem quidem omnium primum subducamus in litus,
 Bonaque in speluncis recondamus armentaque omnia :
 Vos autem accelerate me unà universi sequi,
 Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
 Bibentes & comedentes : copiosum victum habentes.

- 15 Sic dicebam : illi celeriter meis verbis obediebant,
 Eurylochus autem solus mihi detinebat omnes socios,
 Et ipsos alloquutus verba celeriter proloquutus est,
 Ah miseri quò ibimus ? quid mala desideratis ista,
 Circes ad ædes descendere ? quæ omnes

20 Aut sues aut lupos reddet, aut leones,
 Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
 Sic sanè Cyclops fecit, quando ejus ad stabulum venerunt
 Nostri socij, cum audax sequutus est Ulysses.
 Hujus enim etiam illi insipientia perierunt.

- 25 Sic ait : cæterum ego in mente deliberabam
 Extracto gladio ob longo à fœmore,
 Ei abscisso capite, ad solum deijcere,
 Etiam si valdè consanguinitate me attingeret, sed me socij
 Mollibus verbis continuerunt aliundè alius,
 30 O generose hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
 Hic juxta navem manere & navem custodire,
 Nobis autem dux esto sacram ad domum Circes.

Ulysses socios ad Circeam ducit. Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari,
 Neque quidem Eurylochus cavā apud navem relinquebatur,
 Sed sequebatur : timuit enim meas asperas minas.

- 35 Interea verò alios socios in ædibus Circe
 Studiosè lavitque & unxit pingui oleo,

Circum

Μητῆρας· ὥς ἐμὶ καῖνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Δακρυόεντις ἔχυντο. δόκησι δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 Ὡς ἔμην ὡς εἰ πατεῖδ' ἰχίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
 Τρηχίης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτρεφον ἡδ' ἐγόνοντο.

Καί μ' ἐλοφύρομενοι ἔπειτα πλερόντι παρσηύδων,
 Σοὶ μὲν νοσήσῃσι διοτρεφίς ὥς ἐχάρημεν
 Ὡς εἴτ' οἷς Ἰθάκῃ ἀφικόμεθα πατεῖδα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἄγε πῶν ἄλλων ἐπαίων κρατέλεξον ὅλεθρον.

Ὡς ἔφασκε αὐτὰρ ἔγῳ παρσηύδων μεγαλαγρίαῖς ἐπίεσιν,
 Νῆα μὲν ἄρ' ἐπὶ πᾶσι πρῶτον ἐρύσσομεν ἥ κεν ἐρῇδι.
 Κλήμαθ' ἔ' ἐν αἰήσῃσι πηλοσσομεν, ὅππῃ τε πάντες.
 Αὐτοὶ δ' ὅτ' ἐρώμεθα ἱμῶι ἄμφοι πάντες ἐπιπῶ,
 Ὀφρα ἴδῃδ' ἐπαίρους ἱερεῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπισπῆνόν γ' ἔχουσιν

Ὡς ἐφάμεν· οἱ δ' ὦκα ἱερεῖς ἐπίεσιν πίπτοντο.
 Εὐρύλοχος δὲ μοι οἷον ἐρύκασι πάντας ἐπαίρους,
 Καὶ σφείας φωνήσας, ἔπειτα πλερόντι παρσηύδα,
 Ἀδελφοὶ πόσ' ἔμην; τί κακῶν ἰμείρετε βούτων,
 Κίρκης ἔ' ἐμὲ μέρμερον κρατεβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
 Ἡ σὺς * ἢ ἔλκευς ποιήσεται, ἢ ἐλίοτας,
 Οἳ κεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,
 Ὡς περ Κῦκλῳ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσωλοι ἴκητο
 Ἡμέπερι ἔπαυρι, ζῶν δ' ὁ Φρυγῶν ἦπιτ' Ὀδυσσεύς.
 Τέτρε γ' οὐ καίνοι ἀπαιδαλίγησιν ὅλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγνω μετ' ἔφρασι μερμήριζα,
 Σπῆσας ἀμύνειν ταινύηκεσσι παρσηύδων μερῶν,
 Τῶ οἱ * δόπτεμῆζας κεφαλῇ ἐδάς δὲ πηλοσσομεν,
 Καὶ πῇ ὥς ἰόντι μέγα χεῖδ'· ἀλλὰ μὲν ἐπαίρου
 Μελιχίοις ἐπίεσιν ἐρήτουν ἀλλοθεν ἄλλοι,
 Διογενὲς τῶτον μὲν ἐσσομεν, εἰ σὺ καλεῖς,
 Αὐτὰρ παρ' ἐνὶ τῇ μέρμερον καὶ ἡνᾶ ἔρμαθ'·
 Ἡμῖν δ' ἡμετέρῃσι ἱερεῖς παρ' ἐν δώματι Κίρκης.

Ὡς φάμενοι, ὥς περ νηὸς ἀνήϊον ἡδὲ πηλοσσομεν.
 Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κείλη ὥς περ νηὶ λείπειτο,
 Ἀλλ' ἔπιτ' ἔδδ' ἐπὶ γ' ἱμῶν ἐκπαγλόν ἐσιπῶ.
 Τόφρα ἢ τοὺς ἄλλας ἐπαίρους ἐν δώμασι Κίρκης
 Εὐδυνάως λῶσιν τε, καὶ ἔχουσιν λίπ' ἐλαίῳ. }

28. 15-16. Αμφὶ δ' ἄρα χλαίνας * ἔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας
 λαῖς 20. Δαινυμῆρες * δ' ἄρα πάντας ἐφύρθημι ἐν μεγάροισι
 οἱ 21. Οἱ δ' ἐπὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσασθό τε πάντες,
 πάντες Κλαῖον ὀδυρμένοιο, πρὶν ἢ τοι ἀρχίζετο δῶμα.

ἰφ' 3. Ἡδὲ μιν ἄγχι τῶσσι περσσηύδα δία θράων,
 Διογενὲς Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Μῆκε πινυῖν περὶ γούνοισιν ὄρουτε, οἶδον κ' αὐτῇ
 Ἡ μὲν ὅς· ἐν πόσιντο πάρετ' ἄλγος ἰχθυόσιντι,
 Ἡδ' ὅς· ἀνδρῶσι τοῖσιν ἀνδρῶσι δὴ λήσαντ' ἐπὶ χέρσιν.

29. 10. Αἰετ' ἄρα τ' ἐοδίστη βρώμελιν, κ' πίνετε οἶνον,
 πίνετε Εἰσέκεν αὖτις θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι λαΐσθητι
 Οἶον ὅτι πρῶπτον εἰλείπειτε πατερὶδαν γαῖαν
 Τρηχίης Ἰθάκης· νιν δ' ἀσπιλίης κ' ἄθροισι
 Αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἔδδ' ποτ' ὕμιν

15. Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πίπτετε.
 Ως ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπικείρετο θυμὸς ἀγνώμων.

29. 15-16. Εὐθε * μὲν ἡμεῖς πάντες τελεσφόρον εἰς εἰσαυτὸν
 Ἡμεῖς δαινυμῆρες κρία τ' ἄσπασται κ' μέθυ ἠδύ·

29. 3. Αἰετ' ὅτι δὴ ῥ' εἰσαυτὸς ἔλω, πρὶν δ' ἐτρεποῖ * ἄρα,
 29. 20. Μῶν φθινόπτον, πρὶν δ' ἡμεῖς μακρὰν τελέωμεν,
 Καὶ τὴν Καὶ τότε μὲν ἐκκαλέμεντες ἔφην εἰρήρεις ἐπὶ πύρῃ,
 29. 21. Δαμνόνι, ἥδη νιν μεμνήσκιο πατερὶδος αἴης,
 Εἴ τοι θύσφατόν ἐστι σκωδῶναι, κ' ἰκιάσθαι
 Οἶον εἰς ὑψόροφον κ' σὺν εἰς πατερὶδαν γαῖαν.

29. 25. Ως ἔφην· αὐτὰρ ἡμεῖς ἐπικείρετο θυμὸς ἀγνώμων·
 Ως τότε μὲν πρὶν πᾶσι ἡμεῖς εἰς ἥλιον καταδιώμενται
 Ἡμεῖς δαινυμῆρες κρία τ' ἄσπασται κ' μέθυ ἠδύ·
 Ἡμεῖς δ' ἥλιον κατέδον, κ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Οἱ μὲν νοστήσαντο κτ'· μέγαρον κρίοντα·

30. Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικλυμένην εὐνῆς,
 Γούων ἐκπαίνουσα, θεῶν δ' ἐμὲν ἐκλυει ἀνδρῶν
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπα· περὶ γούνοισιν περσσηύδων,
 Ω Κίρκη, τέλεισιν μοι ὑπάρχουσιν ἡμῶν ὑπίσης,
 Οἴκαδε πεμψέμεναι, θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἡδύ.

35. Ἡδ' ἄλλων ἐπείων, οἱ μιν φθινόπτοισι φίλοι κῆρ,
 Αμφ' ἔμ' ὀδυρμένοι, ὅτι ποῦ σύ γε ἰόσφι γήνηται.
 Ως ἰφάμελιν· ἡ δ' αὖτ' ἐκ ἀμοιβῆτο δία θράων,

Circum autem pulchras chlamidas induit atque tunicas :
 Epulantes autem pulchre omnes invenimus intra ædes.
 Hi vero postquam invicem conspexerunt reputabantque omnia,
 Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
 Illa verò propè me stans alloquebatur diva dearum,

Generose Laertiade versute Ulysses,

Ne amplius nunc uberem luctum exciteris : scio etiam ipsa
 Vos quot in ponto passi estis dolores piscoso,
 Atque quæcunque iniusti viri nocuerunt in terra.

Sed agite comedite cibum & bibite vinum,
 Donec denuò animum intra præcordia receperitis,
 Qualem quando primum relinquebatis patriam terram
 Asperæ Ithacæ : nunc verò exules & tristes
 Semper erroris duri memores : neque unquam vobis
 Animus est in lætitia, quandoquidem valde multa passi estis. 15

Sic ait, nobis autem continuò paruit animus generosus,
 Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
 Sedebamus convivantes carnes immensas, & suave vinum.
 Sed quando certè annus erat & circumvertebantur horæ
 Mentibus exactis ex ordine, diesque longi perfecti sunt. 20
 Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socij,

Infelix, jam nunc memor esto patriæ terræ,
 Sitibi ex fato est & servari atque pervenire
 Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.

Sic dicebant: cæterū mihi persuasus est animus generosus. 25
 Sic tum quidem tota die ad solis occasum
 Sedebamus convivantes carnes immensas & suave vinum.
 Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
 Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.

Cæterum ego Circe consensu splendido lecto 30
 Ad genua supplex rogavi, dea verò meam audivit vocem,
 Et ipsam compellendo verba volatilia dixi,
 O Circe, perfice mihi promissionem quam promisisti,
 Domum fore ut mitteres, at animus mihi impellitur jam,
 Atque aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor, 35
 Circa me lugentes, quando tu seorsum abes.

Sic dicebam illa continuò excipiens diva dearum,

O gene-

Circe
prædi-
cit Ulyssi
iter ad
inferos.

O generose Laertiade, versute Ulysses,

Ne amplius nunc inviti mea manete in domo :

Sed aliam oportet primum viam perficere & pervenire

Ad Plutonis domum, & splendidæ Proserpinæ,

5 Animam consulturos Thebani Tiresiæ

Vatis cæci, cujus mentes firmæ sunt.

Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina

Soli audire, aliz verò umbræ circum volitant.

Sic ait : cæterum mihi persuasum est amicum cor,

10 Flebam autem in lectulo desidens, neque ullo pacto animus

Voluit amplius vivere, & videre lumen solis.

Cæterum postquam flevisque provolutusque satur eram,

Et tum jam ipsam verbis excipiens alloquebar,

O Circe, quisnam hanc viam demonstrabit ?

15 Ad Plutonium verò nemo unquam pervenit nave nigra.

Sic dixi : illa continuò respondit diva dearum,

Generose Laertiade, prudens Ulysses,

Minimè tibi ducis desiderium pro nave curæ sit.

Malum verò erigens, ad ea verò velis albis extensis

20 Sede : illam verò tibi flatus Boreæ ferat.

Sed cum jam nave per Oceanum transmiseris,

Hic litus breve & nemora Proserpinæ,

Longæque alni, & salices frugiperdæ :

Navem quidem illic siste in Oceanum profundis vorticibus.

25 Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.

Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethónque confluunt,

Cocytusque, qui certè Stygis aquæ est fluxus,

Petræque & concursus duorum fluviorum valde sonantium.

Hic deinde heros accedens, propè ut te jubeo,

30 Fossam fode cubitalem quoquo versum :

Super illam libamen funde omnibus mortuis.

Primum mulso, deinde autem suavi vino.

Tertium rursus aqua : insuper autem farinam albam misce.

Multa verò precare mortuorum imbecilla capita,

35 Ubi veneris in Ithacam sterilem, vaccam quæ optima sit

Sacrificaturû domi tuæ, pyramque erecturû ex robus optimis

Tiresiæ verò separatim arietem sacrificaturum soli,

Prorsus

Διογανῆς Λαιρπαῖδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
Μηκέτι νῦν αἰχμητὶς ἰμῶ' εἰ μίμνῃσι οἴκῳ·
Ἀλλ' ἄλλῳ χρεὶ πῶτόν τοι ὁδὸν τελίσσω, καὶ ἰκίω
Εἰς Αἴδαο δέμῃς καὶ ἱπταινῆς Περσέφοειης,

Ψυχῇ χρεσσομένης Θηβαίῃς Τειρεσίῃσιν.
Μαίην αἶλα, τῷ τε Φρένῃσι ἔμπεδον εἶσι.
Τῷ καὶ τεθνηῶν ἰόνον πορὶ Περσεφόνειαν
Οἷον πεπνυμένος τοι ἵ' ἔκλει' αἰσσομένῳ.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμμελλε κατὰ κλέαδ' ἰλίου ἦτορ·

Κλαῖον δ' εἰς λειχέαςι κατ' ἡμῶν, εὐδὲ π θυμὸς
Ἥθελ' ἐπὶ ζῶειν καὶ ὀρεῖν Φαίῳ ἠελίοιο
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε καρτέων,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισεν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
ὦ Κίρκη, τίς γ' ἐγὼ τῶν ὁδὸν ἡγαγεῖν οἶσσι;

Εἰς Αἴδαο δ' ἄνω πρὸς ἀφίκετο νηὶ μεμαῖνῃ.

Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτὴ ἀμείβετο διὰ θείων,
Διογανῆς Λαιρπαῖδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
Μὴ π τοι ἡγαμέδ' ἔμελλε ποτὶ πρὸς νηὶ μελίσσῳ·
Ἰσὲν ἵ' ἦσθαι, αἶνὰ δ' ἰστὰ λινὰ πεπνυμέναις,

Ἡδὲ τῶν ἵ' καὶ τι προὖν Βορέας φέροντι.
Ἀλλ' ὅπότε' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο παρήσῃς,
Εἰδ' ἀκλὴν τε λάχρα καὶ ἄλστα Περσέφοειης,
Μακρὰν τ' αἰγυρον, καὶ ἰστὰν ὠλισίην κρηπί,
Νῆα μὲν αὐτῷ κίλισται ἐπ' Ὀκεανῷ βαθυδίνῃ.

Αὐτὸς δ' εἰς Αἴδαο ἵναν δόμον εὐρεῖν οἶσσι.
Εἶτα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυρριφλεγέων τε ῥέουσι
Κωκυτός γ', ὅς δ' ἂν Στυγὸς ὕδατος ἔστιν ἀπὸ ῥώης,
Πέτρην τε, ξυώσις τε δύω ποταμῶν ἐλδύνων.
Εὐνείδ' ἐπειδ' ἤρας χαλμοφθίς πέλας, ὥς σε κελύων,

Βάθρον καὶ ὀρύζαν ὅσων τε πυγυῖσιν ἔνθα καὶ ἔνθα·

Ἀμφ' αὐτὰρ ἵ' χαλὴν χαλῶν πᾶσι νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτα, μετέπειτα ἡ δὲ οἶνον,
Τὸ τρίτον αὐτὸ ὕδατι· ἐπὶ δ' ἀλφειὰ λινὰ πεπνυμένα.

Ποδὰς ἵ' ἡμεῖς νεκρῶν ἀμύλων καὶ κέρων,

Ελθὼν εἰς Ἰθάκην, στήθεσσι βοῶν ἥ τις ἀείσῃ
Ρέξειν ἐν μεγάροισιν, πυρρὴν τ' ἔμπεδον ἰδὼν.

Τέρεσιν δ' ἀπάνευθεν οἷν ἰερευσίμῳ οἶον,

5

10

20. κλαίω
ἰόνον

15

20

25

30. 20.
ὀρύζαν
ὅσων

35

Παμμίλαν', δε μήλοισι μετὰ πρίπι ἡμετέρῳσι·
 Αὐτὰρ ἐπὶ λυγρῇσι λίσῃ πλυτὰ ἔθια νεκρῶν,
 Εἰδ' οἶν ἀρνειὸν ῥίζειν ἡλυνὸν τε μέλαιναν,

25. τῆς· Εἰς Ερεβος * εἰψας, αὐτὸς δ' ἄποιός φηι τροπαίῳ
 ψας, 5 ἰέρῃ ποταμῷ ῥοάων. ἔνθα ἡ ποταμῷ

Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκρῶν κατετιθιμένων.
 Δὴ τὸτ' ἔπειθ' ἐταρσισὶ ἵππονεύσαι· καὶ ἀνώξαι
 Μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἰσφαγμένα νηλεὶ χυλῇ
 Δείρνοντας κατεκῆα ἐπύξαοθ' ἡ θείῃσι,

10 Ἰφιδίμῳ τ' Αἰδῇ καὶ ἱππικῇ Περσέφονει.
 Αὐτὸς ἡ Ξίφος ὁξὺ ἱρυσάμεν· ὡρῆς μνηστῆ
 Ηοῶ, μεθ' οἷον νεκρῶν ἀμυλῶα κατέλυνε
 Αἵματις ἄσπον ἱμῶν, πρὶν Τρῳίσιαο πυθῆαθ'.
 Εἰπά τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ὄρχαί με λαῶν,

15 Ὃς κείνοι εἰπῆσι· ὁδὸν καὶ μήτερος κελεύθε,
 Νέστιν δ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόειντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα ἡ χρυσέθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 Ἀμφὶ δὲ με χλαῖνῶν τε χιτῶνά τε οἴματα ἴσταν.
 Αἰτῇ δ' ἀργύφειον φάει μεῖζα ἔνυστο Νύμφη.

20 Λιπὸν καὶ χαλεπὸν, ὅθι ἡ ζώνην βάλλει· ἔξνι,
 Καλῶ χρυσείῳ· κεφαλῇ δ' ἐπιθήκει καλύπτειν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ λῆξ' ὀδύματ' ἰὼν ὤτρυνον ἐπαίρουσι,
 Μελιχίοις ἐπίσσι ὡρῆσιν αἰδοῖσιν ἔκαστην,
 Μεκίπιν ἡνὶ εὐδαίτις ἀωτῆτι γλυκερῶ ὕπνοι·

25 Ἀλλ' ἴσμεν· δὴ γὰρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
 Ὡς ἔφατό μιν. Ἔστιν δ' ἐπιπείθετε θυμὸς ἀγνώμῃ.
 Οὐδέ μοι εἴδ' ἐοθὲν ἀπὸ πημάτων ἦσαν ἐπαίρους.
 Ἐλπίωμεν δὲ τις ἴσκει νειώπαιτος, εἴδῃ τι λίλυ
 Ἀλκιμῷ· εὖ παλιμῶν, ἔτι φρεσὶν ἦσαν ἀνερῶς,

30 Ὃς μοι αἴενθ' ἐτέρων ἱερῶν ἐν δώμασι Κίρκης
 Φύχῃ ἱμεῖρων κατελίζατο οἶνοβαρείων·
 Κενυμένων δ' ἐτέρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκρούσας,
 Ἐξαπίνης ἀνέρουσι, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσαν
 Ἀψορρὸν κατεβύων ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῶν·

35 Ἀλλὰ κατενπεκρὺ τέρεθ' ἵππον, ἐν δὲ οἱ αὐχλῶ
 Ἀσραχάων ἰάγη, ψυχῇ δ' αἰδῶς δὲ κατῆλθε.
 Ἐρχομένοις ἡ θῆϊσι· ἔνθα μὲν μῦθον εἶπον,

Prorsus nigrum, qui inter oves excellit vestras. (rum,
 Cæterū postquā precibus oraveris inclytæ examina mortuo-
 Hic ovem marem sacrificæ, femellamque nigram,
 Ad Erebum vēsus, ipse autem seorsum aversus sis,
 Jens ad fluvij fluentia: ibi verò multæ.

Animæ accedent mortuorum defunctorum.

Tum continuò socijs impera & jube

Oves, quæ quidem jacent mactatæ sævo ferro,

Excoriatas comburere, vota verò facere dijs,

Generoso Plutoni, & inclytæ Proserpinæ,

Ipse autem gladio acuto exerto à fœmore

Sedeas, neque permitte mortuorum imbecilles umbras

Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audieris.

Hic tibi statim vates adveniet dux populorum,

Qui sanè tibi dicat viam & modum viæ,

Reditumque, ut per pòntum proficiscaris piscosum.

Sic dixit: continuò autem aurea sede advenit aurora,

Me verò chlænámque tunicámque vestes induit.

Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha

Tenuem & gratiosam, zona autem cinxit lumbos

Pulchra, aurea: capiti verò imposuit flammædum.

Cæterum ego per domum vadens excitavi socios,

Mollibus verbis astando viro unicuique:

Ne amplius nunc dormientes indulgete dulci somno:

At eamus: jam enim mihi indicavit venerandanda Circe.

Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.

Neque sanè illinc illæsos abduxi socios.

Elpenor verò quispiam erat junior natu, neque valdè

Fortis in bello, neque mente sua aptus,

Qui separatim à socijs sacris in ædibus Circes

Refrigerium cupiens dormivit benè potus,

Sese moventibus autè socijs strepitū & tumultū cū audisset,

Repentè surrexit, & oblitus est mente sua

Retrogradè descendere profectus in scalam longam:

Sed è regione tecti decidit, ejus autem cervix

Ex juncturis fracta est anima verò ad inferos descendit.

Venientes autem hos ego sermone alloquutus sum,

Existi-

Vlyſſes
socios
alloquitur.

Elpenor
ris casus

Existimatis fortassis domum charam ad patriam terram
Venturos, aliam verò nobis viam prædixit Circe
Ad Plutonis domum, & insignis Proserpinæ,
Animam consulturos Thebani Tiresiæ.

3 Sic loquutus, illis contractum est charum cor.

Desidentes autem illic flebant evellébantque capillos :
Sed neque sic nullum remedium succurrit lugentibus.
Sed quando certè ad navem celerem & littus maris
Ivimus tristes, calidas lacrymas profundentes :

20 Interea certè adveniens Circe ad navem nigram
Masculam alligavit ovem, scemellámque nigram
Faciliter ex oculis ubi evanuisse : quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc aut illuc euntem ?

ARGUMENTUM UNDECIMI LIBRI ODYSSEÆ.

15

E Narrat quomodo de Circes mandato ad inferos de-
scenderit, & quo pacto audierit Tiresiam vatem, & de
sua & aliorum salute. Et ut Heroas & Heroïdas vide-
rit apud inferos & matrem, & eorum qui ad Ilium militarunt
20 nonnullos qui secum apud inferos plectuntur.

ALIUD.

A, verò apud inferos ad animas pervenit Ulysses.

CÆterum postquam ad naves venimusque & mare,
Navè quidè omniū primū deduximus in mare divini:
25 Malum autem posuimus & vela navi nigræ,
Intra autem pecora accepta induximus, intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lacrymas profundentes.
Nobis autem rursus à posteriori parte navis nigra-prora
Secundum ventum immittit implentem vela bonum socium
30 Circe pulchricoma horrenda dea altiloqua.
Nos autem armis singulis ordinatis per navem

Sedi-

Φάσθι νύ που οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχοθ'· ἄλλῳ δ' ἤμιν ὁδὸν πεμνηρετο Κίρκη
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 Ψυχῇ χρησάμενος Θηβαίῃς Τηρεσίῃο.

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν ἣ κρατερὰ ἔσθι φίλον ἦτορ.
 Ἐξόμμοι ἣ καὶ ὦνθι γῶν, τίλλοντό τε γαῖτας.
 Ἀλλ' ἔτι γάρ περ πρῆξις ἐγένετο μυρμηδόνισιν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοῶν καὶ δῖνα θαλάσσης
 Ἠοιδῶν ἀχρὺ μῆροι, θαλεροὶ κτ' ἀέκρυ χρίοντες,
 Τέφρα δ' ἄρ' οἰχόμεν Κίρκη πρὸς νηὶ μελαινῇ
 Ἀργεὼν κατέδησιν ὄϊν, θῆλιγ' τε μέλαινας,
 Ρεῖα παρεξελθῶσα· τίς αὖ θεὸν ἐκ ἐθέλοντα
 Οφθαλμοῖσιν ἴδαιτ', ἢ ἔνθ' ἢ ἐνθα κίοντα;

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ 15
 τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Α Παρίσθαι πᾶς κτ' πᾶς Κίρκης ἐντολὰς εἰς ἄδου κατήλθην,
 καὶ ὡς ἤκουσι Τηρεσίᾳ τῷ μάντιος ἀφ' ἑαυτῶ καὶ τῶν ἄλ-
 λων σωτηρίας, καὶ ὡς τὸς Ἡρώας καὶ τὸς Ἡρώιδας εἶδεν,
 ἐν ἄδου, καὶ τὴν μητιόρην, καὶ τῶν ἐς Ἰλίου συσχεπτυσσάτων εὐνίας, 10
 καὶ τῶν ἐν ἄδου κηλαζόμενων πίνας.

Α Λ Λ Η.

Λάμβδαι ἣ ἐν αἰδέω ψυχᾷς εὐένυχον Οδυσσεύς.

Α Ὑπερ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομην ἠδὲ θαλάσσαν,
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμύκρωτον ἐρύσσομην εἰς ἅλα δῖαν·
 Ἐν δ' ἴσθι πημεῖοδα καὶ ἵστα νηὶ μελαινῇ.
 Ἐν ἣ τὰ μέλα λαβόντες ἐβήσομεν, ἐν ἣ καὶ αὐτοὶ
 Βαίνομεν ἀχρὺ μῆροι, θαλεροὶ κτ' ἀέκρυ χρίοντες.
 Ἡμεῖν δ' αὖ * κατόπιον ἐνὶ κυανοπρώρῳ
 Ἰκμήρον ἔργον ἱεὶ πηλοῖσι τοῖς, ἐσθλὸν ἱππῆρον,
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θιὸς * αὐδήσασα.
 Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἔχοντες ποιησάμενοι κτ' νῆα,
 Τ

25

26 με-
τοπίον

30

27. ἐν δὲ
ισση

Ημιθ.

Ἡρώη, πλὴν δ' αἶμαρς τε κυδοιμένης τ' ἰθίων·
 Τῆς ἣ παρημερίας τί τι δ' ἰσὶα ποταποροῦσας·
 Δύσσι τ' ἡλιό, (κίονσσι τὴν πᾶσαι ἀγυαί.
 σπύτῳ Ἡδ' ἐς κείρας· ἵκται βαθυρόν Ωκεανόιο·

5 Ἐνθα ἣ Κριμαράων ἀνδρῶν δῆμους τε πόλεις τε
 Ἥιοι κῆ νεφίλη κενταυρομυθοί, εἰδὲ πρὶ αὐτῶν
 Ἥλιοι· Φαίηται * ἐπιδέμαται ἀέλιονσσι,
 Οὐδ' ὅποι τ' ἀν σείχησι ὥσθ' ἔρῃον ἀετρεντα,
 Οὐδ' ὅταν ἀψὶ ἐκὶ γαίῃς ἀπ' ἔρῃονσσι ὥσθ' ἔρῃονσσι·

10 Αἶ· ἐπὶ οὐδ' ὅλην τί τι τῶν δειλοῖσι βροτῶσι·
 Νῆα μὲν ἔνθ' ἰλθόντες ἐκίλοσσι μὲν· ἐν ἣ τὴν μῆλα
 Εἰλόμειδ'· αὐτοὶ δ' αὐτὴν ὥσθ' ἰσοι Ωκεανόιο
 Ἡρώη, ὅφρ' ἐς γῶνι ἀφικόμεν· ὁ φέρει Κίρκη,
 Εἰδ' ἰσὶα μὲν Περσέης Εὐρύλοχός τε

15 Εἶπον· ἦν δ' ἄορ ὁξύνουσι ἀμύν· ὥσθ' ἔρῃονσσι,
 Βόθρον ὁρῶνσσι ὅσων τε πυγύσσιον ἔνθα κῆ ἔνθα·
 Αμφ' αὐτῶν ἣ * ἥσθ' ἡσθ' πᾶσι νεκύσσι,
 Πρῶτα μελικρήτων, μετὶ πᾶσι τ' ἔδδ' οἶνον,
 Τὸ τελέων αὐτ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἀλφειται λευκὰ πάλινσσι·

20 Πολλὰ ἣ γυνὴ μὲν νεκύων ἀμύνσσι κέρματα,
 Ελθὼν ἐς ἱππῶν, εἴρεται βοῶν ἥσθ' ἀετρεν
 Ρίξεν ὅσων μετὰ ἔρῃονσσι, πυγύς τ' ἰμπελησὶ μὲν ἰσθλῶν·
 Τέρεσι δ' ἀπινύσσι ὅσων ἰερενσσι μὲν οἶον
 Παμμίλων, ὅς μὲνσσι μετὰ πᾶσι τ' ἡμετῆσσι.

25 Τὰς δ' ἐπὶ ἐν γῶνι λιτῆσι τε ἔθῃα νεκρῶν
 Ελίσσινσσι· πᾶσι ἣ μῆλα λαβὼν ἀπιδέρεται μῆλα
 Ες βόθρον· ρίς δ' αἶμα κελαιρῆς· αἶ δ' ἀγύσσι
 Ψυχαὶ ὑπ' ἔσθ' * Ερῖος νεκύων κερταπῶνσσι,
 Νύμφαι τ', ἥσθ' ἡσθ' τε, πολύτλητοί τε μέρεσσι,

30 Παρθενησσι τ' ἀταλαὶ νεκρῶνσσι γυνὴν ἔχουσσι.
 Πολλοὶ δ' ἐπὶ μὲνσσι χαλκῆσσι ἰσθλῶνσσι
 Ἀνδρῆς ἀρῆσσι, βόθρον μὲνσσι πύξ' ἔχουσσι,
 Οἱ πολλοὶ πᾶσι βόθρον ἰσθλῶνσσι ἀμύνσσι
 Θιασισσιν ἰσθλῶν· ἐμὲ ἣ χλῶνσσι δὲ ἔρῃονσσι·

35 Δὴ πρὶ ἔσθ' ἰσθλῶνσσι ἰσθλῶνσσι ἐκίλοσσι,
 Μῆλα πᾶσι δὲ κερταπῶνσσι ἰσθλῶνσσι ἡλῆ χαλκῶν,
 Δείρεται κερταπῶνσσι, ἐπὶ γῶνι ἣ ἡσθ' ἡσθ' σσι,

Sedimus : hanc ventûsque gubernatôrque dirigebat :

Hujus autē tota die extendebātur vela per pōtū iter facientis :

Occidit autem sol, obscurabantur autem omnes vici.

Illa ad fines pervenit profundi Oceani.

Hic verò Cimmeriorū erat virorum populûsque civitâsque 9

Qui caligine & nubibus tecti sunt, neque unquam eos

Sol lucidus aspicit radijs,

Neque cūm convertitur ad cœlum stelliferum

Neque cūm in terram de cœlo defertur.

Sed nox pernicioſa ſupervolat miſeris mortalibus,

10

Navem quidem illuc proſecti ſubduximus, pecora autem

Extraximus, ipſi autem rursus ad fluxum Oceani.

Inferetū
locus.

Ibamus, donec in regionē pervenimus quā demōſtravit Circe

Hic ſacra quidem Perimedes Eurylochûsque

Gestabant : ego autem gladio acuto extracto à ſœnore

15

Scrobem fodi cubitalem quoquo verſus,

Circa eam autem libamina fundebamus omnibus manibus,

Primum mulſo, poſtea verò dulci vino,

Tertium verò aqua : inſuper farinam albam commiſcui :

Multum autem precatus ſum mortuorum infirma capita

20

Ubi venerim ad Ithacam ſterilem, bovem quæ optima eſſet

Sacrificaturum in ædibus : pyrâmque impleturum bonis :

Tireſiæ verò ſeorſum ovem sacrificaturum ſoli

Totam nigram, quæ inter pecora excellat noſtra.

Hos poſtquam votis precibûsque gentes mortuorum

Precatus, ſum : ea verò pecora ubi cepiſſem, jugulavi

Super ſoſſa : fluebat vero ſanguis niger : ipſæ autē congrega-

25
Vlyſſes
mortuorū
evocat.

Animæ ex Erebo manium defunctorum,

(bantur

Sponſæque juvenêſque, & multa paſſi ſenes,

Virgumculæque tenellæ novo luctu affectū animū habentes. 30

Plures autem vulnerati haſtis ferreis,

Viri bellicoſi cruenta arma habentes,

Qui plures circa ſoſſam obambulabant aliundè alius

Immenſo clamore, me verò pallidus timor cepit.

Certè tum deinde ſocios adhortatus juſſi,

35

Pecora quæ utique jacebant maſtata ſævo ſerſo

Excoriata adolere, vota facere autem dijs.

Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.

Cæterum ego gladio acuto stricto à formore

Ibam, neque sinebam mortuorum inania capita

Ad sanguinem propè accedere antequā Tiresiam audivissem.

¶ Prima autem anima Elpenoris venit socij,

Elpeno- Nondum sepultus erat sub terra latas vias habente.

ria um- Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nobis

bra Ulyf- Indefectum & indefossum : quoniam laboralius urgebat,

sappa- Illum ego desievi ut vidi & misertus sum animo,

10 Et ipsum alloquutus verba alata dixi,

Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras ?

Prævenisti pedes cum sis, quā ego cum navi nigra ?

Sic dixi : ille me plorans excepit sermone,

Inclyte Laërtiade artifex Ulysses,

15 Læxit me dæmonis fatum malum & copiosum vinum.

Circes in domo cubans non attendi

Retro ut descenderem, jens ad scalam longam,

Sed è regione tecti decidi, cervix autem mihi

E vertebri fracta est, anima verò ad inferos descendit :

20 Nunc te per eos qui post te sunt oro non præsentem,

Per uxoremque & patrem qui enutrivit parvulus cum esses

Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti.

Scio enim quodd hinc profectus in domo Plutonis

Insulam in Æzæam sisites fabrefactam navem,

25 Ibi te continuo domine, jubeo recordari mei,

Non me indefectum insepultum discedens post relinquis,

Sejunctus, ne qua tibi deorum indignatio fiam :

Sed me combure cum armis quæcunque mihi restant,

Sepulchrumque mihi erige spumosi in littore maris

30 Viri infelicis, etiam posteris audiendum.

Hæc mihi perfice, figeque super supremum remum,

Quo etiam vivus remigabam, cum essem cum meis socijs.

Sic ait, cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,

Hæc tibi ô miser perficiam & explebo.

35 Nos quidem sic verbis excipientes tristibus

Sedebamus : ego quidem super sanguine gladium tenebam.

Idolum verò ex altera parte socij multa loquebatur.

Advenit

Ιφθίμῳ τ' Αἶδῃ καὶ ἱπαινῇ Περσεφονείῃ.

Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμην· ὦρ' ἔμμενον
Ἡμῶν, καὶ εἴων νεκύων ἀμυλῶν καὶ χερσῶν
Αἰμῶντος ἄσσαν ἰμῶν, πρὶν Τρῆσιόαο πυθιάδῃ.

Πρώτῃ δ' ἔψυχῃ Ελπίωρος ἦλθεν ἐπείρου.

5

Οὐ γάρ ποτ' ἐτίπαπθ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυδότης.

Σῶμα γδ' ἐν μετάρῳ Κίρκης κραταίεσσιν ἡμεῖς
Ακλαύσει καὶ ἄθραπτον, ἔπει πόρος ἄλλ'· ἔπει γα.

28. Ακ-

Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλήσά τε θυμῷ,

λαυται

Καί μιν φωνήσας ἔπια πτερόεντα ὠροσηύδων,

10

Ελπίωρ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῶφον ἡρώεντα;

28. Ελ-

Εφθης πεζὸς ἰὼν καὶ ἐγὼ ζῶντ' ἡμελαίνῃ;

πῆνωρ.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμεύσας ἠρεσέβητο μύθεα,

Διογανὲς Παιρπαδὴ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,

Ἀστέ με δαίμνας αἴσας κακῇ, καὶ ἀγέσφατ' οἶνος.

15

Κίρκης δ' ἐν μετάρῳ κραταίεσσιν ἔκ ἐνόησεν

Ἀψορρόν κραταίεσσαν, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῶν,

Ἀλλὰ κραταιππερὺ τίγρη· πίσον, ἐκ δέ μοι αὐχλῶ

Ἀσφαλάων ἐάγη, ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κατήλθε.

Νῦν δέ στυγνὸν ὅππῃ γυναιζομαι καὶ παριόντων,

20

Πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅς ἐτρεφε τὴνδ' ἰόντα,

Τηλεμάχῳ δ' ὅν μοιῶν ἐν μετάρῳ σιν ἐλέπεις.

Οἶδα γδ' ὡς ἐσθίει δὲ κίων δόμου ἐξ Αἰδαο,

Νῆσσι ἐς Αἰαίῳ χήσεις εὐεργία νῆα,

Ενθά σ' ἔπειτα ἀναξέλομαι μενέσσειν ἑμέοι,

25

Μή μ' ἀκλαύσειν ἄθραπτον ἰὼν ὅππῃ κραταίεσσιν.

28. Ακ-

Νοσφιδεῖς, μή τοι τι θεῶν μελύνωμαι γένομαι·

λαυται

Ἀλλὰ με κρακῆναι ζῶντ' ἐύχουσι ὅσα μοι εἰσιν,

Σῆμα τέ μοι χεῖρα πολιάς ἐπὶ διπλῇ θαλάσσης,

Ἀνδρὸς δυσλῶοιο, καὶ ἰσομερόισι πυθιάδῃ.

30

Ταῦτα τέ μοι πλῆσαι, πῆξά τ' ἐπὶ τύμβῳ ἱερτμῶν,

Τῷ καὶ ζῶς ἔριστον, ἰὼν μετ' ἐμοῖς ἐπείρουσιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένην ὠροσίεπον,

Ταῦτά τοι ὦ δυσλῶε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

Ναὶ μὲν αἶς ἐπίεσιν ἀμειβομένην συμαρτίαν,

35

Ἡμεῖς· ἐγὼ μὲν ἀνέστην ἐφ' αἵματι φάσσανον ἴχυν.

28. ἀγρ

Εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐπείρου πύλλ' ἀγρεύειν.

εἶον.

Ηλθ' δ' ἐπὶ ψυχῇ μετ' ὅς κ' ἐπεπιβήκης,
 Αὐτολήκην θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
 Τῷ ζωῷ κατέλεπον ἰὼν εἰς ἴλιον ἱλῷ·
 Τῷ μὲρ ἰὼν δαίρυσαι ἰδὼν, ἐλέησαι τε θυμῷ.

5 Αἶψ' ἔδ' ὥς ἦν ὥσπερ ἔλκω, πυκνὸν γὰρ ἄχυνον,
 Αἰμῶντες ἄστον ἰδὼν, σπῖν Τειρεσίᾳ πύθοντο.
 Ηλθ' δ' ἐπὶ ψυχῇ Θεβαίᾳ Τειρεσίᾳ,
 Χρυσὸν κῆπρον ἔχον, ἐμὲ δ' ἔγνω κ' ὥσπερ σῖνιτι,
 Τίτ' αὖτ' ὃ δύσλιν λιπαὶν φάσκει ἑλάναι.

10 Ἠλυθες, ὅφρα ἴδης τίνας κ' ἀπὸρῆα χῶρον;
 Αἶψ' ἀπαρξέμεν βοῦν, ἀπὸρ' ὃ φάσσανον ὀξὺ.
 Αἰμῶντες, ὅφρα πῖν, καὶ τοὶ νημερτίᾳ εἴπω.
 Ὡς φάτ'· ἰὼ δ' ἀναχασσάμεν, ἕϊφος ἀργυροῦλλον
 Καλὴν ἱερὰν κτῆν' ὃ δ' ἐπεί πῖν αἶμα κελευνόν,

15 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπίσσι πρὸς σῶν δαμνῶντες ἀμύνειν,
 Νόστον δὲ ζῆα μεληδὲα Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·
 Τὸν δέ τοι ἀρχαλέον θήσεται θεός· γ' ὃ εἶα
 Λήσων Εὐροσίχαιον, ὃ, τοὶ κῆτον ἔζητο θυμῷ,
 Σαομέρ' ὅπ' εἰς ἰὼν φίλον ἐξαλάσσεις.

20 Αἶψ' ἐπὶ μὲρ γὰρ ὥς κ' ἐπὶ πύργῳ ἰκθύνει
 Αἶψ' ἰθὺλ' ἐπὶ θυμῷ ἱερὸν κλίνει κ' ἐπείρου,
 22. κ. 11 Ὀκποτὶ * δὴ πρῶτον πελάγῃς εὐεργάειαν
 Θερμὰ κτῆν' ἰδὼν, ὥσπερ ἰδὼν ἰοῦντα πόντον·
 Βασκομένη δ' εὐεργετὶ βίᾳ κ' ἰφια μέλα

25 Ἠλίου, ὅς πῶτ' ἰφροῦ κ' πῶτ' ἐπαχύνει·
 Τὸς εἰ μὲρ κ' ἀσπίδας ἰάσας, τόσ' τε μέδοντα,
 Καὶ κιν' ἐπ' εἰς ἱππικὴν κ' ἐπὶ πύργῳ ἰκθύνει
 Εἰ δὲ κ' εἰς ἰθύναι, τότε τοὶ περὶ πύργῳ ὀλίγον,
 Νηὶ τε κ' ἐπὶ πύργῳ· αὐτὸς δ' εἰς πύργον αὐτῆς,

30 Ὅψι κ' ἐπὶ ἰθύναι, ὀλίγας αὖτ' πάντα ἐπείρου
 Νηὶς ἐπ' ἀλκας ἔλκει. δῆτις δ' ἐπὶ πύργῳ εἴπω,
 Ἀνδρῶν ὑπερφιάλων, αἳ τοὶ βίοντι κατέδυσαν,
 Μισοῦμαι ἀπὸ γένους ἀλκῶν κ' ἰδὼν διδόντις.
 Αἶψ' ἦτοι κύνει γὰρ βίαν δαπάνισα ἰλῶν.

35 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεσηγὺς ἐστὶ μέλας, οἳ μὲν ἄρ' οἱ ποῖσι
 Κλίνῃς ἢ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξὺ χαλκῷ,
 Εὐχόμεν' ὃ ἔπειτα λαβὼν ὑπὲρ ἱερῶν,

Vmbra
Anti-
cleæ
matris
Ulyssæ.

5

10

15

Tirefæ
umbra
Ulyssæ
omnem
itineris
succedū
prædicit

20

25

30

35

Advenit posthæc anima matris demortuæ,
Autolyçi filia magnanimi Anticlea,
Hanc vivam reliqui profectus ad Ilium sacrum :
Hanc quidem ego desievi conspicatus, miseratus animo :
Sed neque sic permittebam priorem: tametsi valdè tristatus,
Ad sanguinem propè accedere antequam Tiresiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tiresiæ,
Aureum sceptrū tenens, me autem agnovit & alloquuta est,
Quid huc o infelix relicto lumine solis
Venisti ut videas manes & tristem regionem ?
Sed retrocede à fossa : remove autem gladium acutum,
Sanguinem ut bibam, & tibi verè dicam.

Sic ait: ego autè retrocedens, gladiū arg. clavis distinctum
Vagina recondi, ille deinde bibit sanguinem nigrum,
Et tum certè me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
Reditum quæris gratissimum eximie Ulysses :
Quem tibi difficilem faciet deus : non enim puto
Desitutum Neptunum, qui iram reposuit animo,
Iratus, quod ei filium charum excecavisti.

Sed adhuc quidem sic mala quantumvis passi pervenietis,
Modo velis tuum animum arcere & sociorum,
Eo tempore quando primū appuleris firmam navem
Thrinaciæ insulæ, ubi effugeris obscurum pontum :
Pascentes autem invenietis oves & pingua pecora
Solis, qui omnia videt & omnia audit :

Has si illæsas permiseris, reditūque memor sis,
Sanè adhuc in Ithacam mala licet passi pervenietis.

Quod si læseris, tum tibi prædico mortem,
Navique & sodalibus, ipse etiam si effugies,
Serò calamitosè redibis, ubi perdideris omnes socios
Nave in aliena : invenies autem clades domi
Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
Petentes divinam uxorem & munera dantes.

Sed certè illorum injuriam ulcisceris adveniens.

Cæterū postquam procos domi tuæ
Interfeceris sive dolo sive palàm acuto ferro,
Proficiscere deinde accepta fabrefacta nave,

Donec ad illos perveneris qui non sciunt mare
 Viri, neque sale conditum cibum comedunt,
 Neque sanè hi sciunt naves proras rubricatas habentes,
 Neque fabrefactor remos quique alæ navium sunt.

¶ Signum verò tibi dico valdè manifestum, neque te latebit :
 Quando certè tibi obviam factus alius viator
 Dixerit te ventilabrum habere super splendido humero.
 Tum certè terræ infiges fabrefactorum remum,
 Faciens ritè litatis sacris Neptuno regi,

10 Arietem taurumque, suumque maritum verrem,
 Domum revertere, faciâque sacras hecatombas
 Immortalibus dijs, qui cælum latum inhabitant.
 Omnibus sanè ordine, mors verò tibi ex mari ipsi
 Debilis sanè talis adveniet, quæ te occidet

15 Senectute sub molli confectum, circum autem populi
 Felices erunt, hæc sanè tibi vera dico.

Sic dixit : cæterum ego ipsum excipiens allocutus sum,
 Tirefia, hæc fortassis decreverunt dii ipsi.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,

20 Matris hanc video animam demortuæ :
 Illa tacita sedet prope sanguinem, neque suum filium
 Dignatur palàm aspicere, neque alloqui,
 Dic rex, quo pacto me agnoscat talem esse.

Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est,

25 Facile tibi verbum hoc explicabo & in mente ponam.
 Quemcunque quidem sines mortuorum defunctorum
 Sanguinem prope accedere, ille tibi verum dicet :
 Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.

Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus

30 Tirefiæ regis, postquam oracula explanavit.
 Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
 Advenit, & bibit sanguinem nigrum : statim autem agnovit,
 Et mihi lugens verba alata dixit.

Aeticlea
mater
 Fili mi. quo pacto venisti sub caliginem obscuram

35 *Vlyffem*
alloqui-
sus.
 Vivus cum sis ? difficile verò hæc viventibus visu.

Interfunt enim ingentes fluvij & gravia fluenta.

Oceanus quidem primum quem non licet transmittere

Peditem,

Εἰσὶ καὶ τοὺς ἀφίκηται οἳ ἐκ ἵσσισι θάλασσαν
 Ἀνέρες, ἐδὲ δ' ἄλλοισι μιν γυμῶν ἐδιδασκῆναι
 Οὐδ' ἄρ' αὖτε τοῖς ἵσσισι νίκας φοινικῶν παρήκας,
 Οὐδ' εὐροῖ ἐρετμῶν, πᾶσι τε πῖστρον ἱηυσὶ πῖλονται.

Σῆμα δὲ τοι ἱεὺς μάλ' ἀεὶ φρονέεις, ἐδὲ σιλήσει·
 Ὅππῃ τε κινῇ δὴ τοι θυμὸς ἡρόν· ἄλλος ὁδὸς τις
 Φῆη ἀνὴρ ἡλίοιο γῆν' ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ.
 Καὶ τότε δὴ χαίει πῆξαις εὐήρεσι ἐρετμῶν,
 Ρίξας ἱεὺς καὶ λαὸν Ποσειδάωνι ἀναικτῶν.

Ἀργεῖον, ἑὸν ἔργον τι, συνὼν τ' ἐπιβήτορα καὶ ὄντα,
 Οἷμα δ' ἀπὸ στήθεσσι, ἔρδειν δ' ἱερεῖς ἐκ αὐτῶν
 Ἀθηναίοισι θηοῖσι, τοὶ ἔργον, εὐρυὸν ἔχουσιν,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δὲ τοι * ἐξ ἀλὸς αὐτοῦ
 Ἀβλαχρὸς μάλα θῆος ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐπὶ στήθεσσι
 Γῆρας ὑπὸ λιπαρῶ ἀνὴρ ἄνθρωπον, ἀμφὶ δ' * λαοὶ
 Ὀλβίοι ἵσονται· πᾶσι δὲ τοι νημερτέα εἶρω.

Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένην ὤρεσσι περ,
 Τειρισίην, πᾶσι μὲν ἄρ' πρὸς ἐπὶ κλῶσιν θηοὶ αὐτοῖ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως καὶ ἄλκιρον,
 Μητρὸς τέλει δ' ὄρεσιν ψυχρῶν καὶ περὶ θιγῆς·
 Ἡ δ' ἀκίνο' ἦσαν ἡλιδὸν αἵματι, ἐδὲ δὴ ἦν
 Ἐτλη ἱστάντα ἰδεῖν, ἐδὲ ὤρεσσι περὶ θηοῖ.
 Εἰπὶ ἀναξ πᾶσι κινέμεν ἀναγροῖη τοῖον εἶοντα.

Ὡς ἐφάμεν, ὁ δὲ μ' * αὐτὴν ἀμειβομένην ὤρεσσι περ,
 Ρηιδιὸν τοι ἔπος ἐρεῖν, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείῳ·
 Οἱ πᾶσι μὲν καὶ ἱερεῖς ἐκ αὐτῶν καὶ περὶ θηοῖ
 Ἀλκίκατος ἄσπονδ' ἱμῶν, ὃ δὲ τοι νημερτὲς εἰσὶ ψεῖ·
 Ὡ δὲ κ' ἐπιφθονίοις, ὃ δὲ τοι πάλιν εἰσιν ὀπίσσω.

Ὡς φασμένη, ψυχὴ μὲν ἔσθ' ὁ δὲ μὲν αἰδὸς εἶον
 Τειρισίαο ἀναικτῶς, ἐπὶ κ' ἔσθ' ἱσφάτ' ἐλπίσιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῶν μὲν ἔμπεδον, ὃ φ' ἐπὶ μήτηρ
 Ἠλυθῆ, καὶ πῖναι αἵματι καὶ αἰνέσας· αὐτὴν δ' ἔγνω.
 Καὶ μ' ὁλοφύρομένη ἔπειτα πῖστρον ὤρεσσι περ,
 Τέκνον ἔμπεδον, πᾶσι ἦλθες ὑπὸ ζῶφον ἡρώεσσι.

Σωὸς ἰών· χαλεπὸν δ' ἐπὶ ζῶσιν ὄρεσσι περ.
 Μίσση γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δὴν ἰσφάτ'·
 Ὡκαὶ αὐτὸς μὲν πρῶτον, τὸν ἔπειτα εἰσι φρεσὶ περ

Πιζόν ἰόντ', ὡς μὴ τις ἔχῃ εὐεργάα ἦα.
 Ἡνῶ δὲ Τροίηνων ἀλώμεντο σὸν δ' ἰσχυρεῖς
 Νῆπ τε καὶ ἰπταρχοὶ πολλοὺ χροῖον; ὅδ' ἔτι πῶς ἤλθες
 Εἰς Ἰθάκην, ὅδ' εἶδες σὸν μεγάροισι γυναικας;

5 Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἔγὼ μιν ἀμείβετο μῦθον ἑσπεσίην ποιν,
 Μῆτιρ ἱμῶν, χρῆμα καὶ κτήνησαν εἰς Αἰδώς,
 Ψυχῇ χρησάμενον Θουκυάει Τειρεσίῃαο.
 Οὐ γὰρ πῶς ἔειδεν ἔλθον Ἀχαιῖδες, ὅδ' ἔτι ἀμῆς
 Γῆς ἐπὶ βῶν, ἀλλ' αἶν' ἔχον ἀλάλημαυ ὀϊζύν.

10 Εἰ δ' ἔτι πρόποδ' ἐπέμην Ἀχαιόμενοι διῶ
 Ἰλιον εἰς ὑπάλον, ἵνα Τρώεσσι μαχημένω.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 Τίς γὰρ σὲ κῆρ ἰδόμενος πατηλάτ' ὤψατο;
 Ἡ δολιχὰ νῆστος, ἢ Ἀρτίμις ἰοχαιεύσῃ

15 Οἷς ἀχαιοῖς βελίεσσιν ἐποιχεύμεν κατὰ πύθον.
 Εἰπὶ δὲ μοι πατρὸς τε καὶ ἡμέτερον κατὰ τίλεπον,
 Ἡ ἔτι παρ' αἰνοῖσιν ἱμῶν μέγας, ἥ τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἀλλ' ἔχει, ἡμεῖς δ' ἐκ' ἔπ' φασὶν ἰεῖσθαι.
 Εἰπὶ δὲ μοι μνηστῆς ἀλόχου βαλλῶν τι νόον τι,

20 Ἡ δ' ἔπειτα πύθον περὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει.
 Ἡ ἔτι μιν ἔγχεον Ἀχαιῶν ὅσπερ ἀέριος.

Ὡς ἔφατό μιν, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτιρ.
 Καὶ λίην κείνη γὰρ ἔμειβε τίτλησθαι θυμῷ
 Σοῖσιν σὸν μεγάροισιν ὀϊζυρσὶ δὲ οἱ αἰεὶ

25 Φθίνεσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχέστη.
 Σὸν δ' ἔτι πῶς ἔχῃ κελὸν γέρας, ἀλλ' ἔτι κελος
 Τηλέμαχος τιδὼν νύκτεται, καὶ δαίτας εἰσας
 Δαίνυται, ἅς ἐπίσκει δεικνύμενος ἄνδρ' ἀλγυμένον.
 Πάντες γὰρ κελίεσσι. πᾶν τῆρ' ὅς σὲ αὐτὶς διμῆται

30 Ἀχέω, ὅδ' ἐπὶ πόλει δὲ κατὰ πύθον. ὅδ' οἱ ἐντοί
 Δίμνια καὶ χαλῖνα, καὶ ὄχημα σπυλαδόνεπα.
 Ἀλλ' ὅγε χαλῖμα μὲν ἐνδὲ ὅδ' ὁμοῖς σὸν οἶκον.
 Ἐν κόνι ἄγχυρ πύργος, καὶ καὶ ὅδε καὶ εἰς ἡμέρας εἶναι
 Αὐτὰρ ἐπὶ πῶς ἔλθῃσι γέρας τιθῆναι τ' ὁπότε,

35 Πάντῃ οἱ κτ' ἔρπονται ἀλῶντες οἶνο πίδαο
 Φύλλον καλλιπῶν χλωμαλαὶ βεβλήσονται ὑνταί.
 Εἰς δ' ὅγε καὶ τ' ἀχέων. μέγα δ' ὅφρ' ἐστὶν περὶ τὸν αἶψαν.

Peditem, nisi quis habuerit benè compactam navem.
Nunc jam à Troja errans huc venisti
Cum navique & socijs longo tempore, nondum accessisti
Ad Ithacam? neque vidisti domi uxorem?

Sic ait, cæterum ego ipsam excipiens allocutus sum,
Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ædes,
Ab anima oraculum suscepturum Thebani Tiresiæ.
Non enim dum prope veni Achaiam, neque nostram
Terram ascendi, sed semper habens erro ærumnam,
Ex quo primum sequebar Agamemnonem divinum
Ad ilium eximios equos nutriens, ut cum Trojanis bellarem.
Sed age mihi hoc dic & verè narra,

Quod te fatum edomuit sævæ mortis?
An diuturnus morbus aut Diana sagittis gaudens
Suis levibus jaculis superveniens occidit?

Dic autem mihi & de patre & filio quem reliqui,
An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam jam
Virore alius habet, me autem non amplius putat rediturum.
Dic autè mihi desponsatæ uxoris consiliûmque mentemque
An manet cum puero, & salva omnia custodit,
An jam duxit Græcorum eam qui sit optimus?

Sic dicebam: ipsa statim respondit veneranda mater,
Et sanè illa quidem manet afflicto animo

Suis in ædibus: ærumnæ autem illi semper
Absumuntur noctesque diesque lacrymanti:

Tuâ verò nôdû quisquâ possidet pulchrû præmiû, sed quietus
Telemachus possessionibus utitur & convivia æqualia
Apparat, quæ decet principem virum curare.

Omnes enim vocant, pater autem tuus illic manet
In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli
Strata & chlænæ, & stragula admiranda:

Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia in domo
In pulveribus prope focû, laceras vero corpori vestes induit
Cæterum postquam venit æstasque virescensque autumnus
Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferæ
Ex folijs delapsis humi sternitur lectulus:

Hic ille jacet tristis, ingentem autem in mente dolorè auget

Tuum

Vlysses
quaerit
ex matre
conditum
nem axo

20
zis, filij.
& patris.

25

30

35

Tuum fatum deflens, molesta autem senectus venit.
 Sic enim etiam ego perij, & fatum contraxi.
 Neque me domi sagittandi perita jaculatrix
 Suis mitibus telis superveniens interemit,
 Neque aliquis me morbus invasit, qui maximè
 Tabæ horrenda ex membris tollit animum.

*Ulysses
 conatus
 matrem
 amplecti
 frustratur*

Sed me tuique desiderium, tuæque curæ inclyte Ulysses,
 Tuæque benignitas dulci animo privarunt.

Sic ait : cæterum ego volui mente delibrans
 10 Matris meæ animam prehendere defunctæ :

Ter quidem irrui, amplectique me animus invitabat :
 Ter autè mibi ex manibus instar umbræ, similis etiã somnio
 Avolabat: mibi verò dolor acutus exoriebatur ex animo ma-
 Et ipsam alloquutus verba velocia dixi, (gis,

15 Mater mea, cur me non expectas amplecti cupidum,
 Ut etiam apud inferos charis circa manibus amplectentes
 Utérque sævo saturemur luctu ?
 Nunquid mihi idolum hoc illustis Proserpina
 Incitat, ut adhuc magis lugens ingemiscam ?

*Matrem
 Ulysses
 alloqui
 tur.*

20 Sic dicebam : ipsa rursus respondit veneranda mater,
 Eheu fili mi super omnes infelix viros,
 Minimè Proserpina Jovis filia eludit,
 Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint.

Non enim amplius carnesque & ossa nervi sustentant,
 25 Sed ea quidem ignis forte robur ardentis
 Absumit statim, ut primum reliquit alba ossa animus,
 Anima verò tanquam somnium avolitans evolavit.
 Sed in lucem viventium celerimè contende, hæc autè omnia
 Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

30 Nos quidem sic verbis respondebamus : ipsæ feminæ
 Accesserunt (egit enim inclyta Persephone)
 Quotquot optimatum uxores erant, atque filiar.
 Illæ autè circa sanguinè nigrum frequentes congregabantur.
 Cæterum ego consulabam quo pacto interrogarem singulas :
 35 Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
 Stricto acuto gladio crasso à fœmore,
 Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.

Σὸν * ποτ' ἐγὼ γένοιμαι χαλκὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνω.
 Οὐτὶ γὰρ καὶ ἐγὼν ἐλόμην, καὶ ποτ' ἐγὼν ἰππίων.
 Οὐτ' ἐμ' οὐ μετὰ ροσίοις ἕσπετος ἰοχάμεσθαι
 Οἷς ἀγανοῖς βελίοσις ἐπιχαλκήη κατὰ πτερον,
 Οὐτ' ἐπὶ σὺν μοι ἕσπετος ἰππύλην, ἣ τέ μάστιγι
 Τηκεδνὶ τρυφεῇ μελίῳν ἐξέλαιτο θυμός·
 Ἀλλὰ μισὸς τέ περὶος, σὲ τέ μέλαινα, Φαίδιμ' Ὀδυσ',
 Σὴτ' ἀγανοφροσύνη μελεηδὲα θυμὸν ἀπύρρεε.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγνω· ἔθελον Φρεσὶ μετ' ἐμὴν εἶπε

Μητρὸς ἐμῆς ψυχῇ ἐλάνη κατὰ πτενίχης.
 Τελὸς μὲν ἴφωρ μέθυ, ἐλάνη τέ με θυμὸς ἀναια.
 Τελὸς δὲ μοι σὺ χερῶν (καὶ) ἔπειλον ἣ καὶ ὀϊερεν
 Ἐπὶ καὶ ἐμοὶ δ' ἀγρὸς ἐξυγνίσκειτο κρησθὶ μέλαινα·
 Καὶ μιν φωνήσας ἐπὶ πτερόεντα σπέρσεν δαυν,
 Μῆ περ ἐμὴ, τί νύ μ' εἰ μίμνεις ἐλάνη μετ' αἰῶνι.
 Ὀφρα καὶ εἰ ἀϊδώς φίλα σφεί χεῖρες βάλοιεν
 Ἀμφοτέρω κρυεργίῳ τιτρεπόμενα ροιοί·
 Ἡ τί μοι εἰδύλοιο τὸ δ' ἀγρὸν Περσέφονδα
 Ὀτρύνω, ὅφρ' ἐπὶ μέλαινα ὀδυρόμεν· στυγίη;

Ὡς ἔφαλέην· ἣ δ' αὐτίκα ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
 Ὡ μοι τίκεις ἐμοί, πτερά πάντων καὶ μμορὸς φωνῶν,
 Οὐτ' οἱ Περσέφονδα Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
 Ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε καὶ τί γένωσιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ στέρας τε καὶ ὅσας ἴναι ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε περὶος κρησθὶ μὲν αὐτὸν ἰοχάμεσθαι
 Δαμνῶ, ἐπεὶ καὶ σφῶντε λίπη λεία· ὅσας θυμὸς,
 Ψυχὴ δ' ἥν' ὀϊερεν ἀπὸ πτερόεντα πτερόεντα.
 Ἀλλὰ φῶς δὲ ταχέως λιλαιό, ζῶντι ὅ πάντες
 Ἰδ', ἵνα καὶ μετὰ πτεροῖσι τῇ εἴπηδ' ἀγρὸν αἰαί.
 Νῶϊ μὲν ὅς ἐπὶ στέρας ἀμείβεσθαι· αἱ ὅ γυναικες
 Ἠλυθον (ὡς) ἔπειλον γὰρ ἀγρὸν Περσέφονδα)
 Ὅσ' οὐκ ἀεσθῶν ἀλοχῆς ἔπαιον ἥ δὲ θυγάτηρ.
 Αἱ δ' αἰμὴν αἰμὴν κελαιὸν ἀεσθῶν ἥ γαρ ἐθόντο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βύβλυον ὅπως ἐρίομαι ἐν γένει
 Ἡ δὲ δὲ μοι καὶ θυμὸν ἀεσθῶ φάνετο βολή,
 Σπας ἀμὲν πτερόεντες ἀεσθῶ πτερόεντα καὶ μὲν
 Οὐκ εἰναι πάντες αἰμὴν πτερόεντες ἀεσθῶν.

29. 10-
 31. 10-
 32. 10-
 33. 10-
 34. 10-
 35. 10-
 36. 10-
 37. 10-
 38. 10-
 39. 10-
 40. 10-
 41. 10-
 42. 10-
 43. 10-
 44. 10-
 45. 10-
 46. 10-
 47. 10-
 48. 10-
 49. 10-
 50. 10-
 51. 10-
 52. 10-
 53. 10-
 54. 10-
 55. 10-
 56. 10-
 57. 10-
 58. 10-
 59. 10-
 60. 10-
 61. 10-
 62. 10-
 63. 10-
 64. 10-
 65. 10-
 66. 10-
 67. 10-
 68. 10-
 69. 10-
 70. 10-
 71. 10-
 72. 10-
 73. 10-
 74. 10-
 75. 10-
 76. 10-
 77. 10-
 78. 10-
 79. 10-
 80. 10-
 81. 10-
 82. 10-
 83. 10-
 84. 10-
 85. 10-
 86. 10-
 87. 10-
 88. 10-
 89. 10-
 90. 10-
 91. 10-
 92. 10-
 93. 10-
 94. 10-
 95. 10-
 96. 10-
 97. 10-
 98. 10-
 99. 10-
 100. 10-

22. ἥδ' Αἰὶ ᾧ ὠκυμένηαυ ἐπήισαυ, * ἥ ᾧ ἐκείνη
 Οἱ γῆστοι ἐξαγέρουσι· ἐγὼ δ' ἐρίεσσι ἀπαίσας.
 22. πρῶτον Εὐδ' ἦτοι * πρῶτον Τυρῶ ἰδοὺ εὐπατέρεσσι,
 τῶν Ηφάστου Σαλμωνῆς ἀμύμονος· ἐκ γῆστοι αἰσας,

5 Φῆ ᾧ Κρητῆς γυνὴ ἐμάρμας Αἰολίδας,
 Ἡ ποταμὸς ἤρωςεν· Εὐπητῆς θύοιο,
 Ος πολὺν χρόνον ποταμῶν ἐπὶ γαίῃσιν ἦεν·
 Καὶ ῥ' ἐπ' Εὐπητῆς πωλείσκειτο καλὰ ρέεθρα.
 Τῷ δ' ἄρ' αἰσάμενος Γαίηος ἐνέσχευσε,

10 Εὐκλῆος ποταμὸς παρελίσσεται διήεντος·
 Πορφύρεος δ' ἄρ' αὖ κῆρυγος ἀντιέθετο ἄρ' ἴσων
 Εὐρωπῆν, κρυψάν τε θῆον θνητῶν τε γυναικῶν.
 Λῦσις ᾧ παρηνίλῳ ζῶντι, κτ' δ' ὕπνου ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπίλοισι θεὸς φιλοτήσας ἔρσα,

15 Εὐτ' ἄρ' οἱ Φύχελ' ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμωζεν·
 Χαῖρε γυνὴ φιλότῃ, ἀντιπλομένη δ' αἰσάντῃ
 Τέχνης ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ ἐκ δαυφάλοιο εὐναὶ
 Αἰνάναντι. σὺ δ' οὖν κημέειν, ἀπταλὰ μῆραι τέ
 Νῶν δ' ἔρχου σὺν δῶμῳ, καὶ ἔχου, μεθ' οἰομένης·

20 Αὐτὰρ ἐγὼ τοι εἰμὶ Ποσειδῶνος ἐνέσχευσα,
 Ως εἶπας, ὥς ποῖται ἰδύσαστα κυμαίνοντα·
 Ἡ δ' ὠκυνοσσαμένη, Περίλῳ τέκε καὶ Νηλεΐα,
 Τῷ κρυπτερῷ θεοῖσιν Διὸς μεγάλοιο γαῖδῳ
 Ἀμφότερον· Περίλῳ μὲν ἐν εὐρυχωρῇ Ἰαολκῇ

25 Νῆας πολύρηνον, δ' δ' αἶψά τοι Πύλον ἔμμεθεντι.
 Τῆς δ' ἐτέρου κρυφῇ τέκε βασιλῆα γυναικῶν,
 Λίσσαν τ', ἥδ' Φίρη τ', Ἀμφυτιονά δ' ἐκ πλοκάμῳ.
 Τῷ δ' ἐμὲν, Ἀντιόλῳ ἰδοὺ Ἀστυνοῖο θῆρατρον,
 Ἡ δὲ καὶ Διὸς εὐχὰς ἐν ἀίγιγιθον ἰαύσασα,

26. 30 Καὶ ῥ' ἔπειτα δύο παῖδ' Ἀμφιόνα τι Ζῆνι τι,
 οὗ Οἱ πρῶτον Θύβης ἴδως ἐκπῶντο ἰσχυρῶς.

26. οὗ Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ καὶ ἔμμεν ἀπύργωσάν γ' ἰδυῖαστα
 μὲν Ναυίον ἐν ἑυρυχωρῇ Θάβῳ, κρυπτερῶν ἰόντι.
 Τῷ δ' ἐμὲν, Ἀλκμήλῳ ἰδοὺ Ἀμφιτέωνος ἄστυν,

35 Ἡ δ' Ἠοκλήα θροονμένηα θημελίοντα
 Γαῖαν τ', ἐν ἀίγιγιθον Διὸς μεγάλοιο μενέσσει.
 Καὶ Μεγάρεν, Κρεῖοντα ὠπείρεν μετὰ θῆρατρον,

Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
 Suum genus narrabat, ego autem interrogabam singulas.
 Hic videlicet primam Tyro vidi bono patre natam;
 Quæ dicebat Salmonei inculpati filiam esse.
 Dicebat autem Crethæi se uxorem esse Æolidæ,
 Quæ fluvium amavit Enipeum divinum,
 Qui multo pulcherrimus fluviorum per terram labitur:
 Et juxta Enipei versabatur pulchra fluenta.
 Huic certè assimilatus Neptunus terram continens
 In ostiis fluvij accubuit vorticosi:

Tyro.

¶
 Enipeus
 fluvius.

10

Cæruleum quidem circa fluctû circumstitit monti æqualem
 Curvatum, abscondit autem deum mortalémque fœminam.
 Soluit autem virginealem zonam somnûmque super infudit.
 Cæterùm postquam perfecit deus amatoriam operra.
 Inhæsit sanè manui verbumque dixit & proloquutus est,
 Gaude mulier in amicitia, circumvoluto autem anno
 Pariès pulchros liberos, quoniam non inanes concubitus
 Immortalium tu verò hos nutri & educa:
 Nunc autem feras ad domû & tibi cave: ne vero nominaveris,
 Cæterùm ego tibi sum Neptunus terræ quassator.

15

20

Sic loquutus, pontum subjicit fluctuantem,
 Illa autem imprægnata Peliam peperit & Nелеum,
 Qui inclyti ministri Jovis magni erant
 Trinque: Pelias quidem in spatioſo Jæolo
 Habitabat pecorofus, hic verò in Pylo arenosa.
 Alios verò socios marito peperit regina fœminarum,
 Æsonemque atque Pherettrè, Amithæonâque gaudentè equis.
 Post hanc Antiopem vidi Asopi filiam,
 Quæ certè & Jovis gloriabatur in ulnis dormiisse,
 Et habuit duos filios Amphionémque Zethûmque,
 Qui primi Thebarû fundamenta locarunt septem portarum,
 Turribûsque circûdederunt: postquâ nō ipsas absque turribus
 Habitare latas Thebas quamvis fortes essent. (poterant
 Posthanc autem Alcmenam vidi Amphitryonis uxorem,
 Quæ Herculem audacem animum leonis habentem
 Peperit in complexu Jovis magnanimi congressa:
 Et Megaram Creontis superbi filiam,

Antiopa

30

Alcmena

35

Megara.

Hanc

Hanc habuit Amphitryonis filius robore semper indomitus.

Epicaste. Matrémque Oedipodis vidi pulchram Epicastem,
Quæ ingens facinus commisit insipientia mentis
Nupta suo filio, ille suum patrem interficiens
5 Uxorem duxit, statim autē vulgata dii fecerunt hominibus
Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,
Thebanis imperabat decorum dira per fata.
Illa abiit in Plutonis domum validas portas habentem,
Alligato fune summo ab alta trabe,

10 Suo dolore correpta, huic dolores reliquit post se
Valdè multos, quotquot matris Furiz efficiunt.

Chloris. Ex Chlorin vidi perpulchram, hanc olim Neleus
Uxorem duxit suā propter pulchritudinē, postquā præbuit
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ, (sponsalia,

15 Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperavit,
Atque in Pylo regnavit, peperit autem illi pulchros liberos
Nestorémque Chromiúmque Periclymenúmque superbum.

Pero. Post hos eximiam Pero peperit miraculum hominibus,
Quam omnes precabantur accollæ, neque Neleus

20 Huic dabat qui non boves latis frontibus
Ex Phylace abegerit vis Iphicleæ
Indomitas, has solus promisit vates inculpatus
Abacturum, sævum autem dei fatum impedivit
Vinculâque sæva & pastores agrestes.

25 Sed quando certè mensesque & dies perficiebantur,
Rursus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipsum soluit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutū, Jovis autē perficiebatur consiliū.

Leda. Et Ledam vidi Tyndari uxorem,

30 Quæ ex Tyndaro sapientes peperit filios,

Castor & Pollux. Castoremque equorū domitorē & pugnis valentē Pollucem:
Hos ambos viventes detinet fertilis terra.

Qui etiam infra terram honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

35 Moriuntur, honorem autem sortiti sunt æqualem diis.

Iphimedeia. Post hanc Iphimedium Aloëi uxorem

Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse,

Τῶν ἔχον Ἀμφιτρύωνος ὕδρ' ἄν' αἶν' ἦεναι.
 Μητιέσθ' ὅτι Οἰδιπόδ' ἰδὼν καλῶν Ἐπιχρίστῳ,
 Ἡ μίρα ἔργον ἔρεξεν αἰδομένην νόοιο,
 Γηκυδιῆν ὅς ἑϊ· ὁ δ' οἱ πατέρ' ἐξαναείλας
 Γῆδ' ἄν', ἄδρα δ' ἀνάπεσε γοῖο γένοα ἀγνῶποισι.
 Αἶψ' ὁ μὲν σὺν ἤθερ πολυηρώεσσιν ἄλγιστα πύχων,
 Καδμείων ἡρώεσσιν, θηταῖοις δ' ἑλπίσιν ἔβη.
 Ἡ δ' ἔθερ εἰς Αἴδον πύλασθεο κρατερῆο,
 Ἀψαυμένη βροχὴν αἰπὴν ἀφ' ὤφλοιο μελάεσσιν,
 Ω αἶχ' ἡρώεσσιν. τῶ δ' ἄλγιστα καλῶν ὁπίσθην
 Ποικίλ' ἄν', ὅσα τέ μνηστῶν Ἐρινύες ἐκπιέουσιν.
 Καὶ Κλωθεὶ εἶδον ὤφλοιο καλῶν, τῶν ποτὶ Νηλεὺς
 Γῆδ' ἄν' ἰὸν ἔλθ' ἡρώεσσιν, ἵππεσσι μενέαι ἔδνα,
 Οὐλομένην κενόεσσαν Ἀμφίβοιαν ἱασιδῶν,
 Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυτῆρι ἴφι αἶσασσι·
 Ἡ δὲ Πύλος βασιλεὺς, τίμην δὲ οἱ ἄλγιστα τέκεα,
 Νίσσεσσι τε, Χερσείοι τε, Περικλυμένῳ τ' ἀγέροντι.
 Τοῖσι δ' ἐκ' ἰφθίμῳ Πηγεῖ περ, γαυμῶν βροχῆσι,
 Τῶν πάντες μινώοντο ὤφλοιο καλῶν, ἐδὲ π' Νηλεὺς
 Τῶν ἔδνα ὅς μιν ἑλπίσας βόας ὑρυσσάμενος
 Ἐκ Πυλῆος ἑλπίσας βίης ἱφικληΐδης
 Ἀργαλίας, τῆς δ' οἱ σὺν ὀπίσθην μάντις ἀμύμων
 Ἐξελάσας· χαλεπὴ γ' ἦεν ἔλθ' ἡρώεσσιν ἰδὼν,
 Διοσκούρῳ τ' Ἀργαλίοι, καὶ βροχῶν ἀγέροντι,
 Αἶψ' ὅτε δὴ μινώες τε καὶ ἡμίονοι ἐξελπίσθην
 Ἀψ' ὤφλοιο καλῶν ἵππων, καὶ ἐπὶ λυγρὴν ἄερα,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἑλπίσας βίης ἱφικληΐδης,
 Θέσφατα πάντα εἰπάτω, Διὸς δ' ἵππεσσι βολή.
 Καὶ Ἀθῶν εἶδον τῶν Τιωδάρων ὤφλοιο καλῶν,
 Ἡ δ' ὀπίσθην Τιωδάρων κρατερῶν ἵππων ἰγνύοντο πῦδι,
 Κλέσσεσσι δ' ἐκ' ὀπίσθην καὶ πύξιν Ἀργαλίων Πολυδουκίαν·
 Τὸς ἀμφὶ ζώας κατὰ γῆν Φυσιζέας αἶα·
 Οἱ καὶ ἔργον γῆς περὶ ζώας ζῶντας ἔχοντες,
 Αἶσασσι μὲν ζώας ἱππηγεῖν, αἶσασσι δ' αὖτε
 Τέθνησιν, περὶ καὶ λιλόγχασι ἴσα θεοῖσι.
 Τῶν γ' ἔπειτα, ἱφικληΐδην Ἀλκίον ὤφλοιο καλῶν
 Εἰσάδον, ἣ δὴ φάσκει Ποσειδάωνι μεγίστῳ.

- Καί ῥ' ἴτεκεν δύο παῖδες (μυιωθιδῶν ἧ γαῖοδῶν)
 Ωπὶν τ' ἀντίθιοι, παλαιήτιν τ' Εφιάλτην,
 Οὓς δὴ μεκίστους ἦν ἦν ζήδωρος ἀρεσος.
 25. μετ' Καὶ πολὺ χαλκίστους, μετὰ γὰρ κλυτὸν Ωρίωνα.
 ἀγα- 5 Εὐνέου γαίρ τοῖα κ' ὀπίσπῃχαις ἦσαν
 κλυτὸν Εὐρος, αἵ ταιρ μῆχες γα γαῖοδῶν ἐπιόργχοι.
 ὀρίωνα Οἱ βα κ' ἀθανάτοισιν ἀπειλήτῳ ἐν Ολυμπῷ
 Φυλόπιδι σῆσιν πολυαίχης πολέμοιο
 Οσσων ἰκ' Οὐλύμπῳ μέγιστον ἦν ἰδν, αὐτὰρ ἰκ' Οσσῷ
 10 Πῆλιον εἰσοσφύλλον, ἵν' ἔργονος ἀμείβετ' εἴη.
 Καί νῦν κεν ἐξέτελεσσαν εἰς ἥδους μετ' ἔργῳ ἦγοντο
 Ἀλλ' ὀλοισι Διὸς ἦος ἐν ἡνέμοις τίει Λητώ,
 Ἀμφότερον, πῆν σφῶν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰέλες
 25. γένος Αἰθῶσιν, πυκνῶσιν τε * γένῳ εὐαογῇ λαχῇ.
 15 Φαίδρῳ τε Πέσσερι τε ἴδν, χαλκῶν τ' Αἰεαδῶν,
 Κερῶ Μίνῳ * ὀλοσφύλλον, ἡ ποτε Θησῆος
 Ἐκ Κρήτης ἐς ἡσων Ἀθωνάων ἱερῶν
 Ἠγα μῶν, ἐδ' ἀπὸ νῆτο * πάρος δέ μιν Ἀρπυμῆς ἔχε
 Διὶ ἐν ἀμφιγύρῳ Διόνυσῳ μαρτυράσιν.
 20 Μαίεσιν τε Κλυμῶνι τε ἴδν, συγερῶν τ' Εραφύλλῳ.
 Ἡ χερσὶν φίλα ἀνδρὸς ἐδέξατο πμήνιντα.
 Πάσας δ' ἐκ ἀνέροι μνηστῆρας ἐδ' ὀνομήτω
 Οσσας Ἠρώων ἀλόχους ἴδν ἡδὲ ἦν ἡνέμοις.
 25. φθι 25 Περὶ γαίρ κεν κ' νῦν * φθῆντ' ἀμείβετ' ἀλλὰ κ' ὤρη
 τ' 25 Εὐδεν ἡ ἐπὶ νῆα γούλῳ ἐλθόντ' ἐς ἐπιόργχους,
 Ἡ αὐτῶν πομπῇ ἧ ἦτοῖς ὕμιν τε μελίσσει.
 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἀρεσὶ πάντες ἀκλῶν ἔλθοντο σιωπῇ·
 Κληθῆναι δ' ἔρχοντο κ' * μετὰ τῶν ζῶοντα.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλαιος ἤρχετο μῦθων,
 30 Φαίηκας, πῶς ὕμιν ἀνὴρ ὅρα Φαίειται εἶναι
 Εἶδος τε μέγας τε ἴδν Φρύναις ἔνδον εἶσαι·
 Ἐείνος δ' αὐτ' ἦμος ἐσιν ἔκαστος δ' ἔμμερσι πμῆς.
 Τῷ μὴ ἰπείροισι δασιπέμπει, μετὰ τὰ δῶρα
 Οὕτω χερσὶν κλάειν, πολλὰ γὰρ ὕμιν
 35 Κλήμεντ' ἐν μετὰ τῶν ἦν ἰότῃ κίονται.
 Τοῖσιν κ' ἡ μετὰ τῶν γένων ἦρος Εραφύλλῳ,
 Οἱ δὲ Φαίηκων ἀνδρῶν ἐπὶ γαῖας ἦν,

Et peperit duos filios, brevis autem vix fuerunt,
 Otūmque virilem, inclytūmque Ephialtem,
 Quos certè longissimos enutrivit alma terra,
 Et longè pulcherrimos post inclytum Oriona.
 Novennes enim cū essent, novem cubitorum erant
 Latitudine, cæterū longitudo erat novem ulnarum.
 Qui sanè immortalibus minabantur in Olympo.

Otus &
 Ephial-
 tes.

Moturos certamen tumultuosi belli,
 Ossam super Olympum conati sunt imponere: cæterū Ossæ
 Peleum frondosum, ut cælum pervium esset.

10

Et fortassis perfecissent si ad pubertatis mensuram venissent,
 Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona
 Ambos, antequam ipsis sub temporibus lanugo

Floreret, ornarenturque genæ florenti barba.
 Phædrāmque Procrīmque vidi pulchrāmque Ariadnam
 Filiam Minois prudentis: quam olim Theseus

14
 Ariadna.

Ex Creta in solum Athenarum sacrarum
 Duxit quidē, sed nō potius est: antea autē ipsū Diana detinuit
 Dia in circumflua, Bacchi testimonio.

Mætāmque Clymenēmque vidi odiosāmque Eriphylem,
 Quæ aurum dilecti viri accepit preciosum.

20
 Eriphyle

Omnes verò non ego eloqui possum neque nominare,
 Quotquot Heroum uxores vidi & filias,
 Antea enim etiam nox periret immortalis: sed etiam horæ
 Dormiendi, sive ad navem celerem digressum ad socios,
 Sive hîc, reductio autem dijs vobisque curæ erit.

25

Sic ait: hi certè omnes quieti facti sunt silentio,
 Voluptate autem tenebantur per domum obscuram.
 His verò Arete albis lacertis cœpit sermonibus,

Arete
 Phæaces
 30
 colloqui-
 tur.

Phæaces, quo pacto nobis vir ille apparet esse,
 Forma que magnitudineque, atque mente intus æquabili?
 Hospes sanè meus est, unusquisque autē particeps est honorū.
 Ideo non festinantes dimittite, neque dona
 Sic egenti decidite multa enim nobis
 Bona in ædibus deorum benignitate jacent.

35

Inter illos autem interfatus est senex heros Echeneus,
 Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

O amici, non scilicet nobis præter opinionem, & à scopo
Loquitur regina prudens, sed obedite ?

Alcinoo autem ex ipso sequetur opusque dictumque.

Hunc autem rursus Alcinous excepit dixitque,

9 Hoc quidem sic erit verbum, si modo ego
Vivus Phæacibus navigandi peritis imperabo.

Hospes autem sustineat, tametsi reditus indigus est:

Permaneant igitur expectare in crastinum, donec totum

Munus perficiam, deductio autem viris curæ erit (pulo.

10 Omnibus potissimū autē mihi. hujus enim imperiū est in po-

Vlysses
Alci-
noum al-
loquitur

Huic respondens alloquutus est prudens Ulysses,

Alcinoo rex omnium gloriosissime populorum,

Si me etiam in annum iusseritis hinc manere,

Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,

15 Profecto illud mallet, & sanè utilius esset

Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire,

Et magis honorandus & charior viris essem

Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reversum.

Hunc rursus Alcinous alloquutus est dixitque,

20 O Ulysses ideo neutiquam te comparamus aspicientes,

Impostoremque esse & furem, perinde ut multos

Pascit terra nigra erroneos homines,

Mendacia concinnantes, unde rem nemo intelligere potest.

Tibi inest forma verborum mentisque bonæ,

25 Historiam verò ut muscus ex ordine recensuisti.

Omnium Græcorum tuique ipsius dolores tristes.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,

Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui te ipsum

Ad Ilium simul consecuti sunt, & illic fatum nacti sunt.

30 Nox hæc valde longa, immensa: neque tempus est

Dormire in ædibus: tu autem mihi dic mira opera,

Sed ad auroram divinam sustinerem, quando mihi tu

Velles domi meos tuos dolores dicere.

Hunc autem excipiens alloquutus est prudens Ulysses,

35 Alcinoo rex omnium gloriosissime populorum,

Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi:

Si adhuc audire utique cupis, non sanè ego

Ω φίλοι, ἢ μὲν ὕμνουν ἄπο Κρητὸν εἰδ' ἄπο δόξης
Μυθῆται βασιλῆα φερέμεν, ἀλλὰ πῆχοντι·

Ἀλκινόωδ' ἐκ τῷδ' ἔχεται ἔργον τι ἵππος τε.

Τοὶ δ' αὖτ' Ἀλκίνοῳ ἀπαμείβετο, φάισι τε,

Τάτο μὲν ἦτο δὴ ἔσθ' ἵππος, αἶψαν ἔγνω

Ζεὺς Φαιήκισσι Φιληρίτμισιν ἀνάσσειν.

Ξείους ὅτ' ἐλθῶν, μέλα φερέσσιον χαλῶν,

Ερμης οὐδ' ἱππεύεται * ἱς αὐτοῖσι, εἰσὺσι πάντων

Δωπίνῳ πλέσῳ, πομπῇ δ' ἀνδράσι μελίσσει

Πᾶσι, μάλα γ' ἔμελλε. τῷ γὰρ πρότερος ἔς' οἱ δῆμον.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Ὀδυσς.

Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀρεδδίκεται λαῶν,

Εἰ με καὶ εἰς οἴκῳ τὸν ἀνέστητ' αὐτὸς μείμναι,

Πομπῇ τ' ὁρτυνέοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδόντε,

Καί τις τὸ βυλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Πλοσάτρη ζωὴ χειρὶ φίλῳ ἱς πατρίδ' ἰκίεσθαι

Καὶ κ' αἰδέεσθαι καὶ φίλῳ πρὸς ἀνδράσι εἶναι

Πᾶσιν ὅστι μ' ἠγάκῳ ἢ ἰδίατο νοσήσαντα.

Τοὶ δ' αὖτ' Ἀλκίνοῳ ἀπαμείβετο, φάισι τε,

Ω Ὀδυσσεύ, τὸ μὲν ἢ τί σ' ἵπποισιν εἰσέρχοντες

Ἐπερσπῆα τ' ἔμην καὶ ἐπικλοπῆν, οἷά τις ποδῶς

Βόσκει γαίᾳ μέλαινα πολυαπειρίας ἀνθρώπων,

Ψεύδεται ἄρτυνόντας ὅταν καὶ τις εἰδὲ ἰδύτο.

Σοὶ δ' * ἢν μὲρ μορφήν ἴπῳ, ἢν ὃ φρίνεις ἐδωκί·

Μῦθον δ' ὥς ὃ, τ' αἰεὶδὺς ἱππευόμενος κρατέλειπας,

Πάντων τ' Ἀργείων σὺ τ' αὐτῷ κήδεα λυγρὰ.

Ἀλλ' ὥρα μοι τόδ' ἐπεὶ καὶ ἄρτεκνός τις κηρύττει,

Εἰ πῶς ἀντήναι ἱππέων ἰδὲς, οἱ τοὶ ἄμ' αὐτῷ

Ἰλιον εἰς ἄμ' ἵππῳ, καὶ αὐτῷ πτόμῳ ἱπίασιν.

Νῦν δ' ὅδ' ἐν μάλα μακρῇ, ἀχίσφατ' ὡδὲ πῶ ὤρη

Εὐδὲν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λίγα γέσκελα ἔργα,

Καί κεν ἱστῶ διὰν ἀναχοίμην, ὅτι μοι σὺ

Τλαίης ἐν μεγάρῳ πᾶσι πᾶσι κήδεα μνηστήας.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Ὀδυσς.

Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀρεδδίκεται λαῶν,

Ὀρεῖ μὲρ πολέων μύθῳ, ὤρη ὃ καὶ ἵππῳ.

Εἰ δ' ἔτ' ἀναυδέμεναι γὰρ λιλαίεμαι, ἐκ αὖ ἔγνω

30. Ἀλ-
κίνο

5

30. ἵππῳ
υλοῖν

10

15

20

30. ἵππῳ

25

30

35

Τῶν τ' αἰφ' ὀφθαίνομαι καὶ αἰτρώσθ' ἀλλ' ἄγχι ὕστατ'
 Κηδὲ ἱμῶν ἵππεων, οἳ δὴ μετόπισθεν ἔλονται,
 Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξίφρυν' ἐπαιέσσαν αὐτῶν,
 Ἐν δὲ τῷ δ' ἀπὸ λοντο κακῆς ἰότητι γυναικὸς.

5 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπὸ σκιδάσ' ἀλκυονίδες ἄλγῃ
 38. Αἰὲν Ἀργὴ Περσέφονείᾳ γυναικῶν θηλυτέρων,
 Ἥλθ' ὃ ἐπὶ ψυχῇ Ἀρκαμείμονος Ἀτρεΐδου,
 Ἀχρυμνῇ· ὅτε δ' ἄλκιον ἀγχιέριον ὅσσην ἄμ' αὐτῇ
 Οἶκον ἐν Αἰγυπτοῖο θάλασσῃ πότμος ἐπέειπεν.

10 Ἐργὸν δ' αἰψ' ἱμὶ κούρος ἐπεὶ πῖν' αἶμα κελευάν.
 Κλαίει δ' ὅρα λιγυρὰς, θάλλει δ' ἔτι, δάκρυον εἶδων,
 Πιπτάς τις ἱμὶ χεῖρας· ὀρίζεσθ' ῥηραΐων.
 Ἀλλ' ἔρρα οἱ ἐν' ἑμ' ἱμῖδας, ἐδὲ π' κίχους
 Οἷον ὅτε παρὰ πᾶσι γυναικῶσι μέλεισσι.

15 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυον τ' ἰδὼν, ἐλέησά τ' ἐμὸν,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα πτερὰ σπύδων,
 Ἀτρεΐδην κυδίστην ἀναξάνδρῳ Ἀρκαμείμονι,
 Τίς νύ σε κῆρ' ἐδάμυσεν περὶ λυγρῶν θανάτῳ;
 Ἡ σὲ γ' ἐνέησεν Ποσειδάων ἐδάμυσεν.

20 Ὅρσας ἀργαλέον ἀνέμων ἀμύχαντον αὐτῶν,
 Ἡ σ' ἀνέρσται ἀνδρὲς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χερσίν,
 Βῦς περὶ τρυφῆς μόνον, ἥ δ' οἷον πάσαι καλᾶ;
 Ἡ δὲ πτόλις· μισγόμενοι, ἢ γυναικῶν;
 Ὡς ἐφάμην· ὃ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμείβομαι ὥς οἴειπες.

25 Διογενὲς Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὐτ' ἱμὶ γ' ἐν νῆσσι Ποσειδάων ἐδάμυσεν,
 Ὅρσας ἀργαλέον ἀνέμων ἀμύχαντον αὐτῶν,
 Οὐτ' ἰτ' ἀνέρσται ἀνδρὲς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χερσίν·
 Ἀλλὰ μοι Αἰγυπτοῖος τῦξας θάνατον τι μῦθον πε.

30 Ἐκτα ζῶντο μὲν οἰόχῃ, οἰκίῃ δὲ καλίσσας,
 Διπίστας, ὡς τις τις κατέκτανε βαυὼ ἐπὶ φάτῃ,
 Ὡς θάινον οἰκίῃ θανάτῳ· ὅτε δ' ἄλκιον ἐπὶ ῥῃ
 Νωλεμῆες κτείνοντο, οὐκ ὡς ἀργυρόδοντες,
 Οἳ μὰ τ' ἐν ἀφρονὶ ἀνδρὸς μίτρα διωκόμενοι

35 Ἡ γάμω, ἢ ἐρώω, ἢ εἰλαπίνῃ περὶ λυγρῇ.
 Ἥδη μὲν πολλοὶν ἀνδρῶν φόνον ἀντιβόλησας
 Μεμνηθεὶς κτείνω μὲν καὶ ἐνὶ κορυφῇ ὑσμίνῃ·

Hæc tibi abnegarim, & miserabiliora alia dicere
 Dolores meorum sociorum, qui jam postea perierunt,
 Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
 In reditu vero perierunt consilio malæ fœminæ.
 Cæterum postquam animas quidem dispersit huc atque illuc,
 Casta Proserpina mulierum fœminarum,
 Supervenit anima Agamemnonis Atridæ,
 Tristis : circum aliæ congregabantur quæcunque cum eo
 Domo in Ægisthi perierunt & fatum contraxerunt.
 Agnovit statim me ille postquam bibit sanguinem nigrum, 10
 Flevit autem ille vehementer floridas lacrymas distillans,
 Extendens ad me manus porrigere cupidus :
 Sed non amplius ei aderat vis firma, neque illa potentia,
 Qualis utique antea erat in mobilibus membris.
 Illum quidem ego flevi ut vidi, misertusque sum in animo, 15
 Et ipsum compellans verba alata dixi,
 Atride rex virorum Agamemnon,
 Quôdnam te fatum domuit asperæ mortis?
 An te in navibus Neptunus domuit,
 Ciens sævorum ventorum immensos flatus ? 20
 An te iniqui viri læserunt in terra
 Boves occidentem atque ovium pulchros greges ?
 An pro urbe pugnantem atque fœminis ?

Sic locutus sū : ille autē me statim excipiens allocutus est,
 Inelyte Laërtiade, multiscie Ulysses,
 Neque me intra naves Neptunus edomuit
 Excitato infestorum ventorum magno statu,
 Neque me hostiles viri læserunt in contioente :
 Sed mihi Ægisthus structa mortēque fatōque
 Occidit cum pernicioſa uxore, domum vocatum,
 Cōvivio exceptū : quēadmodū quis occidit bovē ad præsepe.
 Sic perij miserabilissima morte : circum alij socij
 Sævæ cruciabantur quemadmodum sues albis dentibus,
 Qui quidem in locupletis viri multum potentis
 Aut nuptijs aut collatio convivio aut dapibus festis, 35
 Sanē quidem multorum virorum cædibus interfuiſti,
 Separatim interfectorum, & in forti pugna :

Agamem
 nonis
 25
 umbra
 suam
 exitium
 Ulyſſi
 refert.

30

35

Sed profecto illa potissimum conspicatus ingemuisses animo :
 Ut circa crateres mensasque plenas
 Jacobamus in ædibus pavementum autem totum sanguine maduit
 Mœstissimam audiui vocem Priami filie

Cassan-
drae cae-
des.

9 Cassandra, quam occidit Clytæmnestra dolosa
 Prope me : cæterum ego à terra manus sublata
 Jactabam moribundus in gladium, illa autem imprudentissima
 Cecidit, neque mihi voluit eunti ad Plutonis
 Manibus oculos concludere, atque os componere.

Clytem-
nestrae
sævitia.

10 Ut non gravius & improbius aliud muliere,
 Quæcunque quidem hujusmodi mentefacina induxerit.
 Quale certe & illa patravit facinus indignissimum,
 Primario structa marito cæde, utique putabam
 Gratum liberis atque mancipijs atque ancillis meis

15 Domum venturum, illa verò res perniciosissimas edocta,
 Quæque turpitudinem aspersit etiam venturis in posterum.
 Mollibus foeminis, etiam illi quæ benefica erit.

Sic dixit : cæterum ego ipsum excipiens allocutus sum,
 Eheu quam sanè genus Atrei altitonans Jupiter

Contra
uxores.

20 Vehementer odit foeminea propter consilia,
 Ab initio Helenæ quidem gratia perierunt plures,
 Tibi verò Clytæmnestra dolum struxit procul absenti.

Sic dicebā : ille autem me protinus excipiens alloquutus est,

Uxori
monet.

Ideoque nunc nunquam etiam tu uxori benignior sis,
 Neque illi sermones omnes revela quos bene noveris :

25
mære cre-
dendum

Sed aliud quidem dic, aliud vero celatum sit.

Sed non tibi Ulysses exitium erit ex uxore.

Valde enim prudens & bene in mente consilia scit
 Filia Icarij prudens Penelope.

30 Profecto ipsam nuptam novam reliquimus nos,
 Abeuntes in bellum : filius autem illi erat ad mamillam
 Infans, qui alicubi nunc in virorum sedet numero
 Beatus, certè enim eum pater charus videbit ubi venerit,
 Et ille patrem alloquetur, ita ut fas est :

35 Illa autem mea haud filio me saturari uxor
 Oculis permittit : prius enim me occidit & ipsum.
 Aliud autem tibi dicam, tu autem in mente reconde,

Clām,

Ἀλλὰ καὶ κείνα μέγιστα ἰδὼν ὀλοφύρομαι θυμῷ.
 Ὡς ἀμφὶ κρηττόν τε τοπίον τε πλῆθευς
 Κάμισθ' αἰετὶ μετάρω· δά τιδ' ἔδ' ἅπαν αἵματος ἦν.
 Οἰκτρὸν γὰρ τὸν δ' ἤκουσα ὅπου Πελαγίῳ Ἰουκτρὸς
 Κασσάνδρῃς, τὴν κτεῖναι Κλυταμένην δολομένην
 Ἀμφ' ἰγὺ· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἵετον,
 Βάλλον δολιχέσσαν ὅχι φασγάνῳ· ἡ δ' κνωῖπτε
 Νοσφισσά· ἡ δὲ μοι ἔτλη ἰόντι ὅχι εἰς Αἴδαν
 Χερσὶ κατ' ὀφθαλμὸς ἰέειν, ῥῶ τι σὺ μ' ἐρεῖται.
 Ὡς ἔκ αὐτοπρεσὶ καὶ κυοπρεσὶ ἄλλα γυναικὸς
 Ἡ περ δὴ τοιῶντα μὲν φρεσὶν ἔργα βάλλεται,
 Οἷον δὲ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεὶς,
 Κασσάνδῃ πύξαντι πόσει φάνον· ἥτοι ἴφλω γα.
 Ἀσπασίῃ παιδισσῇ ἰδὲ θμύϊσσι ἰγυῖσιν
 Οἰκτὰ δ' ἰλιύσας· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ εἰδῆς,
 Ἡτι κατ' αἰχρὸς ἔχρει καὶ ἰσοσμήνησιν ὀπίσσω
 Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἡ κ' εὐεργετὴ ἔπει.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενῳ ὥρσσαιεμιν.
 Ὀπὸ ποί, ἡ μέλα δὴ γόον Ατρεΐδῃ· εὐρύσταν Ζεὺς.
 Ἐκπαύλας ἤχρηι γυναικείας Διὸς βυλάς.
 Ἐξ ἀρχῆς, Ἐλίνης μὲν ἀπαλόμειθ' εἵνεκα πολλοῖ
 Σοὶ δ' Κλυταμένην δόλον ἦντοι τηλοῦ ἰόντι.
 Ὡς ἔφάμην· ὁ δὲ μὲν αὐτὴν ἀμειβόμενῳ ὥρσσαιεμιν,
 Τῷ νῦν μὲν ποτὶ καὶ σὺ γυναικὶ ὅχι ἥπιον εἶναι.
 Μῆδ' οἱ μεῖζον ἄπαντα πιφασσόμενῳ κ' εἰ εἰδῆς,
 Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθ' ὅτι καὶ ἐκκυρμίδον εἶναι.
 Ἀλλ' ὦ τοί γ' Ὀδυσσεύς, ὅπως ἴσεται ἐκ τε γυναικὸς
 Λίλῳ γδ' πινυτὴ τε καὶ εὐφροσὶ μέλαια εἶδδ',
 Κύρῃ Ἰφικλείῳ ὅχι φρονίῳ Πηνελόπεια.
 Ἡ μὲν μιν νύμφῳ γα νύμφῳ κατελείποντο ἡμέτε,
 Ἐσχόμενοι πτόλεμοιο· πάσι δὲ οἱ λυγροὶ μαζῶ
 Νήπιον, ὅς ποινῶν μετ' ἀνδρῶν ἔχει ἀειδμενῶ.
 ΟΛΒΙΟΝ, ἡ γδ' ὅτι γα πατὴρ φίλος ὄψεται ἰλθόν,
 Καὶ κείνος πάντες ὥρσσειν ἡ γὰρ ἡμῖν εἶναι.
 Ἡ δ' ἐμὴν εἰδὼς ὅχις ἐνταλθῶν ἄκριτος
 Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δὲ με πένθει καὶ αὐτόν.
 Ἀλλο δὲ τοι ἔργον· σὺ δ' αἰετὶ φρεσὶ βάλλας σῆσι,

- Κρύϊδ' ἔλω μὲνδ' ἀναφραδὰ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Νῆα κρηπίδωμαι, ἵκει ἕκ' ἐπὶ πηγῇ γυναιξίν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως κρηπιδέσσι,
 Εἴπῃ ἐπὶ ζώοντ' αἰχῶντι παῖδες ἐμνοῖο,
 5 Ἡπου σὺ Ορχαμνῶ ἢ σὺ Πύλῳ ἤμφορσιντι,
 Ἡπου παῖρ Μανιλᾶα σὺ Σπαρτῇ εὐρείῃ;
 Οὐ γάρ που τίθηκεν ἐπὶ χῆρ' ἰδ' Ορείης.
 Ως ἔφατ'· αὐτὲρ ἰὼ μιν ἀμειβομένο· προσείηπον,
 Ἀτρεΐδῃ, τί με βῶντα διεΐρας; ὕδ' ἢ εἶδ' αἶ
 10 Ζάει ὄγ' ἢ τίθηκε. κρητὸν δ' ἀνιμῶλια βάζειν.
 Νῶϊ μὲρ ὥς ἐπίεσσιν ἀμειβομένο· συγχερσίν
 Ἐσπερὸν ἀχινύμοι, ἴαλερσιν κτ' ἄκρυον χείρσις.
 Ἥλθ' δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδεω Ἀχιλλεύῳ,
 Καὶ Πατροκλῆϊ, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχῳ,
 15 Αἴαντις δ' ὅς ἄετος ἔλῃ εἶδ' ὅς τι δῖμας τε
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἐγὼ δ' ἔψυχ' ἐμὲ ποδώκεϊ Αἰακίδῃο,
 Καὶ ῥ' ὀλοφρομένο· ἔπαυ πτερόεντα προσσηύδα,
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 20 Σχῆτλι; τίπ' ἐπὶ μεΐζον σὺ φρεσὶ μέσσην ἔρρον;
 Πῶς ἔτλης αἶδ' ὅς δε κρηπιδέμεν, ἔνθα τι νεκροὶ
 Ἀφροδίτῃς ναιέσι, βροτῶν εἶδ' ὅλα κρημνίστην;
 Ως ἔφατ'· αὐτὲρ ἰὼ μιν ἀμειβομένο· προσείηπον,
 Ω Ἀχιλλεῦ Πηλῆϊ, ἦε, μίγ' αἶ φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 25 Ἥλθ' ὃν Τρῆσσιαιό κτ' ἔρεϊ, εἴπῃα βελλῶ
 Εἴποι ὅπως Ἰθάκῃ ἐς πατρίδαίοντοισι ἰσθίμεν,
 Οὐ γάρ που σχεδὸν ἤλθ' ὃν Ἀχαιῶδες, ὕδ' ἢ πῶς ἀμῆς
 Γῆς ἐπὶ βῆλῳ, ἀλλ' αἶεν ἔγω κρητὸν σείω δ' Ἀχαιῶν
 Οὕτως ἀνὴρ ἀσπασίῃσι μακάρων, ἕτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 30 Πρὶν μὲρ γάρ σι ζῶν ἐπὶ πόρῳ Ἴσα θεοῖσιν
 Ἀργεῖοι, νῶϊ αὖτε μίγ' αἶ κρηπίδῃς νεύουσιν,
 Ἐνθα δ' ἰὼν τῷ μῆτι ἰανὼν ἀνέχεζεν Ἀχιλλεῦ.
 Ως ἔφαμ' ἐν· ὁ δ' ἐμὲ αὐτὴν ἀμειβομένο· προσείηπον,
 Μὴ δὴ μοι ἰανέων γὰρ ἔχοντα παῖδ' ἐμὲ Ὀδυσσεῦ
 35 Βυλομέλῃ κ' ἐπὶ τεύχεσσι ἰὼν ἡγευμένο· ἄλλω
 Ἀνδρῶν παρ' ἀκλήτῳ, ἢ μὴ βίσις πολλὸς εἴη,
 Ἢ πῶσι νεκύεσσι κρηπιδέμεντοισι αἰεέσσει.

Clàm, non autem palàm charam in patriam terram
 Navem dirige, quoniam nondum fidendum est fœminis.
 Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,
 An fortassis adhuc viventem audivistis filium meum,
 Sive in Orchomeno aut in Pylo arenosa,
 An alicubi apud Menelaum in Sparta lata ?
 Nondum enim mortuus est in terra divus Orestes.

Sic ait : cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,
 Atride, quid me hæc interrogas ? neque enim scio
 Vivatne ille an mortuus sit : malum autem incerta loqui.
 Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
 Scabamus tristati tenellas lacrymas profundentes,
 Supervenit autem anima Pelidæ Achilles,
 Et Patrocli, & eximij Antilochi,

Ajacisque, qui optimus erat formæque corporèque
 Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
 Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
 Et lugens verba alata dixit,
 Generose Laertiade multisce Ulysses,
 Infelix, quid adhuc majus in mente cogitasti facinus ?
 Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui
 Temerarij habitant hominum simulachra mortuorum ?

Sic ait, cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,
 O Achilles Pelei fili, excellentissime Græcorum.
 Veni Tiresiæ propter usum, si quod consilium
 Diceret quo pacto Ithacam ad asperam pervenirem,
 Nec dum propè veni in Achaiam, necdum nostram
 Terram conscendi, sed semper malū habeo: te vero Achilles
 Nullus vir antea beator : neque posthac futurus est.
 Antea enim te vivum honorabamus æqualem dijs
 Græci, nunc rursus latè imperas mortuis :
 Hic cum sis, ideo neūtiqum mortuus tristeris Achilles.

Sic dicebā: ille autem me protinus excipiens alloquutus est,
 Ne sanè mihi mortem commemorares inclyte Ulysses,
 Vellem sanè rusticus esse, & mercede servire alij
 Viro inopi, cui nec victus sufficiens esset,
 Quàm hominibus mortuis vita defunctis imperare.

Sed

5

10

15

Achillis
 anima
 Ulyssæ
 loquitur
 20

25

30

35

Sed agè mihi de filio (meo) generoso rem enarra

An pergit ad bellum propugnator esse, an non.

Dic etiam mihi de Peleo eximio, si quid audieris

An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas.

5 An ipsum despiciunt per Thessaliam Phthiamque ?

Eo quòd ipsum senium occupat manibùsque pedibùsque

Non enim ego ultor sub splendore solis

Talis qualis olim, in Troja lata

Truci dabam exercitum optimum pugnans pro Græcis.

10 Si talis venirem vel paululum in patris domum,

Sanè alicubi ostenderem robur & manus inaccessas,

Qui illum injuria afficiunt detruduntque ab honore.

Sic ait : cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,

Profecto quidem de Peleo inculpato nihil audivi

15 Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo,

Omnem veritatem dicam perinde ut jubes :

Ipse enim illum ego cava in navi æquali,

Duxi ex (insula) Scyro ad armatos Græcos.

Profectò, quando circa urbem Trojam iniremus consilia,

20 Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione,

Nestorque eximius & ego contendebamus soli.

Cæterù quoties circa urbē Trojanorù decerneremus Græci,

Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turba,

Sed longè præcurrebat suo robore nulli cedens.

25 Multos autem viros trucidavit in gravi pugna :

Omnes verò non ego eloqui possem, neque nominare,

Quantum exercitum occidit defendens Græcos.

Sed ut Telephidem interfecit ferro,

Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales

30 Cetei trucidabantur mulierum propter dona.

Illum sanè pulcherrimum vidi post Memnona divinum.

Cæterù cum in equù conscendimus quem fabricavit Epeus,

Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,

Sive aperire densas insidias, sive concludere.

35 Hic alij Græcorum duces atque consiliarij, (cujusque

Lacrymas abstergebant, subtredebant autè membra unius-

Illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis

Neque

Αλλ' ἄγε μοι τεῖχος δῶκε μῦθον ἄνωγε,
 ἢ ἵππ' ἐς πόλιν αὖτις ἔμμελλαι· ἦ γὰρ ἐγὼ καί.
 Εἰπὶ δὲ μοι Πηλεΐδ' ἀμύμονος· ἦ π τίτυσσαι,
 ἢ ἔτ' ἔχῃ τιμῶ πολλοὶ μὲν Μυρμιδόνεσσιν,

Ἡμεῖς ἀπαύξουσιν δὲ Ἑλλάδα τε Φοῖβήν τε,
 Οὐδ' ἔτι μιν κτ' γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 Οὐ γὰρ ἰγὼν ἐπικρωγὸς ὕπ' αὐγᾶς ἡλίοιο,
 Τοῖσ' ἰαίνεός ποτ' ἐν Τροίῃ εὐρείῃ,
 Πέφνιν λαὸν ἄεσται, ἀμύνων Ἀργείοισιν.

Εἰ τοῖσ' δ' ἔλθοιμι μίνυθά περ ἐς πύργους δῶν
 Τῶ καὶ τίω σὺξαίμην μὲν καὶ χεῖρας ἀάπλους,
 Οἱ καίνοι βίονται, ἱέρηυσί τ' ἀπὸ πρῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰγὼ μιν ἀμειβομένην ἑστιάσας,
 ἦ τοι μὲν Πηλεΐδ' ἀμύμονος ἦ π τίτυσσαι·

Αὐτὰρ τοι πῆδον γὰρ Νηοπτόλεμος φίλοιο
 Πέσσει ἀληθείην μνηστέραι, ὥς με καλέουσ.
 Αὐτὸς γάρ με ἰγὼ κείλεται ἐπὶ νηὶ ἱστάσῃ
 Ἡρώϊον ἐν Σκύρῳ μετ' εὐκρημίδας Ἀχαιῶς
 ἦτοι δ' ἔμφοι πόλιν Τροίην φραζομένην βαλᾶς,

Αἰεὶ πρῶτον ἔδραζε, καὶ ἔχ' ἡμέτερον μῦθον·
 ἢ Νέστωρ τ' αἰνέησεν καὶ ἰγὼ * 2 νηλεσσομένη οἶον.
 Αὐτὰρ δ' ἔμφοι πόλιν Τροίην κειροίμεν· Ἀχαιοί.
 3 Οὐ ποτὶ ἐς πλοῦθ' ἰγὼν ἀνδρῶν, εἴδ' ἐν οὐμῳ,
 Ἀλλὰ πολὺ παρῆσται, τὸ δὲ μὲν ἔδρην εἴκων,

Πολλὰς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δῆϊότητι.
 Πάντας δ' ἔκ αἱ ἰγὼ μνηστέραι εὐδ' ὀνομήσας
 Ὅσσην λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.

Αλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κεντιήσασθαι χαλκῷ
 Ἡρῷ· Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐπαιέον.
 Κῆτεροι κτείνοντο, γυναικὶ εἵνεκα δάσων.

Καίνοι δὲ κείλεται ἰδὼν μὲν Μένεοντα δῖον.
 Αὐτὰρ δ' ἔς εἰς ἵππον κενταύροισιν ἐν κῆρ' Ἐπιδό,
 Ἀργεῖοι οἱ ἄεσται, ἔμφοι δ' ἐπὶ πύργῳ ἐπύκνουν,
 Ἡμὲν ἀνακλίνων πυκνοὶ λόχον, ἡδ' ἐπιδόσαντες·

Εὐθ' ἄλλοι Δαοαῶν ὑγὴ τρεῖς ἡδὲ μέγαντες
 Δάκρυά τ' ἀμύρονα, τρέμει δ' ὑπὸ γῆρα ἱκάνει.
 Καίνοι δ' ἔπειτα πᾶσαι ἰγὼν ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν

5

10

15

20

12. Νῆ

σας ἀν

τ' 2 20.

νικησ-

25 20-

μην 3

20. Οὐ-

τὴ πότ'

15

30

35

Οὐτ' ἀχρήσαντι χεῖρα χαλκίῳ, ἔπι παρῶν
 Δάκρυ' ὀμνέειν ἄρην. ὁ δέ με μοῖλα πολλὰ κίετιναι
 20. ἱξί- ἰωπόθι * ἱξίρμαι, ξίφις· δ' ἱεμμάστω καίπῳ.
 μῖραι Καὶ δδεν χαλκισαίης· κηκὶ δ' Τρώεσσι μῖροισα.
 5 Αἰδ' ἔπι δὴ Πελαγίῳ πῶλιν διππέρσμεν αἰπῶν,
 Μοῖρασι κὴ γέρας ἰδὸλον ἔχον ἐπὶ νῆος ἱσάνειν
 Ασκηθῆς, ἔτ' ἄε βεβλημῖν· ὅξιν χαλκῶ.
 Οὐτ' αὐτοχρὶδῶν ἐκασμῖν· οἶκ' τι ποδῶ
 Γίνεται ὧν πολέμῳ, ἐπιμύξει δὲ τι μακίστατι Ἀρης.

10 Ως ἰφάμελ' ψυχῇ ἢ ποδάκις Αἰακίδαο
 20. κα- Φοίτα μακρὰ βιδῶσα * κατ' ἀσφοδὶλὸν λαμῶναι,
 πει σφο- Γαθσωμήν ὁ οἰζὼν ἰφῶν ἀελοῖται εἶναι.
 δλον. Αἰδ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κηπιτεθιφῶτων
 20. Γη- Εστασιν ἀχνύμεναι, εἰργντι ἢ κήδ' ἰσάτη.
 20. 15 20. 15 Οἷν δ' Αἴαντος ψυχῇ Τελαμωνιάδαο
 σωνη Νέσφιν ἀφίστηται, κεχλαμῖν εἰνιχα νίκης,
 Τῶν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζομῖν· ὅξιν νηυσὶ
 Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῷ, ἔθηκε ἢ ποτνια μήτηρ
 Παιδὲς ἢ Τρώων δικασται κὴ Παλλὰς Ἀθηνῆ.

20 Ως δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶνδ' ἐπ' αἰθλῶ·
 Τοίῳ γδ κεφαλῶν ἱνακ' αὐτῶν γαῖα κηπῶν.
 Αἴανδ', ὅς περ μὲρ εἶδες, πῆρα δ' ἔργα τίτυκτο
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύνμεναι Πηλεΐωνα·
 Τὸν μὲρ ἔγῳ ἐπίεσι παρσύνδων μελιχχοῖσιν,
 25 Αἴαν παῖ Τελαμῶν· ἀμύνμενος, ἐκ ἄρ' ἡμεῖσες
 Οὐδὲ ἱανὼν λησταζ' ἐμὲ γάλα εἴνιχα πυλῶν
 Οὐλομῶν· πῆ ἢ πῆμα ἦτοί ἦτοσ Αργείοισιν.
 Τοῖς γάρ σφιν πύργος ἀπώλειο, σείο δ' Ἀχαιοὶ
 Ἴσιν Ἀχιλλῷ κεφαλῇ Πηληϊάδαο

20. 20 Αχνύμεναι * φθιμῶνιο λημῶναι. ἔδ' περ ἄλλοι
 φθινό- Αἴπῳ, ἄλλα Ζεὺς Δαναῶν σφαιρὶν ἀχμηταῖων
 μινιοι Εκπαύλων ἤχθηρι· πῆν δ' ἐπὶ μῖρον ἔθηκεν.
 Αἰδ' ἄγε δῦρεθ' αἶαξ, ἵ' ἔπος κὴ μῦθον ἀνέστη
 Ημίπερον δάμασιν ἢ μὲρ· κὴ ἀγλυορεθ' ἔμεν.

35 Ως ἰφάμελ' ἔδ' μ' ἔδ' ἀμείβετο, βῆ ἢ μετ' ἄλλας
 20. 20. 35 Ψυχὰς εἰς Εἰρεθὸς νεκύων κηπιτεθιφῶτων.
 μινως Εἰς κ' ὁμῶς παρσύνδων κεχλαμῖν· ἢ καὶ ἐγὼ τὸν

Neque pallescentes corpore pulchro, neque à maxillis
 Lacrymam abstergentem, ille mihi multum supplicabat
 Ab equo exire, gladij autem quatiebat capulum,
 Et hastam gravatam ære, mala autem Trojanis cogitabat,
 Sed quando certè Priami urbem depopulavimus celsam.
 Portionem & munus eximium habens navem conscendit
 Incolumis, neque læsus acuto jaculo,
 Neque cominus vulneratus, uti sæpiùs
 Fit in bello, permixtim namque sævit Mars.

Sic dicebam: anima autem pedibus celeris Æacidæ
 Abibat magnificè incedens per herbosum pratum
 Læta, quòd ejus dixissè filium inclytum esse.
 Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum,
 Strabant tristes, narrabant autem pœnas unaquæque.

Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
 Longè absistebat irata propter victoriam
 Qua ipsum ego vici judicio experiens apud naves
 Pro armis Achillis, proposuit autem veneranda mater.
 Filij autem Trojanorum judicarunt, & Pallas Minerva.
 Utinâ sanè non debuissè vincere hujusmodi in certamine. 20

Tale enim caput ob ista terra occupavit
 Ajacem, qui eximius quidem forma, etiam rebus gestis fuit
 Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
 Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
 Ajax fili Telamonis irreprehensibilis, nōne debuisti
 Vel mortuus remittere iram ob arma
 Perniciosa: quæ perniciem dii fecerunt Græcis.

Talis enim ipsi turris perijsti, propter te autem Græci
 Non minus Achillis capite Pelidæ
 Tristamur defecti penitus, neque quispiam alius
 In culpa est: sed Jupiter Græcorum exercitum fortium
 Horrendum odit, tibi autem fatum imposuit.

Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
 Nostram: doma autem robur & generosum animum.

Sic dixit: ille autem mihi nihil respondit, ibat autè ad alias 35
 Animas ad Erebum mortuorum defunctorum,
 Tum nihilominus allocutus essem iratus certè ego ipsum,

Sed

Vlysses
 ad Ajacis
 25
 umbram
 verba fa-
 cit.

30

- Sed mihi maluit animus in præcordijs charis
Aliorum animas videre defunctorum.
- Minoæ.* Ibi tum Minoæ vidi Jovis splendidum filium,
Aureum sceptrum gestantem, leges ferentem mortuis,
5 Sedentem : alij verò circa ipsum causas dicebant regem,
Sedentes ac stantes per latam Plutonis domum.
- Orion.* Post hunc autem Orionem ingentem animadverti
Feras simul venantem per floridum pratium,
Quas ipse occiderat in desertis montibus,
10 Manibus habens clavam totam ferream semper infractam.
- Titius.* Et Tityum vidi terræ gloriosæ filium
Prostratum in pavimento , hic autem novem jacebat jugera.
Vultures autem ipsi utrinque assistentes jecur fodiebant,
Rostrum intromittentes : ille autem non abigebat manibus
15 Latonam enim traxit per vim Jovis gloriosam amicam
Ad Pytho euntem per pulchrichorum Panopeum.
- Tantalus.* Et ipsum Tantalum vidi graves dolores patientem,
Stantem in lacu, hic alluebat ad mentum.
Cupiebat autem sitiens, potum autem non poterat capere.
20 Quoties enim inclinabat senex bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta : circa autem pedes
Terra nigra apparebat, arefcere autem faciebat numen.
Arbores proceræ à capite fundebant fructum
Pyri, mali punicæ , & aliz mali splendidi ferentes fructum.
25 Ficulusque dulces & oleæ virefcentes.
Quoties rectà pergeret senex manibus decerpere,
Has ventus propellebat in nubes obscuras,
- Sisyphus.* Et ipsum Sisyphum aspxi imensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utraque manu.
30 Profectò ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen : sed quando propè erat
Summitatem superaturus, tunc deficiebat fortis vis.
Rursus deinde ad solum voluebatur lapis immanis :
Cæterum ille rursus pellebat intensus : sudor autem
35 Dimanabat ex membris, pulvis autem ex capite oriebatur.
- Hercules.* Post hunc vidi vim Herculanam
Idolum : ipse verò apud immortales deos

Ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐὼς ἐπὶ σταδίῳ φίλοις·
Τῶν ἄλλων ψυχαῖς ἰδίῃν κραταιοτέρων·
Εἰδ' ἥτοι Μίνωα ἰδὼν Διὸς ἀγλαὸν υἱόν.

Χρύσειον (κῆπρον) ἔχοντα, φημιτύοντα πεύκῳ,
Ἡρόων· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἰργετο ἀνακτα,
Ἡρόων ἱερεὺς τις κατ' ἐνρουπύλῃσι Λίδος δῶ.
Τὸν ἦ μετ' Ὀρίωντα πειλάροιο εἰσιπέσσε
Θήρως ἐμυθ' εἰλεῦπε κατ' ἀσφοδιῶν λεμῶνα,
Τὴς αὐτὸς κατὰ πηφιν ἐὼ εἰσπόλοισιν ὄριστο.

Χερσὶν ἔχον ῥόπαλον παρχαλίον, αὖν ἀαγῆς.
Καὶ τίτυον εἶδον γαίης ἐκρυβέσθ' ἦτορ,
Κεῖ μιν ἐὼ διαπύθω, ὃ δ' ἐπ' ἐνεία κείτω πειλάρῳ
Γῦπὶ δὲ μιν ἐκείτρεψε παρεμύθων ἥ παρ' ἑκαεργῶ
Δίρτερον ἔστω δυνούτης· ὃ δ' ἐκ ἀπαμύωετο χερσὶ
Λητῶ γδ' ἤλασεν Διὸς κυδῶν ὠδὴν ἰσχυρῶ
Πυθῶ δ' ἐρχομένη λῆξ' ἐκρυβέσθ' Ἰανόπῃ.
Καὶ μὲν τάντολον εἰσείδον χαλκίῳ· ἀλλ' ἔχοντα,
Εἰσέσσε ἐὼ λήμνη, ἣ ἦ παρὸς πύλῃσι γαίης.
Στείτυτο ἦ δὲ φάων, πῖνεν δ' ἐκ οἴων ἑλπίδων.

Ὅσσ' αἰετὶ κύνες ὃ γέρον πῖνεν ἰδυαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ δόπλιό κεν· αἰαδούχον· ἀμφὶ ἦ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάντοκος, κραταίωστος ἦ δαίμων.
Δένδρεα ὑψιπέτλα κραταυρῆσιν χεῖς κερπτοῖ,
Ὀχλαὶ καὶ ῥοῖαι, καὶ μελίαι ἀγλαόκερποι,
Σύκαο τε γλυκερά, καὶ ἰλαῖαι τηλεθώσων.
Τῶν ὅπου ἰδυσεὶ ὃ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάστωλ,
Τὰς δ' ἀνέμοις ῥίπτοισι ποτὶ νεφέα κίονιντα.
Καὶ μὲν Σίσυφος εἰσείδον κατὰ ἄλγ' ἔχοντα,
Λαῶν βασιλεύοντα πειλάροιο ἀμφοτέρωθεν.

Ἡ τοι ὃ μὲν μέλα (κῆπρόν) χερσὶν τε ποσσὶν τε,
Λαῶν αὖν ὄρεσι ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτι μέλοι
Αἶρον ὑπερβῶλιν, τοτ' ἀπορρίψας καὶ κραταίως.
Αὐτὸς ἔκφρα πιδνδὲ κυλινδρὸν λαῶν ἀνακτῆς·
Αὐτὸς ὅγ' ἀψ' ὄρεσι πταυνόμην· καὶ δ' ἰδρὼς
Ἐρρεν ὅα μελίον, κρήνη δ' ὅα κρατὸς ὄρεος.
Τὸν ἦ μετ' εἰσπέσσε βίβω Ἡρακλεΐδην,
Εἰδῶλον· αὐτὸς ἦ μετ' ἀναισθητοῖσι θεοῖσι

Τίρπεται σὸ θαλῆς, καὶ ἔχῃ κρηλίσφον· ἦ δὲ
 Παῖδες Διὸς μετὰλοιὶ καὶ Ἥρης Χρυσόπιδι λαῖ.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κλαίγῃ νεκρῶν ἑὸν, οἰωνῶν ὄς.
 Πάντος ἀτυζομένων· ὁ δ' ἐμενῆ νεκρὸν ἰοικώς,

9 Γυμνοὶ τίξον ἔχων καὶ ἐπὶ νεκρῶν ὄσον,
 Ἀνὼν παπταίνων, αἰεὶ βαλόντι ἰοικώς.
 Σμαρδαλίῳ δὲ οἱ ἀμφὶ παρὶ στήθεσσι δασυτέρῃ,
 Χρυσῷ ἑὸν τελαμῶνα ἵνα ἡσκαλα ἔρξαι τίτυκτο,
 Ἀρκετοὶ τ' ἀρχοί τε σῦν, χαρῶν τε λίαντες,

10 Ἰσμεῖναι τε, μέγαχαι τε, φόνου τ' ἀνδραγαθίαι τε,
 Μὴ τεχνησάμεν· μὴδ' ἀλλὰ πὶ τεχνησάμεν,
 Ὅς κείνοι τελαμῶνα ἐπὶ ἡρώεσσιν ἐπὶ τεχνῇ.
 Ἐργον δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι.
 Καὶ μὲν ὁλοφροσύνῃ ἐπὶ πᾶσι πειρῶνται παροσφύδου,

11 Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Ἀ δὲ δὴ, ἣ πᾶσι καὶ σὺ κερὶν μέγιστον ἐγγράτεις,
 Ὅν παρ' ἑὸν ὁρᾷσκον ὑπ' αὐγῆς ἡλίουιο.
 Σίλωος μὲν παῖς ἦν Κερειοῖο, αὐτὰρ οἰζυνὸν
 Εἶχον ἀπειρεσίην, μέγα γὰρ πολὺ χεῖρσιν ὦπτι

20 Διδμήμεν, ὁ δὲ μοι χαλκίππου ἐπιτίθειτ' αἰέλουε.
 Καὶ ποτὶ μὲν σὺν αὐτῷ ἐπιμύσει κύν' ἄξοντ'· ἐγὼ δ' ἐτ' ἄλλων
 Φρεσίζτο τῷ δὴ μοι χαλκίππου ἐπὶ οἶον αἰέλουε,
 Τοῖσι μὲν ἑὸν ἀνέμενον καὶ ἡγάγον ἐξ αἰέλουε,
 Ἐρμείας δὲ μὲν ἐπιμύσειν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθλῶν.

25 ἐπὶ
 μψ
 25

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτὸς ἔβη δὲ μιν Αἶδης εἶπεν.
 Αὐτὰρ ἑὸν αὐτῷ μὲν ἐμπεδον, εἶπεν ἐτ' ἔλθαι
 Ἀνδρῶν ἡρώων οἱ δὲ παρὰ στήθεσσι δασυτέρῃ.
 Καὶ νῦν ἐπὶ παρῶν ἰδὼν αἰέλουε, ὅς ἑλθέειν παρ',
 Θυσία, Περσέϊον πᾶσι, ἡρώων ἐκαστοῦ τῶν.

30 Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθρῳ ἀγείρειτο μετὰ νεκρῶν
 Ἥχῃ θρασυσίῃ· ἡμῶν γὰρ χλωρῶν δὲ ἔρρει
 Μὴ μοι Γοργόων κεφαλῶν δασυτέρῃ παλῶν
 Ἐξ αἰέλουε πύμψονεν ἀγασθὴ Περσέϊον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ ἡρώων ἐκαστοῦ ἐπὶ παρῶν

35 Αὐτὸς τ' ἀμειβάνειν, ἀνὰ πᾶσι περμανήσας λῦσαι,
 Οἱ δ' αὐτῷ εἰσέβαιον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καὶ ἡρώων,

Oblectatur in convivijs, & habet pulchris talis Hebem,
 Filiam Jovis Magnanimi, & Jæonis aureis sandalijs.
 Circa ipsam clamor mortuorum erat instar alitum,
 Undique fugientium: ille verò obscuræ nocti similis;
 Nudum arcum habens, & ad nervum sagittam
 Grave circumspiciens semper jaculanti similis.
 Horrendus autem illi circum pectora balthus,
 Aureum erāt lorum, in quo miranda opera elaborata erant;
 Urſique agreſtesque apri, timendique leones
 Præliæque pugnaeque cædēsque homicidiæque,
 Neque fecit, neque aliud quippiam faciat
 Qui illud lorum sua apposuerit arte:
 Agnovit autem statim ille postquam vidit oculis.

5

10

Hercules

Ulyſſem

It

alloqui-

tur.

20

30

35

Et me lugens verbis alatis alloquebatur,
 Generose Lærtiade multiscie Ulyſſes,
 Heu miſer certè aliquod & tu malum fatum agis
 Quale utique ego habui sub radiis ſolis.
 Jovis quidem filius eram Saturnij, cæterum ærumnam
 Habui infinitam, valdè enim à deteriore viro
 Oppreſſus ſum, qui mihi graves imperabat dolores.
 Et olim me huc miſit ut canem ducerem: non enim aliud
 Exiſtimabat hoc mihi gravius eſſe certamen.
 Hunc quidem ego ſubduxi & traxi ex inferis.
 Mercurius autem me deducebat, atque cæſa Minerva.
 Sic fatuſ, ipſe quidem ruruſ ſeſcendit infra Plut. domum.
 Cæterum ego illic manſi firmixer, ſi quis veniret
 Virorum heroũ, qui certè prioribus ſeculis perierunt.
 Et fortaiſis adhuc priſcos vididiſſem viroſ quos volui,
 Theſeum, Pirithoũque deorum glorioſoſ filioſ.
 Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum
 Sonitu immenſo, me autem palliduſ timor invaſit,
 Ne mihi Gorgonium caput horrendi monſtri
 Ab inferis mitteret inelyta Perſephonea
 Statim deinde ad navem proſectuſ juſſi ſocioſ,
 Et ipſoſ aſcendere orũque ſolvere.
 Illi verò ſtatim ingreſſi ſunt, & pertranſtra ſederunt.

Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti,
Primum quidem remigatio, postea autem optimus ventus.

ARGUMENTUM DUODECIMI LIBRI ODYSSEÆ.

NArrat ab inferis factum sibi reditum ad Circen, & quomodo Sirenas præternavigavit, & errantes petras Scyllamque & Charybdim, & suæ navis & sociorum exitum qui occiderant quosdam Solis boves, & ut solus in ligno ad Calypso servatus fuerat.

10

A L I U D.

M, Sirenes complectitur petras atque boves.

CÆterum postquam fluvij reliquit fluentum Oceani Navis, abiit ad fluctus maris latiflui, Insulam ad Ææam ubi auroræ manè genitæ

15 Domicilium & chori sunt, & Solis ortus.

Navem quidem huc digressi subduximus in arenam,

Nos ipsi autem egressi sumus ad littus maris.

Hic dormientes expectavimus auroram divinam,

Reditus Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
ab in fe.

20 Certè ego socios præmisi ad domum Circes,

ris ad Efferre mortuum Elpenorem defunctum.

Elpenor Arboribus verò statim incisis, ubi summum prominebat littus,

vumula- Sepelivimus tristes copiosas lacrymas fundentes.

tur. Cæterum postquam cadaver combustum est, & arma mortui

25 Busto aggesto & desuper cippo erecto,

Fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.

Nos quidem singula administravimus: at non Circen

Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter

Venit instructa: simul autem ancillæ ferebant cum ipsa

30 Panem & carnes multas, & nigrum vinum.

Hæc in medio stans alloquebatur diya Dearum:

Miseri

Τῶν δ' ἔπειτα Ὀδυσσεὺς ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
Πρώτῃ μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δ' ἐκείλῃ μὲν ἔργῳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΦΩΔΙΑΣ
τ' Ομήρου Οδυσσεύς.

Δ Ἰσχυῖται τ' ἐξ ἄδου γαιερὸν αὐτῷ ἐπαύειν ὥστε Κίρκῳ
καὶ ὡς πᾶς Σμερῶναι παρὶ πλοῦσι, καὶ πᾶς πλοῦσι πᾶσι
Σκυλαῶν τε καὶ Σαυροδόν· καὶ τῶν δ' αὐτῶν καὶ τῶν ἰσχυ-
ρων ἀπώλῃ, αἰελοῦνται πᾶσι τῶν ἑλλήνων βοῶν· καὶ ὡς μὲν ἐπὶ
ξύλῳ ὥστε Καλυψώ διουρή.

Α Δ Δ Η.

10

Μὲν Σφελῶναι ἔχῃ, πλοῦσι τ', ἰδὲ βῆς Λαλῆ.

Α Ὑπὲρ ἐπὶ ποταμῷ λίπνι ῥόοι Ὀδυσσεὺς
Νηῦς, λατὸν δ' ἔκαστο κῦμα θαλάσσης ἐντυπύρει
Νῆστοις ἐς Αἰαίῳ, ὅτι τ' ἦν ἡμεῖς ἡμεῖς
Οἶκος καὶ χρῆσις, καὶ ἀντιλαί ἡλίου.

Νῆα μὲν ἐνδ' ἐλθόντες οὐκίστην ἐν ψαμμοῖσι,
Ἐκ δ' ἐπὶ αὐτῷ βῆμα ἐπὶ ἡγμῶνι θαλάσσης.

Εἴθι δ' ἀπαρτίστῃσι ἡμεῖς αὐτῶν ἡδὲ δῖον·

Ἡμεῖς δ' ἡμεῖς φάτην ῥοδόδαικτος ἦν,
Δὲ τὸν ἔργον ἐπὶ ἔργῳ ὥστε ἐπὶ Κίρκῳ
Οἰσὶ μὲν ἐκέρχῃ ἑλπίων ἐπὶ τῶν.

Φιλέας δ' αἰψα τυμῶντες, ὅθ' ἀπερὶ ἔχῃ ἀπὸ,

Θάλασσιν ἀπὸ μὲν, θαλάσσιν καὶ ἀπὸ μὲν.

Αὐτῶν ἐπὶ ἐκέρχῃ τ' οὐκίστη καὶ πύχῃ ἐκέρχῃ,

Τύμῳ καὶ καὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐκέρχῃ.

Πῆλα μὲν ἀπὸ μὲν τύμῳ καὶ καὶ ἐκέρχῃ.

Ἡμεῖς μὲν πύχῃ διότι μὲν. ὅθ' ἀπὸ Κίρκῳ

Ἐξ αἰδῶν ἰλῶντες ἐκέρχῃ, ἀπὸ μὲν ἀπὸ

Ἡδ' οὐκίστη μὲν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

Σίτῃ καὶ καὶ πύχῃ, καὶ ἀπὸ μὲν ἀπὸ ἐκέρχῃ.

Ἡ δ' οὐκίστη μὲν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

Χ 3

Σχίσματα.

15

20. 17-
συντ'
αἰαίην.

20

25

30

Σχίτλοι, οἱ ζῶντες ὑπάρχει δὴμ' Αἰδίο,
 Διοκάνεις, ὅτι τ' ἄλλοι ἄπαξ θνήσκουσιν ἄλλοτε.
 Ἀλλ' ἄρα τ', ἐοίχιστε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 Αὐτὴ πανημίρειο ἄμμι δ' ἡοὶ Φαιρολόηφι

5 Πιλιπποῦ· αὐτὰρ ἐγὼ δίδωμι ὁδὸν ἥδ' ἐκτα-
 Σμαρταίην, ἵνα μὴ τι κακοῖσιν ἀφίη ἀλγυνοῖν·
 Ἡ ἀλῶς, ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγηστοὶ κῆμοι παθούντες.
 Ως ἔφαθ'· ἤμυν δ' αὖτ' ἐπικεύθη θυμὸς ἀγυίῳ·
 Ως τότε βῶν ἄσπετον ἤμυρ' ἐς ἥλιον καταδιώκει

10 **Η**μῖν δὲ αὐτῶν κρινά τ' ἄποιτα καὶ μέν ἰδὺ.
 Ἡμῶ δ' ἔστιν ἡ κατὰ καὶ ἐπὶ κριφὰς ἔλθιν,
 Οἱ μὲν κρινάσιν τὸ πρῶτον περὶ μετὰ τὴν
 Ἡ δὲ καὶ ἡμεῖς ἐλθόντες φίλων ἀποδόσθιν ἰταίρων,
 Εἰς τὴν καὶ ἀποδοίκαται, καὶ ἡμεῖς ἰταίρων ἔσμεν.

15 Αὐτοὶ ἔχον τὴν πάντα καὶ μοῖραν κυριότητος.
Καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσι θεσησὺν αὐτοὺς Κίρκη,
Ταῦτα μὲν ἔχον πάντα παρὰ θεοῖσιν· οὐδ' ἄχουσι
ὅτι τοὶ ἔχον ἴσως, μήστις δὲ σε καὶ θεὸς αὐτῶν.
Σειρήνους μὲν πρῶτον ἀφείξαμεν, αἱ δὲ ταῖς πάντας

20. ἀγῶνις θέλωσιν, * ὅ, πς σφίσις οἴσταιφικηται.
 ὅτι 20. Οἱ πς ἀδιδρη πιδάσῃ κῃ φθῶσιν ἀκρῶς
 πιδάσῃ Σερλώων, τῷ δ' ὅπ γυνῇ κῃ νῆπια τίκω
 ἔ φθῶσιν. Οἱ κῃ ἰσῶσται πειράσται, ὅδ' ἰούσται.
 20. ἀ. Αἰδῶ τς Σερλώων ἀγῶνις θέλωσιν ἀοιδῇ,

19υ 25 Ημεραι ἐσ λεγμενι. πολυς δ' εἰμφ' ὅσπεφιν δις
 σα· Αισθαι πυθμενι, περ ἡ ῖνοι μυνυθουσι.
 26. πα· Αλλὰ * περιεῖ εἰασι, ἐπὶ δ' ἔατ' αἰεψαι ἰταρυν.
 27. εἰαδ· Κηρην διψασ μεληθησι, μήτις αἰρησι
 28. αο· Τῶν ἄλλων. ἀπὶρ αὐτὸς αἰρηθησιν ἀπ' ἐρηληθησιν.

30 Δησιάντων σ' ἐν τῇ ἰσθμῷ χεῖρας τε πόδας τε
Ορβὸν ἐν ἰσοπίδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείραται ἀνέφθη.

22. αὖθις Ὀφθαλμοὶ καὶ περὶ πόμῳ ὅπ' ἀκροῦς Σφραγίσθαι.
 ὕψους. Αἱ δὲ καὶ λίαν θαλάσσης, λυσιπείτε καὶ λευκῆς,

26. πα- Οἱ δὲ σ' αὖτε πάλιν αὖτις τὸ σ' ἀφ' ἑμοῖσι θέουσι,
 ρίξι 35 Αὐτίκ' ἐπὶ δὴ τοῖς γὰ * παλὴν ἰλάσῃσι πῦρ ἐρῶ,
 λάσσω- Εἴθε τοι γὰρ ἔτ' ἐπὶ τῇ διδωκυμένῃ ἀγορῇ σου.
 36 Οὐ πεπείρη δὲ τοι ὁδὸς ἔσεται, μάλα γὰρ αὖτις

Circe
prædicat
futuram
pericula

5

10

15

20

25

30

35

Animo

Miseri qui viventes subijstis domum Platonis,
Bis mortui, cum alij semel duntaxat moriantur homines.
Sed agite edite cibum & bibite vinum
Hic tota die, simul autem aurora illucescente
Navigabitis : cæterum ego monstrabo viam atque singula
Significabo, ne quo pacto vestris malis consilijs acerbis,
Aut in mare, aut in terra doleatis cladem passi,

Sic ait, nobis autē statim persuadebatur animus generosus
Sic enim quidem tota die ad solem occidentem
Sedebamus epulantes carnes immensas & dulce vinum.
Quando autem Sol occidit & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudeantes navis.
Illa autem me manu prehensens amicis scorsim à socijs,
Locavitque & accubuit, & interrogavit singula.

Cæterum ego illi omnia ordine recensui,
Tum certē me verbis alloquebatur veneranda Circe,
Hæc quidem sic omnia sunt tentata, tu autem audi
Ut tibi ego dicam, in memoriam reducet tibi etiā deus ipse.
Ad Sirenas quidem primum pervenies, quæ sanē omnes
Homines demulcent, quicunque apud eas pervenerint :
Quicunque imprudenti appulerit, & sonitum audierit
Sirenium, huic nequitiam uxor & infantes liberi
Domum reversi astant neque lætantur.

Sed Sirenes stridula demulcent cantilena,
Desidentes in prato ingens circum ex ossibus acervus
Virorum putrefactorum undique cutes putrescunt.
Sed præternavigato, insuper aures obtura sociorum
Ceram lixans suavem, ne quisquam audiat
Aliorum : cæterum ipse audi quidem, siquidem voles,
Ligent te in navi veloci manusque pedesque
Erectum ad malum, ex eo autem funes alligentur,
Ut magna voluptate vocem audias Sirenium.
Quod si rogaveris socios, solverèque jusseris,
Illi te pluribus vinculis alligent.

Cæterum postquam has præter navigaverint socij
Tum tibi haud ego deinceps fusiūs commemorabo,
Utra tibi via erit, sed tu ipse

Cyanea
faxa.

Animo considera. dicam autem tibi utrinque:

Ibi quidem petrae excelsae, ad eas autem

Fluctus ingens resonat caerulei maris.

Vagas profecto eas dii beati vocant.

5 Hac neque volucres praetervolant, neque columbae

Timidae, quae ambrosiam Jovi patri ferunt:

Verum aliquam earum semper adimit levis petra,

Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.

Hac nondum ulla navis effugit virorum, quaecumque accesserit.

10 Sed pariter tabulas navium, & corpora virorum

Fluctus maris aufert ignisque perniciosi procellae.

Sola ipsa utique praeternavigavit mare sulcans navis

Argo omnibus curae ab Aëta navigans.

Et fortasse hanc hinc celeriter jecisset magnas ad petras,

15 Sed Juno praetere fecit, quoniam charus erat Jason.

Scylla à
Circe de
scribitur

Hi vero duo scopuli, hic quidem altum coelum attingit

Acuto vertice, nubes autem ipsum circumdat.

Obscura: illud quidem nunquam recedit, neque unquam serenitas

Illius occupat verticem, neque in aestate neque autumno.

20 Neque ascendere poterit mortalis vir, neque descendere,

Neque si illi manus utique viginti & pedes essent.

Petra enim levis est, circumpolitae assimilis.

Medio autem in scopulo est spelunca obscura,

Versus occasum ad Erebum conversa: qua vos quidem

25 Navem cavam dirigite eximie Ulysses.

Neque ex navi cava juvenis vir

Arcu jaculatus, ad cavam speluncam perveniat.

Hic autem Scylla inhabitat graviter vociferans,

Hujus profecto vox quidem quanta catuli leonis

30 Fit, ipsa autem monstrum ingens: neque quisquam ipsam

Lætabitur conspiciatus, neque si deus obviam veniret.

Hujus utique pedes sunt duodecim omnes foedi,

Sex autem illi colla prae longa, in singulis autem

Horrendum caput, intus autem triplici ordine dentes

35 Densi & frequentes pleni nigrae mortis.

Media quidem per speluncam cavam immergitur,

Foras autem porrigit capita ex horrendo barathro:

Illic

Θυμῷ βυλεύειν. ἰρίν δ' ἐπὶ αἰμοφύρῳ.
 ἔσθ' ἂν μὲν γὰρ πύργῳ ἐπὶ κρημνῷ, ὥσπερ δ' αὐτὰς.
 Κύμα μείζων βοχθεὶ κυανώπιδος αἰμοφύρεϊ τῆς.
 Πλατύνεται δὴ τὰς πύργῳ θύοι μέγας κρημνῷ.
 Τῇ μὲν τ' ἔδδ ποτὶ πύργῳ παρὶ κρημνῷ, ἔδδ πύργῳ
 Τρηωνίς, καὶ τ' αἰμοφύρῳ Διὶ πατρὶ φέρονται,
 Ἀλλὰ πῶς τῶν αὐτῶν αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ,
 Ἀλλ' ἄλλῳ κρημνῷ πύργῳ κρημνῷ εἴσεται.
 Τῇ δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ,
 Ἀλλὰ τ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ,
 Κύμα δ' αἰμοφύρεϊ πύργῳ τ' ὅλοοιο θύοιο.
 Οἷον δὴ κρημνῷ πύργῳ πύργῳ κρημνῷ
 Ἀργῶ πύργῳ κρημνῷ πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Καὶ ἐν κρημνῷ πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ,
 Ἀλλ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Οἱ δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Οἷον κρημνῷ πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Κυανώπιδος πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Κρημνῷ πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Οὐδ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Οὐδ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Πύργῳ πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Μίση δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Πύργῳ πύργῳ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Νῆα δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Οὐδ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Τόξῳ δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Τῆς ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Γίγεται, αὐτῇ δ' αὐτῇ πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Γίγεται, αὐτῇ δ' αὐτῇ πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Τῆς ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Σμυρναλὴν κρημνῷ, ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Πύργῳ δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 Μίση δ' ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.
 ἔσθ' ἂν πύργῳ κρημνῷ αἰμοφύρεϊ τῆς πύργῳ.

29. πῖ- Αὐτὰρ δ' ἰχθυόα χροῖται * φειμαίνουσιν
 εἰμαι- Διλοφίαι τε κινῶσι τε, καὶ ἔπειτα μείζον' ἔλθῃ
 μένουσιν- Κῆτος, ὁ μυρία βόσκη ἀγασσινος Αμφιτράτης.
 Τῇ δ' ὅτε παύεται αὐτῶν ἀκηλοὶ εὐχόμενται
 5 Παμφυγίην (μὴ γὰρ). Φέρε δὲ τι κερπὶ ἐλάτῃ
 Φῶτ' ἐκάρπυσσας πῶς κυανοπτερόεντο.
 Τὸν δ' ἔπειρον χροῖται χροῖται πτερόεντο, ὅφρα Ὀδυσ.
 Πλησίον ἀλλήλων καὶ κεν δίοισιν ὕσας.
 Τῷ δ' ἐν ἱερνέσι ἐν μέγας φύλασιν τεθελῶς.
 10 Τῷ δ' ὕπνῳ δια Χάρυβδις ἀναρροῖ δὲ μέλαν ὕδωρ.
 Τρεῖς μὲρ γὰρ τ' ἀνίσχουσιν ἤματα, τρεῖς δ' ἀναρροῖ δὲ
 29. πῖ- Διόν. μὴ σὺ γὰρ κείνῃ τυχὸς ὅτι φοιτῶνται.
 29. πῖ- Οὐ γὰρ κεν ῥύσασθαι σ' ὕπ' ἐκ κακῶν ὅδ' Εὐοσίχων,
 29. πῖ- Ἀλλὰ μάλα Σκυλλῆς (χρηστὴν πεπλημένην), ὅφρα
 29. 15 Νῆα * παρὲξ ἐλάσας· ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἐστὶν
 παρὲξ- Εξ ἐπείρου ἐν νηὶ ποτὶ ῥῆμα ἢ ἄκρᾳ πάντα.
 λάσας, Ὡς ἴφαιτ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενον ὡς σίειπον,
 Εἰ δ' ἄρ' ἀγὰρ μοι τὺτο θῆα νημερτὲς ἵστασι,
 Εἴπως τῷ ὁλοῦ μὲρ ὕπνῳ ὡς φύγῃμι Χάρυβδι,
 20 Τῷ δὲ καὶ ἀμυνάμενον ὅτι μοι γίνῃ τὸ γ' ἐπείρου.
 Ὡς ἴφαιμενον, ἢ δ' αὐτὴν ἀμειβετο δὲ θῆα.
 Σχῆτλι, καὶ δ' αὖτε πολὺ μὲν ἔργα μείηλε
 Καὶ πόρος ὅδ' ἱστασιν ὑπείξασθαι ἀθανάτοισιν;
 ἢ δὲ τοὶ καὶ θνητοὶ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ,
 25 Διόν τ' ἀρξάμενοι τε καὶ ἄχριοι, ὅδ' ἐκ κακῶν.
 Οὐδέ τις ἐστ' ἀλκή· φυγῇ κερπὶσιν ἀπ' αὐτῆς·
 ἢ γὰρ δαδωῖν ὅσα, κερπὶσιν ἀπ' αὐτῆς·
 29. πῖ- Δείδω μὲν σ' ἐξ αὐτῶν ἐφορμηθεῖσθαι * κίχῃσι
 σῇ- Τόσῃσιν κίχῃσι, τίσας δ' ἐκ φῶτας ἔλθῃ.
 30 Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάσας, βωστὲν ἢ Κροταλῇ
 Μητρεῖ τ' Σκυλλῆς, ἢ μιν τίς κημὲ βροτοῖσιν·
 29. πῖ- Ἡμὶν ἵππ' ἀποπαύσει * ἐς ὅτε ἐν ὀρμηθῇ.
 σῇ- Θεινακρίων δ' ἐς νῆσιν ἀφίξασθαι, ἵππας ἢ παλαιὰ
 Βόσκοντ' Ἡλίοιο Βόας καὶ Ἴφιαν μέλας,
 35 Ἐπὶ βωῶν ἀγέλας, τόσα δ' οἶον πάντα κηλὰ,
 Πιπτεκνῶν δ' ἐκαστὰ· γῆν δ' ἐκτετακτὴν αὐτῶν,
 Οὐδέ ποτε φθινύουσιν, γαίᾳ δ' ἐπιποιμνίαις εἰσὶν,

Illic autem piscatur scopulum circumlustrans
 Delphinâsque canesque & sicubi majus capere posset
 Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite.
 Hac nondum unquam nautæ illæsi gloriari possint
 Præterfugisse cum nave, aufert enim capite singulos
 Virum abripiens ex nave rubricata.

Alterum verò scopulum humiliorem videbis Ulysses
 Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.

In hoc caprificus est ingens, foliis florens,
 Sub hoc diva Charybdis absorbet nigram aquam.

Ter enim eructat quotidie, ter verò absorbet,
 Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet,
 Non enim te liberarit ex illo malo neque Neptunus.

Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeriter
 Navem præteradige, quoniam longè satius est
 Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.

Sic ait. cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
 Agè verò mihi dic dea & verè enarra.

Si quo pacto perniciosam quidem effugerem Charybdim,
 Illam verò ulciscar cùm mihi læserit focios,

Sic dicebam, illa statim respondit diva dearum,
 Infelix, adhuc tibi bellica opera curæ sunt
 Et labor, necdum dijs cedere vis immortalibus ?
 Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
 Gravèque difficilèque & immane, neque expugnabile,
 Neque ulla est virtus effugere quæ possit ab illa,
 Si enim properaveris, armis instructis ad petram,
 Vereor ne te denuò impetu factò consequatur

Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
 Sed valdè celeriter præternaviga, voca autem Cratzim
 Matrem ipsius Scyllæ. quæ ipsam peperit cladem hominibus
 Quæ ipsam deinde compescet deinceps ne irruat.

Thrinaciam autem ad insulam pervenies : hic autem multæ
 Pascuntur Solis boves, & pingua pecora,
 Septem boum armenta, tot ovium pulchrigreges,
 Quinquaginta verò singula, propagatio non fit ipsarum,
 Neque unquam moriuntur, deæ verò pastores sunt

Nymphæ

§
Charyb-
dis.

10

15

20

25

30

35

Nymphæ pulchricornæ, Phætusâque Lamperiæque,
 Quas peperit Soli supra eunti diva Neæra.
 Has quidem ut educavitque peperitque veneranda mater,
 Thrinaciam ad insulam relegavit ut procul habitarent,
 9 Ad oves custodiendas paternas, & incurvas boves,
 Eas siquidem illæsas permittas, reditûsque curam geras,
 Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passî venietis :
 Sin autem læseris, tum tibi prædico mortem
 Navique & socijs : ipse verò si effugies,
 10 Serò vix redibis, amisissis omnibus socijs.

Sic ait : statim aurea sella advenit aurora,
 Illa quidem continuò per insulam digressa diva dearum.
 Cæterum ego ad navem digressus excitabam socios,
 Et ipsi ut ascenderunt, atque oram soluerunt.

15 Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt.
 Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Nobis autem ponè navem nigræ proræ,
 Secundum ventum immisit implentem vela fidum comitem,
 Circe pulchricornâ gravis dea veneranda.

20 Continuò omnibus armis diligenter expeditis per navem
 Confedimus, hanc ventûsque gubernatôrque dirigebat.
 Tum ego socios alloquebar mœsto corde,

Vlysses
 socios al
 loquitur

O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos
 Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum

25 Sed dicam ego, ut sciamus, sive moriamur.
 Sive evitato periculo mortem & fatum effugerimus.
 Sirenum quidem primum jubet divinarum
 Vocem evitare, & pratum floridum.
 Solum me jubet audire, sed me vinculo

30 Ligatè in molesto, ut firmiter illic maneam,
 Recta in malo, ex ipso funes alligentur.
 Quod si orem vos, solveréque jubeam,
 Vos autem pluribus tum in vinculis constringite.
 Equidem hæc singula dicens, socijs declarabam.

35 Interea autem celeriter venit navis fabrefacta
 Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
 Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas

Νύμφαι ἰὺ πλόησθε, Φαίβοισι τε Λαμπετῇ τε,
 Ἄς τίνοι Ἡελίῳ ὑπερέουσι δια Νίασθαι.

Τὰς μὲν ἀεὶ θρήνησας περὶ τὴν πένθει μήτηρ,
 Θερμακίῳ ἐς νῆσον ἀπήκισι τηλόθι γαίῃ,

Μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷαι καὶ ἱλίας βῆς.

Τὰς οἱ μὲν εὐαγέριαι ἰάσας, τόσσά τε μέδοναι,

Ἡ τ' αὖτις εἰς Ἰθάκην κρητὴ παύχοντις ἰσθμῶν

Εἰ δὲ καὶ στήθεα, τί τε τοὶ περικυρῶν ἐλεθρον

Νηί τε καὶ ἐπιεργίῃ. αὐτὸς δ' εἰπὴρ καὶ ἀλύξεις,

Ὅψι κρητὴς νείας, ὀλέσας ἅπαν παύτας ἐπιεργίαις.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' ἤρως ἐθροῖς ἤλυθ' ἡρώς·

Ἡ μὲν ἔπειτα αἰὲς νῆσιν ἀπείχετο δίῃ θηάων

Λυπαρὴ ἔργῳ ἐπὶ νῆα καὶ ὄν, ὅσων ἐπιεργίαις

Αὐτὸς τ' ἀμειβαίνοι αἰὲς τε στυγερῆσσι λύσσει.

Οἱ δ' αἰψ' εἰσέβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κρήνην,

Ἐξῆς δ' ἐξέμενοι, πολλὰ δ' ἄλλα τέκνοντι ἱερουργίαις.

Ἡμῖν δ' αὖ κρητὴς πῶδ' ἰαῖς κυανοπρόσθῃσι

Ἰαμβροῖν ἔχον ἱαὶ πηλείων, ἰδὼ δὲ ἐπείρου,

Κίρκη εὐπλόησθε, δαινὴ θρόε * αὐδῆσας α.

Αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα ποταπέμενοι κ' ἱῆα

Ἡμεῖσι, τίλῳ δ' αἰετὸς τε κυβερνήτης * ἰδυουσιν.

Δὴ τότε ἔργῳ ἐπιεργίῃσι μετὰ πῶδ' ἀχινύμενοι κρητὴ

Ὡ φίλοι, εἰ γὰρ ἔγωγε ἴνα ἰδῶμαι, εἰ δὲ δὴ οἷος

Θείῳ φασ' ἄμειβ' Κίρκη μνηστῆροισι δίῃ θηάων·

Ἀλλ' ἐρεῖν μὲν ἔγωγε, ἴνα εἰδότες ἦ καὶ θῆτα μὲν,

Ἡ καὶ ἀλευκέμενοι θῆταται καὶ κρητὴ φύζομενοι.

Σφραγίσαντες μὲν πρῶτον αἰνῶν γ' ἡσασσάμενοι

Φθόχον ἀλευκέμεναι, καὶ λήμων ἀνθημεναι

Οἷον ἔμε' ἰωὶ ὄντα ὅπ' ἀχινύμενοι, ἀλλὰ με δισμεν

Δήσεται· ἐν ἀργαλίῃ (ὅφρ' ἔμπεδον αὐτὸν μέναι)

Ὀρθον ἐν ἴσθμῳ πῶδ'· ἐν δ' αὐτῇ πῶδ' ἀνιθῶν.

Αἰ δὲ καὶ λίσσασθαι ὁμῶς, λῦσαι τε κελύων,

Υμῶς δ' ὡς πῶδ' ἰαῖς πῶδ' ἐν δισμεν πῶδ'.

Ἡ τοὶ ἔργῳ πῶδ' ἔκαστα λῆσαι ἐπιεργίῃσι πῶδ' αὐτοῖς.

Τόφρῳ δ' ἡ κρητὴ λῆσαι ἐξέμενοι ἡρώς ὑπεργίαις

Νῆσῳ Σφραγίσαντες ἔπειτα γὰρ ἔχον ἀπῆμιν.

Αὐτίκα ἔπειτα αἰετὸς μὲν ἰσθμῶν ἐν δὲ γαλιῶν

Επλετο νύκτωρ, κρήνησι ἢ κύμασιν δαίμων.

Ληταίης δ' ἔπειθε νύξ ἰση μενύσσαντο.

28. 91-
σπ. Καὶ τὰ μὲρ ἐν νηὶ γλαφυρῇ * βυλάν· οἱ δ' ἐπ' ἱερτμοῖ
Εἰζόμενοι, λυκαῖνοι ὕδαρ' ἔσσης ἐλάττηον.

ἢ Αὐτὰρ ἰζων κρηγῖο μέγαν τροχὸν ὀξὺ χαλκῷ

29. 92-
πύ- Τυτθῇ λήατ' ἠέρας, χερσὶ σιδεράσιν * πίεζον.

93- Αἶψα δ' ἰάντο κρηγῖ, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,

Ηελίς τ' αὐγὴ ὑπερλειόδατο αἶακτες.

Εξήης δ' ἐπ' αἰγῶσιν ἐπ' ἄσπετον αἶλαιψα.

10 Οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδητο εὐρυχωρῶς τι πάρος τε.

29. 94-
ππ. Ορθοὶ ἐν ἱσιπέδῃ, ἐν δ' αὐτῇ πύργῳ * ἀνῆλθον

Αὐτοὶ δ' εἰζόμενοι πολὺν ἄλα τυπτοὶ ἱερτμοῖς.

Ἀλλ' ὅτι τοσοῦτον ἀπὸ μὲρ ὅσον τι γέγωνε βοήσας,

Γίμφως διώκοντες, πᾶς δ' ἐλάττει ἀκύαλος νηὺς

15 Εχθρὴν ὀρνυμένη· λισσέω δ' ἔντευκον αἰοιδῶ.

Διὺρ' αὖγ' ἰὼν πολυαῖ· Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

Νῆα κρήνησιν, ἵνα νηϊτέρῳ ὅπ' ἀκροσῃς.

Οὐ γάρ που τις τῇδε παρήλασεν νηὶ μελαινῇ,

Πρὶν γ' ἡμίαν μελίγηρυν δαπ' ἀνέσταιν' ὅπ' ἀκροῦσται.

20 Ἀλλ' ὅγα περ ψάμεν' οὐδέ τι, καὶ παλαιοὶα εἰδώς.

Ἰδμεν γάρ ται παῖθ' ὅσ' ἐν Τροίῃ εὐρείῃ

Ἀργεῖαι Τρώες τε θῶν ἰότητι μετρήσται.

Ἰδμεν δ' ὅσα κ' γένεταί ἐν χερσὶ πούλυβοταιρῃ.

29. 95-
πκ' 25 Ὡς φάσκει, ἰέσται ὅπαι κρήνημον· αὐτὰρ ἔμεν κῆρ

96- Ἡγὰρ ἀκρομήσας, λυσσάει τ' αἰέλουσι ἐπὶ κρηγῶ.

αἰατῶν Ὀφρὺσι νευτίζων, οἱ ἢ αἰσπρόντες ἱερσσι.

29. 97-
ππ. Αὐτὰρ δ' αἰσπρόντες Παιερτιάδης Εὐρύλοχος τι

πίεζον· Πλείστοι μ' ἐν δισμοῖσι δῖον, μελλόντι * πίεζον.

29. 98-
ππ. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ πᾶς γὰρ παρήλασεν, ἔδ' ἔτ' ἔπειτα

29. 99-
ππ. Φησὶ γὰρ Σιδήμων ἡγεμόμεν, ἔδ' ἐτ' * αἰοιδῆς,

29. 100-
ππ. Αἶψ' ἀπὸ κρηγῶν ἔλοντο ἔμεν ἰσχυροὶ ἐπὶ κρηγῶ,

Οὐ σφιν ἐπ' αἰσιν ἀλλ' ἄλψ', ἡμέτ' ἐν δισμοῖν * ἀνίστατο

29. 101-
ππ. Ἀλλ' ὅπαι δὲ τῶν νῆσιν ἐλαίπερτον, αὐτῶν ἔπειτα

σπ. Καπὸν καὶ μέγα κύμα ἰδὼν, καὶ δούπον ἀκροσται.

35 Τῶν δ' ἄρα δαισύνονται καὶ χεῖρων ἔπτατ' ἱερτμοῖ.

29. 102-
ππ. Βόμβησι δ' ἄρα πάντα κ' ἴσον. * εἴχον δ' αὐτῶ

ππ. Νῆος, ἐπὶ δὲ ἔτ' ἱερτμοῖ σφάμα χερσὶν ἔπειτα.

Erat cum venti silentio, sopivit autem fluctus dæmon :

Assurgentes autem socij navis vela complicarunt,

Et ea quidem in navi cava collocarunt. illi autem ad remos

Sedentes dealbabant aquam politis remis.

Cæterum ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro ;

Frusto abscisso, manibus validis premebam.

Statim verò liquefiebat cerâ, nam urgebat magna vis

Solisque splendor supermeantis regis.

Ordine autem socijs ad aures omnibus inunxi.

Illi autem in navi me ligarunt, pariter manûsque pedesque 10

Erectum ad malum, ex eo autem funes alligarunt :

Ipsi autem sedentes spumofum mare verberabant remis.

Sed cum tantum aberamus, quantum audiat clamans,

Celeriter penetrantes. illas non latuit velox navis

Prope impulsa : canoram autem modulabantur cantilenam. 15

Huc agè profectus gloriose Ulysses ingens gloria Græcorû. Cantus Sirenum

Navem siste, ut nostram vocem audias.

Non enim unquam aliquis hûc præternavigavit nave nigra

Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret.

Sed hic delectatus abiit, & plura doctus. 20

Scimus enim omnia quæcunque in Troja lata

Græci Trojanique deorum voluntate passi.

Scimus etiam quæcunque sunt in terra multi pascua.

Sic dicebant edentes vocem dulcem : cæterum mecum cor

Voluit audire, solvere autem jussi socios 25

Cilijs innuens, illi autem annitentes remigabant.

Statim surgentes Perimedes Eurylochûsque

Plurimis me vinculis ligarunt, magisque premebar. (inde

Cæterû postquâ illas præternavigavimus, neque amplius de-

Sonitum Sirenum audiebamus, neque cantilenam 30

Continuò ceram dempserunt mei dilecti socij,

Quam illis auribus illeveram, meque ex vinculis soluerunt.

Se i quando jam insulam reliquimus, statim deinde

Fumum & ingentem fluctum vidi, & sonitum audi

His sanè percussis, ex manibus exciderunt remi : 35

Insonuerunt autem omnia per fluctum, sistebat autem illic

Navis, quoniâ nō amplius remos acuminatos manib. urgebat

Cæterum

Exher-
tatio
Ulyssis
ad socios

Cæterum ego per navem proficiscens excitabam socios
Blandis verbis propè astando viros singulos :

O amici, non enim ullo pacto malorum ignari sumus.
Non equidem hoc majus erit malum quam cum Cyclops

5 Claudebat in spelunca cava forti vi,
Sed & hinc mea virtute consilióque prudentiáque
Effugimus, nimirum, & horum meminisse puto.
Nunc agite quemadmodum ego dixero, obediamus omnes,
Vos quidem rémis maris fluctus profundos

10 Verberate transtra insidentes, siquidem Jupiter
Det & hanc mortem effugere & evitare.
Tibi verò gubernator hoc præcipio, sed in animo
Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes :
Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige

15 Navem, tu autem scopulum considera, ne te lateat
Hinc impetu dilapsa, & ex periculo nos deducas.

Sic dicebam : illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabilem tristiciam,
Ne quo pacto timentes cessarent socij

20 A remigando, intra autem communirent seipfos.
Et tum sanè Circes quidem tristicium mandatorum
Oblitus, quoniam nequitiam me jussit armari.
Cæterum ego indutus splendida arma, & duabus hastis
Longis ad manus acceptis, ad superiora navis conscendebam

25 Poræ, inde enim ipsam putabam primùm apparere
Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum socijs.
Nusquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumspicienti ad obscuram petram.

Appro-
pinquas

30 Nos quidem angustum locum transibamus lugentes,
Ab altera parte Scylla, ex altera diya Charybdis

Scyllæ
& Cha-
rybdi.

Horrendum absorpsi maris salisam aquam.
Sed quando evomeret sicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aspergo
Summis scopulis utrinque ruebat.

35 Sed quando ejectabat maris salisam aquam,
Tota intus apparebat percita : circum autem petram
Horrendum intonabat, infra autem terra apparebat

Arena

Αὐτὰρ ἐγὼ δῖφ' ἦρος ἰὼν ὠπτεύων ἱπείρεε
 Μελιχίοις ἐπίσσι ὠχρεσμένοι ἀνδρες ἦσαν,
 Ω φίλοι, ἢ γάρ ποτε κτεκνῶν ἀδάμνησθαι οἰμῆρ'
 Οὐ μὲρ δὴ τὶδὲ μέλινον * ἐπὶ κρητὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 Εἶλεν οὐκ ἀπὴ γλαφυρῶν κροσσὶν ἔφει βίηφι,
 Ἀλλὰ κ' ἐνθεν ἡμῇ ἀριστερῇ βυλῇ τε ἰὼν τε
 Ἐκφυρῶμεν· καὶ ποῦ τῶνδε μνηστῶν οἶον.
 Νῦν δ' ἀγὰρ, ὡς αἰ ἐγὼ εἶπον πρῶτα μὲν πάντες·
 Ὑμῶς μὲρ κώπησιν ἄλλος ἤγημίνα βαδύτατο.
 Τὺ πρὶς τε, κληθιδεσθὶν ἐφῆμεροι, αἰεὶ καὶ ποδὶ Ζεὺς
 Δῶν τινὲς γ' ὀλεσθῶν ὑπεκφυγέμεν κ' ἀλύξαι.
 Σοὶ ἢ κυβερνῆθ' ὡδ' ἐπιτίλομαι (ἀλλ' οὐ γινώσκω
 Βάλλειν, ἵπποι τῆος γλαφυρῆς οἴηται νημέρι)
 Τέτα μὲρ κτεκνῶν κ' κύματα ἐντὸς ἔειρα
 Νῆα, σὺ δ' ἤχησιν ἐπιμύειο, μή σε λάθῃσι
 Κεῖσ' ἐξορμησάτω, κ' ἐς κρητὸν ἀμμοὶ βάλλῃσθαι.
 Ὡς ἐφαίμεν· οἱ δ' ὥκη ἡμῶς ἐπίσσι πῆγοντο,
 Σκυλλῶν δ' ἐκὶν' ἡμυγχεμένω, ἀπρηκτοὶ ὠτίω,
 Μήπως μοι δείκνυστε ἀπαλλήξειναι ἱπείρεα
 Εἰσιότης, ἐντὸς ἢ πυκνίζουσιν σφῆας αὐτῶν.
 Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲρ ἰφθυόσωνος ἀλουργεῖης
 Λαογενέμεν, ἵπποι ἔπ' μ' ἀνέγειν ἡγεύσασθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κτεκνῶν κλυτὰ τεύχεα, κ' ὄνο δούρε
 Μάκρ' ἐν χερσὶν ἰλῶν, εἰς ἱκέλα τῆος ἔβαινον
 Πρώτης ἦεν γάρ μεν ἰδὲ γέμεν πρῶτα Φαιακῶν.
 Σκυλλῶν πτερόϊον, ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐπείρουσιν.
 Οὐδέ τι ἀγρήσκει δυνάμεν· ἔκρυμ' δέ μοι ὅσση
 Πάντη παπταίνοντι φρεσὶ ἡετορδία πτερόν.
 Ἡμεῖς * ἢ στυγερὸν ἀνιπτόμεν ἡσέωντες·
 Ἐνθεν μὲρ γδ Σκυλλῇ, ἐτέρωθεν δ' ὅτ' αἰ Χάρυβδις
 Δφὸν ἀνιπτοῖσθαι ἡμετέρας ἀλμυρῶν ὕδαρ.
 Ἦτοι ὅτ' ἐξήμενοι, λείβης ὡς ἐν πυρὶ πηλῶ,
 Πᾶσ' * ἀναμυρμυρίσκει κυκαμῶν, ὑψόσσι δ' ἀχνη
 Ἀκροσὶν ἡγετοῖσιν ἐπ' ἀμφοτέρωσιν ἐπιπτεῖν.
 Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρέξει ἡμετέρας ἀλμυρῶν ὕδαρ,
 Πᾶσ' ἔντοσσι φάμισκε κυκαμῶν· ἀμφὶ δ' ἡ πύττη
 Δφὸν ἰσχυρῶν, ὑπείρεθ' ἢ γαῖα φάμισκε

Υ

Φάμισκε

28. ἵπποι

9.

10

15

20

25

28. μὲν

30

28. ἀνα-

μυρμυ-

ρίσκει.

35

Ψάμμοι κυνέη ζυῖς ἃ χλωρὸν δι' ἤρει
 Ἡμεῖς μὲρ ὥς τ' αὖτ' ἰδὼμεν, δαίτυκτες ὀλιγοί,
 29. φέρ- Τόφρος δὲ μοι Σκύλλα γλαφυρῆς καὶ νηὶς ἱταίρους
 ταιτι· Εἴξ' ἔλθ' ὅς τις ἐστὶν τι βίηφι τι * φέρπειρος ἦται.

5 Σπεινάρησθε δ' ἐς νῆα θυλὼ ἄμω κ' μεθ' ἱταίρους,
 Ἡδὴ πῶν ἐσέησσε πόδας κ' χεῖρας ὑπὲρ ἦν
 Ὑψίσ' ἀίεθ' ἄνδρ'· ἡμεῖς ὅτι φηγοίμεν καὶ λευκῶντες
 Εξοικωμεν κηδύν, τοῖσι γ' ὕστατον, ἀχρύνδροι κῆρ.
 Ως δ' ὅτ' ἐπὶ σπυρίδι αἰλιεύς περὶ μετὰ ῥάβδῳ

10 Ἰχθυοὶ ζῆς ὀλίγοις ὀδόν κ' εἰδότες βαλάν,
 Ες πόντον σπυρίδι βοὸς κίρως ἀχρύνδροι,
 Αἰσπαιροῦνται δ' ἐπὶ τῇ λαβῇ ἱρρίψι ἴσχυος.
 Ως οἱ γ' αἰσπαιροῦντες ἀείρουτο ποτὶ πύργῳ
 Αὐτὰρ δ' εἰς ἵππων κηλῆσσι κηλῆζοντες.

15 Χεῖρας ἡμῶν ὀρίζοντας ἐν αἰγῇ δῆϊσθῃ.
 Οἰκτεροὶ δὲ καὶ ἡμῶν ἰδὼν ἐφθελμοῖσιν
 Πάντων ὅσ' ἡμῶν ποτὶ πόδας αἰλὸς ἐξερεινῶν.
 Αὐτὰρ ἱπποὶ πύργῳ φέρουσι, δεινὸν τε Κάρυδον,
 Σκύλλην τ' αὖτ' ἐπὶ τῇ λαβῇ ἱρρίψι ἴσχυος.

20 Ἰκρὺς δ' ἔσθ' ἐπὶ τῇ λαβῇ βοὸς ἐνυμνέτω ποτὶ,
 Πολλὰ δ' ἴφια μὲν ὑπὲρ ἡλίου.
 Δὴ τότε ἔλθ' ἐνὶ πόντῳ ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Μυκηθμοῦ τ' ἡγεύσας βοῶν αὐλιζομένων,
 Οἷον τε βληχλὺ καὶ μὲν ἔπος ἔμπροσθεν ἡμῶν

25 Μάντις αἰεὶ Θεοαῖς Τέρεϊσσι,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, * ἡ μὲν μάλα πολλὰ ἐπὶ πύλῳ
 29. οἱ Νῆστον ἀλεύσασθ' * περιμύροισι τε ἡλίοιο.
 30. μὲν πύλῳ Δὴ τότε ἔλθ' ἐνὶ πόντῳ ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 31. πύλῳ Κέκλυτέ μοι μύθων κακῶν περὶ παλαιῶν ἱταίρων,

32. πύλῳ Οὐδ' ὑμῖν εἴπω μαστήρια Τέρεϊσσι,
 33. 30. Κίρκης τ' Αἰαίης, ἡ μὲν μάλα πολλὰ ἐπὶ πύλῳ,
 34. 31. Νῆστον ἀλεύσασθ' * περιμύροισι τε ἡλίοιο.
 35. 32. Εἴπα γὰρ αἰνέοντες κακῶν ἡμῶν ἄμειν ἔφασκαν.
 36. 33. Αλλὰ περὶ τὴν νῆα ἰσχυρῶς τε ἡνὶ μέλαιναν.
 37. 34. Ως ἐφάμεν, τοῖσιν δ' ἐπὶ πύλῳ φίλον ἦτορ.
 38. 35. Αὐτὰρ δ' ἐφ' ὅτε τις ἐμὲ μ' ἡμῶν τε μύθῳ,
 39. 36. Σχάτλις εἰς Ὀδυσσεύ· περὶ τοῖσι μὲν, εἰδὲ π' ἡνὶ

Arena cærulea, hos autem pallidus timor invasit.

Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitū.

Interea autem mihi Scylla cava ex navi socios

Sex abstulit, qui manibúsque virtutēque optimi erant,

Conspicatus in navem velocem simulque ad socios,

Jam horum cognovi pedes & manus supernē

In altum levatorum, me autem compellabant vocantes

Nominatim, tunc postremò afflicti corde :

Quemadmodum quoties in scopulo piscator longa virga

Piscibus ipsis minutis dolum per escam immittens

In pontum dimittit bovis cornu agrestis.

Palpitantem autem deinde correptum foras projicit :

Sic illi palpitantes tollebantur ad petras.

Illic autem pro foribus depascebat vociferantes,

Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.

Miserrimum autem illud meis vidi oculis

Omnium quæcunque passus sum vada maris per lustrans.

Cæterū postquā petras effugimus, horrendāque Charybdim,

Scyllāque statim deinde dei ad eximiam insulam

Pervenimus, ibi autem erant pulchræ boves latis frontibus

Multa autem pingua pecora supermeantis solis.

Certè cū ego adhuc in mare essem in navi nigra,

Mugitum audiivi boum stabulantium,

Oviūmq; balatum, & mihi sermo incidit animo

Vatis cæci Thebani Tiresiæ,

Circæque Æxx, quæ mihi valdè sæpè præcepit,

Insulam evitare homines oblectantis Solis.

Certè tum ego socios alloquebar mœsto corde,

Audite meos sermones mala quantumvis passi socij,

Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,

Circæque Æxx, quæ mihi valdè diligenter præcepit,

Insulam effugere delectationem hominibus dantis Solis.

Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.

Sed præter insulam pellite navem nigram :

Sic dicebam, illis autem confractum est amicum pectus,

Statim autem Eurylochus molesto mihi respondit sermone.

Infelix es ô Ulysses, abundat tibi robur, neque unquā mēbra

Sex à
Scylla
socij de-
vocati.

Thrin-
acia in-
sula So-
lis.

Eurylo-
chus in-
dignant-

35
ter Uly-
sses respon-
det.

Defatigaris : planè omnia tibi ferrea sunt,
 Qui focios labore defatigatos atque etiam somno
 Non permittis terram conscendere, ubi rursus
 Insula in circumflua lautam paremus cœnam :

5 Sed temerè per noctem celerem errare jubes
 Ab insula errabundos in obscuro ponto.
 Ex noctibus autem venti difficilles, perniciës navium
 Nascuntur : quis verò effugeret sævam mortem,
 Si fortassis repentè veniret venti procella,

10 Aut Noti, aut Zephyri vehementer spirantis, & qui potissimū
 Navem diripiant, vel dijs regibus invitis ?
 Verū sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
 Cœnamque apparemus, celerem apud navem manentes,
 Manè autem conscensa nave, iotremus latum pontum.

15 Sic ait Eurylochus, comprobant autem alij focij.

Vlysses
Eurylo-
cho re-
spondet. Et tū certè agnoscebā, quòd certè mala machinaretur damō.
 Et ipsū alloquutus, verba volatilia dixi,

Euryloche profectò jam me cogitis solus cū sim.

Sed agè nunc mihi omnes jurate sanctum juramentum :

20 Siquidem aliquod sive boū armentū, aut magnū gregē ovīū
 Inveniamus, ne quis fortassis imperitia mala
 Aut bovem aut etiam pecudem occidat, sed quieti
 Comedite cibum quem immortalis præbuit Circe.

Sic dicebam : illi autem protinus jurarunt ut jussi :

25 Porro postquam jurarunt perfeceruntque jussurandum,
 Appulimus in portu cavo benefactam navem,
 Prope aquam dulcem, & exiverunt focij
 E navi, deinceps autem cœnam scitè appararunt.
 Cæterū postquam potus & cibi cupiditatem ademerunt,

30 Recordati verò deinde charos flevērunt socios,
 Quos devoraverat Scylla cava ex navi arreptos.
 Flentibus autem ijs advenit dulcis somnus.

Quando autem tertia pars noctis erat, & astra inclinarunt,
 Immisit vehementer fortè ventū nubiū congregator Jupiter

35 Turbine ingenti, nubibus autem cooperuit
 Terram simul & pontum : ingruit autem de cœlo nox.
 Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora.

Navem

Κάμινες ἢ ῥά τοι ζοί γε σιδήρεαι πάντα τίττονται,
 ὅς ῥ' ἐπείρουσ' ἡμεῖσ' αἰδηρότας ἤδ' ἐν ὕπνῳ
 οὐκ ἴσας ζαίης ἐπιθρόμβω, ἵππ' αὖτε αὖτε
 Νῆσ' αὖ ἀμφιγύτη λαοῖν τετυγμένω δόρπον·

5

Ἀλλ' αὐτὸς Διὶ τῦκτα νόλῳ ἀλάλησθ' αἰνῶγας,
 Νῆσ' ἀπαπλάρχοντας ἐν ἡσυχίᾳ ποίτῳ.

Ἐκ νυκτῶν δ' αἰετοὶ χαλῶσι, δολήματα τῶν
 γίνονται· πῆκ' τις * ὑπεκφύγει αἰπῶν ὀλεθρῶν,
 ἢν πᾶς ἔκπεπτης ἔλθῃ αἰνίγῳ θύμῳ;

Ἡ Νέτω, ἣ Ζεφύροιο δουρεῖο, οἵ τε μέλιττα
 Νῆα Διχαρρῶσισι θῶν αἰκῇ αἰάκτων.

Ἀλλ' ἥτιι νῦν μὲν περὶ μέγα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπον δ' ὀπλισμένωτα τοῦ ὄψε' ἡνιόχοντες·
 Ἡὼς γ' ἀναβάπτει σὺν ἡσυχίᾳ νύξ' ἰόντων.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνοι ἄλκοι ἐπείρουσι,
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μέγ' ἐτο δαίμων.
 καὶ μὲν φωνήσας ἔπαι πλεονέχοντες ἀποσηύοντο,

Εὐρύλοχ', ἣ μέγα δὴ μοι βιάζεσθαι μενέων ἰόντων.
 Ἀλλ' ἄρα νῦν μοι πάντας ἐμύσασσιν κρηττόν' ὄρεον,

εἰ κέ τι ἢ βῶν ἀγέλλῳ, ἢ πῶν μίγ' οἶον
 Εὐρωμῶν, μὴ που τις ἀπειθαλίησιν κακῆσι
 Ἡ βῶν ἢ ἐπ' μῆλα δόπλε' ἔλθῃ ἔκχλοισι
 Ἐδίττε βρομέων τλῶν ἀνιόντων πορὶ Κίρκης.

Ὡς ἐφάμεν· οἱ δ' αὖτ' ἀπὸ μνηστῶν ἀπέλειπον·

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμυσαν τὴν πλεονέχῃσι τὴν ὄρεον,
 Στήσασθ' ἐν λιμνῇ γλαφυρῇ ἐνὶ γαίῃ
 Ἀγχι' ὕδατος γλυκεροῦ καὶ ἐξ ἀπὸ δαίμονος ἐπείρουσι
 Νηὸς, ἥκειναι δ' ὀρπον ἐπιστάμενος τετυγνέτω,
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἰδητὶ ἐξ ἔργου ἦντο,

Μηιστῶν δ' ἥκειναι φίλους ἑλαιοὶ ἐπείρουσιν,
 οὐς ἔφαγε Σπύρην γλαφυρῆς ἐν νηὶ ἑλῶσιν.
 Κλαῖοντι οἱ τῶν ἐπὶ νηὶ ἰππῶν τῇ δ' ὕμνῳ ὕπνῳ.
 Ἡμῶν δ' ἐλθὼν νυκτὸς ἔλθῃ, μὲν δ' ἄερα βεβήκει,
 ὄρεον ἐπὶ γαίῃ ἀνιόντων ἐφελήμενος Ζεὺς

λαίλαπι θρασυσίῃ, γαίῃ δ' ἐφείσιν κλέωντες
 γαίῃ ὁμοῦ καὶ πάντων· ὄρεον δ' ὄρεον ἰόντων.
 Ἡμῶν δ' ἐλθόντων φάσιν ὁδοὺ δαίμων καὶ ἑλῶν.

Νῆα μὲν ἀρμίστα μιν, ἡγίλοι ἀσπίδι· εἰσερέσαντες
 Εὐσταδ' ἔσαν Νημφίην καλοὶ χροσὶ ἥδ' ἰσχυροί.
 Καὶ τότε ἔγων ἀρλὼ θρήνη·, μὲν μύθον· ἔειπον,
 Ω φίλοι, ὦ γδ' ἡδὴ θῆθ' βρώσεις πε πόσις τε

28. 5 Ἔσιν, τῶνδε βοῶν ἀπὶ χράμμεν, μὴ π παύμεν.
 τῶν δὲ Δεινὸς γδ' ἦν αἶδι βόες κὶ ἴφια μῆλα,

Ἡελίη, ὅς πάντ' ἐφορεῖ κὶ πάντ' ἐπακροῖ.

Ὡς ἐφάμην. τοῖσιν δ' ἐπικέχρητο θυμὸς ἀγλῶν,
 Μῆλα ἢ πάντ' ἀλλήκτες ἂν Νότις, ἔδῃ πε ἀλλ·

10 Γίγεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότις τε.

Οἳ δ' ἔως μὲν σίτοι ἔχαι κὶ οἶον ἐυδρεθ·

Τόφρως βοῶν ἀπύχοντο, λιλαιόμηναι βιότιο·

Ἀλλ' ὅτι δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥια πάντα,

Καὶ δὴ ἀρχὴν ἐφίπτεσκον ἀλητινοῖτες ἀνάγκη,

15 Ἰχθῦς ἐρενίας τε φίλας, ὅ, π χεῖρας ἔκρητο,

Γραμπίοις ἀΐκισσιν· ἔταρε ἢ ραστρεφ λιμός.

Δὴ τότε ἔγων αἶα νῆσιν ἀπείχετο, ὄφρα θηοῖσιν

Εὐχαίμεν, εἰ περ μοι ἄδδῃ φῆναι τίσας.

Ἀλλ' ὅτι δὴ Διὸς ἦσεν ἰὼν ἡλυξά ἱταίρους,

20 Χείρας νηφάρην·, ὅθ' ἐπὶ κρίπας ἠν ἀνέμοιο,

Ἡρώμεν πάντες τοῖσι οἱ Ὀλυμπῶν ἔχουσιν·

Οἳ δ' ἄρα μοι γλυκύν ἔποιον βλεφάρεσσιν ἔχουσαν.

Εὐρύλοχος δ' ἐπαύρεισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς,

Κέκλυτέ μοι μύθον κηκῆ·, ὅθ' ἀπύχοντες ἐπαύρει.

25 Πάντες μὲν συμαρθὶ θῆναι τε δειλοῖσι βροτῶσι,

Λιμὸν δ' οἰκτεροῖν θανέειν κὶ πότμον ἐπιπαιεῖν.

Ἀλλ' ἄρα, Ἡελίοιο βοῶν ἱλάσμενος ἀείσας,

Ρίξομεν ἀθανάτοισι τοῖς ἔργον ἐυρεῖν ἔχουσιν.

Εἰ δὲ κεν εἰς ἱππικὴν ἀφικηρίμεθα πατρὸς δαυ γαίῳ,

30 Αἰψά κεν Ἡελίῳ ὑπερίοιο πόσινα νηὶν

Τινέμεν, ἵνα κεν θοῖμιν ἀγαλόμεθα πολλὰ κὶ ἐὼλα

28. βοῶν Εἰ δ' ἡλυσάμενος π * βοῶν ὀρθοκροσάν,

ἵνα' Νῆ ἡλίη ὀλέσται, ἐπὶ δ' ἵσανται θηοὶ ἀλλοι,

ὅρ9· Βυλομ' ἀπαξ ὥστος κύμας χανέειν δαπνὶ θυμὸν ὀλέσται.

35 Ἡ δὴ γὰρ κρινύμεθα ἰὼν ὦ νῆσιν ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος ἐπὶ δ' ἦντο ἀλλοι ἱππῆες.

Ἀντίκω δ' Ἡελίοιο βοῶν ἱλάσμενος ἀείσας

Navem quidem subduximus in cava speluncā intrō tractam, *Vlysses*
 Hic autem erant Nympharum pulchri loci atque sedilia. *monet,*
ut gregi

Et tum ego concione coacta sermonem dixi, *bub Solis*
abstineant.
 O amici, in navi quidem celeri cibūque potūque
 Est: à bubus autem his abstinēamus, ne quid patiamur. *§*

Gravis enim Dei hæc boves & eximia pecora
 Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit.

Sic dicebam, illis autem persuadebatur animus generosus,
 Mensē autē integrū perpetuus stabat Notus, neque quis alius
 Spirabat deinde ventorum, nisi Eurūque Notūque *10*

Illi quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,

Tamdiu à bobus abstinēbant, studiosi vitæ,

Sed cū jam è navi perierunt viatica omnia,

Certè prædam sequebantur palantes necessitate,

Pisces avēque charas quodcunque in manus venisset, *15*

Curvis hamis, affligēbat verò ventrem fames.

Certè tum ego per insulam secessi, ut dijs

Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ad reditum.

Sed cū jam per insulam jens declinaveram à socijs,

Manibus lotis, ubi defenaculum erat à vento, *20*

Supplicabam omnibus dijs, qui cælum inhabitant.

Hi sanè mihi dulcem somnum cilijs infuderunt.

Euryloclus autem socijs mali dux erat consilij,

Audite meos sermones mala quamvis pasci socij.

Omnes quidem invisæ mortes miseris mortalibus,

Fame autem miserrimum mori, & fatum assequi.

Sed agite Solis ex bobus abreptis optimis,

Sacra faciemus immortalibus qui cælum latum inhabitant.

Quòd si in Ithacam pervenerimus in patriam terram,

Statim Soli supra gradienti dives templum

Faciemus, illic sanè ponemus ornamenta multa & preciosa.

Qui si iratus aliquo pacto ob boves erecta cornua habentes

Navem volet perdere, suffragabuntur vero alij dij,

Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,

Quàm diutius tabescere versans in insula deserta.

Sic ait Euryloclus, collaudabant autem alij socij.

Statim autem Solis ex bobus abegerunt optimas,

Violatur
præcep-
25
tum sua-
sæ Eury
lochii.

30

Solis
grax ab
Vlyssis
socijs
violatur.

35

- Cominus (non enim longè à nave nigro rostro
Pascebantur nigræ pulchræ boves laeis frontibus)
Eas verò circumstabant, & vota fecerunt dijs,
Folia autem decerpserunt tenuerrima quercus alticomæ,
9 Non enim habebant hordeum album in bene tabulata navi,
Cæterû postquam precati sunt, mactarunt & excoriarunt
Femorâque conciderunt, atque adipe cooperuerunt
Duplicantes, desuper autem cruda posuerunt,
Neque habebant vinum ad libandum super incensa sacra,
10 Sed aqua libantes assabant intestina omnia.
Cæterû postquâ femora incensa sunt, & viscera comederunt,
In minuta frustra secuerunt, & alia verubus transfixerunt :
Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus.
Festinabam ire ad navem velocem & litus maris
15 Sed quando certè prope eram profectus,
Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus,
Lugens autem deos ad immortales clamavi,
Jupiter pater, atque alij beati dij immortales,
Profectò me magnum detrimentum sopivistis sævo somno,
20 Ipsi verò socij magnum facinus perpetrarunt manentes.
Statim autem Soli supra meanti nuncius venit
Lampetia lato peplo quòd ei boves interfecerunt socij,
Statim autem deos alloquutus est iratus corde,
Jupiter pater, atque alij beati dij immortales,
25 Ulciscamini jam socios Laërtiadæ Ulysis,
Qui meas boves occiderunt superbè, quibus ego
Gaudebam quidem cùm ibam in cœlum stellarum,
Atque quando retrò ad terram è cœlo divertebam.
Quod si mihi non luent boum condignam talionem,
30 Descendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter,
Sol, certè quidem tu inter immortales lucebis,
Et mortales homines ad fertilem terram.
Horum autem citò navem celerem candenti fulmine
35 Paululùm perculsam incendero medio in nigro ponto.
Hæc ego audi vi à Calypso pulchricoma,
Hæc autem dicebat à Mercurio internuncio audivisse.

Cæterum

Ερβηεν (ὃ γὰρ πῆλὲς νῆος κυανοπρώτοιο

Βασίλειον· ἔλικες χαλαὶ βόες εὐρυμέτωποι)

Τὰς δ' ὠφειλήματα, καὶ ἐχέοντο θεοῖσι,

Φύλακας δ' ὀριψάμενοι τίτρεται δρυὸς ὑψιπέτρης·

Οὐ γὰρ ἔχον κεῖ λυγρὸν ἑνὸς ἔλμου ἐπὶ νηός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐχάσται, καὶ ἰσφαξάν καὶ ἰδεύοντι,

Μηρύγας τ' ἐξέταμαι, κηρὰ τε κνίσῃ καταλυφάν,

Δίπλυνά ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄμυρβήτησαν·

Οὐδ' εἶχον μέθυ λαΐψαι ἐπ' αἰθρομένοισι ἱερῶσιν·

Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπαπίνον ἔκαστοι πίνοντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' μὴ ῥέειν, καὶ ἀνάλανχ' ἐπαύοντο,

Μισυλλοὶ τ' ἄρα τ' αἰθῶ, καὶ ἀμφ' ὀσίοισιν ἔπεισαν.

Καὶ τότε μοι βλαφάρον ἐξέσσυτο ἰνδύμου ὄψον,

Βλῶ δ' ἰνῶν ἐπὶ νῆα θάλλω καὶ Ζηνὶ αἰ γλασσοῖς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦα κίον νηὸς ἀμφιπέλοισι.

Καὶ τότε μοι κνίσσης ἀμφ' ἤλυθον ἑδὺς αὐτῆς.

Οἰμώξας δ' ἱεροῖσι μετ' ἀθηνάτοισι χαράνισαι,

Ζεὺς πάτερ, ἢ δ' αἰδοὶ μόνεργες θεοὶ αἶνι ἰόντες,

Ἡμεῖς μάλ' εἰς ἄτλῳ κομίσσεται νηλεὺς ὕπνῳ·

Οἱ δ' ἔπειτα μέγα ἔργον ἐμνήσαντο μέντοι τες.

Ὡκεία δ' Ἡλίου ὑπερέβαιον ὀφίλοισι ἤλθε

Λαμπρὴν τετυπυπῆλος, ὃ εἰ βόας ἔκταν ἐπαύοντι.

Αὐτίκα δ' ἀθηνάτοισι μετῆνδρα χαρόμεν' ἔκρη.

Ζεὺς πάτερ, ἢ δ' αἰδοὶ μόνεργες θεοὶ αἶνι ἰόντες,

Τίσσας δὴ ἐπὶ ἔργῳ Λαερτιάδῃα Οδυσῆα·

Οἱ μὲν βοὺς ἔκλιναν ὑπερέβαιον, ἦσαν ἔργῳ

Χαίροντο μὲν ἰὼν εἰς ἄρῃον ἀστερόεντα,

Ἡ δ' ὀπότε ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἑρῃάσθην ὠφειλήτοισιν.

Εἰ δέ μοι εἰπίσσουσι βοῶν ἐπὶ κείνῃ ἀμυρβῶν,

Δύσσομαι εἰς Αἴδαν, καὶ σὺ νεκύεσσι φανέσῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ὠφειλήν νειφελήχεστα Ζεὺς,

Ἡλίο, ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθηνάτοισι φάει

Καὶ θνητοῖσι βροτῶσιν ἐπὶ Ζηνὶ δρυὸς ἄρῃον·

Τῷ δὲ κ' ἐγὼ ταίχα ἦα θάλλω ἀργῇτι κερταμῶ

Τυτθῇ βαλὼν καύσασμαι μέσην οἰὸν ποίτην.

Ταῦτά δ' ἰὼν ἤρυσσε Καλὺψῆς ὑψιπέτρης.

Ἢ δ' ἔφθ' Ἑρμείῳ Διόκτιον αὐτῇ ἀνέσσει,

Υ Ψ

5

10

15

20

25

30

35

Ἀντίφ

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυον ἠδὲ θάλασσαν,
Νοίκιοι ἀπορῆν ἄλλον ἐπιστῆδον, ἔδῃ τε μυχῷ
Εὐρέθυρα θυάμεσθαι· βόει δ' ἀπατίθιασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὖτις ἔπειτα θεοὶ τίεσθαι παρῴφονον.

28. 5 Εἰς πονὶ μὲν ἦντο, κρία δ' ἀμφ' ὄμιλοισι κ' ἐμεμευέαι,
ἐμείμ-
κιν, Ὀππῶς τε καὶ ὅμοι· βοῶν δ' ὥς γένετο φωνή.
Εξήμερε μὲν ἐπειτα ἡμεῖς ἐλπίεσσι τῶνδε
29. ἰλό- Δαίνυσθ' Ἑλίοιο βοῶν * ἐλπίεσσι ἀέεσσι.
ντες Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ὕδωρ μιν ἤμερε ἐπὶ Ζηνὸς ἦκα κερσίαν,

10 Καὶ τότε ἔπειτ' αἰεμεῖτο μὲρ ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνὶ κρημνὶ εὐρέϊ πόντῳ,
Ἴσθ' ἡσπέρημεν, ἀνὰ θ' ἴσθια λυγρὰ ἵρυσσάμεν.
Ἀλλ' ὅτι δὴ τίνω ἦσσι ἐλοίπομεν, ὅδ' ἵ τις ἄλλα
Φαίνεται γαῖάνων, ἀλλ' ἔσθλοος ἠδὲ θάλασσαν,

15 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κερσίαν
Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἥχλων δ' ἵπποτας ὑπ' αὐτῆς.
Ἡδ' ἔθην ἑ μέγα ποσσὶν ἐπὶ κρημνοῖσιν αἰψὰ ἢ ἥλθε
Κεκληρῶς Ζεφύρου μετὰ λυγρῶν λαίλαπι θύων.
Ἰγὺ ἢ παρτοῖος ἤρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα

20 Ἀμφοτέρους· ἴσθ' δ' ἐπίστυ πῖνον, ὅππῃ τε πάντως
Εἰς ἀντλοὶ κατήχυνθ'. ὁ δ' ἄρα παρῴφονον ἐνὶ νηὶ
Πληγεῖ κυσινῆτιον κεφαλῶν, ἥν δ' ὅσ' ἄρα
Πάντ' ἀμυδίε κεφαλῆς, ὁ δ' ἄρ' ἀρυντῆρα ἰοικώς
Κάτω πρὸς ἅπ' ἐκρόφῳ, λίπε δ' ὅστις θυμὸς ἀγνώμων.

25 Ζεὺς δ' ἀμυδίε βεβήθησε, καὶ ἔμελλε νηὶ κερκυμένη
Ἡ δ' ἐλελίχθη πῶσα, Διὸς πληγῇ σὺν κερκυμένη.
Ἐν ἢ ἦεν πλεῖστον πῖνον δ' ἐκ νηὸς ἐταίρου,
Οἱ ἢ κρημνίσσιν ἱελοὶ παρὶ νῆα μέλαιναν
Κύματα ἐμφορίοντο· θεὸς δ' ἀπακύνετο ῥέον.

30 Αὐτὰρ ἐγὼ Διὶ νηὸς ἐφύετο, ὅφρ' ἀπὸ πείρου
Λύσας κλύδων τέρπειτο· τίμῃ ἢ ψιλῶ φέροι κῆρυγ;
Ἐκ δ' εἰ ἴσθιν ἰαξί ποπ τέρπειν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Ἐπίπτο· βίβλητε βοῆς ῥοαῖο τιτυχῆς.
Τῷ ῥ' ἄμφω ἥμετερον ὁμοῦ τέρπειν ἠδὲ καὶ ἴσθιν.

35 Εξέμηντο δ' ἐπὶ τῆς, φερέμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἐν θ' ἦτοι Ζεφύρου μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
Ἡλθε δ' ἐπὶ Νότιος ἄνεμος, φέρον ἱμῶ ἀλγέα θυμῷ,

Cæterum postquam ad navem perveni atque mare,
 Objurgabam alicundè alium ordine, neque remedium
 Invenire potuimus, boves enim occisi erant jam.
 His continuò deinde dii prodigia ostendebant.
 Serpebant quidè pelles, carnes autè ab veribus immugiebant ;
 Assatzque & crudæ, boum qualis siebat vox.
 Sex diebus quidem deinde mihi chari socij
 Convivabantur, Solis bovis mactantes optimos.
 Sed quando certè septimum diem Jupiter induxit,
 Tum verò ventus quidem cessavit turbine sæviens. 10
 Nos autem statim conscendentes ferebamur in lato mari,
 Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
 Sed quando certè insulam deservimus, neque uspiam aliqua
 Apparebat terrarum, sed cœlum atque mare :
 Tum verò nigram nebulam statuit Saturnius 15
 Navim supra cavam, obscuratus pontus est sub ipsa,
 Quæ currebat haud sanè multù per tēpus : statim enim irruit
 Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sæviens.
 Mali autem rudentes rupit venti procella
 Utròsq̃ue : malus autem retrò cecidit, armentaque omnia 20
 In sentinam deciderunt, ipse autem extima in nave
 Percussit gubernatoris caput ossaque confregit
 Omnia uno impetu : ipse autem urinatori similis
 Decidit à tabulatis, deseruit autem ossa animus generosus.
 Jupiter autem simul intonuit, & iniecit fulmen navi, 25
 Ipsa autem contorquebatur tota Jovis percussa fulmine,
 Sulphure autem implebatur, ceciderunt autem ex navi socij.
 Illi autem cornicibus similes circa navem nigram
 In fluctibus ferebantur, Deus autem abstulit reditum.
 Cæterum ego per navim incedebam, donec latera 30
 Soluebat vis tempestatis carinæ quā inermè ferebat fluctus :
 Evulsù autem malū fregit usque ad fundū , cæterū super ipso
 Lorum revinctum erat bovis corio factum.
 Hoc utrunque colligavit pariter carinam atque etiā malum.
 Sedens autem super hæc ferebar perniciosiis ventis. 35
 Tum certè Zephyrus quidem cessavit turbine sæviens.
 Supervenit autem Notus celeriter ferens dolores animo.
 Donec

15
 Tempe-
 stas ob
 Solis
 gregem
 violatum

Ulyſſes
denuò in
Charyb-
din im-
pellitur.

- Donec rursus ad perniciosam diverterem Charybdem.
Tota nocte ferebar, simul autem sole oriente,
Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamque Charybdem :
Hæc quidem absorpsit maris salſam aquam.
5 Cæterum ego ad altam caprificum altè levatus
Huic implicitus tenebar, veluti verſpertilio, neq; uſpiâ potui
Vel ſtabilire pedem firmiter, neque aſcendere.
Radices enim longè erant, diſtantes autem erant rami,
Longinqui ingentèsque, obumbrabant autem Charybdim,
10 Indeſinenter autem tenebam, donec evomeret retrorſum
Malum, & carinam denuò : cupienti autem mihi advenit
Tandem : quando autem ad prandium iudex è foro ſurgit
Judicans lites multas litigantium virorum,
Tum tandem hæc ligna ex Charybdi apparebant.
15 Senſim ego deſuper pedes & manus demittebar.
Medio autem cum ſonitu cecidi extra oblonga ligna,
Sedens autem ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllâ autè non amplius permiſit pater hominūque deorūque
Aſpicere, non enim effugere potuiſſem ſævam mortem.
20 Hinc autem novem diebus ferebar, decima autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii, ubi Calypſo
Habitabat pulchricoma veneranda dea celebris,
Quæ me amavitque fovitque : quid tibi hæc dicam ?
Jam enim ex parte enarravi in domo
25 Tibique & caſtæ uxori : moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recensere.

Ulyſſes
ad Caly-
pſo de-
fertur.

ARGUMENTUM DECIMITERTII LIBRI ODYSSEÆ.

- 30 **D**ormientem Ulyſſem cum donis expoſuerunt Phæa-
ces in terram Ithacenſium. Et navem quidem ip-
ſorum redeuntem lapidem fecit Neptunus : Minerva
autem in littore Ulyſſi conſultas de procorum cæde, & res
in quadam ſpelunca occultat, & in ſenem transformat Ulyſ-
ſem.

ALIUD

Οφί' ἰπ' τὴν ὁλοὴν ἀναμνησθήσονται Χάρυβδι.
 Παντοχέῃ φρεσὶ μὲν ἄμρεδ' ἡλίῳ αἰνέοντι
 Ἥλῳ ἐπὶ Σκύλλης (χρῆστοι, δεινὸν τι Χάρυβδι.
 Ἥρῃ ἀνῆρροῖσθεσι παλάσσης ἀλκυοντι ὕδαρ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μεσσηνὶ ἱερῶν ἐν ψόῳ αἰετῶν,
 Τῷ πατρὸς φρεσὶ ἰχθύων, οἷς νυκτερεῖς, εἰδὲ πῃ εἴχοι
 Οὐτὶ σφραῖζαι ποσσὶ ἱμετῶν, εἴτ' ἐπιβύβωμαι.
 Ρίζαν γὰρ ἔκαστος ἥσσω, ἀπήσχεσθαι δ' ἔσσω ὄζοι,
 Μακροὶ τε μετρίοι τε, κρατισταῖσι δὲ Χάρυβδι.
 Ναυλιμῶν δ' ἰχθύων, ὅφρ' ἐξιμῶσιν ἐπὶ σπῶ
 Ἰσθμῷ καὶ τρεῖσιν αὐτῶν, ἑλδὸν δὲ μοι ἤλθην
 Οψ' ἤμρε δ' ἐπὶ δόρπον αἴθερ ἀγροῦσθαι αἰετῶν,
 Κεῖνται νίκαια παλάῃ διχαζομένην αἰχλῶν,
 Τῆμεν δὴ πάρα δούρα Χάρυβδι ἐξοφάμεσθαι.
 Ἦκα δ' ἐγὼ κρητύσθην πόδας καὶ χεῖρας φέροντα,
 Μίσω δ' ἐν δούρῳ παρὲξ ἀφαιμάκκω δούρα
 Εὐζόμην δ' ἐπὶ τῷσι διήροσε χερσὶν ἱμεῖσι.
 Σκύλλῃ δ' ἐν ἔν' ἱκασὶ πατὴρ ἀνδρῶν τε θηῶν τε
 Εἰσιδέναι ἔχαιρ' κεν ὑπὲρ φουρῶν αἰπυῶ ὄλεθρον.
 Εἴθην δ' ἐντῆμεν φρεσὶ μὲν διχότηρ δέ μοι νυκτὶ
 Νῆσταν ἐς Ωρυγίην * πύλασσαν θηοὶ, ἐντα Καλυψῶ
 Ναίει ἐν πτόλιν μενέει δεινὴ θηοῦ αὐδήισσα
 Ἦ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τ' ἢ τί τι παῖδά μνηστογύναι;
 Ἦδη γάρ τι χηλίζας ἱμενημένῳ εὐνὸν οἶκον
 Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ ἔχουσι δέ μοι ἱσθμῶν,
 Αὐτὸς ἀεὶ ζήλων εἰρηδῶμα μνηστογύναι.

5

 25.
26.
10

15

20

 25.
26.
10

25

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Κ Οἱ μαρβροὶ Οδυσσεύς καὶ τῶν δούρων ἐκπληκτικῶν οἱ Φαί-
 ακες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακκίων, καὶ τὴν μὲν ναυὸν αὐτῶν
 ὑπερβύβωσαν, λῆγον ποιεῖ Ποσειδῶν. Αθλῶν δ' ἐπὶ τῇ αἰ-
 γυαλῇ Οδυσσεὺς συμβαλὸν ἐστὶ τῆς μετῃ εὐφροσύνης· καὶ τῇ γὰρ
 μετὰ τὴν πνι σπηλαίῳ λανκρύνεται, καὶ οἷς γέγοντα μετακρηφοῖ
 τὸν Οδυσσεύς.

30

Α Λ Α Η.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπίβη· Φαίηκων πομπήν Ὀδυσσεύς.

- Σ ἴφραβ'. οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἀκλῶ ἐγένοντο σιοπῆ,
 Κηληθμῶν δ' ἔχοντο κ' μίγρον ζυγόντων.
 5 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβέτο, Φωίησιν τε,
 Ω Ὀδυσῦ, ἐπεὶ ἵκιν ἐμὸν ποτὶ χαλκῆς βατὶς δῶ
 Ἰψιρίφης, τὰ σ' ἄπ' παλιμυτῶν αἰχλήνιται γ' οἶον
 Ἀψ' ἀπονοσῆσειν, εἰ κ' μέλα ποσσὶά πίπινδας.
 Ἰμέλι δ' ἀνδρὲς ἐκείνῳ ἰφίερῳ τὰ δὲ εἴρω,
 10 Ὅσσοι σὺ μιν αἰετοῖσι γαργύστοι αἴητοισι οἶον
 Αἰεὶ πίνετ' ἐμῶσιν, ἀκρυαΐδεϊ δ' αἰοιδῶν
 Εἴμεται μὲν δὲ ξοῖν ἐνέξῃσιν σὺν γῆλῳ
 Κεῖται, κ' χερσὺς πολυδαίδαλῳ, ἀλλὰ τι πάντα
 Δῶρ' ὅσα Φαίηκων βυλῆφ' ὄρουσιν οὐδ' ἔνικαν.
 15 Ἀλλ' ἄρα οἱ δῶ μὲν τρεῖς ποδὶ μέγα κ' ἡ δὲ λείβεται
 26. ἦ Ἀνδρῆες, ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀγχιερῶμεν κ' δῆμον
 Τισίμεδ' ἀργαλίον γδ' ἵνα σπέρκῃς χαλκείῳ αἶλῳ.
 Ὡς ἴφρατ' Ἀλκίνοος τοῖσιν δ' ἐπιλύθων μύθος.
 Οἱ μὲν ἤκακείοντες ἴσαν οἴκῳ δὲ ἔκχευε.
 20 Ἡμῶν δ' ἡραμένη φάη ροδὸδῶκτυλῶ ἡώς,
 Νῆ' ἄρ' ἐπισεύοντο, φέρον δ' ἐνὶ ὤρεσσι χαλκῆν.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν ἡρατήνῃ ἱερὸν μὲν Ἀλκινόοιο,
 Αὐτὸς ἰὼν Διὶ θεὸς ὑπὸ ζυγῶ, μέγαν ἐπέειπεν
 Βλάπτει ἑλαυνόντων, ὅποτε σπέρκῃσιν ἔρετ' ἐμῶσιν
 25 Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, κ' δαῖτ' ἀλέγγων.
 Τοῖσι δ' ἐβούλ' ἔειπεν ἱερὸν μὲν Ἀλκινόοιο
 Ζῶνι καλαινέφει Κρονίδῃ ὅς πᾶσιν ἀνάσσει.
 Μηδ' ἔκλειαντες δαίνωντ' ἐρακυδία δαῖτα
 Τρεῖς πόμφοι μὲν δὲ σφιν ἐμύλπειτο δαῖτ' αἰοιδὸς
 30 Δημῶδης, λαοῖσι πεπνυμένος. αὐτῶς Ὀδυσσεύς
 Ποσσὶ σπέρκῃ ἡλίοιο κεφαλῶν τρεῖσι πεμφανόντων,
 Δωῶν ἐπειγόμενῳ δὲ γδ' ἡδύεσσι νηυσὶ.
 36. ἀν' Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δερποῖο λιλαιήναι, ὅτι πωλήμαρ
 ἑλκῆται Νείον κ' ἀνέλεσται βόε οἶοντι πηκτὸν ἄεθρον

Λαοασιώ

ALIUD.

N, Ithacam ingressus est Phæacum ductu Ulysses.

Sic dixit, hi autem igitur omnes taciti facti sunt silentio.
Oblectatione autem tenebantur per domos umbrosas.

Huic autem vicissim Alcinoüs respondit dixitque.

O Ulysses quoniam venisti meam ad æratam domum
Altam, idèd te non rursus, vagatum puto
Rursus rediturum, & si valde multa tulisti.

Vestrum autem viro unicuique iubens hæc dico,

Quicumque in atrijs honorarium ardens vinum

Semper bibitis, auditis autem cantorem :

Vestres quidem hospiti pulchra in arca

Jacent, & aurum multivarium, aliæque omnia

Dona quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt.

Sed agè ei demus tripodem magnum, & tebetem

Viritim, nos autem rursus congregati in populo

Remunerabimur, difficile enim unum largitionem præbere.

Sic dixit Alcinoüs : his autem placuit sermo,

Illi quidem dormitantes iverunt domum unusquisque

Quando autem matutina apparuit rosea aurora,

Ad navem properabant, ferebantque viros honestans æs.

Et hæc quidem benè deposuit sacra vis Alcinoi.

Ipse jens per navem sub transtris, ne aliquem sociorum

Laderet impellentium quando incumberent remis.

Hi autem ad Alcinoüm iverunt & convivium curaverunt.

His autem bovem mactavit sacra potestas Alcinoi

Jovi nimboſo Saturnio, qui omnibus imperat.

Crura autem affantes, epulabantur gloriosum convivium,

Oblectantes sese, inter ipsos autem caneſbat divinus cantor

Demodocus populis honoratus : at Ulyſſes

Multùm ad Solem caput vertebat omnia illustrantem

Ire properans : jam enim cupiebat reverti.

Sicut autem cùm vir cœnam concupiscit, cui perdiu

In novali verterunt boves nigri fixum aratrum,

Alcinoüs
Ulyſſem
& Phæa-
ces allo-
quitur.

10

15

20

25

30

Demod-
ocus can-
tor.

Expe-

Expectarò autem huic occidit lumen solis.

Cœnam ut inecat, affliguntur autem genua cuncti :

Sic Ulyssi amicum occidit lumen solis.

Statim autem Phœacibus studioſis remorum loquutus eſt,

¶ Alcinoò autem maximè, illum compellans dixit ſermone.

Digreſſus Alcinoë rex omnium clariffime populorum,

Ulyſſes Mittite me, ubi libaveritis, illæſum, gaudete autem ipſi.

ab Alcinoò. Jam enim perfectæ ſunt, quæ mihi charus volebat animus,

Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœleſtes

10 Fortunata faciant, integram autem domi uxorem

Redux inveniam cum incolumibus amicis.

Vos autem hic manentes oblectetis uxores,

Puellas & filios, dei autem virtutem dent

Omnem, & ne quid malum publicum ſit.

15 Sic dixit : illi autem omnes collaudabant, & jubebant

Mitti hõſpitem, quòd ritè & ut par erat locutus eſſet,

Et tunc præconem alloquuta eſt virtus Alcinoi,

Pontonoë cratere impleto merum diſtribue

Omnibus in domo, ut apprecari Jovem patrem

20 Hunc hõſpitem mittamus ſuam in patriam terram.

Sic dixit : Pontonous autem mellitum vinum miſcuit.

Diſtribuit autem omnibus ſcienſter, hi autem Deis

Libarunt beatīs, qui cœlum latum inhabitant,

Illinc ex ſedibus. ſurrexit autem divinus Ulyſſes.

25 Areræ autem in manibus poſuit poculum rotundum.

Et ipſam compellando verba velocia dicebat,

Gaude mihi ò regina ſemper, donec ſenectus

Veniat & mors quæque hominibus accidunt.

At ego proficiſcor, tu autem delectare hac in domo,

30 Filiisq̃ue & populis, & Alcinoò regi.

Sic dicens per viam ivit divinus Ulyſſes,

Huic autem ſimul præconem præmiſit virtus Alcinoi

Præcedere ad navem velocem, & littus maris.

Arete autem illi ſamulas ſimul miſit mulieres,

35 Hanc quidem chlamidem habentem puram & tunicam,

Alteram autem arcam piẽtam ſimul juſſit portare.

Altera autem panẽmque ferebat & vinum rubrum.

Ασπασίως δ' ἄρα τὸ κετιδὺ Φαίῳ ἡλείαιο,
 Δόρπον ἱποχολῆ, βλάσταιται δὲ το γυνώσκει ἰόντῃ·
 Ὡς Οδυσσῆ' ἀσπασθῆν ἰδὺ Φαίῳ ἡλείαιο.
 Ἀλῖψα ὃ Φανήκισσι φιληρέτμοισι μετῴδῃα,
 Αλκινόῳ ὃ μελέσσει πρῶτον ἀνδρῶν Φάτω μύθῳ. 5
 Αλκίνοιο κρείον, πάντων ἀλδρείκεται λαῶν,
 Πέμπεται με σπείσας ἀπήμονα· χαίρετα δ' αὖ τοί.
 Ἦδη γὰρ τιτέλεσθαι ἄ μοι φίλῳ ἡγέλασθός γε,
 Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τί μοι θεοὶ ἀργαίῳις
 Ὀλβία ποιήσαν· ἀμύμονα δ' οἶκον ἀχρεῖν 10
 Νόσῃσας εὐρεῖμι (ὡς ἀρτιμέλεισι φίλοισιν,
 Ὑμῶς δ' αὖθι μύροντες εὐφραίνονται γυναικάς
 Κυβαδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρτιλῶ ὁπασίαν
 Παυτοίῳ, καὶ μήν κ' ἐκὼν μετὰ δῆμοιο εἴη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήϊον, ἡ δ' ἐκίλευσεν 15
 Περμπόρῃα τὸν ξείνον, ἔπει κ' ἔμεινον ἱεῖον.
 Καὶ τότε κέρκεα προσέφη μῦθον Ἀλκινόοιο,
 Ποιτίοι, κερτήρα κερτασάμεν· μῦθον νεῖμεν
 Πᾶσι ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
 Τὸν ξείνον πέρμπόρῃ ἰλῶ ἐς πατρίδα γαίαν. 20
 Ὡς φάτο· Ποιτίοι· ὃ μάλ' ὀφρῖνα εἶναι σκίρτα,
 Νόμηναι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστῶντι· οἱ ὃ θεοῖσιν
 Ἔσονται μετὰ κρείοντι τοῖ ἔργῳ ἐνὶ ἔργῳ.
 Αὐτὸν γὰρ ἐξ ἰδρύων, ἀνὰ δ' ἴσταν Διὶ Οδυσσεύς.
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον, 25
 Καὶ μιν φανήσας ἔπει κίρηντα προσπύδα,
 Χαίρε μοι ὦ βασιλεῦ Ἀχαιῶν, εἰσέκοι γῆρας
 Ἐλθῇ καὶ θάνατος, τί τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πύλονται,
 Αὐτὰρ ἐγὼ νόμα· σὺ δ' ἵερεαι τῷ δ' οἴκῳ,
 Παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ. 30
 Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ ἔδον ἐθέσσει Διὶ Οδυσσεύς.
 Τῷ δ' ἄμα κήρυκα σπείσας μῦθον Ἀλκινόοιο,
 Ἠγείσθ' ἱππὶ νῆα θύλῳ καὶ θῖνα θάλασσης.
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἄμ' ἔπειτα γυναικάς,
 Τῷ μὲν φάρος ἔχυσεν ὑπὸ πωλῶς ἡ δὲ χιτῶνα.
 Τῷ δ' ἱπέρην, χηλὸν πυκινὸν ἄμ' ἔπειτα χερμίζειν 35
 Ἡ δ' ἄλκι σὶ τὸν τ' ἔφειρε καὶ οἶον ἐνυδρῶν.
 Ζ

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κρητάρησι ἤδ' ἰαλασσιν,
 Αἴψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ περπαήεις ἀγανοὶ
 Διεσπάρησι κρητάρησι, πόσιν κ' ἐβρωσιν ἀπαυται.
 Καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ στήθεσσι βῆρας τι λείπον τι

28. 5 Νῆες ἐπ' ἰκρόφιν γλαφυρῆς (ἵνα νῆρεται * εὐδα)
 εὐδα. 28 Πρύμνης· αἶν ἢ κ' αὐτὸς * ἐβρωστω, κ' κρητάρησι
 ἐβρωστω. Στεγῇ. ὅτι ἢ κρητάρησι ἐπὶ κληῖσιν * ἐκρησ
 το. 28. Κάστω, πείστω δ' ἐλυστω. Δοτὰ τῆς τοῦ λίθου.
 ἔκρησι. Εἰς οἱ ἀνακλιθῆντες ἀνερρίπτειν αἶλα πηδῶν.

10 Καὶ τῶ νῆδυμνῷ ὕπνῳ ἐπὶ βλεφαέροισιν ἵπνιπτε,
 Νῆρετες, ἤδ' ἔστε, θανάτῳ ἀγλαῖα ἰοικνῆς.
 Ἡ δ' ὥς ἐν πιδίῳ τινεσφάροισι κρητάρησι ἵπνοι,
 Πάντες αἶμ' ὀρεμῆντες ὑπὸ πῶλη γῆσιν ἰμάδι λῆς,
 Ὑψός' ἀφροδῖμοι, ῥίμψα πῆσσανουσιν αἰλευθον.

15 Ὡς ἀφροδῖς πρὸς νῆα μὲν αἰετοῦ κύμῳ δ' ὀπίθε
 Πορφύριοι μίτρα ἔδ' πολυφλοίσβοιο ἰαλασσῆς.
 Ἡ δ' ὡς ἀσφαλῆς ἦν ἐμπιδν. ἐδ' κεν ἔρηξ
 Κίρκης ὀμαρτήσιν ἐλαφροῦς πετιλῶν.
 Ὡς ἢ ῥίμψα θύστω ἰαλασσῆς κύμῳ ἔκρησιν.

20 Ἀνδρα φέρονται θοῖς ἐναλίξια μῆδ' ἔχοντες·
 Ὅς σπῖν μὲν μέλα πολλὰ πᾶθ' ἀλγῶν ἐν τῷ θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πόλεμους ἀλγικῶν τε κύματα πείρων·
 Διότι γ' ἀπείμας εὐδῶ, λελασμένῳ ὥς ἐπιπίνθει.
 Εὐτ' ἀπὲρ ὑπὸ γῆς φανάντατος, ὅτε μέλισσα

25 Ἐρχεται ἀγλάων φάσθ' ἢς ἔχρησιν·
 Τῇ μὲν δὲ νῆσσι ἀφροδῖς πῆσσανουσιν πεντοπόροισι νῆσσι.
 Φορῶν μὲν δὲ πῆσιν ἰσὶ λυμῶν ἀλῆσι γῆσιν
 Ἐν δὲ μὲν ἰσὶ γῆς· δὲ δὲ ἀφροδῖς ἐν αὐτῷ
 Ἀκτὶ δὲ πῆσσανουσιν, λυμῶν μὲν ποτιπίνθησιν,

30 Ἀπὸ αἰμῶν κρητάρησι διδοῦσιν μίτρα κύμῳ
 Ἐκτοῖν ἐντοῖν ἢ αἶνι δισμῶν μίτρασι
 Νῆες εὐοσελμοι, ὅταν ὄρεμν μίτρον ἵκωνται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρητάρησι λυμῶν μὲν πῆσσανουσιν ἐλαῖν
 Ἀγλαῖα δ' αὐτῆς, αὐτῶν ἐπὶ πῆσσανουσιν, κρητάρησι.

35 Ἐν Νυμφῶν αἶν Νηϊάδες κρητάρησι.
 Ἐν ἢ κρητάρησι τε κ' ἀμφιφροδῖς αἶσιν
 Λαῖνοι· εἶδη δ' ἐκπῆσσανουσιν πῆσσανουσιν μίλισσιν.

At postquam ad navem pervenerunt & mare,
 Statim hæc in navi concava comites læti
 Accepta deposuerunt potum & cibum omnem.
 Sed Ulysi constraverunt culcitramque linteumque
 Navis in subscillis concavæ (ut molliter cubaret)
 In puppim autem ingressus & ipse est, & recubuit
 Silentio: illi autem sederunt in transis singuli
 Ordine, funem autem soluerunt à pertuso lapide,
 Unaque hi incumbentes jactabant mare remo:
 Et huic suavis somnus in palpebris incidit
 Inex citabilis, jucundissimus, morti proximè similis.
 Illa autem sicut in campo quadrijuges masculi equi.
 Omnes simul incitati à verberibus scuticæ
 Altè elevati celeriter emetiuntur viam:
 Sic quidem hujus puppis tollebatur, unda autem ponè
 Nigra magna ruebat personantis maris.
 Et valde tutè currebat firmiter. neque accipiter
 Circus secutus fuisset citissimus volucrum.
 Sic illa celeriter currens maris undas incidebat
 Virum ferens dijs æquas curas habentem.
 Qui antea quidem multos passus est dolores suo in animo
 Virorumque bella, molestasque undas penetrans:
 Jam tunc securè dormiebat, oblitus eorū quæ passus fuerat.
 Quando stella extulit se lucidissima, quæ maximè
 Venit nuncians lumen auroræ manè genitæ.
 Tum jam insulæ appropinquabat mare permeans navis.
 Phorcynis autem quidam est portus marini senis
 In agro Ithacæ, duo autem projecta in ipso
 Latèra abrupta in portum vergentia.
 Hæc autem ventorum defendunt stridentiu magnū fluctum 30
 Extrà, iotus autem sine vinculo manent
 Naves benè tabulatæ, cum portus spatium intraverint,
 At in vertice portus passis ramis oliva.
 Prope autem ipsam antrum amœnum obscurum
 Sacrarum Nympharum, quæ Najades vocantur.
 Intus autem crateresque & amphoræ erant
 Lapideæ, ibi verò præterea susurrant apes.

5

10
 Ulysses
 dormiēs
 reduci-
 tur à
 Phæa-
 censibus.

15
 Compa-
 ratio.

Circus
 accipi-
 tris ge-
 nus.

20

25

Phorci-
 nis por-
 tus de-
 scriptio.

35

Intus liciatoria lapidea prælonga, illicque Nymphæ
Lintea texunt cærulea, mirabile visu.

Intus autem aquæ perpetuæ, duæ autem ei januæ sunt,
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus.

¶ Illæ autem rursus ad Notum sunt saciores, neque illæ
Viri intrant, sed immortalium via est,

Hûc illi contendebant cû primi viderunt, hæc quidem postea
In terram ejecta quantum est medium totius,

Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.

10 Hi autem ex navi egressi commodis transfiris in terram,

Primum Ulysssem concava ex nave sustulerunt

Ipso cûmque lino, & culcitra splendida,

Atque in arena deposuerunt captum somno,

Res autem extulerunt quas Phæaces illustres

15 Dederunt domum eunti propter magnanimam Minervam:

Et has quidem igitur apud radicē olivæ cumulata posuerunt

Extra viam, ne aliquis viatorum hominum,

Antequam Ulysses expergisceretur offendens violaret.

Ipsi autem rursus domum retrò iverunt, neque Neptunus

20 Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi

Prius promiserat, Jovis autem rogavit sententiam,

¶ Jupiter pater, non amplius in immortalibus Deis

Honoratus ero, cum me homines non honorant

Phæaces, qui tamen meo orti sunt genere,

25 Etenim nunc Ulysssem dicebam mala multa passum

Domum iturum, reditum autem illi nunquam eripui

Omnino, quoniam tu primum promisti, & annuisti.

Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes

Deposuerunt in Ithaca, dederunt autem ei ingentia dona

30 Æsque aurumque multum, vestemque textam,

Multa, quot nunquam Troja extulisset Ulysses,

Si incolumis venisset nactus de præda portionem.

Huic autem respondens affatus est imbrifer Jupiter

O Dij, Neptune latè potens quale dixisti?

35 Non te despiciunt Dij, difficile autem esset

Antiquissimum & fortissimum ignominijs prosequi.

Virorum autem si quis te vi & robore cedens

Vlysses
advehi-
tur Itha-
cam dor-
mientis.

Neptu-
nus in-
dignatur
Vlysssem
restitu-

rum esse
patrias.

Ἐν δ' ἰσὶ λίθῃσι φεραμένης, ἔνθα τι Νύμφαι
 Φάρε' ὑφαίνουσι ἀλιπέρφερον, ἡνύμεν ἰδίῳδ'.
 Ἐν δ' ὕδατ' * αἰνέοντα· δῖον δὲ τι οἰθύνει εἰσὶν·
 Αἰδὼρ ὥς· Βορέας κλαῖσθαι καὶ ἀνθρώποις,
 Αἰδ' αὖ ὥς· Νότος εἰσι θνήσκων, ἐδὲ π κείνη
 Ἄνδρες ἰστέρονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἴση.
 Εἰδ' οἶγ' εἰσιλαπυρρεῖς εἰδότες, ἣ μὲρ ἔπειτα
 Ἠπείρω ἐπικλοῖσι ὅσον τ' ἐπὶ ἡμίσει πάσης,
 Σαφελὲς μὲρ * ὧν γδ' ἐπείγεται χέρος' ἐμὸν.
 Οἱ δ' ὀκνηὸς βάντες ἐνζύγω ἤπειρόνδε,
 Πρώτῃ Οδυσσῆα γλαφυρῆς ὀκνηὸς ἄρεων
 Αὐτὸν ῥῶν τε λίην κ' ῥήγνι σφαλόντι,
 Καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ Νημεάδω ἔστηεν ἀδραμηδόνος ὕπῃ.
 Ἐκ δ' ἐπὶ κτήματ' αἰετοὶ αὖ οἱ Φαίηκες ἄραυοι
 Ωπασσεοί κ' ἐδ' ἰόντι, ῥα μιν ῥαῖον Ἀθώϊον.
 Καὶ τὰ μὲρ οὐδ' ὄρεα πυθὼρ ἱλαίης ἀδρυγὰ ἤκων
 Ἐκτός· ὁδὸν, μὴ που τις ὁδηταῖον ἀνθρώπων,
 Περὶ γ' Οδυσσῆ' ἔχοντο, ἐπὶ λῆνι δηλῆσταιτο.
 Αὐτοὶ δ' αὖτ' εἰσγίγνεται πάλιν κίον· ἐδ' Ἐνδοσίχθων
 Ἀθήσ' ἀπὸ λῆνι τὰς ἀντηγὰς Οδυσσῆι
 Πρώτῃ ἱσηπείλοισι Διὸς δ' ἐξείρετο βυβλῶν,
 Ζεὺ πάτερ, ἄκ' ἐγὼ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τίμῃς ἴσμεν, ὅτι μιν βροτῶν ἐπὶ πύσι
 Φαίηκες, ὧι ὥς τοι ἔμης ἔειπεν Ἰανόβλης.
 Καὶ γδ' ἰνῷ Οδυσσῆα φάμελον κακὰ ποδῶν παθόντα
 Οἴκαδ' ἐλευσάτω· νόστον δὲ οἱ ἔσθ' * ἀπηύρων
 Πάσῃ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέχεο κ' ἡγάτανυσας.
 Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ γῆ ἐπὶ παντὶ ἄρῃσι
 Κατ' ἔρποντο εἰς Ἰθάκην, ἰδόντες δὲ οἱ ἀσπίδα δῶρον,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλας, ἰδὼν δ' ὕφωναίον,
 Πόδ'· ὅς· ἂν ἐδὲ ποτι Τροίης ἐξέρετ' Οδυσ·
 Εἰσὶν ἀπὸ μιν ἔλθῃ λαχὼν δῶν λήϊδος αἰσῶν.
 Τὸν δ' ἀπὸ μιν ἐμὲν ὥς· ὥς φησι φιλοχάρिता Ζεὺς,
 Ω πόποι Ἐνδοσίχθαι· εὐρυδωρὸς οἶον ἔειπες·
 Οὐπὸς * ἀπὸ μιν ἐλθόντι· χαλκὸν δὲ κιν εἴη
 Πρεσβύτατον κ' ἄρα τοι ἀπὸ μιν ἐλθόντι.
 Ἀνδρῶν δ' εἰς πύγας τε βίη κ' ἡρῶν ἔκων

25 αἰ-
 26 αἰ-
 27

28 τοῖον
 29

30

31

32

33 αἰ-
 34

35

36

Οὐπὲρ τίς, Ζοὶ δ' ἔσι καὶ ἐξοπίσω τίς τις αἰεὶ.
Ερξοι ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοὶ φίλοι ἔπλετο θυμῷ.

Τὸν δ' ἡμέτερόν περ Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Αἰψά κ' ἰγὼν ἔρξαμεν κίλαυνες, ὡς ἀγρῆυες.

5 Ἀλλὰ σὺν αἰεὶ θυμὸν ἐπίζομαι ἧδ' ἀλείψω.
Νυνὲς αὖ Φαιήκων ἐθέλων Ὀδυσσεύς, ἦ κα
Ἐκ πομπῆς ἀνιῆσθαι ἐν ἡερόδῳ πότῳ
Γαῖσται, ἵν' ἡδὴ χῶνται, ἀπαλλήξουσιν ἃ πομπῆς
Ἀθηρώπων· μέγα δὲ σφιν ὄρεσ πόλει ἀμφιγυλῦσαι.

10 Τὸν δ' ἀπυμειδόμενον Ὀδυσσεύς, ἡ φίλην γαίῃ Ζεὺς,
Ὡ πόποι, ὡς μὲν ἡμῶν θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὅπποτε κεν δὴ πάντες ἐλαυνόμενον Ὀδυσσεύδωνται
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖται λίθον ἐν σῶτι γαίῃ
Νηὶ γῆνι ἐκείνῳ (ἵνα θυμῶσιν ἀπαντες

15 Ἀθηρώπων) μέγα δὲ σφιν ὄρεσ πόλει ἀμφιγυλῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ δ' ἴμεν ἐς Σχερίῳ ὅθι Φαίηκες γαίῃσιν,
Ἐνθ' ἴμεν ἢ ἃ μέγα χεῖρ ἤλυθε ποτιπόρεσ νηῦς
Γίμφα διακρομένη· τ' ἢ χεῖρ ἤλθ' ἐνοσίχθων.

20 Ὅς μιν λαῶν ἔθηκε, καὶ ἐρίζουσιν ἔνεργε,
Χεῖρ ἤκατε πρὶν εἰλῆσαι. ὃ ἢ νόσφι βεβήκει.
Οἳ δ' ὥς ἀλλήλους ἔπια πίεοντ' ἀγρῆυον
Φαίηκες δολιχέρεσσι ναυσίπλοτοι ἄνδρες·
Ὡδὲ δὲ τίς εἴπισκεν ἰδὼν ἐς πηλοῖον ἄλλον,

25 Ὡ μοι, τίς δὴ νῆα θολὴν ἐπιδῆσ' ἐνὶ πότῳ
Οἶκαδ' ἐλαυνόμενον; καὶ δὴ πρὸς Φαίηνται πᾶσαι.
Ὡς ἄρ' οἱ εἴπισκε· τίς δ' ἔκ' ἴστω ὡς ἐτίεσκε.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγρῆυστο καὶ μετίεπιν,
Ὡ πόποι, ἢ μέγα δὴ με παλαίφατα γίνοφαθ' ἰκάνει

30 Πατρός ἐμεῦ, ὅς ἐφασκε Ποσειδάων ἀγασσάσθαι
Ἡμῖν οὐδὲ πομπῶν ἀπήμους εἰ μὲν ἀπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν Ὀδυσσεύς, ἦ κα
Ἐκ πομπῆς ἀνιῆσθαι ἐν ἡερόδῳ πότῳ
Γαῖσται, μέγα δ' ἡμῖν ὄρεσ πόλει ἀμφιγυλῦσαι.

35 Ὡς ἀγρῆυ' ὁ γέρον, τίς δὲ δὴ νυνὶ πάντα πλεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἰγὼ εἶπω περὶ γαίῃ πάντες.
Πομπῆς μὲν πάντας βροτῶν, ὅτι κἂν τίς ἴκηται

Non colit, tibi autem est & posthac ultio semper.
Fac ut vis, & tibi jucundum est animo.

Huic autem respondit postea Neptunus quassator terræ,
Statim & ego faciam ater nubibus, sicut dicis.
Sed tuum semper animum observo & vereor. 9
Nunc autem Phæacum volo perpulchram navem
Ex comitatu redeuntem in nigro ponto
Perdere, ut jam abstineant desistantque à comitatu
Hominum, magnum autem ipsis montem urbi imponere.

Huic autem respondens affatus est imbrifer Jupiter, 10
O amice, sic quidem meo animo videtur esse optimè,
Cum jam omnis incitatum intuetur
Multitudo ab urbe, facere lapidem propè terram
Navi veloci similem, ut admirentur omnes
Homines, magnum autem ipsis montem urbi imponere. 15

At postquam hoc audivit Neptunus quassator terræ,
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces orti sunt,
Illic ut esset, & valdè propè venit navigatrix navis
Celeriter impulsâ, hanc autem prope venit Neptunus
Qui ipsam lapidem fecit, & radicavit infernè, 20
Manu prona impulsam : hic autem recessit.

Hi autem inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum remorum navibus inclyti viri.

Sic autem quis dixit intuens in propinquum alium,
Heu quisnam navem velocem ligavit in ponto 25

Domum incitatum ? & jam extabat tota. (sunt.

Sic igitur quis dixit, hæc autè nō intelligebat quomodo facta
His Alcinous concionatus est, & affatus,

O amici, certè valdè me antiqua vaticinia assequuntur

Patris mei, qui dixit, Neptunum iratum fore 30

Nobis, quoniam comites innocui sumus omnium.

Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
Ex comitatu redeuntem in nigro ponto

Perditurum, magnum autem nobis montem urbi imponere.

Sic dixit senex : hæc autem jam nunc omnia finiuntur. 35

Sed agè sicut ego dicam, parete omnes.

Comitatum quidem relinquit hominum, cum aliquis veniat

Nostram ad civitatem : Neptuno autem tauros
Duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
Neque nobis ingentem montem urbi imposuerit.

Sic dixit : hi autem metuerunt, paraverunt autem tauros,

5 Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circum altare. Excitatus est autem divinus Ulysses.
Recubans in terra patria, neque ipsam cognovit
Jam diu remotus, circum enim Dea nubem fudit

10 Pallas Minerva filia Jovis, ut illum ipsum

Vlysses non cognoscit se in patria venisse nec à suis cognoscitur. Ignotum faceret, singulæque profaretur.

Ut non ipsum antè uxor cognosceret, civésque amicique

Quàm omnem procis intemperiem rependeret.

Propterea variata videbantur omnia regi,

Vizque perpetuæ, portusque coniecti,

15 Petræque altæ, & arbores virescentes.

Stetit autem igitur surgens, & inspexit patriam terram,

Flevitque postea, & sua percussit femora,

Manibus dejectis : lugens autem locutus est,

20 O ego quorum rursus hominum in terram venio ?

Nunquid injuriosique & crudeles, neque justî ?

An hospitales, & ipsis mens est sancta ?

Quò jam res multas porto has, quò autem & ipse

Erro ? utinam mansissent apud Phæaces

25 Illic, ego autem ad alium magnanimorum regum

Pervenissē, qui me dilexisset & comites dedisset ad reverten-

Nunc autem nusquam ponere scio, neque itidem illic (dum.

Relinquam, ne quando mihi præda alijs fiat.

O Dij, non enim omnia intelligentes, neque justî

30 Erant Phæacum duces & curatores,

Qui me in aliam terram abduxerunt, nāmq̃ue me dicebant

Ductum ire in Ithacam conspicuam neque perfecerunt.

Jupiter ipsos ulciscatur deprecabilis, qui & alios

Homines inspicit, & plectit, quicumque peccant.

35 Sed agè jam res numerem, & videam,

Ecquid mihi surreptum discesserint concava in navi ferentes.

Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes

Nume-

Ἡμίπερον ὥρῃ ἄνυ, Ποσειδάωνι ᾗ τῶν ἔργων
Δώδεκα κεκλειμένους ἱερὺς σμῆν, αἶψ' ἰλίσθη,
Μῆδ' ἡμῖν ἀείμηνες ὄρεσ πόλιν ἀμφικυλύψῃ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰδδότες, ἰτομέσσαντο ᾗ τῶν ἔργων.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' εὖχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μίδοντες·
Ἐσπότες ἀεὶ βωμόν. Ὀδ' ἔρρετο δι' Ὀδυσ.

Εὐδὼν ἐν γαίῃ πατρῴῃ. εὐδὲ μιν ἔγνω
Ἡδὴ δὴν ἀπῶν. ἀεὶ γὰρ θεὸς ἦτορ χεῖν

Παλλὰς Ἀθηνᾶν, κυρὴν Διός· ὅφρα μιν αὐτὸν
Ἀγνώστον τεύξαιεν, ἔκαστά τε μυθήσασθαι.

Μὴ μιν πρὶν ἀλοχθῆν γνοῖν, ὥς τι φίλοι τε,
Πρὶν πάσῃ μνηστῆρσιν ὑπερβασίῃ λυπησίῃ.

Τουμὲν ἄρ' ἀλλοφρόνας φανίσκετο πάντες ἄνακτι,

Ἀτρεπιδότι τε δίλυσκίῃ, λιμνῆς τε πύργῳ,

Πέτραι τ' ἡλίεσσι, καὶ δένδρεσσι τηλετόνισσι.

Στῇ δ' ἄρ' ἀναιΐδας, καὶ ῥ' εἰσὶν πετρῶν γαῖαν·

Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πικρὸν ἔμελλεν

Χερσὶ κατεπύλωτος· ὀλοφύρομαι δ' ἔπος λῶδαι,

Ὡ μὲν ἐγὼ, τίνοι αὐτὶ βροτῶν ἐς γαῖαν ἵκωνται·

Ἡ ῥ' οἷγ' ὕβρεται τε καὶ ἄχαιοι, εὐδ' δίκαιοι·

Ἡὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόστος ἱερὸς θεῶν·

Πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε· πῇ ᾗ καὶ αὐτὸς

Πλάζομαι· αἰθ' ὅφελον μέναια ὤλῃ Φαιήκεσσιν

Αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλων ὑπερδρόμων βασιλῆων

Ἐξικόμην, ὅς κ' ἐνέμ' ἐφίλῃ καὶ ἔπιμπε νέεσσι.

Νυνὶ δ' ἔτ' ἄρ' πηγιάδ' ἐπίσταμαι. εὐδὲ μὲν αὐτῶν

Κακδοΐψω, μέν πως μὲν ἔλωρ ἄλλοισι γένηται·

Ὡπόποι, ἐκ ἄλλων πάντας νοήμονας εὐδὲ δίκαιοι

Ἡτοι Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μίδοντες,

Οἱ μ' εἰς ἄλλῃν γαῖαν ἀπήγαγον. ἥ τί μ' ἔφατο

Ἀξεν εἰς Ἰθάκην εὐδείλον· εὐδ' ἐτίλισσαν·

Ζεὺς σφίνας πόσσην ἐκστήσι, ὅς τε καὶ ἄλλες

Ἀνθρώπων ἐφορεῖ, καὶ πίνυται ὅστις ἀμάρτη.

Ἀλλ' ἄγε δὴ πᾶς χρήματ' ἀρεθίσθω καὶ ἰδωμαι,

Μή τι μοι οἰχνηται καίλας ἐπὶ νηὸς ἄρῃντες.

Ὡς εἰπὼν, τρέποδαις ἀεὶ ἑταίρας ἠδὲ λίσσεται

Ηεΐθμην, κὺ χερσὸν, ὕφαντά τε εἴματα καλὰ.
 Τῶν μὲν αἶψ' ὑπὸ πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατερίδου γαῖαν,
 Ερπύζων ὠχρῶς θῖνα πολυφλοίσβοιο θελάσσης,
 Πομπ' ὀλοφύρε μῦθον· χερσὶν δ' εἰ ἤλθεν Αθλίῃ,

5 Ἀνδρὶ δέ μιν εἰκῆα νῆα ἐπιβάντορα μέλων,
 Παναπάλα, οἷοι τι ἀνάκτων παῖδες ἔασι·
 Δίπυλόν αἶψ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργεία λυπῶν.

20 γρ. χερ- Πόσει δ' ὑπὸ καὶ λιπαργίῃσι πίδαλ' ἔχε, * χερσὶ δ' ἀκροῖται,
 σὶ γρ. Τῶν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, κὺ * σὺν αὐτῷ ἤλθε,

10 αὐτοῖσι Καί μιν φωνήσας, ἔπειτα πλερύνει παρρησίῃ δα,
 αὐτοῖσι Ω φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτον κτεῖναι τῶνδ' ἐνὶ χώρῳ,
 Χαίρει τε, κὺ μὲν μοι περὶ κακῶν ἰσὺ ἀντιβολήσας·
 Ἀλλὰ σάω μὲν γαῖαν, σάω δ' ἐμέ, σοὶ γὰρ ἔγωγε
 Εὐχόμεαι ὥς τε Θιδῶ, καὶ σὺ φίλα γυνώσκ' ἱκίαν.

15 Καί μοι γαῖαν ἀγέρουσιν ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰ δῶ
 γρ. ἔκγε Τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες αἰεῖρες * ἐχρηζάσιν;
 γαῖαν Ἡπυπὸς νῆσων εὐδείλει, ἥ τις ἀκτὴ·

Κεῖθ' ἀλλ' κεκλιμμένη ἐριδώλακος ἡ πόρις.

Τὸν δ' αὖτε παρρησίῃσι γαῖαν γλαυκῶπις Αθλίῃ,

20 Νήπιον εἰς ὧ ξείν', ἣ τηλόθεν εἰλήλαδας,
 Εἰ δὴ τῶνδ' εἰς γαῖαν ἀνείρεαι, ὅδε τι λίλυ
 Οὕτω νῶνυμός ἐστιν ἴσασι δέ μιν μέγα πολλοί,
 Ἡ μὲν ὅσοι ναιέουσιν πρὸς ἡῶν τ' ἠελιόνοισι,
 Ἡ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζέφοι ἡερένται.

25 Ἡτοι μὲν τετραχεῖα κὺ ἔχιστοπλάτους ἐσιν,
 Οὐδὲ λίλυ λυπεῖ, ἄταρ ὅδ' εὐρεῖα τίτυκται.

20 γρ. Εὖ Ἐν μὲν γαῖρ οἱ σὶτ' ἀγίσφατ', * σὺ δὲ τε οἶκος

μὲν γρ. Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὁμοῖος ἔχῃ, τηλαυγέα τε ἔρη.

εὖ δὲ Αἰχίοτος δ' ἀγασθὴν κὺ βεβότος· ἔτι μὲν ὕλη

30 Παντοῖα, εὖ δ' ἀρδμοῖ ἐπηστανοὶ παρέασι.
 Τῶν τε ξείν' Ἰθάκης γὰρ κὺ ἐς Τροίην οἶομαι ἔχει,
 Τῶν δὲ τηλῶ φασὶν Ἀχαιῶδες ἐμεδμεν αἶψα.

Ὡς φάτο· γήθησεν ὃ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Χαίρων ἢ γαῖαν πατρῴην, ὥς οἱ ἔειπε

35 Παλλὰς Ἀθηνᾶς, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πλερύνει παρρησίῃ δα,

Οὐδ' ὅγ' ἀληθὲς ἔειπε, πάλιν δ' ὅγε λαΐζεται μῦθος,

Numerabat, & aurum textasque vestes pulchras :
 Horū quidē nihil desiderabat, hic autē lugebat patriā terram
 Perreptans ad littus personantis maris,
 Multum de plorando, propē autem eum venit Minerva
 Viro corpore similis juveni pastori ovium,
 Permolli, qualēque regum filij sunt,
 Duplicem circa humerum habens pulchram vestem :
 Pedibus autē sub teneris calceos habebat, manu autē jaculū.
 Hanc autē Ulysses lætatus est conspiciatus, & obvius venit,
 Et ipsam compellans verba velocia locutus est,

Minerva
Ulyssī
apparēi.

5

10

O amice, postquam te primū invenio hoc in loco,
 Salve, & non mihi malo animo occurreris.

Sed serva tuū hæc, serva etiam me : tibi enim ego
 Supplico tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo,
 Et mihi hoc dic verum, ut certē sciam

15

Quæ terra ? quis populus ? qui viri sunt ?
 Num qua insularum amœna ? an aliquod littus
 Jacet ad mare vergens fertilis terræ ?

Hunc autem contrā affata est dea cæcis oculis Minerva,
 Stultus es ô hospes, an longē venisti,

20

Quoniam hanc terram interrogas ? neque enim valdē
 Sic ignobilis est, norunt autem valdē multi,
 Et quidem quicumque habitant ad auroram solēque,
 Et quicumque pone ad noctem obscuram.

De Itha-
censis
terrae
naturæ.

25

Certē quidem aspera, & non equitabilis est,
 Neque valdē sterilis, at neque lata est,

Ibi quidem enim triticum multum, ibi autem & vinum
 Adest, semper autem pluvia habet illam virescēsq; ros :
 Pascendis capris commoda & bubus : est quidem sylva
 Omnigena, benē autem irrigationes perpetuæ adsunt.
 Itaque hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
 Quā longē dicunt Achaide esse à terra.

30

Sid dixit : lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
 Gaudens sua terra patria, sicut ei dixit
 Pallas Minerva filia Jovis ægiochi.

35

Et ipsam appellans velocia verba dixit,
 Neque his vera dixit, iterum autem cœpit sermonem,

Semper

Disissim
lani se
esse Vlyf.
sem, fin
git cau
sam ad
ventus.

Semper in præcordijs mentem perastutam movens,

Audiebam de Ithaca & in Creta lata

Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse

Rebus cum his, ibi verò relictis etiam filijs totidem,

Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei

Ortilochum pedibus velocem, qui in Creta lata

Viros artifices vincebat velocibus pedibus,

Quoniam me privare præda volebat omni

Trojana, cujus gratia ego passus sum dolores animo.

10 Virorúmque bella, tristisque undas penetrans :

Quoniam non suo patri gratificatus serviebam

Agro in Trojanorum, sed alijs imperabam socijs.

Hunc quidem ego discedentem percussit ærea lancea

Rure, propè viam insidiatus cum socio,

15 Nox autè valdè obscura occupaverat cœlū, neque aliquis nos

Hominū animadvertit : fefelli autem cū illū anima spoliabā.

At postquam Hunc interfeci acuto ære,

Statim ego in navem jens Phœnicas illustres

Oravi, & ipsis quæ satis esset prædam dedi :

20 Hos me iussi Pylum deferre & collocare,

Vel in Elida divinam, ubi dominantur Epeij,

Sed certè ipsos illinc repulit vis venti

Multum nolentes, neque volebant fallere.

Illinc autem errantes venimus huc nocte :

25 Ægrè autem in portum appulimus, neque aliqua nobis

Cœnæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere,

Sed sic egressi jacebamus in nave omnes.

Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum :

Hi autem fortunas meas concava ex navi sublatas,

30 Deposueruat, ubi ipse in arenis jacebam,

Hi autem in Sidoniam pulchram ora soluta

Iverunt, at ego relictus sum tristis animo.

Sic dixit : risit autem dea glaucis oculis Minerva,

Manūque ipsum demulsit, corpus autè assimilata est mulieri

35 Pulchræque magnæque, & illustria opera scienti,

Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,

Dolosus esset, & fallax, qui te superaret

Αἰεὶ, σὺ δὲ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νομῶν,
 Παιδανόμῳ Ἰθάκης γὰρ καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 Τηλεΐπιδος πότις. νῦν δ' εἰλήλυσθαι καὶ αὐτὸς
 Χρήμασι, σὺ τοῖσ' δέσσι· λιπὼν δ' ἐπὶ πασι θεοπαύτῃ
 Φείζω, ἵππ' φίλον ἦα κατὰ κταίνοιν ἰδομένην·
 Ορσίλοχον πόδας ὠκυῶ, ὅς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 Ἀντίρως ἀλφειῶν νίκη παρτίσσι πόδισιν.
 Οὐδ' ἐγὼ μετ' ἐρίσσω τ' ληϊδὸς ἦγχι παύσῃς
 Τρωϊάδος, τ' εἴνεκ' ἐγὼ πύθον ἄλγιστα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλγιστά τε κύματι πείρων·
 Οὐδ' ἐγὼ πατρὶ χαρίζομαι θεοπαύτοιο
 Δῖον σὺν Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἔρχην ἱταίρων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ κατ' ἰόντα βάλον χαλκῆρεϊ δούρῃ
 Ἀρξέθην, ἱχθὺς ὁδοῖο λοχησάμενον σὺν ἱταίρῳ.
 Νῦν δ' ἢ μάλα διοφίρην κατ' ἵχ' ἔρανον, ἔδ' ἐπὶ πρὸς ἡμῖας
 Ἀνθράκῳ ἐνόησε· λάθον δ' ἐν θυμῷ δαΐδους.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γὰρ κατὰ κταίνοιν ἔξ' ἱ χάλκῳ.
 Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίον Φοίνικαν ἀγαυὴν
 Εἰσιτάμεν, καὶ σφιν μνηστικὰ ληϊδὰ δῶκε·
 Τὸς μὲν ἐκέλευσα Πύλονδ' ἐκτασθῆσαι καὶ ἐφίσσασθαι.
 Ἡ εἰς Ἠλιδά διαν, ὅθι κρατύνειν ἔπειοι.
 Ἀλλ' ἦτι σφίσι κείθην ἀπώσαστο ἴσ' ἀνέμοιο,
 Πόλλ' αἰετίζομεν ὅς. ἔδ' ἦγχεον ἐξαπατήσσω.
 Κείθην δ' ἢ πλῶν γένετ' ἐκείνοισιν ἐνθάδ' ἐκτὸς·
 Σαουδῆ δ' ἐς λιμὲν ὠκυπέτας αἶαν, ἔδ' ἐπὶ πρὸς ἡμῖν
 Δόρπου μνηστῆς ἔκλιν, μάλα πρὸς κατὰ κταίνοιν ἐλπίδ'·
 Ἀλλ' αὐτὸς δαΐδης ἐκείμην νηὸς ἀπαιτῆς.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ἔπει· ἐπὶ λυγρῇ κικμηῶντι·
 Οἱ δ' ἢ χεῖματ' ἐμὲ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 Κάτ' ἔσαν ἐνθάδ' αὐτὸς ἐπὶ ψαμμοῖσιν ἐκείμην.
 Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐ νειορμήν ἀναβάντες
 Ωροντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀνταχθόμενον ἦτορ.
 Ὡς φάτο· μείδοντι δ' ἦν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χειρὶ τε μιν κατέρριξε· δῖον δ' ἦκετο γυναικὶ
 Καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδὴν·
 Καὶ μιν Φωνήσας· ἔπειτα πειρῶντα θεοσηύδα,
 Κερδαλίην καὶ ἐπὶ κλοπῇ ὅς σ' ἐπείλθου

Εν πάντοσι δόλοισι, καὶ εἰ Θεὸς ἀνπάσκει.

Σχέτλις ποικιλομήτης, δόλων ἄτ' ἔκ ἑᾶ' ἔμελλες

28. κλοῦ Οὐδ' ἐν σῇ πατρὶς γαίῃ λήξεν ἀπαύτων,
πίμων. Μύθων τε κ' κλοπίων, οἳ τοι πιδόθην φίλοι εἰσίν.

29. ὧς Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ζῶντα ληρώμεθα, εἰδότες ἄμφω
καὶ πόλιν Κέρδ'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
κίων. Βελῆ καὶ μύθοισιν ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι Θεοῖσι

Μῆνι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· ἐδὲ σὺ γ' ἔγνως
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, Κρόνῳ Διὸς, ἥ τε τοι αἰὲς

30. Εν πάντοσι ποίοισι περιέσταμα ἦδ' φυλάσων.

Καὶ δὲ σὺ Φαιήκεσσι φίλον πάτρισσιν ἔηκα·
Νυνὶ δ' αὖ δεῦρ' ἰσθμῶν ἵνα τοι (νῦν μὲν) ὑφ' ἦται,
Χρήματά τε κρύψω ὅσα τοι Φαιήκεσσι ἄγαυοὶ
Ὀππασαν οἴκαδ' ἵοντι ἐμῇ βελῆ τε νόῳ τε·

31. Εἶπω δ' ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ πηλητοῖσι
Κῆρδ' ἀναχίαζ· σὺ ᾗ τετλάμεθα καὶ ἀνάσκη.
Μηδὲ τῶ σκῆπτρῳ μὲν ἀνδρῶν μὲν γυναικῶν
Πάντων οὐκ ἄρ' ἤλθες ἀλάμεθ'· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάχυν ἄλγος πολεῖ, βίας ὑποδύμεθ' ἀνδρῶν.

32. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον ἀπερώσθη πολύμητις Οδυσ·

Ἀργαλίοι σὲ θεὰ γυνὴν βροτῶν ἀντιάσωπα,
Καὶ μὲν ἐπισταμέων· σὶ γὰρ αὐτὴν παιτὶ ἴσκεις.
Τῶν δ' ἐγὼ εὖ οἶδ', ὅπ' μοι πάρος ἦπ' ἦ ἦδ' αἶσα
Εἴως σοὶ Τροίην πολυμήζομεν ἦς Ἀχαιῶν·

33. Αὐτὰρ ἐπεὶ Περίμενος πόλιν διεπύρομεν αἶπιον,
Βῆμεν δ' ἐν νῆας, Θεὸς δ' ἐκίδωσιν Ἀχαιῆς,
Οὐσέ γ' ἔπειτα ἴδον Κρόνῳ Διὸς, ἐδ' ἐσέησσε
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβάσων, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλχεις·
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων διδάττομεν ἥ τε

34. Ἠλώμεν, εἴως μὲν θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
Περί γ' ὅτι Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πόλιν ἦραγες αὐτή.
Θάρσυνάς τ' ἐπίεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἦραγες αὐτή.
Νυνὶ δὲ σὺ πατρός γευνέζομαι (ὧς γὰρ οἶμαι
Ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείλοιν, ἀλλὰ πιν' ἄλλω

35. Γαῖαν ἀνασπείρομαι, σὶ ᾗ κερτομέγαν οἶμαι
Ταῦτ' ἀγορεύμεθα, ἵν' ἐμοὶ φένας ἱπποπόσης)
Εἰπὶ μοι εἰ ἴποι γὰρ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰθύνω.

In omnibus dolis, & si Deus opponeret.

Male, versute, dolis insatiabilis non voluisti,

Neque in tua cum sis terra desistere à fallacijs

Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt,

Sed agè ne hos dicamus, cum sciamus ambo

Dolos, quoniam tu quidem es hominū quā optimus omnium

Consilio & verbis, ego autem in omnibus Dijs,

Consilióque glorior & dolis neque tu cognoscebas

Pallada Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper

In omnibus laboribus asto, & servo,

Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi.

Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexerem,

Fortunásque abscondam quasunque tibi Phæaces illustres

Dederunt domum eunti meo consilióque mentéque :

Dicámque quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis

Dolores tolerare, tu autem tolera, & necessitate :

Neque alicui eloquere neque virorum, neque mulierum

Omnium, cur venisti errans, sed tacendo

Patere dolores multos injurias sustinens virorum.

Huic autem respondens, locutus est prudens Ulysses,

Difficile te Dea cognoscere homini occurrenti,

Et valde scienti, te enim ipsam unicuique assimilas.

Hoc autem ego certò scio quòd mihi antea benigna eras,

Quamdiu in Troja pugnabamus filij Achivorum.

At postquam Priami civitatem diripuimus altam,

Conscendimus verò naves, Deus autem dissipavit Achivos,

Non te postea vidi filia Jovis, neque animadverti

Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem amoveres :

Sed semper mentibus proprijs habens confectum cor

Erravi quousque me dei malo soluerunt,

Prius quàm cum Phæacum virorum in ubere populo

Confirmasti verbis & in civitatem duxisti ipsa.

Nunc autem te per patrem quæso (non enim puto

Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam

Terram obversor, te autem illudentem puto

Hæc dicere, ut meas mentes deciperes)

Dic mihi utrum verè dilectam in patriam venerim.

Minerva
Ulysses
in crepus
dissimula-
tionis.

5

10

15

20

Ulysses
Miner-
vam allo-
quitur.

25

30

35

Huic

- Huic respondit postea dea cæcia oculis Minerva.
Semper tibi talis in præcordijs cogitatio.
Propterea & te non possum permittere infelicem esse,
Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens,
5 Cupidè enim alius vir vagatus si redisset,
Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque
Tibi autem non gratum est scire neque querere,
Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi sic
Sedet in ædibus, luctuosæ autem ei semper
10 Percunt noctes & dies lacrymanti,
At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
Sciebam, quod redibis perditis omnibus socijs :
Sed non volui Neptuno obistere
Patruo, qui iram induxit in animum
15 Iratus, quod ei filium dilectum excæcasti.
Sed agè tibi ostendam Ithacæ pavimentum ut credas.
Phorcynis quidem hic est portus marini senis,
Hæc autem in vertice portus parula olivæ.
Prope autem ipsam antrum altum obscurum
20 Sacrarum Nympharum. quæ Najades vocantur :
Hæc autem spelunca lata contexta, ubi tu multas
Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas :
Hic autem magnus est mons indutus sylva.
Pallas Minerva filia Jovis ægiochi,
25 Hi autem sedentes sacræ apud radicem olivæ,
Deliberabant procis insolentibus mortem.
Tum autem verba incæpit cæcia oculis Minerva,
Generose Laërtiade prudens Ulysses,
Considera quomodo procis impudentibus manus inferas,
30 Qui jam tibi triennium domum regunt,
Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
Illa autem tuum semper redditum lugens in animo,
Omnibus quidem spem dat, & pollicetur viro unicuique
Nuncijs præmissis, mens autem ei alia versat.
35 Huic autem respondens, locutus est prudens Ulysses,
O Dij jam verò Agamemnonis Atridæ
Perire mala morte in ædibus debui,

Τὸν δ' ἡμίειδ' ἔπηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεὶ τοι τοῖσιν αἰὲν ᾔησιν νόημα
Τῷ σὲ κ' ἔδωκά μοι ἀσπίδος δούλιον ἔοικτα,
Οὐκ ἔτι ἔστιν ἔτι ἰσὶν κ' αἰχμῶν κ' ἐλπίδων.

Λατρεῖας γὰρ ἔ' ἄλλ' ὅττις ἀλλὰ λήϊον ἔλθων
Ἰστ' εὐὶ μεγάροισιν ἰδὲν παῖδας ἔ' ἄλλοι τε·
Σοὶ δ' ἔπει φίλον ἐπὶ δαήμεναι ὑδὲ πυξίδα.

Πρὶν γὰρ πὶ σῆς ἀλόχου κτήσασθαι, ἥ τί τοι αὐτῶς
ἦσαν εὐὶ μεγάροισιν· οἷζυρον δὲ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι διακρυμμένη.

Αἰτῆρ ἰγὼ τὴν μὲν ἔπειτ' ἀπίστον, αἰδ' εὐὶ θυμῷ
Ἦδ' ὁ νόσησας ὀλίγας ἀπὸ πάντας ἰταίρους·
Ἀλλὰ τοι ἔκ ἱφίλησσι Ποσειδάωνι μάχων.

Πατρὸς σιγήτην, ὅς τοι * χρεὼν ἔηται θυμῷ.

Χωρόμην' ὅπ' οἱ ἦν φίλον ἐκπλάσας.

Ἀλλ' ἄρα τοι δοῖξιν ἱππικὸς ἴδμεν, ὅφρα πιπύθης.

Φόρῳ μὲν ὅδ' ἐπὶ λιμένι, αἰεὶ γίγνεται.

Ἦδ' ἐπὶ κορυτῆς λιμὲν πενύφυλλ' ἱλμῷ.

Ἀγχι δ' αὐτῆς ἀντὶ ἐπὶ ἡρώδης.

Ἰερὸν Νυμφαίων αἰ Νηϊάδες κελαινῶνται.

Τῶ δ' ἐπὶ τοι αὐτῷ εὐρὺ κρητὴρ φῖς, ἔη σὺ πολλὰς

Ερδίσκεις Νύμφησι τελέσας ἐκτέμεσας.

Τῶ τ' ἡρώδης ἴσιν ὅρας κρηταίμοροι ὕλην.

Παλλὰς Ἀθηνᾶν κούρην Διὸς ἀργαχίαν.

Τῷ ἡ κρηταίμοροι ἰερῆς ὡρεῖ πυθμῷ ἱλαίης,

Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀλισθῶν.

Τοῖσι ἡ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Διογὰρ Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

Φραζέσθην ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χυδαίης ἐφίση.

Οἳ δ' ἐπὶ τοι τρέψας μέγαρον κρηταίμοροι σῖναι.

Μινύμοροι ἀντιθέλῳ ὄλοντο, καὶ ἴδμεν διδόντες.

Ἦ δ' ἐπὶ αἰεὶ νόστον ὀδυρομένην καὶ θυμῷ.

Πάντας μὲν ἔ' ἔλπει καὶ ὑπὸ χεῖρσιν ἀνδρῶν ἕλπει.

Ἀχιλλείας ἀντιθέσθαι· νόστον δ' οἱ ἄλλα μιν αἰεὶ.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος ἀντίφη πολὺ μνηστῆρσιν Ὀδυσσεύ.

Ὡ πόποι, ἡ μάλα δὲ Ἀγαμέμνον' Ἀχαιῶν

Φθίσσας κρητὸν οἶτον εὐὶ μεγάροισιν ἔμελλον.

Εἰ μὴ μοι σὺ ἴκησθε θεὰ κτ' μοῖραν ἱούπης.
 Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως λυπησέσμαι αὐτός.
 Πάρ δ' ἔμοι αὐτὴ σῆδε, μὴδ' πολυτάρσις εὐεῖσθε,
 Οἷον ὅτε Τροίης λυόμεν λιπώμεν κρήδεμνα.

5 Αἰεὶ μοι δὲ μεμαῖα ὠφρυσταῖς γλαυκῶπι,
 Καί κε τεληχοσίοισιν ἔγων ἀνδράσι μαχαίρην
 Σιώσῃ, πύτνα θεὰ, ὅτε μοι παρφεροῖς ἐπαρήγῃς.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη,
 Καὶ λίλω τοι ἔγωγε παρέσσομαι, εἰ δέ με λήσεις.

10 Ὅσπ' ἐκιν δὴ βῶντα πινώμεθα καὶ πν' οἶον
 Αἶμα κ' ἵεκα φάλαγγες παλαξέμεν ἀσπαστοὺς ἄδρας
 Ἀνδράων μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδδυσιν.
 Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγρωσιν πύξω πάντας βροτοῖσι.
 Κάρψω μὲν χεῖρας κελόν ἐνὶ γναμπτοῖσι μίλειον,

15 Ὡς εἰποῦσθε θεὰ Κρόνος ἦτορ. εἴσατο ἧ χλῆν.
 Γῆθησιν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἢ γαίῃ κύσῃ ἢ ζείδωρον ἄερον.
 Αὐτῇ κ' ἢ Νυμφῇς ἡγήσατο χεῖρας ἀναχών,
 Νύμφαι Νηιάδεις κούραι Διὸς, εἴ ποτ' ἔγωγε

20 Ὀψιδ' ὕμμε ἐφάρμεν· νῦν δ' εὐχέλῃς ἀγανῆσι
 Χαίρειτ' αἵτιρ κ' δῶρα διδώσμεν ὡς τοπαίεος αἴας.
 Αἶκιν ἐὰν παρφερωί με Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη
 Αὐτὸν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν αἰεῖν.

Τὸν δ' αὖτε παρσεύεικε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη,

25 Θάρσει, μὴ τοι βῶντα μὲν φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Ἀλλ' ἄγε, κρήματα μὲν μυχῶ ἄντρες θεασσέσθω
 Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα παρ' ταῖς τοι σῖα μίμῃ.
 Αὐτὸν ἢ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄρῃσθε γέννηται.

(Ὡς εἰποῦσθε θεὰ διῶς ἀντίθε ἡερεθίδης,

30 Μαιομένη κυθμῶνας ἀνὰ σπείθε. αὐτίκα Ὀδυσ.
 Λαοὶν πάντ' ἐφόρει χερσὶν κ' ἀτειρέα χαλκῶν,
 Εἶμα κ' ἵεκα φάλαγγες παῖ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν,
 Καὶ τὰ μὲν εὐκατέθηκε· λίθον δ' ἐπιθήκε θυρήσι)
 Παυδάς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλίγον τείχεα, ἀμφὶ δ' λαῖφος

35 Εὐσὼ δ' ἐκιν θυγάτην ἰδὼν ἀνθρωπὸς ἔχοντα.
 Κρυζώσῃ δὲ τοι ὅσπερ πύεος ὀφεινῆς ἰόντα.
 Ὡς ἂν ἀφ' ἑλίου πᾶσι μνηστῆροι φανείης,

Nisi mihi tu quæque Dea in tempore dixisses.
 Sed agè consilium texe, quomodo puniemus ipsos.
 Apud me autem ipsa asta animum peraudacem immittens,
 Qualem quando Trojæ solvimus magna moenia,
 Si mihi sic animosa stabis Minerva,
 Et cum trecentis ego viris pugnarem
 Tecum venerabilis dea, quando me prompta adjuvares.

Huic autem respondit postea Dea cæcisa Minerva.
 Et valdè tibi ego adero, neque me falles.
 Cùm hæc jam struxerimus, & alicujus spero
 Sanguinéque cerebróque perfundere magnum pavementum
 Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.

Minerva
 Ulysseni
 docet de
 procis
 IO
 occiden-
 dis.

Sed agè te incognitum faciam omnibus hominibus.
 Arefaciam quidem cutem pulchrâ in flexibilibus membris,

Sic fata Dea dissipavit nebulam: apparuit autem terra, 15
 Latatúsque est postea patiens divinus Ulysses.

Gaudens sua terra, osculatus est autem almam tellurem,
 Statim autem Nymphis supplicavit manibus sublatis,

Nymphæ Najades, filiæ Jovis, nunquam ego 20
 Videre vos dicebam, nunc vocibus lætis
 Salvere: at & dona dabimus, sicuti antea,
 Si finet prompta Jovis filia prædatrix
 Ipsúmque vivere, & mihi charum filium augebit.

Hunc autem rursus affata est cæcisa oculis Minerva,
 Confide, ne te hæc in præcordiis tuis sollicitent. 25
 Sed fortunas quidem in intimo autro divino
 Ponamus statim nunc, ubi hæc tibi salva maneant.

Ipsi autem consultemus, ut quàm optimè fiant,
 (Sic loquuta dea intravit speluncam obscuram
 Quærens latibulum per speluncam: at Ulysses 30
 Citò omnia porra vit aurum & magnum æs,
 Vestesque fabrefactas quas ei Phæaces dederunt.

Et hæc quidem disposuit, lapidem autem imposuit foribus)
 Flavos autem ex capite delebo crines, circum autem pallium
 Induam, quòd aversetur conspicatus quilibet habentem, 35
 Deformabo autem tibi oculos antea perpulchros.

Sic turpis omnibus procis apparebis,

Tux uxori & filio quem in ædibus reliquisti.

Ipsæ autem primam subulcum pete,

Qui tibi suum custos, simul autem tibi benè vult

Filiūque tuum diligit, & prudentem Penelopem.

7 Invenies hunc suis assidentem, hæ autem pascunt

Apud Coracis petram ad fontem Arethusam,

Comedentes glandem gratam, & nigram aquam

Bibentes & quæ suis nutriunt florentem pinguedinem.

Illic mane, & omnia assidens interroga,

10 Quousque ego eam in Spartam ornatam mulieribus,

Telemachum vocatura tuum dilectum filium, Ulysses,

Qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum

Ivit perconctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.

Huic autem respondens, loquutus est prudens Ulysses,

15 Cur non ei dixisti in præcordiis omnia sciens?

An ut ille errans dolores patiat

Pontum in impacatum, fortunas autem ei edant?

Huic respondit postea Dea glau. oculos habens Minerva.

Non jam tibi ille valdè curæ sit.

20 Ipsa ipsum misi, ut famam bonam adipiscatur

Illuc jens, at non habet aliquem dolorem, sed quietus

Sedet in Attidæ ædibus, multa autem adsunt.

Certè quidem illi insidiantur juvenes cum nave nigra

Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat.

25 Sed hæc non puto, potius & aliquem terra premet

Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.

Mutat Sic igitur ipsum alloquens virga tetigit Minerva:

Vlyssæ

habitus.

Siccavit quidem ei cutem pulchrā in flexibilibus membris,

Flavo autem ex capite delevit crines, circum autem pellem

30 Omnibus membris antiqui posuit senis.

Deformavit autem ei oculos antea perpulchros.

Circū autem ipsum vestem aliam malam injecit & interulam

Fractam, sordidam, malo conspurcatam fumo.

Circum autem ipsum magnam pellem velocis induit cervi:

35 Nudam: dedit autem ei virgam, & deformem sacculum,

Dens è rimosum, inerat autem torrum lorum.

Hi sic consultant divi sunt: hæc quidem postea

In Lacedæmonem divinant ivit ad filium Ulyssis.

Minerva
ad Tele-
machum
profici-
scitur.

Σῆτ' ἀλόχῃ, κὺ παῖδι τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.

Αὐτὸς ᾗ πρόπτε συβώτῃσι εἰσπεφικιάσθαι

Ὅς τοι ὤν ἐπίπλεος· ὅμως δὲ τοι ἤπια εἶδθαι,

Παῖδά τι σοι φιλίας κὺ χέφρονα Πύριλόπτασιν.

Δῆεις τὸν γὰρ σύεσσι παρήμερον· αἱ ᾗ νέμονται

Πᾶρ Κόρυμβος πίτρη, ἐπὶ τε κελύῃ Ἀριδείῃ,

Εὐδοκίᾳ βέλασσι μύροισι, κὺ μέλας ὕδωρ

Πίνεσσι, τὰ δ' ὕεσι τρέφει τελευτῶν ἀλοιφῶν.

Εὐτα μῦρον, κὺ πάντα παρήμερον ἐξείροισθαι,

Ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτῃσι ἐκκαλιγυῖαι,

Τηλέμαχον καλίσσα τειὸν φίλον ἦόν, Ὀδυσσῆν·

Ὅς τοι ἐς εὐρυχρεὴν Δακιδαιμόνα παρ Μειλᾶσιν

ἦλθε, πύσσεσσι μὲν σὺν κλέει, εἴπου ἔτ' εἴης.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τίπτε τ' ἄρ' εἰς οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδῶ;

Ἦ ἴνα που κὺ κείνῳ ἀλῶμεν ἄλγος πάγχυ

Πόντον ἐκ' ἀτρύχασιν; βίοτον δὲ οἱ ἄλλοι ἔδουσιν;

Τὸν δ' ἡμέτερον ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Μὴ δὴ τοι κείνός γε λίην ἐσθύμεν ἔσται.

Αὐτὴ μιν πόμπησιν, ἴνα κλέει ἐσθλὸν ἄρσιν,

Κεῖσ' ἐλθῶν ἀπὲρ ἔστιν ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκκαλῳ

ἦσσι ἐν Ἀτρεΐδῃ δόμοισι, ὧς δ' ἄσπετα κεύθεα.

Ἦ μὲν μιν λοχῶσιν ἴοι, ζωὴν ἡμετέραν,

Ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πετρεῖδαι ζωῆαν ἰκίεσθαι.

Ἀλλὰ τί γ' ἐκείνῳ, πρὶν καὶ πῶς ζωῆα κηρύξει

Ἀνδρῶν μνηστῆρων οἳ τοι βίοτον κητέδουσιν.

Ὅς ἄρα μιν Φαιῶν βαλὼν ἐπεμύσσετο Ἀθήνη·

Κάρψι μὲν οἱ χρεῖα κελόν ἐνὶ γυμνασίοισι μέλεισσι,

Ζωοῖσι δ' ἐν κεφαλῇ ὅλῃσι τέλῃσι, ἀμφὶ δ' ἔθρῳ

Πάντοσι μέλεισσι πάλαι ἦναι γέροντι.

Κινύουσι δὲ οἱ ὅσσι πάρος περ ἐκκαλῶ ἔσται.

Ἀμφὶ δὲ μιν ῥάγος ἄλλο κηρὸν βάσαν, ἡδὲ χιτῶνα,

Ῥωγαλῆα, * ῥυπόωνται, κηρὸν * μέμερυγμένα κηρῶν,

Ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέρεα τεχέας ἔσσι ἑλκυσίῳ

Φιλον· δῶκε δὲ οἱ κηρήσιν κὺ ἀλκίᾳ πηλῶν,

Πυκνὰ ῥωγαλῆα, ἐν δ' ἐσθλῶν ἦν ἀσπίς.

Τῷ γ' ὡς ἐβλήσαντο δέτμεσσι, ἡ μὲν ἔπειτα

Εἰς Δακιδαιμόνα δῖον ἔειπε μὲν παῖδ' Ὀδυσσῆν.

5

10

15

20

25

30

28. ῥυ-
πόωνται

35 28.
μεμε-
ρυγμε-
να

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Εἰς τὴν Οδυσσεύς ἐν τῇ ἀρχῇ παρ' Εὐμαίῳ, καὶ ποικίλῃ
 5 πρὸς ὁμιλίᾳ. Ἀλλὰ. Οδυσσεύς παρρησία πρὸς Εὐμαίον,
 καὶ λόγῳ γίνεται ἀναπλάττωντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις πρὸς
 ἐκπληρώσει.

Α Λ Λ Η.

Ζῆ δ' Οδυσσεύς ξείνισσι ἀρχῇ Εὐμαίῳ ὑφορβείας.

10 **Α** Ὑπὲρ δ' ἐκ λιμῶν πρὸς τῇ τεχνεῖαν ἀπαρτύνει,
 Κῶρον αἰὲν ὑλῆεντα δὲ ἄκρας, ἧ οἱ Αθλίῳ
 Πίφροσθε δίδον ὑφορβὴν, ὃ οἱ βιότιοι μάλιστα
 Κήδετο οἰκῶν ὅς κτήσαστο δῖον Οδυσσεύς.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ πρὸς δόμῳ εὖρ ἤμρων, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 Ἰψηλὴ δίδμετο πρὸς ἐκπληρῶν ἐνὶ χώρῳ,
 15 Καλὴ τε μεγάλη τε, πρὸς δόμῳ. Ἰὺ ῥα συβώτης
 Αἰτὸς δέμας ὅς ἐστιν ἀπὸ τοῦ μὲν αἰνῶντος,
 Νόσφιν διαποίνης καὶ Λαίρτωος γέροντος,
 Ρυτοῖσι λάσσι, καὶ ἐβρίσκουσιν ἀχέρδω.
 Στρωγυὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσι ἀπὸ τοῦ μὲν αἰνῶντος
 20 Πυκνὸν καὶ * θυμῆας, τὸ μέλαν ὄρνυς ἀμφικαύσας.
 25 **Ε**ντόθεν δ' αὐλῆς συβώτης δυοδενκίδεω ποιεῖ
 Πλησίον αἰνῶντων, ἐνὶ συβώτῃ. ἐν ᾧ ἐκτὸς
 Πεντήκοντα σὺν χαμαιαινώδης ἐρχετόωντο
 Θήλειαι θυγατέρες. ὅι δ' ἄρ' οἱ ἐκτὸς ἰαυον,
 25 Πολλὰν παυροτέρῃ. ὅς γ' ἐμνύθουσι ἐδόντες
 Ἀντίχοι μετῴχρεις. ἐπὶ πρὸς ἑλπίδι συβώτης.
 Αἰεὶ ζατρεφίαν πάλαν τὸν ἄριστον αἰ πάντων,
 Οἱ ᾧ τελεχέσται τε καὶ ἐξήκοντα πύλοισι.
 Παρ' ᾧ κύνες θήρουντο ἰαυόντες αἰνῶντων
 30 Τέσσαρες, ὅς ἐστιν ἐκτὸς ὄρνυς ἀπὸ τοῦ μὲν αἰνῶντος.
 Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πύλῳσι ὅς ἐστιν ἀπὸ τοῦ μὲν αἰνῶντος πύλοισι.

Τάμινον

ARGUMENTUM DECIMIQUARTI
LIBRI ODYSSEÆ.

Hospitium Ulyssis fit in agro apud Eumæum, & varius quidam congressus. Aliter. Ulyssis præsentia apud Eumæum, & sermones sunt immutantis scipsum, & facta quædam exponentis.

A L I U D.

Æ, 2. Ulysses hospitatus est Eumæus in agro subulcus.

Cæterum hic ex portu ingressus est asperam semitam,
Locum per sylvofum, per juga, ubi ei Minerva 10
Dixerat nobile esse subulcū, hic ei fortunas maxime
Curabat familiarium, quos acquisierat divinus Ulysses:
Hunc autem in vestibulo invenit sedentem, ubi ei porticus
Alta ædificata erat circumspicuo in loco, Eumæi domus
Pulchrâque magnâque, quæ circuii poterat, quam subulcus: 15
Ipse ædificaverat suis absente rege,
Sine domina, & Laërte fene,
Advectis lapidibus, & cinxerat sæpe spinosa.
Palos autem extrâ adexit prorsus hinc & hinc
Densos & crebros nigro quercus scisso. 20
Intra autem aream suilia duodecim fecerat
Propè inter se, lectos suis: in unoquoque autem
Quinquaginta sues jacentes continebantur
Fœminæ fœtæ, mares autem foris dormiebant
Multo pauciores, hos enim minuebant comedentes 25
Divini proci, quoniam mittebat subulcus
Semper saginatorum pinguium optimum omnium,
Hi autem trecentique & sexaginta erant.
Apud autem canes feris similes semper dormiebant
Quatuor, quos nutriverat subulcus princeps virorum. 30
Ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta

Incidens pellem bovinam coloratam: alij autem

Iverunt aliò alius cum stabulantibus suis

Tres: quartum autem miserat ad urbem

Suem ducere procis superbis necessitate,

5 Ut mactantes carnibus saturarent animum.

Repentè autem Ulysses viderunt canes latratores,

Qui quidem clamantes accurrerunt: at Ulysses

Sedit astutia: virga autem ei excidit manu.

Tunc proprium apud stabulum indignum tulisset dolorem,

10 Sed subulcus celeriter pedibus velocibus subsequens,

Cucurrit ad vestibulum, corium autem ei excidit manibus.

Hos quidem acclamatos canes pepulit aliò alium

Crebris lapidationibus: hic autem affatus est dominum,

O senex, certè prope te canes dissipassent

15 Repentè, & mihi crimen imposuisses.

Atque mihi alios Dei dederunt dolores gemitusque.

Propter divinum enim regem lugens & dolens

Jaceo, aliis autem suis pingues nutrio

Ad comedendum: at ille egens fortè cibi

20 Errat apud peregrinorum virorū populumque civitatēque,

Sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.

Eumæus Sed sequere, ad stabulum eamus senex, ut & ipse

Ulysses Cibo & vino saturatus ex animo,

hospitio Dicas unde sis, & quot dolores toleraveris.

humani- Sic loquutus ad stabulum præcessit divinus subulcus.

25 Collocavit autè illū introductū: virgulta autè sustinuit dēsa.

Stravit autem in pelle villosæ sylvestris capræ

Suum stratum magnū & densum: gavisus est autem Ulysses

Quòd ipsum sic susceperat, verbumque dixit & appellavit,

30 Jupiter tibi det hospes & immortales dei alij

Quòdcunque maximè vis, quia me benignus suscepisti,

Hunc autem respondens loquutus est Eumæus subulcus,

Hospes non mihi fas est, neque si pejor te veniat,

Hospitem contemnere, ab enim Jove sunt omnes

35 Hospitesque pauperesque: munus autem exiguumque cha-

Est nostrum, hic servorum mos est

(rūmque

Semper timentium, cūm dominantur reges

Jave-

κ. 15-
κ. 20.

Τάμνων δερμα βόειον * ἰσχυρὸς οἷ ᾧ δὴ ἄλλοι
 Ωχρητ' ἄλλουδ' ἄλλ' αἶμα' ἀχομῶρεσι σύεσσιν,
 Οἱ τρεῖς τὸν ᾧ τίπτεται λυπευένης πόλινδ',
 Σὺν ἀγάμῳ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,

Οφρ' ἱερύσαντες κρείων κρησιόλατο θυμῷ.
 Ἐξαπίης δ' Οδυσῆα ἰδὼν κνώϊς ὑλαγόμενός·
 Οἱ μὲν κεκλήθηντες ἐπιδραμον, αὐτὰρ Οδυσ·
 ἔζετο κρηδοσυνῇ· (κῆπ' ἔρ' οἱ ἐκπῖσι χρεός.
 Εἰσὶ κεν ὃ ὦρ' ἔσθ' αἰετὶς πᾶσι πάλιν ἀλγ'.

Ἀλλὰ σὺ βῶτης ὤρε προσέειπεν ἀντιφάτων
 Εἰσὺν ἀνὰ πρῶτον· (κῆπ' οἱ ἐκπῖσι χρεός.
 Τὺς μὲν ὁμοκλήσας στυγεῖ κνώϊς ἄλλουδ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ'
 Πυκνῆσι λιγυροῖσιν· ὃ ᾧ πρῶτον ἀνέειπε,

Ὡ γάρ ἐρ' ἢ ὀλίγῃσι κνώϊς διδολήσαστο

Ἐξαπίης. κ' κεν μοι ἐλγυχθῶν κατ' ἔχουσας.
 Καὶ δὲ μοι ἄλλα θεοὶ δόττω ἄλγος τε σπασχάς τε.

Ἀντίθεα γ' ὅς περ ἀνέειπε δινυρόμην· κ' ἀχέων
 Ἡμεῖς, ἄλλοισιν ᾧ σύας σπᾶλας ἀπταλῶν
 Ἐδμήμας· αὐτὰρ κείν' ἐλδομῶρος πονέδωδης
 Πλάζειτ' ἐπ' ἀλλοθρόν' ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε,
 Εἶπεν ἔπ' ὤνι, κ' ὅρα φάσ' ἡελίοιο.
 Ἀλλ' ἔπει, κλισίῳ δ' ἰομῶ γέρον, ὅφρα κ' αὐτὸς
 Σίτῃ κ' οἶνοιο κρησιόλατο κ' θυμῷ.
 Εἶπης ὅπως ἔστι, κ' ὅπως κήδε' ἀνέτλης.

Ὡς εἰπὼν κλισίῳ δ' ἠγήσατο δι' ὑφορβός.
 Εἴσιν δ' εἰσπαγαλὼν, ῥῶπας δ' ὑπὶ χανὶ δασείας.
 Ἐπείρου δ' ἐπὶ δερμα ἰοντίδης ἀρχὴς αἰγῆς,
 Αὐτῇ ἐνέστανται, μέλας κ' δασύ· χαῖρε δ' Οδυσ·
 Ὅτι μιν ὡς ὑπὸ δεικνύς ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐν ὁμοφύλῃ.

Ζεὺς τοι δόνη ξῶνι κ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλαι
 Ο, τί μοι λίσσ' ἐθέλεις, ὅπ' με πρῶτον ὑπὸ δέξο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Βυμάς σὺ βῶτης,
 Ἰὼν, ὃ μοι θῆμις ἔσ', ἐδ' οἱ χαλκῶν σίγη' ἔλθαι,
 Ἰὼνι ἀπμῆσται. πρῶτος γ' Διὸς εἰσὶν ἀπαστες

Ἰὼνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 Γίγνεται ἡμετέρη, ἢ γ' ὁμοίων δίκη ἔστιν.
 Λοὶ δειδιότων ὅτ' ἐπικροτήσω ἀτακτες.

Οἱ πόι· ἢ γὰρ τῷ γε θεοὶ κτ' ἔστιν ἔδωκεν
 Ος κεν ἔμ' ἐνδουκίως ἐφίλῃ, καὶ κλήσιν ὅπως σιν,
 Οἷά τε ἢ οἰκῇ ἀναξ εὖ θυμῷ· ἔδωκεν
 Οἷόν τε κλήρῳ τε, πολυμήνῃ τε γυναικί,

28. 5 Ος οἱ πολλὰ χάρις, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργῳ * αἶξιν.
 αἶξιν. Ως καὶ ἐμοὶ τὰδε ἔργον αἶξεται, ἢ * ἐπὶ μίμνω.

28. ἐπι- Τῷ καί με πολλ' ἄνησιν ἀναξ εἰ αὐτὸς ἔγχε·
 μίμνω. Αἰ· ὅλεθ'. ὡς ὅφρα· Ἐλάνης δ' ἐπὶ φῦλον ὀλέσῃ
 Περσέην, ἵπει πολλῶν ἀνδρῶν δ' ἐπὶ ζωῶν· ἔλυσιν.

10 Καὶ γὰρ εὐκείνος ἔβη Ἀγαμέμνωνος εἴνεκα πρῆς
 Ἴλιον εἰς εὐπύλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

Ως εἰπὼν, ζωῆε θεῶς ζωέεργα χερσίν.
 Βῆ δ' ἰμρὲς συφύας, ὅθι ἔθια ἔρχατο χέρων·
 Ἐνθ' ἐλὼν δ' ἔπεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·

28. 15 Εὐσέ τε, μίτυλλόν τε, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἔπειρεν,
 Εὖ σιν Ὀπλήσας δ' ἄρ' αὖ πάντας φέρων παρέθηκεν Ὀδυσῆϊ,
 Θέρμε' αὐτοῖς ὀβελόισιν ὃ δ' ἄλφειτα λευκὰ πάλαιων·

28. κίρ- Ἐν δ' ἄρ' αὖ κισσὺ βίῳ * κίρνα μελιπλάκ' ἔπειρεν.
 κα Αὐτὰς δ' ἀντίον ἵζεν ἱπποτρώων ἢ ὠρεσσηύδα,

20 Ἐσθιτε νυθ' ὥς ἔσθιναι πάντες δμῶεσσι πέρι
 Χοίρῳ· ἀτὰρ σιάλεις γὰρ σύας μετ' ἡμέρας ἔδουσιν,
 Οὐκ ὅπιδ' αὖ φρογνέοντες ἐνὶ φρεσὶν ἔδ' ἱλαστέω.
 Οὐ μὲν γὰρ χίτλια ἔργα θεοὶ μάχης φιλέουσιν,
 Αἰεὶ δὲ δίκην τίσει καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.

25 Καὶ μὲν δυσμῆες καὶ ἀνέρες οἳ, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
 Ἀποτρύνει βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς ληΐδα δάη.
 Πληστέωδ' αὖ δὲ τε νῆας ἔχουσιν οἰκάνδ' ἔχουσιν.
 Καὶ μὲν τοῖς ὅπιδος κρατερῶν δι· ἐν φρεσὶ πίπτει·
 Οἷδ' δὲ π' ἴσασιν (θεὸς δὲ πιν' ἔκλυον αὐδῶν)

30 Κεῖν' αὖ λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' ἔκ' ἐγίλασιν δικάως
 Μινῶα, καὶ δὲ νῆα καὶ ἐπὶ σφίσι· αἰεὶ δ' ἔκχλωι

28. ἐπι Κλήμεντα διαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, καὶ * ἐπ' ἐφιδῶ.
 Οὐσαί γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐν Διὸς εἰσιν,
 Οὐ ποθ' ἐν ἱρύνει ἱερήιον, καὶ δὲ δ' οἶα·

35 Οἶον ἢ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἑξαφύοντες.
 Ἡ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἔμ' ἄσπερ· ἔπειν τὸ σῶμα
 Ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτ' ἡπείρετο μελάνης,

Juvenes : certè enim illius reditum impedièrunt.
 Qui me accuratè diligebat & possessionem præbuit,
 Tanquàmque suo familiari rex benignus dedit
 Domumque portionemque, optatissimamque uxorem,
 Qui sibi multa laboraverit, Deus autem negotium auxerit, 5
 Sic & mihi hoc negotium augetur quo detineor.
 Ideo me multum juvisset rex si hîc senuisset.
 Sed periit, utinam debuisset Helenæ genus periisse
 Funditus, quoniam multorum virorum genua labefecit.
 Etenim ille ivit Agamemnonis gratia honoris
 In Ilium equestre, ut Trojanos oppugnaret.

Eumæus
 Vlysem
 non cog-
 nescens,
 eum pe-
 10
 risse
 conquæ-
 ritur.

Sic loquutus cingulo celeriter coercuit tunicam,
 Perrexit autem ire ad suilia, ubi grex continebatur porcorum,
 Illinc capros duos attulit, & ambos mactavit :
 Ignemque accendit, conciditque, & verubus infixit, 15
 Affans autem omnia ferens apposuit Ulyssi,
 Calida cum ipsis verubus: hic autem farinam albam perspersit
 In poculo autem miscebat dulce vinum,
 Ipse autem è regione sedit : cohortans autem alloquutus est,
 Comede nunc ô hospes, quæ servisque adsunt 20
 Porcina. at pingues porcos proci comedunt,
 Non verecundiam habentes in mentibus neque misericordiam,
 Non quidem impia opera Dei beati amant,
 Sed jus colunt, & pia opera hominum.
 Et quidem hostes, & iniqui, qui in terra 25
 Aliena vescantur, & ipsis Jupiter prædam dederit.
 Impletis verò navibus iverunt domum quisque
 Et quidem his curæ potens timor in animos cadit.
 Hi autem sciunt : (Dei autem aliquam audiverunt vocem)
 Illius perniciosam mortem, quia nolunt justè 30
 Ambire, neque ire ad sua, sed silentio
 Bona dilapidant immoderatè, neque est parsimonia.
 Quotquot enim noctesque & dies abs Jove oriuntur :
 Nunquam unam sacrificant victimam neque duas solas.
 Vinum autem consumunt immoderatè exhaurientes : 35
 Certè enim ei facultates erant magnæ, nulli tantæ
 Virorum heroum, neque continentis feracis,

Neque

Ulysses
divitiarum
& possessiones

Neque ipsius Ithacæ, neque viginti virorum
Sunt divitiarum tantarum, ego autem tibi connumerabo.

Duodecim in continenti armenta, tot greges ovium,
Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,

5 Pascunt amicique, & ipsius pastores viri,
Illic autem stabula lata caprarum undecim omnia.
In extremitate agri pascuntur, insuper viri boni observant,
Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem fert,
Saginataram caprarum quæcunque appareat optima.

10 At ego sues quas servoque, tucorque,
Et ipsis suum optimum electum mitto. (num

Sic dixit: ille autem attentè carnes comedebat, bibebatque vi-

Raptim, dolens: mala autem procis serebat.
At postquam cœnavit, & explevit animum cibo,

15 Et ei impletum dedit poculum quo bibebat
Vino plenum, hic autem suscepit, gavisusque est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,

O amice quisnam te emit rebus suis,
Sic valdè dives & fortis sicut dicis?

20 Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis gratia honoris.
Dic mihi si forte cognosco talem esse,
Jupiter enim hoc scit, & immortales Dei alij,
Si forte ipsum nunciem vidisse, multum autem erravi.

Huic autem respondit postea subulcus princeps virorum,

25 O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
Nuncians persuaserit uxori & dilecto filio,
Sed temerè tractationis indigi viri peregrini
Mentiuntur, neque volunt vera loqui:

Quicumque autem peregrinus Ithacæ in populum venit,
30 Profectus ad dominam meam fallacia loquitur,
Hæc autem benignè exceptum diligit & singula inquirat,
Et ei lugenti palpebris lacrymarum decidunt.
Munus est mulieris, cum maritus alibi perijt.
Statim & tu senex verbum fabrices,

35 Si quis tibi penulamque tunicamque vestimenta det.
Illius autem jam debent canes velocesque vultures
Cutem ab ossibus trahere, anima autem destituit.

Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· ἔτι ξυνοίησσι φωνῶν
 Ἐς ἄφιν· πρῶτον· ἰγὼ δὲ καὶ τοὶ κρηταῖοι·
 Δώδεκ' ἐνὶ πείρῃ ἀγάλαι, τόσα κίεα οἶων,
 Τόσσα σὺν συνόσια, τόσ' αἰπόλια πλωτὶ αἰγῶν

Βόσκησι ξείνοί τε καὶ αὐτῶ βύτιες ἄνδρες.
 Ἐνθα δὲ τ' αἰπόλια πλωτὶ αἰγῶν ἐνδοῖα πάντα
 Ἐχραπῇ βόσκοντ' ἐπὶ δ' αἰγέρες ἐσθλοὶ ὄρονται,
 Τῶν αἰεὶ σφιν ἔκστας ἐπ' ἡμέρῃ μῆλον ἀγροῖ,
 Ζατρειφίῃσι αἰγῶν ὅτις φαίνεται ἀελας.

Λύπερ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε βύομαιί τε,
 Καί σφιν σὺν τῇ ἀελαίῃ ἐνκρίνας ἀπὸ πίμπω.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐσθλὴν κρέα τ' ἠδὲ πίνε τε οἶνον
 Ἀρπαλίως, αἰεὶν· κρητὶ δ' ἡμετέρῃσι φύονται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνῆσι καὶ ἤραρι θυμὸν ἰδὼ δῆ,
 Καὶ οἱ πλοῦσι μὲν δῶκε * (κύφοι ἦσαν ἔπειτα,
 Οἷα σὺν πλοῦτον· ὁ δ' ἰδέετο· χαῖρε δ' ἱερῶν,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πύργῳ τε στυγερῶν.

ὦ φίλοι, τίς γάρ σι σφίετο κτεάτεσσιν ἰούσιν,
 Ὡδὲ μάλ' ἀφιδὸς καὶ κρητὸς ὥς ἀγορεύεις;
 Φῆς δ' αὐτῶν * φησὶ Ἀγαμέμνωνος οἴκου πρῆς.
 Εἰπέ μοι αἰεὶ πρὶν γινώσκουσιν ἰούσιν.
 Ζεὺς γάρ που τόγχε οἶδ' καὶ ἀγνῆσται θεοὶ ἅλκοι,
 Εἰκέ μιν ἀχρεῖλαμι ἰδὼν, * ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλγέλλω.

Τὸν δ' ἡμείψας ἔπειτα συνόσια ὄρχαμεν ἄνδρῶν,

ὦ γέρον, ὅπως εἰσίνον αἴτη ἀλαλήμεν ἰλῶν
 Ἀχιλλῶν κείσεσι γυναικῶν τε καὶ φίλων ἰόν.
 Ἀλλ' ἄλλως κρημίδες κρημίδες αἰδοῖς ἀλῆται
 ψεύδοντ', ἔθ' ἐφίλουσιν ἀληθῆς μετρησάσθαι.

Ὡς * δ' αὖ ἀλητῶν Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 Ἐλθὼν ἐς δῖα σπείων ἰμῶν, ἀπὸ πύλῃ βῶζιν.
 Ἡ δ' εὖ διέκριθη, φίλῃ καὶ ἔκστα μετρησάσθαι.
 Καὶ οἱ ἐσθλὴν βλαφάρον ἄσπετον ἀνέκρυπτο πύλῃ,
 Ἡ θήμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὶ πύλῃ πύλῃ ὄλῃται.
 Αἰψά καὶ καὶ σὺ γοῶν ἐπὶ στυγερῶν.

Εἰπε τοὶ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε αἶματι δάει.
 Τῷ δ' ἤδη μέλαςσι κυνέας περὶ τ' αἰετοὶ
 Εὐὸν ἀπ' ὅσσοι φιν ἔκστα· ψυχὴ δ' ἰλῶν.

5

10

15 20
σπύφοι

20 20

φθῶ-

ωται

25 ἐπὶ-

πύλῃ

25

25 δὲ 20

30

35

Ἡ γὰρ γ' ἐν πόντῳ φάειν ἰχθύεις, ὅσῳ δ' αὐτῷ
 Κεῖται ἐπ' ἡπείρου, ψαμμοῖθι ἐλυμμένα πολλὰ,
 Ὡς ὁ μὲρ ἐνδ' ἀπέλωλε· φίλοισι ἧ καὶ δὲ ὀπίσσω
 Πᾶσιν, ἐμοὶ ἧ μέλιστα, τιτύχεται. ἔγδ' ἔτ' ἄλλων

5 Ἡ ποῖον δὲ ἀνακτὴ κινήσμεν ὅπως ἐπιλῶ,
 Οὐδ' εἴην πατρὸς κ' μητέρως αὐτὸς ἱκοίμαι
 Οἶκον, ὅτι πρῶτον γαιόμην, καὶ μὲν ἔτρεφον αὐτοί.

20. 10 Οὐδέ * τι τῶν ἐπὶ τόσσον ὀδυρμαῖ ἀχρύνειν ὥς
 Οφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρὶδι γαίῃ·

10 Ἀλλὰ μὲν Ὀδυσσῆος ποῖος αἰνυται σιγῇ μῦθος.
 Τὸν μὲρ ἐγὼν, ὃ ξεῖνε, κ' ἔπαριόντ' ὀνομάζειν·
 Αἰδοίμαι· ἔπει γάρ μ' ἐφίλει κ' κέδετο θυμῷ.
 Ἀλλὰ μὲν ἡθεῖον κελίην κ' νόσφιν εἶοντα.

Τὸν δ' αὖτε παρσέφει πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

15 ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πέμπαν αἰαίνειαι ἔδδ' ἐπὶ φῆδ᾽ αἶ
 Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶν' ὅστις·
 Ἀλλ' ἐγὼ ἔκ αὐτῶς μεθήσομαι, ἀλλὰ (ὡς ὅρκῳ,
 Ὡς κεῖται Ὀδυσσεύς. ἐναγέλιον δέ μοι ἔστω,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ κεν κείνους ἰὼν τὰ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴκηται,

20 Εὐαί με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα κελᾶ.
 Περὶ δέ κε, κ' μέγα πρὸς κρημνῷ, ἔπ' ἀχρύνω,
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείν' ὁμῶς Αἰδῶο πύλῃσι
 Γινεται ὅς περ ἐῖκον ἀπατήλια βάζει.
 Ἴστω κὼ Ζεὺς πρῶτον θῶν, ξενίῃ τε τροφίῃ,

25 Εἴη τ' Ὀδυσῆος ἀμύνειν· ἡ δ' ἀφικνέσθω,
 Ἡ μὲρ τι πῖδε πῖνται πελίσσεται ὡς ἀγρεύων.
 Τῷ δ' αὐτῷ λυκάοικτος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσ.

20. 10. 15. 20. 25 Τῷ μὲρ φθίνοντι· μὲν δέ, τῷ δ' ἰσχυρῶς,
 Οἶκα δὲ * ἰσῆσαι, κ' πῖνται ὅς κεν ἐκείνους

20. 10. 15. 20. 25. 30 Ἐνθάδ' ἀπμαίνει ἄλλοι κ' φηιδίμοι υἱοί.

30 Τοῖν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφει Εὐμαχευ σὺ δῶπαι,

ὦ γέρον, ἔτ' ἀργῶν ἐναγέλιον πῖδε πῖνται,
 Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἱκέτης
 Πῖναι, * κ' ἄλλα παρὶξ μεμνῶμεθα μεθ' ἐμὲ ἑστίων

20. 10. 15. 20. 25. 30. 35 Μίμνησκ'. ἡ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐμῶσιν
 Ἀχιυμαῖ ὅπως περ μεμνῶμεθα μεθ' ἐμὲ ἑστίων

Ἀλλ' ἦτοι ὅρκῳ μὲν ἰσῆσαι· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Vel illum in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
Jacent in terra, arena mersa multa.

Sic ille quidem illic periit : amicis autem dolores post
Omnibus mihi autē maximè facti sūt, nō enim amplius aliū
Humanum sic dominum inveniam, quocunque adeam. 5
Neque si ad patris & matris iterum irem
Domum, ubi primum ortus sum, & me educaverunt ipsi :
Neque nunc hos etiam tantum lugeo mœstus
Oculis ut videam, existens in patria terra,
Sed me Ulyssis desiderium capit mortui, 10
Hunc quidem ego, ô hospes, & non præsentem nominando
Revercor, valde enim me diligebat & curabat in animo.
Sed ipsum fratrem majorem voco, vel longè absentem.

Hunc autē rursus alloquutus est patiens divinus Ulysses,

*Ulysses
disertus*

O amice postquam omnino negas, neque dicis
Illum venturum esse, animus autem tibi semper incredulus.
Sed ego non temerè loquar, sed cum juramento,
Quod redit Ulysses, munus autem mihi sit,
Statim postquam ille redux suas domos pervenerit
Indue mihi penulam & tunicam vestimenta pulchra.

*15
Ians. ni-
ritur
Eumæo
Ulysses
reditu-
rum per-
suadere.*

Antè autem et si valde indigens nihil accipiam.
Inimicus enim mihi ille non minus Ditis januis
Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
Sciat nunc Jupiter primum deorum & hospitalis mensa
Focusque Ulyssis irreprehensi quem adibo, 25
Certè quidem hæc omnia perficientur sicut dico,
Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses.

Hoc quidem inclinato mense, illo autem instante
Domum reversus, & puniet quicumque illius
Hic vituperat uxorem, & illustrem filium.

30

Hunc autem respondens alloquutus es Eumææ subulce,
O senex; neque profectò ego lætitiæ munus rependam,
Neque Ulysses etiam domum veniet : sed quietus
Bibe, & alia prætermittamus, neque mihi hæc
Memora : certè enim animo in pectore meo
Tristor, quando aliquis meminit gloriosi regis.

35

Sed certè juramentum quidem sinamus : sed Ulysses

Veniat,

Veniat, ut ipsum ego volo & Penelope,

Laërtesque senex, & Telemachus divinus.

Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,

Telemachi, quem postquā nutriverunt dii plantæ æqualem,

9 Et ipsum dicebam fore in viris non pejorem

Patre suo charo consilij & specie admirabili.

Hujus autē aliquis immortalium læsit mentē intus æquabilē.

Vel aliquis hominum, hic autem ivit ad patris auditionem

In Pylum divinam: hunc autem proci superbi

20 Domum venientem observant, ut generatio pereat

Sine nomine ex Ithaca Arcisij divini.

Sed agē illum quidem sinamus: sive oppressus sit

Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius.

Sed agē mihi tu senex tua ipsius incommoda prode,

25 Et mihi hoc dic verum, ut benè intelligam.

Quis? unde es virorum? abi tibi civitas, & parentes?

Qua autem in nave venisti? quomodo te nautæ

Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?

Non enim te peditem puto huc venisse.

30 Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

Tibi enim ego hæc valdè verè dicam,

Si sit quidem nunc nobis in longum tempus, & cibus,

Et vinum dulce, tecta intra manentibus,

Epularique quietē: alij autem ad opus abeant

35 Facile postea, & in annum omnia

Non percurrerem, dicens meos dolores animi,

Quoscunque jam omnes deorum voluntate laboravi.

Ex Creta quidem genus prædico lata

Ulysses Viri divitis esse filius, multi autem & alij

Scitè sin- Filij in ædibus & educati sunt, & orti sunt,

30 Legitimi ex uxore, me autem cæpta peperit mater

git histo- riam ad- Pellex, sed me pariter cum proprijs charum habebat

ventus sui. Castor Hylacides, hujus ego genus prædico esse,

Qui quondam in Cretensibus ut Deus colebatur populo,

35 Fortunisque divitiisque & filijs honestis.

Sed certè illum fara iverunt mortis ferentia

Ad Ditis domos: facultates autem diviserunt

Ελθοι ὅπως μιν ἔργον ἐτίλω κὺ Πηνελόπεια,
 Λαίρπης δ' ὁ γέρον κὺ Τηλέμαχος θεοδής.
 Νυῦν αὖ παυδὸς ἄλαστον ὀδυρμαὶ ὄν τέκ' Οδυσ.
 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ ἥριψαν θεοὶ ἔρνεϊ Ἴσων,
 Καί μιν ἔφλω ἑσπεῶν εὖ ἀνδράσιον ἔτι χερσίν
 Πατρὸς· ἰοῖο φίλοιο, φρένας κὺ εἶδος ἀγνῆτον,
 Τῷ δὲ τις ἀθανάτων βλάβη· φρένας ἔδαν ἵσας,
 Ηἱ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μὲν πατρὸς ἀγκυλῷ
 Ες Πύλον ἠγαθήν· τὸν ὅ μνηστῆρες ἀγαντοὶ
 Οἴκαδ' ἰόντες λαχῶσιν, ὅπως δ' αὖτε Φύλον ὀληται
 Νάυαυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκασίῃ ἀντιθίοιο.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνοι μὲν εἰσὶ σπῆρμα, ἣ κεν αἰλῶν,
 Ηκε φύρξει, καὶ κεν οἱ ὑπέρτατοι χεῖρες Κρονίων.
 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γαρά τὴν περ στυγερὰ κηδὴ ἔνισπαι.
 Καί μοι τῷτ' ἀγέρουσιν ἰότητι μιν, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόδι τοι πόλις ἠδὲ θυκῆϊς·
 Ὡσπιῆς δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκαιο· πῶς δέ σε νηῶται
 Ηγαγον εἰς Ἰθάκην, πῶς ἔμμεναι ἐν γαστρὶν ποτ'.
 Οὐ μὲν γάρ τι σε πιζοὶ οἷομαι ἐνθάδ' ἐκείῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσ.
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι βῶπτε μάλ' ἀτρικέως ἀγερύσσει,
 Εἴη μὲν νῦν γὰρ ἐπὶ χερσὶν ἡμῶν ἰδωδὴ,
 Ἡδὲ μέν γε γλυκερὸν κλισίῃς ἐντοσθιν ἔϊσι,
 Δαίνυσθαι τ' ἀκείοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ * ἔργον ἔποισι·
 Ρηιδίως κεν ἔπηκε κὺ εἰς εἰαυτὸν ἀπαντα
 Οὔτε λῆξαι περ ἔχαιμι λέγων ἱμέρ' κηδεῖα θυμῷ,
 Οὐσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μέγιστα.
 Ἐκ μὲν Κρητίων γένος εὐχρμαὶ εὐρέων,
 Ἀνίρως ἀφινδοῖο παῖς· πολλοὶ δ' κὺ ἄλλοι
 Υἱέες εὖ μεγάροισι ἡμῶν τρέφουσιν ἠδ' ἐγείροντα,
 Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου, ἡμεῖ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ.
 Παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσων ἱθαγενέαςτι ἰπὶ μῶν
 Κάτωρ Ὑλακίδης, τῷ ἐγὼ γένος εὐχρμαὶ εἶναι
 Ὅς * ποτ' ἐνὶ Κρήτιοσι θεῶς ὡς πιστοὶ δῆμοι,
 Ὀλβον τι πλῆτα τι, κὺ ἡμάσι κυδαλίμοισιν,
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν κῆρις ἔβαν θανάτιο φέρουσαι
 Ἐς Αἰδαιὸν δόμοις· τοὶ δ' ὅ ζῶντες ἰδύσασθε

5

10

15

20

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

25 ἔργον

Παῖδες ὑπὲρ θυμοί, καὶ ἐπὶ κλήρου ἰδόμενοι·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα πᾶντα δόσω, καὶ οἶκόν ἔναιμην.
 Ηγάρ μενὼν ἢ γυναικὶ πολυκλήρων ἀνθρώπων,
 Εἶνεκέ μοις ἀρετῆς· ἐπεὶ ἔκ δ' αὖτε Φῶλιν ἦα,

5 Οὐδὲ φυχρὰ πτόλεμον. νῦν δ' ἤδη πάντα λίλοιπεν.
 Ἀλλ' ἔμπης καλέμεν καὶ σ' εἶομαι εἰσερχόμεναι
 Γινώσκεις· ἢ γάρ με δύνῃ ἔχρ' ἔλθαι πολλῇ.
 Ἡ μὲν δὲ γάρ σ' ἔμοιγε Ἀρης τ' ἔδωκεν καὶ Ἀθλῶν,
 Καὶ ῥηξέμεναι, ὅποτε κρίνομαι λόγον δὲ

10 Ἀνδρὸς ἀρετῆας, κακὰ δυσμύθεοι φυτύνων.
 Οὐποτὲ μοι γένεσθαι φρεσὶ σέο θυμὸς ἀγνώμων.

20. ὅλε- Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον ἐπαλμῶς ἔγχει, * ἔλκεον
 σκοπ- Ἀνδρῶν δυσμύθεον δ', τι μοι ἔχεις πόδεςσι
 Τοιῶνδ' ἐν πολέμῳ ἔργον δὲ μοι ἐφίλοισκεν;

15 Οὐδ' οἰκωφιλίῃ, ἥ τε τριφὶ ἀγλαὰ τέκνα.
 Ἀλλὰ μοι αἰεὶ τῆς ἐπὶ ἔργου φίλαι ἦσαν,
 Καὶ πόλεμοι, καὶ ἀκροντες εὖ εἰσαι, καὶ οἶσι,
 Λυγρὰ, καὶ τ' ἀλλοιοῖν καὶ κατεργηλαὶ πύλοισι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ φίλ' ἔσκε καὶ που Θεὸς ἐν φρεσὶ γῆεν·

20 Ἀλλος γάρ τ' ἀλλοιοῖν ἀνὴρ ἐπιτέρπειται ἔργους.
 Περί μιν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι ἦας Ἀχαιῶν,
 Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ἀκυπτόεσσι νηυσὶν
 Ἀνδρῶς ἐς ἀλλοδαπὰς· καὶ μοι μάλα τύχαιε πάντα
 Τῶν ἐξαιρέμεναι μνησθέντα, πολλὰ δ' ὁπίσσω

25 Λάγχαιον· αἶψα ἢ οἶκός οφείλετο, καὶ ὅσα ἔπειτα
 Διφός τ' αἰδοῖός τε μετ' Κρήτισι τιτύγμεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πῦρ δὲ πυρρὸν ὅδον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εφραῖσεν, ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὲρ γυναικ' ἔλυσεν,
 Δὴ τότε μ' ἰώων καὶ ἀρακλυτὸν ἰδεδμῆα

30 Νήσας ἠγήσατο ἐς Ἴλιον· ἐδὲ π μῆχας
 Ηἱ ἀνήμεναι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φῆμεις.
 Ἐνθα μὲν εἰνάκις πολέμειζον ἦες Ἀχαιῶν,
 Τῶ δ' αὖτε πάλιν Πελοῖα πύρσας ἔβημεν
 Οἴκαδ' ἱὼν νήσας· Θεὸς δ' ἐκείδασσεν Ἀχαιούς.

35 Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλὴ κακὰ μῆδιτε μνηστῆες Ζεὺς.
 Μῦθον γὰρ οἷον ἔμενα περὶ πόλιν· περὶ πόλιν,
 Καρδίη τ' ἀλόχου καὶ κλέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα

Filij magnanimi, & fortes jecerunt.

At mihi valdè pauca dederunt, & propria attribuerunt.

Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum

Gratiâ meâ virtutis, quoniam non obscurus eram,

Neque pugnæ desertor, nunc autem jam omnia defecerunt. 5

Sed tamen valdè quidem te arbitror intuentem

Cognoscere, certè enim me duritia tenet valdè multa.

Certè enim audaciam Mârsque dederunt & Minerva,

Et fortitudinem cum eligerem ad insidias

Viros optimos, mala inimicis ferens : 10

Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus virilis,

Sed multò primus adoriens lancea, occidebam

Virorum inimicorum, eum qui mihi concederet pedibus.

Talis eram in bello, opus autem mihi non gratum erat.

Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios. 15

Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant :

Et bella & tela levia, & sagittæ.

Tristia, quæque alijs horrenda sunt.

At mihi grata erant, quæ Deus in animo posuit.

Alius enim alijs vir delectatur operibus. 20

Antè enim quam in Troja pedem ponerent filij Achivorum,

Novies viris imperator fui, & velocibus navibus

Viros adversus externos, & mihi valdè aderant omnia,

Quæ optabam idonea : multa autem post

Assequebar, statim autem domus angebatur, & postea 25

Gravissque reverendusque inter Cretenses evasi.

Sed cum jam odiosum iter magnus Jupiter

Decevit, quod multorum virorum subtus genua soluit :

Tunc me jusserunt & inclytum Idomeneâ

Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio 30

Erat denegandi, malus autem habebat populi rumor.

Ibi quidem novem annis belligeravimus filij Achivorum

Decimo autem civitatem Priami populati ivimus

Domum cum navibus, Deus autem disiecit Achivos

At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter, 35

Mensem enim solum mansi delectatus filijs,

Juvenaculaque conjuge, & bonis : at postea

- In Ægyptum me animus impulit navigare
 Naves benè parantem cum divinis socijs.
 Novem naves paravi, citò autem coactæ sunt copiæ :
 Sex diebus quidem postea mihi dilecti socij
 5 Convivati sunt, at ego sacra multa præbui.
 Diisq̃ue sacrificando ipsiq̃ue opulas præbendo.
 Septimo conscendentes à Creta lata,
 Navigavimus Borea vento temperato, bono,
 Facile, veluti secundo flumine : neque aliqua mihi
 10 Navium læsa est, sed sospites & incolumes
 Sedebamus, has autem ventusq̃ue nautæque gubernabant.
 Quinto die autem Ægyptum pulchrè irrigatam ivimus,
 Statui autem in Ægypti fluviò naves curvas.
 Ibi quidem ego jussi charos socios,
 15 Illic apud naves manere, & naves subducere.
 Speculatores autem per speculas misi ut irent.
 Hi autem intemperantia cadentes obsequentes robori suo,
 Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
 Populabantur, mulieres autem abducebant & infantes natos,
 20 Ipsosq̃ue interficiebant, statim autem in urbem ivit rumor.
 Illi autem vocem audientes simul cum aurora apparente
 Venerunt : impletus est autè totus cāpus peditūque & equitū
 Ærisq̃ue fulgore : Jupiter autem fulminator
 Fugam meis socijs malam ingessit, neque aliquis sustinuit
 25 Manere contrà, circum enim mala undique steterant.
 Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære :
 Alios autem duxerunt vivos sibi servire necessitate.
 At mihi Jupiter ipse in mente ita consilium
 Fecit, utipam debuisssem mori, & mortem assequi
 30 Illic in Ægypto, adhuc enim me molestia excepit.
 Statim autem de capite galeam fabrefactam deposui,
 Et scutum humeris, lanceam autem projecì ex manu.
 At ego regem contra veni equis. (sertus est.
 Et osculatus sū genua cōplexus, hic autè servavit & mei mi-
 35 In currum autem me locatum duxit domum lacrymantem,
 Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis,
 Cupientes interficere (namque irati erant valdè.)

Αἰγυπῶν δὲ με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 Νῆας εὐσεύλαντα (αὐὸς ἀνιπῆσις ἐπαύριον.
 Εὐρία νῆας εὐλάω, τοῦ δ' ἐσπεύρετο λαός.
 Εἰξήμαρ μὲρ ἔπειτα ἱμοὶ ἐρήρεις ἐπαύριον
 Δαίνωτο· αὐτὰρ ἐγὼν ἐρήϊα πολλὰ παρήχον, 5
 Θεοῖσιν τι ρέζειν, αὐτοῖσι τι δαΐτω πένεσθαι.
 Εὐδουμένη δ' ἀναδάντες δὲ Κρήτης εὐρείης,
 Εὐπλοῖον Βορέη ἀνέμω ἀπέρει, καλῶ,
 Ρηϊδίως, ὥς τε κ' ῥόον· ἔδ' ἐπεὶ οὐ μὲρ
 Νηῶν πημείνη, ἀλλ' ἀσκεΐεις καὶ ἀνέσοι 10
 Ημεῖτα· τίς δ' ἀνιμὸς τι κυβερνήται τ' ἴθιμον.
 Πιμπλῶσι δ' Αἰγυπτοὶ ἑυρήϊόν τε ἰκόμεσθα·
 Στήσας δ' ἐν Αἰγυπῷ ποταμῷ νῆας ἀμφιπέλοισιν
 Εὐδ' ἦτοι μὲρ ἐγὼ καλόμενον ἐρήρεις ἐπαύριον
 Αὐτὰρ παρ' ἡέσας μύειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι. 15
 Οπλήρεις ἔκ' (καπλάς ὠτρυνῶ νῆας·
 Οἱ δ' ὕδρεσσι ζῶντες, ἐπαπόμενοι μύει σφῶν,
 Αἰψά μάλ' Αἰγυπῶν ἀνδρῶν παρ' ἡμετέρων ἀγροῦς
 Πόρθηον, ἐν ᾧ γυναικὸς ἄγαν καὶ νῆπιος τέκνα,
 Αὐτοὺς τ' ἐκείνον· τίχα δ' ἐς πύλιν ἔκ' αὐτῇ. 20
 Οἱ ᾧ βοῆς αἰόντες, ἀμ' ἡοὶ Φαιακὸν ἦφι
 Ἠλθον· πρῆτο ᾧ πᾶν πτόλον πεζῶν τε καὶ ἵππων.
 Χαλκῶν τε σπρηπῆς· ἐν ᾧ Ζεὺς τετραπύραρον
 Φύζαν ἐμῶς ἐπαύριον κακὴν βάλεν, ἔδ' ἐπεὶ ἔτλη
 Μῆναι σῶσσι πτόλον· ἀλλ' ἔδ' ἡμετέρων πάντοθεν ἔση. 25
 Εὐδ' ἡμῶν πολλὰς μὲρ ἀπέκτανον ὀξὺ χαλκῶν,
 Τὸ δ' ἄγαν ζῶντες, σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμὸς Ζεὺς αὐτὸς σοὶ * φρεσὶ τῷτο νόημα
 Ποίησ', ὡς ὅφιλοι θανέειν καὶ πτόμον ἐπικταῖναι
 Αὐτὰρ ἐν Αἰγυπῷ· ἐπὶ δ' ἐν μὲρ πῆμ' ὑπὲρ κεῖθαι. 30
 Αὐτίκ' ἀπὸ κορυτῶν κλυτὸν εὐτακτὸν ἔθηκεν,
 Καὶ σάκ' ὠμῶν, δόρυ δ' ἐκβαλεῖν ἔκτοσσι χερσίν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα σῶσσι πτόλον ἦλθον ἵππων,
 Καὶ κύστα γυνῶν ἐλάν· ὁ δ' ἐρύσαστο, καὶ μ' ἐλίσσον·
 Ες διφθόραν δ' ἐμ' ἔσας ἄγαν οἴχεσθαι δακρυχέοντα. 35
 Ἡ μὲρ μὲρ μάλ' ἀπολλοὶ ἐπὶ πτότον μελίησιν,
 Ἰέρηροι κτεῖναι (δὴ γὰρ καλῶσιν αὐτοὺς)

Αλλ' ἀπὲ κοῖν' ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆλιν
 Ξφίε, ὅς τε μάλιστ' αἰετοσάντων κρηκὶ ἔργα,
 Εἴητε μὲν ἐπ' ὅστις μῦθον αὐτ' ἔειπε, πολλὰ δ' ἄγειρε
 Χρήματα· αἶ' Αἰγυπλίους ἀνδράς· δίδωσκε γὰρ ἅπαντες.

5 Αλλ' ὅτε δὴ ὄϊδδον μοι ἐπιπλόμῃρον ἔτος ἦλθε,

Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν αἰνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,

20 αἶν- Τρώετ' ὅς δὴ πολλὰ κρηκ' ἄνθρωποισιν ἐώργει·
 ἥραπες ὅς μ' ἄγα παρπιπῆθαι ἦσι φρεσίν, ὃ φ' ἐκόςμιθα
 ἰσώργη Φοῖνικῶν, ὅθι τῷ γε δόμοι κ' κτήματα ἔκαστο.

10 Εἴητε παρ' αὐτῷ μῆναι τελευτόφρονι εἰς ὀϊαντόν.

Αλλ' ὅτε δὴ μῆν' ἐς τε κ' ἡμέραι ἐξετελευτῶτο

Αψ' ἀπὲρ τελομῆρα ἔπειτα, κ' ἐπὶ λυθὸν ἄρα,

Ες Λιδύλῳ μ' ἐπὶ νηὸς ἵεσσαντο ποταπόροιο,

Ψυδία Βαλεύσας, ἵνα οἱ (ὡ) φέρτον ἄρῃμι,

20 αἶν- 15 Κῆρι δὲ μ' οἷς παρὰ σῶσι, κ' ἄσπασιν ἄνοι ἄλειτο.

ἄροιο. Τῷ ἐπὶ μῶν ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμῃρος παρ' ἀνάγκῃ.

Ἡ δ' ἔστιν Βορέη ἀνέμω ἀκροῖι κρηκῶ

20 αἶν- 20 Μίσσαν ὑπὲρ Κρήτης. Ζεὺς ἄ σφιν μῆδ' ὀλίβοιο

σφισι Αλλ' ὅτε δὴ Κρήτιν μὲν εἰλείποντο, εἰδὲ τις ἄλλη

20 Φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' ἔργον ὅθι πάλασσε.

Δὴ τὸ π' κυανίῳ νεφέλῳ ἔστησε Κρητίων

Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς ἤχλυσος ἢ πάντος ὑπ' αὐτῆς.

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρογῆται, κ' ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν.

Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγῆς κεραυνῶ,

25 Εἰ ἢ θείει πλητὸ, τίσιν δ' εἰ νηὸς ἅπαντες.

Οἱ ἢ κροθῆναι ἵκελοι, πρὶ νῆα μέλαιναν

Κύμασιν ἰμφορίοντο· θεὸς δ' ἀπαῖνυτο τόσων.

Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχρητ' ὅτ' ἄλγος θυμῷ,

Ἰσὺν ἀμαρμαίκετο νηὸς κυανοπρόροιο

30 Εἰ χείρεσσι ἔθηκεν, ὅπως ἔπ' πῆμα φύρομι.

Τῷ ῥα πρὶ πλεχθεῖς, φρεσὶ μῶν ἐλοοῖς ἀνέμοισιν.

Εἰνῆμαρ φρεσὶ μῶν, δεκτὴ δὲ με νοκτὶ μελαίνῃ

Γαίῃ Θιαρρωπῶν πέλας μίγα κύμα κυλινδόν.

Εἴητα με Θιαρρωπῶν βασιλεὺς ὀλομίσσαςτο Φαίδων

35 Ἦως ἀπ' ἐσπέρῳ τῷ γὰρ φίλος ἦος ἐπὶ λυθὸν

Λίθον κ' ἡμέρῳ διδμημῇρον ἦεν ἐς οἶκον,

Χείρ' ἀναστήσας ὅφρισκετο δώματι πατρός.

Sed ille rapuit, Jovis autem veritus est iram
 Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
 Ibi septem annos mansi ibidem, multas autem coëgi
 Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
 Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
 Jam tunc Phoenix venit vir fallacia sciens
 Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat,
 Qui me duxit persuasum propriis cogitationibus, ut iremus
 In Phœnicam, ubi hujus domus & bona erant.
 Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum
 Sed quando jam mensesque & dies perfecti sunt,
 Iterū se circumvoluente anno, & supervenerunt tempestates,
 In Libyam me in navi misit maritima,
 Fallacia excogitata, ut ei onus ducerem :
 Illic autem me ut venderet, & magnum precium acciperet. 15
 Hunc sequebar in nave, suspicans quamvis, necessitate.
 Illa autem currebat Borea vento secundo bono,
 Per mediū ad Cretam, Jupiter autē eis deliberabat mortem.
 Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
 Apparebat terrarum, sed cœlum & mare, 20
 Jam tum atram nubem statuit Saturnius
 Navem supra convexam, obscuratus est autē pontus sub ipsa:
 Jupiter autem crebrò tonuit, & injecit navi fulmen.
 Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine.
 Vapore autem impleta est, ceciderunt autem ex nave omnes. 25
 Hi autem cornicibus similes circum navem nigram
 Fluctibus ferebantur : Deus autem abstulit reditum.
 At mihi Jupiter ipse habenti licet dolores animo,
 Malum longum navis nigræ proræ
 In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem. 30
 Hunc amplexus ferebar perniciosi ventis:
 Novem diebus ferebar, decima autem me nocte nigra
 Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
 Tunc Thesprotorum rex accepit Phidon
 Heros gravis : hujus enim dilectus filius occurrens, 35
 Frigore & labore afflictum duxit in domum,
 Manu sublevatum quoad iret ad ædes patris.

- Circum autem me penulam tunicamque velamina induit.
 Ubi de Ulyssæ ego audiui. ille enim dixit.
 Hospitio suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram,
 Et mihi res ostendit quas coegerat Ulysses,
 5 Æsque aurumque laboratissimumque ferrum,
 Et in decimam progeniem alterum amplius alat.
 Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
 Hunc in Dodonem dicebat ire, ut Dei
 Ex quercu procera Jovis consilium audiret,
 10 Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum
 Jam diu absens, an manifestè, an occultè.
 Juravit autem coram me ipso libans indomo
 Navem deduxisse, & paratos esse socios,
 Qui jam ipsum comiteretur dilectam in patriam terram.
 15 Sed me prius misit, contigit enim veniens navis
 Virorum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
 Tunc hic me jussit mittere regi Acasto
 Accuratè, his autem malum mentibus placuit consilium
 De me, ut adhuc omnino casus calamitatem subirem,
 20 Sed quando profecta est à terra multum maritima navis,
 Statim servituti diem mihi excogitabant:
 Me quidem penula tunicæque velaminibus exuerunt
 Circum autem me scrutū aliud malū injeceerunt, & tunicam
 Pertusam, quæ & ipse in oculis videas.
 25 Sub occasum autem Ithacæ amœnæ ad opera pervenerunt.
 Ibi me quidem ligaverunt armata in navis,
 Fune benè torto arctè, ipsi autem egressi
 Certatim ad littus maris cœnam sumpsere.
 At mihi vinculum quidem dissoluerunt Diæ ipsi
 30 Facile, capiti autem scruto obvoluto
 Levi temone descendens applicui mari
 Pectus: postea autem manibus navigavi ambabus
 Natans, valdè autem citò excessi longè ab illis.
 Tunc ascendens ubi quercetum erat lætissimum sylvæ,
 35 Jacebam stratus illi autem valdè suspirantes
 Ibant: sed non enim ipsis visum est melius esse
 Inquirere ulterius: hi quidem iterum redierunt

Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἴσεν.
 Ενδ' Οδυσῆος ἰγὼ πυθμένι· κῆτος γδ' ἔφασκεν
 Ἔφ' ὅτ' ἡδὲ Φιλῆσται ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν.
 Καί μοι κτήμεντ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρετ' Οδυσ.

Χαλκὸν τε χρυσόν τε πολέεσσι τε σίδερον.
 Καὶ νῦν κεν ἐς δαίχτιον γαίῳ ἔπρην γ' ἐπ' βόσχοι.
 Τόσσαι οἱ σὺ μεγάροισι κειμήλια κῆτο ἄϊακτος.
 Τὸν δ' ἐς Δωδωνίῳ φάτο βῆρδρα, ὄφρα θείο
 Εκ δρυὸς ὑψηλῆς Διὸς βυλὴν ἱπαυοῖσιν.

Ὅπως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πόνον δῆμον,
 Ἢδὴ δὴν ἀπὼν ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφθῆν.
 Ὡμοσε ᾧ παρὲς ἐμ' αὐτὸν, ἀπαπείδων σὺν οἴκῳ,
 Νῆα καλεῖν ἄλκῃ, καὶ ἱπαρτίαις ἐμὸν ἱππεύς.
 Οἳ δὲ μοι πέμψουσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.

Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπίπτεσθαι τύχῃσι γδ' ἐρχομένη νῆς
 Ἀνδρῶν Θασσρωτῶν ἐς Δελίχον πολύπυρον.
 Ενδ' ὅ γε μ' ὠνόμαζε πέμψαι βασιλῆϊ Ἀχαιῶν
 Εὐκλῆος. τοῖσιν ᾧ κακὴ φρεσὶν ὠδῶντι βυλῇ
 Ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἐπ' πᾶγχυ δῖος ἐπὶ πῆμα γαιόμενος.

Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπὶ πῶλον πεισπόρος νῆς,
 Αὐτίκα δαίλιον ἤμαρ ἐμοί παρμεχαιόωντο.
 Εκ μὲρ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔδυσαν,
 Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλλον, ἡδὲ χιτῶνα
 Ρωγαλία, τὴν καὶ αὐτὸς σὺν ἐφ' ἁλμυρίσιν ὄρησιν.

Εσπίελοι δ' Ἰθάκης εὐδὲλν ἔργ' ἀφίχοντο.
 Ενδ' ἐμὲ μὲρ κατέδησαν εὐασέλμῳ σὺν νῇ.
 Ὅπῳ εὐσπεφεί σπεύς· αὐτοὶ δ' ἀπαπείντες
 Εοσυνδρῶς ὦρθε δῖνα γαλαΐσσης δέρπον ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἐμοί δασμὸν μὲρ ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ

Ρηϊδίως· κεφαλῇ ᾧ καὶ ῥάκος ἀμφιγαλύνσας,
 Ξεστὶν ἐφόλκαμον κατὰ δῖας ἐπὶ λαοστὰς γαλαΐσσης
 Σπηῖτος· ἐπὶ τῷ ᾧ χερσὶ δὴερεται ἀμφοτέρῃσι
 Νηλεΐδῃ, μελα δ' ὦκα θυρήφ' ἰα ἀμφὶς ὀκείναν.
 Ενδ' ἀναΐας ὅθι τι * δέξῃ καὶ πολυαυγίῃ ἤλῃς,

Κείμενος κεκλιμένος. οἳ ᾧ μεγάλα στυάχοντες
 Φοίτων· ἀλλ' ἔγὰρ σφιν ἰφαίνετο κέρδιον εἶναι
 Μαίεσθαι παρτέρῳ, τοὶ μὲρ παλιν αὐτὸς ἔδαινον

Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἡμεῖ δ' ἔκρυψαν θοοὶ αὐτοὶ
 Ῥαϊδίῳ, καὶ μετὰ θυμῷ ἐπὶ λαοσάν ἀγροῖς
 Ἀνδρῶς ἐπιστὰς. ἔπ' ὃν νῦν μοι αἶσα βιάσεται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Εὐμεινὸς συβώτης,

5 Ἀλλ' ἂν ξείνων, ἥ μοι μάλα θυμὸς ὄρεται,
 Ταῦτα ἔσται λίγαν ὅτε δὴ πείθῃς, ἡ δ' ὅσ' ἀλήθης.
 Ἀλλὰ τὰ δ' εἰς κῆρ' ἔχουσιν οἴομαι, εἰ δέ με πείσεις,
 Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον εἶναι
 Μαυρίδιος ψεύδεα; ἔγω δ' εὖ οἶδ' αὖ καὶ αὐτὸς

10 Νέστιν μοι ὅτι ἀνακτὸς, ὅτ' ἔχρητο πᾶσι θεοῖσι
 Πάϊχον μάλα, ὅττι μιν ἔπ' ἔτρεψεν δαίμοισιν,
 Ἡ δὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλιν ἐπὶ τολύπυσσιν.
 Τῶ κεν οἱ τύμοος μὲν ἐποίησεν Παναχαιοὶ,
 Ἡ δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ μείζων κλέος ἦεν ὅτι πείσων.

15 Νῦν δέ μιν ἀκλῶς Ἀργεῖαι ἀνθρεΐψαστο·
 Αὐτὰρ ἔγω παρ' ὕεσιν ἀπὸ τρεῖς πῶ· εἰ δὲ πόλιν δὲ
 Ἐρχομαι, εἰ μὴ που πᾶσι φέρων Πύρρον Πύρρον
 Ἐλθὲν ὁππότε κενεῖται, ὅτ' ἀγχιλίῃ ποτὶν ἔλθῃ.
 Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἔσται παρὲν ἡμῶν ἐξερύουσιν,

20 Ἡμῶν οἱ ἄχνηται δὴν οἰκονόμοιο ἀνακτὸς,
 Ἡ δ' οἱ χαίρουσι βίοτον ἢ ποῖαν ἔδδοντες.
 Ἀλλ' ἔγω εἰ φίλον ἐπὶ μετὰ λαῶν καὶ ἔρεα.
 Ἐξ ἧ δὴ μὲν Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφεν μύθον,
 Ὅς τ' ἀνδρῶν κτείναν, πολλοὺς ἐπὶ γαίῳ ἀλγείνους,

25 Ὅς ὅς * ἐμὸν πρὸς σταθμὸν ἔγω δέ μιν ἀμφοτέρω περὶ.

30 Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτῳ παρ' Ἰδομένηϊ ἰδὼν
 Νῆας ἀκρομήδον τὰς οἱ ξυνέειπον αἰετῶν·
 Καὶ φέτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θῆρας ἢ ἐς ὀπίρην,
 Πολλὰ χρῆματ' ἀγροῖς, ἔω ἀντιθέοις ἐπ' ἀργείοις.

35 Καὶ σὺ γάρ γε πολυπεπὸς, ἐπεὶ σὲ μοι ἦρα γὰρ δαίμων,
 Μῆτι πῆ μοι ψεύδεται χαλκίζω, μῆτι πῆ θήλη.

40 Οὐ γὰρ τοῦτο ἐγὼ σ' αἰδέομαι, εἰ δὲ φίλῳ,
 Ἀλλὰ Δία ξείνοι δαίσεις, αὐτὸν τ' ἔλεος.

45 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

46 Ἡ μάλα τίς τις θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπειρος,
 Οἷόν σ' εἰδὼς ὁμῶς ἀπὸ πηχέων, εἰ δὲ σὲ πείθω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτεον ποιήσομαι· αὐτὰρ ὕψιστος

Navi in cœcava, me autem absconderunt Dei ipsi
Facile, & me stabulo applicuerunt ducentes
Viri prudentis. adhuc enim mihi fatum vivere.

Hunc autem respondens alloquutus es Eumæe subulce,

5

Eumæe
reditus
Ulyssis
non per-
suadetur

O miser hospitum certè mihi valdè animum commovisti,
Hæc singula dicens quæ jam tulisti, & quæ vagatus es.

Sed hæc non aprè puto, neque mihi persuadebis,

Dicens de Ulyssæ, quid te oportet cum talis sis

Temerè mentiri? ego autem certè scio & ipse

10

Reditum mei domini quodd infestus est omnibus Deis

Omninò valdè, quando non ipsum in Trojanis dormuerunt,

Vel amicorum in manibus, quoniam bellum benè tractavit.

Quare ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,

Ac etiam suo filio magna gloria crevisset in posterum:

15

Hunc autem ipsum sine gloria Harpyiæ dilaniarunt.

At ego apud suos separatus, neque civitatem

Eo, nisi prudens Penelope

Ire jubeat, quando nuncium aliunde veniat.

Sed hi quidem singula assidentes interrogant,

20

Et alij tristantur diu absente rege,

Atque illi lætantur victum impunè edentes.

Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare

Ex quo me Ætolus vir decipit verbo:

Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,

25

Venit meas ad ædes? ego autem ipsum amicè habui,

Dixit autem inter Cretenses apud Idomeneum vidiſſe

Naves aptantem, quas ei fregerant procellæ?

Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

Multas opes ducentem cum divinis socijs.

30

Et tu senex multa passus postquam te ad me duxit fortuna,

Nemihi mendacijs gratificare, neque mulceas.

Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,

Sed Jovem hospitalem veritus, tæque ipsum miseratus.

Hunc autem respondens, alloquutus est prudens Ulysses,

35

Certè valdè tibi animus in pectoribus incredulus,

Qualem neque jurans induxi, neque tibi persuadeo,

Sed agè nunc pactum faciamus: & postea

Ulysses
subulcæ
alloqui-
tur.

Testes

Testes sint ambobus, Dij qui Olympum habitant.
Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
Indutum me chlænámque tunicámque vestes mitte
Ad Dulichium ire, quò mihi gratum est animo.

- § Si autem non venerit rex tuus, ut dîco,
Famulis jube deiicere magna de petra,
Ut & alius pauper caveat decipere.

Subulcus Hunc autem respondens alloquutus est divinus subulcus,
Vlyssi
respõdet Hospes sic mihi bona fama virtúsque

- 10 Sit inter homines. simul nunc & in futurum,
Qui te in stabulum duxi, & hospitalia munera dedi.
Rursus autem interficiam, dilectúmque animum auferam,
Promptus autem postea Jovi Saturnio supplicabo.
Nunc autem hora cœnæ, ocyus mihi intus socij

- 15 Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.

Sic hi quidem talia inter se dicebant,
De propinquo autem suésque & viri venerunt subulei,
Has quidem igitur incluserunt de more ad dormiendum,
Clamor autem multus ortus est suum in haram euntiúm.

- 20 At suis sociis jussit divinus subulcus,
Ducite suum optimam, ut hospitis in gratiam mactem
Peregrini, una & ipsi recreabimur, qui ærumnam
Diu habemus patientes suum gratia habentium dentes albos.
Alij autem nostrum laborem impunè edunt.

- 25 Sic loquutus scidit ligna acuto ferro.

Eumæus Hi autem suam abduxerunt valde pinguem quinquennem.
hospiti
sacris Hunc quidem postea posuerunt in craticula, neque subulcus
saturni
suum ma Oblitus est immortalium (mentibus enim utebatur bonis).
cat. Sed hic incipiens capitis crines in ignem jecit.

- 30 Albos habentis dentes suis, & precatus est omnes Deos
Ut rediret Ulysses prudens suam domum. (factus.)
Percussit autem in altú tollens stipite querno què liquit pro-
Hunc autè reliquit anima. hi autè jugularunt & cõbussèrunt
Statim autem ipsum diviserunt, cruda autem posuit subulcus
35 Undique, initio factò à membris in pinguem adipem:
Et partim quidè in ignè jecit, ubi cõmiscuisset farinæ florem
Minutatim vero secuerunt alia, & circum vèrva fixerunt

Assave-

Μάρτυροι ἀμφοτέρωσι· Θιοὶ τὸν Ολύμπῳ ἔχουσιν.
 εἰ μὲν κεν νοσήσῃ ἀναξ πρὸς ἐς τὸδε δῶμα,
 Ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα, πίμπασαι
 Δακτύλοι δ' ἰόντα, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·

Εἰ δὲ καμὴ ἔλθῃσιν ἀναξ πρὸς, αἷς ἀγέρουσιν,
 Δμῶας ἐπισπύσσαι, βαλεῖν μεγάλης κτ' πίττης,
 Οφρα καὶ ἄλλος πῖνός αἰλύεταί ἡπιόπτιον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσφώνει δι' ὕφορβος,
 Ζεῦ· ἔγω γὰρ κεν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε

Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἄμα τ' αὐτίκα καὶ * μετίπνικτα,
 Ὃς σ' ἰπείε κλισίῳ ἄγαρην καὶ ξείνια δῶκα,
 Λῦθις ἧ κτείναί μιν, φίλον δ' ὅππῃ θυμῷ ἐλοίμην.
 Πρὸ φρον * δὴ κεν ἔπνικα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 Νυνὶ δ' ἄρ' ἐν δόρποιο. τάχιστα μὲν ἔνδον ἐπιείρω

Εἴην, ἵν' ἐν κλισίῃ λαοῦν τιτυχεύμεται δόρπον.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγέρουσιν.

Αγχιμυλον καὶ οὖτος τε καὶ αἰνέρες ἦλθον ὕφορβοι,

Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κτ' ἤστα κοιμηθῆναι.

Κλαυθρὴ δ' ἄσπετος ἄρτο συὸν αὐλιζομένην.

Αὐτίκα δ' οἷς ἐπείροισιν ἐπέκλητο δι' ὕφορβος,

Ἀξιδ' ὡς τὸν ἄρειον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσῃ

Τηλεδάκτῳ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησάμεν, οἷσιν οἷζαν

Δαὺ ἔχοντες, πύχοντες ὡς ἐν ἀρχοδόντων·

Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κρέμασαν νήπαιον ἰδδυσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα τηλεὶ χαλκῷ·

Οἱ δ' οὖν * εἰσῆγον μέγα πίομα πιστάετρεν·

Τὴν μὲν ἔπνικ' ἔστησαν ἐπ' ἰχάρεν. μεδ' οὐδ' αὖτις

Λήθ' ἄρ' ἀγλαάτων· (Φρεσὶ γὰρ κίχρητ' ἀγαθῇσιν)

Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τεύχεος ἐν πυρὶ βάλλας

Αερεόδοντες υἱός, καὶ ἱππύχεα πᾶσι Θεοῖσι

Νοσήσας Οδυσῆα πλῦφρον καὶ δὲ δόμοιο.

Κόψε δ' ἀναρχόμενος ἁλίζῃ δρυὸς ἑὸ λίπνι κρήνῃ.

Τὸν δ' ἔλιπνι ψυχρὸν τοὶ δ' ἔοφασάν τε καὶ εὖστα.

Αἶψα δέ μιν δόξαυον. ὁ δ' ὠμώτετα οὐδ' αὖτις,

Πάντην, ἀρχόμενος μελάν, ἐς πίομα δημόν.

Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλας, παλιῶας ἀλφίτας ἀκλῆ,

Μίσυλόν τ' ἄρα πάντας καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπνικεν,

10 ρ.

μετ-

πιδεν.

ρ. κεν

δὲ ἢ πρ

15 τπ

20

25

ρ. οἷσιν

ρ. κεν

30

35

Ωπλήσας τε ἀειφραδίῃς, ἐρύσαστό τε πάντα·
 Βάλλον δ' εἰν ἐλισσίν αἰολία, αἶν δ' ὑβώωντες
 Ἰστατο δαυτεῦσιν (ἀεὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἦδη)
 Καί τε μὲρ ἔπαχα πάντα διμυγρῶτο δαΐζων.

25 Τὼ μὲρ ἴσω Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδης * καὶ
 καὶ 26. Θῆκεν ἐπυξάμενθ', αἶς δ' ἄλλας νεῖμερ * ἐκείνη.
 ἐκείνη Νώπυσιν δ' Οδυσῆα δῖλωκέεσσι γέραςεν
 Ἀρχόδοτον υἱὸς· κῦδαγε δ' ὅμιον αἰακῶς.
 Καί μιν φωνήσας ἀεσιφθολομήτης Οδυσ.

10 Αἰδ' ἔπως Εὐμαιε φίλθ' Διὶ πατρὶ γένοιο
 Ὡς ἐμῇ, ὅτι μιν τοῖον ἰόντ' ἀγαθοῖσι γράσσειας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενθ' ἀεσιφθες Εὐμαιε συβώται,
 Ἐολε δαμμόνι ξοίνων, καὶ τίρπεο πῆδε.

27. καὶ Οἶα πάρεσσι θῆος δ' * τὸ μὲρ δώσει, τὸ δ' ἰόνται,
 μὲν 15 Ο, τί κεν ἄθρυμ' ἰθὺλφ. δυνάσται γὰρ ἅπανται.
 δώσει, Ἡ γὰρ, καὶ ἀργυρεῖται ὅσπερ θεοῖς αἰζηνέτησι.
 καὶ δ' Σπείσας δ' αἴθρου οἶνον, Οδυσσῆϊ πτόλιπ' ὀρῶν
 Ἐν χερσὶσιν ἔθηκεν, ὃ δ' ἔζετο ἡ ὥρ' αἰμῶν.
 Σίτην δ' ὅσφιν ἔνειμε Μισσαύλῃ, δι' ἣν συβώτης

20 Αὐτὸς κλήσατο οἷον ἀπὸ γαμῶν αἰακῶν,
 Νέεσφι δαυτοῖσιν καὶ Λαίρτω γέροντι.
 Πὰρ δ' ἄρ' ἐμὲ μιν Ταφίῳ πρῶτο κτιάπασιν ἰοῖσιν·
 Οἱ δ' ἐπ' οἰκίᾳδ' ἐπύμασθε παρὰ μὲρ χερσὶν ἰαλλοῖς
 Αὐτὲρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἰδητύθ' ἐξ ἔργοντο.

28. 15 Σίτην μὲρ ὅσφιν ἀφείλε Μισσαύλῃ· οἱ δ' ἐπὶ * κρήνῃ
 κρήνῃ Σίτη καὶ κρηῶν κρηομήροισι ἰασύνοντο.
 Νύξ δ' ἄρ' ἐπὶ ἡλθ' ἐκ κρήνης (κρηομήρῳ), ὅτε δ' ἄρ' ἐκ Ζεὺς
 Πάινυλθ' αὐτὲρ ἦν Ζεφύρος μέγας αἶν' ἔφουδρος.
 Ταῖς δ' Οδυσσεὺς μετίειπε, συβώτῳ περὶ γένῳ.

30 Εἰπως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πέρι, ἢ π' ἰταίρων
 Ἀλλοὶ ἰποπτεῦσιν· ἐπεὶ ἴο καὶ δὴ λίλυ.

Κέκλυθι νῦν Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἰταῖροι,
 Εὐξάμενός πε ἵππος ἐρίω οἶνθ' γὰρ ἀνώνγει
 Ἡλῶς ὅς τ' ἐφίηκε παλὺ φρονέων μάλ' αἰῶσιν.

35 Καὶ δ' ἀπαλὸν γαλίσσει, καὶ τ' ὀρχήσκει ἀνῆκεν,
 Καὶ π' ἵππος ὠθήκεν, ὅσπερ τ' ἀρήκτον ἀμεινον.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγεν, ἔκ ἐπιπύσων,

Assaveruntque rite, extraxeruntque omnia.

Posuerant autem in discis simul omnia, subulcus verò
Surrexit in quadrā divides (valdè enim mentib. æqua sciebat)

Atque quidem septifariam omnia partitus est dividens

Partem quidē unam Nymphis, & Mercurio Majæ filio

Posuit appræcatus, alias distribuit singulis,

Dorsis autem Ulyssēm integris honoravit

Albi dentis suis, illustrabat autem animum heri :

Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulyssēs,

Utinam sic Eumææ dilectus Jovi patri sis

Sicut mihi, siquidem me talis cum sim, bonis honoras.

Hunc autem respondens alloquutus es Eumææ subulce,

Comede felix hospitum, & delectare his,

Qualia adstunt: Deus autem hoc quidem dabit, hoc autē sinet

Quodcunque suo animo vult, potest enim omnia.

Dixit: & initiationes sacrificavit Deis sempiternis.

Libato autem nigro vino, Ulyssi urbium destructori

In manibus posuit, hic autem sedebat suum juxta latus :

Cibum autem ipsis distribuit Mefaulius, quem subulcus

Ipse possederat solus absente domino,

Seorsum à domina & Laërte sene,

Ipsū vero apud Taphios emerat suis facultatibus.

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus extendebant.

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

Cibum quidem ab ipsis abstulit Mefaulius: hi autē in cubile

Cibo & carnibus saturati iuerunt.

Nox autem venit mala obscura, pluit autem Jupiter

Tota nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.

Hos autem Ulyssēs alloquutus est subulcum tentans,

Si quomodo exutam chlænam præberet, vel aliquem sociorū

Alium moveret, si quidem sui curam gerebat valdè.

Audi nunc me Eumææ, & alij omnes socij,

Gloriabundus aliquod verbum dicam, vinum enim jubet

Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,

Et leniter ridere, & saltare impellit,

Et aliquod verbum præfari quod non dictum melius,

Sed postquam primum garrulus esse cœpi, non dissimulabo,

Utinam

*Ulysses
commo-
dè petit
chlænam.*

Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
Duces erant Ulysses & Atrides Menelaus,
Cum his unà tertius dux fui ego, ipsi enim iusserant :

8 Sed quando ivimus ad urbem, altumque murum,
Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
Inter calamos & paludem sub armis prostrati
Jacuimus, nox autem advenit mala Borea incidente
Glacialis, at postea nix facta est veluti pruina

19 Frigida, & scutis circumvertebatur crystallus.

Tunc alii omnes vestes habebant & tunicas.
Dormiebant autem quieti scutis cooperti humeros :
At ego vestem quidem descendens socijs reliqui
Stulte, quoniam non putabam tantum frigus futurum.

15 Sed sequebar scutum solum habens, & vestem nitidam.

Sed quādo jā extrema pars noctis erat, trans autē astra ierant,
Et tunc Ulyssēm allocutus sum, qui propē erat
Cubito puncto : hic autem promptē audivit,
Nobilis Lærtiade prudens Ulysses,

20 Non adhuc cum vivis ero, sed me hyems (tuna
Interficiet: nō enim habeo chlænā apud me, decepit me for-
Una cū tunica cū sim, nunc autē nō amplius remedia adsunt.

Sic dixi, hic autem postea mentem tenuit hanc in animo,
Solutus ille erat ad consultandum & pugnandum.

25 Loquens autem summissa voce ad verbum dixit,

Sile nunc, ne quis Achivorum alius audiat.

Dixit & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,
Audite amici, divinum mihi in somnis astitit in somnium.

Nam à navibus longē venimus, sed aliquis eat

30 Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
At plures ad naves jubeat venire.

Sic dixit, motus est autē postea Thoas Andræmonis filius
Subitò, à se autem chlænam jecit purpuream.

Perrexit ire ad naves, ego autem in veste illa

35 Jacui libenter, illuxit autem aureo throno aurora :
Utinam nunc pubescerem, visque mihi firma esset,
Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum

Αμφόπτερον, φιλόπηπ κὺ αἰδῶι φωτὸς ἐῖθε.

Νυνὶ δ' ἐμὲ ἀπμυζέουσι κακὰ χροῖ ἑμὰτ' ἔχοντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον Ἀθησίοφης Εὐμαιας συβώτα,

Ω-γέρει, αἶν' ἄρ' ἔμψυχοι ἀμύμων ἐν κατέλιξας.

2. 1-5 Οὐδὲ π πω ὡρῆς μῦθον ἔπος νηκερδὲς * ἔειπες.

11. 1-5 Τῷ ἔτ' ἰδοῖτο δεινότητα, ἔτε πιν ἄλλα,

ὧν ἰπέσιχ' ἰκίττω παλαπείρου ἀνπαύσαστα

Νυνὶ, ἀπὲρ ἠώην γε πάλαι ῥάκεια διοπαλίζεις,

Οὐ γὰρ πολλὰ καὶ χλαῖνας, ἱππηγεῖοί τε χιτῶνες

10. 1-5 Εἰπάδε ἔννοα, μία δ' οἷα φωνὴ ἐκείνη.

Αὐτὰρ ἐπὶ ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,

Αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἑμπα δώσω,

Πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Ὡς εἰπὼν ἀνέσθουσι· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἱγῆς

15. 1-5 Εὐνίω, ἐν δ' οἷον τι καὶ αἰῶν δέρματ' ἔσθλιν.

Εἰδ' Ὀδυσσεὺς κατέλειπε· ἐπὶ ᾧ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ

2. 1-5 Πυκνὴν καὶ * μεγαλὴν, ἣ οἱ περιεχέσκειτ' ἀμυγδαῖς,

11. 1-5 Εὐνίω, ὅτι περ χιτῶν ἐκπαυγλ' ὄρετο.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κρημνήσατο, τοῖ δ' ἑκάστω

20. 1-5 ἄνδρες κρημνήσαντο νηϊώϊα, ἐδὲ συβώτῃ

Ἠιδάνην αὐτόθι κρητὶς, ὧν ἅπαν κρημνήσαντο

Αλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ἀπολίζετο (χαῖρε δ' Ὀδυσ.

Ὅτι ῥά οἱ βιάσθαι ὡρεθήσεται νόσφιν ἰόντις)

Πρῶτον μὲν ἕξος ὅζον πᾶσι πᾶσι βάλειτ' ἄμμοις·

25. 1-5 Ἀμφὶ δ' ἡ χλαῖναν ἔσθαιτ' ἀλεξάνεμον μέγα πυκνὴν,

Αὐτὸς ἡ νηϊώϊα ἔσθαιτ' αἰγῆς ὑπερφίεσσι μεγαλοῖο.

Εἴλετο δ' ὅζον ἄσθαι, κινῶν ἀλκτῆρος καὶ ἀνδρῶν.

Βῆ δ' ἱμῶν καὶ ὅθι πᾶσι σῆμα ἀργεῖοντις

Πίπτεται ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδῶν Βορέϊα ὑπ' ἰωνῇ.

30 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Ὀδυσσεύς.

Τὴν ἡμέραν Ἀθλῶα ὅσαρ' ἐπιστάσα εἰς Ἰθάκην ἱππεύον-
τες ἀφ' ἑλπίσιν, ὡς δὴ ὡρῆς Μινεῶα λαβὼν πέμπ-
ται, καὶ ἱμῶν μίλλων εἰς τὴν νηὶ, Θεοκλύμερον πᾶσι
Ἀργείοις

Æquè amicitia ac reverentia viri boni,
Nunc autē me inhonorant malas circa corpus vestes habentē.

Eumæus
Ulysi
loquitur

5

Hunc autem respondens, alloquutus es Eumæe subulce,
O senex, laus quidem tibi magna quam dixisti,
Neque præter decorum verbum utile dixisti.

Ideo neque veste indigebis, neque alia re,
Quàm conveniat supplici misero obviam venienti
Nunc : at manè tuis te vestibus amicies :

10

Non enim multæ chlænx mutatoriaque tunicæ
Hîc ad induendum, unâ autem sola viris singulis.
At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
Ipse tibi chlænamque tunicamque vestes dabit,
Mittet & quò te cor animusque jubet.

Paratus
stare
Ulysi.

15

Sic loquutus surrexit, posuit autem ei ignem prope
Lectum, inque caprarum & ovium pelles iniecit,
Ubi Ulysses dormiebat, insuper chlænam iniecit ipsi
Densam & mollem, quæ ei erat mutatoria
Cum se indueret, quando aliqua hiens terribilis orta esset.
Sic hîc quidem tunc Ulysses dormivit, at apud ipsum
Viri dormiverunt juvenes, neque subulco

20

Placuit illic in lecto à suis longè dormire.
Sed hic extrâ jens armabatur, lætabatur autem Ulysses
Quòd suæ vitæ curam gereret, licet longè abesset.
Primum quidem ensē acutū circum fortes posuit humeros,
Circū autem chlænam induit expellentē ventū valdè densam 25
Ac pellem accepit capræ benè nutritæ magnæ.
Accepit autē acutam lanceā contra canes adjutricē & viros,
Perrexit autem ire dormiturus, ubi suæ
Petra sub concava dormiebant Boreæ sub tegmine.

ARGUMENTUM DECIMIQUINTI 30 LIBRI ODYSSEÆ.

TElemacho Minerva astans in somnijs, in Ithacam redire hortatur : hic donis à Menelao acceptis mittitur, & ingressurus in navim Theoclymmon quendam

Argivum vatem recipit propter cædem fugientem. Et Eumæus Ulyssi narrat uti Phœnices ipsum præda facta. Ex Syria insula vendiderunt Laerti. Et Telemachi navis deducitur in Ithacam, & cum hanc in civitatem remisisset, ipse ad Eumæum pergit.

A L I U D.

10 O, appulit ad Ithacam Ulyssides ex Lacedæmone.

IN latam Lacedæmona Pallas Minerva
Accessit ad Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & suatura utredeat.

15 Invenit autem Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domus Menelai illustris,
Nimirum Nestoridem molli domitum somno.

Telemachū autem non somnus tenebat dulcis, sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.

20 Propè autem stans alloquuta est glaucis oculis Minerva,

Minerva
Telemachum in
somis
hortatur
ut Ithacā
redeat.

Telemache non jam benè à tua domo diutius aberras,
Facultatibusque relictis, iisque viris in tuis domibus

Qui sic superbi sunt, ne omnia comedant,
Possessionibus divisis: tu autem inanem viam veneris.

Sed impelle citissimè voce bonum Menelaum

25 Ad te dimittendum, ut adhuc domi bonam matrem invenias.

Jam enim paterque fratresque jubent

Eurymacho nubere, hic enim superat omnes

Procos donis, & auget dotes,

30 Ne te invito ex domibus res efferatur.

Scis enim qualis animus in pectoribus mulieris:

Illius vult domum augere, quicumque duxerit,

Filiorum autem priorum, & mariti dilecti,

Non amplius recordatur mortui, neque inquit:

35 Sed tu ubi veneris ipse committes singula

Ei famularum quæ optima videbitur esse,

Quousque quidem ostendant Dei venerabilem uxorem.

Aliud autem tibi verbum dico, tu verò impone animo.

Proco-

Αργῶν μὲντι ἀναλαμβάνει ἐπὶ Φοῖνι Φύργητι. καὶ Εὐμαχῶ
Οδυσσεὶ διηγῆται, ὡς Φοῖνικας αὐτὸν ληϊστῆες ἐκ Συρίας
ἦσαν, ἀπέδαντο Λαίρτη. καὶ ἡ Τηλέμαχος ταῦς κεύθεται. οἷς
Ἰθάκῃ, καὶ ἑωτὶν εἰς ἄστυ δαπνέμεψας, αὐτὸς ὥς Εὐμαχὸν
ἔρχεται.

5.

Α Λ Λ Η.

Οὐ ἐπίβη Ἰθάκης Οδυσσεΐδης ἐκ Λακεδαιμόνῃ.

Η Δ' εἰς εὐρύχρεον Λακεδαιμόνῃ Παλλὰς Ἀθηνῇ
Ωχρ' Οδυσῆϊ μισαγύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νέσσυ ὑπομνήσασα, καὶ ὀτρυνώσασα νείσῃ.

10

Εὐρεῖ ἡ Τηλέμαχον, καὶ Νέστερος ἀγλαὸν υἱόν,

Εὐδδντ' ἐν περὶ δόμῳ Μενελάου κυδαλίμῃῃ.

Ἦτοι Νηστορίδην μεγακῶ δειδμημένον ὕπνω·

Τηλέμαχον δ' ἐκ ὕπνῃ ἔχε γλυκύς, αἰδ' ἐοίθη μῶ.

Νύκτα δ' ἀμύροσίην μελεδήμεται πατρὸς ἔγχερον.

15

Αγχι δ' ἱσταμένη ὥστε φη γλαυκῶπις Ἀθηνῇ,

Τηλέμαχ', ἐκ ἱπ καλὰ δόμεν ἀπο * θύῳ ἀλάλησται

20. τῇλ'

Κλήματι τε περὶ λυπὴν ἀνδρας τ' ἐν τοῖσι δόμοισιν

20. Οὐ-

Οὕτω ὑπερφιάλεις· μή τοι κτ' πάντε φαίρωσι

πας

Κλήματι δασυμένῃ, σὺ ἡ τηυσίῳ ὁδὸν ἔλθης.

20

Ἀλλ' ὀτρυνὼ τέρχεται βολῇ ἀγχιτὸν Μενέλαον,

Πεμπέμεν, ὅφρ' ἐπὶ οἴκῳ ἀμύμονα μητιέρε τίτμεν.

Ἦδη γὰρ ῥα πατὴρ τε κασίγνητοί τε κέλονται

Εὐρυμέχῃ γήματι. ὃ γὰρ ἀειδάλλαι ἅπαντας

Μνηστῆρας δῖεργισι, καὶ ἐξώφειδαν ἔειδεν.

25

Μὴνὺ π σὺν αἰκῇ δόμεν ἐκ κλήμα φέρηται.

Οἶδα γὰρ οἶθ' ὅπως ἐοὶς στήθεσσι γυναικός·

Κεῖν βέλεται οἴκῳ ἐφίκεν ὅς κεν ὀπῆοι,

Παίδων ἡ ὥστερῃ καὶ κρυβδόσιο φίλοιο

Οὐκ ἐπὶ μέμνηται * τιθηότῃ, καὶ δὲ μεταλλά.

30 20.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἰλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἦσται

πεντα

Δρυάων ἥ τις τοι ἀείσῃ φαίνεται εἶναι,

πας

Εἰσὶναι τοι φήνωσι θεοὶ κυδνὼν ὡρῆσθην.

Ἀλλὰ ἡ θεὸς γὰρ ἐπὶ ἐρέω· σὺ ἡ ζωὸς ὅς κεν μῶ.

Μησήμεν οἱ ἐπιποδὲς ἀερίης λοχίωσιν
 Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τι Σάμριό τι παγπαλόωσῃς,
 Ἰέμεροι κτῖναι πρὶν πατεῖδα γαῖαν ἰεῖαζ.
 Ἀλλὰ τί γ' ἔκ οἶον, πρὶν καὶ πῖνα γαῖα κρηρῖξει

5 Αἰδρῶν μνηστῆραν, οἱ τοι βίοτον κρατῶδουσι.
 Ἀλλὰ εἰς ἐν ἦσαν ἀπὸ πηλὸν εὐεργάειᾳ.
 Νυκτὶ δ' ὁμῶς παλῖν, πῖμαψαι δὲ τοι ἔσθ' ὅπιός τιν'
 Ἀθανάτων ὅς τις σε φυλάσσει τε ρύσεται τε.
 Ἀντὶρ ἐπὶ πᾶσι πρῶτῳ ἀκτῶν Ἰθάκης ἀφίκουσα,

10 Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρύνω καὶ πάντας ἐπαίρου·
 Αὐτὸς ᾧ πρόσωτα συμβῶ τίω εἰσαφικίῳ,

28. Ος Ος τοι ὑῶν ἐπ' αὐρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδ'.
 29. Ὡν Εἴητα ἦ νύκτ' αἴσω· τὸν δ' ὀτρυνῶν παλιν εἶπα
 ἐπίς· Ἀχιλῆϊ λυγροῖοιτα παρ' Ἰφρῶν Πύρροιο Πύρρον,

895, 15 Οὐδὲν οἱ σῶς ἐστί, καὶ ὅτι Πύλος εἰλήλησθαι.
 ἔμμεν Ημῶν ἀρ' οὐς εἰπὺς ἀπὸ τοῦ πρὸς μακρὸν Ὀλυμπευ.
 Αὐτὰρ ὁ Νεστέριδης ἐξ ἡδὺς ὕπνου ἔγειρεν,
 Λατὴ ποδὶ κινήσας καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ἐγὼ Νεστέριδῃ Γεπίστρωτε, μόνυνας ἱκπυς

20 *Ξευξοι υφ' αρουρατων, οφρα πενηστομυρια οδοιο.*
Τον δ' αυ Νισυριδης Πησιονατος ατιον λυδαι,
Τηλειαρχ, ηπικισι, επηγεμενους οφ' οδοια,
Νυκτας δι' οδοφοριω ιλααν παλα δ' εσσιτω ηως.
Αλλ' εμυ εισοκε δωρον φειγων επιδιφρα δειη

25 Ἦρως Ἀρτείδης δουρακλήτης Μινίλαος,
καὶ μύθους ἀγανοῖσι παρκαυθήσας ἀπατίμην.
τῷ γάρ τε ξεῖος μεμεήσκειται ἤματι πάντες
ἄνδρες ξεινοδόχου ὅς κεν φιλότιμος ὦρθε γῆ.
ὧς ἔφατ'· αὐτίκα δ' ἰχθυόσθρονος ἤλυθεν ἡώς·

30 Ἀγγίμελον δὲ σφ' ἤλπε βολῶν ἀγαστὸς Μισίλα^Ϟ,
 Αἰετὶς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης πάρος καλλιχόμειο.
 Τὸν δ' ὡς οὕτ' εὐόησεν Ὀδυσσεύ^Ϟ φίλος υἱός.
 Σπέρνυμιός σε κτῶνα θεῖ^Ϟ χερσὶ σταλάσσεντε

32. αὐτῷ Διῶντι, καὶ μέγα φάσθαι ἐπὶ τοῖς ἀστροῖς βάλει· ὅμοιος
 σπυ 35 Ἡρώς· βῆ δ' ἵππεσσι, περιεσπῶντο δ' * αὐτοσπύδα
 δα Λ- Τηλέμαχος· φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος· ἦτοιο,
 σπείδη Ἀτρεΐδης Μεγίλαος διοτρεφίς, ὅρκαμα λαῶν.

Procorum tibi diligenter præstantiores infidianur
 In freto, Ithacæque Samique pulverulentæ,
 Cupientes occidere antè quàm in patriam venias.
 Sed hæc non puto, antè & aliquem terra detinebit
 Virorum procorum qui victum comédunt.
 Sed longè ab insulis impelle benè fabricatam navem:
 Nocte autem simul naviga, mittet autem tibi ventū à tergo
 Immortalium quicumque te custoditque liberatque
 At ut primū ad littus Ithacæ perveneris,
 Navem quidem in civitatem impelle, & omnes socios,
 Ipse autem primū subulcum adi,
 Qui quidem suum custos est simul autem tibi mitia sentit.
 Illic autem dormi, hunc autem mitte urbem intra
 Renunciaturum castæ Penelopæ,
 Quia ei salvus es, & ex Pylo venisti.

Hæc quidem sic fata abivit ad longum Olympum,
 At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
 Calce pede motum, & ei verbum dixit,

Surge Nestoride Pisistratè unius unguis equos
 Junge curru subigens, ut eamus viam.

Hunc autem Nestorides Pisistratus contra alloquutus est,
 Telemache, nondum est, festinantes viam,
 Noctem per tenebrosam impellere: citò autem aderit aurora,
 Sed mane quousque dona ferens in currus ponat
 Heros Atrides lanceis inclytus Menelaus,
 Et verbis mitibus alloquutus remittat.

Hujus enim hospes recordatur dies omnes
 Viri hospitalis, qui amicitiam præbeat,

Sic fatus: statim aureæ sedis venit aurora,
 Cæminus autem ipsis venit voce bonus Menelaus,
 Surrectus è lecto Helenam apud pulchricomam.
 Hunc postquam igitur cognovit Ulyssis dilectus filius,
 Festinans, vestem circum corpus splendidam
 Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
 Heros: ivit autem foras, astans autem alloquutus est
 Telemachus dilectus filius Ulyssis divini,

Atride Menelaë, divine princeps populorum.

5

10

15

Telemachus Pisistratus alloquitur.

20

Pisistratus Telemacho respondet.

25

30

35

Telemachus
Melao lo-
quitur
Menelaus
Telemachus.

Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram.

Jam enim mihi animus cupit domum ire.

Huic autem respondit postea voce bonus Menelaus,

Telemache, non ego te multum tempus hic detinebo

Cupientem reditus : irascor autem & alij

Virò hospitali qui eximiè quidem diligit,

Eximiè autem odit : meliora autem decentia omnia.

Æquale malum est, qui & nolentem redire

Hospitem impellit, & qui ruentem detinet.

Oportet hospité præsentē diligere, volentē autem dimittere.

Sed mane donec dona ferens in sedes ponam

Pulchras, tu autem oculis videbis, dicam autem mulieribus

Cœnā in domibus ut parent sufficienter ex iisquæ intus sunt,

Utrumque gloriæque & splendor & utilitas,

Cœnatos ire multam in infinitam terram,

Si autem vis divertere in Græciam & medium Argos,

Ut ipse sequar, subjungam autem equos :

Ad urbes hominum ducam, neque aliquis nos

Frustrā remittet, dabit autem aliquid unum ferre,

Vel aliquem tripodem benè æratur, vel lebetem,

Vel duos mûlos, vel aureum poculum.

Hûc autē rursus Telemachus prudens cōtrà allocutus est,

Attride Medelaë divine princeps populorum

Volo jam redire ad nostra. non enim à tergo

Custodem discedens reliqui in rebus meis,

Ne patrem divinum quærens ipse peream,

Certè mihi ex domibus depositum bonum pereat.

At postquam hoc audivit voce bonus Menelaus,

Statim suæ uxori & famulis jussit.

Cœnam in domibus properare sufficienter intus existentium,

Prope autem ipsum venit Boëthædes Eteoneus

Exurgens ex lecto, quoniā nō multū habitabat lōgè ab ipso:

Hunc autem ignem accendere jussit voce bonus Menelaus,

Affarèque carnes : hic autem non neglexit ubi audivit.

Ipse autem in thalamum descendit odoratum

Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.

Sed quando jam pervenerunt ubi ei deposita jacebant,

Atrides

Hospitē
invitum

10

detinere
inhumanum est.

Telemachus
Melao
ad lo-
quitur.

25

30

35

Ἡ δὴ νῦν μ' ἀπὸ πῖμπι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἡδὴ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκίεσθαι.

Τοὶ δ' ἡμέτεροι ἔπειτα βολὴν ἀγασθὸς Μενέλαον.

Τηλέμαχος· ἔπεισ' ἔγωγε πολὺν χρόνον σὺν πατρὶς ἐρύξω

ἱεῖοις ἰότησι· νηυσὶ δ' αἶμα καὶ κῆρ.

Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἐξοχα μὲν φιλήσιν,

Ἐξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἰσίμασι πάντες.

Ἰσὺν τοι κρατὺν ἰδὲ ὅς τ' ἀκ' ἐθέλοντα νείεσθαι

ἔειπον ἱποτρύνῃ, καὶ ὅς ἰασύμενον κατατρύκῃ.

Χρὴ ξείνοιον περὶόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα καὶ πέμπῃν.

Ἀλλὰ μὲν εἴσκει δῶρα φέρον ἱπιδίφρατα δαῖτα

Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὴς, εἴπω καὶ γυναιξὶν

Δείκναι σὺν μεγάροις τιτυκαῖν ἄλλας ἔδδον ἰόντων.

Ἀμφόπερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ εὐφρα.

Δειπνήσαντες ἱμὲρ πομπῇ ἐκ' ἀπείρονα γαῖαν,

Εἰ δ' ἐθέλῃς τεφθῆναι αἶν' Ἐκκλῆδα καὶ μέσον Ἀργῶν.

Οφρά τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑπαζεύξω δὲ τοι ἔκπυος·

Ἀστὰ δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἔδδ' πῃς ἡμῖας

Αὐτὸς ἀμπεμπέσθαι, δώσω δὲ π' ἐν γα φέρεσθαι.

Ἡέ πνα τελευτᾶν ἐν χαλκῷ ἢ ἐν λιθῇ τῶν,

Ἡέ δὲ ἡμῖοις, ἢ χρύσειον ἄλφειον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἑλθὼν,

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διατρεφίς, ὄρχαμε λαῶν,

Βύλομαι ἤδη νείεσθαι ἐφ' ἡμέτεροι (ἢ γὰρ ὅποιον

Οὐρὸν ἰὼν κατέλεπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἱμερῶσιν)

Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενός· αὐτὸς ὄλωμαι,

Ἡ τί μοι εἴα μεγάροισιν κειμήλιον ἰδὲ λὸν ὀλήται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκουσε βολὴν ἀγασθὸς Μενέλαος,

Αὐτὸς ἄρ' ἢ ἀλόχευ ἠδὲ δμῶσιν κέλευσε

Δείκναι σὺν μεγάροις τιτυκαῖν ἄλλας ἔδδον ἰόντων.

Ἀγγέμεναι δὲ οἱ ἦλθε Βοηθίδης Εὐπεινύς,

Ἀστὰς ἐξ ἐνῆς· ἱκέε' ἔπειτα πολὺν γαῖαν ἀπ' αὐτῆς.

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βολὴν ἀγασθὸς Μενέλαος,

Οπλήσασθαι τε κρείων· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπὸ πηλοῦ ἀκχούσας.

Αὐτὸς δ' ἐς γάλακρον κατεβήσαστο κηώϊν τε,

Οὐκ οἶός, ἄμα τῶν γ' Ἑλένη καὶ καὶ Μεγαπείδης,

Ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἴκοντο ὅτι οἱ κειμήλια κείτω,

Απερίδης μὲν ἔπαιτε δὲ πᾶς λάβειν ἀμφικύπτων,
 Τίον ἢ κρητῆρα φέρειν Μισοπίνθη· ἄνωγαν
 Ἀργυρεόν. Ελένη ἢ παρίστατο Φωεραμυῶσιν,
 Εὐθ' ἵσταν οἱ πτόλιοι παμποικίλοιοι, ὅς κ' ἔμην αὐτή.

5 Τῶν ἐν ἀφροδίτῃ ἑλὴν φέροις δῖα γυναικῶν,
 ὅς κ' ἄλλους ἔλν ποικίλμασι, ἧδ' ἐ μέγας,
 Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπὲ λαμπρὸν, ἔκειτο ἢ νείατος ἄλλων.
 28. εἰως Βαῖν δ' ἔνναυ' ὠροῖτο καὶ δάματ'*, * ἔως ἵκοντο
 Τηλέμαχος. τὸν ἢ ὠροῖτο φησὶν ἑσπέρως Μενέλαος,

10 Τηλέμαχος, ἥτοι νόστι οὐτως Φρεῖσι σῆσι μῆουσιν, Ὡς τοι Ζεὺς πῆλσεν· ἐλὶ δ' ἄνδρα πύσσις ἤρῃς· Δάριον δ' ὅος· ἐν ἱμεῷ οἴκα κενμήλια κεύτει, Δάπνη δ' ἐκάλειπεν ἐν περὶ μέσσοις ἐστ· Δάστω τοι κρητῆρος τετυγμένον· ἀργύρε' ἔσθ' ἔσθ'.

15 Ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλσι καυχώσονται.
 Ἐρῶν δ' Ἠφαίστει· πόρην δ' εἰς Φαίδιμῳ ἤρως·
 Σιδωνίῳ βασιλεύς, ὃν ἰὸς δέμους ἀμφικύλυνψεν
 Κεῖσσι με νοσήσαντα. τίη δ' ἰήλῳ τόδ' ὁ πῶτος αἶμα,
 ὧς εἰπὼν, ὅς γε τοῖσι τίθει δῖος ἀμφικύπελλον

20 Ηρως Ατρείδης· ὁ δ' ἄρ' αὖ κεκτῆρε Φαίδον
Θῆκ' αὐτῷ περ πάρος· θεφίον· κρατερὸς Μυρτιάδης
Αργυρίου· Ελίη δ' παύεται καλὴ πάρη·
Πάλλον ἔχουσ' ἐν χερσίν· ἔπ' τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Δωρόν τι κ' ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι.

25. Μῆτρ' Ἐλένης χερσῶν, πολυηρώτα ἐς γαίμου ἄλγω
Σὴ ἀλόχῳ φορέειν· τίς ἢ Φίλῃ ὤφρ' ἔμπεδ'
Κεῖσθαι σὺ μετάρω. σὺ δέ μοι γαίρων ἄφινος
Οἶκον ἔνκτῃμοι κ' σὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς εἰπὺς ἐν χερσὶ πίθει ὃ δ' ἐδέξατο γαίρων.

30 Καὶ τὰ μὲν ἐς περίληψιν θέει Πεισίστρατος ἥρως
 Διεξιάρη, καὶ πάντα ἰσθ' ἠγήσατο θυμῷ.
 Τὸς δ' ἦγε αὖτις δώμα κ' ἄρ' ἐξωθεν Μαιῖλα·
 Ἐξισθίω δ' ἄρ' ἔπειτα κ' ἐκισθῆς τε θρόνους τε.
 Χίρυντα δ' ἀμφίπολος αὖτις ἐπὶ γαυρὸν φέρουσα

35 Καλῇ, χρυσίῃ ὑπὲρ ἀργυρίοις λίαν τῷ
Νιψακῷ. ὁ δὲ ὁ ξισλὸν ἐπαύσατο τραπέζας.
Σίτοι δ' αἰδοῖα τιμὴ πειρήνης φέρεται.

Atrides quidem postea poculum accepit rotundum.
 Filium autem craterem portare Megapenthem iussit
 Argenteum: Helena autem astitit arcis,
 Ubi erant vestes illæ variegatæ, quas laboraverat ipsa.
 Harum unam sublatam Helena portabat divina mulierum, 5
 Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis & maxima,
 Stella autē tanquā resplendebat, jacebat autē ultima aliarum.
 Perrexerūt autē ire ulteribus per domū, quousque pervenerūt
 Ad Telemachū, hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,

Telemache certè reditum, ut mentibus tuis cogitas, 10
 Sic tibi Jupiter perficiat valdè consonans maritus Junonis: Menelai
 Donorum autem quæcunque in mea domo deposita jacent, domum.
 Dabo quod optimum & honoratissimum est.

Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus autem
 Est totus, auro autem labra immixta sunt. 15
 Opus autem Vulcani: præbuit autem illustris heros
 Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit
 Illuc me redeuntem, tibi autem volo hoc præbere.

Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
 Heros Atrides, hic autem craterem lucidum 20
 Posuit illi coram portans fortis Megapenthes
 Argenteum: Helena autem astitit pulchrigena

Vestē habens in manibus verbūque dixit & illū compellavit, Helena
 Donum tibi & ego fili dilecte hoc do, (tempus Telemachi
 Monumentum Helenæ manuum, peroprabiliū ad nuptiarum 25
 Ut tuæ uxori portes, interum autem dilectam apud matrem
 Jaceat in domo, tu autem mihi gaudens abi
 Domum benè ædificatam, & tuam in patriam terram.

Sic loquuta in manibus posuit, hic autē suscepit gaudens.
 Et hæc quidem in tabulata posuit Piūstratus heros 30
 Suscepta & omnia suo admiratus est animo.

Hos autem duxit ad domum capite flavus Menelaus:
 Sederunt autem postea in sedibūque thronisque.
 Lavaera autem famula gutturnio infudit ferens
 Pulchro, aureo, super argenteo lebetes 35
 Lavare, apud autem politam extendit mensam.
 Panem autem honesta famula apposuit ferens,

Cibis multis impositis, gratificans è præsentibus.

Apud autè Boëthoides carnes incidebat, & distribuebat partes
Ministrabat autem filius Menelai inclyti.

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

5 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt:

Et tunc Telemachus & Nestoris illustis filius

Equos junxerunt, supràque currus variegatos ascenderunt:

Extra autem impulerunt vestibulū & porticū valde sonantē

Cum his autem Atrides ibat flavus Menelaus,

10 Vinum habens in manu dulce dextra,

Aurea in patera, ut sacrificantes proficiscerentur.

Statuit autem equos antè, circumspectè autem locutus est,

Gaudete, ò juvenes, & Nestori pastori populorum

Dicite, certè enim mihi pater tanquam mitis erat,

15 Quousque in Troja pugnabamus filij Achivorum.

Hunc autem Telemachus prudens contra allo cutus est,

Et valde illi, generose, sicut dicis,

Omnia hæc cunctes narrabimus: utinam ego sic

Redux ad Ithacam, Ulyssēm in domo

20 Dicerem, ut ad te consequutus amicitiam omnem

Venio, at duco deposita multa & bona.

Anguriū
aquilæ.

Sic ei loquuto advolavit dextera avis,

Aquila, album anserem ferens unguibus magnum

Domesticum è stabulo, hi autem clamantes sequebantur

25 Viri & mulieres: hæc autem ipsos propè veniens

Dextera irruit ante equos, hi autem conspicati

Gavisi sunt, & omnibus in mentibus animus lætatus est.

His autem Nestorides Pisistratus incepit sermonem,

Considera jam Menelaë generose princeps populorum,

30 Si nobis hoc ostendit Deus portentum, an tibi ipsi.

Sic dixit, cogitabat autem bellicosus Menelaus,

Quomodo ei ritè responderet meditatus.

Huic autem Helena extensis vestibus præcepto verbo dixit,

Audite me, at ego vaticinabor sicut in animo

35 Immortales jaciunt, sicut perfici puto.

Sicut hæc anserem rapuit nutritum in domo

Profecta ex monte, ubi ei generatioque partusque.

Εἶδ' αὖτε πόλιν ἐπιθεῖσαι, χαλεζοκόμην παρῶντων.

Παῖρ ᾗ Βοητοῖδης κρεία δαίειτο, καὶ τίμει μύριος,

Πτοχόει δ' ὕψι Μυιλάα κυδαλίμιο.

Οἱ δ' ἐκ' οἰκίαν ἱστοῖμα παρκαίμεν χαῖρας ἱάλλοι.

Αἰπὲρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδηπύοι ἐξ ἔργων ἔντο,

Καὶ τίτι Τηλέμαχος καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς ὕψι

Ἰππους τε ζυγῶντι, αἰνὰ ἄεμαται ποικίλ' ἔβαινον.

Εκ δ' ἔλασαν παρ' ἑρμῆος καὶ αἰθούσης ἐλαδούπου.

Τὴν δ' μετ' Ἀτρεΐδης ἐκεῖ ξανθὸς Μυιλάα,

Οἶνον ἔχων ἐν χερί μελίφρονα διεξιτερῆφι,

Χρυσῶν ἐν δισπαί, ὅφρα λείψανται κισιτῶν.

Στῇ δ' ἔσπων παρῶντος, διδοσκόμεν ᾗ παρῶντα.

Χαίρειτον ὁ κούρω, καὶ Νέστωρ ποιμὴν λαῶν

Εἰπὼν· ἢ γὰρ ἔμριγα πατὴρ ὡς ἤπιος ἦεν

Εἴως ἐν Τροίῃ πολυμήτορ ὕψι Λαχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰσθῆναι,

Καὶ λίλυ κείνῳ γὰρ διοτρεφὴς, ὡς ἀγροῦνεις,

Πάιντα πὰρ δ' ἐλθόντες κατελέτορ, αἱ γὰρ ἔγνων ὡς

Νοσήσας Ἰθάκῃ δὲ κίων, Ὀδυσσεὶ ἐν οἴκῳ.

Εἴπειμ' ὡς ἐν τῷ σέοι τυχὼν φιλόπτης ἀπίσης

Ερχομαι, αὐτὲρ ἄνω κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλά.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπὶ πύλῃσι διεξίος ὄρεσι,

Αἰετὶς, ἀργῶν χλῶα φέρων ὀνύχασσι πύλωνας,

Ἡμεῖς ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔπαιον

Αἰετὶς ἠδὲ γυναικίς. ὁ δὲ σφιν ἐνύχην ἐλθὼν

Διεξίος ἦξε παρ' οἱ πύλῃσι οἱ δ' ἰδόντες

Γῆθησαν, καὶ πύλῃσι ἐν φρεσὶ θυμὸς ἐάσθη.

Τοῖσι δ' Νεστωρίδης Περσέρεας ἤρχατο μύθων,

Φραζέσθω δὴ Μυιλάα διοτρεφὴς, ὅρξαμε λαῶν,

Εἰ γὰρ τὸ δ' ἔφηνε θεὸς Πάρις, ἢ σοι αὐτῷ.

Ὡς φάτο μετμύεξε δ' ἀρχίφιλα Μυιλάα.

Ὅπως οἱ καὶ μύριον ὑποκρίναιτο νοήσας·

Τὸν δ' ἐλέη παύεσθαι ὑποφθαλμῷ φάτο μύθων,

Κλῦτέ μιν, αὐτὲρ ἐγὼ μαντεύσμεν ὡς ἐν θυμῷ.

Ἀθάναιοι βάλλουσι, καὶ ὡς πλείονος οἶον.

Ὡς ὅτε γῆν' ἤρπαξ' ἀπὸ πύλωνος ἐν οἴκῳ

Ελθὼν ἐξ ὄρεος, ὅτε οἱ γαιή τε πέγγες τε

5

28. Δὴ
τίτι

10

15

28. Νό-
20 σῆ-
σας ἰθά-
κῃ δὲ
κίον
κίον
ὁδὸν
25 ἐν
οἴκῳ,

30

28. τὸν
γ'

35

ὧς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, κὺ πόλλ' ἐπαλῆθαις
 Οἴκαδ' ἐπεσῆσεν, κὺ πῖσιλιν ἦν κὺ ἦδη
 Οἴκοι, ἀπὲρ μνηστῆροισι κακὰ πάντας φτυπέει.

Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πιπυρρὸν αἰτίον ἤδωκε,

5 Οὐτ' αὖτις Ζεὺς θεῖν' ἐλίσδουπ' πόσις Ἡρῆς,
 Τῷ κὲν τοι κὺ κείδῃ θῖσ' ὥς εὐχαιτομήλω.

Ἡ, κὺ ἔφ' ἱπποῖν μάστιγι βέλει· οἳ δ' ἐμὰλ' ὤκτω
 Ἡῖσιν παδίοσδε λῆθ' ἰόλι' μαμαῶτες.

Οἳ δ' πατημῖνοι σῆον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

25 Δύσσειτό τ' ἥελι' ἑλίου, (κρίνοντί τε πῦσιν ἀγχαί.

Δύσσει Εὐφροῆς δ' ἔχοντο, Διοκλῆ' ποτὶ δῶμα

τὸ Υἱὸν Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τίκε παῖδα.

35 Εὐφροῆς δ' αἴσαν· ὃ δ' ἔτι παρ' ἐνίαια ἦκεν.

36 Ἡμεῖ δ' ἡραγνῖα φάιντο δοδῶακτος ἡώς,

15 ἱπποὺς τε ζυγῶντι, αἰά δ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον.

Ἐκ δ' ἔλαττο ὠκυρόχοιο κὺ αἰθέρας ἐλίσδουπ'.

Μάστιγι δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἔκ' ἔχοντο πῖσιλιν.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἔχοντο Πύλιν αἰπὺν ἰόλι' ἔχον.

Καὶ τότε Τηλέμαχος ὠκυρόχοιο Νέστορος υἱόν,

20 Νέστορίδην, πῶς κέν μοι ὑποχόρμος τελέσειας

Μυθῶν ἑμῶν; ἔστιν δ' ἀλγυμῶν ἐν χόρμῳ εἶναι

37 Ἐκ πατέρων φιλόπτης· ἀπὲρ κὺ ὁμηλικὸς ἔσθ' ἑμῶν.

Ἡ δὲ δ' ὁδὸς κὺ μῶλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.

Μὴ με παρὲξ ἀγαθῆα διοτρεφίς, ἀλλὰ λίω· αὐτῷ,

25 Μὴ με γέρον ἀέχοντι κατὰ χεῖρ' ὅσον οἴκῳ,

ἱερόν· φιλείν· ἐμὲ δ' ἔχοντι γέροντες ἰκίω.

ὧς φάτο, Νέστορίδης δ' ἄρ' ἔω συμφροσύνῃσιν ἑμῶν,

Ὅπως οἳ κ' ἔσθ' ὑποχόρμος· τελέσειας.

ὦ δὲ δὲ οἳ φροσύνην δόσονται κέρδιον εἶναι·

30 Στρίψ' ἱπποὺς ἐπὶ νῆα θοῶν κὺ θῖνα θάλασσης·

Νηὶ δ' ἐπὶ πρύμνῃ ἐξάλυντο καί κ' ἔλαττο δῶμα.

Ἐδῆται, χροῦσεν τε, τὰ οἳ Μινέλα· ἔδωκε.

Καὶ μιν ἱποτρύων ἔπειτα πλεόνειντο ὠκυρόχοιο.

Σπουδῇ νῶν ἀνέβαινε, κελυῖν τε πάντας ἑταίρους,

35 Περί' ἐμὲ οἴκαδ' ἰκίω, ἀπαρτίζοντες τε γέροντες.

Εὐρὺ δ' ἐγὼ τὸ δὲ οἶδα κ'· φρίκα κὺ κ' θυμῶν.

Οἳ δ' ἐκείνους θυμὸς ὑπερβίβει, ὅσ' ἐμὲ μῆσιν,

Sic Ulysses mala multa passus, & multa vagatus,
Domum redibit, & punit vel & jam
Domi, at procis mala omnibus ferit.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra dixit,
Sic nunc Jupiter faciat valdè sonans maritus Junonis,
Ideo tibi & illic Deo tanquam supplicarem.

Dixit, & in equis flagellum jecit, hi autem valdè celeriter
Ruerunt in campum per urbem prompti.

Hi autem toto die festinabant jugum utrinque habentes.
Occidit autem sol, obscuratae suntque omnes viae.

In Pheram autem pervenerunt Dioclei ad domum
Filij Orfilochi, quem Alpheus genuit filium :
Illic nocte dormierunt hic autem his hospitalia posuit.

Quando autem matutina apparuit rosea aurora,
Equosque junxerunt, & super currus varios ascenderunt.

Extra autem impulerunt vestibulum & porticū resonantem :
Verberavit autē ad impellendū hi autem non inviti volabant.

Statim autem postea venerunt Pyli altam civitatem,
Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium,

Nestoride quomodo mihi pollicitus perficies
Verbum meum ? hospites autem omnino dicimur esse
Ex patrum amicitia, at æquales ætate sumus.

Hæc autem via & magis concordia nos unā compinget :
Ne me extra dux navem generose, sed relinque illic,
Ne me senex invitum detineat sua in domo,
Cupiens diligere, me autem opus est citò abire.

Sic dixit, Nestorides autem suo consultavit animo,
Quomodo ei ut par est pollicitus perficeret.

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse.

Vertit equos in navem velocem, & littus maris:

Navis autem in puppi disposuit pulcherrima dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Menelaus dedit.

Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est,

Festinanter nunc ascende, jubéque omnes socios

Ante me domum ire nunciareque seni.

Benè enim hoc scio in mente & in animo.

Qualis illius animus imensus, neque te dimittet.

Telemachus pro
ficiscitur
a Menelaus.

10

15

20

25

30

Discédit
à Menelaus
35
Ileo Pif-
stratus 39
Telemachus.

Scd

Sed ipse vocans huc veniet, neque te dico
Retrò ire vacuum, valdè enim irascetur utique.

Sic loquutus impulit pulchrorum crinium equos
Retrò Pyliorū in civitatē, velociter autem domos pervenit.

7 Telemachus autem socijs illos concitando iussit,

Telemachus socijs loquitur.

Parate arma socij navi nigræ,

Ipſique ascendamus ut perficiamus iter. (obediverunt,

Sic dixit. hi autem igitur hunc valdè quidem audiverunt &

Statim autem ingressi sunt, & in sedibus sederunt.

10 Certè hic quidem hæc moliebatur supplicabatque Minerva

Theoclymenus vates ad Telemachi navem cōfugit.

Navem apud extimam, cominus autem ei venit vir

Peregrinus fugiens ex Argo viro interfecto

Vates, at genere Melampodis proles erat :

Qui antea quondam habitabat in Pylo genitrice ovium

15 Dives inter Pylios, valdè egregiè domos habitans.

Jam tunc alium populum pervenit patriam fugiens,

Neleumque magnanimum clarissimum viventium,

Qui sibi opes multas perfectum in annum

Habuit vi : hic autem interim quidem in domibus Phylaci

20 Vinculo in difficili ligatus est fortes dolores patiens.

Gratia Nelei filix nocumentique gravis,

Quod ei in mentibus posuit Dea gravis Erinnyſ,

Sed hic quidè effugit mortē, & abegit boves valdè mugietes

In Pylum ex Phylace, & persoluit opus indecorum

25 Divinum Nelejum fratrique uxorem

Duxit ad domos : hic autem aliorum ivit populum

Ad Argos equorum altricem : ibi enim ei fatum erat

Habitare multis imperantem Argivis :

Ibi autem duxit uxorem, & altam posuit domum.

30 Genuit autem Antiphatem & Mantium filios fortes.

Antiphatēs. Mārius. Oicleus. Amphiarēus.

Antiphatēs quidem genuit Oicleum magnanimum,

At Oicleus populo salutarem Amphiarēum,

Quem animo diligit Jupiterque Ægiochus, & Apollo

Omoi amicitia, neque pervenit senectutis limen,

35 Sed perijt Thebis muliebrium gratia donorum.

Hujus autem filij generati sunt Alcmaon, Amphilocheusque,

Mantius iterum genuit Polyphidēumque Clytūmque,

Sed

Ἀλλ' αὐτὸς κελῖνον διϋρ' εἴσεται καὶ εἰδὲ σε φημί
 Ἀψ' ἵεναι κινέον· μέλα γὰρ κίχλωσεται ἔμπης.

28. α.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν κελῖτεραιας ἱππας
 Ἀψ' Πυλίων εἰς ἄστυ, ὅπως δ' εἰς δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐπέθροισεν ἱποτρυμόνιν ἐκέλευσεν,
 Ἐκχορμεῖται καὶ πύργῳ ἐπιέθου νηὶ μελαινῇ.

5

Αὐτοὶ τ' ἐμβαίνοντο, ἵνα πηήσωντο ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μέλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίπτοντο.

29. ἑμ-

Λίψα δ' ἄρ' ἐῖσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀδίζον·

30

Ἡτοιόμην καὶ ποιεῖτο, καὶ εὖχετο· ὅς μ' Ἀθλίῃ

Νηὶ ὠχρῇ πρύμνῃ χιιδόθην δὲ οἱ ἤλυθεν αἰθήρ

Τηλεδάμνη, Φεύγων ἐξ Ἀργεῖο, ἀνδρα κατακτείνης,

Μαίνης· ἀπὲρ γαίῳ καὶ Μελαμπόδῃ ἐκχρῖος ἦεν,

Ὅς πρὶν μὲρ ποτ' ἴσται Πύλῳ ἵνι μητέρει μῆλων,

Ἀφιδὸς Πυλίοισι, μίγ' ἔξοχα δώματα ἰαίων.

35

Δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατερίδην Φεύγων

Νηλεὺς τιμωρὸν μισγυμνῶν, ἀραυόπαιον ζώοντων,

Ὅς οἱ χρημάτων πολλὰ τελεσφόρον εἰς εἰσαυτὸν

Εἶχε βίη· ὃ γ' ὅπως μὲρ εὖ μισγυμνῶν Φυλάκῃο

20

Δισμῷ ἐν ἀργαλίῳ δίδετο, κρατερῇ ἄλγιστα πάχων,

Εἵνεκα Νηλεῖο καύρης, ἅπτης τε βαρείης

Τίω οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ Δασυλῆς Εὐρυπύς·

Ἀλλ' ὁ μὲρ ἐκφυγε κῆρυ, καὶ ἤλασε βούς ἐρμύκους

Εἰς Πύλον ἐν Φυλάκῃ, καὶ ἐπίσπετο ἔργον ἀφικέας,

Ἀντίθιον Νηλεῖα, κροσσὸν γένετο γυναικῶν.

25

Ἡράρετο παρὲς δώμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,

Ἀργεὺς εἰς ἱππόβοτον· τόθι γάρ τοι οἱ αἴσιμον ἦεν

Ναίεσθαι πολλοῖσιν ἀνάσσειν Ἀργείοισιν.

Εἴθη δ' ἔγχευε γυναικῶν, καὶ ὑψιφρές ἦεν δώμαθ'.

Γένετο δ' Ἀντιφάτιν καὶ Μαῖνον, ἧς κραταῖα.

30

Ἀντιφάτης μὲν ἱπκτὴν Οἰκλῆα μισγυμνῶν·

Αὐτὰρ Οἰκλῆης λαοσσόον Ἀμφιάρεον,

Ὅν παρὲς κῆρυ Φίλῳ Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων,

Παστείῳ φιλότῳ· εἰδ' ἵκετο γῆρας· εἰδὲν,

Ἀλλ' ὅλῃ τ' ἐν Θήῃσι, γυναικῶν εἵνεκα δώρων.

35

Τῷ δ' ἡἴε ἐξείοντ' Ἀλκυονίδας Ἀμφίλοχος τε.

Μαῖνον δ' αὖ τίκετο Πολυφειδῆα τε Κλεῖτῖν τε.

Αλλ' ἤτοι Κλείτων χροσθένης ἤρπασεν Ἡῶς,
 Κάλλιστον εἶνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετιή.
 Αὐτὰρ ὑπὲρ θυμῶν Πολυφείδεια μοῖσιν Ἀπόλλων
 20 Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄρσεν, ἵπει θύειν * Ἀμφιάρεον,
 25 ὅς ῥ' ὕψιφ' ἰστίῳ δ' ἀπινάσκατο πατρὶ χλωδαίῃ·
 30 Ἐνθ' ὄγα ναιετάων μοιπύστε πᾶσι βροτῆσι.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἡδὲ ἐπῆλθε, Θεοκλύμῳ δ' ὄνομα ἦεν,
 ὅς τότε Τηλεμάχῳ πύλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίχαιε
 Σπείδοντ' εὐχόμεον τι θοῇ ᾧδῃ νῆϊ μελαινῇ.

- 10 Καί μιν Φωνήσας ἔπεια πλεθύντα προσσηύδα,
 Ω φίλ', ἵπεί σε θύοντα κίχαιω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 20 ἥ δὲ Λίατορ' ὑπὲρ θύων κ' δαίμωνος, * αὐτὰρ ἔπειτα
 τὸ κῆρ Σῆς τ' αὐτῆς κεφαλῆς, κ' ὑπαίρων οἳ τοι ἔπονται.
 Εἰπέ μοι εἰς ἑρμῆος νημερτέα, μὴ δ' ἐπικεύσῃς.
 15 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδω,
 Τοι γὰρ ἰγὼ τοι ξῶν' μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Εξ Ἰθάκης γὰρ εἰμὶ, πατὴρ δὲ μοι εἰς Ὀδυσ.
 Εἴ ποτ' ἔλω· νῦν δ' ἡδὲ ἀπίφθιτο λυρῶν ὀλέθρου.
 20 Τοιούτῃα νῦν ὑπαίρους τε λαδῶν κ' νῆα μέλαιναν,
 Ἠλθοι πυστόμῳ πατρὸς δ' ἰω οἰκαμένηοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῳ θοοδῆς,
 Οὕτω τοι κ' ἰγὼν ἐν πατρίδος, αἰδοῦ κατὰ κτεῖναις
 Εμφυλον· πολλοὶ ἧ κασίγνηταί τε ἔπειτα.
 25 Ἀργεῖον ἀν' ἰσπύροτον, μέγα δ' κρατέουσιν Ἀχαιοί·
 Τῶν ὑπαλειάμῳ θάνατον κ' κῆρ μέλαιναν
 Φωίω· ἵπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπων ἀλάληαδ'.
 Αλλὰ με νῆος ἔφισσας, ἵπεί σε φυγὴν ἐκίπυσσας,
 Μὴ με κατὰ κτείνωσι διακίμῃαι γὰρ οἶω.
 30 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδω,
 Οὐ μὲν δὴ σ' ἰθιλοντα γ' ἀπώσω νῆος εἴσης·
 Αλλ' ἔπνυ, αὐτὰρ κείθε φιλήσει οἶά κ' ἔγχευμ'.
 Ὡς ἄρα Φωνήσας οἱ ἐδέξατο χαλκεοὶ ἔγχευ,
 Καὶ τὸ δ' ἐπ' ἐκρόφιν ταῖσιν ἐνὶ στήθεσσι ἀμφιβόσσης·
 35 Ἀν' ἧ καὶ αὐτὸς νῆος ἐδήσατο ποικιλόροιο.
 Ἐν περὶ μὲν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κτεῖναις· παρ δὲ οἱ αὐτῶν
 Εἴσι Θεοκλύμῳ, τοῖ δ' περὶ μὲν ἰστίῳ ἔλυσαν.

Alcmaſ.
Amphi-
lochus.
Polyphi
de us.
Clitus.

Sed certè Clytū aureæ ſedis rapuit Aurora,
Pulchritudinis gratia, ut immortalibus intereſſet.
At magnanimum Polyphideum vatem Apollo
Poſuit hominū valdè optimū, poſtquā mortuus eſt Amphia-
Qui Hyperifiā habitabat patri iratus. (raus, 5

Illic hic habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidē filius advenit, Theoclymenus autē nomē erat, Theocly
Qui propè Telemachum ſtetit, hunc autem invenit menus.
Sacrificantē, ſupplicantēque velocem apud navē nigram:
Et ipſi appellato verba velocia dixit, 10

O amice, quoniam te ſacrificantem invenio hoc in loco,
Supplico per ſacrificia, & numen, & poſtea
Tuum ipſius caput, & per ſocios qui te ſequuntur,
Dic mihi interroganti vera, neque occultes,
Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes? 15

Hūc autē rurfus Telemachus prudēs contrā allocutus eſt,
Tibi enim ego hoſpes valdè verè dicam.
Ex Ithaca genere ſum, pater autem mihi eſt Ulyſſes,
Si quando erat, nunc autem jam interiit gravi morte.
Propterea nunc ſociis que acceptis & nave nigra, 20
Veni interrogaturus de patre diu abſente.

Hunc autē rurfus alloquutus eſt Theoclymenus divinus, Theocly
Sed tibi & ego ex patria viro interfecto menus
Contribule, multi autem fratres que ſociis que adſunt petit
In Argo equos paſcenti, valdè autem dominantur Achivi: 25
Horum fugiens necem, & parcam nigram
Fugio, quoniam mihi fatum eſt inter homines errare.
Sed me nave inſedere fac, poſtquam te fugiens ſupplicavi,
Ne me interficiant, perſequi enim illos me puto.

Hūc autē rurfus Telemachus prudēs cōtra alloquutus eſt, 30
Non quidem jam volentem expellam navi æquali:
Sed ſequere, at illic amicē excipieris de ijs quæ habemus.
Sic loquutus illius ſuſcepit æream lanceam,
Et hanc in tabulatis extendit navis utrinque agitatz
At vero & ipſe navem aſcendit per mare meantem, 35
In puppi autem poſtea ſedit, apud autem ſeipſum
Sedere fecit Theoclymenum, hi autem oram ſoluerunt:

Telema-
chus in-
ſcipit in
navem
Theocly
menum.

Telemachus autem socijs illos exhortando iussit
Arma capefferent, hi autem festinanter obediverunt.
Malam autem abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, de autem funibus ligaverunt

5 Traxerunt autem vela alba bene versis loris.

His autem ferentem ventum misit cæsa Minerva
Vehementem tumultuantem per aërem, ut velocissimè
Navis perficeret currens maris salsam aquam.

Occidit autem Sol, obscuratæ sũntque omnes viæ.

10 Hæc Pheras pertransiit festinans Jovis vento secundo,
Et apud Elida divinam, ubi dominantur Epeij.

Hinc rursus insulis præmisit acutis,

Poeta Ruens si mortem fugiat, an caperetur.

Hi autem rursus in stabulo Ulysses & divinus subulcus

15 Cœnabant : apud autem ipsos cœnabant viri alij.

At postquam potus & cibi amorem amoverunt,

His Ulysses dixit subulcum tentans,

Si ipsum adhuc accuratè diligat, maneréque jubeat

Illic in stabulo, an hortetur ad civitatem ire,

20 Audi nunc Eumæe, & alij omnes socij,

Eumæi Manè ad civitatem cupio ire

& Ulysses Mendicaturus, ut non te vexem & socios:

collu- Sed me benè mone, & simul ductorem bonum præbe,

quium. Qui me illuc ducat, per civitatem autem ipse necessitate

25 Oberrabo, an quis poculum & panem porrigat.

Et profectus in domos Ulyssis divini

Nuncium dicam prudenti Penelopæ :

Et procis superbis miscebor,

Si mihi cœnam dent ut qui cibos infinitos habeant.

30 Statim benè faciam inter ipsos quicquid volent:

At enim tibi dico, tu autem compone, & me audi

Mercurij voluntate internuncij, qui quidem omnium

Hominum operibus gratiam & gloriam præbet.

Strenuitate autem non mihi contenderet homo alius.

35 Ad ignémq; benè cumulandū, atque ligna sicca perscindenda

Atque quadrā ministrandū, & assandum & vinum fundendū:

Qualia bonis faciunt pejores.

Hunc

Τηλέμαχος δ' ἐπαύρεισιν ἐποτρυνώας ἐκέλευσεν
 Ὀπλων ἀπλοῶς· τοὶ δ' ἰοσυμνῶς ἐπήντητο.
 Ἰσὲν δ' εἰλάπνοιν κρείλῃς ἔντοθε μεστέδμεν
 Στήσας ἀείροντες· κτ' ἃ παρτοίοισιν ἔδησας.

Ελκον δ' ἱστία λευκὰ εὐστέπλοισι βρεῦσι.
 Τοῖσιν δ' ἱκνῶντο ἔργον ἱεὺ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Λαΐον ἐπαυρίζοντα δὲ αἰθήρης, ὄφρα πάριστα
 Νηὺς αἰνέσεισι θύσας θαλάσσης ἀλκυονίδ' ὕδαρ.
 Δύσαστό τ' ἥϊλιον, κριόωντό τε πᾶσιν ἀγχαί.

Ἡ δ' Ὀφείας ἐπέβαλλεν, ἐπηρῶν δὲ Διὸς ἔργον.
 Ἠδὲ παρ' Ἡλιδος δῖας, ὅθι κρατύνουσιν Ἐπείας.
 Εἰργεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπρωίηκε θοῇσιν,
 Ορμαίνων ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλάσῃ.

Τῷ δ' αὖτ' ἐκ κλισίῃ Ὀδυσσεὺς κῆ δ' ἴον ὑφορβῶς
 Δορπεΐτιλιν· ὡρῶν δ' ἐσφιν ἰδὺρπιον αἰτίρας ἄλλοι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιον κῆ ἰδὺν ἐξ ἱερῶν ἔντα,
 Τοῖς Ὀδυσσεὺς μετίεπε, συβώτῃα περησιζών,
 Εἰ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φίλοι, μέναι τι κελεύοι
 Αὐτὰρ ἐνὶ σάθμῳ, ἥ ὁτρυνέει πόλινδ'.

Κέκλυθε νῦν Εὐμαιε, κῆ ἄλλοι πάντες ἱταῖροι,
 Ἡδῶν παρτὶ ἄστυ λελαίομαι δαπνοίοω
 Πτωχεύσων, ἵνα μὴ σὲ κτ' ἰσχύει κῆ ἱταῖρος.
 Ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπέσθην, κῆ ἄμ' ἡγάθον ἔδλόν ὅπασσεν,
 Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κτ' ἃ πτόλιν αὐτὸς ἀνάειψεν
 Πλάγχθεμαι. αἰκέν τις κητύλλω κῆ πύρρον ὀρέξῃ.
 Καί κ' ἐλθὼν παρὲς δώματ' Ὀδυσσῆος θύοιο,
 Ἀχιλλεύῳ ἄποιμι παρὲς φρεσὶ Πύρρον κείῃ.
 Καί κεν μνηστῆρας ὑπερφιάλοισι μεγείλω,
 Εἰ μοι δεῖπνον δδῶν, ἐνείαται μευρὶ ἔργοντες.

Αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μῆτιρ σφίσι δ', τίς θύοισιν·
 Ἐκ γὰρ τοὶ ἱεῖω, σὺ δ' ἱεῖω, καὶ μιν ἀκροῦσιν,
 Ερμείας ἔκρη Διὸς κείῃ, ὅς ῥά τε πάντων.
 Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριεν κῆ κῆδος ὀκείζει·
 Δρηστευῶν ἔκ ἄν μοι ἐρίσκειν βροτῆς ἄλλου
 Πῦρτ' εὖ νηῶσιν, Διὸς τε ξύλα * δανὰ κείῃσαι,
 Δαιτυεῖσθαι τε κῆ ὀπλήσῃ κῆ οἶνοπλήσῃ.
 Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι * ὡρῶν δρώοις χέρις.

25. πολ
 λα

35, 25.
 παρ
 δρώοις

Τὸν ὃ μὲν ὀχλήσας ἀρσέφης Εὐμαίη συβώτῃ,
 Ω μὲν ξείνῃ, πῆ τοι ἐνὶ φρεσὶ τ' ἔτο γόημα
 Ἐπώλετο; ἢ σὺ γε παύχῃ λιλαίεισιν αὐτὸ θ' ὀλέσῃ,
 Εἰ δὴ μνηστῆρων ἱγέλειε κτ' διῶναι ὄμιλον,

20 ὅ τ' ὕβρεις τε βίη τε σιδήρεον ἔργον * ἵκεαι.
 25 ὅ τ' ἤκει Οὐ τοι θείοιδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
 Ἀλλὰ νίοι χλαῖνας εὐεμήροισι ἠδὲ χιτῶνας,
 Αἰδοῖ ὃ λιπυργὶ κεφαλᾷς ὃ καλᾷ ἀρσέσῃ πατρί,
 Οἷσφι ὑποδρώσωσιν. εὐξίστι ὃ τράπεζαι

30 Σίτῃς κ' κρητῶν ἠδ' οἶνῃς βιβράλυσιν.
 Ἀλλὰ μὲν. ἔργα τις τοι αἰνῶται παρῖοντι.
 Οὐτ' ἐγὼ, ἔτι τις ἄλλ' ἰταίρων οἱ μὲν ἔασιν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πῶ ἔλθῃσιν Οδυσσεὺς ἦ Φίλ' ἠδὲ
 Κεῖνος σὺ χλαῖνάν τι χιτῶνά τι ἐμμενέσσοι,

35 Πέμψῃ δ' ὅππῃ σὺ κρητὶς θυμὸς τε κελεύει.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἰθ' ἔπως Εὐμαίης φίλος Διὶ πατρὶ γέναιοι
 Ως ἐμεῖο, ὅππῃ μὲν ἔπαυσας ἄλλης κ' οἷζυ' αἰνῆς.
 Πλατὺς θοῶν δ' ἔκ' ἐστὶ κακῶ πρηνὲς ἄλλο βροτῶσιν.

40 Ἀλλ' ἐνὶ ἐλπομένης γαστρὸς κρητὶς κηδὲν ἔχουσιν
 Αἰεὶς, ὅν κεν ἵκηται ἄλλῃ κ' πῆμα κ' ἄλγος.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἰχθυήσας, μεῖναι τε με κείνῳ ἀνταγασί,
 Εἰπ' ἄγε μὲν πατρὶ μητρὸς Οδυσσῆος Διόχοιο,
 Πατρὸς δ' ὃν κατέλεπεν ἰὼν ἐπὶ γήρῳ ἑδῶν.

45 Εἵπου ἐπὶ ζώουσιν ὑπ' αὐγαῖς ἡελίοιο,
 Ἡ ἤδη πειθᾶσι, κ' εἰν αἰδῶσι δόμοισι.
 Τὸν δ' αὖτε ἀρσέειπε συβώτης ἄρχαμος ἀνδρῶν,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξείνῃ μάλα ἀτρικέως ἀγρῶν ἔσσω
 Λαίρτης μὲν ἐπὶ ζώει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ

50 Θυμὸν δ' ἀπὸ μελίων φθιτῶν οἷς ἐν μεγάροισιν.
 Ἐκπαύλων γὰρ παῖδες ὀδύρεται οἰχομένοιο,
 Κρητὶς τ' ἀλόχοιο δαΐφροτος, ἢ μάλιστα
 Ἡ καὶ δ' ἀπὸ φθιμένης, κ' ἐν αἰμῇ γήραϊ γῆκεν.
 Ἡ δ' ἄχαιε παῖδες ἀπὸ φθιτοῦ κυδαλίμοιο,

55 Λευγαλέω θανάτῳ. * ὡς μὲν γαίῃ ὅς τις ἔμμεναι
 35 ὡς μὲν Ἐνθάδ' ἐναιετάων φίλος εἴη κ' φίλα ἔρδει.
 Οφθαλμοῖσι δὲ κείνῃ ἔκ' ἀχέσσει πατρὶς ἔμμεναι.

Hunc autem valdè iratus allocutus est Eumæus subulcus,
 Hei mihi hospes cur in mentibus hoc consilium
 Fuit? certè omninò cupis illic perire,
 Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
 Quorum injuriâque vîsque ad ferreum cœlum vadit.

5

Non tales sunt ministri illorum,
 Sed juvenes chlœnas benè induti & vestes.
 Semper autem formosi capite & pulchro vultu.
 Qui ipsis administrant, benè politæ autem mensæ
 Pane & carnibus & vino oneratae sunt.

10

Sed mane, non enim aliquis te dolet præsente,
 Neque ego, neque aliquis alius sociorum qui mihi sunt.
 At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 Ille te chlœnâque vestemque induet,
 Mittet autem quò te cor animûsque jubet.

15

Huic autem respondit postea laboriosus divinus Ulysses,
 Utinam sic Eumæe dilectus Jovi patri fieres,
 Sicut mihi, quòd me cessare fecisti ab errore & ærûna gravi
 Errore autem non est pejus aliud hominibus.
 Sed gratia perniciosi ventris mala consilia habent
 Viri, quorum aliquem invenit error & nocumentû & dolor:
 Nunc autem quoniam detines, mèque manere illum jubes.
 Dic agè mihi de matre Ulyssis divini,
 Patrêque quem reliquit proficiscens in senectutis limine.
 Sicubi adhuc vivunt sub splendore Solis.
 An jam mortui sunt, & in inferni domibus.

20

Ulysses
 quaerit
 de matre
 & patrê
 Laërte.

25

Hunc autè rursus alloquutus est subulcus princeps viror.
 Tibi enim ego hospes valde verè dicam:
 Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem supplicat semper
 Animum à membris perire suis in domibus.
 Mirum in modum enim de filio dolet profecto,
 Deque uxore, quâ quidè juvenè duxerat, quæ ipsum maximè
 Tristitia affecit demortua & in cruda senectute posuit.
 Quæ dolore sui filij mortua est gloriosi
 Tristi morte, sic non moriatur quicumque mihi,
 Hic habitans, amicus sit & amica faciat.
 Quandiu quidem igitur illa erat dolens tamen,

30

35

Tamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
 Quoniam me ipsa nutrit, cum Crimene extensa veste
 Filia valida, quam juniorem peperit filiorum,
 Cum hac nutritus sum, paulò autem me minus honorabat.

5 At postquam pubertatem multum amatam venimus ambo,
 Hanc quidem postea in Samū dederunt, & infinita acceperunt.
 At me chlænámque vestémque illa (datis,
 Pulchram valde circumindutū, pedibus autem calciamentis
 Ad agrum præmisit, diligebat autem me corde magis.

10 Nunc autem jam horum indigeo, sed mihi ipsū
 Opus augent beati Dij, cui immaneo.
 Ex his autem comedi bibique, & venerandis dedi:
 Ex autem domina non dulce est audire,
 Neque verbum, neque opus, quoniam malum incidit domui
 15 Viri superbi: valdè autem famuli indigent
 Palàm dominam alloqui & singula interrogare
 Et comedere biberéque postea autem & portare
 Ad agrum qualia animum semper famulis lætificant.

20 Hunc autem respondens, alloquutus est multum tolerans
 Papè, sic parvulus existens Eumæe subulce (Ulysses,
 Mustum aberrasti à tua patria & parentibus
 Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra,
 An destructa est civitas virorum lata vijs
 Qua inhabitat pater, & veneranda mater.

25 An te solum positum apud oves, vel apud boves
 Viri inimici navibus acceperunt & transtulerunt
 Hujus viri ad domos, hic autem dignum precium dedit:
 Hunc autè rursus alloquutus est subulcus princeps virorū
 Hospes, quoniam jam hæc me interrogas & inquiris,
 30 Silentio nunc audi, & delectare bibéque vinum
 Sedens, hæc autem noctes magnæ, licet quidem dormire.
 Est autem delectantibus audire, neque te oportet
 Ante horam dormire: dolor & multus somnus.

Horum autem aliorum quemcunque cor & animus jubet
 35 Dormiat egressus, simul autem Aurora apparente
 Lentatus simul sues heriles sequatur.
 Nos autem in stabulo bibentésque comedentésque

Dolo-

*Ulysses
 quaerit
 ex Eu-
 mæo cō-
 ditionē
 generis
 ejus.*

Τόφρα π' ἔμεν φίλον ἔσκε μετὰ κῆρσιν, κ' ἔριον
 Οὐκ ἔμεν αὐτὴ τρέψαι ἄμω Κηκλή, τειυπέτλω
 Θυγατὴρ Ἰφιδίμη, τὴν δ' ὀλοσπέτῳ τέκε παιδῶν.
 Τῇ ὁμοῦ ἔτρεφόμεν, ὁλίγον δὲ π' ἔσσοι ἔμω.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤδ' ὦν πειλοῦσθαι ἰκέμεθ' ἄμφω,
 Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμῳ δ' ἔδωκε, κ' ἔμεν ἔλονται.
 Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τι χιτῶνά τι εἴματ' ἑαίειν
 Καλὰ μὲν ἄμ' ἐφίεσσε, ποσὶν δ' ὑποδήματα δούσας,
 Ἀχρεὶ δὲ παρὰ φίλῳ δέ με κηρῶσι μάλλον.
 Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδύνομαι ἅλ' ἄμ' αὐτῷ
 Ἐρῶν αἰέεσσιν ἡμέτεροι θεοὶ ὧ ἐπιμίμνω.
 Τῶν ἔφαρ' ἔπειτα ἔπειτα, κ' αἰδοῖσιν ἔδωκε.
 Ἐκ δ' ἄρα διαποίνης ἔμ' ἐμίχον ἔστιν ἀκροῦσθαι
 Οὐτ' ἔπος, ἔπειτα ἔρῶν, ἐπεὶ κακὸν ἔμ' ἐπιστῆναι οἴκα,
 Ἀνδρὲς ὑπερφίαλοι, μέγα δ' ὁμοῦ χατίεσσιν
 Ἀντὶα διαποίνης φάλα, κ' ἔμεν πυθίῳ.
 Καὶ φασὶν πύμῳ τε ἔπειτα ἔπειτα π' ἐφίεσσε
 Ἀχρεὶ δ' οἴα τε θυμὸν αἰεὶ δμῶσιν ἰαίειν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὡς εἴρη πολύμητις Οδυσ.

Ὀπόποι, ὡς ἄρα τοῦτος ἰὼν Εὐμαιε συβῶπε,
 Πολλὸν ἀπὶ πλάγχθης οἷς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ κ' ἀτρεκέως κηρύττειν,
 Ἡεὶ διαπρέψατο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγχα,
 Ἡ ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ κ' πότνια μήτηρ.
 Ἡ σὶ γὰρ μεμνημένῳ παρ' οἴσιν ἡ ὡδὴ βασιλῆος
 Ἀνδρὲς δυσμῆες νηυσὶν λάβον, ἡ δ' ἔπειτα
 Τῶν δ' ἀνδρῶν ὡς εἴρη δώματ', ὁ δ' ἄξιον ὦντο ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὖτε ὡς εἴρη συβῶτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἔπειτα ἔπειτα δὴ τῶν μὲν ἀνείρεα ἠδὲ μετὰ κῆρσιν,

Σιγῇ νῦν ξυνίει κ' ἔπειτα, πῆνέ τι οἶνον
 Ἡμῶν. αἰδὲ δ' ἔπειτα ἀγίσφατοι ἔπειτα εὐδῶν,
 Ἐπὶ δ' ἔπειτα ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ἔπειτα π' οἱ χεῖρ
 Πρὸν ὡρὴ κατελίσχον αἰὲν κ' πολὺς ἔπειτα.
 Τῶν δ' ἄλλων ὅπια κηρῶν κ' θυμὸς ἀνείρεα.

Εὐδῶν ἐξελθὼν, ἄμ' δ' ἔπειτα φασὶν ἔπειτα.
 Δέπνῃσας, ἄμ' ἔπειτα ἀνακτορίσιν ἔπειτα.
 Νῦν δ' ὡς κλισίῃ πῖνοντι τε δαίνομεν τε,

Κήδεσιν ἀλλήλων περιπαύμεθα λευγαλέοισι.
Μινωιδῶν. μὲν γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρεπται ἀνὴρ
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλιν ἱππαλῆδῃ.
Τέτο δὲ τοι ἔριον ὃ μὲν αἰεΐρεται ἡδὲ μεταλλάς.

5 Νῆστος πρὸς Συρίην κικλήσκειται (εἶπον ἀνδρῆς)
Ὀρτυγῆς καὶ Ἰωβίτην, ὅθι τρεῖς καὶ ἡλίοιο.
Οὐπὶ πρὸς πηλῆης λίβῃ τόσσον. ἀλλ' ἀγὰρ ἡ μὲν,
Εὐβοῖος, εὐμηλός, οἶνο πηλῆης, πολὺ πυρός·
Πείνη δ' ἔπειτα δῆμον ἐσέρχεται, ὅθι πρὸς αἰῶνα

20 Νῆστος * ἐπὶ συγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροχῶσιν·
ἐπιτυ-
20 γερῇ Ἀλλ' ὅτι γηράσκουσι πόλιν καὶ Φύλ' ἀνδρῶπων,
Ἐλθὼν ἀργυρὸν τεξέσθαι. Ἀπόλλων Ἀρτίμιδι ξυῖ,
Οἷς ἀγαυοῖς βελέεσσι ἐπιχόμενός τε καὶ πεφνῆς,
Εἶσα δὴ πόλιν, δῖα δὲ σφισι πάντα δέδωκεται.

15 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κλήσιος Ὀρρυμίδης, ἐπιεικὴς ἀθανάτοισιν·
Εἶσα ἢ Φοῖνικες ναυτίκλυτοι ἡλυθοῖ ἀνδρῆς
Τρωέσσι, μυρῇ ἀγρῆτες ἀνδρῶν τε καὶ μελαίων.
Ἔσκε ἢ πατὴρ ἐμὸς γυνὴ Φοίνιος· οὐδ' οἶκα

20 Καλὴ τε μετὰ τῇ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδῆα.
Τῷ δ' ἄρα Φοῖνικες πολυπαῖπαλοι ἡπείρεσσι πύον·
Πλωκῆσι πρὸς πρῶτα μίση καὶ γίλη πρὸς τῇ
Εὐνῇ καὶ φιλότῃ τε πρὸς φένας ἡπείρεσσι πύον
Θηλυτέρῃσι γυναιξί; καὶ αἶψ' ἐνεργῆς ἔησιν

25 Εἰρῶναι δ' ἡπείτα πρὸς αἶψα καὶ πόλιν ἔλθοι.
Ἡ δὲ μετὰ αὐτῶν πατὴρ ἐπὶ φρεσὶν ὑπερφῆς δῶ.
Ἐκ ἡμῶν Σιδῶνος πολυκάλυτον εὐχόμενος εἶπαι·
Κεῖν δ' εἰμὲν Ἀρύσσαντος ἐγὼ ρυδὸν ἀφειδοῖο·
Ἀλλὰ μὲν ἀνὴρ παῖδων τέφροις ληίστορος ἀνδρῆς

30 Ἀχέσθην ἐρχομένην· πύρρασαν δὲ με δεῦρ' ἀναγρῆναι
Τῷ δ' ἀνδρὸς πρὸς δῶκεται· ὃ δ' ἄξιον ἄνδρα ἔδωκεν.
Τῷ δ' αὖτε πρὸς αἶψα ἀνὴρ ὅς ἐμίστατο λάρηρ,
Ἡρὰς κενὴν πάλιν αὖτις αἶμα ἡμῖν οἶκαδ' ἔποιε,
Ὀφρα ἴδῃς πατὴρ καὶ μητέρῃς ὑπερφῆς δῶ,

35 Αὐτὸς τ' ἡ γὰρ ἔσ' εἰσι, καὶ ἀφροὶ καλέοντα.

20. με-
τίειπε Τὸν δ' αὖτε * πρὸς αἶψα γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
τίειπε Εἶσα καὶ τῷ τ', αἶμα ἰσχυροῖσι καὶ καὶ τῷ

Doloribus ad invicem delectemur tristibus
 Recordantes : inter etenim dolores delectatur vir
 Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.
 Hoc autem tibi dico, quod me interrogas & inquiris.
 Insula quædam Syria vocatur (sicubi audis) 5
 Ortygia desuper, ubi mutationes Solis.
 Non ita quidem adèò magna. sed bona equidem,
 Fertilis boum, fertilis ovium, vini ferax & multi frumenti:
 Fames autem nunquam populū invenit, neque aliquis alius
 Morbus odiosus est miseris hominibus. 10
 Sed quando senescunt in civitate nationes hominum,
 Veniens argentei arcus Apollo Diana cum
 Suis illustribus sagittis aggrediens interficit.
 Illic duæ civitates, divisim autem ipsis omnia divisa sunt.
 His autem ambabus pater meus imperavit 15
 Ctesius Ormenides similis immortalibus.
 Illuc autem Phœnices navibus inclyti venerunt viri
 Ingeniosi, infinitas ducentes res ludicras nave nigra.
 Fuit autem patris mei mulier Phœnissa in domo
 Pulchrâque magnâque & splendidorum operum docta. 20
 Hanc autem Phœnices callidi deceperunt
 Lavantem : quidam primùm mixtus est concava in navi
 Lecto & amicitia, quæ mentes decipiunt
 Libidinosis mulieribus, & si benè operans sit.
 Interrogabat autem postea, quæ esset & unde veniret : 25
 Hæc autem valdè statim patris dixit altam domum,
 Ex quidem Sidone multi ægris gloriôr esse,
 Filia autem sum Arybantis ego abundè divitis.
 Sed me rapuerunt Taphij latrones viri
 Ex agro venientem, transtulerunt autem me huc deductam: 30
 Hujus viri ad domos, hic autem dignum precium dedit.
 Hanc autè rursus alloquutus est vir, qui mixtus erat clam,
 Certè nos iterum rursus simul nunc domum sequere,
 Ut videas patris & matris altam domum,
 Ipsosque certè enim adhuc sunt, & divites vocantur. 35
 Hunc autè rursus alloquuta est mulier, & respondit verbo,
 Sit & hoc, si mihi velitis nautæ

Juramento fidem dare : innocuam me abducere.

Sic dixit. hi autem omnes jurarunt sicut jussit.

At postquam juraveruntque perfeceruntque juramentum,

His rursus quædam dixit mulier, & respondit verbo,

3 Silentio nunc, ne quis me alloquatur verbis

Vestrorum sociorum obvians vel in via

Vel in fonte, ne quis ad domum seni

Veniens dicat : hic autem intelligens liget

Vinculo in difficili, vobis autem consultavit mortem.

10 Sed habete in mente verbū , festinate autem emptionē viati-

Sed quando jam navis plena victu fuerit, (corum.

Nuncius mihi postea velociter ad domos veniat,

Portabo enim & aurum quodcunque sub manus venerit.

Et aliud quidem onus ego volens dabo.

15 Filium enim viri sui in domibus nutrio

Astutum jam talem, simul currentem foras :

Hunc ducam in navi, hic vobis infinitum precium

Inveniet, quocunque transibitis ad diversi lingues homines.

Hæc quidem sic fata abivit ad domos pulchras.

20 Hi autem per annum totum apud nos manentes

In navi concava, facultates multas lucrabantur.

Sed quando jam concava navis gravata erat his redire,

Et tunc nuncium miserunt qui nunciaret mulieri.

Venit autem vir multa sciens mci ad domos patris,

25 Aureum monile habens, post autem electris impeditum erat.

Huoc quidem in domo famulæ & honesta mater

Manibus tractabant, & oculis videbant

Precium pollicitæ, hic autem huic innuit tacitè.

Certè hic innuens concavam in navem ivit,

30 Hæc autem in manu capiens domibus eduxit foras.

Invenit autem in vestibulo partim pocula, partim mensas.

Virorum convivarum, qui meum patrem gubernabant.

Hi quidem in concionem processerunt populique cœtum.

Hæc autem statim tria pocula abscondens in sinu

35 Exportavit, at ego sequebar stultitijs.

Occidit autem sol, obscuratæ suntque omnes viæ.

Nos autem in portum inclytum venimus celeriter cunctes,

Ubi

Ορκα πισυθῆναι, ἀπήμενά μ' οἶκαδ' ἀπάξειν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖτε πάντες ἀπώμουνον ὡς ἐκάλειεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμυσαν τε πλεῖσθυσαν τε τὸν ὄρκον,
 Τοῖς δ' αὖτε μετῆκε γυνή, καὶ ἀμείβετο μῦθον,

Σιγῇ νῦν· μή τις με προσκυδαίῃ ἐπίσσει·

5 25.

Υμῖν γὰρ ἐπείρω, συμπληθρῶν ἢ ἐν ἀγῇ.

Σιγῇ

Ἡ που ἐπὶ κελύφῃ μή τις ποτὶ δῶμα γέροισιν

Ελθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' οἶσά μιν κῆρυκα δῖος

Διὸς μὲν ἐν ἀργαλείῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσειτ' ὅλεθρον.

Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ἄντοι ὀδῶνιν.

10

Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλεῖν βίότῳ γένηται,

Ἀρξίλι μιν ἐπειτα θῶς ἐς δῶμαδ' ἐκίσθω.

Οἴσω γὰρ καὶ χερσὶν ὅπως καὶ ὑπὸ χεῖρσι κείνοις

Καὶ δὲ κεν ἄλλ' ἐπίσθαιθον ἔγῳ ἐγέλυστά γε δαίτω.

Παῖδά γὰρ ἀνδρὲς ἐν κείνῳ μετὰ γέροντι ἀπὸ πύλων,

15

Κερδαλέον δὲ τοῖον * ἀματρεχέοντα θύραζε,

25. ὁμο

Τὸν κεν ἄρ' αὖτε ἐπὶ νηὶ· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ἄντον

τερχέ-

Ἀλφειοῖ, ὅπῃ παρὰ νηὶ πρὸς ἀλφειὸν ἀνθρώπους.

ωντα.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπὸ νηὶ πρὸς δῶματε κελά.

Οἱ δ' ἐν αὐτὸν ἅπαντες παρ' ἡμῖν αὖθι μύροντες

20

Ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοντι πολὺν ἐμπολύνοντο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κελύφῃ νηὺς ἤχθητο τοῖσι νείας,

Καὶ τότε ἄρ' ἄρ' αὖτε ἤκασθαι, ὅς αὖτε ἔλθῃ γυναικί,

Ἡλυθ' ἀνὴρ πολυδίδας ἐμὸν πρὸς δῶματε πατρός,

Χρυσὸν ὄρκον ἔχων, μὲν δ' ἡλέκτροισιν * ἔρετο·

25 25.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μετὰ γέροντι δαίμονι καὶ πότνια μήτηρ

ἔρετο

Χεῖρας ἀμφαφόνοντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο·

Ὦντο * ὑπὸ χεῖρσιν αὖθι τῇ κατένευσεν σιωπῇ·

25. ὁμο

Ἡ τοὶ δ' ἄνθρωποι καὶ κελύφῃ ἐπὶ νηὶ βιόηκεν.

σήμε-

Ἡ δ' ἐμὲ χεῖρας ἐλθόντα δῶματι ἐξῆγα θύραζε.

30 κα.

Εὖρε δ' ἐν πρὸς δῶματι μὲν δὲ πᾶσι καὶ δὲ τῷ πατρί

Ἀνδρῶν δαυτομόων, οἱ μὲν πατέρ' ἀμφεπίνοντο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶρον πρὸς μέγαν, δὴ μὲν πρὸς τῷ φῶντι.

Ἡ δ' αἰψὰ τρεῖς ἄλλοι κατεκρύψασθαι ὑπὸ κελύφῃ

Ἐκφρεν. αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μέλῳ ἀσποφροσυνῶσι.

35

Δύσαστό τ' ἡέλιος, (κίοντό τε πᾶσιν ἀγῇ)

Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλαμνεν ὅκα κίοντες,

Ενθ' ἄρ' αὖ Φοινίκων λῶ ἀνδράν ὠκύαλος νῆς.

Οἱ μὲρ ἔπητ' ἀναδάντες ἐπὶ πηλεὶν ὕγρα κίλευτα,

Νῶ ἀναδασσάμενοι· ἐπὶ ᾧ Ζεὺς ἔρ' ἐργίασεν.

Ἐξήμερε μὲρ ὁμῶς πηλεόμην νύκτας τε καὶ ἡμέρ·

5 Αἰ' ὅτ' ἄρ' ἔδωμον ἡμέρ' ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρητίων,

Τῷ μὲρ ἔπητα γυναικὶ βαλ' Ἀρτεμις ἰοχίανθ'.

Αἰτλα δ' ἐνδύνησε πιστὸς ὥς εἰσαλίη κῆξ·

Καὶ τῷ μὲρ φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμεα γενέξ.

Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀνὰ χημῶ· ἦ περ.

10 Τὲς δ' Ἰθάκῃ ἐπὶ λασσι Φίρων ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ·

Εἰθὰ μὲ Λαέρτης πρῖατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν.

Οὕτω τῷ δέ τι γαῖαν ἔχων ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.

Τὸν δ' αὖ διογανὴς Οδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ,

Εὖμαι', ἡ μάλα δή μοι εὖ φρεσὶ θυμὸν ὄρωται.

15 Ταῦτα ἔειπε λέγων ὅσα δὴ πύχης ἄλλα θυμῷ.

Αἰ' ἦτοι (οἱ μὲρ πῶδ' καὶ κεκῶ ἰοθλόν ἔθηκε

Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκτο πομπὰ μογήσας

Ἠπίε, ὅς δὴ τοι παρέχ' ἐβρώσιν τε πόσιν τε

Εὐδυκίης. Ζῶς δ' ἀγασθὸν βίον. αὐτὰρ ἔργα

20 Πομπὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀλῶμεν· ἐν γὰρ ἰθάκῃ.

Ὡς οἱ μὲρ τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγρεύουσιν.

Καὶ δ' ὄρατε τῷ δ' ἔ πομπὸν ἐπὶ χροῖον, ἀλλὰ μίνυθ'.

Αἴψα γὰρ ἦν ἡλθεν εὐθρογος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῃ

Τηλεμάχου ἔπειρε λυόν ἱστία· καὶ δ' ἔλον ἱστῖν

25 Καρπαλίμως, τῷ δ' εἰς ὄρμον πρὸς ἑρπυσι εἰρήμις.

Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, καὶ ᾧ πρὸς μνήσιν ἔδησαν.

Ἐκ ᾧ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥήμειν ἡλαάσσης

Δείκοντες ἐντυώνοντο, κερῶντό τε αἶψα παοῖνον.

Αὐτὰρ ἰκέει πόσι καὶ ἐδητύ· ἐξ ἔργῳ ἴστο,

30 Τοῖσι ᾧ Τηλέμαχ'· πικρυμὲν ἦρχετο μύθων.

Ὑμεῖς μὲρ νῦν ἄστ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·

Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπιλεύσσωμαι ἠδὲ βοτῆρας.

Ἐπεί τοι δ' εἰς ἄστ' ἰδὼν ἐκὰς ἔργα κῆταιμι.

Ἡῶν δὲ καὶ ὕμνῳ ὀδύπορον πῶδ' ἀείμην.

35 Δαῖτ' ἀγασθὼν κρείων τε καὶ οἶκ' ἠδυπόποι.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἴπῃ Θεοκλύμεν· ἡοφδῆς,

Πῇ γὰρ ἐγὼ φίλος τέκνον ἴω, πῷ δώμαθ' ἱκώμαι

Ubi Phœnicum erat virorum velox in mari navis.

Hi quidem postea ubi ascendissent, navigabant humidas vias.

Nos navi imponentes, Jupiter autem ventum immisit,

Sex diebus quidem simul navigavimus nocteque & die.

Sed quando septimum diem Jupiter imposuit Saturnius, §

Hæc quidē postea mulierē interfecit Diana sagittis gaudens.

In sentinam autem insonuit cadens, sicut marina fulica.

Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri

Ejecerunt, at ego relictus sum dolens animo.

Hos autem Ithacæ admovit portans ventusque & aqua : 10

Ubi me Laërtes emit rebus suis.

Sic hanc terram ego vidi oculis.

Huic autem rursus nobilis Ulysses respondit verbo.

Ulysses
Eumæo
loquitur

Eumææ, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,

Hæc singula dicens quoscūque jam passus es dolores animo. 15

Sed certè tibi quidem apud & malum bonum posuit

Jupiter, quoniam viri domos pervenisti multa passus

Humani, qui jam tibi præbet cibumque potumque

Decenter. degis autem bonam vitam, at ego

Multas hominum per civitates errans huc perveni. 20

Sic hi quidem talia inter se vicissim dicebant :

Dormierunt autem non multum in tempus, sed paululum.

Statim enim aurora venit pulchræ sedis; hi autem in terra

Telemachi socij soluebant vela : deposuerunt autem malum. 25

Statim hanc in portum protraxerunt remis.

Extra autem anchoras jecerunt, funes autem ligaverunt,

Telemachus
25
Ithacam
redit.

Extra autem & ipsi iverunt in littus maris,

Cœnæque parabant, miscebantque fervidum vinum.

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

His autem Telemachus prudens inquit sermonibus. 30

Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,

At ego ad agrum ibo, & ad pastores.

Vespertinus autem conspiciatus mea opera discedam.

Manè autem vobis viaticum apponam.

Convivium bonum, carniūque & vini dulcis potus. 35

Hunc autem rursus alloquutus est Theoclymenus divinus.

Quò enim ego dilecte fili ibo? cujus domos perveniam

Virorum

Virorum qui asperam Ithacam dominantur ?

An rectâ tuam matrem, & tuam domum?

Hunc autem Telemachus prudens contrâ alloquutus est,
Aliter quidem te ego, & nostram domum jubeo

5 Ire: non enim tibi hospitiorum penuria: sed tibi ipsi
Pejus, quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
Videbit, non quidem enim frequenter procis in domo
Apparet, sed ab his in cœnaculo telam texit,
Sed tibi alium virum edico ad quem ibis

10 Eurymachum Polybi prudentis inclytum filium,
Quem nunc æqualiter Deo Ithacenses inspiciunt.
Etenim multum optimus vir promptus est maximè
Matrem meam ducere uxore, & Ulyssis honorem habere.
Sed hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.

15
Aquilæ
auguriū.

Sic igitur ei loquuto volavit dextra avis
Accipiter, Apollinis velox nuncius: in autem pedibus
Vellebat columbâ tenens, deorsum autē pennas fundebat ad
In medio navisque, & ipsius Telemachi. (terram.

20
Theocly-
menus
vates,

Hunc autem Theoclymentis socijs longè vocatis,
In ejus accepit manu, verbumque dixit, ac denominavit,
Telemache, non sine Deo venit dexter ales:
Cognovi enim ipsum è regione conspicatus alitem.
Vestro autem non est genere regalius aliud

25 In populo Ithacæ, sed vos potentes semper.

Hunc autē statim Telemachus prudens contrâ alloq. est,
Utinam enim hoc hospes verbum perficiendum sit.
Ideò citò agnosces amicitiamque multaque dona
A me, adeò ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.

30
Piræus
Theocly-
menum
hospita-
tus.

Dixit, & Peiræum alloquutus est fidum socium,
Peiræe Clytide, tu autem mihi præter alia maximè
Pares meorum sociorum, qui me Pylum insécuri sunt,
Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
Solicite complectere & honora, donec veniam.

35 Hūc autē rursus Peiræus læcea inclyt. cōtra alloquutus est,
Telemache, etiāsi tu multo tēpore hīc maneat, (nūria erit.
Hujus tamē curā gerā, nec rerū quę hospitib. debentur, ei pe-
Sic

Αἰδράων οἱ καρναλίω Ἰθάκῃ κτ' χοροτάττειν·

Ἡ ἴδυσ σῆς μητρὸς ἴω κὺ Ζοῖο δόμοιο·

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πιπνυμένο· ἀντίοι λῶδαι,

Ἀλλως μὲρ σ' αἶ ἔργω κὺ ἡμέτερόνδε καλοῖμεν

Ἐρχάδ'· ἔ γάρ τοι ξενίων ποτὴ ἀλλά σοι αὐτῷ

Χεῖρον, ἰκέι τοι ἔργον μὲρ ἀπίστομαι, ἔδδ' σι μήτηρ.

Οψεται· ἔ μὲρ γάρ π' ἡμεῖς μενηστῆρ' αἰοῖ οἶκον

Φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερβίων ἴσιν ἰφάνει.

Ἀλλὰ τοι ἄλλοι φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἔκηται,

Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Τὸν νῦν ἴσπερ Θεῶ Ἰθακῆσιν εἰσπράσσει.

Καὶ γ' πολλοὶ ἄεστες ἀνὴρ, μέγιστον τε μέγιστον

Μητὴρ ἐμὴν γαίμεν, κὺ Οδυσσῆ· γάρ γε ἔξων.

Ἀλλὰ τί γ' Ζεὺς οἶδεν Ολύμπῳ αἰθιέρα ναιῶν,

Εἰ καὶ σφιν παρὶ γάμοιο τελευτήσῃ κηκὸν ἡμῶρ.

Ὡς ἄρα οἱ αἰπὸν τι ἐπέπρωτο διέξιος ὄρεϊς,

Κίρκης, Απόλλων· τεχὺς ἄγχιλος· σὺ δ' ἵπιδεοι

Τίμει πύλῳ ἔχων, κτ' ἵπιδεοι χεῖν ἔραζε

Μεσσηγύς νῆος τι κὺ αὐτῇ Τηλεμάχῳ.

Τὸν δ' Οἰεκλὺ μὲρ· ἐπάρων δάπνιόσφι κελίσας,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χρεὶ, ἵπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

Τηλέμαχ', ἔ τοι αἶνυ Θεῶ ἔκτατο διέξιος ὄρεϊς.

Ἐργὸν γάρ μιν ἰστέντε ἰδῶν, οἰωνὸν ἰόντα.

Ἰμετίεον δ' ἔκ ἔσι γένεος βασιλεύεσσι ἄλλο

Ἐν δῆμα Ἰθάκῃς, ἀλλ' ὅμεις καρτεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πιπνυμένο· ἀντίοι λῶδαι,

Αἰ γ' τῷ ξένῳ ἵπος τετελεσμένοι εἴη.

Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῳ τε πολλῷ τε δῶρα

Ἐξ ἐμῷ, ὥς αἶ τις σε Ζωαντόμῳ μακαρίζοι.

Ἡ, κὺ Πείραιος προσιφάνει πῖσιν ἱπῶσιν,

Πείραις Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τί παρ' ἄλλα μέγιστον

Πείθῃ ἐμῶν ἱπάρων, οἱ μοι Πύλοι εἰς ἅμ' ἵποντο.

Καὶ νῦν μοι τὸν ξοῖνον ἄγων σὺ δώμασι Ζοῖσιν,

Εὐδουκίως φιλεῖν κὺ πτόμῳ, εἰσέκει ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίοι λῶδαι,

Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολλῷ χρόνῳ σὺν δῖδ' ἔμεινας·

Τόνδε δ' ἔγω κερμῶ, ξενίων δὲ οἱ ἔ ποτὴ ἔσται.

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκείλευσε δ' ἱταίρους
 Αὐτοὺς τ' ἀμβραίνειν, ἀνά τε περὺ μνήσια λῦσαι.
 Οἷδ' αἰψ' ἔσθαιεν, καὶ ἐπὶ κληῖσι κρήδισον.
 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ πρῶσιν ἐδήσατο κρατὰ πίδαλα,

5 Εἴλετο δ' ἄλκιμον Ἴγχεος ἀγκυμῶνον ὅξυ χαλκῷ,
 Νηὸς ἀπ' ἱεροφίν. τοὶ δ' ἐπερὺ μνήσι' ἔλυσαν.
 Οἱ μὲν ἀνάσσωτες πλεονέες πόλιν, αἷς ἐκείλευσιν
 Τηλέμαχος φίλος ἦδ' Οδυσσεύς· θεοίοιο.

Τοὶ δ' ὦκα παρὰ βιβάντε πόδες φέρον, ὅφρ' ἔκαστ' αὐλῶ.

χ. 10 Εἰπάσι οἱ ἦσαν ὅς κε μέγα μολοίη, ἧσι συβώτης
 ἱπίασιν Εὐθλόεσιν ἰὼν * εἰάσιν, ἀνάκτισιν ἦπια εἰδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

15 **Ε**Λθόντες εἰς τοὺς ἀγρούς Τηλεμάχου, πέμπεται Εὐμαιος
 εἰς τὴν πόλιν, ὁφείλων ἱπαρχεῖλαι τῷ διαπίτε τὴν πα-
 ρουσίαν. γίνεται δ' ἐν οἷς ἐξῆς Οδυσσεὺς πρὸς τὸν ἦδ' ἀνα-
 γλωγισμὸς καὶ βέλησιν Ἀθηνῶας, καὶ τῶν ἐπὶ τῷ ἐνδοχῶ Τηλε-
 μάχου τιταρῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφῇ.

Α Λ Λ Η.

20 Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγλωγίζει πατήρα ὄν.

ΤΩ δ' αὐτ' ἐν κλισίῃς Οδυσσεὺς καὶ θεῖοι ὑφορβέες
 Εντυώοντο ἄρσεν ἀμ' ἡοῖ, κειαρῶνα πῦρ,
 Εκπυψάει τε νομῆας ἀμ' ἀγρομῶσισι σύεσσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἀείσασιν κούρε ὑλακόμωρον,
 25 Οὐδ' ὑλαὸν παρσιόοντα, ῥέησι δ' ὀϊοῖ Οδυσσεὺς
 Σαίνοντες τε κούρε παρσιόοντα τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν.
 Αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἦπια πηρώοντα παρσιόοντα,
 Εὐμαῖ, ἧ μέγα πῖς τοι ἰλευσεται εἰς θάδ' ἱταίρους,
 Η, καὶ γνώριμ' ἄλλος, ἵππει κούρε ἔχ' ὑλάεσσιν.
 30 Ἀλλὰ παρσιόουσιν ποδῶν δ' ὑπὸ δουρὶ ἀκρόν.
 Οὐπω πᾶν ἔρητο ἦτορ, ὅτι οἱ φίλος ἦδ' ὄν

Sic loquutus in navem ivit. jussit autem socios
Ipsos ascendere, atque oram solvere.

Hi autem statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.

Telemachus autem sub pedibus ligavit pulchra calciamenta, Telemachus ad

Acceptit autem fortem lanceam claram acuto ære

Navis à tabulatis, hi autem oram solverunt.

Hi quidē impulsa nave navigabant in civitatem sicut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.

Hūc autē celeriter præeuntē pedes ferebant, vi iret in stabulū

Ubi ei erant suæ valdē multæ, quibus subulcus

Bonus nimirū vir dormiebat, de dominis benignē sentiens.

Telemachus ad
9
Eumæum
divertit.

10

ARGUMENTUM DECIMISEXTI

LIBRI ODYSSEÆ.

Profecto in agros Telemacho mittitur Eumæus in civitatem nunciaturus domini adventum. Præterea
Ulysses à filio agnoscitur de Minervæ voluntate : & qui in insidijs collocati erant *intercipiendo* Telemacho, in urbem revertuntur.

A L I U D.

II, autem igitur Telemachus agnoscit patrem suum. 20

Hi autem rursus in stabulis Ulysses & divinus subulcus
Parabāt jentaculū simul cū Aurora incēdentes ignē,
Emiserūntque pastores cum congregatis suis :

Telemachum autem circumblandiebantur canes latratores,

Neque latrabant advenientem, intellexit autē divus Ulysses 25

Adulantes canes, & circum sonus venit pedum,

Statim autem Eumæum verba velocia alloquutus est :

Eumæe, certē aliquis veniet huc socius,

Vel & cognitus alius, quoniam canes non latrant,

Sed circum blandiuntur, pedum autem strepitum sub audio. 30

Nondū omne dictum erat verbū, quando ejus dilectus filius

Stetit in vestibulis, stupefactus autem irruit subulcus.

Ex autem ejus manibus ceciderunt vasa, quibus laborabat

Miscens nigrum vinum : hic autem contra venit regem :

Eumens Osculatus est autem ipsi caputque, & ambo lumina pulchra

Telemachum

Manusque ambas, tenera autem ei excidit lacryma.

re-

ducem

excipit.

Sicut autem pater suum filium benevolus amplectitur

Venientem ex longinqua terra decimo anno, (est:

Solū unicū in senectute genitū, in quo dolores multos passus

Sic tunc Telemachum divinum divus subulcus

10 Totum osculatus est circumplexus, uti mortem effugisset,

Et lugens verba velocia alloquutus est,

Venisti Telemache dulce lumen, neque te ego

Videre dicebam postquam ivisti navi ad Pylum.

Sed agè nunc ingrediare dilecte fili ut te animo

15 Delecter, inspiciens nuper aliunde intra venientem

Non enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores,

Sed in urbe manes : sic enim tibi placuit animo

Virorum procorum providere perniciosam multitudinem.

Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōtrā alloquutus est,

20 Erit sic amice : tui enim causa huc veni,

Ut te videam oculis, & verbum audiam.

Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam

Virorum alius duxit uxorem : Ulyssis certè quidem cubile

Penuria incubantium malis araneis jacet obstitum.

25 Hunc autē rursus alloquutus est subulcus princeps virorū,

Et valde illa manet patienti animo

Tuis in domibus, ærumnosæ autem eam semper

Corrumpunt noctesque & dies lacrymantem.

Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam.

30 At hic introivit, & transivit lapideum limen.

Huic autem sedem adeunti pater celsit locum Ulysses :

Telemachus autem ex altera parte retinuit clamavitque,

Sede hospes, nos autem & alibi inveniemus sedem

Stabulo in nostro, adest autem vir qui deponet.

35 Sic dixit: hic autem rursus jens sedit, huic autem subulcus

Fudit sub viridia virgulta, & pellem desuper,

Illic sedit postea Ulyssis dilectus filius,

His

Ἔσθ' ἐνὶ πτολίεθρον, παφῶν δ' ἀνόρουσι συβώτης·
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πίσι πᾶσι, τίς ἐποιεῖτο
 Κερναῖς αἴθροπα οἶνον· ὃ δ' * αἰπὶ * ἤλυθ' αἰακτὴς·
 Κύσσε δὲ μιν κεφαλῶν τε καὶ ἄμφω φάει καλῶ,
 Χείρας τ' ἀμφοτέρω, γυαλὸν δὲ οἱ ἔκτισε δάκρυ.
 Ὡς ἢ πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφροσύνῃ ἀγαπάζῃ
 Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίνης γαίης δικῆ τῷ σῶϊα τῷ,
 Μοῦσῳ τὴλύγατον, τῷ ἐπ' ἀλγῆα πολλὰ * μερήσῃ
 Ὡς τί τι Τηλέμαχον θεοδίδα δι' ὑφορβός

28. αἰ-
πὸν

5

Πάντα κύσιν παρὰ φύς ὡς εἰς θανάτῳ φυγόντα.
 Καὶ ῥ' ὀλοφύρομεν * ἔπια πλεόνετα παρρηΐδα,

Ἦλθες Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, εἰ σὶ τ' ἔργα
 Οψιὰς ἐφάμην ἐπεὶ ὄχλο νηὶ Πύλονδε·
 Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσέλθε φίλοι τέκος, ὅφρα σὶ θυμῷ

Τέρψομαι εἰσσεύων ἱόν ἄλλοθεν ἱόντι.

Οὐ μὲρ γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπύρχαι ἐδὲ νομῆας,

Ἀλλ' ἐπιδημιόους· ὥς γδ' νῦν τοι εὐπρόθυμῷ,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων παρσσεῖν αἰδέσθην ὁμίλον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε,

Ἐπεὶ τίς ἔπος ἄτ' αἰσθάνῃ δ' ἔναι ἐνθάδ' ἱκάνων,

Ὅφρα σὶ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃ, καὶ μῦθον ἀκούσῃ,

Εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροισι μήτηρ μὲν ἦ καὶ περ ἦδη

Ἀνδρῶν αἰὶ * ἔγημεν· Ὀδυσῆ * δὲ που εὐνή,

Χήτει δεινναίῳ καὶ κ' ἀρχαῖα κοῖται ἔχουσα.

Τὸν δ' αὖτε παρσσεῖται συβώτης ὄρχαμεν ἀνδρῶν,

Καὶ λίην κείνη γὰρ μὲν τετληότι θυμῷ,

Τοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυροὶ δὲ οἱ αἰεὶ

Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχέουσαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χαλκίον ἔγχος.

Αὐτὰρ ὃ γ' εἶπε ἱόν, καὶ ὑπὲρ βῆ λαῖνον ἐδόν.

Τῷ δ' ἔδρης ἱππὶόντι πατὴρ ὑπὲρ βῆ Ὀδυσ·

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἱρήτευε, φωνήσεν τε,

Ἦσ' ὁ ξαν· ἡμῶς ἢ καὶ ἄλλοι δὴ ὁρμη ἱδρῶς

Σταθμῷ σὺν ἡμετέροισι παρὰ δ' αἰθήρ ὅς κ' ἐπὶ ἦσεν.

Ὡς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἰὼν κατ' αἶρ' ἔειπε, τῷ ἢ συβώτης

Χεῖν ὑποχλωρὸς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπέστην,

Εἷη κατὰ ζεῦ· ἔπειτα Ὀδυσῆ * φίλος ἦος.

15

20

25

30

35

28. σι' αὐ Τοῖσιν * ἥ κρείων πίνακας παρέβηκε συνῶτης
 Οπ' αἰλῶν, ἅρα τῇ αἰσθητῇ ὑπέρκειπον ἔδοντες·
 Σίττον δ' ἰοσυμνῶς παρηνύουσιν ἐν κηρείοισιν,
 Ἐν δ' ἄρ' αἰσσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.
- 5 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξιν Οδυσσεὺς θείοιο·
 Οἱ δ' ἐπ' οἰείαδ' ἐτοίμασθε παρθέμια χεῖρας ἰαλῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἰθαυτός ἐξ ἔργου ἔπει,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος ὥρσθη φάσκει δῖον ὑφορβόν,
 Ἀτῆα, πόρην τοι ξείνῳ· ὃ δ' ἵκετο· πῶς δὲ ἐν αὐτῇ
28. 10 Ηγάρ γε εἰς Ἰθάκην, πῖνις ἑμμέδρα * εὐχάτιοντο;
 ἰοχετό· Οὐ μὲρ γάρ τι ἐπιζῶν διομαι σὺ γὰρ ἰκίῃ.
 αὐται, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ὥρσθη Εὐμαῖς συνῶται,
 Τοι γὰρ ἰσώ τοι τέκνον ἀληθῆα πάντα· ἀγροῖσιν.
 Ἐκ μὲν Κρητίων γένε· εὐχεται εὐφράων·
- 15 Φησὶ γὰρ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστα δινηθῶναι
 Πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τὰ με δαίμων.
 Νῦν δ' αὖ Θέσπερ' ἀνδρῶν ἐν κτήσιν ἀποδράς
 Ἠλυθ' ἱμὸν ὥς τε σταθμῶν, ἰσώ δὲ σοὶ ἔγχευε λίχον·
28. 15-16 Ερξον ὅπως * ἐθέλεις ἰκέτης δὲ τοι εὐχεται εἶναι
 16 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος ἐπὶ πνυμνῶν ἀντίον ἰώδης,
 Εὐμαί', ἥ μάλα τὰτο ἔπος θυμολαγνῆς ἔειπες,
 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
 Αὐτὸς μὲρ νέος εἰμὶ, καὶ ἔγωγε χερσὶ πίπτοισιν
 Ἀνδρ' ἀπαμειβόμενος, ὅτι τις ὥρσθη χαλεπήνῃ·
- 25 Μητρὶ δ' ἐμῇ δῖχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρεῖ ζει,
 Ἡ αὐτὴ παρ' ἐμῷ τε μέρῃ, καὶ δῶκε καμίζῃ,
 Εὐνίω τ' αἰδομένη πόσις καὶ δῆμιοιό τε φῆμιν,
 Ἡ ἤδη ἄμ' ἐπηται Ἀχαιῶν ὅστις ἄεστες
 Μινᾶται ἐνὶ μεγάροισιν αἰεὶ καὶ πολέεσσι πόρῃσι.
- 30 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξείνον, ἐπεὶ τίον ἵκετο δῶμα,
 Ἔσθω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά·
 Δάσω γὰρ ξίφος ἄμφω καὶ ποσσὶ πόδιλα.
 Πίμπω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ κόμισσθαι ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας
- 35 Εἴματα δ' ἐσθῆδ' ἐγὼ πίμπω καὶ σίτον ἄπαινται,
 Ἐδμέραι, ὥς αἰ μὴ σε κρατερὴ ψυχὴ καὶ ἰππίεργος.
 Κεῖσε δ' αἰ ἔμιν ἴστω μετ' ἡμετέρους ἵστω

His autem rursus carniura lances apposuit subulcus
 Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes:
 Panem autem festinanter cumulavit in canistris,
 In poculo autem miscebat dulce vinum.

Ipse autem contra sedit Ulyssē divinum.

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt :

Jam tunc Telemachus allocutus est divinum subulcum,

Dic sodes, unde hospes hic venit? quomodo autē ipsū nautæ
 Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?

Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.

Hunc autem respondens allocutus est Eumæus subulcus.

Certè ego tibi fili vera omnia dicam.

Ex Creta quidem genere gloriatur lata.

Dicit autem multas in hominum civitates divertisse

Errans : sic enim ei destinavit hæc deus.

Nunc autem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus

Venit meum ad stabulum, ego autem tibi præbebo.

Fac quomodo vis, supplex autem tibi dicit esse,

Hunc autem rursus Telemachus prudens allocutus est,

Eumæe certè hoc verbum triste dixisti:

Quomodo enim jam hunc advenam ego suscipiam domi?

Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus sum

Virum expellere, quando prior sævit.

Matri autem meæ bifariam animus in mentibus cogitat,

An illic apud me maneat & domum curet,

Lectum venerans mariti populique famam:

An jam simul sequatur Achivorum quicunque optimus

Spondet in domibus vir & plurima det:

Sed certè hunc hospitem, quoniam tuam venit domum

Induam ipsum chlænámque vestémque indumenta pulchra.

Dabo autem ensē utrinque acutū & pedibus calciamenta,

Mittam autem quò ipsum cor animúsque jubet.

Si autem vis tu excipe in stabulis eum detinendo:

Vestēs autem huc ego mittam, & panem omnem

Ut comedat, ne tibi sit tædio & socijs.

Illuc autem non ipsum ego ad procos sinam

5

10

15

20

Telemachus de
 hospite
 quaerit
 & patrē
 non ag-
 noscit.

25

30

35

Ire, valde enim injustam injuriam habent,

Ne ipsum conviciantur, mihi autem dolor esset gravis :

Facere autem difficile quid eum qui inter plures existat,

¶ Etiam si vir sit robustus, quoniam multò potentiores sunt.

*Vlyſſes
Telemachus lo-
quitur.*

Hunc autē rursus alloq. est multū tolerans divus Ulyſſes,

O amice, quoniam mihi & respondere fas est,

Certè valdè mei laceratum est audientis dilectum cor.

Qualia dicitis procos injusta excogitaſſe

In domibus inviso te, talis qui sis:

¶ 10 Dic mihi an voluntarius consumeris, an te populi

Oderunt per populum sequentes Dei vocem ?

An consanguineos accusas, quibus vir

Pugnantibus confidit & si magna contentio movetur,

Utrinam enim ego sic juvenis eſſem. hoc in animo,

¶ 15 Vel filius ex Ulyſſe strenuo, vel & ipſe

Veniret errans (adhuc enim & ſpei fatum)

Protinus omninò meum caput incideret alienus vir,

Si non ego illis detrimentum omnibus eſſem

Proſectus in domum Laërtiadæ Ulyſſis.

¶ 20 Si autem rursus me multitudo superaret ſolum existentem,

Vellem potiùs in meis interfectus domibus

Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre.

Hospites indignis modis tractantes, famulâſque mulieres

Violantes fœdè in domibus pulchris,

¶ 25 Et vinum exhaustum, & cibum comedentes

Temerè ita indefinenter inutili in opere.

(tus eſt,

*Telemachus Vlyſſi ho-
ſpiti ig-
noro lo-
quitur.*

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà alloquu-

Tibi enim ego hoſpes valdè verè dicam,

Neque mihi omnis populus iratus moleſtus eſt,

Neque conſanguineos accuſo, quibus vir

¶ 30 Pugnantibus confidit & si magna lis moveatur.

Sic enim noſtrâ progeniè ſolam quaſi ſingularè fecit Jupiter

Solum Laërtem Arciſus filium genuit.

Solum autem rursus Ulyſſem pater genuit : at Ulyſſes

¶ 35 Solum me domibus generans liquit, neque adjutus eſt,

His nunc inimici valdè infiniti ſunt in domo,

Quotquot enim in inſulis dominantur optimi,

Dulichio.

Ἐρχαδ'· λίλυ γδ' ἀπαύδαλον ὕδ' ἔχουσι,
Μη μιν κερτο μίωσιν, ἐμοὶ δ' ἄλγε' ἴωσιν αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλίοι τι μὲν πλεόνεσσιν ἰόντα
Ἀνδρα καὶ ἰφθίμῳ· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰσι.

Τόν δ' αὖτε παρσένεπι πολύτλας δι' Ὀδυσ.
ὦ φίλ', ἐπεὶ θύω μοι καὶ ἀμείψασθ' ἔμελλε ἔπν,
Ἡ μάλα μεῦ κατεδάπιστ' ἀκρόνους φίλοι ἦτορ,
Οἷα φατὶ μνηστῆρας ἀπαύδαλα μηχανάσασθ'
Ἐν μεγάροισι αἴκητι σέθεν τοιούτω ἰόντ'.

Εἰπὶ μοι ἢ ἐκὼν ὑπεδάμνασται, ἢ σὶ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' αἰνὰ δῆμον, ἐπισσώμενοι Θεῷ ὁμφῇ,
Ἡπ' κραιπνότητι ἐπιμήμομαι· οἷσιν περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μίγα ἰεῖρος ὄρηται.
Αἷ γδ' ἐγὼν ἔτ' ἐνὶ εἴλω τι δ' αἰὶ θυμῷ,

Ἡ πάϊς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύνεσθαι, ἢ καὶ αὐτὸς
Ἐλθοι ἀλητεύων (ἐπ' γδ' καὶ ἐλπίδες αἶσα)
Λυπὴν ἔπειτ' ἀπ' ἐμῷ κρήνη τάμοι ἀλλότ' ἐλθ' ὡς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κερὸν πάντεσσι γανοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μεγάρον Λαερτιάδην Ὀδυσῆ'.

Εἰ δ' αὖ με πολλοὶ δαίμονες αἰάτο μοῦνον ἰόντα,
Βυλαίμεν καὶ ἐν ἐμοῖσι κατεκάρμεν μεγάροισι
Τιβνάμεν, ἢ τίδ' ἔγ' αἰὲν ἀφ' ἑκείνου ὄρασθ' αἶψ'
ἔστιν τι συμφιλιζόμενος, δμῶας τε γυναικάς
Ρυσσέζοντας ἀφελίως καὶ δώματα καλά·

Καὶ οἷον Διὶ φουστόμενοι, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μαΐψ' αὐτῶς ἀτίλαιν, ἀνένυσσιν ἐπὶ ἔργῳ.

Τόν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἑσθλῶν,
Τοὶ γδ' ἐγὼ τοι ξείνι μάλ' ἀτρικίως ἀγορεύσω,
Οὐτέ τι μοι πάς δῆμος ἀπ' ἐχθρόμεν χαλεπαίνει,
Οὔτε κραιπνότητι ἐπιμήμομαι, οἷσιν περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μίγα ἰεῖρος ὄρηται.
Ὡδὲ γδ' ἐμετέρῳ γένει μοῦνος Κροθίων·

Μουῶν Λαέρτιν Ἀρκείσι· ἦ δ' ἐπικτι,
Μουῶν δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ πέπει· αὐτὰρ Ὀδυσ.

Μουῶν ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπει, ἔδ' ἀπίνητο.
Τῶν νῦν δυσμῆδες μάλα μνηστοὶ εἰσὶ ἐν οἴκῳ.

Ὅσοι γδ' ἐθέουσιν ἐπικρατέουσιν ἄλλοι,

- Δαλίζῃ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 Ἡ δ' ὅσοι κεραυνῷ Ἰφίκλῳ κατακρησθέντες.
 Τόσσοι μητὴρ ἐμὴν μινῶνται, τρύχουσι ἧ οἶκῳ.
 Ἡ δ' ἔτ' ἀρτίζεται συμεθ' ἡ γάμον, ἔπε τιλιτυλῶ
 5 Ποιῶσαι δυνάταιο. τοὶ ἧ φθινύθουσιν ἔδδντες
 Οἶκῳ ἐμῷ· τίχα δὴ με Διφραίσαςσι καὶ αὐτόν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ζῶντα θεῶν ἐν γυνάσσι κείναι.
 Ἀτὰρ, σὺ δ' ἔρχο θάσσον, ἰχθυόει Πύλοιοπέη
 Εἰφ' ὅπ οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐν Πύλῳ εἰλήλῃται.
 10 Αὐτὰρ ἐγὼ αὐτῷ μύθῳ, σὺ ἧ δειῦρ ἐνείαδ',
 Οἷα ἀπαγείλας, τῶν δ' ἄλλων μὴ τις Λαχαιῶν
 Πειυθίῳ. πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κατὰ μηχανόωνται.
 Τοῖς δ' ἀπαμειβόμεν' ὡς σέ φης Εὐμαιε συδῶτα,
 Γεγνώσκω, φρονέω· τί γὰρ δὴ τοῖοντι κλειύεις.
 15 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως κατέλῃξον,
 Εἰ καὶ Λαίρτη αὐτῶν ὅδον ἄγγελος ἔλθῃ.
 Δυσμέρῃ ὅς τείνεις μὲν Οδυσσῆ' ἄλγυν
 Ἔργα τ' ἐποπτεύσκει, καὶ δμῶν δ' ἐπὶ οἴκῳ
 Πῖνε καὶ ἡδ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κινέηται.
 20 Αὐτὰρ ἰὼν ἐξ ἧ σὺ γὰρ ἤχοι καὶ Πύλονδε,
 Οὐπω μιν φασὶν Φαίηδ' καὶ Πύλονδε αὐτῶς,
 Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στυαχῆ τε γῆρα
 Ἡσται ὀδυρομένη, φθινύθει δ' ἀμείψοφιν χροῖς.
 Τοῖς δ' αὖ Τηλέμαχ' ἔπειτα μὲν ἄντιον ἰώδαι,
 25 Ἀλκιον, ἀλλ' ἐμπερ μιν ἰάσαιτο, ἀχνυμένοισιν.
 Εἰ γάρ πως εἴη αὐτὰρ ἔσται πάντα βροτοῖσι,
 Πρῶτον καὶ τῶ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἀγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀρχῆς
 Πλάξαια μετ' ἐκείνοισιν. αὐτὰρ ὡς εἰρηστήσας
 30 Ἀμφίπολον παμείλω ὀτρυνέοντα ὅτι τίχεται
 Κρύσδ' ἄνδ' αὖ καὶ ἀπαγείλας γέροντι.
 Ἡ δ' αὖ, καὶ ἄρσεν συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χροσὶ πύλλῳ.
 Διπρόμορ' δ' ἔπειτα ποσσὶ πόλιν δ' ἴεν. ἔδ' ἄρ' Ἀθῶν
 Λήγειν δ' ἀπὸ σπυρμῶντι Εὐμαχὸς ὑφοδός.
 35 Ἀλλ' ἦγε χερσὶν ἔλθῃ, δῖμας δ' ἦκετο γυναικὶ
 Καλῇ τε μεγαλήτῃ, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἰδέη.
 Στῆ ἧ κατ' ἀντήθουσι κλισίῃς Οδυσσῆϊ φασῖναι.

Dulichioque Samóque & nemorosa Zacyntho,
 Vel quicunque per asperam Ithacam dominantur,
 Tot matrem meam petunt, consumunt autem domum.
 Hæc autem neque negat odiosas nuptias neque finem
 Facere potest : hi autem corrumpunt comedentes
 Domum meam, citò autem me destruent & ipsum.
 Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
 Amabo, tu autem vade citò, prudenti Penelopæ
 Dic ei quòd salvus sum, & ex Pylo veni:
 At ego hic manebo, tu autem illuc redi
 Soli nuncians, horum autem aliorum nullus Achivorum
 Audiat, multi enim mihi mala cogitant.

5
 Telemachus Eu-
 machum
 mittit ad
 matrem &
 Laërtem

10

Huic autem respondens alloquutus es Eumææ subulce,
 Cognosco, sapio, hæc jam intelligenti jubes.
 Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
 Si & Laërte ea ipsa via nuncius veniam
 Infelici: qui hucusque quidem Ulyssem valdè dolens
 Operaque spectabat, cum famulis autem in domo
 Bibebat & comedebat, quādo animus in pectoribus jubebat :
 At nunc ex quo tu ivisti navi ad Pylum,
 Nondum ipsum dicunt comedere & bibere sic,
 Neque in opera inspicere, sed suspirioque luctuque
 Sedet lamentans, corrumpit autem circum ossa corpus.

15

20

Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōtrā alloquutus est,
 Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus dolentes licet. 25
 Si enim utique suo arbitrio percipi possent omnia ab homi-
 Prius patris caperemus reditus diem, (nibus
 Sed tu nunciaturus retrò vade, neque ad agros
 Erra ad illum, at ad matrem dic,
 Ut famula custos festinet quàm citissimè 30
 Clām : illa enim nunciabit seni. (menta.
 Dixit certè & movit subulcum : hic accepit manibus calcia-
 Ligatis autem sub pedibus ad civitatē ivit, neque Minervam
 Latuit à stabulo jens Eumæus subulcus.
 Sed hæc propè venit, corpore autem assimulata est mulieri 35
 Pulchræque magnæque & splendida opera scienti.
 Stetit autem è regione ostij stabuli Vlyssi apparens,

Neque

Neque Telemachus vidit obuius, neque intellexit,
 (Non enim omnibus Dei apparent manifesti,)
 Sed Ulyssesque canesque viderunt, & non latrarunt.
 Blando gannitu autem ex altera parte per stabulū fugiebant.
 5 Hæc autē supercilijs annuit: intellexit autē divinus Vlysses:
 Exiuit autem domo extra magnum murum stabuli.
 Stetit autem ante ipsam: hunc autem alloquuta est Minerva.

Minerva
 a Vlysses
 monet,

Generose Laertiade astute Vlysses,
 Jam nunc tuo filio verbum dic, neque occulta,
 10 Ut procis morte & nece composita

ut filio se
 prodatur.

Eatis ad civitatem inclytam, neque ego ipsa
 Diu procul à vobis ero prompta pugnare.

Dixit, & aurea virga impressit Minerva.

Vestem quidem ei prius bene lavatam & interulam

15

Vlyssis
 habitus
 immita-
 tus.

Posuit circum pectora, corpus autem auxit & pubertatem.
 Retrò autem nigro colore evasit, genæ autem extensæ sunt:
 Nigri autem facti sunt capilli circum barbam.
 Hoc quidem sic facto, retrò ivit, at Vlysses
 Iuit in stabulum, stupuit autem ipsum dilectus filius.

20 Timens autem ex altera parte jecit oculos ne Deus esset,
 Et ipso compellato verba velocia allocutus est,

Alius mihi hospes apparebas nuper quàm coràm,
 Alia autem vestimenta habes, & corpore neque item similis.
 Certè aliquis deorum es, qui cælum latum habitant.

25 Sed placatus sis, ut tibi grata demus sacra,
 Et aurea dona facta, parce autem nobis.

Vlysses
 filio se
 prodit.

Huic autem respondit postea pertolerans divinus Vlysses,
 Non aliquis Deus sum, cur me diis assimilas
 Sed pater tuus sum, cujus gratia tu suspirans

30 Pateris dolores multos violentijs susceptis virorum.

Sic loquutus, filium osculatus est, per autem genas
 Lacrymabat in humā, antè autē tenebat indefinenter semper
 Telemachus autē (nondū n. persuasus fuerat suū patrem esse)
 Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est,

35 Non tu Ulysses es pater meus, sed me Deus
 Decipit, ut item magis lugens suspirem.

Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitat

Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἰδὼν ἀντίον, ἔδ' εὐόησεν
(Οὐ γάρ πω πάντας Θεοὶ φαίνονται ἐσθλὰς)
Ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κωῖες τε ἰδὼν καὶ ῥ' ἐχρύλαιοντο,
Κυζηθμῷ δ' ἐτέρωσι λῆξ' παρθενίῳ φέβηται.

Ἡ δ' ἄρ' ἐκ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε γ' δῖος Ὀδυσ.
Ἐκ δ' ἤλθεν μετὰ ῥαγίο παρὲκ μίτρα * τεχνίον αὐλῆς.
Στῆ γ' ἄρα· αὐτῆς· τοῖ γ' ἐρυσσέειπεν Ἀθλιώη,

5
25
30

Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἡδὴ νῦν σὲ παῖδι ἔπειθε φάτο, μέδ' ἐπίκουρε,

Ὡς ἂν μετῴρῃσι γένεσσι καὶ κῆρ' ἀρεθόντι
Ἐρχομένῳ παρὲν ἄστυ ἀεικλυτόν· ἔδ' ἰγὼ αὐτῇ
Δηρὸν δ' αὖτε σφῶϊν ἴσμεναι μεμαῖα μάλιστα.

10

Ἡ, καὶ χρυσήν ῥά ῥ' ἐπιμήσασατ' Ἀθλιώη.
Φάρος μὲν οἱ πρῶτον ἰὼ πηλιώεις ἠδὲ χιτῶνας
Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφειλε καὶ ἥδω.
Ἀψ' ἡ μελαγχροῖς γένετο, γυναικὶ γ' αἰνέσασθαι.
Κυανέα δ' ἐγένοντο ἰσχυροὶ αἰμφὶ γένον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξατο, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσ.
Ἥϊν ἐς κλιτίῳ, γάμβησσι δὲ μιν φίλος ἦος.

15

Ταρβήσας δ' ἐτέρωσι βάλ' ὄμματά, μὴ Θεὸς εἴη,
Καὶ μιν φωνήσας ἔπειθε πεισύνωντα παρσηύδα,

20

Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάνης ἴον ἢ παρσηύειν,
Ἀλλὰ γ' εἴματα ἔχεις, καὶ τοὶ χροῖς ἔκ' ἐδ' ὀμγῶ.
Ἡ μάλιστα τίς θεός ἱσσι τοῖς ἔργον ἐν γυνὴ ἔχουσιν.

Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοὶ κεχαρισμένον δῶσθαι ἴσῃ,
Ἡδὲ χρύσεια δῶρα τιτυμένον. Φοῖβε δ' ἡμίον.

25

Τοῖ δ' ἡμεῖσ' ἐπειθε πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

Οὕτως τοὶ Θεὸς εἴμι· τί μ' ἀπαντάουσιν ἱσχυροί;
Ἀλλὰ πατὴρ τίς εἴμι, τῷ εἴνεκα σὺ στεναχίζων
Πάρος ἄλγος πολλὰ, βίας ὑποδύμενος ἀνδρῶν,

30

Ὡς ἄρα φωνήσας ἦν κῦσε, καὶ γ' ἐπαρῶν
Δάκρυον ἦκε χαμῶδες· πάρος δ' ἐχρύλαιεν αἰεὶ.
Τηλέμαχος δ' (ὃ γάρ πω ἐκείνῳ δὲ πατὴρ εἶναι)
Ἐξάψας μιν ἱσσι ἀμειβόμενος παρσηύειν,

Οὐ σὺν' Ὀδυσσεύς ἱσσι πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με Δαίμων
Θέλει, ὅφρ' ἐπὶ μετὰ ὀδύμενος στεναχίζω.

35

Οὐ γάρ πω αἱ θνητοὶ αἴτις τίςδε μηχανήσεται

Ω αὐτῷ γένεα, ἔπει μὲν θεὸς αὐτὸς ἐπιλήων,
 Ρηϊδίως ἐθέλων θίγει νίον ἠδὲ μέροντα.
 Ἡ γάρ τοι νίον ἦδ' αὖ μέρον κ' ἀφείκα ἔοσθε,
 Νῦν δ' ὅθι θεοῖσιν ἵοικας οἱ ἔρπον' ἐν ῥωῇ ἔχουσι.

- 5 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.
 Τηλέμαχ', ἔσσι τοῖσι φίλον πατέρ' ἐνδον ἰόντα
 Οὐτ' ἐπιπαυμάζειν φειάσσοις ἔτ' ἀγείααθ'.

20. γάρ
 π Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσ.
 Αἶψ' ὅθ' ἐγὼ τιοῖσδε, πατρὶν κληθ' πολλὰτ' ἀναιτλάς,

- 10 Ἠλύθον εἰσθῆν' ἐνταῖς πατρίδ' αὖ γαῖαν.
 Αὐτίκα τοι τόδ' ἐρξον Ἀθηναίης ἀγγελίης,
 Ἡ τέ μοι τοῖον ἔηκεν ὅπως ἐθέλῃ (δωάτω γδ)
 Ἄλλοτε μὲρ πτωχῶν ἐσαλίῃσι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἀνδρῶν ἰὼν κ' καλὰ φέρει χροῖ' ἔμμεν.

- 15 Ρηϊδίον δ' ὅθι θεοῖσι τοῖς ἔρπον' ἐν ῥωῇ ἔχουσιν,
 Ἡ μὲρ κυδοῖναι θηπτόν βροτὸν ἠδὲ κακῶσται.
 Ως ἄρα φωνήσας, κατ' αἶψ' ἔειπε Τηλέμαχος δ'
 Ἀμφιχυθείς πατέρ' ἰοδλὸν ἐδύριτο δάκρυα λείων,
 Ἀμφοτέρωσι δ' ἔθισιν ὑφ' ἑμμερὸς ἔρτο γόοιο.

- 20 Κλαῖον δ' ἰλιγέως, ἀδινάπτρον ἢ τ' οἴοιοι
 Φλώγῃ ἢ αἰγροπιοῖ γαμψάνυχας, οἷσί τε τέκνα
 Ἀχρόται ἐκείλοιντο πύργος πίπτεν αἶ γένεα.
 Ως ἄρα τοῖ γ' ἐλευθὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 Καὶ νῦν ἐδύεργ' ἄρ' οἱσιν ἔδν φα' ἡλιόιο,

- 25 Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσφάνειν οἷ πατέρ' αἶψα.

Ποίη γδ' ἰὼν διῦργ' ἅπτερ φίλε νήϊσι ναῦται
 20. ἰὼν
 πίνοντες Ἡ γὰρ τοις ἰθακῆν; πῖν' ἑμμερῶν ἐν γαστέροις;
 πίνοντες Οὐ μὲν γάρ τοι σιπιζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκίεσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

- 30 Τοι γδ' ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθείην κηρυάξω,
 Φαίηκίς μ' ἀγαθὸν ναυσίκελτοιο, οἷ τε κ' ἄλλους
 Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅς τις σφίσι εἰσέφικηται.
 Καί μ' ἐῴδοντ' ἐν νήϊ γοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 Κάσπεσσιν οἷς ἰθακῆν, ἔπειθ' ἐν μὲν ἀγλαὰ δῶρα.

- 35 Καλὰ γ' ἐγὼ, χρυσὸν τε ἄλλ' ἐν, ἰοδλὸν δ' ὑφ' ὀφρύσιν.
 Καὶ πᾶσι μὲν ἐν στήθεσσι θεῶν ἰότητι κίονται.
 Νῦν δ' αὖ διῦρ' ἰθακῆν ἐπιθημισιόησιν Ἀθλήεις,

Suo ipsius animo, quando non Deus ipse adveniens
Facile volens statuat juvenem & senem.

Certe enim nuper eras senex, & indecenter indutus eras,
Nunc autem Dijs similis es, qui cœlum latum habitant.

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses, &
Telemache, non te decet dilectum patrem intus cum sit
Neque demirari valde, neque stupere.

Ulysses
filio.

Non quidem enim amplius alius veniet huc Ulysses.

Sed hic ego talis passus mala, multis autem toleratis malis
Veni vigesimo anno ad patriam terram.

10

At hoc opus Minervæ prædatrix.

Quæ me talem posuit quomodocunque voluit (potest enim)
Aliquando quidem pauperi similem, aliquando autem rursus
Viro juveni pulchras circum corpus vestes habenti.

15

Facile autem Dijs qui cœlum latum habitant,

Et gloria illustrare mortalem hominem & malo afficere.

Sic loquutus sedit: Telemachus autem

Circumfusus patrem bonum lugebat lacrymas fundens.

Ambobus autem his desiderium obortum est luctus.

Flebant autem stridulè abundantius quàm aves

(los 20

Osisfragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus quibus pul-
Rustici excipiunt, antequam volatiles sint.

Sic hi miserabiliter sub supercilijs lacrymam fundebant:

Et lugentibus occidisset lumen Solis,

Nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim.

25

Quali enim huc pater navi te nautæ

Duxerunt in Ithacam? qui esse dicebant.

Non quidem enim te pedestrem puto huc venisse.

Telemachus
patrem al-
loquitur

Hunc autè rursus allocutus est laboriosus divinus Ulysses:

Namque ego tibi fili veritatem apertè dicam.

30

Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios

Homines mittunt quisquis ipsos adiverit.

Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes,

Deposuerunt in Ithacâ, dederunt autem mihi splendida dona,

Æsque aurumque copiosè, vestemque textam.

35

Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.

Nunc autem rursus huc veni admonitionibus Minervæ,

Ut

Ut inimicis de cæde consultemus.

Sed agè mihi procos numero recense,

Ut sciam quórque & quiviri sint.

Et meo in animo strenuo agitatò consilio

5 Considerabo, si nos poterimus adversari

Soli sine alijs. & quæremus alios.

(tus est,

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà alloquu-

O pater certè tuam magnam gloriam semper audi,

Manibúsque bellicosum esse, & prudentem consilio,

10 Sed valde magnum dixisti: stupor me habet, neque esset

Viros duos multis & fortibus pugnare.

Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,

Sed multò plures. citò autem scies hîc numerum.

Telemachus re-

Ex quidem Dulichio duo & quinquaginta

15 Juvenes electi, sex autem famuli sequuntur.

censet patri numerum

Ex autem Samo quatuórque & viginti juvenes sunt.

meram precorâ.

Ex autem Zacyntho viginti sunt viri Achivorum.

Ex autem ipsa Ithaca duodecim, omnes optimi.

Et ipsi simul & Medon præco & divinus cantor.

20 Et duo servi scientes epulas facere:

Hos si omnes aggredieremur qui intus sunt,

Vide ne multū amarè & graviter petulantias illas expēderis:

Sed tu si potes aliquem adiutorem ex cogitare,

Animadvertè, qui nobis auxilietur prompto animo.

25 Hunc autè rursus allocutus est laboriosus divus Ulysses:

Tibi enim ego dico, tu autem considera & me audi,

Et cogita si & nobis Minerva cum Jove patre

Sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo?

Hunc autè rursus Telemachus prudēs contra allocutus est,

30 Boni hi adiutores quos dicis

Altè in nebulis sedentes: quique & alijs

Viris dominantur & immortalibus Dijs.

Hūc autè rursus alloquutus est pertolerās divinus Vlysses,

Non quidem illi multo tempore separatim erunt

35 A pugna forti, quando procis & nobis

In domibus meis robur judicabitur Martis.

Sed tu quidem nunc vade simul aurora apparente

Domum,

Οφρα καὶ δυσμύσειας φόνε κίερα βαλύνουσιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀειδόμεναι κηρύλλω.
 Οφρ' εἶδω ὅσοι τι καὶ εἴ ποτε αἰήεις εἴπῃ.

Καὶ κεν ἔμην κτ' ἔμην αἰμύμονα μετρημένης,
 Φρεσσομαι εἴκιν ἰὼν διαψόμεθ' ἀντιφάμαλ
 Μοιῶν αἰνυθ' ἄλλων, ἣ καὶ διψόμεθ' ἄλλων.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἑῷδαι
 Ω πάτερ, ἦτοι σέο μίτρα κλέος αὐτῷ ἄστυον,
 Χῆρος τ' αἰχμητῶν ἔδραι καὶ ἐπιφρονα βαλῶν.

Ἀλλὰ λίω μίτρα εἴπες ἄγε μ' ἔχῃ ἀδύκιν εἴη
 Ἀνδρὶ δύνω παῖδοι καὶ ἰφθίμοισι μετρητά.
 Μνηστῆρων δ' ἔτ' ἄρ' ἀεὶ δειφὲς αἰετῆες, εὐδὲ δὴ δ' οἶα,
 Ἀλλὰ πολὺ πλείους πῆχαι δ' αἴσται εὐχνοῖδ' ἀειδόμεν.
 Ἐκ μὲν Δαλιχίοιο δύνω καὶ πηγήκοντα

Κῦρος κικερίβοι. ἔξ ᾧ δρηστῆρας ἔπνυται.

Ἐκ ᾧ Σάμης πισυρὲς τι καὶ εἰρησὶ κούρου ἔκασιν.

Ἐκ ᾧ Ζακύνθου ἔκασιν εἰρησὶ Φῶτις Ἀχαιοῖν.

Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυσχερὲς διὰ πάντας αἰετῆς.

Καὶ σφιν ἄμ' ἐπὶ Μίδων κῆρυξ καὶ θεῶν αἰοῖδης,

Καὶ δύνω ἡρεῖα πνυτὲς δαίμονα δαιτυροσσοῶν.

Τῶν εἴκιν πάντων ἀντήσων ἔδραι ἔντυον,

Μὴ πολὺ πικρὰ καὶ αἰνὰ βίαις δαυτίσσαι ἰλθῖν.

Ἀλλὰ σὺ γ' εἰδύνωσται πν' αἰμυώτορα μετρημένης,

Φραζέσθαι, ὅ πῃ πῃ ἰὼν αἰμυώτοι αὐτῶν φρονα θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε αὐτοσίειπε πολὺτλας διὸς Ὀδυσῆος.

Τοι γὰρ ἐγὼν ἰρῶν, σὺ δ' ἰωῖτο, καὶ μιν ἄστυον.

Καὶ φρεσσω εἰ καὶ τῶν Ἀθλαῖν (ὡς Διὶ πατρὶ

Ἀρχέσει, ἥ τι γὰρ ἄλλον αἰμυώτορα μετρημένης.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἑῷδαι,

Εἰδὼ τοι ζῶντι γ' ἱπαμυώτορες τοὺς ἀστυοῖς,

Υψὲ πῆρ' εἰς ἰφθίμοισι κηρύλλων, ὅτε καὶ ἄλλοις

Ἀνδράσι τι κηρύττει καὶ ἀγανάτοις ὅσοις.

Τὸν δ' αὖτε αὐτοσίειπε πολὺτλας διὸς Ὀδυσῆος.

Οὐ μὲν τοι κείνῳ γὰρ πολλῷ χρόνῳ ἀμφὶς ἔστωεν

Φυλόπιδος κηρύττει, ὅ πῃ τι μνηστῆρος καὶ ἡμῖν

Ἐν μιγῆσιν ἰνέμοισι μὲν κείνηται Ἀρη.

Ἀλλὰ σὺ * μὲν ἰὼν ἔρχου ἄμ' ἡοὶ Φαινομένης

Οἷκαδε, κὴ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει.
 Αὐτίρ ἐμὶ πρὸς πᾶσι συβώτης ὕστερον ἄξει,
 Πτωχῶ λυγρὰ λείψον ἀναλίσκειον ἥδ' ἐγέρνη.
 Εἰ δὲ μὲ ἀπμήστευσι δέμῳ κῆται, σὺν δ' ὅφιλον κῆρ

5 Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κρεκῶς πάροντες ἐμεῖο,
 Ἦν περ κὴ λήξ' ὀδὸν ποδῶν ἔλκωσι θυράζε,
 Ἡ βέλυσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορῶν αἰνέχου.
 Ἀλλ' ἥτοι πᾶσι δ' αἰωνόμην ἀφροσυάων,
 Μελιχίοις ἐπίεσι πρὸς θυμῶν· οἱ δὲ τοι ἔχ'

10 Πείσονται· δὴ γάρ σφι περὶ στήθεσσι αἰσμητὴ ἦμαρ.
 Ἀλλ' οὐδὲ τοι ἱέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

20. αἰ. Οππότι * κεν πολὺ βέλους ἐνὶ φρεσὶ θῆσει Ἀθλῶν,
 Νεύσω μὲρ τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἐπέεσσιν ἐθέσας
 Οὔσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τῆχ' ἀκῆται.

15 Ἐς μυχὸν ὑψηλῷ θηλάμῳ καταδεῖναι αἰετός
 Πάτην μάλ'. αὐτίρ μνηστῆρες μεγακροῖς ἐπίεσι
 Περφάρα, ὅτε κεν σὺ μεταλλῶσιν ποθήοντες,
 Ἐκ κρητὺ κρητὴν, ἐπεὶ ἔκπ' τοῖσιν ἔωκε
 Οἷα ποτὶ Τροίῳδ' κίων κρητὶλεπιν Ὀδυσ.

20 Ἀλλ' ἀκατήκισα ὅσον πυρὸς ἔκ' αὐτμῇ.

20. δι. π. Πρὸς * δ' ἐπ' μοι τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆσει Κροῖων,
 κὴ τίος Μήπως οἶναθῆντες, ἔειπ' ἔσταντες ἐν ὑμῖν.
 Ἀλλ' ἄγε τρώσῃτε, κρητὶ κακῶν τε δαῖται
 Καὶ μνηστῶν· αὐτίς γ' ἐφίλεται αἰδρεσθ' σίδηρος.

25 Νῶϊν δ' οἰοῖσιν δύο φάσματα κὴ δύο δούρε
 Καλλιπείην, κὴ δαίκα βοάρεα χερσὶν ἑλῆα.
 Ὡς αἰ ἐπιθύσαντες ἰλοίμεθα. τοὺς δὲ κ' ἐπέεσσιν
 Παλλὰς Ἀθηνᾶ θέλει κὴ μεπίττει Ζεὺς.
 Ἀλλ' οὐδὲ τοι ἱέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

30 Εἰ ἐπὶ γ' ἰμός ἐσσι κὴ αἵματις ἡμετέρῃο,
 Μῆτις ἐπὶ τ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἔντες,
 Μῆτ' οὐδ' Παίρτης ἴσω τόλῃ, μῆτι συβώτης,
 Μῆτι περ οἰκῶν, μῆτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
 Ἀλλ' εἰς σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνώμῃν ἰθὺν.

35 Καὶ κατὰ δμῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρηθμῶν,
 Ἡ μὲρ ὅπου πῖς γὰρ τίει κὴ δαΐδι θυμῷ,
 Ἡ δ' ὅπως ἔκ' ἀλέγει, σὺ δ' ἀπμᾶ τῶν ἐόντων.

Vlyſſes
Telemachus in-
ſtruit,
quid fa-
ciendū.

¶
ubi ad
procos
venerunt

Domum, & procis ſuperbis loquere.

At me ad civitatem ſubulcus poſtea ducet,

Pauperi triſti ſimilem & ſeni.

Si autē me inhonorabūt in ædibus tuus autē dilectus animus

Toleret in pectoribus malè patiente me:

Et ſi per domum pedibus trahent foras,

Vel telis percutient, tu autem inſpiciens tolera.

Sed certè ceſſare jube inſipientijs,

Suavis verbis compellans: hi autem tibi non

Parebunt, jam enim iſtis adeſt fatalis dies.

10

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.

Quando multi conſilij in mentibus ponet Minerva.

Annuam quidem tibi ego capite: tu autem poſtea intelliges.

Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,

In ſeceſſum alti thalami depone elevando

15

Omnia valdè, at procos mollibus verbis

Alloquere, quando te inquirent cupientes,

Ex fumo depoſui: quoniam non his ſimilia ſunt,

Qualia quondam ad Trojam proficiſcens dereliquit Vlyſſes

Sed deturpam ſunt, quantum ignis ivit vapor.

20

Adhuc autem mihi hoc majus in mentibus poſuit Saturnius

Ne quando vino domiti, concitata contentione inter vos,

Alios invicem vulneretis, fœdetis autem convivium

Et ſponſalia, ipſum enim trahit virum ferrum.

Nobis autem ſolis duos enſes, & duas lanceas

25

Relinque, & duo ſcuta manibus capere.

Sic imperu facto accipiemus, hos autem poſtea

Pallas Minerva decipiet & conſiliarius Jupiter.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,

Si verè meus es, & ſanguinis noſtri,

30

Ne quis poſtea Ulyſſem audiat eſſe:

Neque igitur Laërtes ſciat hoc neque ſubulcus,

Neque aliquis domeſticorum, neque ipſa Penelope,

Sed ſoli tuque egoque mulierū cognoscamus rectitudinem,

Et tuos ſamulōs viros adhuc tentemus:

35

Et quidem ubi aliquis nos honorat, & timet animo,

Et qui non curat, te autem inhonorat etiam qui talis ſis.

- Hunc autem respondens alloquutus est illustris filius,
 O pater, certè meum animum & postea puto
 Cognosces, non quidem enim socors mollicies tenet
 Sed non hoc luctum ego fore puto
- 5 Nobis ambobus, te autem considerare jubeo.
 Diu enim sic cognosces unumquemque tentans
 Opera incipiens : hi autem in domibus quieti
 Res devorant præter modum, neque est parcitas.
 Sed certè te mulieres ego discere jubeo,
- 10 Quæ te inhonorant, & quæ sævæ sunt.
 Virorum autem nondum ego per ædes vellem
 Nos tentare, sed postea hæc labora,
 Si verè adhuc scis Jovis portentum ægiochi.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
- 15 Hæc autem postea Ithacam deducta est navis benè fabricata.
 Quæ tulerat Telemachum à Pylo, & omnes socios.
 Hi autem quando jam portum valdè profundū intra iverunt,
 Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
 Arma autem sua asportarunt magnanimi servi.
- 20 Statim autem Clytij portaverunt perpulchra dona.
 At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis
 Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
 Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jussit
 Civitatem ad navigare, ut non timens in animo
- 25 Potens regina teneras lacrymas fundat.
 Hi autem obvii fuerunt præco, & divinus subulcus,
 Ejusdem gratia nuncij, dicturi mulieri.
 Sed quando jam iverunt domum divini regis,
 Præco quidem medijs in ancilis dixit:
- 30 Jam tibi regina dilectus filius venit.
 Penelopæ autem dixit subulcus propè astans,
 Omnia quæcunque ei dilectus filius jussit loqui.
 At postquam omne præceptum denunciavit,
 Perrexit ad suos, liquit autem sepraque domumque,
- 35 Proci autem tristati sunt, mœsti suntque in animo,
 Atque exiverunt domo apud magnum murum atrij,
 Illic autem ante januas federunt.

Nuncia-
tur Tele-
machum
redijisse.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσφώνῃσι Φαίδιμον υἱὸς,
 Ω πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν κ' ἔπειτα γ' οἶω
 Γνώσκειν· ἔμμεν γάρ π' ἡμετέρωθεν γὰρ μὲ ἔχουσιν·
 Ἀλλ' ἔτι τοῦδε κέρδ' ἐγὼν ἔκτισαλ' οἶω

Ἡμῖν ἀμφοτέρωσιν· σὶ γ' ὅφρα ζῆαλ' ἀνῶμαι.
 Δητὰ γδ' αὐτῶς εἴη ἐκείνῃ περὶ τῆς ζωῆς,
 Ἐρξαι μετιεργόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκκλοι
 Χρήματα δαυδάπλουσι ὑπὲρ βίον, ἔδ' ἐπὶ φιδῶ.
 Ἀλλ' ἦτοι σι γυναικὸς ἐγὼ δεδωκόμην ἄνθρωπον,

Αἷ τί σ' ἀπμείζουσιν κ' αὐτὴν λιτῆς οἶπ'·
 Ἀνδρῶν δ' ἔκ' αἶν' ἔρωγε κ' παθόμενος ἔτίλοιμαι
 Ἡμῖας περὶ ζῆν, ἀλλ' ὕπερθε βῶτα πίνωαλ'.
 Εἰ ἴπ' οἶν γὰρ π' οἶδ' ὅτε Διὸς τέρεος ἀντιόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα φωνῇσι ἀλλήλους ἀγέρευον,
 Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτα Ἰθάκῃωδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 Ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλάον κ' πάντας ἱπείρους.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμὸν πολυβουθήν' ἐντὸς ἔκριντο,
 Νῆα μὲν οἶμα μέλαινα ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν,
 Τεύχεα δὲ σφ' ἀπὲρ κ' αὐτὴν ὑμῶν ἡρώωντες.

Αὐτίκα δ' εἰς Κλυτίοιο φέρον ἀφεικτάτα δῶρα.
 Αὐτὰρ κέρκεα σφίσιντο δῶρον εἰς Ὀδυσῆα·
 Ἀμφελίῳ ἐρίοντα σφείφρονι Πύριλοπείῃ,
 Οὐωέκῃ Τηλέμαχον μὲν ἐπ' ὄψεσ', ἥν δ' ἀνώνυμον
 Ἀνδρῶν δ' ἀπὸ πλείον' ἵνα μὴ δόιντες· εἰ δὲ θυμῶν

Ἰφθίμῃ βασιλῆα πέρι κ' δαίκευον εἴβοι,
 Τῶ γ' ἑωυαυτοτήτῃ κῆρυξ κ' δῖος ὑφορβός,
 Τῆς αὐτῆς ἐνὶ ἀμφελίῃ, ἐρίοντι γυναικί.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκριντο δῶρον δαίει βασιλῆα,
 Κῆρυξ μὲν ῥα μίσησι μὲν δ' ἀμωῆσιν ἔειπεν,

Ἦδη τοι βασιλῆα φίλος παῖς εἰλήλεγε.
 Πύριλοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχυ' ὠχρῶταῖς
 Πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώνυμος μνηστράων.
 Αὐτὰρ ἱππὶδὴ πῶποσ' ἐφ' ἡμεροσύνῃ ἀπείκει,
 Βῆ ῥ' ἰδμεναι, μετ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεα τε μέγα ῥοῖ τε.

Μνηστῆρας δ' ἀνείχευτο, κατήφροντι τ' εἰ δὲ θυμῶν.
 Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεχνίον αὐλῆς,
 Αὐτὰ γ' αὐτοπύργῳ ἡρώων ὠρετόντες.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύδῃ πάϊς ἤρχ' ἀγρεύειν,

Ω φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως πετίλισται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἤδε· φάμεν δὲ οἱ ἡ πετίλισθ'.

Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἱρύσομεν ἥπερ ἀείρη·

5 Ἐγὼ δ' ἐρίσας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
Κείνους ἀρξείλοισι θοῶς οἰκόνδε νείσθ'.

Οὐπω πάντες εἰρηθ'· ὅτ' ἂρ Λαμφίνομε' ἰδὲ νῆα.

Σταφύλης ἐκ χύρας λιμὲρ πολυδίητε· ἐνὶ τῇ,

ἰσά τε στέλοντας, ἐριμὰ τε χερσὶν ἔχοντες

20 Ἡ δὲ δ' ἂρ ἐν γαλασσῇ * μετιφάνειν οἷς ἱππῶσι,
μετι- Μῆνιν ἔτ' ἀρξείλιον ὁρμήσομεν· οἶδε γὰρ ἐνδόν.

Φάνει Ἡ τίς σφιν τὸδ' ἔειπε θῆν, ἡ εἰσδὸν αὐτοὶ

μενησθ- Νῆα παρερχομένην, τῇ δ' ἐκ ἰδυίωτο κελύων.

ρισσι, Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστήντες ἔσαν ἐπὶ θῆνα γαλασσῆς.

15 Αἴψα δ' νῆα μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσαν,

Τεύχεα δὲ σφ' ἀπίνεικας ὑπερδυμῷ θροῦποντες

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀργεῖν κίον ἀθροί, ἐδὲ πιν' ἄλκῃ.

Εἶναι ἔτι νῆων μετὰ ζῆναι ἔτι γαργύρων·

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐκείητε· ἦος,

20 Ὡ πόποι, ὡς τὸνδ' ἀνδρα θηοὶ κακίστητες ἔλυον.

Ἡμεῖς μὲν (χοροὶ) ἔξοι ἐπ' ἀπείρας λωυμῆσας

Αἶν' ἱπποσύτερι· ἄμα δ' ἡλίω κρηταδιώπῃ,

Οὐποτ' ἐπ' ἡπείρου νύκτ' ἄσπετον, ἀλλ' ἐοὶ πόπῃ

Νηὶ θοῇ πλοίοιςτες ἱμῖνομεν· ἡ δ' ἴαυ,

25 Τηλεμάχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἰλόντες

Αὐτὸν· τὸν δ' ἄρα τίς μὲρ ἀπήγαγεν οἰκόνδε Δαίμων,

Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον

Τηλεμάχῳ· μὴδ' ἥκιστα ὑπεκφύγει, ἢ γὰρ εἶω

Τάττω γὰρ ζῶντες ἀνίστασθαι πᾶσι ἔργα.

30 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βυλὴν τε νόμισεν·

Λαοὶ δ' ἐκ ἐπὶ πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἤρα φέρουσιν.

Ἀλλ' ἄγετι πρὶν κῆϊον ὁμηγερέσσαις Ἀχαιῆς

Εἰς ἀργεῖν· ἢ γάρ τι μῆνισσιν ἰδμεν εἶναι,

Ἀλλ' ἀπαμεινύσεν, ἐρίει δ' ἐν πᾶσιν ἀνάσσει,

35 Οὐκ ἔτι οἱ Φόινος αἰπὴν ὑπεκφύγει, ἢ δ' ἐκίχημεν.

Οἱ δ' ἐκ αἰνήσαντι ἀκούοντες κακὰ ἔργα,

Μῆτι κακὸν βίβωσι, καὶ ἡμῶς ἐξολάσωσι

His autem Eurymachus Polybi filius incipit dicere,
 O amici, certè magnum opus superbè perfectum est,
 Telemacho via hæc, dicebamus autem ei non perfectum iri.
 Sed agite navem nigram trahamus quæ optima,
 In autem remiges marinos congregemus, qui velocissimè
 Illis nuncient velociter domum redire.

Redeunt
ab inf.
dij pro-
ci.

Nondum omne dictū est, quando Amphinomus vidit navem
 Versus ex urbe portum per profundum intra,
 Velâque contrahentes, remosque manibus tenentes.

Suaviter autem ridens loquutus est procis,
 Ne aliquem nuncium moveamus: hi autem enim intus.
 Aut aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi
 Navem advenientem, hanc autem non poterant invenire.

Sic dixit: hi autem surgentes iverunt in littus maris.
 Statim autem navem nigram in terram traxerunt,
 Arma autem ipsis abstulerunt magnanimi servi.

Ipsi autem in concionē iverunt densi, neque aliquem aliorū
 Siverunt, neque juvenum considerare, neque senum.

His autem Antinous dixit Eupithei filius,

O amici, sic hunc virum dij malo liberarunt.

20
Antinoi
verbo.

Dies quidem speculatores sedebant in summitatibus ventosis
 Semper densi, simul autem Sole occidente

Nunquam in terra nocte dormiebamur: sed in ponto
 Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam
 Telemacho insidiantes, ut interficeremus interceptum

Ipsū, hunc autem interim quidem abduxit domum Deus,

Nos autem hic ei consulemus gravem mortem

Telemacho: neque nos subterfugiat non enim puto

Hoc vivente perfectum iri hæc opera.

Ipse quidem enim peritus consilioque mentēque.

Populi autem non jam omnino nobis favent.

Sed agite antequam ille cogat Achivos

Ad concionem, non enim dimissurum ipsum puto,

Sed ad iracundiā excitabit: dicet autē inter omnes surrectus,

Quoniam ei cædem gravem struimus, neque invenimus.

Hi autem non laudabunt audientes mala opera.

Ne quid malum faciant, & vos expellant

Antinei
consilii
de Tele-
macho è
medio
tollendo

Terra nostra, aliorum autem adeamus populum.

Sed præveniamus interficientes in agro procul à civitate,

Vel in via, vitam autem ipsi, & res habeamus,

Divis ut par est inter nos, domestica autem rursus

Illius matri dabimus habere, & quicumque acceperit uxore.

Si autem vobis hoc verbum non placet, sed vultis

Ipsasque vivere & habere paterna omnia,

Ne ei res postea sufficienter animo dulces comedamus

Hic congregati, sed ex domo unusquisque

12 Petat uxorem dotibus inquirens : & postea

Ducat uxorem, qui plurima dabit & cui forte obtigerit.

Sic dixit, hi autem omnes quieti facti sunt silentio,

His autem Amphinomus concionatus est, & dixit,

Nisi illustis filius Aretiadz regis,

13 Qui ex Dulichio feraci frumenti herbosa

Dux fuit procis : maximè autem Penelopæ

Placuit verbis, mentibus enim urebatur bonis;

Qui ipsis prudens concionatus est & dixit,

Amphi-
nomus. O amici, non ego interficere volo

14 Telemachum, arduum autem genus regium est

Interficere, sed primum deorum interrogemus consilia,

proc. ce-
teros è
Telema-
chi nec
dehorta-
tur. Siquidem laudabunt Jovis magni jura,

Ipsèque interficiam, hosque alios jubebo.

Si autem avertant Dei, quiescere suadeo.

25 Sic dixit Amphinomus : his autem placuit verbum.

Statim postea surrecti iverunt domum in Ulyssis,

Venientes autem sederunt in politis sedibus.

Hæc autem rursus aliud intellexit prudens Penelope,

Procis apparere immensam injuriam habentibus :

36 Audivit enim sui filij in domibus mortem.

Præco enim ei dixit Medon qui sciebat consilia.

Perrexerunt autem ire domum cum famulis mulieribus.

Sed quando jam procos adivit divina mulierum

Stetit apud limen domus ornate factæ,

37 Contra maxillas tenens ornata vela :

Antinoû autem reprehendit, verbumque dixit & nominavit,

Antinoe injuriam habens malè cogitans, & jam te dicunt

Γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικνώμεθα δῆμον.
 Ἀλλὰ φθίμεν ἰλόντις ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληϊ,
 Ἡ δὲ ὁδῷ βίωτον δ' αὐτοὶ καὶ κλήμεν ἔχουμεν,
 Δασαῖοι καὶ μέγας ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτὴ
 Κεῖναι μητιέει δαίμων ἔχον ἡδ' ὅσπερ ὀπίησι.

5

Εἰ δ' ἡμῖν ὅδε μῶτος ἀφασθάνη, ἀλλὰ βῆλοισι
 Αὐτὴν τε ζῶειν καὶ ἔχον πατρώϊα πάντα,
 Μὴ οἱ χεῖμεν ἐπὶ πᾶσι θύρησιν ἰδόμεν
 Εὐχάδ' ἀγνερόμενοι, ἀλλ' οἱ μεγάροιο ἔκτος
 Μυῖαδ' ἰδίοισι διζύμεν. ἡ δ' αὖ ἔπειτα
 Γήμεν δ' ὅς κεν πλεῖστον πόρῳ καὶ μέρσι μὲν ἔλθῃ.

10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' οὖν πάντες ἀκλῆ ἐγάνοντο σιωπῇ.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομεν ἀγροῦσιν καὶ μετιέπει,
 Νίσυ φαίδιμον ἥος Ἀρηπαδάο ἀνακτι,

15

Ὁς ῥ' οἱ Δυλιχίῳ πολυπύργῳ ποιήσας
 Ἡγείτο μνηστῆρας μάλας καὶ Πύλωλοπῆ
 Ἡδανὲ μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κίχοντ' ἀγαθήσιν.
 Ὁ σφιν εὐφροσύνην ἀγροῦσιν καὶ μετιέπει,

ὦ φίλοι, ἐκ αὖ ἔγωγε κρητακτοίην ἐγίλοιμα
 Τηλέμαχον, δέοντ' ὃ γένος βασιλῆϊον εἶ
 Κτείνῃ, ἀλλὰ πρῶτον θῆναι εἰρώμεθα βυλάς,
 Εἰ μὲν κ' αἰτήσῃσι Διὸς μεγάροιο θύμεις,
 Αὐτὸς τε κτηνίῳ, ἔως τ' ἄλλας πάντας αἰνέξω·
 Εἰ δ' κ' ἀποτρυνώσῃσι θεοὶ, πῶσπερ ἄνωγα.

20

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομεν· τοῖσιν δ' ἐπιλύδανι μῦθος.
 Αὐτὰρ ἔπειτα αἰγάντις ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆϊ,
 Ἐλθόντις δ' ἐκὰς δίζον ἐπὶ ξυστοῖσι θρόνοισιν,
 Ἡ δ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ἀφείφρων Πύλωλοπῆ,
 Μνηστῆρας φαυλῶα ὑπὲρ τοῖσι ὕδαν ἔχουσι·
 Πύθῃτο γὰρ ἡ πηλὸς οὐδὲν μεγάροισιν ὀλεσθῆναι.
 Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μίδων, ὅς ἐπύθῃτο * βυλάς.
 Βῆ δ' ἵσταται μεγάροιο δ' ἐκὼν ἀμφιπέλοισι γυναιξίν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῆ ῥα ὡρῶς ταυμὸν ἴσατο πύθῃ πεινητῷ.

25

26. βυ-
λάς.

Αὐτῆς
ἐκτὸς

30 ὡν
οἱ δ'

ἐκτὸς
μῆτις

φαινοί.

35 Βῆ
δ' ἵ.

Αὐτὰ περὶ αὐτῶν χορὴν λιπῶς κηδόμενα.
 Ἀπύνοσι δ' ἐκείνην, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ἀπύνο· ὅσον ἔχον κρημνίζαν, καὶ δὲ σὶ φασὶν

Εν δὴ μιν Ἰθάκης μοιθ' ὀμήλικας ἔμμερ' ἄρειον
 Βυλῇ κ' μύθοισι· σὺ δ' ἐκ ἄρα τοῖος ἦσθα.
 Μάργε, πῆ ᾗ σὺ Τηλεμάχῳ ἵατατόν τε μέρον τε
 Ράπλεις, ἐδ' ἰκέτας ἐμπύζεις, οἷτιν ἄρα Ζεὺς

5 Μάρτυρες; ἐδ' ὅσην κρεῖττον ῥάπλειν ἀλλήλοισιν.

Ἡ ἐκ οἷθ' ὅπ' δὲ ὕρῳ πατὴρ πρὸς ἵκετο Φιδύων
 Δῆμον ὑπερδδίδας; δὴ γὰρ κεχολάατο λίλυ,
 Οὐκ ἔλα λήϊσθ' ἰπποπόδῳ· Τάφιοισιν
 Ἠτορθε Θεσπρωτοῦς· οἱ δ' ἐμὲν ἄρθμοι ἦτορ.

10 Τόν β' ἦτελον φησὶν, κ' ἀπορῥαῖσιν φίλον ἦτορ.
 Ἡ δὲ κτ' ἑλὼ φαίνεται μεσοεικία πολλῶν.
 Αἰ· Ὀδυσσεὺς κρεττορε κ' ἔχ' ἔστιν ἐμμερὺς παρ.
 Τῶν μὲν οἷον ἀπμὸν ἔδωκε, μάλιστα ᾗ γυναικί.
 Παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ ᾗ μεγαλὸς ἀναχέζεις

15 Αἰ· ἐπεὶ παύσατο λέλομαι κ' ἀνωγέμερ' ἄλλος.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβη πᾶσι ἀντίον ἰσθῆ.
 Κῆρη Ἰαχέοιο παρὰ φρον Πύριλόπεια,
 Θάρσει, μὴ τοι ζῶντι μὲν φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Οὐκ ἔσθ' ἔτις ἀνὴρ, ἐδ' ἴσεται, ἐδὲ γένηται.

20 Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶν ἦν χεῖρας ἐπίσσει
 Ζῶοντός γ' ἐμῆν κ' ἐπὶ χροῖν διερκευμένοιο.
 Ὡς γὰρ ἐξέρω, κ' μὲν τετελισμένον ἔσται.
 Αἰ· φάσιν αἶμα κελαινὸν ἐρῶντι παρὰ δουρε.
 Ἡμιτέρω· ἐπεὶ κ' ἐμὲ πολίπορος Ὀδυσ.

25 Πολλὰ κ' γυναικῶν οἷσιν ἐφιστάμερ', κρείας ὅπ' ἔν
 Εὐ χεῖρισιν ἔστηκεν, ἐπὶ γὰρ τε οἷον ἱερὸν ἔσθ.
 Τῶ μιν Τηλεμάχος πάντων πολὺ φίλτατος ἦεν
 Ἀνδρῶν, ἐδὲ π μιν ἵατατον τερμείαζ' ἀνῶρα
 Εὐ κ' γ' ἐμνησθῆναι, Θεόθεν δ' ἐκ ἔσ' ἀλέπαζ.

26. π Ὡς φάτο Ἰαπευίων, τῶ δ' ἦρτιν αὐτὸς ὄλεθρον.

30 Ἡ μὲν ἄρ' εἰσανέβησ' ὑπερῶια σιγαλόιντα,
 Κλαῖν' ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 Ἠδῶν ἐπὶ βλεφάρῳσι βάλε γλαυκῶπις Ἀθλιῶν.
 Εὐκτερεῖ δ' Ὀδυσῆι καὶ ἦν δι· ὑπερβός

35 Ἠλυθ'· οἱ δ' ἄρα δόρπον * ἐπιστάδην ἀπαλίζοντο,
 ἐπὶ σκῶ Σὺν ἱερύνεοις ἐν αὐτοῖς· αὐτὰρ Ἀθλιῶν
 μὲν Ἀγχε περὶ ταμῆν Λαιρτιάδην Ὀδυσῆα

In populo Ithacæ inter æquales esse optimum

Consilio & verbis : tu autem non talis es.

Insane cur autem tu Telemacho cædémque mortémque

Struis, neque supplicum præsidēs curas, quibus Jupiter

Testis? neque sanctitas mala struere mutuo.

9

An non scis, quando huc pater tuus venit fugiens

Populum reveritus, jam enim iratus erat valde,

Quoniam latrones insequens Taphios

Affecerat dolore Thesprotos, hi autem vobis amici erant.

Hunc volebant corrumpere, & destruere dilectum cor,

10

Et facultates consumere sufficientes multas.

Sed Ulysses prohibuit & detinuit cupientes.

Hujus nūc domū ignominiosè comedis, petis autem uxore,

Filiūmque interficis : me autem valde tristitia afficis.

Sed te cessare jubeo, & jubere ut & alij cessent.

15

Hanc autem rursus Eurymach. Polybi filius cōtrā allocu-

Euryma-
chi ora-
tio sub-
dola.

Filia Icarij prudens Penelope,

(tus est,

Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint :

Non est hic vir, neque erit, neque fuerit,

Qui Telemacho tuo filio manus inferet

20

Vivo me & in terram vidente.

Sic enim dicam, & ipsum perfectum erit.

Statim autem ejus sanguis niger fluet circum lanceam

Nostram : postquam & me urbium populator Ulysses

Sæpe genibus suis insidere faciens, carnem assatam

25

In manibus posuit, tenebátque vinum rubrum.

Ideò mihi Telemachus omnium multò amicissimus est

Virorum, neque ipsum mortem timere jussi

A procis : à Deo autem non est fugere.

Sic dixit hortans, huic autem ordinabat ipse mortem:

30

Hæc autem ascendens in superiora splendida,

Flebat postea Ulyssēm dilectum maritū, donec ei somnum

Dulcem in palpebris posuit cæcia Mjœrva:

Vespertinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus

Venit: hi autem cœnam in stabulo parabant,

35

Suam sacrificantes anniculum: at Minerva

Propè stans Laertiadem Ulyssēm

Virga percuteus iterum fecit senem.

Turpia autē vestimenta induit circū corpus, ne ipsū subulcus
Cognosceret indutum conspicatus, & prudenti Penelopæ
Eat nuncios, neque mentibus observet.

9 Hunc & Telemachus prior verbum allocutus est,
Venisti divine Eumæe, & quis in urbe rumor est?
Nunquid jam proci superbi intrā venerunt
Ex insidijs? an adhuc me rursus observant domum euntem?
Hunc autem respondens allocutus est Eumæe subulce,

10 Non curæ est mihi hæc inquirere & interrogare
Civitatem adeuntem, citissimè me animus iussit,
Nuncio perlato rursus huc redire.

Eumæus
nunciat
procos
redijisse.

Obviavit autem mihi à socijs nuncius velox
Præco, qui jam primus verbum tuæ matri dixit.
15 Aliud autem tibi hoc scio: hoc enim vidi oculis,
Jam super civitate ubi quadratus tumulus est,
Steti jens, quando navem velocem vidi devenientem
In portum nostrum, multi autem erant viri in ipsa:
Gravabatur autem scutis & lanceis utrinque acutis:
20 Et ipsos putant hos esse, neque aliquid scio.

Sic dixit, risit autem sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus: fugit autem subulcum.
Hi autē postquā igitur cessarunt labore, paraverūque convivium,
Convivati sunt: neque animus indignit convivio æquali.
25 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

ARGUMENTUM DECIMISEPTIMI LIBRI ODYSSEÆ.

30 **I**N civitatem cū venisset Telemachus, enarrat matri
Penelopæ peregrinationis capita. Postea Ulysses ductus
ab Eumæo in Ithacæam ex agris ad convivium Procorum
ingreditur. Poëta autem refert quomodo canis agnoscit
dominum. Et Eumæus in agros revertitur, Ulysses autem
inter ipsos manet.

ALIUD.

Ράϊδ' ἀπιπληγῆα, πάλιν ποίησι γέροντα·
 Λυγρὰ δ' εἴματα ἴασε φείχουσι, μή ἑ στυγῶντες
 Γνοίη ἰσάννται ἰδὼν, καὶ ἰχάρουσι Πύριλοποιή
 Ἐλθοι ἀπαγλάων, μηδ' ἑ φρεσὶν εἰρύσονται.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος αὖτις πρὸς αὖτις μύθησι· ἔειπεν,
 Ἥλθης δ' ἔμμεναι· τί δὲ κλέῃς ἔσ' ἀνὰ ἄνθρωπον;
 Ἡ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγλῶες, ἔδδον ἔκασιν
 Ἐκ λόχου; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύσονται οἴκῳ ἰόντες;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος αὖτις φησι Εὐμαῖος στυγῶν,

Οὐκ ἔμελλεν μοι ταῦτα μεταλῆσαι καὶ ἱερῶς
 Ἀστυκαπλώσκειναι, τάχιστα μὲν θυμὸς ἀνέστη,
 Ἀγχιλίῳ εἰπόντι, πάλιν δὴν ῥ' ἀπαμειβόμενος.

Ὀμήρησι δὲ μοι παρ' ἱπταίρων ἀγχιλος ὤκους
 Κῆρυξ, ὅς δὲ πρῶτος ἵππος σὴ μητρὶ ἔειπεν.

Ἀλλο δὲ τίς τίδ' οἶδ'α. τὴν γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

Ἡ δὲ ὑπὲρ πόλιν· ὅδ' ἔρμαι· λόφος ἐστίν,

Ἡακίων, ὅτε νῆα θάλλω ἰδόμενος κατέβην

Ἐς λιμὸν ἡμίπερον· πολλοὶ δ' ἴσαν ἄνδρες ὡς αὐτῇ·

Βεβρῆσθαι δ' ὁκέεσσι καὶ ἔγχρυσιν ἀμφιγυνοῖσι.

Καὶ σφίνας αἰδῶν τὸς ἑμάρμαι, ἠδὲ τι οἶδ'α.

Ὡς φάτο, μοιδήσει δ' ἱερὴ ἑ Τηλεμάχου,

Ἐς πετὶρ ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλίευσεν δ' ὑφορβόων.

Οἱ δ' ἐκεί αὖ πάλιν αὖτις πόντος, πτύχερ τε δαΐτω,

Δαίνωντ'· ἔδδ' ἡ θυμὸς ἐδύετο δαίμων ἔϊσος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἰδητο· ἔξ' ἔργῳ ἦτο,

Δὴ τότε κρημνίσαντο, καὶ ὕπερ δῶρον ἔλκοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Εἰς τὴν πόλιν ἔλθων Τηλέμαχος διηγῆται τῇ μητρὶ Πύρι-
 λόπῃ τὴν ἀποδημίαν καὶ κεφάλαια. ὕστερον δ' Οδυσσεύς ἀχ-
 θούς ὑπὸ τῷ Εὐμείῳ εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, εἰς τὸ
 συμπόσιοι τῶν μνηστῆρων εἰσέρχεται. ὃ δ' ποιητὴς ἀπαγλάων πῶς
 ὁ κύων ἀναγινώσκει τὸν διαπρότερον. καὶ ὡς Εὐμαῖος μὲν εἰς τοὺς
 ἀρχοὺς ἀναστρέφει, Οδυσσεύς δ' ὡς αὐτοῖς μᾶλλον.

Α Λ Λ Η.

Α Λ Α Η.

Γῷ βάλες αἰπόλιτε μνηστήρε κύων ὃν αἰέγων.

- Η** ΜΟΣ δ' ἡραγένεια φάνη ροδδοδάκτυλος ἥως,
 Δὴ τὶτ' ἐπὶ θ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο κηλὰ πίδαλα
 5 Τηλέμαχος φίλος ἦος Ὀδυσσῆος· θείοιο
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅς οἱ παλάμῃφι ἀρήρει,
 Ἀσπεδὶ ἱμάριον, καὶ ἰὸν ὡσεύειπι συβώτῳ,
 Ἀπ' ἧτοι μὲρ ἔγων εἰ μὲ ἐς πόλιν, ὅφρα με μῆτηρ
 Ὀψιται· (ὃ γάρ μιν ὡσεύειν παύσεσθ' οἶον
 10 Κλαυθμοῦ πι συμεθῖο γῆοιό τε διακρυόιντος,
 Πρὶν γ' αὐτὸν μὲ ἰσίδηται) αἰτῆρ (οἱ γ' αὖδ' ἐπιτίλλων,
 Τὸν ξεῖνον δὲ σύλωσι αἶγ' ἐς πόλιν, ὅφρα αἰ ἐκείῃ
 Δαῖτα πινυμένη· δώσει δὲ οἱ ὅς κ' ἐθέλησι
 Πύριον καὶ κροτύλλῳ, ἡμεῖ δ' ἄπῃσι ἐπὶ ἅπαντας
 15 Ἀνθρώπους ἀνιχθῶν, ἔχοντά περ ἄλγιστα θυμῷ.
 Ὁ ξείνος δ' αἶσθε μοῖλα μύθῳι, ἄλγεσι αὐτῷ
 Ἔσσιται· ἢ γὰρ ἡμεῖ φίλ' ἀληθῆα μνηστήρα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὡσεύει πολυμήκης Ὀδυσσεύς.
 ὦ φίλος, εἰδὲ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθ' ἡμετέρῳ.
 20 Πτωχῷ βέλπον ἐστὶ κατ' ἐπὶ πόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
 Δαῖτα πινυμένην δώσει δὲ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἐπὶ τηλικῆς εἰμὶ,
 Ὡς ἐπιτελαμμένη σημαντορε πάντα πηγεῖα.
 Ἀλλ' ἔρχου· ἡμεῖ δ' αἶψα αἶψα ὅδε ὃν σὺ κελεύεις,
 25 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐπεὶ κ' ἐπὶ πυρὸς θέρων, αἰλή τε γένεται,
 (Αἰνῶς γὰρ τίς οἱ εἴματα ἔχω κηλῇ) μὲ με δαμνάσῃ
 Στόβη ὑπὸ ποσσὶν· ἔσθῃ δὲ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος ἢ Διὶ σταθμοῖο βεβήκει,
 Κραυγὰ ποσὶ ὡσεύεσθ'· κηλὰ δ' ἐμνηστῆρσι φύτιναι.
 30 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἔσθῃ δὲ μῆκος εὖ ναιετάοντα,
 Ἐγχεσθ' ἡμῶν ἔσθῃσι θέρων ὡσεύεσθ' κίονα μακρῶν,
 Αὐτὸς δ' εἶσθ' ἰον, καὶ ὑπὲρθε λαῖνον ὑδάν.
 Τὸν δ' ἐπεὶ πολὺ πρῶτον εἶδε τροφῆς Εὐρύκλῆα,
 Καί οἱ κροτάφῳ δακρυόεντι δακρυόεντι·

ALIUD.

R, percussisti caprarique procœque canis quem recognovit.

QUædo verò jã matutina apparuit roseis digitis aurora
Jã tũc postea sub pedibus ligavit pulchra calciamœta
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini:

Accepit autẽ fortem lanceam, quæ ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & suum allocutus est subulcum,

Euax, certẽ quidem ego vado in civitatẽ, ut me mater
Videat: non enim ipsam antẽ cessare puto

Fletũque odio, luctũque lacrymoso,

Quãm ipsum me inspiciat, sed tibi sic jubeo.

Hunc hospitem infelicem due in civitatem, ut illic

Convivium mendicet, dabit autem ei quicũque voluerit

Panem & poculum, me autem non aliquo modo licet omnes

Homines tolerare habentem dolores animo:

Hic hospes autem si valdẽ irascetur, gravius ipsi

Erit: certẽ mihi amica vera loqui.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

O amice, neque ipse detineri cupio,

Pauperi melius est in civitate quãm in agris

Convivium mendicare. dabit autem quicũque voluerit.

Non enim in stabulis manere amplius aptus sum

Ad præcipienti significatori in omnibus parendum.

Sed vade: me autem ducet vir hic quem tu jubes,

Statim postquam incalvero repórque factus fuerit.

(Graviter enim hæc vestimenta habeo mala) ne me violẽt
Frigus sub matutinum. porcul autem civitatem dicitis esse.

Sic dixit: Telemachus autem ex stabulo egressus est,

Velociter pedibus procedens, mala autem procis cogitabat:

Sed postquam pervenit domos benẽ habitatas.

Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,

Ipsẽ autem introivit, & transivit lapideum limen.

Hunc autem multò prima vidit nutrix Euryclea

Pelless terneps sedibus in varijs:

Telemachus
profusio
10
durus
hospitẽ
relinquit.

19

Ulysses
Telemachus
holoquitur.
20

25

30

Lacrimans

Lacrimans autem postea rectà ivit, circum autem aliz
Ancillæ Ulyssis patientis congregatæ sunt,
Et osculatæ sunt amplectentes caputque & humeros:
Perrexit autem ire thalamum prudens Penelope

9 Dianæ similis & aureæ Veneri.

Telemachus
re-
dux ex-
cipitur à
suis.

Circum autem filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Osculata est autem ipsum caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta est,

Venisti Telemache, dulce lumen : non te ego

10 Videre putabam postquam ivisti nave Pylum.

Clām me invita, dilecti ad patris auditionem.

Sed agè mihi narra quomodo obvius venisti aspectui ?

Hāc autē rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est,
Mater mea ne mihi luctum excita, neque mihi cor

11 In pectoribus commove fugienti gravem mortem.

Sed lota puris corpori vestimentis captis

In superiora ascendens cum servis mulieribus,

Vove omnibus Dijs perfectas hecatombas

Sacrificare, sicubi Jupiter perfecerit ut vices rependantur.

20 At ego ad concionem ibo, ut vocem

Hospitem qui me illic simul secutus est venientem :

Hunc quidem ego præmisi cum divinis socijs.

Piræum autem ipsum jussi ad domum ducentem

Accuratè diligere, & honorare donec venissem.

25 Sic loquutus est : huic autem firmum fuit verbum.

Hæc autem lota, pura corpori vestimenta capiens,

Vovit omnibus Dijs perfectas hecatombas

Sacrificare, sicubi Jupiter perfecerit ut vices rependantur.

Telemachus autem postea ex domo ivit

30 Lanceā habens simul hunc canes pedibus veloces sequibātur:

Divinam huic gratiam infudit Minerva.

Hanc autem omnes populi advenientem admirabantur.

Circum autem ipsum proci superbi congregati sunt

Felicia illi optātes, mala autē mentibus profunda cogitabant.

35 At hic horum quidem postea effugit multam multitudinem.

Sed ubi Mentor sedebat, & Antiphus & Halitherses,

Qui ei à principio pateroi erant amici:

Δακρύουσαι δ' ἔπ' ἔπειθ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' αὖρ ἄλλων
Δρυσὶν Ὀδυσῆϊ σπυλασφόρονος ἡμερήϊοντο,
καὶ κεύθον ἀγκαζόμενοι κεφαλῇ τε καὶ ὤμους·
ἠδ' ἰὺν ἐν σπυλαμυρίοισι φωνὴ Πύρρος ἔπλετο,

25 Bñd
5 ióuy
9uλ.

Ἀρτίμιδι ἰκέλη ἡδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλει πήγχι δακρυόσποντα.
 Κῦς τε δὲ μιν κεφαλῶν καὶ ἄμφω φέει καλὰ,
 καὶ ῥ' ὀλοφρομένη ἔπειτα πτερόεντι προσήδου.

Ἡλθες Τηλέμαχε γλυκερὸν φάσμα· εἴσι τ' ἔγωγε

Ο ψαλς ἰθαμίνω, ἰκαὶ ἄρχο καὶ Πύλοισι
 Λάβρη ἐμὴ αἶκητι, φίλε μὲ πατρὸς ἀγκυλῷ
 Ἀλλ' ἄγε μοι κενεῖλαιζοι ὅπως λῦτησας ἐπαπῆς.

10

Τὸ δ' αὖ Τηλέμαχος πιπνυμὲν ἀντίον ἔειπε,

Μᾶλλον ἰμὴ, μή μοι γὰρ ὄρνυθι, μηδὲ μοι ἤπερ
Εὐσπείριον ὄρει, φουγὴν παρ' αἰπυῶ ὄλεθρον.

15

Αλλ' ὑπὸ λῶμα μὲν, κερθρεὶ χερσὶ ἄμμου· ἔλθου,
 εἰς ὑπερῶν· αἰσθᾶσαι δὲ ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 εὖχος πᾶσι θεοῖσι τελέσας· ἐκ τῶ μὲν
 Ρίξιν, αἰὲν ποτὶ Ζεὺς ἄνιπτε ἔρξαι τελέσας.

Ἀντίρθε ἐγὼν ἀγροῦ δὲ ἐλευσόμεναι, ὄφρα καλίστων
 Ζῆνων ὅπως μοι κεῖθι ἄμ' ἴσταντο δευρὸς κίοντι.
 Τὸν μὲρ ἰγὰρ παρ' ὑπὸ πτερυγῶν ἀντιπηγίαις ἐπιέρχισι.
 Πείρασον δέ μιν λυώσασα παρ' ἐπὶ εἴθρῃ ἄγροικα
 Ἐνδυέας φιλείην κὴ πέδιλον εἰσέπκεν ἔλθω.

10

Ὡς ἂν ἐφώνησεν τῇ δ' ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ μῦθου.

25.

Ἡ δ' ἐξήκουσάντων, καὶ τὰ χερσὶ ἡμᾶς ἰλῦσε,

Εὐχέτο πᾶσι Θεοῖσι τελήσας ἐκτατόμεναι

Εἰς αὐτὸν, αἱ καὶ ποιεῖ Ζεὺς ἀντιταῖς ἔργα τελείας.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βιβήκει

Εγὼς ἔχω· ἀλλὰ τῶν κυρίως πόδας ἀρῶν ἔπειτα.

30

Θεοπιστὺν δ' ἀρετῇ τῷ θεῷ χάριν καὶ τίμειον Ἀθλῶν.

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπεχόμενοι θηῶντο.

Ἀμφὶ δὲ μιν μηνῆρεις ἀγλῶρεις ἤμαρ ἔθοντο,

ΕΝΙΛ' ἀνδρῶν οὐκ ἔστι, καὶ οὐκ ἔστι βούλομενοι.

Αὐτὰρ ὁ πῶν μὲν ἔπαιται ἀλεύατο πηυλιῶ ὄμιλον,

35

Αλλ' ἵνα Μέντωρ ᾔσῃ καὶ Λιπφός, ἡδ' Αἰθέρης,

Οὐ πὶ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρὶσι θεοῖς ἐκείνοις,

Εἶτα κρητίζετ' ἰών· τοὶ δ' ἱερίενοι ἔκαστα.

Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραια δούρι κλυτὸς ἐχέσθην ἦθ' ἔν.

Ζεῖνον ἄγων ἀγροῦ δὲ Διὸς πτόλιν· ἐδ' ἄρ' ἐπὶ δῶδε

Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὼς τρέπετ', ἀλλὰ παύσῃ·

- 5 Τὸν κὺ Πείραια παρ' ἑσθ' ὥς μῦθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἰψ' ὅτ' ἔγωγε ἔμην πετὶ δῶμα γυναικάων·
Ὡς τοι δῶρ δαυπόμεψω ἄτοι Μενέλαα ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε.

Πείρα', ἔγ' αἶετ' ἰδὲ μὲν ὅπως ἔσται τίδ' ἔργα·

- 10 Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγνώστοις ἐν μεγάροισι
Λάθῃ κτείναντες, πατρὸς ἰα πάντα δάσονται,
Αὐτὸν ἔχοντά σ' ἐγὼ βόλομ' ἐπαυρήμεν ἢ πινὰ τῶνδ'·
Εἰ δέ κ' ἐγὼ θυτοῖσι φόνον κὺ κῆρυ φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίρειν φέρεν ὥς δώματα χαίρων.

- 15 Ὡς εἰπὼν, ξεῖνοι παλαπείροιο ἦσαν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔηντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖνας μὲν κατέθεντο κτ', κλισμῶς τε θρόνους τε.
Ες δ' ἀσπεμίνους βάντες ἐνξέσας λῦσαντο.
Τοὺς δ' ἐπὶ οὐδ' ὀφθαλμοῖσι λῦσαν κὺ χεῖρας ἱλαίω,

- 20 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσπεμίνους βάντες ἐπὶ κλισμῶσι καθεζόν.
Χίρι' ὅσα δ' ἀμφίπολος ἀσπασίην ἰκέλευε φέροντα,
Καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρεῖοιο λίβητος,
Νίψαδ'· παρ' ᾧ ξιστὴν ἱπταίνουσι τρέπιζαν.

- 25 Σίτον δ' αἰδοῖναι τιμὴν παρέθηκε φέροντα,
Εἶδατα πόλιν ἐπιθεῖντα, χαλκὸν δὲ παρδόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἔζετο παρὰ θρόνον μεγάροιο.
Κλισμῶν κακλιμῶν, λίπ' ἠλάεσθαι σπασσάσθαι.
Οἱ δ' ἐκ' ὀφθαλμοῖσι τῶνδε ἀσπασίην κατέβλεπον.

- 30 Αὐτὰρ ἐπεὶ πῶσι κὺ ἰδὲ τῶνδε ἐξ ἔργον ἔπτο,
Τοῖσι δ' ἔμηνον ἦτορ παρὰ φρον Πρωτοπείρα.
Τηλέμαχ' ἦτοι ἔγ' ἰδὼν ὑπερβόλον εἰσαπαύσας
Αἰζόμεναι εἰς ἐνὶ δῶκεν ἢ μοι σπασσάσθαι πύκναι,
Αἰεὶ δ' αἶετος ἐμῶσι πεφυρμένη, ἐξ ἧς Ὀδυσ.

- 35 Ὡς εἰπὼν ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον, ἐδὲ μοι ἔτλησεν
Περίλδῳ μνηστῆρας ἀγνώστους εἰς τόδ' ἐδῶκε,
Νόστον σὲ πατρὸς σίφ' ἀπὲρ μὲν εἶπον ἄχουσας.

Illic sedit jens, hi autem interrogabant singula,
 Hos autem Peireus lancea inclytus juxta venit,
 Hospitē ducens ad concionem per civitatē, neque adhuc diu
 Telemachus ab hospite longē versus est, sed astitit:
 Hunc & Peireus prior verbum alloquutus est,
 Telemache statim concita meam ad domum mulieres:
 Ut tibi dona mittam quæ tibi Menelaus dedit.

Piræus
 Telema-
 5
 cho lo-
 quitur.

Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōtrā alloquutus est,
 Peiræe, non enim scimus quomodo erunt hæc opera :

Si me proci superbi in domibus

10

Clām interfecto paterna omnia dividēt,
 Ipsum habentem te volo frui, quān aliquem horum.

Si ego his eadē & mortem cogitabo,

Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.

Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.

15

At postquam iverunt domos benē habitatas,

Vestem quidem deposuerunt in lecticisq̄ue sedilibusq̄ue.

In balnea vero euntes benē polita lavati sunt.

Hos autē postquā igitur famulæ lavarunt & unxerunt oleo,

Circum autem vestes preciosas jecerunt & interulas,

20

Ex autem balneo euntes in sedibus sederunt.

Aquā lavandis manibus autē serva gutturnio infudit portans

Pulchro aureo super argenteo lebete

Lavare, juxta autem politam paravit mensam.

Panem autem veneranda gubernatrix apposuit portans

25

Cibis multis impositis largiens de præsentibus.

Mater autem contrā sedit ad valvas domus

In sede declinata tenues lanas versans.

Hi autem in cibos promptos adjacentes manus jecerunt,

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

His autem verbis incēpit prudens Penelope,

30
 Penelo-
 pe Tele-
 machum
 alloqui-
 tur.

Telemache, certē ego in cœnaculum ubi conscendero,

Decumbam in lecto qui mihi suspiriosus factus est,

Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Vlysses

Ivit cum Atridis ad Ilium, neque mihi sustinisti

35

Antequam venirent proci superbi in hanc domum,

Reditum tui patris apertē dicere sicubi audivisti.

Telemachus verba facit ad matrem de sua navigatione.

- Hanc autē rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus est,
 Tibi enim mater veritatem narrabo:
 Ivimus inque Pylum & Nestorem pastorem populorum,
 Susceptum autem me ille in altis domibus
 5 Accuratē dilexit tanquam pater suum filium
 Venientem longo pōst tempore nuper aliunde, sic me ille
 Studiosē curavit cum filijs gloriosis,
 At Ulyssēm miserum nunquam dixit
 Vivum, neque mortuum circa terrestrium aliquem audivisse.
 10 Sed me ad Attidem lancea inclytum Menelaum
 Equis prēmilit, & curribus conglutimatis,
 Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratia multi
 Argivi Trojanique deorum voluntate laborarunt.
 Interrogavit autem statim postea voce bonus Menelaus.
 15 Quo indigens iverim Lacedæmona divinam.
 At ego huic omnem veritatem dixi,
 Et tunc jam verbis respondens, alloquutus est,
 O pater, certē jam fortis viri in lecto
 Voluerunt dormire impotentes ipsi cū sint.
 20 Sicut autem quando in arboreto cerva fortis leonis
 Hinnulos dormire faciens nuper natos lacte nutritos,
 Colles inquit, & valles herbosas
 Pascens, hic autem postea suum ingressus est cubile,
 Ambobus autem his turpem mortem præbuit,
 25 Sic Ulyssēs illis turpem mortem afferet.
 Utinam enim ō Jupiter pater & Minerva & Apollo,
 Talis, qualis olim benē ædificata in Lesbō
 Ex provocatione cum Philomelide luctatus est surrectus,
 Dejecit autem fortiter, gavisī sunt autem omnes Achivi:
 30 Talis nimirū cum procis versaretur Ulyssēs.
 Omnes & citō morituri fierent & amararum nuptiarum.
 Hæc autem quæ me interrogas & precaris, non ego
 Alia præter verum dixerim oblique, neque decipiam:
 Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
 35 Horum nullam ego occultabo verbum neque abscondam.
 Dixit ipsum illa in insula vidisse, fortes dolores habentem
 Nymphæ in domibus Calypsūs, quæ ipsum necessitate

Detinet.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι Λῶδας,
 Τοι γὰρ ἰγὼ τοι μῶτερ ἀληθείην καταλέξω·
 Ωχόμεθ' ἕς τι Πύλοι κ' Νίσυρα ποιμήν' αἰῶν,
 Διξάμεθ' ὃ δέ μ' ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 Εὐδυκίης ἱφίλῃ ἀσείτε πατὴρ ἰὸν ἦα
 Ελθόντα χροῖοι ἰὸν ἄλλοθεν, ὥς ἐμὲ κείνος
 Εὐδυκίης ἐκόμειζεν ἱὼν ἦασι κυδαλίμοισι.
 Αὐτὴρ Οδυσσῆ' ὡς παλασίφρονος ἔπειτ' ἔφασκε
 Ζῶε δὲ θανόντες ἐπιχθονίαν τεύχεα χροῖται,
 Ἀλλὰ μὲ ἐς Ἀτρεΐδην δουρὸς κλυτὸν Μειλίαιον
 Ἴσσοισι περὶ πύμψῃ κ' ἄρμασι κροῖται τῷσιν.
 Εἰθ' ἴδον Ἀργείων ἐλείλιν, ἧς εἵνεκα * πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶας τε θείων ἰότητι μύθησαν.
 Εἰρίτω δ' αὐτίκ' ἐπὶ τὰ βολὴν ἀγαθὸς Μειλίαιος
 Οὔτιν' ἀνέστην ἰχθυόεντα Λακεδαιμόνια δῖαν.
 Αὐτὰρ ἰγὼ τῷ πᾶσι ἀληθείην καταλέξω.
 Καὶ τί τέ δ' ἄν μ' ἐπίσταται ἀμειβόμενος προσέειπεν,
 Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερὸς φρονος ἀνδρὸς ἐνὶ νῆι
 Ἠγεῖλον ἐν νηδύνῃ ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἰόντες.
 Ὡς δ' ὅπότε ὄνυχόεσσιν ἔλαφος κρατερῶς λέοντος
 Νεβρὸς χρημῆσαι νηλεῖας γαλαθλῶους,
 Κτηνὸς ἐξερέσῃ κ' ἄλκινα ποιήντα
 Βοσκομένη, * ὃ δ' ἔτ' ὤκτω ἰὼν ἐσθλὸν ἐνὶ νῆϊ,
 Ἀμφοτέρωσιν ἢ τῷσιν ἄλκινα πότμον ἐφῆκεν·
 Ὡς Οδυσσεὺς κείνοισιν ἀνέειπε πότμον ἐφῆκεν.
 Αἰ γὰρ Ζεὺς τε πάτερ κ' Ἀθηναίη κ' Ἀπόλλων,
 Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' εὐκτιμένην ἐνὶ Λίσσῃ
 Εξ ἑλάνθης Φιλομηλείδῃ ἐπαλάσσειν ἀναστὰς,
 Κάδδ' ἔβαλε κρατερῶς, καχάρετο ἢ πάντες Ἀχαιοί·
 Τοῖος ἐὼν μετῴρησιν ὁμιλήσειν Οδυσσεύς.
 Πάντες κ' ἀκύροισι τοι γαῖοι ἀτοκὸς γαμψή τε.
 Ταῦτα δ' ἄν μ' εἰρωτᾷς κ' ἰόσσει, ἔκ μ' ἔγνω
 Ἀλλὰ παρὲξ εἰποιμι ὧς ἔρχετο, ἔδ' ἀπατήσθαι.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔπειτα γάρων ἄλλος νημερτής,
 Ὡς ἔδ' ἐν τοι ἔγωγε κρύψω ἔπος ἔδ' ἐπικεύσω,
 Φῆμιν ὃδ' ἐν νῆσσι ἰδέναι * κρατερὸν ἄλγος ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψτοῖς, ἣ μιν ἀνέειπε

5

10

20. πολ
λοι

15

20

20. ὃ δ'
ἐπείπε
25 ἰὼν

30

20. Τῶν
20. γα-
λαθῶν
35 κτ'
ὁ δ' ἔπειτα
χίοντα

Ιαχ'· ὁδ' ἔδωάταυ λυῖ πατερίδα γαῖαν ἰκίοχ.
 Οὐ γάρ οἱ πάρος νῆες ἐπήρετμοι, κῆ ἱπῆρες
 Οἱ καὶ μιν πίμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ως ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρακλυτὸς Μειέλας.

5 Ταῦτα τελευτήσας νιόμην· ἔδωκαν δέ μοι ἔργον
 Ἀθίναστοι, τοῖ μὲν ἄλλα φίλῳ ἐς πατερίδ' ἐπιμύσαν.

Ως φάτο, τῇ δ' ἄρ' αἶψα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρεε.

Τοῖσι ἧ καὶ μετέπει Θεοκλύμῳ· θεοφίδης,

Ὡ γυνῆαι αἰδοίῃ Λαερτιάδῳ Ὀδυσῇ,

10 Ἡ τοι ὁδ' ἔσάφα εἶδεν· ἐμεῖο ἧ ζῶντος μύθον
 Ἀτρεΐδης γάρ σοι μαντεύσμεν, ἔδ' ἐπικεύσων.
 Ἰστοῖα Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενία τε τρώετ' αἶσα,
 Εἴη τ' Ὀδυσῇ· ἀμύνμενος λυγρὰ ἄφικνίω,
 Ως ἦτοι Ὀδυσσεύς ἤδη ἐν πατερίδι γαίῃ

15 Ἡμῶ· ἡ ἔρπων, πῆδ' ἐνυθόμῳ κακὰ ἔργα
 ἔσιν. ἀπαρ μνηστῆροσι κακὸν πάντοσι φυτεύει.

20 Ὅλοι τοῖος ἔγὼν οἰωνὸν εὐσελμῶ ἐπὶ νῆος
 Ἡμῶ· ἐφροσάμην, κῆ Τηλεμάχῳ ἐγώνευσα.
 Τὸν δ' αὖτε ἀποστείπει ἀείρων Πύρρολόπηα,

20 Αἶγ' ὅτ' αὖτε ξένος ἔπος τεπελομήμον εἴη·
 Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα
 Ἐξ ἐμοῦ, ὡς ἂν τις σι ζῶαντό μῳ μακαροῖζοι.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Μνηστῆρες ἧ παρῆγον Ὀδυσῇ· μεγάροιο

25 Δῖσκεισιν ἔρποντο κῆ αἰζανίησιν ἰέντες
 Ἐν τυκίῳ δαπιδῶ, ὅθι παρὸς πάρος ὕβριον ἔχουσιν.

26 δέ- Ἀλλ' ὅτε δὴ * δῆπνησας ἔλυν, κῆ ἐπῆλυθε μῆλα
 πηχτες Πάντοθι ἐξ ἀχρῶν· οἱ δ' ἤραρον οἱ τυπάρους πρ.
 Καὶ τότε δὴ σφιν εἶπε Μείδων (ὅς γάρ ῥα μέγιστος

30 Ἡνδανε κερύκων, καὶ σφιν παρῆγιντο δαπνί)

26 αἰ- Κῆρυ, ἐπειδὴ πάντες ἐπὶ φθῆντε φρέν' * αἰθλοῖς,
 ἔλυν· ἔρχοσθε πρὸς δῶμα, ἵν' ἐντυμώμεθα δαίτῃ.
 Οὐ μὲν γάρ πε χερσὶν ἐν ἄρῃ δέπνοι ἰκίοχ.

26 ἴσαν· Ως ἔφαθ', οἱ δ' αἰσάντες * ἴσαν· κείνοντο ἧ μύθῳ.

35 αἰ- 35 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δῶμους εὐναιετάοντας,
 καὶ δὲ Σκλαίνας μὲν κατέθεντο κ' κλισμῶς τε θρόνους τε,
 ἔχοντας. Οἱ δ' ἔερευον οἷς μετὰ λῆος κῆ πῖοιαι αἰζας·

Detinet, ille autē non poterat suam in patriam terram venire.

Non enim adsunt naves remigabiles & focij,

Qui & ipsum mitterent in lata dorsa maris.

Sic dixit Atrides lancea inclytus Menelaus.

His peractis discepsi, dederunt autem mihi ventum

Immortales, qui me velociter dilectam in patriam miserunt.

Sic dixit, huic autem animum in pectoribus movit.

His autem & loquutus est Theoclymenus divinus,

Theocli-
menus
vatici-

O mulier venerabilis Laërtiadæ Vlysis,

Certè hic non apertè scit, meum autem attende verbum :

10

Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.

natur Pe-
nelope
de Vlyst

Sciat nunc Jupiter primùm deorum hospitalisque mensa,

Domusque Vlysis strenui quam adveni,

Quòd certè Vlysses jam in patria terra

Sedens vel serpens hæc auditurus mala opera

15

Est, at procis malum omnibus ferit :

Talem ego autem benè tabulata in navi

Sedens observavi, & Telemacho clamavi.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope.

Utinam hoc hospes verbum perfectum esset,

20

Idèò citò cognosceres amicitiamque multaque dona

Ex me ut aliquis te obvius beatum prædicaret.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Proci autem ante Vlysis domum

Discis delectabantur, & tragulas mittendo

25

In factò pavimento, ubi antea injuriam habebant.

Sed quando jam cœnandi tempus erat, & venerunt oves

Undique ex agris, hi verò duxerunt qui antea,

Et tunc jam ipsus dixit Medon, hic enim maximè

Medon
procos

Placebat præconum & ipsus affuit convivio

30

Juvenes postquā jã omnes delectati estis mète certaminibus

alloqui-
tur.

Ite in ædes, ut paremus convivium

Non enim incommodum est tempore cœnam capere.

Sic dixit, hi autem surrecti iverunt domum unusquisque

At postquam venerunt in ædes benè habitatas,

35

Vestis quidem deposuerunt in sedibus thronisque,

Hi autem mactaverunt oves magnas & pingues capras.

Maſtaverunt autem ſues pingues, & bovem armentariam
Convivium parantes: hi autem ex argo ad civitatem
Properè ſe accingebāt, ut irēt Ulyſſēsque & divus ſubulcus.
Inter hos autem verba incēpit ſubulcus princeps virorum,

5 Hoſpes quoniam autem poſtea ad civitatem ire valdè cupis

*Ulyſſes &
Eumæus
ad urbē
inſuſcipi-
unt.*

Hodie, ſicut juſſit dominus meus, certè te ego

Hic vellem ſtabulorum cuſtodem fieri:

Sed vereor, & timeo, ne mihi in poſterum

Excandescat, diffiſiles autem dominorum ſunt minæ.

10 Sed agè nunc eamus, jam enim inclinavit maximè

Dies at citò veſpera frigidius aderit.

Hunc autem reſpondens, alloquutus eſt prudens Ulyſſes,

Cognoſco, mente teneo: hæc jam intelligenti jubes.

Sed eamus, tu autem poſtea aſſiduè duc.

15 Da autem mihi ſicubi baculus inciſus eſt,

Ut innitar, quoniam dicitis valdè lubricam eſſe viam.

*Ulyſſes
ingredi-
tur men-
dicus in
urbem.*

Dixit & circum humeros turpem impoſuit peram

Denſis ſcrutis rimofam: tortilis verò erat funis.

Eumæus autem ei baculum gratum dedit.

20 Hi iverunt, ſtabulum autem canes & paſtores viri

Cuſtodiebant à tergo manentes, hic autem in civitatē duxit

Pauperi triſti ſimilem & ſeni, (regem

Baculo innoſcentē, hæc autem triſtia circū corpus veſtimenta

Sed quando jam euntes viamin aſperam

25 Civitatem propè erant, & in fontem pervenerant

Factum, pulchrè fluentem, unde aquam capiunt cives,

Quem fecit Iſhacus, & Neritus & Polyctor,

Circum autem alnorum aquis nutritarum erat nemus

Undique circulare, frigida autem deſinebat aqua

30 Ex alto ex petra, ara autem deſuper facta erat

Nympharum, ubi omnes ſacrificabant viatores.

Illic ipſos invenit filius Dolij Melantheus.

Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,

Cœnam procis, duo autem ſimul ſequebantur paſtores.

35 Hos autē cōſpicatus increpavit, verbūque dixit & cōpellavit

*Melaſthij
jurgia in
Ulyſſem.*

Terribiliter & indecenter (movit autem animū Ulyſſis)

Nunc quidem jam valdè omnino malus malum ducit:

Sic

Ἰέρωνος ἢ σύμεσι δ' αὖτις κ' ἐβόων ἀγέλαϊνον,
 Δαΐτ' ἐν τῷ νόμῳ τοῖ δ' ἐξ ἀρχαῖο πόλινδε
 Ὡς περ ὄντ' Ὀδυσσεύς τ' ἵεναι κ' δι' ὕφορτος.
 Τοῖσι ἢ μύθων ἤρχε σὺ δ' ὡς τῆς ὁρχαμ' ἀνδρῶν.

Ἐπὶ δ' ἔπειτα πόλινδ' ἵεναι μεμαίνοις
 Σήμερον, ὡς ἐπὶ τῶν ἀνὰ ἐμὸς, ἦ σ' ἂν ἔργα
 Αὐτῇ βυλοῖμιν σαρμῶν ῥυτῆρα γανίῳ.
 Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, κ' δεῖξαι μὴ μοι ὁπίσσω
 Νεικήν. χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνὰ κτῶν εἰσὶν ὁμοκλαί.

Ἀλλ' ἄγε μὲν ἰοῖμιν. δὴ γὰρ μέμνηται μέγιστον
 Ἡμεῖς, ἀπὲρ τὰς τοῖ ποτὶ ἑσπερῶν ῥίχθον ἔσται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Γίγνωνσιν, φρονέω. τὰ γὰρ δὴ νοῶσιν κτελέεις.
 Ἀλλ' ἰοῖμιν, σὺ δ' ἔπειτα λείψματα ἤγαγόντι.

Δὸς δέ μοι εἰποῖν τοῖ ῥόπαλον τιτμημένοι εἰσὶν,
 Σκηρὶ πτόθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεὶ σφαλὲ' ἔμμεναι ἔδον.

Ἡ δὲ, κ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀφεία βέβηκετο πῆρ' ἰώ
 Πυκνὰ ῥωγαλίῳ. ὅν γ' ἐρῶτος ἦν ἀορτήρ.
 Εὔμαι' οὖν δ' ἀρεῶν σὺ κῆπρον θυμῶν ἔδωκεν.

Τὸ βήτην, σαρμῶν ἢ κωῖς κ' βώτορες ἀνδρες
 Ῥύατ' ὅποθεν μῦθοις. ὁ δ' ἐς πόλιν ἤγειν ἀνὰ κτῶν

Πτωχῶν λευγαλίῳ ἐκάλεικτον ἠδὲ γέροντι,
 Σκηρὶ πτόθ'· τὴν ἢ λυγρὰ πᾶσι χροὶ ἔμεναι ἔσται.

Ἀλλ' ὅτε δὴ εἰσόντες ὁδὸν κῆπρον πεπαλότεσαν

Ἀστὺς ἔγχετο, κ' ἐπὶ κελύμιν ἀφίχοντο

Τυκτῶν, κηλίσρον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

Τῶν πρὶν σ' Ἰθάκης κ' Νήετος ἠδὲ Πολύκτωρ·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοῦς φέων ἰὼ ἄλλοις

Πάντες κυκλοπεῖς, κτ' ἢ ψυχρὸν ῥέει ὕδωρ

Υψόθεν ἐκ πίττης, βωμὸς δ' ἐφύσθη τίποκτο

Νυμφαῶν, ὅθεν πάντες ἀπὸ πρὸς ἐξοκοῖ ὁδὸν τῶν

Εὐθὰ σφίσις ἐκίχαι ὑδὸς Δολιχίου Μελαιθῆος,

Αἴθρας ἄγων αἰ πᾶσι μετέπεπον αἰ πολῖσις,

Δεῖπνοι μετῆρασι, δύν δ' ἄμ' ἔποντο νομήης.

Τοὺς ἢ ἰδὼν νοκίεσσιν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζεν

Ἐκπαγλὸν κ' ἀφείκ' (ὅρην ἢ κῆρ Ὀδυσσεύς)

Νυῦ μιν δὴ μέγα πᾶσι χροὶ κηλὸν ἠγλαΐζει

Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 Πῇ δὴ τὸνδε μοῖοισι ἄγεις ἀμίζαρτε συῶτα,
 Πτωχὸν ἀνηρόν, δαιτῶν ἀπολυμνιτῆρα;

28. 9. Ὁς πολλῆσι φιλῆσι ὤφραται * φλίψεται ὤμους,
 ψι) ἰ Αἰτίζων ἀκχλος, ἡκ * ἄορας ὑδὲ λίσσηται.

28. 10. Τόν κ' εἰ μοι δοῖης σταθμῶν ρυτῆρα * γαῖάδῃ,
 28. 28. Σηκχέρεν τ' ἔμυρα, θαλλόντ' ἐρίφοισι φορῶναι,
 λιπείαδ. Καί κεν ὁρὴν πίπων, μισγᾶλιν ἐπιγυῶνιδά θείτω.

10. Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κακ' ἔμμελ' ἔκ' ἐξηλῆται
 10. Ἐρρὸν ἐποίχεαδ, ἀλλὰ πῶσων κτ' δῆμον
 Βυλίστα αἰτίζων βόσκειν λῶ γαστὴρ ἀναλτοῖ.
 Ἀλλ' ἔκ' τοι εἰρῶ, τόδε κ' ἡ πετρελσμῶν ἔσται.
 Αἰ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Οδυσσῆος θείοιο,
 Πολλὰ οἱ * ἀμφὶ κέρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν

28. 15. Πλευραὶ ἀποτρέψουσι, δῶμον κῆτα βαλκομῶροιο.
 28. 15. Ὡς φάτο, κ' παρὼν λαῖξ' ἐνθρονε ἀφραδίῃσιν
 28. 15. Ἰαχίω· ὑδὲ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτῆ ἐρυφίλιξεν.

28. 15. Πλ. Ἀλλ' ἔμυρ' ἀσφαλίως, ὃ ἡ μισμῆραξεν Οδυσ.
 28. 15. Ἄρα οἱ μίμναιζας ῥοπαλὸν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,

28. 20. Ἡ πρὸς γλῶ ἑλπίσει κέρη, * ἀμφ' ὕδας αἰείρας.
 28. 20. Ἀλλ' ἐπιτόλμησε, φρεσὶ δ' ἔχετο· τὸν ἡ συῶτης
 28. 20. Νείκεσιν αἶψα ἰδὼν· μίγαι δ' εὐξάτο χεῖρας ἀναχῶν,
 28. 20. Νύμφαι κελύαται, κούραι Διὸς, εἶποτ' Οδυσ.
 28. 20. Ἰρείσας Ἰμερ' ἐπὶ μηρῷ ἔκχε κελύψας πῖονι δημῷ

25. Ἀρῶν ἡδ' ἐρίφω, τόδε μοι κρηλώατ' ἑλδωρ.
 25. Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀράρῃ δὲ ἡ δαίμων.
 25. Τῷ κ' τοι ἀγλαίας γε δῖα πεδάσειν ἀπάσαι,
 25. Τὰς νῦν ὑδὲ λίσζων φορέεις, ἀλαλήμωρ αἰεὶ
 25. Ἀστυ κατ', αὐτὰρ μῆλα κρηγὶ φθείρευσσι νομῆες.

30. Τὸν δ' αὖτε πρὸς σείει Μελάνδιος αἰπὸλος αἰγῶν,
 30. Ὡς πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
 30. Τόν ποτ' ἰγῶν ἐπὶ νῆος εὐστέλμιο μελαίνης
 30. Ἀξὺν τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοντι πολλῶν ἄλφοι.
 30. Αἰ γ' Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρῶτος Ἀπόλλων

35. Σήμερον ἐν μισγῶν, ἡ νύκτ' ἐμνηστῆροι δαμείη,
 35. Ὡς Οδυσσῆϊ γε τηλὺ ἀπώλετο νόστιμον ἔμμερ.
 35. Ὡς εἶπων, θεὸς μὲν λίπεν αὐτὸν δὲ ἡγε κίοντας.

Sic semper similem ducit Deus ad similem.

Quò jam hunc voracem ducis immanis subulce,

Pauperem, tristem, convivorum destructorem ?

Qui multis liminibus astans frangetur humeros,

Petens frustra, non enses neque lebetes.

Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri

Ut esset stabuli curator & pabulum hœdis portaret,

Et serum bibens magnum genu premeret.

Sed quoniam igitur jam opera mala didicit, non vult

Opus adire, sed trepidus in populo

Vult petens pascere suum ventrem infatiabilem.

Sed edico hoc, & perfectum erit:

Si iverit in ædes Ulyssis divini,

Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus

Latera atterent per domum percussi.

Sic dixit, & adiens calce irruit insipientijs

Coxa, neque ipsum extra viam dimovit,

Sed firmus permansit: hic autem cogitavit Ulysses,

An irruens baculo animum auferret,

An ad terram deijciat caput circa pavimentum sublatum:

Sed pertulit, mētibus autē retēt⁹ est: hūc autē subulc⁹ (sublatis,

Incepavit cōtrā cōspicatus, valdē autē precatus est manibus

Nymphæ fontanæ filiæ Jovis, si unquam Vlysses

Vobis fœmora combustis cooperta pingui nidore

Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite desiderium:

Utinam veniat ille vir, ducat autem ipsum numen.

Sic tibi deliciâsque dissiparet omnes,

Quas injurius profers errabundus semper

Per civitatem, at pecora mali corrumpunt pastores.

Hūc autē rursus alloquutus est Melanthius custos caprarū,

O amici, qualem dixit canis astutias sciens,

Hunc aliquando ego in navi benè tabulata nigra

Agam longè Ithacæ, ut mihi victum multum inveniat.

Utinam enim Telemachū interficiat argentei arcus Apollo

Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,

Sicut Ulyssis longè periijt reditus dies.

Sic loquutus, hos quidem liquit illic tacitè euntes.

5

10

15

Melan-
thius
Vlysses
calce fa-
xit.

20

25

35

At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit regis.

Statim autem introivit : cum autem procis sedit

E regione Eurymachi, hunc enim amabat maximè.

Hunc apud q. carniū partē posuerūt ij qui cibos instruebant:

5 Panem autem veneranda proma conda apposuit ferens

Ad comedendum : prope autem Ulysses & divinus subulcus

Steterunt venientes, circum autem venit sonitus

Pheuius Citharæ concavæ : ipsis enim incœpit canere

maieus.

Pheuius, at hic manu captum alloquutus est subulcum.

10 Eumæ, certè valdè jam hæ ædes pulchræ Ulyssis

Facilè quidem percognitæ, & in multis videre.

Ex alijs aliæ sunt : ornata est autem ei aula

Muro & valuis, januæ autem benè munitæ sunt

Bifores, non aliquis ipsum vir expugnaret.

15 Cognosco autem quod multi in ipsa convivia faciunt

Viri : quoniam nidor quidem ascendit, intus verò cithara

Sonat, quam convivio Dij fecerunt amicam.

Huic autem respondens, alloquutus es Eumæ subulce,

Facilè cognoscis, quoniam neque alioqui es imprudens.

20 Sed agè jam consultemus quomodo erunt hæc opera.

Vel tu primùm ingrediere ædes benè habitatas.

Accede autem ad procos, ego autem remanebo hîc :

Si vis remane, ego autem vadam ante.

Ne autem tu tarda, ne quis te extra intellectum

25 Vel percutiat, vel impellat, hæc te perspicere jubeo.

Huic autem respondit postea prudens divinus Ulysses,

Scio, cognosco, hæc jam intelligenti jubes :

Sed vade antè, ego autem remanebo hîc.

Non enim aliquid plagarum inscius, neque ictuum.

30 Audens mihi animus, quoniam mala multa passus sum

Undis & in bello, cum etiam hoc his fiat :

Venter

multorū

malorū

causa.

Ulysses

Ventrem autem nullatenus licet occultare pervolentem

Perniciosum, qui multa mala hominibus dat,

Cujus gratia & naves benè transtratæ armantur,

35 Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.

ab Argo

cano ag-

noscitur

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Canis autem caputque & aures jacens elevavit

Αἰτάρ ἐβῆ, μέλα δ' ὤκα δέ μιν ἐκάνει ἄνακτος.

Λυπῆκε δ' εἰσιν, μὲν ἧ μνηστῆρας κλέδιζεν

Λύπον Εὐρυμέχην· τὸν γὰρ φιλέεσκε μέλιναν

Τῷ τ' ὤλεσε μὲν κρείων μύθεον θίσαν οἱ ποίοντο·

Σίτον δ' αἰδοῖα ταμὴν παρεθήκε φέροντα,

Εὐδοκίαν· ἀρχίμελον δ' Ὀδυσσεὺς κὺ δῖος Ἰφιδόεος

Σπῆτιν ἱερὸν ἔδωκεν· ἀλλὰ δὲ σφαιρὴν ἤλυθ' ἰατὴν

Φόρμιγγος γλαφυρῆς· αἶψα * γαῖσφισι βάλλειτ' αἰείδων

Φημί, αὐτὰρ ὁ χιρὸς ἰλὼν ἀποστείπει σὺν ὧτιν,

Εὐμαί, ἣ μέλα δὴ πᾶσι δέμας κεῖν Ὀδυσσέϊ,

Ρεῖα δ' αἰείδωντ' ἐπὶ κὺ ἐν ποσσίν ἰδία.

Εξέτιζον ἐπὶ ἱππῶν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴν

Τοίχῳ κὺ θοάρεσσιν, θύραι δ' * εὐεργίαις εἰσὶ

Δικλίδες, ἐκ αἵ τις μιν ἀνὴρ ὑπερὺν πώλίσσεται.

Γιγνώσκω δ' ὅππῃ πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πῆνται

Λύδρας· ἵππει κνίσαν μὲν * ἀνέωσθην, ἐν δὲ τι φόρμιγγι

Ἡπύει, λῶ ἄρα δμῶι θεοὶ πόησαν ἱταίην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀποστείφης Εὐμαί σὺν ὧτα,

Ρεῖ ἔργος, ἵππει ὑδὲ πᾶσι * ἀλλὰ πῶς ἴσας ἀνοήμων.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζέμεσθ' ὅπως ἴσας πᾶσι ἔργα.

Ἡ σὺ πρῶτος ἵσταθι δέ μιν εὖ γαστέροντας,

Δύστον ἧ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·

Εἰ δ' ἴθις, ἐπὶ μύθον, ἐγὼ δ' εἴμι ἀποπείροισι.

Μηδὲ σὺ δηδύων, μή τις σ' ἔκποδὶ νοήσας

Ἡ βάλλῃ, ἣ ἐλάσῃ· πᾶσι σὺ φραζέσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' ὁ μείδων ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Γιγνώσκω, φρονέω· τί γὰρ δὴ φρονέοντι κελεύεις;

Ἀλλ' ἔργον ἀποπείροισι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·

Οὐ γὰρ πωλητῶν ἀδανήμων, ὑδὲ βολάνων.

Τολμήεις μοι θυμὸς, ἵππει κακὰ πολλὰ πέπνηται

Κύμασι κὺ πολέμοι· μὲν κὺ τόδε τίσι γινώσκω·

Γαστέρα δ' ὅπως ἐστὶν ἀπεκρύνθαι μεμαῶν

Οὐλομένων, ἣ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσι.

Τῆς ἔνκει κὺ νῆς εὐζυγοὶ ὁπλίσσονται

Πόντον ἵπ' ἀπ' ὕμνον, κακὰ δυσμύροισι φέρονται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἀντὶ δὲ κύνων κεφαλῶν τε κὺ ἄσπετον κείμεν ἔχον

5

25. δι

σφ.

10

25. ἰνι

κίε

15

25. ἐντ-

10. ἵπ.

20

25

30

35

Αργος Οδυσσῆ^Ϟ παλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὶς
Θρέψει μὲν ἔδ' ἀπότητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἰεῖν
ᾠχετο, τὸν ᾗ παρέργηεν ἀγίνεσθαι νέοι ἄνδρες
Αἴας ἐπ' ἀγροτέρως, ἠδὲ παρῆες, ἢ ᾗ λαγυῖς.

- 5 Δὴ τότε καί τοι λήθησας ἀπιοχολόμοιο ἀνακτες,
Εἰ πολλῇ κήπτω, ἢ οἱ παρὰ πᾶσι γυροῖεν,
Ημιόωνι τε βοῶνι τε ἄλλισ κέχυτ'· ὅφρ' αἰ ἄρ' αἶν
Δμῶις Οδυσσῆ^Ϟ τίμω^Ϟ μίζα κρησσησσιτις.
Εἶτα κύων καί τ' Αργος ἐνὶ πλεῖ^Ϟ κυωοραϊστέων.

20 Δὴ τότε γ' ὡς ἐνόησεν Οδυσσεύς ἐόντα
ὑποπλοῦ Ουρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἴσθην, καὶ ἑαται κρεῖσθαι ἀμφω·
μείν^Ϟ· Ἀσπὸν δ' ἔκ' ἔτ' ἐπῆται διωκόμενος οἷο ἀνακτος
δυσηός. Ελθὲν μὲν, αὐτὰρ ὁ ἰοσφιν ἰδὼν ἀπομύρξατο δάκρυ.

25 Εὐμαί^Ϟ· Γεῖα λατῶν Εὐμαιον· ἄφαρ δ' ἰρεῖνέτο * μύθω.
30 Εὐμαί^Ϟ, ἡ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε καί τ' ἐνὶ κήπτω·
Καλὸς μὲν δέμας ἴσιν. αὐτὰρ τίδ' ἔσ' ἐστὶ φασαίδα
Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θείν ἐπὶ εἰδὲ πῶδε,
Ἡ αὐτῶς, οἰοί τε τροφίξῃς κυῖας ἀνδρῶν
Γίγνεται, ἀγλαῖης δ' ἐνέειν κρημίσσιν ἀνακτες.

- 20 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν^Ϟ παρσιφης Εὐμαίς στυβῶν,
Καὶ λίλυ ἀνδρὸς γε κύων ὅδε τῆλε θανόντες.
Εἰ πῶς δ' εἴη ἡμῶν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα
Οἷόν μιν Τροίλῳδ' κίων κατέλειπεν Οδῖς.
Αἰψά κε θήσασθαι ἰδὼν ταχυτήτα καὶ αἰκλῶ.

- 25 Οὐ μὲν γάρ πε φύγασκε βαθείης βίνθησιν ὕλης
Κνώδαλον ὅ, τί ἰδοίτο, καὶ ἔχουσιν γὰρ παρὰ ἡδὴ·
Νεῶν δ' ἔχεται κρηστήτη, ἀναξ δ' οἱ ἄλλοι πάτρης
ᾠλετο· τὸν ᾗ γυναικίς ἀκηδῆες ἢ κρημίσσιν
Δμῶις δ' εὐτ' αἰν μεκέτ' ἐπικρατέωσιν ἀνακτες,

- 30 Οὐκ ἔτ' ἐπεὶ ἐθέλουσιν ἐναισιμαῖ ἐργάζεσθαι.
Ἡμῶν γάρ τ' ἀριτῆς ἀπαίνονται εὐρύοπα Ζεὺς
Αἰετος, εὐτ' αἰ μιν κτ' δούλιον ἤμαρ ἔλθουσιν,
Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόρυς εὐ ναισιπύοιτας·
Βῆ δ' ἵππος μεγάροιο μὲν μνηστῆρας ἀγανύς.

- 35 Αργον δ' αὖ κτ' μεῖρ' ἔλασεν μέλανος θανάτιο,
Λύπ' ἔδιδετ' Οδυσσῆα ἰκχρῶν ἐναισῶν.
Τὸν ᾗ πολὺ πρῶτος ἰδὲ Τηλέμαχος θειοδῆς

Argus Vlyſſis laborioſi, quem jam quondam ipſe
 Nutrivit, neque fruitus eſt : ante autem in Ilium ſacrum
 Ivit, hunc autem antè duxerunt juvenes viri
 Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
 Jam tunc jacebat abjeſtus abeunte rege,
 In multo ſtercore, quod ejus ante januas
 Mulorumque bouumque ſatis fuſum erat : donec ducerent
 Servi Ulyſſis agrum magnum ſtercorantes.
 Illic canis jacebat Argus plenus ricinorum.
 Jam tunc ſtatim agnovit Ulyſſem propè euntem,
 Cauda quidem hic adulatus eſt, & aures dejecit ambas.
 Propè autem non amplius poſtea potuit ſuum dominum
 Venire, at longè ipſum conſpicatus abſteſit lacrymam.
 Facile latens Eumæum : ſtatim autem interrogavit verbo,
 Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in ſimo:
 Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non manifeſtè ſcio
 Si jam & velox fuit currere in ſpecie hac,
 An fruſtrà, qualèſque menſales canes virorum
 Sunt, deliciarum autem gratia nutriunt reges.

Hunc autem reſpondens, alloquutus eſt Eumæe ſubulce. 10
 Et valde viri canis hic longè mortui,
 Si talis eſſet & corpore atque & operibus,
 Qualem ipſum ad Trojam jens reliquit Ulyſſes,
 Statim admirareris conſpicatus velocitatem & robur.
 Nō quidē enim aliquid fugiebat profundæ in profunditatibus 25
 Fera quæcunque videbat, & veſtigijſ enim ſciebat: (ſylvæ.
 Nunc autem tenetur malo, dominus autem ejus alibi à patria
 Perijt: hunc autem mulieres negligentes non curant:
 Servi autem quando non imperant domini,
 Non amplius poſtea volunt decentia operari.
 Dimidium enim virtutis auferat latè ſonans Jupiter
 Viri, quando ipſum ſervilis dies occupat.

Sic loquutus ingreſſus eſt domos benè habitatas.
 Ivit autem rectà domum ad procos ſuperbos.
 Argum autem ruruſ parca accepit nigra mortis,
 Cū primū vidiffet Vlyſſem vigefimo in anno.
 Hunc autem primus vidit Telemachus divinus

Euntem

30
 Ingeniū
 ſervitutē
 perit.

35

Euntem in domum subulcum, celeriter autem postea
Annuit ad se vocatū; hic autem ubi contpictus esset, accepit
Iacentem. tunc autem coquus apposuit carnes multas (sedem
Incidens procis in domo convivantibus.

- 7 Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
Contrariam, hic autem ipse sedit: huic autem præco
Partem captam posuit, ex canistróque panem elevatum.
Propè autem post ipsum ivit domos Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni, (indutus erat.

- 10 Baculo innixus : hic autem tristitia circum corpus vestimenta
Sedit autem fraxinea via intra januas
Inclinatus limini Cyparisseo, quod faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus autem ad se vocatum alloquutus est subulcum,

- 15 Panem delicatum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, ut ei manus erant capaces circumjacenti,
Da huic hospiti hæc ferens, ipsúmque jube
Petere victum valdè omnes adeuntem procos.
Pudor autem non est bonus indigenti viro ut adsit.

- 20 Sic dixit, ivit autem subulcus postquam verbum audivit.
Propè autem stans verba velocia alloquutus est,
Telemachus tibi, hospes, dat hæc & te jubet

Mendico Petere victum valdè omnes adeuntem procos.
Pudor
inutilis. Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico.

- 25 Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses,
Jupiter rex, Telemachum mihi in viris beatum esse,
Ut ei omnia fiant quæcunque mentibus suis cogitat.

Dixit, & ambabus suscepit & deposuit
Illic, pedes ante inhonesta in pera:

- 30 Comedit autem sic quando cantor in domibus canebat.
Quando hic cœnavit, ille cessavit divinus cantor :
Proci autem tumultuabantur in domibus: at Minerva
Propè astans Laërtiadem Vlysssem
Commovit, ut stipem à procis congreget,

- 35 Cognoscátque qui sint justí quique injusti.
Sed neque sic aliquem futurum erat fugere malum.
Perrexit autem ire rogaturus dextrè virum singulum,

Undique

Ερχόμενον κτ' δώμα συδάντων, ἤκη δ' ἔπειτα
 Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλίσσαι· ὃ ᾗ παπλήνας ἴλα δῖφρον
 Κεῖμενον, ἔνθα ᾗ δαιτῆρος ἐφίξεται κρία πολλὰ
 Δαιόμενον μνηστῆρσι δοῦναι κατὰ δαιτυμόνοισι,
 Τὸν κατήηκε φέρον ὥς Τηλέμαχος τρώπιδαν
 Αἰπὸν, ἔνθα δ' ἄρ' αὐπὶς ἐφίξτο· τῇ δ' ἄρ' ἐκῆρυξ
 Μοῖρην ἰλὼν ἐπὶ θει, καίεντ' ἐκ οἴτου αἰέρας.
 Αγχέμενοι ᾗ μετ' αὐτὸν ἐδύστο δώματ' Ὀδυσ.
 Πτωχῷ λειψαλίφ ἐναλίκιον ἔδδ' ἰέροντι.

5

Σκηπτόμενον· τῇ ᾗ λυγρὰ φέρι χερσὶ εἴματα ἔσθ.
 Ἰξ δ' ἐπὶ μελίπῃ ἑδνῷ ἔκτοδ' ἐνθαυῶν,
 Κλειάμενον· σταθμῷ Κυπαρισσῶν, ὅν ποτε τίκτωι
 Εἴοσιν ἐπισκιδόμενος, κτ' ἐπὶ σταθμῷ ἰθυῖι.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλίσσαι αὐτοσίηπι συδάντων,

10

Ἄρτοι δ' ἔλιν ἰλὼν φερκαλίον ἐκ καίσιον,
 Καὶ κρία, ὡς οἱ χεῖρες ἐχαιόμενον ἀμφοτερόντι,
 Δὸς τῷ ξείνῳ ζώει φέρον, αὐτὴν τε κέλευε
 Αἰτίζειν μέλα πάντας ἱπποχόμενοι μνηστῆρας.
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ καὶ χερσὶν αἰνδοῖ· τ' αὐτοῖσι.

15

20. πα-
ρεῖνα.

20

Ὡς φάτο, βῆ ᾗ συφορῶς ἐπὶ τὸν μυθὸν ἀκροῦσι.
 Αγχὺ δ' ἰσταμένον· ἔπτα πλεονέκτη αὐτοσηδία,
 Τηλέμαχος τοι ξεῖνε διδοῖ τὰ δὲ, καί σι κελύει
 Αἰτίζειν μέλα πάντας ἱπποχόμενοι μνηστῆρας.
 Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθῇ φησ' ἑμὲν αἰνδοῖ αὐτοῖσι.

25

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον αὐτοσίη πολὺμήνης Ὀδυσ.
 Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν αἰνδοῖσι ὀλβιοῖον εἶνα.
 Καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσα φρεσὶν ἤσι μνησιν.

30

Ἡ ῥα, κτ' ἀμφοτέρωσιν ἐδίδεατο, κτ' κατήηκεν
 Αὐτὴ, ποδῶν αὐτοπύργον, ἀφ' ἐκείνης ἐπὶ πύρας·
 Ἡδὲ δ' ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν αἶδεν.
 Εὐθ' ὅδ' εἰδὲν πύκει, ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ αἰοιδὸς
 Μνηστῆρας δ' ὁμᾶδ' ἄν' ἀνὰ μέγαρ' αὐτὴρ Ἀθλίῃ
 Αγχὺ παρὰ σταθμῷ Λαιρπαδῶν Ὀδυσῆα
 Ὡς πρὶν ὡς ἂν πύργον κτ' μνηστῆρας ἀγείρει,
 Γνοῖη δ' οἷ πνίς εἰσιν ἐραίσιοι μοι οἷ τ' ἀγέμενοι.
 Αἶψ' ἔδ' ὡς πν' ἑμὶ καὶ ἀπαλεξήσιν κακότητος.
 Βῆ δ' ἰδὼν αἰτήσων αὐτὸν δίδεα φῶτα ἔχοντι,

35

Πάντοσι χεῖρ ἑρέων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ' ἐλαιαίεροντες δίδουσι, καὶ ἱθαμβοῖσι αὐτὸν
Ἀχῆλεις τ' εἰρήνητο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετίσπει Μελαῖνδιος ἀνέπλοος αἰγῶν,

5 Κίκλυτ' ἐμὲ μνηστῆρας ἀγαυὰς βασιλείης
Τῷ δὲ πῖρα ξείνων· ἡ γὰρ μὲν παρθέν' ὄπωπεν.
Ἦτοι μὲν οἱ δῖος συβώτης ἡγεμόνευεν,
Αὐτὸν δ' ἔσπεφ' αἰδοῖτο πόθεν γένος εὖχεται εἶναι.

Ὡς ἔφατ', Ἀντίοος δ' ἐπισιν νείκεος συβώτῳ.

10 Ὡς εἰργασι συβώτῳ, πῖνυ δὲ σὺ τοῖσι πόλινδ'
Ἠγχι; ἢ ἔχ' ἀλῆς ἡμῖν ἀλεμονίης εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιερῶν, δακτύων ἀπλομακτῆρας;
Ἡ οἴσομαι ὅπ' τοι βίοντι κατὰ δαῖσιν ἀνακτος
Εἰσαδ' ἀγαθόμοροι; σὺ δὲ καὶ ποδὶ τοῖδ' ἐκάλισσας;

15 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρθένος Εὐμαῖη συβώτῳ,
Ἀντίο' εἰ μὲν καλὰ καὶ ἰσθλὸς εἶναι ἀγροῦντες.
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνοι καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπιπλῆν
Ἀλλοὶ γ' εἰ μὴ πῶν οἱ δημιοργεῖ ἔασιν;
Μάστιγ' ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων;

20 Ἡ καὶ θεῶν αἰοιδὸν, * ὅ κεν τέρατ' ἰσθλὰς αἰείδῃ;
οὗτοι γὰρ κληθεῖ γὰρ βροτῶν ἐπ' ἀπαίεσθαι γαίαν.
Πτωχοὶ δ' ἔκ' αὖ πῃ καλεῖσι πρὸς ξείνοισιν αἰσῶν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πῖρα πάντων εἰς μνηστῆρων
Δαίμοσιν Ὀδυσῆος, πῖρα δ' αὐτ' ἰμῶν· αὐτοὶ γ' ἔγνω

25 Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρω Πύρρ' ὀπίσσω
Ζῶει ἐνὶ μεγάροισι καὶ Τηλέμαχος θεοδόης.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε,

30 Σίγῃ, μὴ μοι τῷτον ἀμείβαιο πόλιν ἐπίσσω.
Ἀντίοος δ' εἶπε κακῶς ἐριδιζήμεν αἰεὶ

35 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπατρύει δὲ καὶ ἄλλος.
Ἡ ῥα, καὶ Ἀντίοος ἔπειτα πεισθέντα παρθένου,
Ἀντίο', ἡ μὲν καλὰ, πατήρ ὡς κήδεαι ἦτορ,
Ὅς τὸν ξεῖνον ἀνῶρας δαΐα μεγάροιο δῖος
Μύθῳ ἀναίεσθαι μὴ τῷτα θεὸς τελέσει.

40 Δός οἱ ἐλάν· ἔτοι φησὶν κέλομαι γὰρ ἔγνω.
Μῆτε οὖν μητέρ' ἰμῶν ἄλιν τῶν, μῆτε πῶν ἄλλων
45 Δαίμων οἱ καὶ δώματ' Ὀδυσῆος θεοῖο.

*Ulysses
mendica-
tu adit
Procos.*

Undique manum porrigens tanquam pauper diu esset.
Hi autem miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum:
Muruò autem interrogabant quis esset, & unde venisset.
Hls autem & dixit Melanthius custos caprarum,

5

Audite me proci inclytæ reginæ
De hoc hospite: utique enim antea ipsum vidi.
Certè quidem hunc hûc subulcus duxit,
Ipsum autem non apertè scio unde genus dicit esse.

*Anti-
nous sus-
ci-
en-
set
Eumæo
propter
mendicā*

Sic dixit, Antinous autem verbis arguebat subulcum:
O valdè cognite subulce, cur autem tu hunc ad civitatem.
Duxisti? an non satis nobis errantes & alij
Pauperes, tristes, convivorum destructores?
An pro nihilo ducis quod facultates edunt regis
Hîc congregati? tu autem & hunc vocasti?

15

*Eumæus
in solerti
Antinoe
loquitur*

Hunc autem respondens, allocutus es Eumææ subulce,
Antinoë non quidem bona, etiam si bonus sis, dicis.
Quis enim hospitem vocat aliunde ipse cum adveniat,
Alium nisi horum qui opifices sunt?

20

Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
Vel & magnum cantorem, qui delectet canendo?
Hi enim inclyti hominum in infinita terra.

Pauperem autem non alioqui vocaret vexantem seipsum.
Sed semper difficilis super omnes es procos
Servis Ulyssis, præcipuè autem rursus mihi: at ego
Non curo, donec mihi prudens Penelope
Vivit in domibus, & Telemachus divinus.

25

Huic autè rursus Telemachus prudēs cōtrà alloquutus est,
Tace, ne mihi huic responde multum verbis.
Antinous autem consuevit malè contendere semper
Verbis pravis, turbat autem & alios.

30

Dixit, & Antinoum verba velocia alloquutus est,
Antinoë tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
Qui hospitem iussisti à domo exire
Verbo necessario, non hoc deus perficiat.

Da ei aliquid captū: non equidem invideo: jubeo enim ego. 35
Neque quid matrem meam verere hac in re, neque aliquem
Servorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.

Sed non tibi talis in pectoribus cogitatio.

Ipse enim comedere multò vis, quam dare alij.

Huic autem rursus Antinous respondens loquutus est,
Telemache altiloque robur indomite, quale dixisti?

5 Si ei tantum omnes dedissent proci,

Et ipsum tres menses, longè à domo detinerent.

Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ
Iacens, quo tenebat magnos pedes convivans.

Ei autem alij omnes dederunt, impleverunt autem peram

10 Pane & carnibus, citò jam & futurus erat Vlysses,

Rursus in viam jens donum gustare Achivorum.

Stetit autem apud Antinoum, & ipsum verbù alloquutus est,

Vlysses Da amice, non mihi videris pessimus Achivorum
médicus

Antinou Esse, sed optimus, quoniam regi similis es.

15 Ideò oportet dare, & melius quam alij

alloqui- Panem : ego autem te laudabo in magna terra.
tur.

Etenim, ego aliquando domum in hominibus habitui

Beatus divitem, & sæpe dedi erroni

Tali qualis esset, & cujus tandem rei indigus veniret:

20 Erant autem servi valdè multi, aliàque multa

Quibùsque benè vivunt, & divites vocantur.

Sed Jupiter destruxit Saturnius, (voluit enim sic)

Qui me cum latronibus multùm errantibus misit,

Ægyptum versus ire longam viam, ut perirem.

25 Statui in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas.

Tunc quidem ego jussi amabiles socios

Illic apud naves manere, & naves trahere.

Speculatores autem ad speculas jussi ire.

Hi autem intemperantia victi & obsecuti animo suo,

30 Statim valde Ægyptiorum virorum perpulchros agros

Populati sunt : mulieres vero eduxerunt & infantes filios,

Ipsòsque interfecerunt, citò autem in civitatem ivit clamor:

Hi autem clamore audito, simul aurora apparente

Venerūt, impletus est autè omnis cāpus pedestriū & equorū,

35 Ærisque splendore : in autem Jupiter gaudens fulmine

Fugam meis socijs malam jecit : neque aliquis toleravit

Stare contrà : circum mala undique stabant.

Tunc

- Αλλ' ἔτι θεῖται ἐνὶ στήθεσσι νόημα.
 Αὐτὸς γὰρ φράσεται πολὺ βέλεια ἢ δίδωμι ἄλλα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
 Τηλέμαχ' ὑψαγῆρη, μὲν δ' ἄχρε, ποῖον ἔειπες;
 Εἰ οἱ τίς ποτε ἀπαντες ἐρεξείων μενηστῆρες,
 Καὶ κεν μιν τρεῖς μύῳας δάπν' ὄψθην οἶκον ἱερῆος,
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ Ἡρῶνι υἱῶν ὑπὶ φηγεσσι τραπέζῃ
 Κεῖμενον, ὃ ῥ' ἔπειχεν λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάζων.
 Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδωται, πλῆγται δ' ἄρα πῆρμα
 Ζίτου καὶ κρειῶν, τάχα δὲ καὶ ἱμαλῶν Ὀδυσσεύς
 Αὐτὸς ἐκ' ὑδὸν ἰὼν παρθένος γένετ' Ἀχαιῶν.
 Στῆ ἢ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν ὥς μύθον ἔειπεν,
 Δὸς φίλος· ἔ * μὲν μοι δοκέεις ὁ κακίστος Ἀχαιῶν
 Εμμεναι, ἀλλ' ὄρατες, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἴσικας.
 Τῷ σε γὰρ δίδωμαι καὶ λῶϊον ἢ σὺ ἄλλοι
 Σίτῃ· ἰὼ δ' αἶσι κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ γὰρ ἰὼν ποτὶ οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔταμον
 Ὀλβίος ἀφρὸν, καὶ πάλαι δόσκατο ἀλήτη
 Τοῖα ὅπως τοι, καὶ ὅτε κερχεμὲν ἔλθοι.
 Ἦσαν ἢ δμῶες μεγάλα μυελοί, ἀλλὰ τι πάλαι
 Οἷσιν τ' εὖ ζῶεις καὶ ἀφρὸι χαλίοιενται.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξ ἐργάνων (ἦ τίς γάρ που)
 Ὃς μ' ἄμα ληίσῃσι πολυπλάκτοις ἀνῆκεν
 Αἰγυπθὺν δ' ἰὼν δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπλοίοιμην.
 Στῆσαι δ' ἐν Αἰγυπλίῳ ποταμῷ ἴσας ἀμφιελίσσας.
 Εἰθ' ἦτοι μὲν ἰὼν κελόμην ἱερῆος ἱταίρου
 Αὐτῷ περ ἦτοσσι μένειν, καὶ νῆας ἱερῶν.
 Ὀπίσθας ἢ καὶ χροπιάς ὠπείωκα ἰσάδ.
 Οἱ δ' ὕβρει ἐξέαστες, ἐπισπόμενοι μὲν εἰ σφῶ.
 Αἴψα μάλ' Αἰγυπλίῳ ἀνδρῶν ἀπειραλλέας ἀχρεῦς
 Πόρθηον· ἐκ γυναικῶν ἄρην καὶ νῆπια τέκνα.
 Αὐτὸς τ' ἔκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἔκ' αὐτῇ.
 Οἱ ἢ βοῆς αἰοῦντες, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι
 Ἠλθον. πλῆτε ἢ πάντες παῖδες πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 Χαλκῶν τε σιδηρῶν· ἐν ἢ Ζεὺς περ κίερα μὲν
 Φύζων ἰμοῖς ἱταίροισι χαλκῶ βάλεν· ὃ δὲ τις ἔτλη
 Σπῆρμα ἐκαστὸν· ὅφρ' ἂν γὰρ πάντα θέναι ἔση.

Ενθ' ἡμῶν πολλὰς μὲν ἀπὶ κτενον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τοὺς δ' ἀναρῶν ζώουσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσω ἀντιάσσοι
 Διμήτορα Ιασίδῃ, ὃς Κύπρον Ἰφι ἀνασσει.

5 Εἶθ' ἦν δὴ νυκτὶ δὲυρρ τὸδ' ἴκω πῆματι πάχων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβέτο, φωνήσας τε.

Τίς δαίμων τὸδε πῆμα προσήγαγε, δμῖτος αἰνῶν;
 Στῆθ' ὅπως ἐς μίσσων, ἐμῆς ἀπαίνευθε τραπίζης,

20 ἰδῆ - Μὴ τέχα πικρῶν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον * ἰδῆαι.

αι. 10 Ως περ ἱεροκλέος καὶ ἀναιδὲς ἵασι προσέειπες.

Ἐξείης πάντας περὶ σταυρῶν οἱ δὲ διδούσι

Μαλιδίως· ἵπποι ὅπως ἐπὶ χεῖρας ἐδ' ἱλίστης

Ἀλλοτρίων χαλῆσαι, ἵπποι πάρος ποτ' ἀνείκελ.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Οδυσ.

15 Ω πόποι, ὅκα ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρεσὶ ἦσαν

Οὐ σύ γ' ἀνὴρ οἴγου σὺ πιστάτη ἐδ' ἀλλὰ δόεις,

Ὅς νῦν ἄλλοτρίοις παρήμῳ, ὅππῃ μοι ἔτλης

25 ἀπὸ Σίγης * ἀπὸ Περσέων δὲ μῦθον· τίς δὲ πολλὰ πέρις.

20 Ως ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρὸν μελέων,

20 Καί μιν ὑπὸ δροσὶ ἰδὼν ἔπαυσε πλεόντα προσήδου.

Νῦν δὲ σ' ὅκα ἐπὶ χαλῆσιν ἐν μισγὰρσι γ' οἶον

Ἀψ' ἀναχωρήσας, ὅτε δὴ καὶ οἰκίῃ βαίεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ Ἡρώων ἑλὼν βάλε δειξίον ὄμῳ.

Πρυμνότατος ἔτ' ἦν· ὁ δ' ἐπέφη ὅτε πέτρῃ

25 Εμπέδον· ἐδ' ἄρα μιν σφῆλιν βέλος Ἀντιόχοιο,

Ἀλλ' ἀκίον κίνησε χεῖρ, καὶ καὶ βυσσοδαμύων.

Ἀψ' δ' ἄρ' ἐπ' ὑδρὶ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζιτο, καὶ δ' ἄρα πῆλιν

Θῆκεν ἐν πλεῖλιν· καὶ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,

Κέκλυτέ μεν μνηστῆρες ἀνακλῆτῆς βασιλείης,

30 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Οὐ μὲν ἐδ' ἄλλος ἢ καὶ καὶ φρεσὶν, ἐδὲ πὶ πίστεος,

Ὅππότε ἀνὴρ πρὸς οἷοι μαχέοι μὲν καὶ κτεάτεσσιν

Βλήσται, ἢ πρὸς βοῦσιν, ἢ ἀργαγεῖσ' οἷσιν·

Αὐτὰρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἴνεκα λυγρῆς,

35 Οὐλοῦδης, ἢ πολλὰ καὶ ἐν ἀνθρώποισι δίδωσι.

Ἀλλ' εἴπου πῶς γὰρ θεοὶ καὶ βελανύες εἰσιν,

Ἀντίνοος πρὸς γαστέρος πέλος ἡνέτατο κελύκη.

Tunc nostrum multos quidem interfecerunt acuto ære.
 Hos autem abduxerunt vivos ut ipsis operarentur necessitate.
 At me Cyprum hospiti dederunt qui occurrerat,
 Demetori lasidæ, qui Cypro robore imperabat.
 Hinc jam nunc huc venio hoc nocumentum patiens.

9
 Anti-
 nous
 mendico
 respōdet

Huic autem rursus Antinous respondit & compellavit,
 Ecquis Deus hanc cladem adduxit, convivij tristitiam?
 Sta autem sic in medio mea procul à mensa.

10

Ne citò amaram Ægyptum & Cyprum videas.
 Quòd quidam audens & impudens es mendicus.
 Deinceps omnibus astas, hi autem dant

Inutiliter, quoniam nulla prohibitio, neque misericordia
 Ex alienis donare, quoniam adsunt multa singulo.

Hunc autem recedens alloquutus est prudens Ulysses,
 O amice, non tibi ne in speciem quidem mentes sunt:
 Non tu enim ex domo ei qui tibi astiterit neque salem dares,
 Qui nunc alienis assidens, non aliquid mihi toleras
 Panis præceptum dare: hæc autem multa adsunt.

15

Sic dixit: Antinous autem iratus est animo magis,
 Et ipsum torvè videns verba velocia alloquutus est,
 Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
 Retrò cessurum, quando jam & opprobria dicis.

20

Sic dixit: & scabello capto percussit dextrum humerum
 Ultimam in dorsum: hic autem stetit tanquam petra
 Firmiter, neque ipsum commovit telum Antinoi.
 Sed tacitè movit caput mala profundè cogitans.
 Rursus autem in viam jens desedit, peram autem
 Deposuit benè plenam: post autem procis dixit,

25

Audite me proci perinclytæ reginæ,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
 Non quidem neque dolor est in mentibus, neque luctus,
 Quando vir pro suis pugnans possessionibus
 Percutitur, vel de bobus, vel benè nutritis ovibus:
 At me Antinous percussit ventris gratia mali,
 Perniciosi, qui multa mala hominibus dat:
 Sed sicubi pauperum Dij & Erinnyes sunt,
 Antinoum antè nuptias finis mortis inveniat.

Ulysses
 cōqueri-
 30
 tur pro-
 cis inju-
 riam.

35

Hunc autem Antinous alloquutus est Eupithei filius,
Comede tacitus hospes sedens, vel abi aliò.

Ne te juvenes per domos trahant (sicut dicis,)

Vel pede, vel etiam manu : lacerent autem omnia.

5 Sic dixit : hi autem omnes impotenter succensuerunt,

Sic autem aliquis dixit juvenum superborum,

Antinoë non quidem benè percussisti infelicem erronem.

Perniciose si jam alicubi aliquis in cœlestibus Deus est,

Et dij hospitibus similes peregrinis,

10 Ut qui omnifarij existant, versantur per civitates,

Hominum fâsque nefâsque, inspicientes.

Sic dixerunt proci : hic autem non curavit verba.

Telemachus autem in corde quidem magnū luctū augebat

Illius percussī gratia, neq; lacrymā humū jecit ex palpebris,

15 Sed tacitus movit caput mala profundè cogitans,

Hunc postquam igitur audivit prudens Penelope

Percussū in domo, postea quidem ancillis dixit,

Utinam sic ipsūque percutiat inclytus arcu Apollo.

Hanc autem rursus Euryome proma contrā alloquuta est,

20 Si enim in votis finis nostris sisteret.

Haud quis horum ad bonæ sedis auroram cras superesset.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant,

Antinous autem maximè nigræ morti similis est :

25 Hospes quidem infelix mendicat in domo

A viris petens (egestas enim cogit.)

Tunc alij quidem omnes impleverūntque dederūntque.

Hic autem scabello ultimum percussit dextrum latus.

Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,

30 Sedens in thalamo, hic autem cœnavit divinus Ulysses.

Penelo- Hæc autem ad se vocatum alloquuta est divinum subulcum,

pe men- Vade divine Eumææ profectus hospitem jube

dicum Venire, ut ipsum salutem, & interrogem,

accerni Sicubi Ulyssēm miserum vel audivit,

jubet. 35 Vel vidit oculis : errabundo enim similis est.

Hanc autem respondens alloquutus est Eumæus subulcus,

Utinam enim tibi regina tacerent Achivi

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίοος παρσίφη Εὐπείηη^Θ υἱός,
 Εὐθι' ἔκλος ξείνη κατήμυ^Θ, ἣ ἀπιθ' ἀλλή.
 Μή σε νέοι λυγρὸν δώματ' ἐρώσσωσ' (οἱ ἀγροεῖες)
 Ἡ ποδὲς ἣ κ' χειρὸς, λυγρὸν ψωσι^ς ἢ πάντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέτηται,
 Ὡς δὲ πρὸς εἴπεσι νέων ὑπερλώρεόντων,
 Ἀντίο·, ὃ μὲρ καλ' ἔοικας δόσυνον ἀλήτῳ.
 Οὐλόμυ^ρ, εἰ δὴ που τις ἵπυρρανε^Θ Θεὸς ἐστὶ,
 Καί τε Θεοὶ ξείνοισιν ἰοικέταις ἀλλοδαποῖσι,
 Παντοῖσι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
 Ἀνθρώπων ὕδα^ρ τε κ' εὐνομίῳ ἵφορῶν τις.

Ὡς ἄρ' ἔφασκε μνηστῆρες· ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο μύθων.
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲρ κοῦδὴ μέγα πένθος ἄξει
 Βλημύρ, ὃ δ' ἄρα δάκρυ χαμῶι βάλεν ἐκ βλεφάροισιν
 Ἀλλ' ἀέκων κίνησε κῆρη, κακὰ βυσσοδάμεύων.

Τῷ δ' ὡς οὖν ἤκουσε παρσίφον Πύριλόπεια
 Βλημύρ, ἐν μετάρῳ, μετ' ἄρα δμωῆσιν ἔειπεν,
 Αἰδ' ἔπως αὐτὸν σε βάλοι κλυττότερος Ἀπόλλων.

Τῷ δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμὴν παρσὶς μύθον ἔειπεν,
 Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρήσιν * τέλος ἡμετέρησι γένοιτο,
 Οὐκ ἂν πρὸς ἑὸν γὰρ ὑβρίον ἦν ἔκρετο.

Τῷ δ' αὖτε παρσίφει παρσίφον Πύριλόπεια,
 Μαῶν, ἱχθὺν μὲρ πάντες, ἐπὶ κακὰ μηχανώοντα^ρ
 Ἀντίοος ἢ μέγιστα μελαίῃ κηρὶ ἔοικεν.

Ξείνός τις δόσυνος ἀληπύει κτ' δώμα.
 Ἀνέγχεαι αἰπύων (ἀχρημοσυνὴ γὰρ αἰνέγει)
 Εὐθ' ἄλλοι μὲρ πάντες ἀνέπλησσαν τ' ἔδωσαν τε
 Οὗτος ἢ θηλυῇ περυσινὸν βάλε δειδιὸν ἄμυν.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγροεῖται μὲν δμωῆσι γυναιξίν,
 Ἡδὲρ ἐν παλάμῳ· ὃ δ' * ἔδοκται δι^Θ Ὀδυσ.
 Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέπασσε παρσὶν ὕδα^ρ διον ὑφορῶν,

Ερχο δὲ Εὐμαιε κίων τὸν ξείνον ἀναχθῆ
 Ελθέμυ^ρ, ὃ φρεῖ π μὲν παρσὶν ἵξομαι, ἦδ' ἱέωμαι
 Εἰ που Ὀδυσσῆ^Θ παλασφροτος ἦε πίπυσται,

Ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάκῳ γὰρ ἔοικεν.
 Τῷ δ' ἀπυμενέωμ^Θ παρσίφης Εὐμαιε συδῶται,
 Εἰ γὰρ τοι βασιλῆα σιωπήσειαν Ἀχαιοὶ

Οἳ δ' ἄγε μυθήσεται, γέλῳσιτο κί τοι φίλοι ἦτορ.
 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυσσεν
 Εν κλισίῃ (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς)
 Ἀλλ' ἔτ' αὖτε κακότητι δίκλυσται ἡμ' ἀγχιρύνων.

5 Ως δ' ὅτ' αἰοιδὸν αἰνῆρ ποτιδέρκεται ὅς τι Θιῶν ἔξ
 Λαίδαι δειδωὺς ἐπὶ ἱμερῶνται βροτοῖσι,
 Τῷ δ' ἄμφοι μεμνῶσιν ἀκρομήδρ' ὅπποτ' αἰείδῃ.
 Ως ἐμὲ κείνος ἔηλε γὰρ παρημῶν ἐν μεγάροισι,
 Φησὶ δ' Οδυσσῆν ἔειπας πατρῷος αἵμα,

10 Κρήτη ναιετάων, ὅδε Μίνωος γένος ἐστίν.
 Εἴηεν δὴ νῦν διῦρον τὸ δ' ἵκετο πῆματι πάχων,
 Περὶ περὶ κυλινδόμεν, στυγὰν Οδυσσῆν ἀκροῦσθαι
 Ἀγχιῷ Θισσαρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
 Ζωῆ· πολλὰ δ' ἄγχι κειμήλια ὄνδρε δόμοιο.

15 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φαίφρων Πύριλόπεια,
 Ερχο, δεῦρον κέλισσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς εἰσάσῃ.
 Οὗτοι * δ' ἢ ἦ γούρησι κατήμενοι ἐψαάδων,
 20 Η αὐτῆ κ' δώματ' ἐπὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων
 Αὐτῶν μὲρ γὰρ κλήματ' ἀκρόαται καί τ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Σίτος κ' μέθυ ἠδὲ πᾶσι μὲν οἰκῆς ἔδδουσιν.
 25 Οἳ δ' εἰς * ἡμέτερον πωλειόμενοι, ἤματι πάντες
 Βοῦς ἱερύοντες κ' οἷς κ' πίονας αἶγας,
 30 Εἰλαπινάζουσι, πίονοί τε αἴθροπα οἶον
 Μαιψιδίως· πᾶσι γὰρ πολλὰ καταινίσται. ἔ γὰρ ἔτ' ἀνῆρ
 Οἷος Οδυσσεύς ἔσκεν ἀρῶν δᾶπε δίκου ἀμύμων.

Εἰ δ' Οδυσσεύς ἔλθοι κ' ἵκητ' ἐς πατρίδα παῖσαν,
 Αἰψά κε (ἡμῶν) παυδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 Ως φάτο· Τηλέμαχ' ἡ μὲν ἔπειτα ἀμφὶ ἡ δώμα
 Σμερδαλίον * κατέβητο γέλασσε ἡ Πύριλόπεια.

35 Αἰψά δ' ἄρ' Εὐμαῖοι ἔπειτα πειρῶνται παρρησίᾳ,
 Ερχέσθαι μοι, τὸν ξείνον ἐναπείον ὅδε κέλισσον.
 Οὐχ ὁρῶς ὁ μὲν ἵος ἐπὶ πύρρι πᾶσιν ἔποσι;
 Τῷ κε κ' ἔκ ἀτελὲς θάνατος μνηστῆρος γένοιτο
 Πᾶσι μάλ', ὅδε κί τις θάνατος κ' κῆρυς ἀλύξαι.

40 Ἀλλο δὲ τοι ἔριον, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆτιν,
 Αἰεὶ αὐτὸν γνώω ἡμετέρῳ πάντ' εἰσέποντα,
 Εὖ σ' αὖ μιν χλαῖνάν τι χιτῶνά τε, εἴματα καλά.

Talia hic loquitur. mulceret tibi dilectum cor.

Tres enim jam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
In stabulo, (primum enim ad me venit ubi nave aufugisset.)

Sed nondum calamitatem suam perfecit recitare dicendo.

Sicut autem quando cantorem quis aspicit, qui à dijs 5

Canit doctus verba suavia hominibus,

Hunc indefinenter prompti sunt audire quando canit:

Sic me ille mulsit in domibus.

Dicit autem Ulyssis amicus paternus esse

In Creta habitans, ubi Minois genus est. 10

Hinc jam nunc huc veni clades patiando,

Hinc & hinc versatus, prædicat autem de Ulyssæ audivisse

Propè Thesprotorum virorum in pingui populo

Vivo : multos autem ducit thesauros suam domum.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope, 15

Vade, huc voca, ut coram ipse dicat :

Hi autem vel in januis sedentes delectentur,

Vel illic in domibus: quando ipsis animus lærus est:

Ipsorū quidē enim possessiones incorruptæ jacent in domo,

Panis & vinum dulce, hæc quidem domestici comedunt. 20

Hi autem in nostrum versantes dies omnes

Boves mastando, & oves, & pingues capras,

Convivantur bibuntque nigrum vinum

Incaustum, hæc autem multa absumuntur : non enim est vir

Qualis Ulysses fuit qui cladem domo expellat. 25

Si autem Ulysses venerit & accesserit in patriam terram,

Statim cum suo filio injurias rependet istorum virorum.

Sic dixit: Telem. autē valdè sternutavit, circū autē domū

Horrendum resonuit : risit autem Penelope.

Statim autem Eumæum verba velocia alloquuta est, 30

Vade mihi, hospitem coram huc voca.

Non vides quòd mihi filius sternutavit omnibus verbis ?

Ideò & non imperfecta mors procis fiet

Omnibus valdè, neque quisquam mortem & fatum vitabit.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis, 35

Si ipsum cognoscam vera omnia dicentem,

Induā ipsum chlænamque interulāque vestimenta pulchra.

Sic

Sic dixit: ivit autem subulcus postquam verbum audivit.

Propè autem stans verba velocia alloquutus est,

Hospes pater, vocat te prudens Penelope

Mater Telemachi: inquirere aliquid ipsam animus

5 Circa maritum jubet, quamvis dolores passa sit.

Si autem te cognoscet vera omnia dicentem,

Induet te chlænamque interulamque, quorum tu maximè

Indiges, panem autem & petens in populo

Ventrem pasces, dabit autem tibi quicunque voluerit.

10 Hunc autem rursus alloquutus est multa passus divinus

Eumæe, statim ego vera omnia dicam (Vlysses,

Filiæ Icarij perprudenti Penelopæ.

Scio enim benè de illo, parem autem suscepimus ærumnam.

Sed procorum difficilium timeo multitudinem,

15 Quorum superbiâque visque ferreum cælum ivit.

Etenim nunc quando me hic vir in domum euntem,

Nihil mali patrato, percussum doloribus dedit,

Neque aliquid Telema. hac in re adjuvit, neque aliquis alius:

Ideo nunc Penelopem in domibus jube

20 Manere festinantem licet, in solem occidentem.

Et tunc me interroget mariti de reditivo die,

Propius assidens apud ignem, vestimenta enim

Mala habeo, scis & ipse, quoniam te prius oravi.

Sic dixit: ivit autem subulcus postquam verbum audivit.

25 Hunc autem super pavimento euntem allocuta est Penelope,

Non tu ducis Eumæe? quid hoc intellexit ille erro?

An aliquid reveritus iniqui? an & aliter

Verecundatur in domo? malè verecundus peregrinus.

Hanc autem respondens, alloquutus es Eumæe subulce,

30 Loquitur ut par est, quæ putaret alius,

Superbiam fugere virorum superborum:

Sed te manere iussit in solem occidentem.

Tibi verò sic ipsi multò melius, ô regina,

Solam ad hospitem loqui verbum & audire.

35 Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Non inspiens hospes, putat sicut est.

Non enim aliqui sic mortalium hominum

Ἀνέρις ὑβρίζοντες ἀπαύδαλα μηχανόωνται.

Ἡ μὲρ ἄρ' ὥς ἀγέρευιν, ὃ δ' ἤχετο δῖος ὕφορβος
Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον, ἵπαι διπύρραδε πάντες.

Αἶψα ἧ Τηλέμαχον ἔπια πύργοντα προσήυδα,

5 Ἀγχιχών κεφαλῶν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲρ ἄπῃμι σύας κ' κεῖνα φυλάξων,

Σὸν κ' ἐμὸν βίοντα· σοὶ δ' ἐνθάδ' ἐσσι πάντα μελόντων.

Αὐτὸν μὲρ σι πρῶται σάω κ' φράζω θυμῷ,

Μὴν πάθης· πολλοὶ ἧ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν.

10 Τὸν Ζεὺς ἐξολέσει· πρὶν ἡμῖν πῆμα γένεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι λῶδα,

Ἔσεται ἔτι, ἄτῃ· σὺ δ' ἔρχο δαίμονας·

Ἡῶτην δ' ἵεναι κ' ἄγειν ἱερῆα χαλά.

Αὐτὰρ ἐμοὶ πᾶσι πάντας κ' ἀθανάτοισι μελήσει.

15 Ὡς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἔζ'· ἐϋξίετο ἐπὶ δῖφρον,

Πλησάμεν δ' ἄρα θυμὸν ἰδὲ θυμῷ ἠδὲ ποτῇ,

Βῆ ῥ' ἔμμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔκτα τε μέγαρον τε

Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ἔρχοντο κ' αἰοιδῆ

Τίρποντ'· ἤδη γὰρ κ' ἐπήλυθε δαίμονι ἤμαρ.

20 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσίας.

Ο Δυσσίς κ' Ἰερν πυγμὴ γίνεται· φαίνεται ἧ κ' Πύρροιο
τοῖς μνηστῆροι, κ' παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει· γίνεται ἧ καὶ
πρὸς κριολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Οδυσσίας πρὸς Εὐρύμαχον.

25

Α Λ Λ Η.

Σίγμα δ' ἔστι Ἰερν, εὐχρὸς Οδυσσῆος, δῶρα τ' αἰάκτων.

Η Ἄρ' ἐπὶ πτωχὸς παιδῆμι, ὅς κ' αἶψα
Πτωχεύσῃ Ἰθάκης, μετ' ἔπειτα γαστέρι μάστιγι,
Ἀζηγίης Φαρμάκων κ' πόνου· ἐδὲ οἱ λῶ ἔς,

30

Οὐδὲ βίη· εἶδος ἧ μάλα μέγας λῶ ὀρέσσθαι.

Ἀρᾶ δ' ὅμοι' ἔστι· τὸ γὰρ γίτο πότνια μήτηρ

Εκ γινε-

Viri contumelijs agentes injusta cogitant.

Hæc quidem sic dixit, hic autem ivit divinus subulcus
Procorum in cœtum, postquam dixit omnia.

Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alij:

O dilecte, ego quidem ibo ad sues & illa custodiam,
Tuas nimirū & meas facultates, tibi autē hîc omnia curæ sint
Ipsum quidem te primū serva & considera animo
Ne quid patiaris: multi autem mala sentiunt Achivorum:
Quos Jupiter perdat antè nobis nocumentum fieri.

Hûc autē rursus Telemachus prudēs contra allocutus est,
Erit sic, euge: tu autem valde merenda sumpra:
Manē autem veni, & duc sacrificia pulchra.
At mihi hæc omnia & immortalibus curæ sunt.

Sic dixit: hic autem rursus sedit benè polita in sede,
Impletus autem animum cibi & potus,
Perrexit ire ad sues: liquit autem claustraque domūque
Plenam convivarum. hi autem saltu & cantu
Delectabantur: jam enim & ingressus erat meridianus dies.

ARGUMENTUM DECIMIOCTAVI
LIBRI ODYSSEÆ.

Ulyssis & Iri pugna fit. Ostenditur autem & Penelope
Procis, & ab ipsis dona accipit. Fit autem & quædam
colloquutio deinceps Ulyssis ad Eurymachum.

A L I U D.

Z, autem contentionem Iri, gloriam Ulyssis, dona regum.

Venit autem pauper popularis, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat autem ventre edaci
Incessanter comedere & bibere: neque ei erat vis,
Neque violentia, forma autem valdè magnus erat conspectu.
Arneus autē nómine erat: hoc enim imposuit venerāda mater

Ex nativitate, Irum autem juvenes vocabant omnes,
 Quoniā nuncia deferabat profectus, quando aliquis jubebat
 Qui ubi venisset Ulyssēm expellebat sua domo,
 Et ipsum objurgando verba velocia dixit,

9 Recede senex è vestibulo, ne jam citò & pedem traharis.

Iris v-
 lyssēm
 jurgijs
 inceſſit.

Non audis, quod jam mihi innuunt omnes,

Trahere autem jubent : ego autem verecundor tamen.

Sed surge, ne citò nobis contentio & manibus fiat.

Hūc autē torvè conspicatus alloquutus est astutus Vlyssēs

10 Miser, neque aliquod tibi facio malum, neque dico,

Neque aliquem invideo dare & multis acceptis.

Pavimentū autē ambos hoc capiet, neque aliquid te oportet

Alienis invidere, videris autem mihi esse erro

Sicut ego : opulentiam autem Dei curant præbere.

15 Manibus autem ne valdè provoca, ne me in iram injicias.

Ne te licet sim senex, pectus & labra permisceam

Sanguine, quies autem mihi & magis adhuc erit

Cras : non quidem enim te reverti puto

Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyssīs.

20 Hunc autem iratus alloquutus est Irus mendicus,

O amici, valdè gloriosus volubiliter dicit

Vetulæ fuliginosæ similis, quem malè mulctabo,

Vlyssēs
 provocat
 Irum in
 certamē.

Percutiens ambabus manibus : in terrā autem omnes dentes

Maxillis expellam, porci sicut segetem pascentis.

25 Cinge nunc, ut omnes cognoscant & hi

Pugnantes, quomodo autem tu juniori viro pugnabis?

Sic hi quidem ante januas altas

Pavimento in polito toto animo litigabant.

Hos autem intellexit sacrum robur Antinoi,

30 Suaviter autem ridens alloquutus est procos,

O amici, non quidem aliquid antea tale factum est,

Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum :

Hospēsque & Irus contendunt mutuo

Manibus pugnare, sed committamus citò.

35 Sic dixit, hi autem omnes surrexerunt ridentes,

Circum autem pauperes pannosos congregati sunt,

His autem Antinous loquutus est Eupitheī filius,

Audite

Ἐκ γενιτῆς· ἱερὸν ᾧ νίοι κίλησκαν ἄπαντες,
 Οὐώϊκ' ἀπαγάλλισκε κιών ὅτι * ποῦ τις ἀνώγει.
 Ος ῥ' ἔλθων Οδυσῆα δινάκετο οἷο δῶμοιο,
 Καί μιν ἰφκείων ἔπια πίεθ' ἔντα σπασσέναι,

28. κίν
 τα

Εἴκε γέρεν σπασθύνου, μὴ δὴ τὰχα κὺ ποδὲς ἔλκη.
 Οὐκ αἶεις ὅπ' δὴ μοι ἐπιπλάζουσιν ἄπαντες,
 Ἐλκόμεμαι ᾧ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰχμυόμεαι ἔμπη.
 Ἀλλ' αἶα, μὴ τὰχα νῶϊν ἴεαι ᾧ χερσὶ γένηται.

3

Τοῖν δ' ἄρ' ὑποδραϊδὼν σπασίφη πολυμήτης Οδυσ.

Δαιμόνι' ἔπε' π' στίβ' ἔκ' αἰσθύνω,
 Οὐτ' ἐπὶ π' φρονέω δέ μιν κὺ πῶλ' ἀνελόντα.
 Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσται· ἔδ' ἐπ' σ' ἔρη
 Ἀλλοτρίων φρονέειν, δακρυῖς δέ μοι εἶναι ἀλότης,
 Ωσπερ ἐγὼν· ὅλβον ᾧ Θεοὶ μέλουσιν ὅπ' αἶεν.

10

Χερσὶ ᾧ μὴ π' λίω σπασσάλλω, μὴ με χολώσης,
 Μῆ σι, γέρον' ὡς ἰών, σῆτος κὺ χεῖλαι φθίσω
 Αἵματες· ἡσυχίῃ δ' αἶν' ἐμοὶ κὺ μέλλον' ἐτ' αἶη
 Αὔραιον· ἢ μὲρ γάρ π' σ' ὑπερσπύσας * οἶω
 Διύτιρον ἔς μίγαρον Παιερτιάδην Οδυσῆα.

28. Αλλο
 τοτρίων
 φρονέειν

15

Τοῖν ᾧ χολωσάμεν σπασσάμεν ἱερὸς ἀλήτης,
 Ωπόποι, ὡς ὁ μελαγχρὸς ἐπιτερχάδην ἀγρυπνέει,
 Γρηὶ καμνοῖ ἴσως· ὃν ἀνγκυρῆς μεηποσίμεν,
 Κόπιν ἀμφοτέρησι, χαμναὶ δ' ἐν πάντας ὀδόντας
 Γυαθμῶν ἐξελάσσωμαι, σὺ δὲ ὡς ληϊβοτείρης.

28. οἶω
 Αὔρας
 ἐ
 σι μίγ

20

Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώσιν· κὺ οἶδ' ἔ
 Μαρναμένους· πῶς δ' αἶν' σὺ νειωτέρῃ ἀνδρὶ μάχῃ;

25

Ὡς οἱ μὲρ σπασσάμεν γυαθμῶν ὑψηλῶν
 Οὐδὲν ἐπὶ ξίφ' ἐκαστὸν ἐκρύνοντο.
 Τοῖν ᾧ ξυμῆχ' ἱερὸν μὲρ Ἀντιόω,

Ἡ δὲ δ' ἄρ' ἐκμελίσσας * μετιφάνει μεησῆραστον,

28. Τοῖ
 30 σιν

Ὡ φίλοι, ἢ μὲρ πῶ π' πάρος τοιῶτόν ἐτόχη.

Οἴλω περ πῶλ' ὅς ἑ γὰρ ἐς τόδ' ὀδῶμαι.

Ὁ ξείνός τε κὺ ἱερὸς ἐρέζιστον ἀδελόϊν

Χερσὶ μαχίσσας· ἀλλὰ ξυμῆλασσομῶν ἄκα.

28. μετ
 φάνει

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνῆξαν γαλόωντες,

35

Ἀμφὶ δ' ἄρα πῶλ' ἔκ' ἀκαρῆς ἡγεῖσθοντο.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετῆφ' Εὐπείη· ἦος,

- Κίκλυίε μιν μνηστῆρες ἀγλῶρες, ὅφρα π' εἶπω.
 28. πῆς Γαστῆρες αἰδ' αἰγῶν κίεατ' ἐν πυρεῖ * πῆς δ' ἐπὶ δόρπῳ
 29. Κατθέμεθα κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσωται.
 Οππότερος δὲ καὶ νίκησιν κρείσσων τε γένηται,
 3. Τάνων ἴω κ' ἰθελῆσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλίδω.
 Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδίδισται, εἰδὲ πν' ἄλλων
 Πτωχὸν ἔστω μίσγλαζ' ἐάσωμεν αἰτήσονται.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίοος· τοῖσιν δ' ἐπιβύδωνι μῦθος.
 Τοῖς ἃ δολοφροῖων ματίφῃ πολύμητις Ὀδυσ.
 10. Ὡ φίλοι, ἔπως ἐστὶ νεώτερόν αἰδοῖ μίσγλαζ'
 Ἀνδρῶν γέροντα δύη ἀρημύρον· ἀλλὰ με γαστήρ
 Οτρυνῶει κακῆεργος ἵνα πωληγῇσι δαμείῳ
 Ἀλλ' ἄγε ἰὼν μοι πάντες ἐμθόσαστε καρτεροὶ ὄρεον,
 Μή τις ἐπ' ἱερῷ ἥρῃ φέρωι ἐμὲ χρεὶ παχεῖη
 15. Πλήξῃ ἀπαδάων, τούτῳ δὲ με ἴφι δαμάσσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες * 1 ἀπώμινυσι ὡς ἐκέλευε.
 18. Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερῇ ἱε Τηλεμάχῳ.
 19. Ἐστίν, εἴ σ' ὀτρυνῶει κακοδὴ καὶ θυμὸς ἀγλῶρες,
 Τῆτοιν ἀλίξασθ'· πῶν δ' ἄλλων μὴ πν' Ἀχαιῶν
 20. Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἐμχῆσται ὅς κ' ἐσθ' εἶναι.
 21. Ἐφροδύχης μὲν ἱγῶν, ἐπὶ δ' αἰνέτοιν βασιλῆης
 22. Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίοος, πεπνυμένῳ ἄμφω.
 23. Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἐπ' ἦγεον. αὐτὰρ Ὀδυσ.
 24. Ζώσασθαι * μὲν ῥά κισιν περὶ μέδεια, φαῖνε δ' ἢ μερῶν
 25. Καλῆς τε μεγάλους τε, φαῖνε δ' οἱ εὐχέας ἄμοι,
 26. Τήματα Στήθεά τε, σῖθαρχί τε βρογχόεις· αὐτὰρ Ἀθλῶν
 27. Ἐφροδύχης παρειαμύρη μέλει ἥλδαι πειμνῆ λαῶν.
 28. Τοῖσιν δ' Ὀδυσῆες δ' ἄρ' αὖ πάντες ὑπερφιάλως ἀγασσάμενοι.
 29. αὐτῶς Ὡδὲ δὲ τις εἰπὼσεν ἰδὼν ἐς πηλείον ἄλλον,
 30. Ἡ πέρα ἱερῶν αἰετῶν ἐπίπασσεν κακὸν ἔχει.
 31. Φη ἱερῇ Οἴλῳ ἐν ῥακίῳ ὃ γέρονι ἐπιγρῶνιδά φαίνε.
 32. Ὡς ἄρ' ἔφασκεν. ἱερῷ κακῶς ὡρίετο θυμὸς.
 33. Ἀλλὰ καὶ ὡς ὀρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνείκη,
 34. Δείδιότα· σῆρες δ' ὡς εἰς τὸ μίλειον.
 35. Ἀντίοος δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' οἰόμενος
 36. Νυῶ μὲν μήτ' ὡς βεραῖς, μήτε γένοιο,
 37. καὶ Εἰ δὴ τῷ τιν' γὰ τεργμείας καὶ δειλὰς αἰνῶς,

Audite me proci strenui, ut aliquid dicam:

Victori
certami-
nis a pro-
cis præ-
miu con-
stituitur

Ventre hi caprarum jacent in igne : hos autem in cœna

Deponamus pinguedine & sanguine impletos :

Uter autem vincet potentiôrque erit,

Horum si voluerit surrectus ipse eligat.

Semper autē rursus nobiscū convivabitur, neque aliqū aliū

Pauperem intus misceri sinemus petentem.

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo.

Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,

O amici, non aliquomodo est juniore viro pugnare

Virum senem dolore læsum, sed me venter

Movet malè malus artifex, ut plagis domer.

Sed eja nunc mihi omnes jurate forte juramentum,

Ne quis Iro auxilium ferens me manu forti

Percutiat prævaricans, hoc autem me fortiter domabit.

Sic dixit : hi autem omnes juraverant sicut jussit.

Hos autem rursus alloquutus est vis sacra Telemachi,

Hospes, si te movet cor & animus fortis,

Hunc expellere, horum aliorum ne aliquem Achivorum

Time : quoniam pluribus pugnabit qui te verberabit.

Hospitalis equidem sum, assentiantur verò reges

Eurymachûsq̃ & Antinous prudentes ambo.

Sic dixit : hi autem omnes assensu sunt, at Ulysses

Circū cinxit quidem pannis genitalia, ostendit autem crura

Pulchrâque magnâque, apparuerunt autem ei lati humeri,

Pectorâque, fortiâque brachia, at Minerva

Propè astans membra auxit pastori populorum.

Proci autem omnes vehementissimè admirati sunt.

Sic autem aliquis dixit : conspiciatus ad propinquum alium,

Certè citò Irus egens contractum malum habebit,

Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.

Sic dixerunt : Iro autem malus motus est animus.

Sed & sic famuli duxerunt percinctum necessitate,

Timentem: carnes autem circum tremebant membra.

Antinous autem verbûmque loquutus est atque nominavit,

Nunc quidem neque esles jactator, neque natus esles:

Siquidem hunc tremis & times graviter,

Ulysses
Irum
vincit.

Virum senem, dolore captum qui ipsum cepit.

Sed tibi edico hoc & perfectum erit,

Sic te hic vincet potentiôrque erit,

Echetus
rex.

Mitram te in terram coniectum in navi nigra,

5 In Echetum regem hominum nequissimum omnium,

Qui narem abscindet & aures saxo ære,

Genitaliaque detrahens dabit canibus cruda discerpenda.

Sic dixit: huic autê adhuc magis tremor subivit membra,

In mediũ autem duxerũt, hi autem ambas manus elevaverũt.

10 At tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,

An percutiet, ut ipsum anima linquat illic cadentem,

An ipsum sensum percutiet extendetque in terram:

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,

Quietè percutere, ut non ipsum reprehenderent Achivi.

15 Jam tunc elevati, hic quidem petcussit dexterum humerum

Irus, ille autem cervicem percussit sub aure. ossa autem intus

Fregit, statim autem venit in os ruber sanguis,

Decidit autem in pulveribus clamans, simul eiecit dentes

Calcitrans pedibus terram: at proci superbi,

20 Manibus elevatis risu emoriebantur. at Ulysses

Pertraxit per vestibulum capto pede, quousque ivit ad aulam

Porticũsque januas, & ipsum ad septum aulae

Statim reclinatum: sceptrum autem imposuit manu,

Et ipsum compellatum verba velocia allocutus est,

25 Hic nunc sede canesque suesque expellens,

Ne autem tu hospitem, & pauperum dominus sis,

Cũ sis nequam, nec ubi aliquid malum & majus accipias.

Dixit: & circum humeros indecentem jecit peram

Dentis scrutis rimosam: tortum autem inerat lorum.

30 Iterũ autê hic in pavementũ jens desedit, hi autê iverũt intrò

Suaviter ridentes, & alloquuti sunt verbis,

Jupiter tibi det hospes & immortales Dij alij

Quodcunque maxime vis & tibi dilectum est animo,

Qui hunc insatiabilem effecisti ut mendicare desinat

35 In populo citò enim ipsum reducemus in terram

In Echetum regem hominum pessimum omnium.

Sic dixerunt, gavisus est autem gloria divinus Ulysses,

Antinous

Αἰδοῖα γέροντα, δὴν ἀρήμῃροι ἢ μιν ἰκάνει.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἱεῖω, τὸ δ' ἐκ πττλισμῶρον ἴσκη,
 Αἰ κέν σ' ὅτος ρικῆσῃ κρείσσων τε γένηται,
 Πέμψω σ' ἥπερ ἐνδὲ βαλὼν ἐν νηὶ μελαινῇ,
 Εἰς Εχέτορ βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 Ὅς κ' ἄπ' ῥίνα πέμψῃς κὺ ἕαται νηλεὶ χαλκῷ,
 Μῆδεά τ' ἐξεύσας, δάη κυσὶν ὡμῶς δαίσιμαλξ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐπὶ μῆλλον ὑπὲρ τέρμευς * ἱλαθεὶ λῆα.

Ες μίσσιν δ' ἀνέστην· τῷ δ' ἄμφω χῆρας ἀνέχον.

Δὴ τότε μερμήριξε πολὺτλας δι' Ὀδυσ.

Ἡ ἐλάσαι ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὐτὸς πισόντα,

Ἡέ μιν ἥ κ' ἐλάσαι, πανύσειν τ' ἐπὶ γαίῃ.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δαΐσαστο κέρδιοι εἶναι,

Ἡ κ' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφροσασίαιτ' Ἀχαιοί.

Δὴ τότε ἀναχομῆμον, ὁ μὲρ ἤλασε διξιδὸν ἄμην

Ἰεργς, ὁ δ' αὐτὸν ἤλασεν ὑπ' ἕατο·, ὅς τ' αὖ δ' εἶπε

Εθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ τῆμα Φοῖνιοι αἶμα.

Καὶ δ' ἐπιστ' ἐν κρήνῃσι μεκάν· (ὣ δ' ἤλασ' ὀδύττας

Λακκίζων ποτὶ γαίαν· ἀπὲρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ

Χείρας ἀναχομῆμοι * γάλα ἔπαινε. αὐτὰρ Ὀδυσ.

Εἴλας δι' ἐκ προσηύργιο, λαβὼν ποδὸς· ὅφρ' ἴκετ' αὐτῶν

Αἰθέσης τε θυρεῖς. καὶ μιν ποτὶ ἔρκιον αὐτῆς

Εἶσιν ἀνακλίνας· (κῆπτερον δὲ οἱ ἔμβαλε χερεῖ,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόντα προσηύδα,

Εὐζωτοῖ νῦν ἦσθε κυώας τε σύας τ' ἀποθύων,

Μηδὲ σὺ γὰρ ξείνων κὺ πτωχῶν κρείσσοις εἶναι,

Λυγροῖς ἰών· μὴ που πικρὴν κὺ μεΐζον * ἐπαύρη.

Ἡ ῥά· κὺ ἄμφ' ἄμμοισιν ἀέκτα βάλλετο πήρην,

Πυκνὰ ῥωγὰλάων· ἐν δ' ἐσφός ἦεν ἀεργήρ.

Αψ * δ' ὄγ' ἐπ' ἐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔειπε. τοὶ δ' ἴσαν αἶσα

Ἡ δὲ γαλαῖοντες, * καὶ ἰδὲ κινδυνῶντ' ἐπίεσιν,

Ζεὺς τοι δαίη ξεῖνε κὺ ἀγῆαται· Οἱοὶ ἄλλοι

Ο, τί μάλιστ' ἰθὺλεις, καὶ τοὶ φίλοι ἔπαιτο θυμῷ,

Ὅς τῷ τὸν ἀναλτοὶ ἀλητεύειν ἀπὶ πρυμνας

Εὐδήμεν· πέχαι γάρ μιν ἀνάξιοι μὲν ἥπερ ἐνδὲ

Εἰς Εχέτορ βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

Ὡς ἄρ' ἔφην· χαῖρην δ' κλειδόνι δαΐ· Ὀδυσ·

28. ἦλν

21

10

15

20 28.

γάλα.

25

28. ἰ-
παύρης

30

28. δὲ

ἄρ, ὄγ'

ἐδὸν. 28

κὺ δεικ,

35

28 πρὸς Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλῳ * ὦφρ' αἰετρεσσέηται
 Εμπλήνῳ κνίσσης τε καὶ αἵματις. Ἀμφινόμους ὃ
 Ἀρτους ἐκ κακίοιο δύναι παρῆηκεν αἰετρεσσέηται.
 Καὶ δὲ παῖ χρευσίῳ διδίσκωτο, φώνησεν τε.

29 5 Χαῖρε πάτερ ὦ ξείν', γένοιτό τοι * ὥσπερ ὀπίσσω
 ὥσπερ Ὀδυσσεύς, ἀπὲρ μὲν νῦν γε κακῆς ἔχων πόλιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Ἀμφινόμ', ἡ μάλα μοι δοκίεις πεπυμμένος εἶναι.
 Τοιαῦτα γὰρ πατρὸς ἐπεὶ κλέειτο ἰσχυροὶ ἀκχυνον,

10 Νίσσον Δαλιχίῃα εὐντ' ἔμμεν' ἀφνειοὶν τε.
 Γῆσ' ἐκ φασὶ γένεσθαι, ἐπητὴ δ' ἀνδρῶν ἴσους.
 Τοιῶνδε περὶ νῦν σὺ ὃ ζῶντο, καὶ μευ ἀκχυνον.
 Οὐδὲν ἀκιδιότερον γαῖα τέφρ' ἀνθρώποιον
 Παντῶν ὅσα τέ γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἔρπει.

15 Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὴν πέισσας ὀπίσσω,
 ὦφρ' ἀρίτῳ παρέχουσι θεοὶ καὶ γυναικ' ἐρώρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μέγαρες τελέσσουσιν,
 Καὶ τὰ φέροι αἰετρεσσέηται τετληότες θυμῷ.
 Τοῖος γὰρ νῦν ἐστὶν ἐπιχθονίαν ἀνθρώπων,

20 Οἷον ἐπ' ἡμερ' ἄγχι πατὴρ ἀνδρῶν τι θεῶν τι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ἄλκιος εἶναι,
 Πολλὰ δ' ἀπείθεσθαι ἔριξά, βίη καὶ κάρτεϊ εἶκον,
 Πατὴρ τ' ἐμῷ πίσυρος καὶ ἐμοῖσι χροσιγνήτοισι.
 Τὰ μὴ περὶ πάμπαν ἀνὴρ ἀθιμίστος εἴη,

25 Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δάσσα θεῶν ἔχει, ὃ, τί διδόνει.
 Οἷον ἐρῶ μνηστῆρας ἀπείθεσθαι μηχανώμεντας,
 Κλήματα κέροντας, καὶ ἀπμαζόντας ἀκχυνον.
 Ἀνδρὸς δ' ἐκ ἐπὶ φημι φίλων καὶ πατρὸς αἴης
 Διερῶν ἀπείθεσθαι μάλα ὃ χιδόν' ἀλλὰ σὺ δαίμων

30 Οἷον δ' ὑπὲρ γαίης, μὴ δ' ἀππείσας ἐκείνῳ,
 Ὅσποτε νοσήσαι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἀναιμῶντί γε Διὶ κλέοντα δῖον

31 ἐπὶ Μνηστῆρας καὶ κείνῳ ἐπεὶ κε μέλαθρον * ὑπὲρ γαίης.
 Ὡς φάτο καὶ ἀνείσας ἔπειτα μελιηδία εἶπεν.

32 Ἀψ' δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας χρυσήτορος λαῶν.
 33 Ἀπὸ δ' ὁ βῆ * καὶ δῶκε, φίλοι τε περὶ μὲν ἔστησαν.
 Νευστάζοντες καὶ φάλη· δὴ γὰρ κακὴν ὄσσετο θυμῷ.

Antinous autem ei magnum ventrem apposuit.
 Plenum pinguedinéque & sanguine. Amphinomus autem
 Panes ex canistro duos apposuit elevans,
 Et poculo aureo honoravit vociferavitque,
 Salve pater, ô hospes, fiat tibi sicut antea
 Opulentia, at quidem nunc malis teneris multis.

*Vlysses
ob videt
riâ lau-
datus
dona ac-
cipit a
procis.*

5

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,
 Amphinome certè valdè videris prudens esse:

Tali enim patre es, quoniam gloriam bonam audiui
 Nisum Dulichium probumque esse divitemque,
 Ex hoc te dicunt natum esse, prudenti autem viro similis es
 Propter hoc tibi dico, tu autem intellige & me audi.

10

Nihil imbecilius terra nutrit homine
 Omnium, quæcunque super terram spirant & serpunt.
 Non quidem enim unquã dicit malũ passurũ esse in futurũ,
 Quousque virtutem præbeant Dei & genua moventur:
 Sed quando jam & mala Dei beati perficiunt,
 Et hæc suffert nolens patienti animo:

*De ho-
minis
fragili-
tate.*

15

Talis enim mens est terrestrium hominum,
 Qualem quotidie ducit pater virorumque deorumque
 Etenim ego quondam cogitabam in viris beatus esse,
 Multa autem injusta feci vi & robore impotens,
 Patri meo confidens, & meis fratribus.

*Vlysses
Amphi-
nomum
præmo-
net in-
fortunij.*

20

Itaque non aliquis omnino vir injustus sit,
 Sed hic silentio dona deorum habeat quodcunque dent:

25

Qualia video procos injusta cogitantes
 Facultates accidentes, & inhonorantes uxorem
 Viri, quem non amplius dico amicis & patria terra
 Diu abfore, valdè autem propè: sed te dæmon
 Domum subducit, ne obvies illi,
 Quando redibit dilectam in patriam terram.
 Non enim sine cruore dijudicatum iri puto
 Procos & illum, postquam in ædem venerit.

30

Sic dixit: & libans bibit dulce vinum.

Iterum autem in manibus posuit poculum duci populorum, 35
 At hic ivit per domum dilectum cruciatus cor,
 Conquassans caput: jam enim malum augurabatur animus.

Sed neque sic fugit mortem: impedivit autem & huc Minerva
Telemachi à manibus & hasta fortiter interfici.

Rursus autem iterum sedit in sede unde surrexerat.

Huic autem in mentibus posuit dea cæsa Minerva

5 Filia Icarij prudenti Penelopæ

Procis apparere, ut extenderet maximè

Animum procorum, & honorata fieret

Magis à viròque & filio quàm antea erat.

Incautum autem risit, verbúmque dixit, denominavitque,

10 Eurynome animus mihi cupit, non antea,

Penelo- Procis apparere, invisus licet tamen,

pe ad Filio autem dicam verbum quod perutile erit,

procus

itura.

Non omnino procis superbis conversari,

Qui benè quidem dicunt, malè autem retrò cogitant.

15 Huic autem rursus Eurynome proma conda verbú dixit,

Euryno- Ita jam hæc omnia filia ut par est dixisti.

me Pe-

nelope

ministra

Sed vade & tuo filio verbum dic, neque occulta,

Corpore lavato & unctis genis.

Neque sic lacrymis irrigata circum faciem

20 Vade, quoniam pejus lugere continuè semper.

Jam quidem enim tibi filius talis, quem tu maximè

Supplicabas Dijs pubescentem videre.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Eurynome non hæc loquere dolens licet,

25 Corpúsque lavare, & ungere unguento.

Splendorem mihi Dij, qui Olympum habitant

Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:

Sed mihi Autonoémque & Hippodamiam jube

Venire, ut mihi astent in domibus.

30 Sola autem non illic vado ad viros, verecundia enim ducor.

Sic dixit: vetula autem è domo exivit

Nunciatura mulieribus & sese accingens ad eundum.

Tunc rursus alia cogitavit Dea cæsa Minerva:

Filia Icarij dulcem somnum defudit.

35 Dormivit autem reclinata. soluta sunt autè ei membra omnia

Illic in lecto, tunc igitur divina dearum

Immortalia dona dedit, ut ipsam admirarentur Achivi.

Pulchritu-

Αλλ' ἔδ' ὥς Φύγε κῆρυ· πίδαπ' ἢ κ' τὸν Αθλίῳ
 Τηλεμάχῳ ὑπὸ χερσὶ κ' ἔγχρ' ἰφί δαμνῶσιν.
 Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζ' ἐπὶ θρόνῳ ἔστην ἀνίστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Αθλίῳ

Κέρη Ἰφολείῳ ἀείφρου Πύλωλοπείῃ
 Μνηστῆροισι Φαιλίῳ, ὅπως πιστεύσι μάλιστα
 Θυμῶν μνηστῆρων, ἰδὲ τιμήσας γάνιστο
 Μάλλον ὥς ποσσὶς τε κ' ἦτος ἢ πάρος ἦεν.
 Ἀχρεῖοι δ' ἐμέλασσαν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' οἰόμεζαν,

Εὐρυνόμῃ, θυμὸς μοι ἰέδιδται, ἔπ' πάρος γε,
 Μνηστῆροισι Φαιλίῳ, ἀπιχθιδρόισι παρ' ἔμπεης.
 Παιδὶ δὲ κεν εἴποιμι ἵππος τό κε κέρδιον εἴη,
 Μὴ πάντες μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλῶν,
 Οἷτ' εὖ μὲρ βάζουσι, κακῶς δ' ὅπῃν φρογίμωσιν.

Τίω δ' αὖτ' Εὐρυνόμῃ παμείη ὥς μῦθον ἔειπεν,
 Ναι δὲ ζωῆται γε πάντες τέως κ' μῆτορ' * εἰπας.
 Αλλ' ἰθι, κ' σὺ παιδὶ ἵππος φάο, μὴδ' ἐπιτευθε,
 Χρῶτ' ἀπαιψαμένη, κ' ἐπιχρείσσει παρῆας.
 Μὴδ' ὅττι δακρυόισι πιφυρμένη ἀμφὶ ὤσσω πα

Εργον, ἐπεὶ κῆκλον πιθήμενος ἀπαιτοῖ αἰεὶ.
 Ἦδη μὲν γάρ ται παῖς τέλειος, ἂν σὺ μάλιστα
 Ἦ εἰ ἀθανάτοισι γανθήσεται ἰδέσθαι.

Τίω δ' αὖτις προσέειπε ἀείφρου Πύλωλοπείῃ,
 Εὐρύνομῃ, μὴ ζωῆται παρὰ δὲ καδμήδῃ παρ',
 Χρῶτ' ἀπαιψίταδ', κ' ἐπιχρείσας ἀλοιφῇ.

Ἀχλαίῳ γ' ἔμοιγε θεοὶ θεὶ Ολυμπον ἔχουσιν
 Ωλίστω, εἴ μ' αἰὲς ἔσθ' ἡ γρίλης ἐνὶ νηυσίν·

Ἀλλὰ μοι Αὐτοπόλῳ τι κ' Ἰστροδέμειοσ' αἰωχθε
 Ελθέμερ, * ὅφρα κ' μοι παρστήτοιν ἐν μεγάροισιν.

Οἷν δ' * ἔκ εἶσθαι μετ' ἀνέρας αἰδέσθαι γαίρ.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς ἢ δὲ ἐν μεγάροιο βεβῆκε,

Ἀχιλῆος γυναιξὶ, κ' ὀτρυνῶσας ἴεσθαι.

Εἰθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Αθλίῳ·

Κέρη Ἰφολείῳ κ' γλυκυῶ ἔπαιον ἔχουσιν

Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσθε· λύθην δέ οἱ ἄψαα πάντες

Αὐτὰρ ἐνὶ κλυτῷ, τίως δ' ἄρα διαθήσων

Ἀμύρῳ δῶρα δίδου, ἵνα μιν ἴσταιετ' Ἀχαιοί.

- Καὶ δὲ μὲν οἱ πρῶτα πρῶτον πά τε καὶ αὖ καίθηεν.
 Ἀμβροσίῳ οἷῳ παρ' εὐστράτος Κυθήρεα
 Χρίεται οὗτ' ἂν ἦ χαρίτων χορὸν ἱμερόντα.
 Καὶ μιν μακροτέρῳ κ' πάσσονα θῆκεν ἰδίοχ'.
- 5 Λευκοτέρῳ δ' ἄρα μιν θῆκεν περὶ ἐλὶ φαντος.
 Ἡ μὲρ ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεδόσσατο δία θιάν.
 Ἠλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλοισι ἐκ μεγάροιο,
 Φθόγγῃ ἐπαχρόμευα· τίλῳ γ' γλυκύς ἕκρος αἰνῆκε,
 Καί ῥ' ἀπομυρξάτο χερσὶ παρειαῖς Φάησέν τε,
- 10 Ἡ μὲν γὰρ αἰοπαθῆ μάλα κ' ὅν παρ' αὐτῷ ἐκάλυψε.
 Αἰθερὶ μὲν ὡς μάλα κ' ἰάντασι πόρῳ Ἀρτιμεισ ἀγνῇ
 Αὐτίκῃ νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κτ' θυμὸν
 Λιῶνα φθινύθῃ, πόσις παρὲς στα φίλοισι
 Παντοίῳ ἀριτίῳ ἵπαι ἔχοις ἦεν Ἀχαιῶν.
- 15 Ὡς φασμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόιντα,
 Οὐκ οἶα ἄμα τῇ κ' ἀμφίπολοι δὲ ἴποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δία γυναικῶν,
 Στῆ ῥὰ πρὸς σταθμὸν τίμας πύκνῃ ποιητοῖο,
 Ἀντα παρῆσαν χορομένη λιπρὰ κρήδεμνα.
- 20 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεινὴ ἱκαπρεθε παρέστη.
 Τῶν δ' αὐτῇ λύτο θωῶατ', ἔρῃ δ' ἄρα θυμὸν ἤγαλχεν.
 Πάντες δ' ἡρήσαστο πρὸς λιγύροισι κλισιάσιν.
 Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον παρὰ σταθμῷ δὲ φίλον υἱόν,
 Τηλέμαχ' ἐκίπτοι φρένες ἔμπεδι, ἔδδ' ἰόημα.
- 25 Πᾶς ἔτ' ἰὼν κ' μάλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἴσσι, κ' ἦεν μέτρεν ἱκανεῖς,
 Καὶ κέν τις φαίη θῆνον ἔμμευα ὀλοῖα ἀνδρῶς,
 Ἐς μέγας κ' κλέος ἐρώμευα ἀλλότρεα φῶς,
 Οὐκίπτοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔδδ' ἰόημα.
- 30 Οἷον δὲ τὸδε ἔρχον ἐπὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 Ὃς τὸν ξείνον ἴσας ἀφικτο δὴ μὲν ἔπει.
 Πᾶς νῦν ἔπει ξείνος ἐν ἡμετέρῳσι δόμοισιν
 Ἡδμευ, ὡδὲ πῆχον ῥυστακτύος ἐξ ἀλιγενῆς,
 Σοὶ κ' αἶχος λώθητε μετ' ἀνθρώποισι πύλοισι.
- 35 Τίλῳ δ' αὖ Τηλέμαχ' ἐπιπνυμένοισιν αἰνῶν ἰώδα,
 Μῆτιρ ἐμὴ τὸ μὲν ἔσσι νέμισσώμεν καχολῶα.
 Αὐτίκ' ἐγὼ θυμῷ νόον κ' οἶδ' ἐνέστα,

Pulchritudine quidem ei vultusque purgavit
 Immortali, quali benè coronata Venus
 U'ngitur, quando ibat chorum in amabilem.
 Et ipsam longiorem & pinguiorem fecit videri:
 Albiozem autem ipsam fecit sc̄cto elephante.
 Hoc quidem sic factò abivit divina dearum:
 Venerunt autem famulæ albis ulnis ex domo,
 Voce advenientes: hanc autem dulcis somnus dimisit,
 Et absterſit manibus genas, clamavitque,

Certè me ærumnosam mollis somnus cooperuit.
 Utinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
 Quam primùm, ut non amplius lugens, animum
 In longum tempus macerarem, mariti desiderans dilecti
 Omnem virtutem: quoniam eximius erat Achivorum.

Sic loquuta descendit cœnacula splendida,
 Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur,
 Hæc autem quando jam procos pervenit divina mulierum,
 Stetit in limine domus ornatè factæ,
 Antè genas habens mollia vèla.

Famula autem igitur ei prudens utrimque astitit,
 Horū autè illic solvebātur genua, amore autè animo mulce-
 Omnes autem precabantur apud in lectis dormire. (bantur.
 Hæc autem rursus Telemachum alloquuta est suum filium,
 Telemache nō amplius tibi mentes firmæ, neque cogitatio.

Puer adhuc cū esses, & magis in mentibus utilia cogitabas:
 Nunc autè quando tam magnus es, & pubertatis ad terminū
 Et aliquis diceret filium esse beati viri, (pervenisti,

In magnitudine & pulchritudine videns alienus vir,
 Non amplius tibi mentes sunt justæ, neque cogitatio.

Quale jam hoc facinus in ædibus factum est,

Qui hospitem vivisti indecenter tractari sic.

Quomodo nunc? si quis hospes in nostris ædibus

Sedens sic pateretur vexationem ob molestam,

Tibi dedecus, & contumelia hominibus erit.

Hunc autem rursus Telem. prudens contra alloquutus est,
 Mater mea, hac quidem in re non te accuso quod dirasceris,
 At ego animo intelligo & scio singula,

5

10

15

20

Proci:
 miratur
 Penelo-
 pæ pul-
 chritu-
 dinem.

25

Penelo-
 pe in-
 crepat
 Telem-
 achum ob
 casum
 hospitæ.

30

Bonâque & pejora, (antea autem adhuc infans eram:)

Sed non possum prudentia omnia intelligere.

Non me perterrent assidentes aliunde alius,

Hi autē mala cogitantes, mihi autē non adsunt auxiliares.

9 Nam tamen hospitis & Iri pugna facta est

Procorum consilio, fortitudine autem hic potentior fuit.

Utinam enim Jupiterque pater, & Minerva & Apollo,

Sic nunc proci in nostris domibus,

Moverent capitam domiti: hi quidem in vestibulo,

10 Hi autem intra domum, soluta essent membra singulis:

Sic nunc Irus ille ad vestibulares januas

Sedet nutans capite ebrio similis,

Nec rectus potest stare pedibus, neque reverti

Domū, quod ei reditus erat: quoniā dilecta mēbra soluta sunt.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

15

Eurymachus ad Penelope loquitur.

Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopem,

Filia Icarij prudens Penelope,

Si omnes te viderent per Iason Argos Achivi,

Plures proci in vestris domibus

20 Manē convivarentur, quoniam pręstas mulieribus

Speciēque magnitudinēque, & mentibus intus æqualibus.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,

Eurymache, certē meam virtutem, speciēque corpūsque

Perdiderunt immortales, quando in Ilium nave profecti sunt

25 Argivi, cum his autem meus maritus erat Ulysses.

Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,

Major gloria esset mea, & melius sic.

Nūc autē tristor: tot enim mihi impulit mala sinistrū numen.

Certē quidem jam quando ivit relicta patria terra,

30 Manu dextra in carpo nimirum capta me allocutus est,

Ulyssis discendens ad Trojam verba ad uxorem.

O mulier non puto bellicosos Achivos

Ex Troja benē omnes illatos redire.

Etenim Trojanos dicunt pugnaces esse viros,

Et jaculatores, & extensores sagittarum,

35 Equorūque pedibus velocium agitadores, qui velocissimē

Dijudicare possint magnam contentionem gravis belli.

Ideō nescio si me remitteret Deus, an captus ero

Illic

Εὐδαίετι καὶ τὰ χέρηα· (παῖδες γὰρ ἐπὶ νήπιος ἦα·)
 Ἀλλὰ τοὺς δυνάμηναι πεπνυμένους πάντας νοήσας.
 Ἐκ γὰρ με πρήσσοις, παρηλμένοι ἄλλοθεν ἄλλοι,
 Οἶδε, κακὰ φρονέοντες· ἰμοὶ δ' ἔκ εἰσι ἀρωγροί.

5

Οὐ μὲρ τοι ξείνῃ καὶ ἰερῷ μάλος ἐτύχη
 Μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὅρα φέρτορος ἦεν.
 Αἱ γὰρ Ζεῦ τι πάτερ καὶ Ἀθλομένη καὶ Ἀπιδόν,
 Οὕτω νῦν μνηστῆρες σὺ ἡμετέρῃσι δόμοισιν,
 Νέουσιν κεφαλὰς δειδμημένοι οἱ μὲρ σὺ αὐλή.
 Οἱ δ' ἐντοσὶ δόμοιο, λάλυτο ἧ γῆα ἐκείνη·
 Ὡς νῦν ἰερὸς οὐκείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 Ἦσαν νευσάων κεφαλῇ, μεθύοντι ἰοικώς,
 Οὐδ' ὄργῃς δυνάται· ἔλωμαι ποσὶν, ἔδῃ ἰερόν.
 Οἴκαδ' ὅπῃ οἱ νόστες· ἱκέει φίλα γῆα λάλωται.

10

Ὡς οἱ μὲρ ποιῶντε σφῶς ἀλλήλους ἀγρόνουν.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπίσσι προσσηύδα Πύριλόπῃα,

15

Κέρη Ἰκαρίοιο φείδων Πύριλόπῃα,
 Εἰ πάντες σι ἴδωιν αἰ· ἱάσιν Ἀργεὺς Ἀχαιοί,
 Πλείστοί κεν μνηστῆρες σὺ ἡμετέρῃσι δόμοισιν
 Ἡῶν δαινύατ'· ἱκέει φείσσι γυναικῶν
 Βίδος τε μέγαθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδοι ἕσας.

20

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φείδων Πύριλόπῃα,
 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἱμῶν ἀρσένῳ εἶδος τε δίμας τε
 Ὀλισσῶν ἀθάνιατοι, ὅτε ἱλίου εἰσπαύσαντο

25

Ἀργεῖοι, μὲν τοῖσι δ' ἔμψες πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ κείνός γ' ἔλθῃν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφοπολεύει,
 Μείζον κε κλέος ἔκ ἐμὸν καὶ κράλλον ἔστω.

Νῦν δ' ἄρχομαι· πόσα γὰρ μοι ἐπίστανται κακὰ δαίμων
 Ἡ μὲρ δὴ ὅτι τ' ἦε λιπὼν κτ' πατρίδω γαῖαν,

30

Δεξιτέρῳ ἐπὶ καρπῷ ἱλὼν ἱμὲ χεῖρα προσσηύδα,
 Ὡ γυναι, ἔ γὰρ οἶω ἐν κῆρυδα Ἀχαιῶς
 Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμας ἀπαίεσθαι.

Καὶ γὰρ Τρώας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἀνδρας,
 Ἡ μὲρ ἀγοιπτας ἠδὲ ρυτῆρας οἷσιν,

Ἰσπῶν τ' ἀκυπόδων ἐπιθήτορας, οἱ κε τῆχιστα
 Ἐκρίναν μέγα τέκος ὀργίῃσι πτολέμοιο.

35

Τῶν δ' οἱδ' εἰ κέν μ' αἰέσει Θέος, ἥ κεν ἀλῶν

Αὐτὰρ εὖ Τροίῃ, τοὶ δ' ἐνθάδ' ἐπὶ πάντεσσιν αἰεὶ
Μεμνηῶν πατέρων καὶ μητέρων ἐν μεγάροισιν,
ὧς νῦν, ἣ ἐπὶ μεῶν ἐμὲυ ἀπανόσφιν ἰόντας.
Αὐταῖς ἐπὶ δὴ παῖδα γενήσαντα ἰδῆαι,

- 5 Γήμαθ' ὅκ' ἐθέλησθα, πρὶν κ' ὀδῶμα λιπέω.
Κείνος δ' ὥς ἀγρεύς. τα δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νῦν δ' ἔσται ὅτε δὴ συμερὲς γάμοις ἀντιόλησεν
Οὐλομένης ἐμῆς, τ' δὴ ζυγὸς ὄλβου ἀπύρρον
Ἀλλὰ τίδ' αἰὼν ἄλλος κραδίῳ καὶ θυμῷ ἰκάνει.

20 Μνηστῆρων ἔχ' ἤδη δίκη * τοπαρσίη τιτύκτο,
τοπα- Οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναικα καὶ ἀφειροῖο θύγατρα
25 ἐριδ' ἰ Μνηστῆρας ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐρίσσωσι,
τίτυκτο Αὐτοὶ γὰρ ἀπαρῶσι βόας καὶ ἰφια μῆλα,
Κέρως δαίττα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν.

- 15 Ἀλλ' ἐκ ἀλλότ' ἐλον βίοντες νηποῖνον ἔδουσιν.

ὧς φάτο, γῆησεν ἧ πολύτλας δῖος Ὀδυσ.
Οὐκ ἔτι τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, γίλγῃ ἧ θυμῷ
Μηλιχίοις ἐπέσσι, νόος δὲ οἱ ἄλλα μνησιν.

Τῷ δ' αὖτ' Ἀντίοχος ἀντιόφη Εὐπείρηις ἦός,

20 Κέρη ἰκαίριο * ἀντιόφην Πύρρην ἰππῶν,
ἀντι- Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνέειναι,
φρυν Δίξασθ', ἐγὼ κελὸν ἀνιήσας δόσιν ἴσθιν.

25 Πρὶν Ἡμῖν δ' ἔτι ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴδμεν, ἔτι περ ἄλλῃ,
σι γὰρ Πρὶν γὰρ σὶ τῷ γήμαθ' Ἀχαιῶν ὅστις ἄλλος.

25 ὧς ἔφατ' Ἀντίοχος, τοῖσιν δ' ἐπιβόαντες μῦθος.

30 Πρὶν Δῶρα δ' ἄρ' οἰστέμεναι ἀντιόφην κέρως ἔκαστος.

35 Ἀντίοχος μὲν ἔπεικε μέγαν ἀντιόφην πύρρον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔπεικε ἀντιόφην δυοκαίδεκα πύρρον
Χρυσταί, κληῖσιν ἐὺγὰρ μύθοις ἀντιόφην.

- 30 Οἱ μὲν δ' Εὐρυμάχῃ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔπεικε
Χρυστον, ἡλέκτροισιν ἱερῶν ἡλίων ὥς.
Εἰματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶν θρασυπότης ἔπεικεν,
Τρίγυλνα, μωρόν τε· χαίρει δ' ἀπελάμπεται ποσσὶν.
Εκ δ' ἄρ' ἐπεισε Πεισινίδης Πολυκράδην ἄνακτος

35 Ἰδμεν ὡς ἔπεικεν θρασυπότης ἀντιόφην.

35 Ἰδμεν ὡς ἔπεικεν θρασυπότης ἀντιόφην.
40 Ἰδμεν ὡς ἔπεικεν θρασυπότης ἀντιόφην.
45 Ἰδμεν ὡς ἔπεικεν θρασυπότης ἀντιόφην.

Illic in Troja, tibi autem hæc omnia curæ sint.

Recordari patris & matris in domibus

Sicut nunc, vel etiam magis procul cum ego fuero,

At postquam jam filium pubescentem videbis,

Nube cui volueris tua domo relicta.

5

Ille sic dixit, hæc jam nunc omnia perficiuntur.

Nox autem erit, quando jam odiosæ nuptiæ obviam venient

Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abstulit.

Sed hic gravis dolor cor & animum cepit.

Procorum non hæc consuetudo antea coram me facta est,

10

Qui bonamque mulierem & divitis filiam

Despondere volunt, & inter ipsos contendunt.

Idem ipsi abducunt boves & pingues oves,

Et amicis puellæ i. sponsæ conviviū & splendida dona dant.

Sed non alienum victum impunè edunt.

15

Sic dixit, lætatus est autem laboriosus divinus Ulysses,

Quoniam horum quidem dona repudiabat, mulcebat autem

Suavibus verbis, mens autem ejus alia cogitabat. (animum

Hanc autem rursus Antinous allocutus est Eupitheï filius,

Filia Icarij prudens Penelope,

Dona quidem quicumque voluerit Achivorum huc ferre

Suscipe, non enim bonum renuere dationem est.

Nos autem neque in opera antè imus neque aliò

Quam (ubi) tu alicui nupseris Achivorū quicūque optimus.

20
Procorū
quisque
donum
adfert
Penelope.

Sic dixit Antinous. his autem placuit sermo.

25

Dona autem portanda præmiserunt præconem singulus.

Antinoo quidem portavit magnam perpulchram vestem

Variam: intus autem erant sibilæ duodecim omnes

Auræ, juncturis benè flexibilibus congruentes:

Monile autem Eurymacho varium statim portavit

Aureum, electris fulgens sicuti Solem.

30

In aures autem Eurydamanti duo servi portaverunt.

Tripupillas elaboratas: gratia autem inde splendebat multa.

Ex autem Pisandro Polyctoride rege,

Monile portavit servus perpulchrum ornamentum.

35

Aliud autem aliud donum Achivorum pulchrum dedit.

Hæc quidem postea ascendit (ad) cœnacula divina mulierū:

Huic

Huic autem simul famulæ portabant perpulchra dona.

Hi autem in saltationem & suavem cantum

Verſi delectabantur: manſerūt autem donec Vesperus veniret.

His autem delectantibus niger Hesperus venit:

3 Statim lampades tres statuerunt in domibus

Ut lucerent, circum autem ligna arida poſuerunt

Sicca diu valdè dura, nuper ſciſſa ære:

Et lampadas miſcuerunt, alternatim autem prælucebant

Famulæ Ulyſſis laborioſi: at hic his,

10 Ipſe generoſus loquutus eſt prudens Ulyſſes,

Famulæ Ulyſſis diu abſentis regis

Ire ad domos ubi (eſt) veneranda regiâ.

Huic autem juxta colos verſamini, delectate autem ipſam

Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.

15 At ego his lumen omnibus præbebo,

Siquidem voluerint bonæ ſedis Auroram expectare,

Non me vincent, perpatiens autem valdè ſum.

Sic dixit, hæ autem riſerunt, inter ſe autem aſpiciebant.

Hunc turpiter alloquuta eſt Melantho pulchra genis,

20 Hanc Dolius quidem genuit, nutritiſſe autem Penelope,

Filiam autem tanquam nutritiſſe, dabat autem delicias animo.

Sed neque ſic tenuit dolorem in mentibus Penelopes.

Sed hæc Eurymacho mixta eſt, & amabat:

Melantho
hæceſſit
Ulyſſem.

Hæc Ulyſſem alloquuta eſt contumeliôſis verbis,

25 Hoſpes miſer tu aliquis eſ mente attonitus i. amens,

Neque vis dormire æream in domum proſectus,

Vel alicubi in conventum, ſed hîc multa dicis

Confidenter multos inter viros, neque quid animo

Times, certè vinum habet mentes, vel ſemper

30 Talis mens eſt, qui vana dicis.

An ſuperbis quoddam ſtrum viſiſti erroneum?

Ne quis tibi citò Iro melior alius ſurgat,

Qui te circum caput percuiſſo manibus fortibus

Domo emittat fœdatum ſanguine multo.

35 Hanc torvè conſpiciatus alloquutus eſt prudens Ulyſſes,

Certè citò Telemacho dicam canis qualia dicis

Illuc proſectus, ut te illic per membra incidat.

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον ἑσπερικὰ δῶρον.
Οἱ δ' εἰς ὄρχησιν τε καὶ ἱμερόεντα αἰοδῶν
Τρυφάμενοι τέρποντο· μέρον δ' ἐπὶ ἑσπερῇ ἔλθον.
Τοῖσι δὲ τερπόμενοι μέλας ἐπὶ ἑσπερῇ ἦλθεν·

Λόπη λαμπήρεος τρεῖς ἔτασαν ἐν μεγάροισιν,
Ὀφρ' φαίνουσιν, αὖτε δὲ ξύλα κρήνην ἦσαν
Λυα πάλαι, αὖτε κηλα, ἴσος κικασιδῶνα χαλκῷ.
Καὶ δαΐδας μετίμιον ἀμφοτέρωθεν ἀνέφαινον
Δμῳαὶ Ὀδυσῆος· πελασιφρονος αὐτὰρ ὁ τῆσις

Αὐτὸς διογῆς μετίφη πολύμυτος Ὀδυσσεύς,
Δμῳαὶ Ὀδυσῆος· δὲν οἰχομένη αἰετὸς,
Εἰρηδὲ πρὸς δῶμαθ' ἔν αἰδοῖα βασίλειαν.
Τῇ δὲ πυρὶ ἡδαικά περ φασαλίζετε· τέρπει δ' αὐτῶν
Ἡδρην ἐν μεγάροισιν, ἣ εἴετα πέεττε χερσίν.

Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάμην πάντας περὶ ἔξω.
Ἡμεῖς γὰρ ἐξέλωμεν εὐδρόνον Ἡῶν ρέμεναι,
Οὐκ μενικῆσυσι πολυτλήμων δὲ μεγάλ' οἰμὴ.

Σὺς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐτάλασαν, εἰς ἀλλήλας δὲ ἰδόντες.
Τὸν δ' αἰχρῶς ἐνέειπεν Μελαντιάδης ἑταίρευσσά,
Τῷ Δόλιον μὲν ἔπειθε, κῆρυσι δὲ Πύρροντα.
Παῖδά δ' ὡς ἀπὸ πάλαι, Ἰδν δ' ἄρ' ἄνδρα κατὰ θυμῷ.
Ἀλλ' ἐδ' ὡς ἔχῃτε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πύρροντα.
Ἀλλ' ἢ γ' εὐρυμάχῃ μισγέσκειτο, καὶ φιλέεσκεν.
Ἡρ' Ὀδυσῆος ἐνέειπεν ὀφθαλμοῖς ἐπίεσσιν.

Τρεῖς πάλαι, σὺ γὰρ πεφρίνας ἐκπεπαισμένον ἔσσι,
Οὐδ' ἐθέλεις εὐδρὸν χαλκήϊον εἰς δόμον ἔλθων,
Ἡέ που εἰς λείαν, ἀλλ' ἐνθάδε πῶλ' ἀγροῦντος
Θαρσαλῆος κολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, ἐδὲ πύρροντα
Ταρβῆς. ἣ γὰρ σὺ οἶνος ἔχει φρένας, ἣ νῦν τοι αἰεὶ

Τοῖσδε νόος ἐστίν, ὃ καὶ * μετὰ μάλιστ' ἀβάζεις.
Ἡ αἰεὶς ὅτι ἴσθι ἐνέειπας τὸν ἀλήτην;
Μὴ τις τοι πάρα ἴσθι ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τις σ' ἀμφὶ κρήνην κρηπὺς χερσὶν ἐβάρησι,
Δάμαρτος ἐκπέμψῃσι. Φερύξας αἰμαῖν ποσσίν.

Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ δαίμονι πρὸς Πύρρον πολύμυτος Ὀδυσσεύς,
Ἡ πάρα Τηλεμάχῃ ἱερὸν κῆρον εἰς ἀγροῦντος,
Καὶ σ' ἔλθων, ἵνα σ' αὖτε Διὶ μελεῖσι τέμενον.

Ὡς εἰπὼν, ἐπίστασι διεπλοίησι γυναῖκας·
 Βάν δ' ἴδμεναι ἀφ' ὧν· λύθει δ' ὑπὸ γῆα ἐκείνης
 Ταρβοσύνη· φάν γάρ μιν ἀληθῆα μνηστῆας.
 Αὐτὰρ ὁ πᾶρ λαμπέησσι φαίνων αἰθούρῃσιν

Εἰσῆκει ἐπὶ πάντας ὁρώμενον· ἀλλὰ δὲ οἱ κῆρ
 Ωρμῆαι φρεσὶν ἦσαν, ἃ ῥ' ἐκ αὐτέλειται γίνοντο.
 Μνηστῆρες δ' ἔπαίμπαν ἀγνώοοις εἰς Αἰθίωη
 Λάβης ἰαυαὶ θυμολαγίας, ὅφρ' ἐπ' ἔμωλον

28. λατ Δύη ἄχος προδίδω * Λαιρτιάδω Οδυσῆϊ.

ῥῆμά 10 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πόλυντα παῖς ἦρχ' ἀγροεύειν,
 δῶν δ' Κρητομῖων Ὀδυσῆα· γέλωι δ' ἐπέρχουσιν * ἔπυξεν,
 Ὀδυσῆα. Κέλκυτί μιν μενηστῆρες ἀγακλήτης βασιλείης,

28. ἴπιν Οφρ' εἴπω τί με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Οὐκ ἄγεαὶ ὅδ' αἰνῆς Οδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει,

15 Ἐμπης μοι δοκίει δαΐδων σίλας ἑμῶν αὐτῶ
Κακκοφαλῆς· ἵπκι ἔοι τρεῖς ἔδ' ἤβαιαι.

Ηρ', ἄμφοι πρῶσίειπιν Ὀδυσῆα πολίπυρον,

λοῖς Ἀρεῖ ἐκ' ἰσχυρῆς, (μεινὸς δὲ τοῖ ἀρχαῖος ἔσται)

20 Αἵμασι δὲ τὲ λέγων, καὶ δειδώρα μακρὰ φυτεύων;

Εἴπα δ' ἐγὼ σίτον μὲν ἱππηγευτὸν παρέχομαι,
Εἴματα τ' αἰμφίσταμαι, ποτὶν δ' ὑποδήματα δίδω.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ἔργα κίχ' ἔμμελ' ἔσται, ἐκ θηλείης
Εἴργον ποιοῦμαι· αἰκλὰ πλώσσειν κτ' ἄμω.

25 Βύλσαι, ὅφρ' αὖν ἔχῃς βόσκειν (ὡς πατὴρ ἀγαπᾷ).

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ἀνταπόκρινετο πολέμαρχος Ὀδυσσεύς·

Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ καὶ ἵππευσι ἔμπροσθεν γένοιτο

Ωρη σύ εἰ αἰετῇ, ὅτι τ' ἡμεῖς μακροὶ πίλοιται.

Εν ποίῃ ἀρίπαιον μὲν ἔχον· εὐκαρπείας ἔχοιμα.

20 καὶ ὅσῳ τῶν ἔχουσιν, ἵνα περὶ ἡμῶν ἔργῃ

Νῆσις αἶχρα μάλα κνίφα , ποίη ᾧ παρεια,

Εἰ δ' αὖ καὶ βόεις εἰν ἱλαυνίμῃ οἶπ' ἄριστι,

Αἰῶνες, μεγάλοι, ἀμφω πικροῦσι πτῖξ.

Ἡλικίαι, ἰσοφύρῳ, τῶν τε θείων ἔκ ἀλαπαδόν, 10

Τιτράγνοι δ' εἴη, εἴησι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρόπτε.

3) Τῷ δὲ μ' ἴδοις εἰ ἄλγη διωκεία παρ' ἐμοὶ γίνονται.

Εἰ δ' αὖ καὶ πόλιν μὲν πόθ' ἐν ἑρμῇ σεις Κερραίαν

Sic loquutus verbis perterruit mulieres :

Perrexerunt autē ire per domū; soluta sunt autē sub membra
Timore : dixerunt enim ipsum vera dicere.

At hic propē lampadibus prælucens accensis,
Stabat omnes aspiciens : alia autem ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fient.

Procos autem non omnino superbos sinebat Minerva
Contumelia abstinere molesta, ut adhuc magis
Ingrediatur dolor cor Laertiadæ Vlysis.

His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere, 10
Incessens Vlysem, risum autem socijs fecit,

Audite me proci inclytæ reginæ

Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

Non sine deo hic vir Ulyssæam in domum venit.

Tamen mihi videtur fascium splendor esse ipsius 15
In capite : quoniam non ei sunt capilli ne tantilli quidem.

Dixit, simulque alloq. est Ulyssæm urbiū destructorem,

Hospes, nunquid vis mercede servire si te suscipiam

Agri in extremitate (merces autem tibi sufficiens erit)

Sepésque colligans & arbores longas plantans ? . 20

Illic autem ego panem quidem continuum dabo,

Vestimentaque circuminduam pedibúsque calciamēta dabo.

Sed quoniam igitur jam opera mala didicisti, non voles

Opus inire, sed trepidare per populum

Vis, ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem. 25

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses,

Eurymache, si enim nobis contentio operis esset

Tempore in verno, quando dies longi sunt,

In herba falcem quidem ego benè flexam haberem,

Et autem tu talem haberes, ut experiremur opus' 30

Jejuni, usque ad tenebras, herba autem adesset.

Si autem rursus scutū & boves essent ad impellendū optimi,

Pingues, magni, ambo saturati herba,

Æquales, pari onere apti, quorum robur non imbecillum,

Aratrum autem esset, obediat autem gleba aratro. 35

Tunc me videres si sulcum longum profcinderem.

Si autem rursus & bellum alicubi moveret Saturnius.

Hodie, & mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
 Et galea tota ærea in temporibus congruens.
 Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
 Neque mihi ventrem improperans diceres.

- 9 Sed valdè injuria afficis, & tibi mens immitis:
 Et aliquo modo quidem videris magnus esse & fortis,
 Quoniam cum paucis, & non bonis conversaris:
 Si autem Ulysses veniret & accederet in patriam terram,
 Statim tibi portæ & latæ quamvis sint

- 10 Fugienti arctarentur è vestibulo foras.

Sic dixit, Eurymachus autem iratus est animo magis,
 Et ipsum torvè conspiciatus, verba velocia loquutus est,
 Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
 Confidenter multos inter viros, neque quid animo.

- 15 Times, nunquid vinum tuas mentes occupat? an tibi semper
 Talis mens est, qui & vana dicis?

Aut exultas quòd Irum vicisti erronem?

Vlysem
 Eury-
 machus
 scabello
 petit.

Sic ubi dixisset, scabellum accepit, at Vlysses

Amphinomi ad genua defedit Dulichij (manu

- 20 Eurymachū reveritus, hic autem puerum à poculis percussit
 Dextra: gutturnium autem humum sonuit cadens:
 At hic lugens cecidit resupinus in pulveribus.

Proci autem tumultuati sunt in domibus umbrosis.

Sic autem aliquis dixit ubi aspexisset propinquum alium,

- 25 Utinam debuisset hospes errans alibi perire,
 Antè quàm venisset, quòd non tantum strepitum misisset,
 Nunc autem de paupere contendimus, non aliqua convivij
 Boni est voluptas, quoniam pejora vincunt,
 His autem & dixit sacra vis Telemachi,

- 30 Mali, insanitis, & non aliquid occultatis animo
 Cibus, neque potum: Deorum aliquis vos concitat,
 Sed benè convivati dormite domum profecti,
 Quando animus jubet, cogo autem nullum ego.

Sic dixit, hi autem omnes mordicus labris compressis

- 35 Telemachum admirabantur, quòd audacter locutus esset.
 His Amphinomus concionatus est, & dixit,
 Nisi illustris filius Arctiadæ regis,

Σήμερον, αὐτὲρ ἔμοι σῆψος εἴη κὶ δύο δούρῃ.
Καὶ κινῶν πάγχυαλκός ἐπὶ κρηταίροις ἀραρήσας.
Τῷ κί μ' ἰδίῃς πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μινάπη,
Οὐδ' αἶν μοι τῶν γαστέρ' ἐκδίδων ἀγροῦνους.

Ἀλλ' ἄλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπώλῃς.
Καὶ που τίς δοκίμης μέγας ἔμμεναι, ἥδ' ἐκρηταίρος,
Οὐώϊα παρ' παύροισι κὶ ἐκ ἀγαθοῖσι ἰμελεῖς.
Εἰ δ' Οδυσσεύς ἔλθῃ κὶ ἴκησ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Λίψα κί τοι τὰ θυρήεσσιν, κὶ εὐρέεσσι μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι γαίοντο δ' ἐν προθύροιο θυράεσσιν.

Ὡς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κρητὶ μάχῃ,
Καὶ μιν ὑπὸ δαίμονι ἰδὼν, ἔπειτα πλεῖστοντα προσηύδα.

Ἀ δὲ μὲν, ἣ τέχεα τοι τέλειον κηρὸν, οἱ ἀγροῦνους
Θαρσαλίῃς ποταμοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἐδὲ π θυμῷ
Ταρβέεις. ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας; ἢ νῦν τοι αἰεὶ
Τοῖσ' αὖ νόος ἐστὶν, ὃ κὶ μετὰ μῶλια βάζεις.
Ἡ ἀλύειν ὅπλῃσιν ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.

Ὡς ἄρα φωνήσας, σφίλας * ἄλιτο. αὐτὰρ Οδυσ.

Ἀμφινόμου πρὸς γυνῶα κηρύττειτο Δελιχῆν,
Εὐρύμαχον δαΐσας. ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρσιν
Δεξιτερῶν· πρὸς γὰρ χαμῶν βόμβησι πιστόντα.

Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πῖσι ὑπὸ νόος ἐκρηγῆσι.
Μνηστῆρας δ' ὁμώδηναι ἀνὰ μέγαρον κίοντα.
Ὡδὲ δὲ τίς εἵπασκεν ἰδὼν ἐς πηλοῖσι μάχῃ,

Αἰὲν ὥφικα· ὁ ξείνιος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι.

Πρὶν ἰλθεῖν· τὰ δ' ἔπ' ὅσον κέλαδον μετήηκεν.

Νῦν δ' ὅτ' ἐπὶ πτωχῷ ἐρδαινάμεν· ἐδὲ π δαυτὶς

Εὐδλῆς ἵσταται ἥδ' οὐκ, ἔπειτα τὰ χερσὶνα νικᾷ.

Τοῖσι δ' ἐκ μετῴφ' ἱερῇ ἔς Τηλεμάχῳ,

Δαμόνοισι, μαίνεσθαι, κὶ ἡκίπ' αἰετῇ θυμῷ

Βρωτῶν, ἐδὲ ποτῆται· Θεῶν νῦν τίς ὑμῖν ἔρδυνάει,

Ἀλλ' εὖ δαΐσάμενοι κραταερέετε οἴκαδ' ἰόντες,

Ὅσπότε θυμὸς ἀνώγῃ, δῖός κ' ὅτ' ἐπὶ ἔργῳ.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδῶν ἐκ χεῖλεσι φύντες,

Τηλέμαχον γαυμάζον· ὁ θαρσαλίῃν ἀγροῦνεν.

Τεῖσιν δ' Ἀμφινόμου· ἀγροῦνέσκετο κὶ μετῴφ' ἐπὶ,

Νίσσε φαιδίμου ἥος Ἀργητιάδῃ ἀνακτὸς,

Ω φίλοι, ἔκ αὖτ' ἤ περ ἐπὶ ῥηγίτι διακίω
 Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν ἡδαιπύμεν' ὅτε καλεπαίνοι.
 Μή τί τι πρὶ ξείνονε συφελίσετε, μή τί τι ἄλλον
 Δμῶν οἱ κ' δώματ' Οδυσσῆ' ὀϊόιο.

5 Αἶ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲρ ἢ παρεξάδω διπείεσσιν,
 Οφρα σπείσωντες κατὰ κείονα οἶκαδ' ἰόντες·
 Τὸν ξείνονε καὶ ἱώμεν σὺν μεγάροισιν Οδυσσῆ'·
 Τηλεμάχῳ μελέεμεν· τῷ γὰρ φίλον ἔκετο δῶμα.

Ὡς φάτο, τοῖσι δ' ἅπασιν ἰαδόντα μύθοι ἔειπε,

10 Τοῖσιν δ' ἐκρητῆρα κερύσσειτο Μύλιον ἦρας,
 Κῆρυξ Δαλιχεύς θροάων δ' ὡς Ἀμφινομίον.
 Νῶμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστάδην· οἱ δ' ἦ τοῖσι

28. Αἰ Σπείσωντες μακρότερον, πῶν μελιηδέα οἶνον.
 φαντες Ἀντιβίοις ἐπεὶ σπείσωντ' ἐπὶ τὸν ὅστις ἦτορ θυμὸς,

15 Βάν ῥ' ἱδμεν κείοντες ἐκ σπείσων δώματ' ἔκαστες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΥΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔχουσιν ποιῶνται τῶν ὅπων Οδυσσεύς,
 καὶ σπείσωντες Πύρρον πρὶν ἐν Κρήτῃ εἶναι ὑπεκρίνεται γίγνεται
 20 καὶ αὐτῷ δὲ ἑλῆς ἀναγνωρισμὸς σπείσων Εὐρύκλειον, τὸν πόδας
 αὐτῷ ἰππικῶν, καὶ κ' παρέκδασιν ὁ ποιητὴς διηγῶνται ὡς ἐν
 Παριασῶν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ γῇ κυνηγῶν.

Α Λ Λ Η.

Ταῦτ' ἀναγνωρίζει ἐκ ἑλῆς γῆρας Οδυσσῆα.

25 Αὐτὸς ὁ σὺν μεγάροισιν ὑπεκρίνεται τὸς Οδυσσεύς,
 Μνηστῆρας φόνον σὺν Ἀθλῶν μεμελεῖται.
 Αἰψά δ' ἢ Τηλεμάχῳ ἔπειτα κίρροντα σπείσωνται,
 Τηλεμάχῳ, καὶ τῷ γὰρ Ἀρήϊα κατ' ἑμὲν εἶπον
 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακῶς ἐπίσταν
 30. Παρφαῶν, ὅτι κινεῖ μετὰ λαῶν ποθόντες
 ἔκ κατὰ κρητῆρα, ἐπεὶ ἐκίπτε τοῖσιν ἰώμεν

O amici, ne verò aliquis in dictum justum
 Contrarijs verbis mordens indignetur :
 Neque hospitem verberate , neque aliquem alium
 Famulorum, qui sunt in domibus Vlyssis divini,
 Sed agè pocillator arceſſat poculis,
 Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti :
 Hospitem autem sinamus in ædibus Vlyſſis
 Telemacho curæ eſſe : hujus enim dilectâ pervenit domum.

Sic dixit, his autem omnibus gratum verbum dixit,
 His craterem miscuit Mulus heros
 Præco Dulichius : famulus autem erat Amphinomi,
 Distribuit autem omnibus ritè, hi autem Dijs
 Ubi libassent beatis, biberunt dulce vinum.
 At postquam libarunt, biberuntque quantum voluit animus,
 Perrexerunt ire dormituri suas ad domos unusquisque.

ARGUMENTUM DECIMINONI LIBRI ODYSSEÆ.

INit consilium cum Telemacho de armis deponendis
 Ulyſſes, & apud Penelopen se è Creta oriundum eſſe diſ-
 ſimulat. Agnoſcitur autè per cicatricem ab Euryclea, quæ
 illius pedes lavabat. Atque obiter poëta commemorat, quo-
 modo in Parhaſſo cùm venaretur, ab apro fuerit percuffus.

A L I U D.

T, autem agnoſcit ex cicatrice vetula Ulyſſem.

AThic in domo remanſit divinus Vlyſſes,
 Prociſ eadẽ cum Minerva cogitans;
 Statim autè Telemachũ verba velocia alloquutus eſt,
 Telemache oportet arma bellicoſa deponere intus
 Omnia proſus : æ prociſ molibus verbis
 Alloquere, quando à te inquirent cupientes.
 Ex fumo depoſui, quoniam non his ſimilia ſunt,

Vlyſſes
 Telemachum
 jubet ut
 30
 arma de-
 ponat.

Qualia quondam ad Trojam profisciscens reliquit Vlyſſes,
Sed conſumpta ſunt quantum ignis ivit ſtatus.

Adhuc autē mihi & hæc magis in mentibus poſuit Saturnius
Ne inebriati contentione inter vos excitata,

Vos viciffim vulneretis, deturpetis autem convivium,
Et ſponſalia, ipſum enim autabit virum ferrum.

Sic dixit, Telemachus autem dilecto obedivit patri:

Extra autem vocatam allocutus eſt nutricem Eurycleam.

Nutrix, age mihi excludas in arſijs ſceminas,

Donec jam ad thalamum contendam arma patris
Bona, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat
Patre abeunte, ego autem adhuc parvulus eram.

Nunc autem volo deponere, ubi non ignis ibit ſtatus.

Hunc autem rursus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,

Utinam enim jam tandem ſili prudentiam ſuſcipias,
Domum curare, & res omnes ſervare.

Sed agē; quis tibi poſtea ſimul veniens lumen portabit?

Famulas autem non ſinis adiro quæ præluceant.

Hæc autē rursus Telemachus prudens cōtra loquutus eſt,

Hospes hic: non enim ocioſum tolerabo, qui meum
Modium (id eſt quadram) guſtet, etiam ſi longē venerit.

Sic dixit: huic autem firmum fuit verbum:

Claue autem januas domorum benè habitatarum.

Hi autem feſtinantes Ulyſſes & illuſtris filius

Intro portaverunt galeasque & ſcuta umbilicoſa,

Lanceasque acutas, ante autem Pallas Minerva

Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.

Jam tunc Telemachus alloquutus eſt ſuum patrem ſtatim,

O pater, certè magnum miraculum hoc oculis video,

Tamen mihi parietes domorum pulchræque ſedes

Abiegnæque trabes, & columnæ altitudinem habentes,

Lucent oculis tanquam igne ardente.

Certè valde aliquis Deus intus qui cœlum latum habitat.

Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,

Tace & tuam mentem retine, neque interoga.

Hæc conſuetudo eſt deorum, qui Olympum habitant.

Sed tu quidem dormi, ego autem remanebo hic

Domus
Telema-

30

cho in.

ſtar ar-

dentis

ſawme

apparet.

Οἳά ποτε Τροίῳδε κίων κατέλειπον Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ κατήκισα ὅσσοι πύργους ἵκετ' αὐτμή.
 Πύργος δ' ἐπὶ κ' ἐπὶ τὸδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
 Μήπως οἰνοφύγες, ἔσαν σήπαντες ἐν ὑμῖν,

Ἀλλήλους πρῶπτε, καὶ αἰσχυρήτε ὃ δαῖτα,
 Καὶ μετῴω. αὐτὸς γὰρ ἐφέλεσται ἀνδρᾶς σιδήρεος.

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος ὃ φίλῳ ἐπιπέηχτο πατρί.

Ἐκ δ' ἡγεῖσά μιν ὦρσε σίφην τροφῶν Εὐρύκλεια,
 Μαι' ἄγε δὴ μοι ἔρυσσι ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,

Ὅφρα κεν ἐς γαίλαμον καταθήμεαι ἔντα πατρὸς

Καλὰ, τί μοι κτ' οἶον ἀκλῆτα καπνὸς ἀμείρδῃ,

Πατρὸς ἀποχομῆοιο· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆπι' ἦκα·

Νηὸς δ' ἐγὼ καταβείβω ἐν πύργῳ ἔξω αὐτμή.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,

Αἶ γὰρ δὴ ποτε τέκνον ἐπιφροσυνῶας ἀνέλοιο.

Οἶκεν κῆδεα, καὶ κλήματα πάντα φυλάσσει.

Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοχομῆη φάτο· οἴσεις;

Δμῶας δ' ἐκ εἰς στυγερὰ κέρδιον, αἶψαν ἴφαινον.

Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πιπυμῆρ' ἀντίον ἔωδα,

Ξείνος ὅδ'· ἢ γὰρ ἀεργὴν ἀνέχομαι ὅς κεν ἐμῆς γε

Κοινοῦς ἀπλήττω, καὶ πλοῦτον αἰσχυρῶς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπύρρε· ἔπλετο μῦθος·

Κλήϊον δ' ἵδρας μεγάρων εὖ ναιεπρόντων.

Τῷ δ' ἄρ' ἀνείξαντ' Ὀδυσσεύς καὶ Φαίδομος ἦθε

Ἐσφόρειον κέρυκος τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοείσους,

Εὐχχαῖτ' ὀξυαίνεα, πέσθοντι δ' Παλλὰς Ἀθήνη,

Χρυστοὶ λύχνοι ἔχουσαι, φάτο· ὅστις κλέος ἔποιε.

Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνηεν ἐν πατὴρ στήθεα,

Ὡ πάτερ, ἢ μέγα θυμὸς μοι τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι.

Ἐμπης μοι τυχοὶ μεγάρων, καὶ αἶ τι μεσιδόμεαι,

Εἰλαίπναι τε δοῖσι, καὶ αἰόεις ὑψόσ' ἔχοντες

Φαίνοιντ' ὀφθαλμοῖς ὥς τε πύργος αἰσχυρῶν.

Ἡ μάλα περ Θεὸς ἔνδον, εἰ ἔργον ἐσθλὸν ἔχουσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητης Ὀδυσ.

Σίγῃ, καὶ κτ' σὸν νόον ἔχουσα, μήδ' ἔρεσσῃ.

Αὐτῇ τοι δίκη ἐστὶ Θεῶν· οἱ Ὀλυμπῶν ἔχουσιν.

Ἀλλὰ σὺ μὲν καταβείβω· ἐγὼ δ' ὑπολείψασμαι αὐτῶν,

Οφρσ' κ' ἐπ' ὀμωῖς κὺ μητέρεσσι ζω' ἐρεδίζω.

Ἡδὲ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἄμφω ἐνθάδε.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἐν κορυφαίῳ βεβήκει

Καίον ἐς Πάλαμον, δαΐδων ὑπελαμποδμήων,

5 Εἶπα πάρος κριμαῖ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνει.

Εἰθ' ἄρα κὺ τὸν ἔλακτο, κὺ ἥω δῖαν ἐμμενιν.

Αὐτὰρ ὁ ἐν κορυφαίῳ ὑπερῆκτο δῖος Ὀδυσσεύς,

Μηστῆραςτο φόνον ζω' Ἀθλῶν μαρμερίζων.

Ἡδ' ἐν κορυφαίῳ ἀείφρων Πρωτόπηναι,

10 Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

29. εν- Τῇ δ' ἔχθρ' ἔμμεν κλισίῳ περὶ κρήνησιν, * ἐνθ' ἄρ' ἐφίξει

30. δ' Διωντίῳ ἐλίσσαντι κὺ ἀργύρεον ἔμμεν τεκτων

Ποίησ' Ἰκμάλιος, κὺ ὑπὲρ ἡρώων ποσὶν ἦκε,

Προσφύεις ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.

15 Εἶπα κατ' ἔξω ἐπὶ τῇ ἀείφρων Πρωτόπηναι.

Ἡλθον δ' ὀμωῖσι λευκώλετοι ἐν κορυφαίῳ.

Αἱ δ' ἀπὸ μὲρ σῖτοι πολὺν ἥραον ἠδὲ τραπέζας,

Καὶ δὲ πᾶσι ἔθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμύροντες ἔπιον.

Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπρήων χαλκῶδεις βάλλον. ἅλα δ' ἐπ' αὐτῶν

20 Νήεσσιν ἔνθα ποσσὶ, φῶας ἔμμεν ἠδὲ ἡρώων.

Ἡ δ' Ὀδυσσῇ εὐνίπῃσι Μελαῶν δειπνῶν αὐτῆς,

Ξεῖν', ἐπὶ κὺ νυθ' ἐνθάδ' ἀνιήσεις Διφ' ἔνθα

Διεύων κ' οἶκον; ὁππότεύσεις δ' ἡρώων;

Ἀλλ' ἔξειλθε θύραζε Πάλαμ, κὺ δαιτὶς ὀνησθ'.

25 Ἡ πάρος κὺ πολλὰ βεβήλησθαι εἶδα θύραζε.

Τῶν δ' ἄρ' ὑπὲρ ὅσων ἰδὼν παρσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

Δαιμονίη, τί μοι ἄδ' ἐπὶ χεῖρας κινητήρι θυμῷ;

Ἡ ὅπ' * ἔλπιον; κακὰ δ' ἐπὶ χεῖρας ἐμμεν;

30. τοι Πταχύνω δ' αἶα δῆμον; ἀναγκάη γ' ὁππότεύει.

30 Τοῖσ' αὖτε Πταχύνω κὺ ἀλκίμοις ἄνδρες ἔμμεν.

Καὶ γ' ἰὼν ποτὶ οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔμμεν

Ὀλβίῳ ἀφίξον, κὺ πολλὰ κὺ δόσκον ἀλήτην

Τοῖσ' ὁποῖος ἴοι, κὺ ὅττιν κινητήριος ἔλθῃ.

Ἡσας δ' ὀμωῖς μετ' Ἀλκίμοις, ἅλα τι πολλὰ

35 Οἷσιν τ' ἐν ζώῃσι κὺ ἀφίξοι καλίσσεται.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξεν Κρονίον, ἥγχι γάρ πον.

Τῇ νῦν μὴ πρὶν κὺ ἐν γυνάμ' ἀπὸ πᾶσι δόλοισι

Ut item famulas & matrem tuam incitem.

Hæc me dolens interrogabit circa singula.

Sic dixit, Telemachus autem ex domo discessit

Dormiturus in cubiculum lampadibus lucentibus

Ubi antea dormiebat, quando ipsū dulcis somnus capiebat. §

Illic igitur & tunc dormivit, & auroram expectabat.

At hic in domo relictus est divinus Vlysses,

Prociis eadem cum Minerva cogitans.

Hæc autem ibat ex thalamo prudens Penelope,

Dianæ similis, vel aureæ Veneri. 10

Hunc apud quidem sedem igni deposuerunt (illic asidebat)

Rotundam ebore & argento, quam quondam faber

Fecit Icmalius, & sub scabellum pedibus misit

Aptum ex ipsa, ubi magnam injecit pellem.

Illic sedit postea prudens Penelope. 15

Venerunt autem famulæ albæ ulnis ex domo :

Hæc quidem panem multum asportaverunt & mensas,

Et pocula unde proci superbi biberant.

Ignem autem faculis ad terram jecerunt, alia autē supra ipsas

Congregarunt ligna, lumen esse & comburi. 20

Hæc autem Vlyssi dixit Melanthe secundò & rursus,

Hospes, etiam nunc huc venisti per noctem

Melantho

minatur

Vlyssi

verbera,

nisi ab-

25

eat do-

mo.

Frequentans in domo, aspicias autem mulieres ?

Sed exi foras miser, & convivio juvaberis,

Vel citò & torre percussus ibis foras.

Hanc autē torvè cōspicatus allocutus est prudēs Vlysses,

Mala, cur in me sic inveheris irato animo?

Nūquid quòd sordeo? mala autē corpori vestimenta indutus?

Mendico autem in populo? necessitas enim urget.

Tales pauperes & erratores viri sunt. 30

Etenim ego quondam domum in hominibus habitavi

Beatus divitem, & sæpè dedi erratori

Talis qualis esset, qui alicujus indigens veniret.

Erant autem servi valde multi, aliæque multa

Quibus benè vivunt & divites vocantur: 35

Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit eam.

Ideo nunc: ne aliquando & tu mulier longè omnem perdas

Lætitiam,

Lætitiâ, qua nunc inter ancillas ornata es,
 Ne tibi aliquo modo domina irata sæviat,
 Vel Ulysses veniat, adhuc enim & spei fatum.
 Si autè hic quidè omnino perijt, & nō amplius rediturus est,
 Sed jam filius talis Apollinis consilio
 Telemachus: hunc autem nulla in domibus mulierum
 Latet quæ perperam agat, quoniam non amplius talis est.
 Sic dixit, hunc audivit prudens Penelope,
 Ancillâ autem allocuta est, verbûmque dixit denō inavirque.

- 10 Omnino audax canis intrepida non me lates
 Te perpetrare magnum facinus quod tuo capite perlues:
 Omnino enim benè scis quoniam à me audivisti ipsa,
 Quod hospitem curabam in domibus meis
 De marito interrogare, quoniam frequenter tristor.
 15 Dixit, & Eurynomen promam condam verbum affata est,
 Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsa,
 Ut sedens dicat verbum, & audiat
 Hospes me, volo autem ipsum interrogare.

- Sic dixit, hæc valdè festinanter deposuit portans
 20 Sedem bene politam, & in ipsa pellem jecit.
 Illic sedet postea laboriosus divinus Ulysses.
 His autem verbis incepit prudens Penelope.

Hospes, de hoc quidem te primum ego interrogabo ipsa

Penelo- Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?

pes & Hæc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,

25 O mulier non aliquis te cum hominum in infinita terra
 Contendat: certè enim tua gloria cor lumen pervenit.
 Sicut alicujus quidam regis inculpati, qui Deum colens
 Viris in multis, & fortibus regnans,

- 30 Justitias extendit: fert autem terra nigra
 Tritica & hordeæ: gravantur autem arboris fructu.
 Pariunt autem firma pecora: mare autè præbet pisces (ipso.
 Ex recta administratione, feliciter degens autem populi sub
 Ideo à me nunc quidem alia inquire tua in domo.

- 35 Ne meum interroga genus & patriam certam,
 Ne mihi magis animum impleas doloribus
 Recordâti. valdè autè sū suspiciosus: neque aliquid me decet

Domo

Αγλαΐην τῇ νύϊ γὰ κτ' ὀμώῃσι κέκασα·
 Μὴ πως τοὶ διαποῖνα καπνοσάμῃη χαλιπῆνῃ,
 Ἡ Οδυσσεὺς ἔλθῃ, ἔπ' ὃς ἐλπίδες αἶσα
 Εἰ δ' ὁ μὲρ ὡς ἀπόλωλε καὶ ἔκτε νόστος ἐστίν.

Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γ' ἔκτε
 Τηλέμαχος· τὸν δ' ἔπει σὺ μεγάροισι γυναικῶν
 Λήθει ἀπατάλλεσθ', ἔπει ἔκτε τηλίκος ἐστίν.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἤκουσε παρ' ἔφρων Πηνελόπεια·
 Ἀμφίπολον δ' ἐνέειπεν, ἵπποσ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζον.

· Πάντως περὶ σάλη κύνεσσι ἀδδείς ἔπ' μελὶθήεις
 Ἐρδυσσεα μίγχα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμύξεις.
 Πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ'. ἔπει ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῷ,
 Ὡς τὸν ξείνον' ἑμῆλοι σὺν μεγάροισιν ἐμῶσιν
 Ἀμφὶ πόσει εἰσεῖλθ'· ἐπεὶ πυκνῶς ἀνέχχημα.

· Ἡ δ' αὖ, καὶ Εὐρυνομίην παρὶν ὥσθ' ἐμῶν ἔειπεν,
 Εὐρυνομὴ φίρε δὴ δὶ φρον καὶ γῶας ἐπ' αὐτῷ,
 Ὀφρα κατὰ ζῶμαρ· εἶπε ἵπποσ' ἠδ' ἐπακγύση
 Ὀ ξείνος ἐμῆθεν, ἐθέλω δὲ μιν ἐξερεῖλθ'.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἰμέλ' ὀτρύνει κατ' ἔφρων Πηνελόπεια.

Δίφρον εὐξίστη, καὶ ἐπ' αὐτὰ καὶ ἔβαλεν·
 Ἐνθα κατὰ ζῶμαρ· ἔπειτα πολὺν λαὸν δῖος Ὀδυσ·

Τοῖσι δ' ἐμῶν ἤρχε παρ' ἔφρων Πηνελόπεια,
 ἔειπε, τὸ μὲρ σὶ πρῶτον ἔγων εἰρήσεται αὐτῇ,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκήες;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ·

Ὡ γυνῆαι καὶ αἶψ' ἂν σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 Νεικίον· ἡ γάρ στυ κλέειν ἔργων ἐνὶ θυμῷ ἰσχύει.

Ὡς τε πύθ' ἡ βασιλῆα· ἀμύμονος, ὅστις θεοδῆς
 Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσει,

Εὐδοκίαν ἀνέχῃσι. φένησι δ' αἶψα μίλαινα
 Πυρρὸς καὶ κραδίς, βελήνη δ' ἐνὶ θυμῷ κατὰ
 Τίλῃ δ' ἐμπόδα μῆλα. γάλασσε δ' ἐπερὶ χιχῆς
 Εὐεργασίας· ἀρετῶσι δ' λαοὶ ὑπ' αὐτῇ.

Τῷ ἐμὲ νύ περ μὲρ ἄλλα μετὰ λαὸν σὺν δόικῃ.

Μῆδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

Μὴ μοι μάλα θυμὸν ἐνὶ πτόλιν ἐδωάναν

Μνηστῶν· μάλα δ' εἰμὶ πολύττιος· ὅθι περ με γένη

Οἶκον δ' ἀποτρύνει γυῖαντά τε μυρμήρην τε

Ἡδῶ. ἔπει κήκιοι περὶ ἡνδραγ ἀκρετιν αἰεὶ·

Μή τις μοι δμῶν νειμίσσεται, ἢ ἐσὺ γ' αὐτή·

28. δα- Φῆϊ * διακρυπλύνειν βεβαρηότα με φρένας οἶνον.

κρυ 5 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα παρ' ἑφρων Πύριλόπεια,

πλύνειν Ξεῖν', ἥτοι μὲν ἱμέλω ἀρετῶν εἶδες τε δέμας τε

Ὀλοισιν ἀγνάναι, ὅτι Ἴλιον εἰσαυθίσαινον

29. τοῖς Ἀργεῖοι, κτ' * τοῖσι δ' ἑμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσ.

ῆε. Εἰ κείνος γ' ἔλθων τὸν ἑμὸν βίον ἀμφιπολεύει,

10 Μείζον καὶ κλῖος εἴη ἑμὸν καὶ κήκλιον ἔτω.

30. ἐπι- Νῦν δ' ἄρχομαι· τόσα γάρ μοι * ἐπίσσωσι κηκὸς δαίμων.

κλωσι Ὅσσοι γδ' νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄρατι,

Δηλὸν τε, Σάμην τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

Οἱ τ' αὐτῶν Ἰθάκῃ εὐδείλοισιν ἀμφινέμεσθαι.

15 Οἱ μ' ἀεκαζομῶν μιν ὦνται, πρὺχουσι ῆ οἶκον.

Τῷ ἔτι ξείνων ἐμπαίζομαι, ἔθ' ἱκετάων,

Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργῶ ἔασιν·

Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθῆναι, φίλοι κηταίησθαι ἤτορ.

Οἱ ῆ γάμον ἀπεύδουσιν· ἰγὼ ῆ δόλοισι βλυπύω.

20 Φᾶρξ μὲν μοι πρῶτον ἐνέπινυσε φρεσὶ δαίμων

Στησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

Λιπὺν καὶ παρ' αἰετοῖσιν· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέπειπον,

Κῆρυ· ἐμὲ μνηστῆρες, ἔπει θάτε δῖος Ὀδυσσεύς,

Μίμνεν· ἐπεγμήσθαι τὸν ἑμὸν γάμον εἴτοκε Φᾶρξ

25. 25. Ἐκτελέστω, (μή μοι * μεταμῶλια νήματα ἔλθτω)

μετα- Λαέρτη ἥρωϊ πεφύγον, εἰσέτε κίεν μοι

μῶνια Μοῖρ' ὅλοη κατέλυσιν περὶ λυγροῦ Ἰθαγέτιο.

Μή τις μοι κτ' ἔδημι Ἀχαιῶδων νειμίσσῃ,

Ἀλλ' ἐνὶ ἄτρει ἀνέρου κείττω, πολλὰ κτεάτισσας.

30. Ὡς ἐφάμεν, βῆσιν δ' ἐπιπέστω θυμὸς ἀγνώσθω.

Ἐνθα κεν ἡμαλὴ μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰσὺν,

Νύκτας δ' ἀκλύσκοι ἰκνύω δαΐδας ὠδὸν δαίμων.

Ὡς τέλειπες μὲν ἔλθον ἰγὼν καὶ ἔπειθον Ἀχαιῆς·

Ἀλλ' ὅππότερ' ἔλθῃς ἔπος, καὶ ἐπὶ λυγροῦ ὤρας

35. Μελῶν φθινόντων, παρ' δ' ἡμῶν πῶμα· ἐπὶ λυγρῷ,

Καὶ τότε δή με, λυγρὸν δμῶν κούας ἐκ αἰετῶν στας,

Εἶλον ἐπὶ λυγροῖς, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπίεσιν.

Domo in aliena lugentēque flentēque
 Esse, quoniam pejus lugere valde semper,
 Ne aliqua mihi ancillarum irascatur, vel tu ipsa.
 Dicat autem lacrymas spargere gravatū me mentibus vino.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,
 Hospes, certē quidem meam virtutē speciēque corpūsque
 Perdiderunt immortales, quando Ilium iniuerunt
 Argivi, cum his autem meus maritus ivit Vlysses.
 Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
 Major gloria esset mea, & melior sic.

Nunc autem doleo: tot enim mihi destinavit sinistrū numen.
 Quicumque enim insulis dominantur oprimi.
 Dulichiōque Samæque & sylvasæ Zacyntho,
 Quique ipsam Ithacam temperatam pascuntur,
 Hi me nolentem petunt uxorem, conterunt autem domum.

Ideō neque hospites curo, neque supplices,
 Neque præcones, qui publicē operam suam navant.
 Sed Vlyssē desiderans dilectō contabesco animo.
 Hi autem nuptias festinant, ego autem dolos cogito.

Vestem quidem mihi primū inspiravit mentibus Deus
 Statuenti magnam telam in domibus texere,
 Tenuem & immensam: statim autem ipsis dixi,
 Juvenes mei proci, quoniam mortuus est divinus Vlysses,
 Expectate festinantes has meas nuptias, donec vestem
 Perficiam (ne mihi vana fila pereant)

Laerti heroi funestam, quando ipsum
 Parca pernicioſa capiet in longū extendētis homines mortis.
 Ne aliqua mihi in populo Græcarum irascatur,
 Si sine veste jacet multa possidens.

Sic dixi, his autem persuasus est animus superbus,
 Tunc quotidiana quidem texebam magnam telam.
 Noctes autem resolvebam postquam lampades apponebam.
 Sic triennium quidem latui ego, & persuasū Achivos:

Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
 Mensibus desinentibus, circum autem dies multi perfecti,
 Et tunc jam me, propter famulas canes non curantes,
 Acceperunt ingredientes, & minati sunt verbis.

Penelope
 narrat
 hospiti
 20
 Vlyſſi,
 ut procos
 sedulleri.

Sic hanc telam perfeci, & non volens necessitate.

Nunc autē neque fugere possum nuptias, neque aliquid aliud

Consilium invenio, valde autem urgent parentes

Nubere, ægrè fert autem filius facultates (illos) dilapidare

5 Cognoscens, jam enim vir qualisque maximè

Ad domum curandam, huicque Jupiter gloriam præbet.

Penelope quærit ex hospite genus. Sed & sic mihi dic tuum genus, unde es.

Non enim à quercu es antiqua, neque à petra.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses

10 O uxor venerabilis Laertiadæ Ulyssis,

Non amplius cessabis meum semen interrogare?

Sed agè tibi dicam, certè quidem me doloribus dabit

Pluribus quàm teneor: (est) quidem enim pœna, quando à

Sua abest vir tanto tempore, quanto ego nunc (patria

15 Multas hominum ad civitates errans dolores patiens:

Sed & sic dicam quodcunque me interrogas & inquiris.

Creta quidem terra est medio in nigro ponto,

Pulchra & pinguis, circumflua: in hac autem homines

Multi infiniti, & nonaginta civitates.

Alia autem aliorum lingua mixta, in ipsa quidem Achivi.

20 Ibi autem Eteocretes magnanimi, ibique Cydones,

Dorensesque Trichaices divinique Pelasgi.

Inter has Cnossos magna civitas, ubi Minos

Per novem annos regnavit Jovis magni confabulator.

25 Patris mei pater magnanimi Deucalionis.

Deucalion autem me genuit, & Idomeneum regem,

Sed hic quidem in navibus rostratis Ilium ad

Ivit simul cum Atridis, mihi autem nomen inclytum Æthon,

Junior natu, hic autem prior & melior.

30 Illic Ulysses ego vidi, & hospitalia (dona) dedi,

Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti

Euntem ad Trojam, ubi abduxisset à Maleis,

Statuit autem in Amniso, ubi spelunca Lucinæ

In portibus difficilibus, vix autem fugit procellas.

35 Statim autem Idomeneū interrogavit ad civitatem profectus

Hospitē enim ipsū dicebat, dilectūque esse reverendumque.

Huic autem jam decima vel undecima fuit aurora

Eunti

Penelope quærit ex hospite genus.

Descriptio Crete. unde Ulysses fugit se esse oriundum.

Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεισσε καὶ ἐκ ἱγίλης ὑπ' αἰνέσεως.
 Νῦν δ' ἄτ' ἐκφυγάνει διώσμαι γάμον, ἅτι πρὶν ἄλλῳ
 Μήτηρ ἐφειρέσκει, μέγα δ' ὄτρυνόντι ἱσκήεις
 Γήμερα. ἀχαλῶα ἢ πάντες βίοτον κρατεδόντων
 Γυναισκήων· ἣδη γὰρ αἰνὴρ εἰός τε * μέλισσα
 Οἰκον κηδεύῃ, τῷ τε Ζεὺς * κῆδος ὁπάζει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὶ πῶς γένος, ὁππόθεν ἴασι.
 Οὐ γὰρ λῆπ' ὄρνυς ἴσσι * παλαιφάτης ἔδ' ἄπ' πίστεως.

Τῶν δ' ἀπαμειβόμενον παρσέφη πολυμήτης Ὀδυσσ.

Ὡ γυνὴ αἰδομένη Λαερτιάδῃ Οδυσσῇ,
 Οὐκ ἔτ' * ἀπαλήξεις τὸν ὄμον γόνον ἐξερέουσα·
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἱεῖω· ἥ μὲρ μὲ ἀχέουσι γὰρ δῶσις
 Πλείεσιν ἢ ἴχθυαι, ἥ γὰρ δίκη, ὅτε πότε πάτρεως
 Ἡς ἀπήσιν αἰνὴρ τίσσει χερσὶν ὅσοι ἐγὼ νῦν,

Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀλάμμενον, ἄλγος πάχυν.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρίω ὃ μὲ ἀνείρειαι ἠδὲ μεμπέλεις.
 Κρήτη τις γαί' ἐσὶ μέσσω σοὶ εἴνεπαι πάντα,
 Καλὴ καὶ πίστεα, παρέρρυτος· ἐὼ δ' ἀνθρωποι
 Πολλοὶ, ἀπείριστοι, καὶ * ἐνέκηγται πόλεις.

Ἀλλ' ἢ ἄλλων γλώσσα μεμυμένη· ἐὼ μὲν Ἀχαιοί,
 Εἰ δ' Ἐπὶ κρητὶς μεγαλήτορες, ἐὼ ἢ Κυδωνίης,
 Δωρεῖς τε Τριχάκις, διόι τε Πιλασγῶν,
 Τοῖσι δ' ἐν Κνωσὸς μεγαλή πόλις, ἐνθαί τε Μίνως
 Ἐνέμεγρος βασιλεὺς Διὸς μεγαλὸν ὄφελος,

Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ ἔπειπε, καὶ Ἰδομνῆα ἀνακταί·
 Ἀλλ' ὃ μὲρ ἐὼ νῆσσι κερωνίσιν Ἰλίοι εἴσσι
 Ὡχέτ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴδων.
 Ὀπλότερον γαίη· ὃ δ' ἄρα, παρσέφους καὶ ἀρείων.

Εἰς Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδδόμεν, καὶ ξείνια δῶκα.
 Καὶ γὰρ τὸν Κρήτιωδε κατήκαμεν ἰς ἀνέμοιο,
 Ἰέμενον Τροίῳ δὲ, πῶς παλάξασα Μαλγῶν.
 Στήσε δ' ἐν Ἀμύνῳ, ὅθι π' ὁπίος Εἰλφθῆης.

Εἰ λιμίσιν χαλιποῖσι· μέλις δ' ὑπάλυξεν ἀέκλας,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομνῆα μετὰ δῶκα ἄστυδ' ἀνελθών·
 Ἐφίνοι γάρ μιν Ἰφασκὸς φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
 Τῷ δ' ἣδη δεκάτῃ ἢ ἐν δεκάτῃ πῆλιν ἦναι

5 28.

μέγας

τι 28.

ὄλβον

28. πα-

10 λαγ

φάγαν.

28. ἀπὸ

λήξεως

15

28. ἐν-

νέκηγται

20

25

30

35

Οἰχαμύρῳ (ὡς) τοῖσι κρηναῖσι Ἴλιον εἶπον.
 Τοῖσι μὲρ ἐγὼ παρὲς δώματα ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 Εἰ δυνάμεις φιλέω, πολλῶν κτ' ὀλγον ἰόντων.
 Καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐπαύροις οἱ ἄμ' αὐτῶν ἔπειστο,

5 Δημόφει ἀλφειτὰ δώκησιν ἀγῶνα οἶνον ἀγέρας,
 Καὶ βούς ἱριύσσεαλ' ἵνα πλησάσθω θυμὸν.
 Εἴθε δυνάμει μὲν μύροις ἤματα δίοι Λακκοί·
 (Εἰλεῖ γὰρ Βορέης αἰετὸς μέγας, ἐδ' ἐπὶ γαίῃ
 Εἶα ἔσσεαλ' χαλεπὸς δὲ τις ἄεθρε δαίμων)

10 Τῇ τελευτῇ δὲ αἰετὸς πῖσι· τί δ' ἀνάρητο.
 Ἴσκι, ψυδία πολλὰ λίγων ἐτύμβισιν ὀμβρία.
 Τῆς δ' ἄρ' ἀκρυβύσσης ρίε δακρυα, τήκετο ᾧ χεῖρας.

28. κα-
ταχύνῃ
 11 Ὡς ᾧ χεῖρας κατατήκετ' ἐὼ ἀκροπέλοισιν ἔρεσσιν,
 Ηἵτ' Εὐρεε κατατήκεν ἐπὶ Ζεφύρου κατὰ χεῖρας,

15 Τηχιδάρης δ' ἄρεα τ' ποταμοῖσι πλῆθυσεν ῥέοντες.
 Ὡς τ' τήκετο κατὰ παρῆια δακρυχέσης,
 Κλαυέσσης ἰὸν ἀνδρῶν παρῆι μύροι· αὐτὰρ Ὀδυσ.
 Θυμῷ μὲρ γέσσων ἰλὺν ἐλίσσας γυναικῶν,
 Οφθαλμοῖσι δ' ὥσπερ κέρε ἔσσεα, ἥε σιδήρεος,

20 Ατρείδας ἐν βλιφάρεσι δόλῳ δ' ὄρα δεικνύει κεύθε,
 Ἡ δ' ἐπεὶ οὐκ ἐπύφθη πολυδακρυότοιο γαστρί,
 Εξ ἁπλῆς μιν ἔπεισεν ἀμειβομένη παρσέειπεν,
 Νῦν μὲν δὴ στυξὶν γ' οἶον παρῆσσεαλ'
 Εἰ ἐπὶ δὴ καὶ δὲ (ὡς) ἀντιφάσις ἐπαύροις

25 Ξείνισσας ἐν μεγάρεσσιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγῶνεις.
 Εἰπὶ μοι ὥσπερ ἄσπερ παρὲς χεῖρας εἴματα ἔην,
 Αὐτὸς δ' οἷος ἔλῳ, καὶ ἐπαύροις οἱ οἱ ἔπειστο.
 Τῷ δ' ἀπαμειβομένη παρσέειπεν πολυμήτις Ὀδυσ.
 Ὡ γυνὼν, ἀργαλέον τίσσι χεῖρας ἀμφὶς ἰόντα

30 Εἰπὶ μὲν ἤδη γάρ οἱ εἰκῆσθαι ἔτος ἔστιν
 Εἰς ἃ καὶ ἐπὶ ἐπὶ, καὶ ἐμὸς ἀπὸ λυγρῆς πάτρεος.

28. Αὐ-
ταρ ἐ-
γων ἐρ.
 31 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρῶ ὥς μοι ἰσχυρῶς ἦτορ·
 Χλαῖνας περφυρίῳ ἔλῳ ἔχε δῖος Ὀδυσ.
 Διὰ πᾶσι· αὐτὰρ οἱ παρσέειπεν χεῖρας τίτυκτο

35 Αὐλοῖσιν διδύμοισιν παρσέειπεν ᾧ δαίδαλον ἦεν·
 Εἰ παρσέειπεν πόδεσσιν ἐπὶ ποικίλοις ἰλῶν
 Λαπαίρεται λάων· τὸ δ' ἰσχυρῶς ἦτορ ἀπαστας,

Eunti cum navibus rostratis Ilium intrò.

Hunc quidem ego ad domos ducens rectè hospitio excepi,

Accuratè amplectens cum multi in domo essent,

Et ei hisque socijs, qui simul ipsum sequebantur

A populo farinas dedi, & nigrum vinum congregatum, 5

Et boves mactare, ut implerent animum.

Illic duodecim quidem manserunt dies divini Achivi:

(Flabat enim Boreæ ventus, neque in terra

Sinebat stare: sævus autem aliquis movebat Deus.)

Ipsa autem 13. die ventus cecidit, hi autem ascenderunt. 10

Dixit, mendacia multa dicens veris similia (corpus.

Hac autè jam audiente fluebant lacrymæ, liquefiebat autem

Sicut autem nix liquefit in altis montibus,

Quam Euris liquefecit, postquam Zephyrus defusus est.

Liquefacta autem igitur hac fluvij implentur fluentes. 15

Sic hujus liquefiebat pulchræ genæ lacrymantis,

Flenti suum virum assidentem, sed Vlysses

Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem.

Oculi autem tanquam cornua stabant, vel ferrum,

Tacitè in palpebris, dolo autem hic lacrymas occultabat. 20

Hæc autè postquam igitur satiata multarum lacrymarum luctu,

Iterum ipsum verbis respondens alloquuta est,

Nunc jam te hospes puto tentare

Si verè jam illic cum divinis socijs

Hospitio excepisti in domibus meum maritum, sicut dicis. 25

Dic mihi qualia, quæ circa corpus vestimenta indutus erat

Ipse qualis erat, & socios qui ipsum sequebantur.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

O mulier, difficile tanto tempore seorsum qui fuerit

Dicere: jam enim ei vigesimus annus est. 30

Ex quo illinc ivit, & mea abiit patria.

At ego dicam sicut mihi videtur animo.

Vestem purpuream subtilem habebat divinus Vlysses,

Duplicem, at ei fibula auro facta erat

Foraminibus duplicibus, ante autem variegata erat. 35

In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

Trementem videns, hoc autem admirabantur omnes.

Similiter hi aurei erant: hic quidē videbat hinculū suffocans
 At hic effugere promptus palpitabat pedibus.
 Hanc autem interulam intellexi circa corpus splendidam
 Tanquam cæpæ tunicam aridæ.

9 Sic quidem erat mollis, splendida autem erat Sol sicut.

Certē quidem multæ ipsum admirabantur mulieres,
 Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
 Nescio si hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,
 An aliquis sociorum dederit veloci in nave cunti,

10 An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Ulysses
 Fuit amicus, pauci enim Achivorum erant similes.
 Et ei ego æreum ense, & duplicem dedi
 Pulchram, purpuream, & talarem vestem,
 Honoratē autem dimisi bene tabulata in navi.

15 Et quidem cum præco paululum major ipso
 Sequebatur: & hunc tibi dicam qualis erat.

Gibbosus in humeris, nigro corpore, crispo capite. (rum
 Eurybates autē nomē fuit, honorabat autē ipsū eximiē alio-
 Suorū sociorū Ulysses, quod mentibus consentanea sciebat.

20 Sic dixit, huic autem adhuc magis desiderium movit luctus
 Signa agnoscenti, quæ ei firma dixit Ulysses.
 Hæc autē postquā igitur satiata est multū lacrymabili luctu,
 Et tunc ipsum verbis respondens, alloquuta est,
 Nunc quidem jam mihi hospes antea qui eras miserabilis

25 In domibus meis, amicūque eris, honorabilisque.
 Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui qualia dicis,
 Plicata ex cubiculo, fibulāque imposui lucidam,
 Ut illi ornamentum esset, hunc autem non suscipiam rursus
 Domum redeuntem dilectam in patriam terram.

30 Idēd malo fato concava in navi Ulysses,
 Ivit inspecturus malam Trojam non nominabilem.

Hanc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,
 O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,

Non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neque animum

35 Liquefac virum lugens, reprehendo quidem nihil.

Etenim aliquā alienum luget virum perdens,

(Quem) juvenē (habuerit,) cui filios peperit amicitia mixta

Quantō

Ὡς οἱ χρύστοι ὄντες, ὃ μὲρ λάει νεβρὸν ἀπαίχων,
 Αὐτῆρ δ', ἐκφυγίεν μεμῶως, ἥσπαυρε πόδεσσιν.
 Τὸν ὃ χιτῶν' ἐνόησε παρὶ χερσὶ σιγαλόεντα,
 Οἷόν τε προμύοιο λοππὶν κτ', ἰχθυόιοιο.

Τῶς μὲρ ἔλκευ μελαγχρὸς, λαμπαρὸς δ' ἠΰ-ἥλιος ὥς·
 Ἡ μὲρ πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐπήησαντο γυναικες,
 Ἀλλο δὲ τοι ἐρίω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλαιο σῆσιν·
 Οὐκ οἶδ' εἰ παῖδ' ἔπεσσε χερσὶ οἴκῳ⁹ Ὀδυσσεύς,
 Ἡ πεῖταιρων δῶκε θυῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,

Ἡ τίς που καὶ ξείνος, ἐπαὶ πολλοῖσιν Ὀδυσ·
 Ἔσκε φίλος· παῦρος γδ' Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 Καὶ οἱ ἐγὼ χαίλκειον ἄορ, καὶ διπλάκη δῶκε
 Καλλίω, πορφυρίῳ, καὶ περιμόεντα χιτῶνα.
 Αἰδιδίως δ' ἀπίπτεμπον εὐσιλμῳ ἐπὶ νηός.

Καὶ μὲρ οἱ κῆρυξ ἐλίχεν προσηνέστερος αὐτῷ
 Εἶπτο· καὶ τὸν τοι μνηστήματι οἷος ἔλκευ παρ·
 Γυρρὸς ἔλκευ ὤμοις, μελασνέχρεος, ἐλοκέρηνος·
 Εὐρυκῆατος δ' ὄνομα ἔσκε, πέν δέ μιν ἔξοχος ἄλλων
 Ὡν ἐπύκων Ὀδυσσεύς, ὅπ οἱ φρεσὶν ἄρπια ἦδη.

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἐπὶ μετῶν ὕφ' ἱμερῶν ὤρετο γόοιο,
 Σήματ' ἀναγνέσθαι τί οἱ ἔμπροσθεν πίφραδ' Ὀδυσ·

Ἡ δ' ἐπαὶ οὐκ ἀνέφθη πολυδακρύττιο γόοιο,
 Καὶ τότε μιν μνηστῆσιν ἀμειβομένη προσηύκει,
 Νυνὼ μὲρ δέ μοι ξείνε, πάρος περ ἰὼν ἰλαινός
 Εἰ μετάρῃσιν ἱμεῖσι, φίλος τ' ἔσθ' αἰδιδίος τε.
 Αὐτὴ γδ' ἐπεὶ εἶματ' ἐγὼ πέρον εἴ' ἀγρεύεις,
 Πτύξας· ἐκ θαλάμῳ, παρὲν ἰὼν ἐπὶ νηὸς φάειν ἔλκευ,
 Κεῖν' ἄγλαμ' ἔσθαι. τὸν δ' ἐχ' ὑποδιξομαι αὐτῆς
 Οἴκῳ δὲ νοστήσαντα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ καίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 Ὡχρ' ἐποψόμεν⁹ κακῶϊσιον ἐκ ὀνομαστέῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν⁹ προσηύφη πολύμητις Ὀδυσ·
 Ὡ γυνὴ αἰδίδη Λαερτιάδην Ὀδυσσῆ⁹,

Μακίβινυν χρεῖα κελὸν ἐσαίριο μετὰ π θυμὸν
 Τῆκε, πόσιν γρόωσκε, νηυσὶν ὥμα γὰρ μὲρ ἔδιν.

Καὶ γάρ πες τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται αἰὲρ ὀλίσεσθαι
 Κελεύειον, τῇ τέκνῳ τέκῃ φιλόπαιτι μιγῆσθαι,

Η Οδυσσῆ', ὃν Φασι θεοῖς ἀναλίσκειν εἶναι.

χε.μυ- Αλλὰ γὰρ μὲρ παύσασθαι, ἐμείο ᾧ Ζεύς τε * μῦθον.
 θον. Νημερτέως γάρ τοι μνηστομαι, ἔδ' ἱππικεύσας,
 ὣς ἤδη Οδυσσῆ' ἐγὼ φέρω νόσση ἀκρόνυσα

5 Ἀγχυΐ Θεσσαρωντῶν ἀνδρῶν ἐν πίσι δῆμον
 Ζωῆ. αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἰοθλάς,
 Αἰτιζὼν αἶα δῆμον. αὐτὰρ ἐρέσθας ἱταίρου
 Πλίστη καὶ ἠῆα γλαφυρῶν ἐνὶ οἴνοπι πότιν,
 Θερνακίης δ' ἀπὸ νῆσση ἰών· ὁδύσσωντο γὰρ αὐτῷ

10 Ζεὺς τε καὶ Ἡέλιος, τῷ γὰρ βόας ἔκταν ἱππῆσσι.
 Οἱ μὲν πάντες ὅλοιστο πολυκλύσῃ ἐνὶ πόντῳ·
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρεῖς πρὸς ἑκάσθαι κύμα' ἐπὶ χάρσῃ
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίητοι γαῖαν αἶσαν.
 Οἷδ' ἄρ' ἐκ κῆρσι θεῶν ὥς πημήσατο,

15 Καὶ οἱ πολλὰ δότω, πέμπειν τέ μιν ἤηλοι αὐτοῖ
 Οἴκῳ δ' ἀπήμαντον. καὶ κεν παλαιὰ σῶτάδ' Οδυσ.
 ἦλυν· ἀλλ' ἄρα οἱ τότ' ἐκέρδιον εἶσατο θυμῷ.
 Χρήματ' ἀγυρῆζεν πολλὰ ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.
 ὣς φέρει κέρδεα πολλὰ κατὰ βιοτῶν ἀνθρώπων

20 Οἷδ' Οδυσσεύς· ἔδ' ἄντις ἐρέσσει βροτὸς ἄλλος.
 ὣς μοι Θεσσαρωντῶν βασιλεὺς μνηστοπέφειδων,
 Ωμυρὶ ᾧ φέρεις ἐμὶ αὐτὸν δάσπετόνδων ἐνὶ οἴκῳ,
 Νῆα κατερεύσας, καὶ ἱππεύτας ἑμὲν ἱταίρους
 Οἷ δ' ἄρ' ἐμιν πέμπουσιν φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

25 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσι γὰρ ἐρχομένη νῆος
 Ἀνδρῶν Θεσσαρωντῶν ἐς Δελφίον πολὺ πύργον.
 Καὶ μοι κήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυωαγέρετ' Οδυσ.
 Καὶ νῦν κεν ἐς δεικνύτω γαλήνῃ ἐπὶ πρὸν γ' ἐπὶ βόσκει
 Ὅσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια καὶ τεύχεα ἄνακτος.

30 Τὸν δ' ἐς Δωδωνίῳ φάτο βῆμαί, ὅφρα Ὀεεῖο
 Ἐκ δρυὸς ὑψηλῆς Διὸς βυλὴν ἐπακροῖται,
 Ὅπως νοστήσει φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἢδ' ὅλῳ ἄπαιον, ἢ ἀμφαδὸν ἢ κρυφὴν.
 ὣς ὁ μὲρ ἔπας ἐπὶ σέος, καὶ ἐλευσέμεν ἤδη

35 Ἀγχυμῶν· ἔδ' ἐπὶ τῇσι φίλων καὶ πατρίδος αἶας
 Διόθεν ἀπὸσῆται. ἑμπης δὲ τοι ὄρεα δάστω·
 Ἰσθμῷ Ζεὺς πρῶτον οἰῶν ὑπὸ πτερῷ καὶ ἄεστες.

Quàntò magis Vlyſſem quem dicunt Deis ſimilem eſſe.
 Sed luſtu quidem ceſſa, mei autem intellige verba.
 Verè enim tibi loquar, neque occultabo.
 Nam jam Vlyſſis ego circa reditum audivi
 Propè Theſprotos viros in pingui populo 5
 Vivi : adducit autem theſauros multos & bona,
 Petens in populo : at amabiles ſocios
 Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
 Trinacria ab inſula veniens. irati ſunt enim ipſi
 Jupitérque : & Sol, hujus enim boves interfecerunt ſocij. 10
 Hi quidem omnes perierunt undoso in ponto.
 Hunc autem in carina navis iniecit unda in continentem
 Phæacum in terram, qui divini geniti ſunt.
 Hi autem ipſum animo deum tanquam honorabant,
 Et ei multa dederunt : mittere ipſum voluiſſent ipſi 15
 Domum illæſum. & jampridem huc Ulyſſes
 Veniſſet, ſed ei hoc utilius viſum eſt animo,
 Res congregare multam in terram euntem.
 Sic præ aſtutias multas mortalibus hominibus
 Cognovit Vlyſſes, neque aliquis contendat homo alius. 20
 Sic mihi Theſprotorum rex loquutus eſt Pheidon.
 Juravit autem ad me ipſum ſacrificans in domo
 Navem detraxiſſe, & præparatos eſſe ſocios.
 Hi autem ipſum mittent dilectam in patriam terram.
 Sed me prius miſit, contigit enim veniens navis 25
 Virorum Theſprotorum in Dulichium ferax frumenti,
 Et mihi res oſtendit quaſcunque congregaverat Vlyſſes
 Et in decimam ætatem alterum adhuc depaſceret,
 Quæcunque ei in ædibus opes jacent regis.
 Hunc autem in Dodonem dicebat ire, ut Dei 30
 Ex quercu alta Jovis conſilium audiret,
 Quomodo rediret dilectam in patriam tetram
 Jam diu abſens vel manifeſtè vel clàm.
 Sic quidem hic eſt ſalvus, & veniet jam
 Propè valdè, non amplius longè ab amicis & patria terra 35
 Diu aberit, tamen autem tibi jura menta dabo.
 Sciat nunc Jupiter primùm Deorum eximius & optimus.

Domusque Vlysis strenni (ad) quam perveni,
 Certè tibi hæc omnia perficientur sicut dico.
 Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses,
 Hoc quidem affecto mense, hoc autem stante.

5 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Utinam enim hoc hospes verbum perficiendum esset.
 Quo citò cognosceres amicitiam multaque dona
 Ex me, ut aliquis te obvius beatum dicat,
 Sed mihi sic in animo putatur sicut erit,

10 Neque Vlysses amplius domū veniet, neque tu deductionem
 Sortieris, quoniam non domini sunt in domo,
 Qualis Vlysses fuit inter viros (si unquam fuit)
 Hospites honoratos dimittere & suscipere.
 Sed ipsum famulæ lavate, & ponite lectum

15 Stramenta, & chlænas, & cooperimenta splendida,
 Ut benè calefactus aureæ sedis auroram perveniat,
 Manè autem valdè manè lavate, ungiteque
 Ut intus apud Telemachum cœna curetur
 Sedens in domo, huic autem molestius, qui illorum

20 Hunc tristitia afficiet perniciosus, neque aliquod opus
 Hic amplius faciet, valdè quamvis iratus graviter.
 Quomodo enim me tu hospes scies, si quid mulierum
 Aliarum circumceo mentem, & prudens consilium,
 Si veste carens, malè indutus in domibus

25 Convivaris, homines autem brevis & fugacis (vitæ) sunt.
 Qui quidem sævus ipse erit, & crudelia sciet.
 Huic autem maledicent omnes homines doloribus à tergo
 Vivo, at mortuo maledicent omnes.

Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
 30 Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
 Omnes in homines, multique ipsum bonum dixerint.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses,
 O uxor veneranda Lærtiadæ Vlysis,
 Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida

35 Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
 Reliqui in navi proficiscens longos remos habente:
 Dormio sicut antea in somnes noctes dormiebam.

Εἴη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὡς ἀφικάναι,
 Ἡ μὲν τοι πεδὲ πάντεσσι τελέσται ὡς ἀγορεύων,
 Τῷ δ' αὐτῷ λυγρότατος ἐλευσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 Τῷ μὲν φθίνουσιν μένος, τῷ δ' ἰσχυρόιο.

Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεῖφρων Πηνελόπεια,
 Αἶ γὰρ τῷτο ξῆνε ἵππεσσι τιτλισσάμενοι εἴη.
 Τῷ κε τάχα γνοῖης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα
 Εξέμεναι. ὡς αἶ τις σὶ Λυωντιῶν μὲν μεγαλοῖσι.
 Ἀλλὰ μοι ὦδ' αἰεὶ θυμὸς οἴεται ὡς ἐπὶ παῖδι.
 Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐπ' οἴκῳ ἐλευσεται, ὅτε σὺ πομπῆς
 Τεύξῃ ἐπεί ἔτοι σημερινόρις εἰσιν εἴ κ' οἶκω,
 Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν (εἴ ποτ' ἔλυσαι)
 Ξείνους αἰδοῖς ἀσπιμπίδῃ ἢ δὲ δόχεσσι.
 Ἀλλὰ μιν ἀμφίπολοι ἀσπιψάτε, κατ' ἔτε δ' ἐνὶ ὡῷ,
 Δέμναια κ' χαλκίνας κ' ῥήγας σιγαλόεντας,
 Ὡς κ' * εὐσταλπέων χρυσόθρονοι ἦν ἴκηται.
 Ἡῷη δ' ἤ μάλ' ἤ εἰ λοῖσάσι τε χερσὶν αἶτι,
 Ὡς κ' ἔδδον ὤφρ' Ἐλευμεῖχ' ἀείποιο μύδηται
 Ἡμῶν ὡς μεγαρῶν. τῷ δ' ἄλχιον ὅς κεν ἐκείων.
 Τῷτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, * ἔδδ' ἐπ' ἔρχοι
 Ἐνθάδ' ἐπ' πρὸς ἔξει, μέγα δὲ κεχαλωμένον αἰνῶς.
 Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ ξῆνε δαήσαιο εἴτε γυναικῶν.
 Ἀλλ' αἶν' ἀείνεις νόον κ' ἀσπασθῆναι μέτην.
 Εἴ κεν αὐτοπαλῖος κρητὴ εἰμῶρος ἐν μεγάροισι
 Δαινύη, ἀνθρωποὶ δ' ἐμινωγῆσθαι τελέουσιν,
 Ὅς μὲν ἀπλώης τ' αὐτὸς ἦν κ' ἀπλώϊα εἶδῃ.
 Τῷ δ' ἐκπαρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλλα ὅπισσιν
 Ζῶν, ἅπαντες πεθιῶσι γ' ἐφελβόανται ἀπαιτίαι.
 Ὅς δ' αἶν ἀμύμον αὐτὸς ἦν κ' ἀμύμονα εἶδῃ,
 Τῷ μὲν τοι κλέος ἐνὺν Διὶ ξῆναι φορέσει,
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ δὲ μιν ἰδὼν ἔειπον

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 ὦ γυνὴ αἰδοῖναι Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
 Ἡ τοὶ ἐμοὶ χαλκίνας κ' ῥήγας σιγαλόεντας
 Ἡχέει, ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόντα
 Νόσφι τάρμεν ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχερέτμοιο
 Κεῖν δ' ὡς τὸ πάρος περ ἄνθρωπος νύκτας ἴαυον.

5

10

15

20. 25. 30. 35.

20. 25.
 30. 35.
 40. 45.
 50. 55.
 60. 65.
 70. 75.
 80. 85.
 90. 95.
 100. 105.
 110. 115.
 120. 125.
 130. 135.
 140. 145.
 150. 155.
 160. 165.
 170. 175.
 180. 185.
 190. 195.
 200. 205.
 210. 215.
 220. 225.
 230. 235.
 240. 245.
 250. 255.
 260. 265.
 270. 275.
 280. 285.
 290. 295.
 300. 305.
 310. 315.
 320. 325.
 330. 335.
 340. 345.
 350. 355.
 360. 365.
 370. 375.
 380. 385.
 390. 395.
 400. 405.
 410. 415.
 420. 425.
 430. 435.
 440. 445.
 450. 455.
 460. 465.
 470. 475.
 480. 485.
 490. 495.
 500. 505.
 510. 515.
 520. 525.
 530. 535.
 540. 545.
 550. 555.
 560. 565.
 570. 575.
 580. 585.
 590. 595.
 600. 605.
 610. 615.
 620. 625.
 630. 635.
 640. 645.
 650. 655.
 660. 665.
 670. 675.
 680. 685.
 690. 695.
 700. 705.
 710. 715.
 720. 725.
 730. 735.
 740. 745.
 750. 755.
 760. 765.
 770. 775.
 780. 785.
 790. 795.
 800. 805.
 810. 815.
 820. 825.
 830. 835.
 840. 845.
 850. 855.
 860. 865.
 870. 875.
 880. 885.
 890. 895.
 900. 905.
 910. 915.
 920. 925.
 930. 935.
 940. 945.
 950. 955.
 960. 965.
 970. 975.
 980. 985.
 990. 995.
 1000. 1005.

35

20. οἶκον Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀφελίην ἐνὶ * κρήνῃ
 Λεσσα, καὶ τ' αἰέμεινα εὐθροῖον ἤϊ' ἴδιον.
 21. ἱππ- Οὐδέ μοι ποδάρι πύργου ποδῶν * ἐπιπύργου θυμῷ
 καὶ αἶα Γίγνεται· ἡδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέρου
 θυμῷ 5 Τάων αἶ τοι δῶμα κείτω δρῆσειραι ἴασι,
 22. Ηπὲς Εἰ μή τις γρη῏ς ἐστὶ παλαιή, κείν' εἰδῶα,
 δὴ τί- Ηπὲς τίτληκεν τόσσα φρεσὶν ὅσα τ' ἐγὼ παρ'
 πλεκε Τλήδ' δ' ἂν εἴ φησίοιμι ποδῶν ἄψαλξι μείο,
 τόσσα 23 Τὸν δ' αὖτε παρθέειπε παρὶ φρον Πύριλόπεια,
 Τῇ 10 Ζεῦ φίλ', εἰ γάρ που τις αἶψα πιπνυμένη ὦδε
 οἴ' ἐπὶ Ζεῖωνι τηλεδαπῶν Φιλίαν ἐμὸν ἱκετο δῶμα.
 αἰ φθ. Ως σὺ μάλ' εὐφροδῆας πιπνυμένη πάντ' ἀγορεύεις.
 24. Ἐπὶ δέ μοι γρη῏ς πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχουσα,
 Η κείνοι δὲ γέλωτον εὐτρεφιν εἰδ' ἀπὸ πάλαι,
 25. Δι' ἐκαστὴν χεῖρας· ὅτε μιν πρῶτον τίει μήτηρ.
 Η σε πόδας εἴψει, ὀλίγη κελύεσσι παρ' ἱμῆης.
 Αἶψα γὰρ νῦν ἀντάσσει παρὶ φρον Εὐρύκλεια,
 Νίψον φῆος ἀνακτος ὀμήλιχα· καὶ που Οδυσ.
 Η δὴ τοῖος δ' ἐπὶ πόδας, τοῖος δέ τι χεῖρας.
 26. Αἶψα γὰρ ἐν κρήνῃ βροτὶ καταγρησάσκουσιν.
 Ως ἂρ' ἔφη γρη῏ς ἡ κατὰ χερσὶ παρὶ φρον,
 Δάκρυα δ' ἐκπᾶσι γρη῏ς· ἔπος δ' ὀλοφροδῶν ἱκετο.
 Ω μοι ἐγὼ σὺ τίκων ἀμήχανος, ἡ σε παρὶ Ζεὺς
 Ἀνθρώπων ἡχέθρη θυδῶα θυμῷ ἔχοντα.
 27. Οὐ γάρ που τις τόσσα βροτῶν δι' ἐπερικεκαμένη
 Πύονα μερὲν ἔκη', εἰδ' ἐξαίτους ἐκπᾶσθαι,
 Οσοι σὺ τῷ ἰδίῳ, ἀρῶμεν ἔως ἔχου
 Γῆρας τε λιπῶν, ἡρῶα τε φειδίμοι γόν'
 Νῦν δέ τοι ὦδ' ἐπὶ πᾶσι παρὶ φρον τοῖσι μοι ἡμῶν.
 28. Οὐ πῶ που κακείνη * ἐφελύσσοντο γυναικες
 30. Ζεῖωνι τηλεδαπῶν, ὅτε πῶ κλυτὰ δῶμα δ' ἱκετο.
 31. Ως σίθην αἰ κεύεσσι αὐτὴ κατὰ φρον ἡμῶν,
 Τάων νῦν λῶσθαι τε καὶ αἶψα πόδα ἀλειύνων,
 Οὐκ ἐπὶ τίς· ἐπὶ δ' εἰς ἀέχουσα ἀνώνη.
 32. Κῆρα ἡμετέρου παρὶ φρον Πύριλόπεια.
 33. Τῶ σε πόδας εἴψω, ἄματ' αὐτῆς Πύριλόπεια
 Καὶ σίθην αἶψα· ἐπὶ μοι ἐφελύσσοντο σὺ δὲ θυμῷ

Multas enim noctes indecenti in lecto
 Dormivi, & expectavi bonæ sedis auroram divinam.
 Neque mihi peluis pedum amabilis ip̄ animo
 Est, neque mulier pedem tanget nostrum
 Harum quæ in domo ministræ sunt.
 Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,
 Quæ toleravit tot mente quot ego :
 Hanc non invideo pedes tangere meos.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Hospes dilecte, non enim aliquis vir prudens sic
 Hospitum peregrinorum amicorū meam pervenit domum,
 Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
 Est autem mihi anus prudentia mente consilia habens.
 Quæ illum infelicem benè nutrit, & educavit
 Susceptum manibus quando ipsum primum peperit mater,
 Quæ tibi pedes lavabit debilis quamvis sit.
 Sed agè nunc surgens prudens Euryclea,
 Lava tui domini æqualem, & Vlysses
 Jam talis est pedes, talis autémque manus.
 Statim enim in malo homines senescunt.

15
 Accerli-
 tur Eu-
 ryclea ut
 hospitiæ
 corpus
 lavet.

26

Sic dixit, vetula autem detinebat manibus vultum,
 Lacrymas autem emisit calidas, verbū autē luctuosum dixit,

Hei mihi ego tibi fili debilis, certè te supra Jupiter
 Homines odit pium animum habentem.

Non enim aliquis tot hominum Jovi fulmine delectanti
 Pingua crura combustis, neque eximias hecatombas,
 Quot tu huic dedisti precans ut teire faciat

25

Ad senectutem maturam, nutriâsque illustrem filium,
 Nunc autem sic tibi omnino abstulit redeunti diem.

Sic alicubi illi illuserunt mulieres

30

Hospitū peregrinorū, quando ad inclytas domos pervenit,
 Ut tibi senex canes hæc illudunt omnes,

Harum nunc contumeliam & turpitudines multas fugiens
 Non sinebas lavare, me autem non invitam jubet
 Filia Icarij prudens Penelope.

35

Ideo tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes
 Et tui gratia, quoniam mihi movetur intus animus

Doloribus;

Doloribus, sed age nunc intellige verbum quod dicam,
 Multi autem hospites miseri huc pervenerunt,
 Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
 Sicut tu corpore, vocéque pedibúque Vlyssi similis es.

- 5 Hanc respondens allocutus est prudens Vlysses,
 O vetula sic dicunt quicumque viderunt oculis
 Nos ambos valdè similes inter nos
 Esse, sicut tu ipsa prudens dicis.

Vlysses
 agnoscit-
 tur ab

Sic dixit, vetula autem lebetem accepit splendidum

Euryclea
 ex circa
 trice.

- 10 Quo pedes lavabat, aquam autem infudit multam
 Frigidam, postea autem calidam exhaustit, at Vlysses
 Sedit in foco, ad tenebras verò versus est statim.
 Subitò enim in animo cogitavit, ne ipsum accipiens
 Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.

De Au-
 tolyco
 Vlyssis
 avo.

- 15 Lavabat autem propè jens regem suū statim autem cognovit
 Cicatricem porcus quam aliquando percussit albo dente
 In Parnasum euntem ad Autolycūque & filios
 Matris suæ patrem bonum, qui homines ornabat
 Furtóque juramentóque. Deus autem ei ipse dedit

- 20 Mercurius : huic enim grata crura comburebat
 Agnorum & hædorū, hic autem promptus simul sequebatur,
 Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum
 Filium nuper natum invenit filiz suæ.
 Hunc ejus Euryclea dilectis in genibus posuit
 25 Ubi cessasset à cœna, verbūque dixit denominavitque,
 Autolyce ipse nunc nomen inveni quod impones
 Filiz filio dilecto, multis votis exoptatus utique est.

Vnde
 nomē in-
 diderit

Huic autem rursus Autolycus respondit, dixitque,
 Genē meus filiāque ponite nomen quodcunque dicam.

Vlyssi
 auna.

- 30 Multis enim ego in via iratus huc veni
 Viris & mulieribus supra terram multa pascentem,
 Huic Vlysses nomen sit cognomen, at ego
 Quando ubi pubuerit maternam in magnam domum
 Venerit in Parnasum ubi mihi res sunt,

- 35 Ex his ei ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.
 Horum gratia venit Vlysses, ut ei preberet splendida dona.
 Hunc quidem Autolycūque, & filij Autolyci

Manibúque

Κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυώμεν ἵπποσ' ὅ, τίς κεν εἴπω·
Πολλοὶ δὲ ξεῖνοι παλαπείρουσι σῆπ' ἰκθύντο,
Ἀλλ' ἔγωγε πινά φημι ἰοικόντα ὅδε ἰδὲ ἰδὼς
Ὡς σὺ δέμας φωνῶν τε πόδας τ' Οδυσσῆϊ ἴοικας.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον ὤρεσσι φη πολύμητις Ὀδυσ.

5

ὦ γρη῏, ἔγωγε φασὶν ὅσοι ἴδον ἐφ' ἡλμοῖσιν
Ἡμείας ἀμφοτέρους, μέγα ἐκίλω ἀλλήλοισιν
Εμμεναι, ὡς σὺ παρ' αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη γρη῏ς ἡ λέβητ' ἔλε παμφασέωντα

Τῷ πόδας ἐξαπίνιζεν, ὅδωρ δ' ἐνι χεύατο πρὸς
Ψυχρῷ· ἐπὶ τε ἡ γρη῏ ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσ.

10

Ἰξίη * ἐπ' ἰχθυόφιν, ποτὶ ἡ χεῖρσι ἑταίρεσσιν αἴψα.

28. α. π'

Αὐτίκα γὰρ κτ' ἡ γρη῏ οἶσσετο, μὴ ἰλαδύουσα

Οὐλῶν ἀμφοτέρωσιν τε, καὶ ἀμφοτέρω ἔργα γένοιτο.

Νῆξί δ' ἄρ' ἄσπερον ἔσσετο ἀναχθ' ἰόν· αὐτίκα δ' ἔγνω

15

Οὐλῶν τῷ ποτὶ μιν σὺς ἤλασσε· λυκῶν δὲ δόπι

Παρρησὶν δ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ ἡμάς,

Μητρὸς ἡς πατὴρ ἰοδόλον, ὅς ἐστι γράμποις ἐκείνῃ

Κλειψομένη δ' ὄρεα τε. Θεὸς δ' αἰεὶ αὖτις ἰδὼκεν

Ερμείας· τῷ γὰρ κίχρα σαρδρῶν μετὰ καῖν

20

Αργῶν ἡ δ' ἐλπίων. ὁ δὲ οἱ ὤρεσσαν ἄμ' ἐπὶ δέ.

Αὐτόλυκος δ' ἰθὺς ἐλθὼν ἐς πτόνα δῆμον.

Παῖδά τέον γαλαῶντα κίχρα σαρδρῶν γαλατῆρας ἡς·

Τὸν γὰρ οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γυνώσσει ἡγεῖ

Παυμενῶν δὲρπιο· ἵπποσ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμαζεν,

25

Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομα ἔσσει ὅ, τίς κεν εἴπῃς

Παιδὲς παυδὶ φίλων· πολυμήτης δὲ τοι ἐστὶ.

Τῷ δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμειβέσσετο, φωνήσας τε,

Γαμμέρος ἡμῶς γαλατῆρας τε τῆς δ' ὄνομα ὅ, τίς κεν εἴπῃς.

Πολλοῖσιν γὰρ ἔγνω Ὀδυσσεύς· τὸ δ' ἰκθύνω

30

Ἀνδράσιν ἡ δὲ γυνώσκειν αἰνὰ χεῖρα πρὸς ἡλμοῖσιν.

Τῷ Ὀδυσσεύς ὄνομα ἔσσει ἐπὶ πτόνα, αὐτὰρ ἔγνω,

Ὅππότε αἰεὶ ἡγήσας μητρῴϊον ἐς μέγα δῶμα

Ἐλθὼν Παρρησὶν δ', ὅθι πρὸς μὲν κίχρα τ' ἔσσει,

Τῶν οἱ ἐγὼ δῶσω, καί μιν χαίρειν· ἀπαμειβέσσετο.

35

Τῷ ἔπειτα ἔλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόρος ἀγλαὰ δῶσιν.

Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκος τε καὶ ἡμῶς Αὐτόλυκος.

Χερσίν τ' ἡσπάζοιτο, ἔπεισέ τε μελιχίοισι.
 Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς παρὶφύσ' Οδυσῆϊ,
 Κῦσ' ἄρα μιν κεφαλῶν τε καὶ ἄμφω φάει καλῶ.
 Αὐτόλκῃς δ' ὑοῖσιν ἐπέκλειτο ποδάλιμγοι,

5 Δῶπρον ἰφοπλίσσας. τοῖ δ' ὀτρύνοντες ἀκρυσεῖα
 Αὐτίκῃ δ' εἰσάγαγον βοῶν ἄρσνια πενταέτηρον
 Τὸν δὲρυν ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχυναν ἅπαντας.
 Μίσυνθόν τ' ἄρ' ἐπισταμύρως, πέτρην τ' ὀβελόισιν,
 Ὀπήσαιν τε παρὰφροδῖως, δάσαντο τε μύρας.

10 Ως τότε μὲν παρῆσαν ἡμῶν εἰς ἥλιον κατεδιώτῃ.
 Δαίτωι δ' ἔδδεντο δαίτῃς εἴσης.
 Ἡμῶν δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 Δὴ τότε κρημίσαντο, καὶ ὑπὸ δῶρον ἔλοιτο.
 Ἡμῶν δ' ἤελξεν αὖ φάει ποδὸν ἀκτυλος ἥϊς,

15 Βάν ῥ' ἴδμεν εἰς θῆρυν ἡμῶν κυνέες ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Υἱὸς Αὐτόλκῃς· μὲν τοῖσι δ' ἔδδεν Οδυσσεύς
 Ἦϊν. αἰπὺ δ' ὄρεν παρὰφύσιν κατεμύρῃν ὄλη.
 Παρησῆ τὰ καὶ δ' ἴκοντο πύχας λωμγίσσας.
 Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον παρὰφύσιν ἀνέσας,

20 Εξ ἀγκαλάρρεται βαθυρρόα Ωκεανοῖο.
 Οἱ δ' εἰς βῆσαν ἴκοντο ἐπακτῆρες· παρὰ δ' ἄρ' αὐτῶν
 Ἰχθὲς ἱερωνῶντες κυνέες ἦσαν· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Υἱὸς Αὐτόλκῃς. μὲν τοῖσι δ' ἔδδεν Οδυσ.
 Ἦϊν ἄγχι κυνῶν, κατὰ δὲ δολιχόσκιον ἔγχε.

25 Εἴη δ' ἄρ' ἐν λόχῃ πυκνῇ κατέκεντο μέγας σῦς·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἔτ' αἰνέμεν ἀλγίστην μὲν ὕχρον αἰνέμεν,
 Οὔτε μιν ἥλιος φαίμεν ἀκτῖσιν ἔβαλλεν.
 Οὔτ' ὁμῶς παρὰφύσιν ἀλγίστην, ὥς ἄρα πυκνῇ
 Ἦϊν, αὐτὰρ φύλων ἐνὶ λῶν χυσεῖς ἦλθον πολλῇ.

30 Τὸν δ' ἀνδρῶν τι κυνῶν τι παρὰ κτυπὸς ἦλθε ποδῶν
 30 Ως ἐπαύοντες ἱήσαντο. ὁ δ' ἀντίος ἐκ θυλόχοιο
 30 Φέλιξ εὖ λοφίῳ, πῦρ δ' ἐφ' ἡμῶσι δίδρακας,
 30 Στῆ ῥ' αὐτῶν χιρδῆεν. ὁ δ' ἄρα πρόσωπος Οδυσ.
 Εἰσὺτ' ἀναχόμενοι δολιχὸν δόρυ χερεὶ παχείῃ.

35 Οὐταύδρα μὲν μὲν, ὁ δ' ἐμιν φθιμῶν ἔλασεν σῦς
 Γουὸς ὕψι, πολλὸν δ' ἐπ' ἡμῶσι σαρκεὺς ὀδῶν
 Ἀκρεφὺς αἰέτας, ὁ δ' ὅστις ἔκειτο φωνῆς,

Τὸν δ'

Manibúsque salutarerunt verbúsque suavis.
 Mater autem Amphithea matri applicata Ulysi,
 Osculata est ipsum capútque & ambo lumina pulchra.
 Autolycus autem filijs iussit gloriosis
 Cœnam parare, hi autem impellentem audiverunt
 Statim autem induxerunt bovem masculum quinquennem,
 Quê ex coriarunt circûque versabant, & ipsû fuderit omnem
 Minutatim incederuntque scienter, fixeruntque verubus,
 Assaveruntque peritè, diviseruntque par,
 Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
 Convivabantur : neque animus indigebat convivio æquali.
 Quando autem Sol descendit, & advenerunt tenebræ.
 Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.
 Quando autem manè genita apparuit rosea Aurora,
 Perrexerunt ire in venationem & canes, ac & ipsi
 Filij Autolyçi : cum his autem divinus Vlysses
 Ivit, altum autem montem ascenderunt indutum sylvæ
 Pernaſi, citò autem pervenerunt concavitates ventosas.
 Sol quidem postea nuper percussit arua
 Ex tacitè fluenti profundi suo Oceano.
 Hi autè concavitatè pervenerunt venatores, antè autè ipsos
 Vestigia scrutantes canes ibant, at retro
 Filij Autolyçi, cum his autem divinus Vlysses
 Ibat propè canes vibrans longam hastam.
 Tunc autem in sylva densa jacebat magnus aper :
 Quâ quidè neque ventorû penetrabat vis humida spirantium
 Neque ipsam sol lucens radijs percutiebat,
 Neque imber penetrabat penitus sic densa
 Erat, at foliorum inerat fusio valdè multa.
 Hunc autem virorûque capûmque sonus pervenit pedum.
 Sic euptes ibant. hic autem contrarius ex sylvæ
 Valde exhorrens setosa cervice, ignem autè oculis aspiciens,
 Stetit ipsos propè, ipse autem primus Ulysses
 Irruit elevara longa lancea manu forti,
 Vulnerare cupiens, hic autè ipsum perveniens percussit aper
 Genu super, inultum autem exhausit carnis dente
 Obliquè rucens, neque (ad) os pervenit viri.

9

10

11

 Descrip-
tio venar-
tionis.

10

25

30

 Vlysses
adhuc
adolesc-

35

 erans ab
apro vul-
neratus.

Hunc

Hunc Vlyſſes vulneravit in dextro humero.

Ex alia parte tranſiit lucidæ lanceæ cuspis,

Decidit autē in pulveribus in longū extēſus, longè a. volavit

Hunc quidem Autolyçi filij dilecti circum laborabant,

¶ Vulnus autem Vlyſſis optimi divini

Vulnera incātari ſolita. Ligaverunt ſcienſter, in incantatione autē ſanguinem nigrum

Tenuerunt, ſtatim autem iſerunt dilecti ad ædes patris,

Hunc quidem Autolyçūſque & filij Autolyçi

Benè medicati, & ſplendidis donis datis

10 Statim gaudentem dilectam gaudentes miſerunt

In Irbacam, hoc quidem pater & veneranda mater

Gaviſi ſunt quòd rediſſet, & interrogaverunt ſingula,

Cicatricem quòd paſſus ſit, hic autem ipſis benè narravit,

Sic ipſum venantem pereuſit aper albo dente

15 Parnaſum euntem cum filijs Autolyçi.

¶ Hanc anus manibus pronis acceptam,

Agnovit extergens, pedem autem dimiſit ferri.

In autem lebate cecidit ſura, ſonuit autem æs (aqua

Rurſū vero in partē alterā inclinata eſt, at in terram effuſa eſt

20 Hujus autē ſimul gaudium & dolor invaſit mentē, ejus verò

Lacrymis impleti ſunt, tenuis verò ipſi hæſit vox : (oculi

Ubi contigiffet autem mentrum, Vlyſſem allocuta eſt,

Certè Vlyſſes es chare fili : neque equidem te

Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectavi.

25 Dixit & Penelopem inſpexit oculis,

Indicare volens dilectum maritum intus exiſtere.

Hæc autē neque videre potuit contraria ; neque cognoscere

Vlyſſes Euricleæ prohibet Huic enim Minerva mentem verit : at Vlyſſes

Manu palpanſ guttur cepit dextra :

30 Altera autem (manu) ipſam propè traxit, dixitque,

ne ſe pro dat. Nutrix, cur me vis perdere ? tu autem me nutritiſti ipſa

Ipſa tua in mamma, nunc autem dolores multos paſſus

Veni vigefimo anno in patriam terram.

Sed poſtquam intellexiſti, & tibi Deus inſjecit animo,

35 Tace, ne quīs alius in domibus audiat.

Sic enim dico : hoc autem & perfectum erit,

Si mihi Deus interficiet procos ſuperbos,

Neque

Τὸν δ' Οδυσσεὺς ἔπεισε τυχὸν κτ' διξιὸν ἄμην,
 Λιπὸν δ' ἐπὶ δὴλῃ φαίνε δούρης ἀκονή.
 Κάδ δ' ἐπὶ σ' ἐκ κρήσι μακρῶν· λάτ' δ' ἐπ' αὖτο θυμὸς.
 Τὸν μὲρ ἄρ' Αὐτολύκῳ παῖδες φίλοι ἀμφεπίνοντο,
 Ωτὶ ἁλῶν δ' Οδυσσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 Δῆσαι ἐπισπάρων· ἐπαυτοῖ δ' αἶμα κελαινὸν
 Εἰχον· αἶψα δ' ἔγνωτο φίλῳ σφὺς δώματι πατρὸς.
 Τὸν μὲρ ἄρ' Αὐτολύκός τε καὶ υἱὲς Αὐτολύκειο
 Εὐ' ἰσημέριοι, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα περσύντες,

Καρπαλίμῳ χαίροντα φίλῳ χαίροντες ἔπιμπον
 Εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲρ ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαίροντο γαστήρσιν, καὶ ἐξερύοντο ἔσχατα,
 Οὐλλὼν ὅττι παῖσιν· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὐ' ἐκτίλειξεν,
 Ως μιν θηρεύοντ' ἔλασιν οὐς, λευκῇ ὁδῷ τε

Πάρησιν δ' ἰλθόντα (ὡς ἦσαν Αὐτολύκειο.
 Τῷ γὰρ χεῖρσιν κρατερὰς ἰώσας λαβῶσιν,
 Γὰρ ῥ' ἐπιμασάμεν· πῶδα δ' ἐσθύνει φέροντες.
 Εὐ' ἵσταται πίστι καὶ κῆρυξ, κῆρυξ καὶ ἡ χαλκός.
 Αψ' δ' ἐτέρωσ' ἐκλήθη. τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξίχυντο ὕδαρ.
 Τῷ δ' ἄμα χαίματα καὶ ἄλλος ἔλε φέρων· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πλησύν· ἡλερῇ δὲ οἱ ἔχοντο φωνή·
 Αψαμμένη δ' ἡ γυνὴ Οδυσσεῆα σπασίοντι.

Ἡ μὲν δ' Οδυσσεύς ἐστι, φίλοι τέκος ὑδὲ σ' ἔγνω
 Πρὶν ἔγνω πρὶν πάντα ἄνακτ' ἔμθ' ἀμφαφάσας.

Ἡ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσθδρακαν ἐφ' ἡμετέροις,
 Περσέειν ἐθέλῃσι φίλοι πόσιν ἔσδαν ἰόντα.
 Ἡ δ' ἔτ' ἀγρήσκει δυνάτ' αἰτίη, ἔτι νοήσκει·
 Τῇ γὰρ Ἀθηνᾶϊ νόοι ἔσθραπιν. αὐτὰρ Οδυσ.
 Χεῖρ ἐπιμασάμεν, φέρωντες λαβὴ διξιτερεῖφι·
 Τῇ δ' ἐτέρη ἔστιν ἄσπερ ἐρύσσετο, φωνήσιν τε,

Μαῖα, πῇ μ' ἐθέλεις ὀλίγη· σὺ δὲ μ' ἔσθεις αὐτῇ
 Τῷ σὺ ἐπὶ μαζῶν, νῦν δ' ἀλλὰ πολλὰ μογήσας,
 Ἠλυθὼν εἰσέσθ' ἔπει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφ' ἑσθῆς καὶ τοι θεὸς ἐμὸς ἀνδραγαθὸς,
 Σίγα, μή τις τ' ἀλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
 Ω δὲ γὰρ ἐξέρω· τὸ δ' ἐπὶ πεπλεγμένον ἔστιν,
 Εἰχ' ὑπ' ἐμῇ γὰρ θεὸς ἀνδραγαθὸς μνηστῆρας ἀγανεύς,

Οὐδὲ τρωφῆ ἔσθῃ σὺ ἀφίξομαι, ὅππότε ἂν ἄλλας
 20. κτεί Δρῶας ἐν μεγάροισιν ἔμοῖς * κτείναί μιν γυναικῶς.
 νομι Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε παρὶφρων Εὐρύκλεια,

Τίχον ἔμην, πῶός σε ἔπος φύγει ἕρκος ὀδόντων;

5 Οἶδα μὲρ οἷον ἔμην μὲρ ὅθ' ἔμπιδν, καὶ ἰππικόν.

Ἐξω δ' ὥς ὅτι πρὸς τρεῖς λίθος, ἢ σὶ δὴ εἰς.

Ἀλλο δὲ τοι ἔριω, σὺ δ' εὖ Φρεσὶ βαλῆαι εἴσοι.

Εἶχ' ὥς (οἶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανύς,

Δη τότι τοι κραταίξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶς

10 Ἀττί σ' ἀπμάζουσι καὶ αἰ νηλιτεῖς εἰσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέειπε πολύμητις Οδυσ.

Μαῖα, πῇ ἢ σὺ πᾶς μυθήσαιο; ἡ δέ τι σε χρεῖ.

Ἐδ' νῦ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι καὶ εἴσομαι ἔκαστω.

Ἀλλ' ἔχε σγῆ μῦθον, ἐπίτρεψον ἢ θεοῖσιν.

15 Ως ἄρ' ἔφη, χερὺς ἢ δὲ ἐν μεγάροισιν βεβήκει,

Οἷσιν μὲν ποδαῖσι πῖρος. ταῖ γδ παρ' ἐκχυντο πᾶσι τα.

Αὐτὰρ ἔπειτα ἰψὲν τε καὶ ἤλψεν λίπ' ἱλαίῃ,

Αὐτὸς ἄρ' ἀσπετέρῳ πυρρὸς ἔλκετο δὴ φρενὶ Οδυσ.

Θερσόμενος, ἡλὼς ἢ κτ' ῥακίῃσι κηλύψει.

20 Τοῖσι ἢ μῦθον ἔρχε παρὶφρων Πύρρῳ ἰππικῶν,

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

20. πῆχ' ἔειπε, πῇ μὲρ σ' ἐπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήσεμαι αὐτῇ.

Neque à te ut pote quæ nutritrix es abero, quando alias
Famulas in domibus meis interficiam mulieres.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea.
Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
Scis quidem qualis meus animus, constans nec impotens: 5
Tenebo autè sicut quando aliquid solidus lapis, vel ferrum.
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis:
Si tibi Deus domabit Procos superbos,
Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,
Quæ te dedecorant, & quæ nequissimæ sunt. 10

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,
Nutrix, cur autem tu has dices? neque aliquid te oportet.
Benè & ipse ego intelligam, & cognoscam singulam,
Sed tene silentio verbum, committe autem (rem) dijs.

Sic dixit, anus autem per domum exivit, 15
Portans lavacra, hæc enim priora effuderat omnia.
Sed postquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit sedem Vlysses,
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
His autem verbis incoepit prudens Penelope, 20

Hospes, hoc quidem tibi adhuc parumper ego dicam ipsa
Etenim jam lecti citò dulcis erit hora,
Quem somnus capit dulcis & dolentem.
Sed mihi & dolorem magnum præbuit fortuna.
Dies quidem enim delector lamentans, lugens. 25
In mea opera inspiciens, & ancillarum in domo,
At postquam nox venit, cepitque somnus omnes,
Iaceo in lecto densæ autem mihi circa valdè cor
Acutæ cogitationes lugentem destruunt.
Sicut autem quando Pandarei filia floridula lusciniæ 30
Benè canit vere recens stanti, id est novo.
Arborum in folijs sedens densis,

Quæ frequenter versans fundit personantem vocem,
Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
Interfecit per insanias, filium Zethi regis. 35
Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc.
Vel maneo apud filium, & firma omnia servo,

Possessionem meam, famulasque & altam magnam domum.
 Lectumque reverita mariti, populique famam,
 Vel jam simul sequor Achivorum qui optimus
 Nubens in domibus præbeat infinitas dotes.

- 5 Filius autem meus quousque quidē fuit adhuc infans & demēs
 Nubere non me sinebat mariti domum derelinquentem.
 Nunc autē quando jam magnus est, & pubertatis mensuram
 Et jam me precatur iterum ire ex domo (pervenit,

Penelope
 narrat

10

Ulyssis
 sui som-
 niū con-
 sedandū

Possessione iratus, quam ei consumunt Achivi.

Sed agē mihi somnium dijudica, & audi.

Anseres mihi in domo viginti triticum edunt

Ex aqua, & ipsis lætor inspiciens.

Veniens autem ex monte magna aquila curva rostro,

Omnibus in cervices ruit, & interfecit, hi autem fusi sunt

- 15 Congregati in domibus hæc autem in æthera diū elata est.
 At ego flebam & lugebam in somnio.

Circū autem me congregatæ sunt pulchræ crinibus Achivæ
 Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres
 Retrō autem veniens desedit in prominenti atrio.

- 20 Voce autem detinuit, vociferavitque:

Confide Icarij filia valdē inclyti.

Non somnium, sed verē bonum quod perfectum erit.

Anseres quidem proci, ego autem avis

Fui antea, nunc rursus tuus maritus veni,

- 25 Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.

Sic dixit, at me dulcis somnus dimisit.

Aspiciens autem anseres in domibus intellexi

Triticum comedentes apud scyphum ubi antea.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,

- 30 O mulier non aliquo modo est declarare somnium

Qui aliō desecit. quoniam certē tibi ipse Ulysses

Dixit quomodo perficiet: proci autem apparebit exdes

Omnibus valdē, neque aliquis mortem & parcas fugiet.

Hūc autē rursus alloquuta est prudens Penelope. (possint

- 35 Hospes certē quidē somnia impudentia, & quæ discerni non

Somni
 portæ.

Sunt, neque quid omnia perficiuntur hominibus,

Dux enim portæ debiliū sunt somniorum.

Unæ

Κτῆσιν ἱμέλῳ, δμῳαῖς τε κὶ ὑψιρεφὺς μέγα δῶμασ·
Εὐνίῳ τ' αἰδομένη πόσι^Θ, δημῳό τε φῆμιν·

Ἡ ἤδη ἅμ' ἔπωμαι Λαχαιῶν ὅσπερ ἄρισ^Θ

Μνησται ἐν μεγάροισι, πορὼν ἀποδείσασα ἴδνα.

Πᾶς δ' ἐμὸς ἴως μὲν ἔπ' πίλε νῆπι^Θ· ἠδὲ χαλίφρων,

Γήμωαδ' ἔμ' εἶα, πόσι^Θ κ' δῶμα λιποῦντο·

Νυνὶ δ' ὅτι δὴ μέγας ἐστὶ κὶ ἥθεος μίτρωι ἰχάνει,

Καὶ δὴ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐν μεγάροιο,

Κλῆσιος ἀρχαλῶν τέλῳ οἱ κατέδουσιν Λαχαιοί.

Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν οἴκωρ ἐπὶ κείναι, κὶ ἄκουσον.

Χλῶϊς μοι κ' ὄλκον εἰκήσει πυρρὴν ἰδουσιν

Εξ ὕδατος, καὶ τί σφιν ἰαίνομαι εἰσπρώσσω·

Ελθὼν δ' ἐξ ὄρε^Θ μέγας αἰετὸς αἰκυλοχόλης

Πᾶσι κατ' αὐχίνας ἤξει, κὶ ἔκτανει, οἱ δ' ἐνέκλιμτο

Ἀθροὶ ἐν μεγάροισι· ὁ δ' ἐς * αἰθήρα δῖον αἴρηθ.

Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον κὶ ἐκώκυον ἐν πρὸ οἴκῳ.

Ἀμφὶ δὲ μ' ἤγαρέθοντο ἰσχυροκαμῖδες Λαχαιοί,

Οἵ κτε' ἐλοφρομένην ὁ μοι αἰετὸς ἔκτανε χλῶϊα.

Ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἵξεν ἐπὶ πρυμνῶν μελάρεσ.

Φωνῇ ᾗ βροτῇ κατερένυι, φωνήσιν τι,

Θάρσει * Ἰκαρίοιο κῆρη τηλεκλειπῖο·

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπερ ἰσθλόν, ὃ τοι πεπλισμένον ἔστα.

Χλῶϊς μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δὲ τοι αἰετὸς ὄρνις

Ἡα πάρος, νυνὶ αὖτε πρὸς πόσις εἰλήλυσται,

Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀθέκασα πότμον ἐφῆσται.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελίνδῃ, ὕπνος αἰήκει.

Παπλήνιασσι ᾗ, χλῶϊας ἐν μεγάροισι νόησται

Πυρρὴν ἱριπυρόντα πρὸ πύλας ἤχε πάρος ποτ·

Τέλω δ' ἀπαμειβόμεν^Θ παρσίφη πολὺ μῆτις Ὀδυσ·

Ὡ γυνῶναι, ἔπειτα ἐπὶ ὑποκρίνασθ' ὄνειρον

Ἀλλ' ἄπο κλίναντα, * ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς

Πίφρεθ' ὅπως τέλει· μνηστῆρσι ᾗ φαίνεται ὄλιθρος

Πᾶσι μάλ'. εὐδὲ κε περ θάνατον κὶ κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε παρσίειπε παρσίφρων Πηνελόπεια,

Ξεῖν', ἥτοι μὲν οἴκωρ ἀμύχανοι ἀκροτόμυθοι

Γίνοιντ', εἰ δὲ π πάντε τελεῖσται ἀνθρώποισι.

Δοικαὶ γάρ τε πύλαι ἀμυλῶν εἰσὶν ὀνείρων·

Unæ quidem enim cornibus factæ sunt, alteræ autē ebore:
 Horum qui quidem egressi fuerint per sectum ebur,
 Spe frustrantur verba imperfecta portantes,
 Qui autem per polita cornua eunt foras,
 Hi vera perficiunt, hominum quando aliquis videt. 5
 At mihi non hinc puto grave somnium
 Venisse, certè placidum mihi & filio fiat.
 Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
 Hæc jam aurora veniet infamis, quæ me Ulyssis
 A domo abducet, nunc enim deponam certamen, 10
 Secures quas ille in domibus suis (omnes
 Disposuit ordine foramina manubrij habētes, plus minus 12.
 Stans autem hic multum longè jaciebat sagittam,
 Nunc autem procis certamen hoc immittam.
 Qui autem facillimè extendet arcum in manibus 15
 Et persagittabit annulos duodecim omnes,
 Hunc sequar ubi (me) abduxero (ab) hac domo
 (Quæ) juventutem (meam) vidit, perpulchra, plena victu,
 Cujus aliquando (me) recordari puto in somnio.
 Hanc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses, 20
 O uxor veneranda Laërtiadæ Vlyssis,
 Non amplius nunc proijce in domibus hoc certamen,
 Antè enim prudens veniet huc Vlysses,
 Quàm hi aliquando arcum benè politum tractantes
 Nervum extenderint persagittarintque annulum. 25
 Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope
 Si velis mihi hospes assidens in domibus
 Delectare, non mihi somnus in palpebris fundetur.
 Sed non enim aliquo modo est insomnes esse semper
 Homines, in enim unoquoque partem posuerunt 30
 Immortales mortalibus supra fertilem terram,
 Sed certè quidem ego ad coenaculum ubi ascendero
 Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est
 Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses
 Ivit visurus malum Ilium, neque nominandum. 35
 Illic dormiam, tu autem dormi hac in domo,
 Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.

Sic loquuta ascendit cœnacula splendida,
 Non sola, cum ea & famulæ ibant aliæ.
 In autem superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus
 Flebat postea Vlysses dilectū maritū, quousque ei somnum
 Dulcem in palpebris jecit cœsia Minerva.

ARGUMENTUM VIGESIMI
 LIBRI ODYSSEÆ.

10 **V**olens interficere Ulysses mixtas procis ancillas,
 mutata sententia, exinde cum Eumæo, & Philætio
 disputat. In quo & procorum fit collocutio.

ALIUD.

Y, tonitribus Jupiter audacē fecit Ulyssē, & tenuit Achivos.

15 **A**T ipse in vestibulo dormivit divinus Vlysses.
 Subter quidem crudam bovinam stravit, sed desuper
 Pelles multas agnorum, quos sacrificaverant Achivi.
 Eurynome autem super indumentum injecit dormienti.
 Illic Vlysses procis mala cogitans in animo,
 Jacebat vigilans, hæ autem ex domo mulieres
 Iverunt, quæ procis miscebantur antea,
 20 Mutuò risum & lætitiā præbentes.

Vlysses
 varia
 noctu
 secum
 versans.

Hujus autem movebatur animus in pectoribus dilectis.
 Multa autem cogitabat in mente & in animo.
 An irruens mortem pararet singulæ.
 An fineret cum procis superbis misceri
 25 Extremò & ultimò: cor autem ei intus latrabat.
 Sicut autem canis teneros circum catulos jens,
 Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
 Sic hujus intus latrabant indignantis mala opera,
 Pectore autem percusso animum increpuit verbo,
 30 Tolera utique anime, & pejus aliud aliquando tolerasti
 Die illo quo tibi robore insuperabili comedit Cyclops

Fortes

Ὡς εἰπὺς' αἰέεσσι' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 Οὐκ οἶη· ἄμμε τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλα.
 Ες δ' ὑπερῷ ἀναβάσσει (ὡς ἀμφίπολοισι γυναιξί,
 Κλαῖειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν. ὅφρα οἱ ὕπνῳ
 Ἠδῶν ἐπὶ βλιφάρεσι βάλε γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

5

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἢ Ὀμήρου Ὀδυσσεύας.

Β Ουλαθείς ἀνελθὼν Ὀδυσσεύς πῆς μιγνυμένης πῆς μνηστῆρος
 θεραπυίδας, καὶ μετὰ γιούς, ἀπὸ τῶν ἐξῆς πρὸς Εὐμαχόν
 καὶ Φιλοίπον ἀφελέσθαι, ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστῆρων γένε' ὁμιλία. 10

Α Λ Α Η.

Υ, βρογνιῶς Ζεὺς παῖρσιν Ὀδυσῆα, καὶ χιθ' Ἀχαιούς.

Α Ὑπὲρ δ' αὖ πρὸς δῶμα εὐτάζτο διὸς Ὀδυσσεύς·
 Καμμένη ἀδύψηται βοῦλον ἑρπύς, αὐτὰρ ὕφ' ἧς
 Κῶια πόλιν οἶον Ζεὺς ἰερύσκειον Ἀχαιοί·
 Εὐρωώμεν δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε χειρὸς ἥντι·
 Εἰ δ' Ὀδυσσεύς μνηστῆρος κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Κῶτ' ἰζηγορέων· πάλ' δ' ἐν μεγάροιο γυναικῆς
 Ἥσαν αἰ μνηστῆρων ἐμισγίσκοντο πᾶρες παῖ,
 Ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχοντα.
 Τῷ δ' ὤρετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Πολλὰ ἢ μερμήριζε καὶ φρένα καὶ καὶ θυμὸν,
 Ἢ μεταΐξας θάνατον πύξεν ἐκείνη
 Ἢ ἔγ' ἰὼ μνηστῆρων ὑπερφιάλοισι μινυλῶν
 Ὑστατα καὶ πύματα· κορυθὴ δ' οἱ ἔνδον ὑλάκλει.
 Ὡς ἢ κίον ἀμειλήσει παρὶ κυλάκισσι βεβῶσα,
 Ἀνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει, μέμνηντι τὴν μάχην·
 Ὡς γὰρ τῷ ἔνδον ὑλάκλει * ἀγασσομένη κακὰ ἔργα.
 Στῆσθαι ἢ πλῆξας, κορυθίῳ λυγίπαπι μύθῳ,
 Τέτλαδι δὲ κορυθὴ, καὶ κωπτερον ἀπὸ ποτ' ἔτλης.
 Ἡμεῖς τῷ ὅτι * τὴν ἰδρὺν ἀχέτας ἦεν Κίρκην ψ

15

2. Κῶ

πῆξ.

20

25

2. ἀπ.

ισμῶν

30

2. μοι

M m 5

1081.

Ἰφθίμους ἐπείρου· σὺ δ' ἐτόλμας, ὅφρα σι μῆψι
Ἐξέζωγ' ἐξ ἀντροῖο· οἰόμενοι θανάτου.

Ὡς ἔφατ'· ἐν σήησιν κρατερὸν ἄνδρα φίλον ἦτορ.

Τῷ δ' ἔμελλ' ἐν πάσῃ κραδίη μῦθε τετληῖα

9 Νωλεμίας· ἀπὲρ ἀσπὶς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.

Ὡς δ' ὅτι γαστὴρ ἀνὴρ πολῖος πυρὸς αἰθουράοιο

Εμπληείω κνίσσῃσι τε καὶ αἵματιος ἔνθα καὶ ἔνθα

Αἰόλλει, μέλα δ' ὤκτα λιλαίεταί· ὀπλῇ δ' ἔωκα·

Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηριάζων

10 Οππὺς δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφθίμῃ.

Μουῶς ἰὼν πολίοισιν, χριδόντι δὲ οἱ ἤλθην Ἀθλίῳ,

Οὐρεσίῳ κρητὲρ ὄντα, δέμας δ' ἦ κ' ὅ γινωσκαι.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κρητὸς καὶ μιν αὐτὸς μῦθον ἔειπε,

Τίπ' αὐτ' ἐχέουσιν πάντων φρεσὶ καὶ μερμηριάζων;

15 Οἶος μὲρ τι ὅδ' ἐστίν, γυνὴ δὲ τοι ἦδ' ἐν οἴκῳ,

Καὶ παῖς οἶόν που περ ἔλδεται ἑμὸν μαῖα ἡμᾶ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ναὶ δὴ ζωῷ γε πάντα θεῶν κ' ἐμὸν ἔειπες.

Ἀλλὰ πῃ μὲρ τὸδ' ἔνθα σὺ φρεσὶ μερμηριάζεις,

20 Οππὺς δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφθίμῃ

Μουῶς ἰὼν· οἱ δ' αὖτε ἀσπίδος ἔνδον ἔασι.

Πρὸς δ' ἔπ' ἐπὶ τὸδ' ἐμὸν σὺ φρεσὶ μερμηριάζεις,

Εἴ ποτε γὰρ κτείνωμι Διὸς τι σέθεν τι ἔκρητι,

30 πρὸς φρ. Πῇ κεν ὑπὸ κρητὸς φύγῃμι; * τὸ δ' ἐφ' ἑαυτὸν ἄνωγα.

25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη·

Σχέτλις, καὶ μὲρ τίς περ χεῖρασι πείθῃς ἐπείρω,

Ὅς ποτε θνητὸς τ' ἐπὶ καὶ ἡ τόσσα μῆδεα οἶδεν·

Λύπῃσιν ἔγωγε εἰμι, Διὸς καὶ ἦ σ' ἐφ' ἑαυτὸν

Εἰ πάντας * πάντας ἔριν δὲ τοι ἐξ ἀσπιδόων·

30 πρὸς φρ. Εἴ ποτε πιστήν γε λόχοι μερῶν ἀνθρώπων

Ναὶ φρεσὶν; κτείνω μερῶν ἀσπίδι.

35 πρὸς φρ. Καὶ κεν τῶν ἐλάσσω βόας καὶ ἵφια μῆλα.

Ἀλλ' ἐλίσσεται καὶ ὑπὸ πτερῶν καὶ τὸ φυλάσσειν

40 πρὸς φρ. Πάσιν γε ἰχθύεσσιν, κρητὸν δ' ὑπὸ δύσιν ἦδη.

Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνου ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχεν.

45 πρὸς φρ. Λύπῃ δ' ἄρ' ἔψ' ἐς Ὀλυμπον ἀφίκτο δῖα θεῶν

Εὐπὶ τῷ ὕπνῳ ἑμὸν λύπῃ μελεδήματα θυμῷ.

Fortes socios, tu autē audax perstitisti, quousque te prudētia.
Eduxit ex antro putantem mori.

Sic dixit in pectoribus incessens dilectum cor.

Huic valdē in illo æstu cor manebat tolerans

In desinenter, at ipse vertebatur huc & illuc.

Sicut autem quando ventrem vir multo igne ardenti

Plenum pinguedinēque & sanguine huc & illuc

Variē versat, citissimē verò cupit assatum esse:

Sic hic huc & illuc vertebat cogitans,

Quomodo jam procis impudentibus manus immitteret 10

Solus cū esset multis, prope autem ipsum venit Minerva

Cœlitus descendens, corpore autem assimilata erat mulieri.

Sterit igitur super capite & hunc sermonem dixit:

Cur rursus vigilas omnes supra infortunate viros?

Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hæc in domo 15

Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses.

Certē jam hæc omnia Dea ut par est dixisti.

Sed aliquid mihi tale animus in mentibus cogitat,

Quomodo jam procis impudentibus manus imponam

Solus cū sim, hi autem semper congregati intus sunt.

Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito,

Siquidem enim interficiam Jovēque teque nolente,

Quī subterfugiam? hoc autem consultare volui.

Hunc autem rursus alloquuta est dea cæcisa Minerva, 25

Miser, & quidem aliquis pejori persuadetur socio,

Tamen mortalis est, & non tot curas videt.

At ego Dea sum, continuē quæ te custodio

In omnibus laboribus, dico autem tibi clarē.

Siquidem quinquaginta agmina diversī linguium hominum 30

Nos circumstarent interficere prompti Marte

Et horum expelleres boves & pingues oves.

Sed capiat te & somnus, dolor & custodire

Tota nocte vigilantem, è malis autem emerges jam.

Sic dixit, & ei somnum in palpebris fudit. 35

Ipsa autem retrò in Olympum abiit divina Dearum.

Quando hunc somnus cepit solvens curas animi

Solvens

Minerva
Ulysses
animas
in pro-
eorum
caedem.
20

Solvens membra, uxor autem surrexit castè edocta.

Flebat autem in lectis sedens mollibus,

Penelope
pe Dianæ
precatur

At postquam flens satiata est suo in animo,

Dianæ primùm supplicavit diva mulierum,

5 Diana veneranda Dea Jovis filia, utinam mihi jam

Sagitta in pectoribus jacta animum adimas

Statim nunc, vel postea me discerpens procella,

Eat portans in obscuras vias,

In ostiis autem jaciat refflui Oceani.

10 Sicut quando Pandarei filias susceperunt procellæ,

His parentes quidè perdiderunt Dei, hæc autem relictæ sunt.

Pandari
filiae.

Orphanæ in domibus, nutriebat autem divina Venus

Caseo & melle dulci, & suavi vino :

Juno autem ipsi præ omnibus dedit mulieribus

15 Specie & prudentiâ, magnitudinè autè præbuit Diana casta,

Opere autem Minerva docuit inclyta operari,

Quando Venus divina adivit altum Olympum

Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum

Ad Jovem gaudentem fulmine (hic enim benè novit omnia,

20 Fortunamque infortuniūque in mortalibus hominibus.)

Interim autem puellās Harpyjæ arripuerunt,

Et dederunt odiosis Erinnybus servire,

Sic me destruant Olympias domos habentes,

Vel me pulchra crinibus percutiat Diana, ut Ulysses

25 Visura, & terram sub odiosam abeam,

Ne autem quid pejori viro lætificeem mentem.

Sed hoc quidem & tolerabile habet malum, quando aliqua

Dies quidem ploras frequenter dolens corde,

Noctes autè son⁹ habet (hic n. oblivisci facit omn. homines

30 Bonorum & malorum, postquam palpebras amplexus est.)

At mihi & insomnia immisit malum numen,

Hac enim nocte (mihi) accubavit similis ipsi

Talis nimirum qualis ivit cum exercitu: at meum cor

Lætatur est, quoniam non dicebam somniū esse, sed verū jam.

35 Sic dixit, statim autem aurea sede venit Aurora.

Hujus autem igitur flentis vocem audivit divinus Vlysses.

Cogitavit autem postea, apparuit autem ei in animo

Jam

Λυσιμυλῆς, ἄλοχος δ' αἶρ' ἐπὶ ζεῖτο κίδιν' εἰδῆα.
Κλαῖει δ' αἶρ' ἐν λίκτροισι κατ' ἱζομένη μεγαλήϊσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίῃσιν κρηόσαστο δὴν κτ' θυμὸν,
Ἀρτέμιδι σφάπτειν ἐπύξατο δῖα γυναικῶν,

Ἀρτιμι, πάντα Θέα, θυγάτηρ Διὸς, αἴψ' ἔμοιγε ἦδη
ἰὼν εἰς στήθεσσι βαλῆσ' ἐν θυμῷ ἴλοιο
Αὐτίκα νύ, ἣ ἐπὶ τῇ μὲν αἰαυπάξασα θυίλλω
Οἴχοιτο σφάττεσθαι κατ' ἡσθύντα κίλευτα,
Εἰ σφάττεις ἧ βάλοι ἀψορρόν Ωκυανόιο.

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρεὺς κούρωσ' ἀνέλοιντο θυίλλω,
Τῆσι θεῶν κῆας μὲν φησὶν Θεοί, αἱ δ' ἧ λήποντο
Ὀρφναίαι ἐν μεγάροισι, κῆμασσι δ' Ἀφροδίτῃ
Τυρῶ κ' ἐμύλιον γλυκίστ' ἢ ἡδὺ οἶνον·

Ἦρ' αὐτῇσιν αἶψ' ἐπιστάντων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος κ' πινυτὶν, μῆνης δ' ἐπὶ Ἀρτιμεισιν αἶγνῃ,
Εργα δ' Ἀθλῶαίη δίδουσι κλυτὰ ἱερὰ ζῆα.

Εὖτ' Ἀφροδίτῃ δῖα σφάττειν ἔμελλεν Ὀλυμπον
Κέκχυσ' αἰθήσασα τέλος * θαλεροῖο γαίμοιο,
Ες Δία περικίρκωτον· (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖρ' αὖτ' ἀμμερῶν τε κρατερῶν τε ἀνθρώπων)

Τόφρ' ἧ τῆς κούρωσ' Ἀρκαίαι ἀνιρεῖψαστο,
Καί ῥ' ἐδδουσι θυγατέσιν Ἑλινύσιν ἀμφιπολεύειν
Ὡς ἔμ' αἰτίσθαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἦέ μ' εὐπλόκωτος βάλοι Ἀρτιμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα

Ὀσσομένη, κ' γαῖαν ὑπὲρ θυγατέρ' ἀφικθίμεν,
Μηδὲ π χείροτος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.

Ἀλλὰ τὸ μὲν κ' ἀνεκτὸν ἔχ' ἡσθύν, ὅπποτε κινῆται
Ἡμεῖσι μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμερος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχουσιν· (ὁ γάρ τ' ἐπὶ λησὶν * ἀπάντων)

Ἐδλῶν ἠδὲ κακῶν, ἵπαι ἀρ' ἐβλέφαρ' ἀμφιγαλύνῃ)
Αὐτὰρ ἐμοὶ κ' ὀνείρατ' ἐπίστανται κακὰ δαίμων.
Τῶδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκέλος αὐτῶ,
Τοῖος ἰὼν οἷος ἦεν ἄμα σφατὴν αὐτῇ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἵπαι ἐκ ἐφάμεν ὅτις ἐμμεναι, ἀλλ' ὕπερ ἦδη.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' ἡ χρυσόθετος ἤλυθεν Ἠώς,
Τῆς δ' ἄρα κλαυέσης ὅππῃ ζῶντο δῖος Ὀδυσ.
Μισγήμερι δ' ἔπεντο, δόκησι δέ οἱ κτ' θυμὸν

Ἡ δὲ γινώσκουσα παρὲς ἄνδρα κεφαλῇφι.
 Χλαῖνας μὲν Σικελῶν καὶ κῶσα τοῖσιν ἐνυδεν,
 Ἐς μέγαρον κατήκεν ἐπὶ θρόνῳ. ἐκ δ' ἑβοόλω
 Θῆκε θυράζε φέρον. Διὶ δ' εὖχετο χεῖρας ἀναχών,

5 Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἰθιλοῖντις ἐπὶ τρεφερῶν τε καὶ ὑπερῶ
 Ἡγεῖ μὲν ἐς γαῖαν, ἱππεῖ μ' ἐγκλωσάτε λίην,
 Φήμεν τίς μοι φάσθαι ἐγχευμένων ἀνθρώπων
 Εἰσδόν, ἔκτοθεν δ' Διὸς πύργῳ ἄλλο φασήτω.

Ὡς ἔφατ' ὑπόμῃ. τὸ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·

10 Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήντης Ὀλύμπου
 Ὑψίθην ἐκ νεφέων. γῆθησεν δ' ἰδὼς Ὀδυσ.
 Φήμεν δ' ἐξ οἴκῳ γυνὴ ποσειδῆκεν ἄλιτρος
 Πλησίον, ἐν δ' ἄρα οἱ μύλαι ἴατο ποιμῆρι λαῶν.
 Τῆσιν δ' ἐδίδωκε πᾶσιν ἐπιρρώοντο γυναικας,

25 Αλφειται πύχουσαι καὶ αἰεΐαται, μυελὸν ἀνδρῶν.

Τῇσιν Αἰμῶν ἄρ' ἄλλαι ὑδεν, ἱππεῖ κτ' πυρρὴν ἄλυσαν

20 Ἡ δὲ μὲν ἄνω παύειτ', ἀφανροσάτη δ' ἐπίτυκτο·

αἰεΐ. Ἡ ῥα μύλλῳ γάσσεται, ἵπποσ φάτε, σῆμα ἀνακτι,

φάτα. Ζεῦ πάτερ, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,

20 Ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' ἕρμῃς ἀστερόντης,
 Οὐδέ ποδὶ νίφος ἐστὶ πύργῳ νύ τιν' εἶδ' ἐφαίνεις.
 Κρήιον νεῶν καὶ ἐμῶν δειλῇ ἵπποσ ὅ, τί κεν εἴπω.
 Μνηστῆρας πύματιν τε καὶ ὕστατον ἡμαρ τῶδε
 Ἐν μεγάροισιν Ὀδυσῆϊ ἰλοίατο δαῖτ' ἐσπερινῶν.

25 Οἱ δὲ μοι καμάρω θυμολογέει γυνάτ' ἔλυσται
 Αλφειται πυχύσῃ, νεῶν ὕσταται δειπνήσαν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, χαίρειν δ' κλειθρόνι διος Ὀδυσ.

Ζηῶς τε βρογίτῃ φάτε γδ' ἴστασθ' αἰεΐτας.

Αἰ δ' ἄλλαι δμῶαι κτ' ἐδύμαται καλ' Ὀδυσῆϊ

30 Ἀχρόμῃραι ἀνέκαιον ἐπ' ἰσχυρῇ ἀνέματον πύρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆσιν ἀνίστατο ἰσθῆτος Φάε,
 Εἵματα ἱσασάμενος. σφει δ' ἐξίφες ἐξυγίτ' ὤμων.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπεργῶσιν ἰδῆσκατο καλὰ πόδιλα.
 Εἶλατο δ' ἄλκιμον ἕλκος ἀκροχρῶν ὀξείῃ χαλκῷ.

35 Στῆ δ' ἄρ' ἱπ' ὑδὲν ἰών, σφει δ' Εὐρύκλειαν ἱκεῖν,

25. τῶν Μαῖα φίλῃ, καὶ πᾶς ξῶνον ἐπηρεσάμενος εἰς οἶκον

3. Εὐνῆ καὶ σίτην; ἢ αὐτῶς κείτῃ ἀκμῆς;

Jam cognoscens astare capiti.

Stragula quidē simul capta & pellibus quibus indormiebat,

Ea in domum deposuit in sede, extra autem bovīnam

Posuit foras portās, Jovi autē precatus est manibus sublatis.

Vlysses
Iovem
orat.

Jupiter pater, si me volentes in siccamque & humidam

Duxistis meam in terram, postquam me male mulcastis.

Rumorem mihi aliquis dicat excitatorum hominum

Intus, extra autem Jovis portentum aliud appareat.

Dat signum
cœlo
Jupiter.

Sic dixit precatus, hunc autē audivit consiliarius Jupiter.

Statim autem tonuit à splendido Olympo

Ab alto ex nebulis, lætatus est autem divinus Vlysses.

Vocem autem è domo mulier præmisit molendinaria

Propè illic utique ei molæ, erant pastori populorum.

His autem duodecim omnes versabantur mulieres

Farinas ordeaceas conficientes & triticeas medullā virorum.

Illæ quidem aliz dormiebant, postquam triticū moluerant.

Hæc autem una nondum cessarat: debilissima autē facta est.

Hæc igitur mola stabiliæ verbum dixit, signum regi,

Famula
prodigi
conje-
dit.

Jupiter pater, qui deis & hominibus imperas,

Certè valdè tonuisti à cœlo stellato,

Neque alicubi nubes est, monstrum cui hoc ostendis,

Perfice nunc, & mihi miseræ verbum quod dicam.

Proci postremoque & extremò die hoc

In domibus Ulyssis capiant convivium desiderabile.

Qui jam mihi labore tristi genua soluerunt

Farinas facienti: nunc ultimò cœnent.

25

Sic dixit, lætatus est autem omnino divus Ulysses

Jovis tonitru: dixit enim (illum) puniturum sceleratos.

Illæ autem aliz famulæ in domo pulchra Vlyssis

Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.

Telemachus autem è lecto surrexit divinus vir

Vestes indutus, circum autem ensē posuit humero.

Pedibus autem sub fortibus ligavit pulchra calciamenta.

Telemachus
movet
Eurycleam

Accepit autem fortem lanceam acuminatam acuto ferro.

Stetit autem in pavimentū jens, ad autem Eurycleam dixit,

35

Nutrix dilecta, hunc hospitem honorastis in domo

Lectò & cibo: an sic jacet neglectus?

ne hospi-
tem gli-
gat.

Talis

Talis enim mihi mater prudens quamvis sit,
Temerè alterum honorat diversū linguū hominum
Minorum, hūc autem meliorem inhonorans repudiat.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Euryclea,

9 Non ipsam nunc fili infontem accusa.

Vinum quidem enim bibit sedens, donec volui ipse.

Cibo autē nō amplius dixit esurire, interrogavit enim ipsum.

Sed quando jam lecti & somni meminit,

Hæc quidem lectos jussit substernere ancillis.

10 At hic tanquam aliquis omnino ærumposus, infortunatus,

Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,

Sed in cruda bovina, & pellibus ovium

Dormivit in vestibulo, superindumentū autē iniecimus nos.

Sic dixit, Telemachus autem ex domo transiit.

11 Lanceā habens, simul hūc canes pedibus veloces sequebātur,

Perrexit autem ire in concionem ad fortes Achivos.

Hæc autem rursus ancillis jussit diva mulierum

Euryclea Opis filia Pisenoridæ,

Agite, partim quidem domum ornatè festinantes.

20 Aspergitæque: in sedibus autem benefactis tapetes

Jacite purpureos, partim autem spongiis mensas

Omnes abstergite, purgate autem crateras

Et pocula rotundè facta, partim autem ad aquam

Ite ad fontem & portate citò euntes.

25 Non enim jam proci aberunt domo,

Sed valdè manè venient, quoniam & omnibus dies festus

Sic dixit, hæc autem igitur hanc valdè quidē audiverunt &

Hæc quidem 20.iverunt ad fontem nigrū aquis (obediverunt

Aliquæ illic in domo scienter laborabant.

30 Intrò autem venerunt proci superbi: hi quidem postea

Benè & scienter scindebant ligna, aliæ autem mulieres

Venerunt à fonte: post autem ipsas venit subulcus

Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi,

Et hos quidem sivit in septis benè pascere.

35 Ipse autem rursus Vlyssē alloquutus est suavis (verbis.)

Hospes, nunquid igitur aliquid te magis Achivi inspiciunt?

An te inhonorant in ædibus sicut antea?

Hunc

Τοιαύτη γὰρ ἔμει μῆτηρ πιυυὴ παρ' ἔεσα,
 Εμπλήγδην ἔτιον γε τίς μερῶν ἀνθρώπων
 Χείρεια, τὸν δὲ τ' ἀρείοι ἀπήμεναι δ' ἀποπίμπαι.

Τὸν δ' αὖτε παροίει παρ' αἰφρων Εὐρύκλεια,

Οὐκ αἶψιν νῦν τέκνον αἰαίπορ αἰπόω.
 Οἶτον μὲν γὰρ πῖνε κρητῆρες, ὅφρ' ἔηλ' αὐτὴς·
 Σίτῃ δ' ἐκέτ' ἔφη πρήνῃ μαι· εἴρετο γάρ μεν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κρητοιο καὶ ὕπνῳ μιμνήσκουτο,
 Ἡ μὲν δὲ μιν αἰώγειν ὑποστρέψαι δμωῆσιν.

Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν οἰζυρεὶ καὶ ἀποτμεῖ,
 Οὐκ ἔηλ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήμασι κρητύδειν,
 Ἀλλ' ἐν ἀδελφῇ τῷ βοῇ καὶ κούσιν οἶον
 Ἐδράζει ἐν παρδόμενῳ· χλαῖναν δ' ἐπίσσαι μιν ἡμῆς.

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος ἧ δὲ ἐν μεγάροιο βεβήκει,

Εὐχρὸς ἔχον· ἅμα τὰ γε κούεσσι πόδας ἀργαῖ' ἔποντο.
 Βῆ δ' ἔμιν εἰς ἀγροῦ μετ' ὑκνήμιδας Λαλαίης.
 Ἡ δ' αὖτε δμωῆσιν ἐνέκλετο δια γυναικῶν,
 Εὐρύκλει' Ὀπῷ θυγάτηρ Πηλεΐωοιόδεο,

Ἀρρεῖδ', αἱ μὲν δὲ μιν κρητῶν ποιπύσσωται,

Γάσσαντ' ἐν ἧ δ' ἀργείοισι ἐπ' αἰετῶσι πέπτηας
 Βάλλειτε πορφύρεσι· αἱ ἧ ἀνέχοισι τροπίζας
 Πάσας ἀμφιμάσσαντες, κρητῶν ἧ κρητῶν,
 Καὶ δὲ πᾶσι ἀμφικύπιδά πετυγμύδα· πᾶσι ἧ μιν ὕδωρ
 Ἐρχοιτε κελύωνδε, καὶ οἶσθε γῆσσαν ἔσσω.

Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπέσονται μεγάροιο,
 Ἀλλὰ μάλ' ἦρ' ἐνόνται, ἔπει καὶ πᾶσιν ἰορτή.

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τ' ἐμὲ μάλ' αὖ μιν κλύου ἧ δ' ἐπίθοντο,
 Αἱ μὲν εἰήσιν βῆσαν ἐπὶ κελύων μελάνυδρον.
 Αἰδ' αὖτ' ἔκ' δὲ μιν ἐπισπιδόμεναι ποίνοντο.

Ες δ' ἤλθον μνηστῆρες ἀγνώστοι· οἱ μὲν ἔπειτα
 Εὐ καὶ ἐπισπιδόμεναι κίεσαν ξύλα· αἱ ἧ γυναικες
 Ἠλθον δ' ἀπεκλήσας ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλθι συβώτης.
 Τρεῖς· σιάλως καὶ ἄγων οἱ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄεστοι.
 Καὶ τοὺς μιν ῥ' εἶπας κατ' ἔκαστα καλὰ νέμεαδ',

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα παροῖοντα μελιχίοισι.

ἔειπ', ἡ ἄρ' ἐπὶ σὺ μάλα δὲ Λαλαίης εἰσερχομένη,
 Ἡ ἐσ' ἀπ' ἀνέχουσι κατ' ἔκαστα, ὥς ὅππῃ τις παρ' ἧ;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς·
 Αἶψά δ' ἑὶ Εὐμαιῆς θεοὶ ποταῖατο λώβην,
 Ἦν οἶδ' ὑβρίζοντες ἀφ' ἑκείνου μηχανόωνται

Ἰσχυρὸν οἶκον εὖ ἀλλοτρεῖν, ὅδ' αἰδοῦς μοῖρα ἔχουσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἀρχιμέδων δ' ἐσφ' ἤλθε Μελαίνδιος αἰπόλος αἰγῶν,
 Αἴζας ἄγων αἰ παῖσι μετίπριπεν αἰπολίοισι,
 Δεῖπνον μνηστῆρισσι. δύν δ' ἄμ' ἔποντο ἰομήης,
 Καὶ * τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθήρῃ ἱερὰ δούπη.

10 Αὐτὰς δ' αὖτ' Οδυσσεύς προσεφώνετο κερτομίοισι,
 Ἑεῖν, ἔπ, καὶ ἰὺν ἐνθάδ' αἰνῆσεις κτ' δῶμα
 Ἀνέρας αἰπίζαν; ἀπὲρ ἐκ ἔξειδα θυρῶν;
 Πάντως ἐκίπιν ἰαῖ Διφραγνέοις οἶον
 Πρὶν χειρῶν γένεσθαι, ἵπποι σὺ περ ἔκτ' ἔσμεν

15 Αἰπίζεις· εἰσὶν ἧ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' ὕπ' προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Ἀλλ' ἀκίαν κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομεύων.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ τράπεζῃ ἤλθε Φιλοίππου ὄρχαμος αἰδοῶν,
 Βοῶν εἶρεν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πόσιος αἴζας.

20 (Πορθημῆης δ' ἄρα θύς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλοι
 Ἀνθρώπων πῖμπουσιν, ὅπως σφίεας εἰσέφικηται)
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθήρῃ ἱερὰ δούπη.
 Αὐτὰς δ' αὖτ' ἐρίευσεν συβῶντιν ἄγχι πύργου.
 Τίς δ' ὅδ' ἔειπεν ῥίαν εἰληλάτῃ συβῶντι

25 Ἡ μίτιον πρὸς δῶμα, τίαν δ' ἐξέχεται εἶναι
 Ἀνδρῶν; ποῦ ἧ νύ οἱ γαῖα καὶ πατρὶς ἄνερος;
 Δύσμερος ἦ περ εἶκε δῆμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
 Ἀλλὰ θεοὶ δύνουσι πολυτράχυντος ἀνθρώπου,
 Ὅσποτι * καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται οἴζω.

30 Ἡ, καὶ διξίτερη διδίσκιο χερσὶ πύργου.
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πῖβοντα προσεφώνετο,
 Χαῖρε πάτερ ὦ ἔειπεν, γένετό τοι * ἐς περ ὁπίσσω
 Ὀλβος, ἀπὲρ μὲν ἰὺν γε κακῶς ἔχει πολλοῖσιν.
 Ζεῦ πάτερ, ὅς τις σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.

35 Οὐκ ἐλαίρεις ἀνδρας, ἐπὶ δὴ γένεσθαι αὐτῶν,
 Μισγάρηαι κακότητι καὶ ἄλγασι λινυαλίοισιν.
 Ἰδοὺ ὡς ἐνόησε, διδοῦ κρυπταὶ δὲ μοι ὅσος

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,
 Utinam enim jam Eumææ Dei puniant contumeliam

Quam hi injurij indecenter operantur

Domo in aliena, neque pudoris partem. (i. tantillum) habent

Sic hi quidem talia mutuo loquebantur.

Propè autem ipsos venit Melanthius custos caprarum

Capras ducens, quæ omnes inter excellebant greges,

Prandium procis, duo autem simul sequebantur pastores,

Et has quidem religavit sub porticu valdè sonanti.

Ipse autem rursus Vlysssem alloquutus est convitijs,

Hospes adhuc & nunc hic tristitia affûcis in domo

Viros petens ? at non exhibis foras

Omnino? non ante nos dijudicaturos puto,

Quàm manus nostras glustaveris, quoniam tu non decenter

Petis, sunt autem & alia convivia Achivorum.

Sic dixit, hunc autè non aliquid alloc. est prudens Vlysses,

Sed tacitus movit caput mala profundè cogitans.

Hos autem post tertius venit Philœtius princeps virorum

Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras,

(Portitores autem igitur hos duxerunt, qui & alios

Homines mittunt qui ipsos accedit.)

Et hæc quidem igitur religaverunt sub porticu resonanti,

Ipse autem rursus interrogavit subulcum propè astans,

Quis jam hic hospes nuper venit subulce

Nostram ad domum ? ex quibus dicit esse

Viris ? ubi ei genus & patria terra?

Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.

Sed Dij submergunt multum errantes homines,

Quando & regibus nent ærumnam.

Dixit, & dextra ostendit manu astans,

Et ipsum vociferans verba velocia allocutus est :

Salve pater ô hospes, fiat tibi tamen in futurum

Opulentia, at quidem nunc malis tenêris multis.

Jupiter pater nullus te Deorum perniciosior alius,

Non misereris viros postquam jam generasti ipse,

Misceri malo & doloribus tristibus.

Sudavi ut vidi, lacrymârunt verò mihi oculi

10

Melan-
thius in-
solens ad
Vlysssem
loquitur

15

20

25

30

Philœ-
tius do-
let præ-

35

propter heri
infortu-
nium.

Recordanti Ulyssis, quoniam & illum puto
Tales vestes habentem inter homines errare,
Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis.

Si autem jam mortuus est, in inferni domibus errare,

- 5 Hei mihi postea Ulyssē strenuo, qui me in bobus
Misit adhuc parvulus cum essem, Cephallenorum in populo.
Nunc autem hæc quidem sunt immensæ, neque aliter
Cui quam accresceret boum genus latarum frontium.
Has autem alij me jubent ducere sibi ipsi

- 10 Edere, neque filium in ædibus curant,
Neque reverentiam timent Deorum: prompti sunt enim jam
Facultates dividere diu abeuntis regis.

At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
Multum voluit, valde quidem malum filio existente,

- 15 Aliorum populum venire euntem ipsis bobus
Viros in alienos, hoc autem pejus hîc manentem
Bubus in alienis sedentem dolores pati,
Et jam diu alium superborum regum
Discepsi fugiens, (quoniam non tolerabilia sunt.)

- 20 Sed adhuc hunc infelicem puto, sicunde veniens
Virorum procorum vastitatem per ædes faceret.

Ulysses
Phileteo
loquitur Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses.
Bubulce, quoniã neque malo neque insipienti viro similis es,
Cognosco autem ipse quod tibi prudentia in mentes venit,

- 25 Ideo tibi dico & in magnum juramentum juro.
Sciat nunc primum Jupiter Deorum, hospitalisque mensa,
Domusque Ulyssis strenui quam perveni,
Certè te hîc præsentē venit domum Ulysses,
Tuis autem oculis videbis, si volueris,

- 30 Interfectos procos, qui hic dominantur.

Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir,
Utinam enim hoc hospes verbum perficiat Saturnius,
Cognosceres qualis mea potentia & manus sequerentur.

Proci
sinistre
homine
a Tele-

- Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Dijs,
35 Redire Ulyssē multum sapientem suam domum.

machi
cede de-
terretur.

Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.
Proci autem Telemacho interitumque mortemque

Parabant:

Μνηστάρων Οδυσσῆος· ἵπκ' αἰκείον οἶον
Τοιόδε λαίφει' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
Εἶπου ἔπ' ζῶει, καὶ ὄρεα Φαίος ἡελλίοιο.

Εἰ δ' ἤδη τίθνηκε, καὶ εἰ' αἶδαο δόμοισιν,

Ὡμοὶ ἔπειτ' Οδυσσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βεβήν

Εἰς' ἔπ' τυτθὸν ἰόντα Κεφαλλίων ἐν δῆμον.

Νυν δ' αἰ μὲν, γίνονται ἀγέεφρατοι, εἰδὲ κεν ἄλλως

Ἀνδρὶ γ' ἢ ὑποσταχύνωτο βοῶν γένος εὐρυμειτώπων·

Τὰς δ' ἄλλοι με κίλονται ἀγνέμεναι σφίσιν αὐτοῖς

Εδμεναι· εἰδὲ π' παῖδες ἐν μεγάροισι ἀλέγρουσι,

Οὐδ' ὅπιδά τ' ἐγμύσει Θιῶν, κίμωας γὰρ ἤδη

Κλήματα δάσασθαι δὴ οἰχομένοιο ἀνακτος.

Αὐτὰρ ἔμυ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

Πάλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κερκὸν ἦος εἶόντες,

Ἀλλων δῆμον ἰκτάσθαι, ἰόντ' αὐτῆσι βόεσσιν

Ἀνδρας εἰς ἀποδαπύρας· τὸ δ' ἰρίγον, αὐτὶ μὲν οἴται

Βουσί· ἐκ' ἀλλοτρίῃσι κρητῆμεναι ἄλλα παύειν.

Καὶ κεν δὴ πύλαι ἄλλων ὑπερμυρίων βασιλῆων

Εξικήμεναι φύγων (ἵπκ' ἔπειτ' αἰεκτὰ πέλονται)

Ἀλλ' ἔπ' τὸν δύσλυνον οἶομαι, εἴποθεν ἰλθῶν

Ἀνδρῶν μνηστῆρων (κείδασιν κτ' ὀνέσεται θεῖη.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι, προσέφη πολύμητις Οδυσ.

Βυκάλ', ἵπκ' ἔπ' κερκῶν ἄφρονι φωνῇ ἵοικας,

Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πιτυτὴ φρένας ἵκει,

Τουώϊνά τοι ἰξίω, καὶ πρὸς μέγαν ὄρεον ὀμοῦμαι·

Ἰσὼ ἰὼ Ζεὺς πρῶτα Θιῶν, ξενίῃ τι τρέπιζα,

Εἴη τ' Οδυσσῆος ἀμύμονος ἡνὶ ἀφικάνω,

Ἡ σῆθεν ἐνθάδ' ἰόντος ἐλεύσεται οἴκηδ' Οδυσ.

Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπέψια, αἶ κ' ἰθὺλησθαι,

Κτενομένοισι μνηστῆρας οἱ ἐνθάδε κεραιέεσσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιθεσθῆλος ἀνὴρ,

Αἶ γὰρ τῷτο ξεῖνε ἔπος πλείους Κερναῖον.

Γνοῖης οἷη ἱμὴ διώαμις καὶ χεῖρες ἔπονται·

Ὡς δ' αὖτως εὖμαι· ἐπιύξατο πᾶσι Θεοῖσι

Νοστήσας Οδυσσῆα πολύφροντα ὄνδε δῆμονδε.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ γαῖαν τὸν τε μέγαρον

Ἡρτων, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀεισερχόμενος ἤλυθεν ὄρνις,
 Αἰετὶς ὑψιπύτης, ἔχε δὲ τέρησιν ἀπὸ πλάγας,
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγροῖστας ἐμετίσπει,
 Ω φίλοι, εἴχ' ἡμῖν ζωγύσσεται ἥδε γὰρ βαλὴ.

5 Τηλέμαχος φόνος· ἀλλὰ μνηστῆρες δαιτὶς,
 Ως ἔφατ' Ἀμφίνομος, ἔισιν δ' ἐπὶ λωδανὸν μῦθος.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δῶματ' Ὀδυσσῆος· θεοῖο.

20. μι- Χλαίνας μὲν κατῆσαντο κ'· κλισμῶς τε θρόνος τε
 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

10 Ἰεῦνοι δὲ σῶας σιάλκας κὶ βοῶν ἀγαλαίῳ
 Σωλαίχια δ' ἄρ' ὀπίησκατες ἐσώμεν· ἐν δ' ἄρα οἶνον

20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

15 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαδ' ἐπιμῶσθε προκειμένα χεῖρας ἱάλλοι.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καλὸν ἴδρυε, κέρδεια νομῶν,
 Ἐντὸς εὐσεβῆος μεγαροῦ, πρὸς λαῖνοι ἐδὴν·
 Δίφρον ἀγκέλιον πρὸς αἰετὶς, ὀλίγῳ τε τραπέζῳ·
 Πάρθ' ἐπὶ θειῶν σπλάγχων μοῖρας, ἐν δ' οἶον ἔχοντι

20 Ἐν δὲ παῖ χροστῇ, καὶ μιν αὖτις μῦθον ἔειπε,
 Ἐλθόντες μὲν ἡσθε μετ' ἀνδράσιν αἰοποταΐζων·
 Κερτομίας δὲ τοι αὐτὸς ἐγὼ κὶ χεῖρας ἀφίξω
 Πάντων μνηστῆρων, ἐπεὶ ἔτοι δημῖός ἐστιν
 Οἶκος ὃς, ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἔμοι δ' ἐκπύσαστο μένος.

25 Ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπιχίτε θυμὸν ἐνὶ πῆς,
 Καὶ χεῖρας, ἵνα μὴ τις ἔρως κὶ νείκεος ὄρηται.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδῶν ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον ὁ θαρσαλέως ἀγροῖται,
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος ἥδ'.

30 Καὶ χαλεπὸν πρὸς ἰόντα δαχτύλῳ μῦθον Ἀχαιοὶ
 Τηλέμαχον, μέλας δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγροῖται.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κροῖων· τὸ δέ μιν ἦδη
 Πάυστα μὲν ἐν μεγάροισι, λιγυῶν πρὸς ἰόντ' ἀγροῖται.
 Ως ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ὁ δ' ἄρ' ἔκ' ἐμπάζετο μῦθον.

35 Κήρυκες δ' αἰὲν αἶψα θεῶν ἱερῶν ἐκαστόμῳ
 Ἡγρῶν, τοὶ δ' ἀγροῖτο κερκηκομένους Ἀχαιοὶ
 Ἀλσος ὑπὲρ Κριεῖθ' ἐκαστοῦ Λαπθάνωνος.

Parabant : at hæc his sinistra venit avis

Aquila advolitans, tenebat autem timidam columbam.

His autem Amphinomus loquutus est, & dixit,

O amici non nobis perficietur hoc consilium,

Telemachi cædes, sed recordemur convivij.

5

Sic dixit Amphinomus, his autem placuit verbum,

Ubi verò venissent in domum Vlyssis divini,

Pallia quidem deposuerunt in lecticisque sedilibusque:

Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,

Sabtrificabant autem porcos, & bovem indomitam,

10

Viscera autem assantes distribuebant : in autem vinum

Pateris miscebant. pocula autem distribuebat subulcus

Panem autem ipsis distribuebat Philæti eximius virorum

Pulchris in canistris, potum ministrabat autem Melanthius

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

15

Telemachus autem Vlyssæ federe fecit astutias versans,

Intra benè ordinatam domum, apud lapideum pavementum

Sede in decenti apposita parvæque mensa.

Apud autem posuit viscerum partes, infudit autem vinum

In poculo aureo, & ipsi verbum dixit.

20

Hic nunc sede cum viris vinum bibens,

Convitia autem ipse ego & manus expellam

Omnium procorum quoniam non popularis est

Domus hæc, sed Vlyssis, mihi autem ædificavit ille.

Vos autem proci, continete animum convivio,

25

Et manus, ut non aliqualis & contentio oriatur.

Sic dixit, hi autem igitur omnes mordicè labra tenentes

Telemachum admirabantur, quòd audacter locutus esset:

His autem Antinous locutus est Eupithei filius,

Et molestum quamvis sit suscipiamus verbum Achivi

Telemachi : valdè autem nobis minatus loquitur.

Non enim Jupiter sivit Saturnius, idè ipsam jam

Compressissemus in ædibus, licet suavis sit concionator.

Sic dixit Antinous, hic autem non curavit verbum.

Præcones autem per civitatem deorum sacram hecatombem

35

Duxerunt: ipsi autem congregati sunt capite comantes Achivi

Nemore sub umbroso longè jaculantis Apollinis.

Telemachus prociis ne hospitè infestent
30

- Hi autem postquā assaverunt carnes superiores, & traxerunt,
 Partibus divisīs convivabantur gloriosum convivium.
 Apud autem Vlyssē partem posuerunt qui ministrabant,
 Æqualem sicut ipsi sortiti sunt sic enim jusserat
- 5 Telemachus dilectus filius Vlyssis divini.
 Procos autem non omnino superbos sivit Minerva
 Convicio teneri tristi, ut adhuc magis
 Intraret dolor in corde Laertiadem Vlyssē.
 Erat autem quidam in procis vir iniusta sciens,
- 10 (Ctesippus autem nomen erat Samæ in domo habitans)
 Qui jam possessionibus fretus patris sui,
 Petebat Vlyssis diu profecti uxorem,
 Qui tunc procos superbos allocutus est,
 Audite me proci strenui ut quid dicam.
- 15 Partem quidem jam hospes habet diu sicut decet
 Æqualem, non enim bonum (est) eludere neque justum
 Hospites Telemachi quicumque ad has domos pervenerit.
 Sed agē ei & ego dabo hospitale donum, ut & ipse
 Vel balneatori det munus, vel alicui alij
- 20 Famulorum, qui (sunt) in ædibus Vlyssis divini.
 Sic locutus, projecit bovis pedem manu forti
 Jacentem ex canistro captum, ipse autem evitavit Vlysses,
 Quietē declinato capite: subrisit autem animo
 Sardaniū valdē talē, hic vero bene ædificatū percussit murū,
- 25 Ctesippum autem Telemachus increpavit verbo,
 Ctesippe, certē valde tibi hoc utilius fuit animo.
 Non percussisti hospitem: evitavit enim telum ipse.
 Certē enim te medium percutiam lancea acuta,
 Et tibi pro nuptiis pater sepulchrum faciet
- 30 Hic, idē ne quis mihi indecentias in domo
 Ostendat, jam enim intelligo & scio singula,
 Bonæque & pejora, antea autem infans eram.
 Sed tamen hæc quidem & toleravimus insipientes.
 Dum oves jacularentur & vinum epotaretur.
- 35 Et panis: difficile enim impedire unum multos.
 Sed agitē, non amplius mihi mala facite malē animo affecti.
 Si jam me ipsum interficere prompti estis ære,

Telemachus
 Ctesippum
 mini ta-
 bundus
 objur-
 gat.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἄπληται κρεῖ' ὑπερτέρῃς κ' ἐρύσσεται,
Μοῖρα δασυμήδροι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Πάρ δ' ἄρ' Οδυσσῆϊ μοῖραν ἦσαν * οἱ ποῖοντο,
Ἰσὺν οἷς αὐτοὶ παρ' ἱλαγχαῖον. ὡς γδ' αἰὼν γει

25. οἱ ῥ'
ἐπίον-
5 π

Τηλέμαχος φίλος ἦδ' Οδυσσῆος θεῖοιο.
Μνηστῆρας δ' εὔπαικτον ἀγνώστους εἶα Ἀθλίῃ
Λαΐης ἰχθαλθ' ἡμετέρου ὄφρ' ἐπὶ μετῶν
Διὴ ἄρ' ἐκ κορυφῆς Λαιρπαδῆς Οδυσσῆα.
Ἦν δ' ἐπεὶ σὺ μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀφ' ἐμείσια εἰδώς,
(Κλῆσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐν οἰκίᾳ * ναῖεν)
Ὅς δὴ τοι κτεάτεσσιν ἐπιποιθὺς πατέρῃς ἴοιο,
Μνάσκειτ' Οδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δαίμαρπα·
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
κίκλυτέ μιν μνηστῆρας ἀγνώστους, ὄφρα τι ἔπω.

10 25.
ναίων

Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλα, ὡς ἐπίοικεν,
Ἰσὺν. εὔ γδ' ἡλὸν ἀτίμασθαι εὐδὲ δίκαιον
Ξείνους Τηλεμάχου ὅς κεν τέδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ κ' ἐγὼ δῶ ξείνιοι· ὄφρα κ' αὐτὸς
Ἦε λοιστερόν ῥ' ὦν γέρας, ἥε τῶ ἄλλῳ.

15

Δμῶν οἱ κ' δώματ' Οδυσσῆος θεῖοιο.

20

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε βοδὸς πόδα χρεὶ παχείῃ
Κεῖμενοι σὺ κατόιο λαβῶν, ὃ δ' αἰεύατ' Οδυσ.
Ἦγε ὤρεκλίας κεφαλῶν· μεῖδοντι ἧ θυμῷ
Σαρδάνιοι * μάλα βίον. ὃ δ' εὐδμετὸν βάλε βίχον.

25. μί-
25 2α

Κλῆσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίκα πει μύθεα,

Κλῆσιππ', ἥ μάλα τοι τοδὲ κέρδιον ἔωλετο θυμῷ.
Οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· αἰεύατο γδ' βέλος αὐτός.

Ἦ γάρ κεν σὺ μίσον βάλλον ἔγχρ' ὀξυόεντι,
Καὶ κ' ἐπὶ αὐτῇ γάμειο πατὴρ τέφον ἀμφεπονέϊτο

Εὐτάδε τὰ μὲν περ μοι ἀφ' ἐκείας ἐν οἴκῳ

30

Φαίνεται. ἤδη γδ' νοῶν κ' οἶδα ἔκαστα,

Εὐδαί τε κ' πει χέρεια, πάρος δ' ἐπὶ νήπιος ἦα.

Ἀλλ' ἔμψης τέδε μὲν κ' τέτλαμ' εἰσεσθ' ἡντιες,

Μήλων σφαζομένων, οἰνοῖο τε πινομένοιο,

Καὶ σίτου· χαλεπὸν γδ' ἐρυκακίην ἵνα πᾶλλες.

35

Ἀλλ' ἄγε μεκέτι μοι κρητὰ ῥίξτε δυσμῆριοντες.

Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖνα μὲν αἰνέει χαλκῷ,

Καί κε τὸ βυλοῖμά μιν, καὶ κε πολὺ κέρδιον εἴη
 Τεινέμεν ἢ ταῖς αἰὲν ἀφικέα ἔργ' ὀρέσασθαι,
 Ξείνους τε συφελίζομεν, δμῶας τε γυναικάς,
 Ρυστάζοντας ἀφικελίως κτ' δώμεται καλὰ.

5 Ως ἴφαι' οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἀκλῶ ἐγένοντο σιωπῇ.

Ὀψι ᾗ δὴ μετίεπε Δαμαστρεΐδης Ἀγάλας,
 Ὀφίλοι, ἐκ αἷ δὴ τις ἐπὶ ῥηγένι δικαίῳ
 Ἀνδρῶσις ἐπίστατο κατὰ πτόλιν χαλεπαίνει.
 Μήτ' ἐπὶ τὸν ξείνον συφιλίξει, μήτε πρὶ ἄλλου

10 Δμῶν οἱ κτ' δώματ' Ὀδυσσῆος ὀπίσσω.
 Τηλεμάχῳ δὲ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μετῖρα Φαίλῳ
 Ἠπιον, εἰ σφῶν κροδίη ἄδιδ' ἀμφοτέρωσιν.
 Ὀφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς εὖ στήθεσσι νύλπει
 Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δδμενδε,

15 Τόφρ' ἔπε νίμισσις κέρμεν τ' ἡμῖν ἰχθύμεναι τε
 Μνηστῆρας κτ' δώματ' (ἵπαι τὸ δὲ κέρδιον ἦεν,
 Εἰ νίσῃσ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότεργον ἵκετο δῶμα)
 Νυκτὶ δ' ἤδη τὰδε δῆλον ὅτ' ἐκίπνε νόστιμός ἐστι.
 Ἀλλ' ἄγε σὴ ταῖς μετρεῖ παρὶ ζόμῃ καὶ ἀλίσσοι,

20 Γῆμασθ' ὅς τις ἄρα τις αἰνὴρ καὶ πλεῖστε πόρῃσιν,
 Ὀφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νίμῃσιν,
 28. 29- Εὐδων καὶ πίον· ἢ δ' ἄλλ' αὖ δώματ' ἵκηται.

μεῖζη Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίσιν ἠῶδα,
 Οὐ μὲν Ζεῷ Ἀγάλας καὶ ἄλλα πατρὸς ἱμεῖο,

25 Ὃς πού τῃλ' Ἰθάκης ἢ ἴφθιμῳ ἢ ἀλάληται,
 Οὐπὶ Δαμστρεΐδῃ μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελύων

28. 29- δῶμα Γῆμασθ' ὅς τις ἐγὼ, ποτὶ δ' ἄσπετα δώρα * δίδωσι
 δῶμα Λίδιομασθ' ἀνέκυσσας ἀπὸ μεγάροιο δίδωσι
 Μῦθον ἀντιφάσας. καὶ τῷτο Θεὸς τίλεισιν.

30 Ως φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι ᾗ Παλλὰς Ἀθλῶνη,
 Ἀσπίσιν γάμον ὦρον, παρέωλαγγεν ᾗ νόημα.
 Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλοτρείουσιν
 Αἰμοφύροντες ᾗ δὴ κρία ἤωτον· ὅσοι δ' ἄρ' αὖ σφίον
 Δακρυόφιν πίμπλαστο· γόνι δ' αἶστο θυμὸς.

35 Τοῖσι ᾗ καὶ μετίεπε Θεοκλύμενος θεοφῆς,
 Ἀδελφοὶ πὶ κατὰ τὸδε πάχετε, νυκτὶ μὲν ὑμῖν.
 Εἰλύαται κεφαλῇ τε κροσσῷ τε νύχθ' ἐπὶ τῷ γυναι.

Et hoc vellem, & multò utilius esset
Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre.
Hospites pulsatos, famulâsque mulieres
Eos qui violent indecenter in ædibus pulchris.

Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

Tardè autem jam locutus est Damastorides Agelaus,

5
Agelaus
procos
afatur,
ut nup-
tias ma-
turent.

10

O amici, nom jam quis ob dictum justum

Contrarijs verbis incessens indignetur.

Neque amplius hospitem verberare, neque aliquem alium

Servorum qui in domibus Vlyssis divini.

Telemacho autem verbum ego & matri dicam

Mite, si ipsi corde placeat ambobus,

Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus sperat

Redire Ulysssem perprudentem suam ad domum,

Tamdiu nulla invidia manerêque erit, tenerique

15

Procos in domibus (quoniam hoc utilius erit

Si redibit Vlysses, & post liminio venerit domum.)

Nûc autè jâ hoc manifestû, quod nō amplius reversurus est,

Sed agè tuz hæc matri absidens narra.

Nubat quicumque optimus vir, & plurima præbeat,

20

Ut tu quidem gaudens paterna omnia depascaris,

Edens & bibens, hæc alterius domum curet.

Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est,

Non per Jovem Agelaë, & dolores patris mei.

Qui alicubi longè Ithaca vel mortuus est vel errat,

25

Non differam matris nuptias: sed jubebo

Nubere cuicumque velit, ei autem multa dona det.

Vertor autem nolentem à domo amovere

Verbo necessario, non hoc Deus perficiat.

Sic dixit Telemachus: procis autem Pallas Minerva

30

Inextinguibilem risum movit, errare fecit autem mentem,

Minerva
procos
demētes
reddit.

Hi autem jam maxillis ridebant alienis.

Cruentatas autem carnes comedebant, oculi autem ipsorum

Lacrymis impleti erant, luctum autem cogitabat animus.

His autem & loquutus est Theoclymenus divinus,

35

Ah miseri quid malum hoc patiemini? nocte q. vestra

Dira per-
tenta in
procos.

Cooperiuntur capitaque faciêsque, infrâque genua.

Ululatus

- Ululatus autem increbuit, lacrymantur autem genæ.
Sanguine autem fluibiles parietes pulchræque mediæ.
Umbris verò plenum vestibulum, plena verò & aula
Euntibus in Erebum sub tenebras. Sol autem
5 Ex cœlo periit, mala autem incessit caligo.
Sic dixit : hi autem omnes in ipso suaviter riserunt.
His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,
Desipit hospes nuper aliunde veniens.
Sed ipsum statim domo emittite foras
10 In forum ire : quoniam hæc nocti assimilat.
Hunc autè rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
Eurymache non te iussi mihi comites dare.
Sunt mihi oculisque & aures & pedes ambo,
Et mens in pectoribus facta, neque indecens.
15 His exibo foras, quoniam intelligo malum vobis
Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
Procorum, qui in domo divini Vlyssis
Viros injurijs afficientes injusta operamini.
Sic loquutus, exivit ædibus benè habitatis.
20 Ivit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.
Proci autem igitur omnes inter se aspicientes
Telemachum irritabant supra hospites ridentes.
Sic autem aliquis dixit juvenum superborum,
Telemache, non te pejor hospitem exceptor alius.
25 Qualem quidem aliquem hunc habes famelicum erratorem
Panis & vini indigentem, neque operum
Scientem, neque fortitudinis, sed vanæ pondus terræ,
Alius autem rursus aliquis hic surrexit divinare:
Sed si jam persuadeberis, quod multo utilius erit,
30 Hos hospites in navi multi-juga coniectos
In Siculos mittemus, unde quidem promeritum inveniat.
Sic dixerunt proci, hic autem non curavit verba :
Sed tacitè patrem aspiciebat expectans semper
Quando jam procis impudentibus manus immitterat.
35 Hæc vero in contrarium posita perpulchra sede
Filia Icarij prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuscujusque verbum audiebat.

Οἰμωγῇ δὲ δίδχε, δειδάκρωται δὲ παρφαί.

Αἶματι δ' ἱρμάδαται θύχαι καλαί τε μισοδόμας.

Εἰδύλων δὲ πλῖον παρ' ἑσθ' ὅσον· πλείη δὲ καὶ αὐλή,

Ἰερῶν ἱερῶς δὲ ὑπερζυφον. * ἡλῖος δὲ

28. ἡλῖος
5 ὅς τε

Οὐρανὸν ἐκπέλωλε, κακὴ δ' ἐπιδεδρομήν ἀχλὺς.

Ὡς ἴφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῇ ἤδυν γέλασσαν.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν,

Αφραίνει ξείνος νῆον ἄλλοθεν εἰληλατῶς.

Αλλὰ μιν αἶψα νῆον δόμου ἐκπέμψαοις θύραζε

Εἰς ἀγορῶν ἱρχαῶ· ἵππαι τὰδε νυκτὶ ἔσκεαι.

10

Τῶν δ' αὖτε παρσένεπε Θιοκλύμῃν θεοφίης,

Εὐρύμαχ' ἔπ' σ' ἀνῶρα ἐμοὶ προμηθεὶς ὁπάζεις,

Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ ἕαται καὶ πόδες ἄμφω,

Καὶ νόος ἐν στήθεσσι πετυγμένος ἔδην ἀφῆκός·

Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἵππαι τοῖα κακὰν ὕμειν

25

Εργάμενοι, τὰ καὶ ἔπ' ὑπὲρ φύρην ἔδ' ἀλίσσας

Μνηστῆρων, οἱ δὲ μοι κατ' ἀντιθέε Οδυσσῆν

Αἰετῶς ὑβρίζοντες ἀπαύαλα μηχανάσασθε.

Ὡς εἰπὼν, ἐξήλθε δὲ μιν εὐ ναιετάοντων.

Ἰκετο δ' εἰς Πείραμον ὃ μιν παρφρων ὑπὶ δέκτο.

20

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,

Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελῶντες.

Ὡδὲ δὲ πρὸς εἵπτοκε νῆον ὑπερβυορῶντων,

Τηλέμαχ' ἔπ' σ' εἶο κακὸν ἐκείνων πρὸς ἄλλος.

Οἷον ἔδην πια τῶν ἱρχῶ ἐπὶ μῦθον ἀλήτῳ,

25

Σήτε καὶ οἶνον κεχρημένον· ἔδ' ἔπ' ἱρχων

Εμπαινον, ἔδ' ἐβίης, ἀλλ' αὐτῶς ἄχθος ἀρύρης.

Ἄλλος δ' αὖτε πρὸς ἕτος ἀνέστη μοι πύσσας.

Ἀλλ' * εἴ μοι κείτοιο, τὰ καὶ πολὺ κέρδιον εἴη·

Τοὺς ξείτους ἐν νηὶ πολυκλήϊδι βαλόντες

Ες Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθι καὶ τι ἄξιον ἄλφαι.

28. εἰ δὲ
30. π
κείτοιο,

Ὡς ἴφαστος μνηστῆρες, ὃ δ' ἔκ' ἐμπάζετο μῦθον.

Ἀλλ' ἀκύνει πατέρω παρσένε δέκτο, δῖγ' ἄλλος αἰεὶ

Ὀππότ' ἂν μνηστῆρσιν αἰαυδῶσι χεῖρας ἐφῆσαι.

Ἡ δὲ κατέπνιπεν θεῖα δαίμων ἀεικλήα δῖφρον

35

Καὶ ἰλαρίοιο παρφρων Πύρρον ἄλφαι,

Αἰδρῶν ἐν μεγάροισιν ἱεῖας μῦθον ἄλφαι.

28. 20. Δεῖπνοι μὲν γὰρ τοῖ γὰ * γαλοῖαντες πιτύκοντο
 αἰνυτὶς Ἡ δὲ τε καὶ μῦθοι καὶ, ἐπεὶ μέλα πόλιν ἱέριον
 Δόρπου δ' ἐκ αὖ πῶς ἀχαιεῖσιν ἄλλο γένοντο,
 Οἷον δὴ τὰχ' ἔμελλε Θία καὶ κερτερὸς ἀνὴρ
 5 Θησέμεναι ὥστεσιν γὰρ ἀφείκα μηχανόωντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

10 Πῶς ἐλόπη τὸ τέλειτο τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον.
 Οδυσσεὺς ἢ Εὐμαίῳ, καὶ Φιλοτίμῳ ἐντελαμνός παρ' ἑτῶν
 θυγῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίξει τὸ βέλος διὰ τῶν πολέ-
 κων, ἄλλω τείναι τὸ τόξον μὴ δυνάμενος.

Α Λ Α Η.

Φί ἢ βίον ὥσπερ ἦσιν αἶθλον Πύλοποϊν.

15 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κέρεν Ἰκαρίοιο παρ' ἑσθλῶν Πύλοποϊν.
 Τόξον μνηστῆρας ἦναι πολὺν τι σίδηρον
 Ἐν μεγάροισιν Οδυσῆος, αἶθλια, καὶ φόνε ἀρχαῖα.
 Κλιμακῇ δ' ὑψηλῇ ὥσπερ ἔστητο οἷο δῆμιον
 Εἴλετο ἢ κληῖδ' εὐκαμπία χερὶ παχεῖν
 20. 20. Καλλῶ, * χαλκείῳ, κωπή δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν
 20. 20. Βῆ δ' ἔμεναι γαλαμῶνδε (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 20. 20. Εἶχετον. ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια καίτο ἀνακτες,
 Καλῆς τε χρυσῆς τε πολὺ κρητὸς τε σίδηρος.
 Εἶχε ἢ τόξον ἐκεῖτο πελίντιον, ἠδὲ φαρύγγην
 25 Ἰοδίνης, πολλοὶ δ' ἔπειτα φρονέοντες εἴπει·
 Δῶρα τί οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχῆσας
 Ἰφίτας Εὐρυπιδῆς, ἑπτοίκιλος ἀγανότοισι.
 Τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ θυμὸς ἐλπίδι ἀπὸ λήθων,
 Οἶκον ἐν Ορπιλόχοιο παρ' ἑσθλῶν ἦτο Οδυσ.
 20. 30. Ἠλθε μὲν χρῆος τὸ ρά οἱ πᾶς δῆμος * ὄφθαλμοι.
 20. 30. Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄγαν

Prandium quidem enim ridentes parabant,
 Suavitérque & placidè, postquam valdè multa comederant :
 Cœna autem non aliquo modo ingrator alia fieret,
 Qualem jam citò cogitavit Dea & fortis vir
 Ponere, priores enim indecentia operantur.

ARGUMENTUM VIGESIMI-PRIMI LIBRI ODYSSEÆ.

Penelope ei qui tetendisset arcum, pollicetur sui ipsius
 nuptias. Ulysses autem Eumæo, & Philœtio datis de
 januarum custodia mandatis, ipse dimisit sagittam per 10
 annulos, nec ullus alius arcum tendere potuit.

ALIUD.

Φ, autem arcuum proponit certamen Penelope.

Ipsi autem in mentibus posuit Dea cœcisa Minerva
 Filiz Icarij prudenti Penelopæ,
 Arcum procis ponere albûmque ferrum,
 In domibus Vlyssis certamina, & cædis principium.
 Scalam autem altam ascendit sui cubiculi
 Accepit autem clavem benè flexam manu forti
 Pulchram, æream manubrium autem eboris inerat.
 Perrexit autem ire ad thalamum cum ancillis mulieribus,
 Ultimum, illic autem ei thesauri jacebant regis,
 Æsque aurûmque, multi laborisque ferrum.
 Ibi autem arcus jacebat reflexus & pharetra
 Sagittifera, multæ autem inerant suspiriosæ sagittæ,
 Dona, quæ ei hospes Lacedæmone dedit obvians
 Iphytus Eurytides similis immortalibus.
 Hi autem in Messena obviaverunt ad invicem.
 Domo in Ortilochi bellicosi, certè Ulysses
 Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat.
 Oves enim ex Ithaca Messenij viri extulerant

15
 Penelo-
 pe procia
 certamē
 proponit

20

De arcu
 Vlyssis.

25

Iphitus
 Euryti-
 des.

30

Navibus

Navibus multi- jugis trecentas, & pastores.

Horum gratia legationem multam viam venit Ulysses
Adolescens cum esset : præmisit enim pater alijque senes.

Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant

5 Duodecim fœminæ, post autem mulæ patientes operum.

Quæ jam ei & postea cædes & præda factæ sunt,

Postquam jam Jovis filium pervenit magnanimum

Hercules
proditor
hospitij.

Virum Herculem magnorum scientem operum,

Qui ipsum hospes cum esset interfecit propè domum

10 Miser, neque deorum vocem veritus neque mensam

Illam quam ei apposuit, postea autem occidit & ipsum.

Equas autem ipse tenuit fortes unguibus in ædibus,

Quas quærens Vlyssi obvius fuit, dedit autem arcum,

Quem antea quidam portabat magnus Eurytus, at hic filio,

15 Reliquit moriens in ædibus altis.

Huic Vlysses ensẽ acutum, & fortem lanceam dedit.

Principium hospitalitatis dolorosæ, neque in mensa

Cogniti sunt inter se, antè enim Jovis filius interfecit

Iphitum Eurytidem similem immortalibus,

20 Qui ei arcum dedit hunc autem nunquam divinus Vlysses

Proficiscens ad bellum nigris in navibus

Portavit, sed ipsius memoria hospitis dilecti

Jacebat in ædibus, portabat autem sua in terra.

Hæc autè quando jã thalamũ hunc pervenit divina mulierũ,

25 Pavimentũque quernum ascendit, quod quondam faber

Polivit scienter, & ad perpendiculum direxit,

Ibidem autè limina aptavit, januas autè imposuit splendidas

Statim hæc lorum velociter absoluit annuli,

In autem clavem immisit, januarum abscidit lora

30 E regione intendens: hæc autem resonaverunt velut taurus

Pascens prato, tantum sonaverunt pulchræ portæ

Percussæ clavi, apertæ sunt autem ei citò.

Hæc autem in alta tabulata ivit, illic autem capsæ

Stabant, in quidem his odoriferæ vestes jacebant.

35 Hinc extensa à clavo accepit arcum.

Cum ipsa pharetra, quæ ei adiacebat lucida.

Sedens autem illic dilectis in genibus ponens.

Flebat

Νηυσὶ πολυκλήϊσι τρηνήσσι ἡδὲ νομῆας.
 Τῶν ἐκ' ἐξισίλου πολλὸν ἔδδ' ἦλθεν Ὀδυσ.
 Παιδὸς ἰὼν παρὰ γῆ ἤκει πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφит' αὖθ' ἵππους διζήμεν' αἰ οἴλοιντο,
 Δώδεκα δ' ἄλφαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι τελαεργῶν,
 Αἰδῆ οἱ κ' ἐπὶ τα φόνος κ' μεῖρα γένοιτο,
 Πτειδὴ δὲ ἦδ' ὅν ἀφίκετο καρτερὸν ἦρκα,
 Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστερα ἔργων,
 Ος μιν ξείνοι εἶναι κατέκτανεν ὅσον οἶκα.
 Σχέτλιος, ἐδδ' ἱεῶν ὅπινῃ δίσσας, ἐδδ' τροπίζαν
 Τῶν δ' οἱ παῖθ' ἔθηκεν ἵππετα ἢ πῖφι κ' αὐτὸν.
 Ἴππος δ' αὐτὸς ἔχε καρτερὸν ἦρκα σὺ μεγάρῃσι.
 Τὰς ἐρίων Ὀδυσῆϊ λυώλυπτο δῶκε ἢ τόξον,
 Τὸ πρὶν μὲρ ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτ', αὐτὰρ ὁ * παρ' οἴ
 Κάλικ' ἀπαθήσκειν ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς εἶφος ὀξύ κ' ἄλκιμον ἔλχε ἔδωκεν,
 Αρχὴν ξεινοσύνης παροικηδῆος. ἐδδ' τροπίζη
 Γυνώτω * ἀλκῇ λων πρὶν γῆ Διὸς ἦδ' ἐπὶ φιν
 Ἴφιν Εὐρυπιδῶν, ἐπιείκλιον ἀθανάτοισιν,
 Ος οἱ τόξον ἔδωκε, τὸ δ' ἄποτι δῖος Ὀδυσ.
 Ερχόμεν' πόλιν μὲν δὲ μελαιναίων ἐπὶ νηῶν
 Ηρεῖτ', ἀλλ' αὐτῷ μινῆμα ξείνοιο φίλοιο
 Κέσκετ' ἐν μεγάρῃσι. Φόρει δέ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.
 Ἡ δ' ὅτι δὴ γέλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Οὐδὲν τι δρῆνον παροικῆσατο, τὸν ποτε τέκτων
 Σέσσω ἐπισταμόνως, κ' ἐπὶ σταθμῷ ἴδωιν,
 Εν ἢ σταθμὸς ἄρσας, θυρῶν δ' ἐπὶ ἦκα φαίνας.
 Αὐτὸν ἄρ' ἢ γ' ἰμάντα θοῶς ἀπίλυσεν * καρῶν,
 Εν ἢ κληῖδ' ἦκε, θυρίων δ' ἀνέκλειν ὀχῆας
 Αἰτα πτυσκομένη. τῷ δ' ἀνέδραχεν ἡντι τῶν
 Βοσκόρμ' λειμῶν. τίς ἔδραχε καλὰ θυρίτρα
 Πληγάντα κληῖδι, πῶσθ' ὅπως δὲ οἱ ὤκα.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς Λαϊδὸς βῆ, ἔνθα ἢ χηλοὶ
 Εστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματα κείτο.
 Εἵηεν ὀρεξάμεν' ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
 Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ παρῆκετο φαφός.
 Εζομένη ἢ * κατ' αὐτῇ φίλοις ἐπὶ γυνῶσιν ἴστα,

5

10

25. Τῶν
ἢ οἱ25. παρ
15 δὲ25. ἀλ-
λήλων.
20

25

25. κα-
ρῶν.
30

35

25. κα-
ταῦθι

Κλαῖε μάλ' αὖ λυγρὰς· ἐν δ' ἤρεε τίξον ἄνακτες.
 Ἡ δ' ἰπεί οὐὲ παρφῆη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Βῆ ῥ' ἱρῆμαι μείζωνος δὲ μῆ' μνηστῆρας ἀγλαυκῆς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ Φαριέτῳ

5 Ἰοδίῃ· πολλοὶ δ' ἕστασαν στυόντες οἵ τε.

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀφίπολοι φέρον ὄϊκιον, ἔνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, αἶθλια τοῖο ἄνακτος.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῆ ῥὰ ὤφρα παθὼν τέχε' ὅπως ποιητῆος,

10 Ἀντα παρῆκον προμήρη λιγυρὰ κρήδεμνα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεινὴ ἐκείτρη παρήση.
 Λύπηκε ἧ μνηστῆρας μετῆύδα, καὶ φάτο μῦθον,
 Κέκλυτέ μεν μνηστῆρας ἀγλαυκούς, οἱ τὸ δὲ δῶμα
 Ἐχράετ' ἐσπίερον καὶ πιπύρον ἱμερῆος αἰεὶ

15 Ἀνδρες ἀπιοχρόμοιο πολὺν χρόνον, εἰδὲ πιν' ἄλλω
 Μῦθον ποιήσας ἱπποχρεσίῳ ἰδυόκωδε.
 Ἀλλ' ἱμὶ ἱμέροισι γῆμαι θίαχ' τε γυναιῖκα·
 Ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρας, ἰπεί τὸ δὲ φαίνεται ἄεθλον,
 Θῆσθε γὰρ μέγα τίξον Οδυσσῆ' ὀϊόοιο·

20 Ὅς δέ τις ῥήϊπαι' ἐντανύσῃ βίον ἐν παλάμῃσι,
 Καὶ διοίσεισθαι πελίκων δουραδίδεα πάντην,
 Τῶ κιν' ἄμ' ἐποίμην, νοσφισαμένη τὸ δὲ δῶμα
 Κυρήϊοι, μάλ' αὖ καλόν, ἐνὶ πλοίων βίοτοιο,
 Τὸ ποτε μεμνησῶς οἶομαι ἐν ᾧ ὀνείρεα.

25 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὐμαίων ἀνάγει δῖον ὑφορβόν
 Τόξον μνηστῆρας ἱμέρον πολίον τε σίδηρον.
 Δακρύσας δ' Εὐμειῶν ἰδέξατο, καὶ κατήνηκεν.
 Κλαῖε ἧ βυκῆλος ἄλλος, ἰπεί ἰδὲ τόξον ἄνακτες.
 Ἀπίομεν δ' αἰνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,

30 Νῆπιοι ἀρροῖσθαι, ἱφμεῖρα φρογόνοντες,
 Ἀ δειλοί, πίνυ δαίκρυ κατ' εἵστον ἠδὲ γυναικῶν
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὀρίετον; ἦ τε καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἰπεί ἄλλος ἀκηλόνυς.
 Ἀλλ' ἀκίων δαίνουσι καὶ ἡμέροισι, ἢ ἱούραζε

35 Κλαῖουσιν ἐξελθόντες, κατ' αὐτόν τι ξά λιπόντες,
 Μνηστῆρας αἶθλον ἀάατον· ὅς γ' οἶον
 Ρηιδίως τὸ δὲ τόξον ἔξουσιν ἐντανύσας.

Flebat valdè stridulè, excepit autem arcum regis.

Hæc a. postquam igitur satiata est multarū lacrymarū luctu,

Perrexit autem ire domum ad procos superbos

Arcum tenens in manus reflexum & pharetram

Sagittiferam, multæ autem inerant suspiriosæ sagittæ:

Hac autem cum ancillæ portabant arcam, ubi ferrum

Jacebat multum & æs, certamina regis.

Hæc autem quando jam procos pervenit divina mulierum,

Stetit apud limen domus benefactæ,

Contra genas tenens tenues vittas:

Ancilla autem ei utrinque astitit.

Statim autem procis loquuta est, & dixit verbum,

Audite proci superbi, qui hanc domum

Infesti ingruitis ad comedendū & bibendum assidue semper

Viro abeunte multo tempore, neque aliquam aliam

Verbi facere continentiam potuistis,

Sed me cupientes ducere & ponere uxorem.

Sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen.

Ponam enim magnum arcum Ulyssi divini:

Quicumque autem facillimè extendet arcum in manibus,

Et persagittabit annulos duodecim omnes,

Hunc simul sequar ubi me subduxero ab hac domo,

Quam invenis colui, pulchra, plena facultatum,

Cujus aliquando (me) recordaturam puto etiam in somnio:

Sic dixit, & Eumæum iussit subulcum

Arcum procis ponere, albūmque ferrum.

Lacrymans autem Eumæus suscepit & deposuit,

Flevit autem bubulcus seorsim, postquam vidit arcum regis.

Antinous autē increpavit, verbūque, dixit, denominavitque.

Stulti rustici, quotidiana cogitantes,

Ah miseri cur lacrymas defunditis, & mulieri

Animum in pectoribus movetis? cui aliter

Jacet in doloribus animus, postquā dilectū perdidit maritū.

Sed tacitè comedite sedentes, vel foras

Flete egressi, hîc arcubus relictis

Procis certamen difficile: non enim puto

Facilè hunc arcum politum tendi.

5

10

Penelope de-
pernit
Ulyssis
arma,

15

certamina
ni pro-
corum;

20

25

30

35

Arcus
Ulyssis

Non enim aliquis adest talis vir in his omnibus,
 Qualis Vlysses fuit, ego autem ipsum ipse vidi,
 (Etenim memor sum) puer autem infans eram.
 Sic dixit, huic autem igitur animus in pectoribus sperabat

5 Arcum tendere, per sagittaræque ferrum.

Certè sagittam primus gustare debebat
 Ex manibus Vlyssis strenui, quem tunc inhonorabat
 Sedens in domo, quoniam movebat omnes socios.
 His autem & dixit sacra vis Telemachi,

10 O amici certè valdè me Jupiter dementē fecit Saturnius.

Mater quidem mihi dicit dilecta prudens quamvis sit,
 Alium simul sequi, relicta hac domo.
 At ego rideo & delector insano animo.

Sed agite proci, quoniam hoc apparuit certamen,

15 Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,

Neque Pyli sacræ, neque Argi, neque Mycenæ,
 Neque ipsius Ithacæ, neque Epyri nigræ.

Et autem ipsi hoc scitis, quid opus habeam matris laude?

Sed agite, non excusationibus (rem) trahite, neque arcus

20 Diu abducimini tensione, ut videamus (qui sitis)

Ipse verò ego hunc arcum experiar,

Si autem tendam per sagittaræque ferrum.

Non mihi dolenti has domos veneranda mater

Linet cum alio profecta, quod ego retro relictus sum,

25 Solus jam patris certamina pulchra accipere.

Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,

Rectus exercectus: ensē vero acutum deposuit humeris.

Prius quidem annulos statuit vallo perfollo

Omnibus uno longo, & ad lineam direxit,

30 Circū autem terrā induxit, stupor autē cepit omnes videntes

Sic benè ornatē statuit, antea autem nunquam vidit.

Stetit autem in pavementum jens & arcum tentavit.

Ter quidem ipsum appropinquavit trahere promptus.

Ter autem remisit potentiam, sperans hoc animo

35 Nervum tendere, per sagittaræque ferrum.

Et jam tetendisset vi quartum attrahens,

Sed Ulysses annuit, & tenuit cupientem.

Telemachus ex-
 peritur
 vires suas
 Arcu.

Οὐ γάρ τις κτ' ἔτιος ἀνὴρ ἐκ ἑῶσδεσι παῖσιν
 Οἷο' Οδυσσεὺς ἔσκεν, ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὅπως παῖ
 (Καὶ γὰρ μνήμων εἰμί) παῖς δ' ἐπὶ νήπιό' ἦα.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρ' αὖθις θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἰώλπετο

Νευρῶ ἐν ταῖνυσεν, δλοῖστυσεν τε σιδήρου.

Ἡ τοὶ οἷσ' ἔτι γὰρ πρῶτος γαστήρ' ἔμελλεν

Ἐκ χειρῶν Οδυσσῆος ἀμύμονος, * ἐν ποτ' ἀπόμε

Ἡρῆος ἐν * μετάρω, ἐπὶ δ' ἄρ' αὖθις πάντας ἐπαίετο.

Τοῖσι ἧ καὶ μετῴφ' ἱερῆ' ἵς Τηλεμάχου,

Ὡ πόποι ἦ μάλα μοι Ζεὺς ἄφροντα γῆκε Κρονίων,

Μήτηρ μὲν μοι Φοῖβὸς Φίλην, πινυτήν περ ἔεσσα,

Ἀλλὰ ἀμ' ἐψαλ', νοσφισαμένη τόδε δῶμα·

Αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ λέω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.

Ἀλλ' ἄγε τι μενηστῆρες, ἵπαι τίδε φαίνετ' αἰθλον,

Ὅτῃ νῦν ἐκ ἔσι γυνὴ κατ' Ἀχαιῶν γαῖαν,

Οὕτῃ Πύλον ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεῖο, ἔτι Μυκλήως,

Οὕτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτ' Ἡπειρώσι μελαιίνης.

Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴσι, τί με χρεὴ μετίερος αἶψα;

Ἀλλ' ἄγε μὴ μευήσῃ παρὶλας, * μὴ δ' ἐπὶ τίξῃ

Δηρὸν δόποτ' αὖ παῖδες ταῖνυσθ' ὄφρα ἰδωμένο.

Καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῳ περὶ στήθεσσι

Εἰ δὲ κεν ἐν ταῖνυσθ' αὖ, δλοῖστυσθ' αὖ τε σιδήρου,

Ὅν κέ μοι ἄχινον μὲν τὰ δὲ δῶματι πότνια μήτηρ

Λήποι ἀμ' ἄλλω ἑῶ, ὅτ' ἐγὼ καὶ ἑποῖασι λιπομένο.

Οἷός τ' ἤδη πατρός αἰθλίας καὶ αἰνέλας.

Ἡ, καὶ ἀπ' ὤμοισιν χλαῖναν ἦτο φοινικέσσας,

Ὅρθος ἀναΐξας δὲ ἧ ξίφος ὅξυ ἦτο ὤμων.

Πρῶτον μὲν πελίκας σῆσεν, ἀφ' ἧς παρῶν ὀρύξας

Πᾶσι μίαν μακρῶν, καὶ ἐπὶ σταθμῶν ἴθων.

Ἀμφὶ ἧ γαῖαν ἔταξε. τίφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας

Ὡς εὐχόμενος σῆσε, πάρος δ' ἐπὶ πῶ ποτ' ὁπώπει.

Στῆ δ' ἄρ' ἑπ' ἐδὲν ἰόν, καὶ τόξῳ περὶ στήθεσσι.

Τοῖς μὲν μιν πελὶ μεξεν, ἐρύσσαλ' ἔμελλαν,

Τοῖς ἧ μετῴκα βίης, ἐπελπόμενος τὸ γὰρ θυμῷ.

Νευρῶ ἐν ταῖνυσεν, δλοῖστυσεν τε σιδήρου.

Καὶ νῦν κε δὴ ῥ' ἐπαύσατο βίη τὸ τέταρτον αἰνέλων,

Ἀλλ' Οδυσσεὺς αἰνέει, καὶ ἔχεν ἱερῶν περ.

5 Χ.

Νδυ-

ρῶ τ'

ἐν τ.ρ.

ἐν τῷ

10 Χ.

μετάρω

εἰς,

15

20. με

δὲ π

20

20. Οὐκ

αἶμα

25 ἀχ

υμνή

30

35 Χ.

Νευρῶ

τ' ἐν τ.

Τοῖς

Τοῖς δ' αὖτις μετίειψ' ἰερὴ ἰς Τηλεμάχῳ,
 28 ἦ καὶ ὦ πόποι, * ἦ καὶ ἔπειτα κηκὼς τ' ἔτομαι καὶ ἄκυρος,
 Ἡ νῶτερος εἰμι, καὶ ἔγω χερσὶ πίποισα
 29 ἀπ' Ἀνδρ' * ἀπαμύωσθ', ὅτι πρὸς πρῶτος χαλιπήγη.
 ἀμύνεσθαι Ἀλλ' ἄγεθ', οἷον ἐμείοβη * πρῶτος ἐστὶ
 ναοῦ Τόξου περὶ σκαοῖ, καὶ ἐκτελέωμι αἶθλον.
 30 πο- Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν δ' ἀπὸ τοῦ ἦκε χαμῶζε,
 λυφείη Κλῆας κρηνητῇ περὶ ἑξέτης (αὐθιγῶν)
 περι- Αὐτὲ δ' ὡς βίλος καλὴ πρὸς τέλει κρηνῶν

10 Αψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζεν ἐπὶ θρόνῳ ἔηναι αἴεση.
 Τοῖσιν δ' Ἀτίνῳ μετέφη Εὐπέησεν υἱός,
 Ορνυθ' ἐξείης ἐπιδίδεαι πάντες ἐπαῖροι,
 Ἀρξάμενοι τῷ χέρῳ ὅθεν τίς οἶνοιο
 Ὡς ἔφατ' Ἀτίνῳ, τοῖσιν δ' ἐπιλύδαν μῦθος.

15 Λέωνος ἡ πρῶτος αἴετο Οἶνος υἱός,
 Οσφίνοσκο ἔσκεν ὡς κρηνητῇ καλῶν
 16 Ἰξέμευτος αἰεὶ ἀπατάλλαι δ' οἱ οἶον
 Ἐχθροὶ ἔσαν, πᾶσι ἡ νείκεα μνηστῆρας.
 Ὡς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβει καὶ βίλος ὦκε.

20 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ὕδρ' ἰών, καὶ τόξον περὶ ἔκειτο.
 Οὐδὲ μιν εἰ πένοντο πρὶν γὰρ καὶ χεῖρας ἀνέκων,
 Ἀτρίπτης, ἀπαλάς· μὲν ἡ μνηστῆρας ἔπει.
 Ὡς φίλοι, ἔμωρ' ἐγὼ ταῦτα λαβὼν καὶ ἄλλος,
 Πολλοὺς γὰρ τότε ἔξον ἀρετῆς κρηνητῇ

25 Θυμῷ καὶ ψυχῇ. ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἐστὶ
 Τειχάμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτάνειν ὅθ' ἐνὶ αἰεὶ
 Ἐνθάδ' οἰκίον ποσειδάμενοι ἡμεῖς πάντες.
 Νῦν μὲν πρὸς καὶ ἔλπειν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μεροῖσι
 Γῆμα Πύριλ' ἐπεισὶν Ὀδυσσῆα ὡς κρηνητῇ

30 Αὐτὲρ ἐπὶ τὸ τόξον περὶ ἔκειτο, ἡδὲ ἰδύται.
 Ἀλλ' ὅθ' ἐπὶ πρὸς Ἀχαιῶν ἐπὶ πύλων
 Μνάσθω ἐδίοισιν διζήμενοι· ἡ δὲ καὶ ἔπειτα
 Γῆμαθ' ὅς κινεῖται πρὸς καὶ μέροισιν ἔλπει.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ δ' ἀπὸ τοῦ ἔξον ἦνκε,

35 Κλῆας κρηνητῇ περὶ ἑξέτης (αὐθιγῶν)
 Αὐτὲ δ' ὡς βίλος καλὴ πρὸς τέλει κρηνῶν
 Αψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζεν ἐπὶ θρόνῳ ἔηναι αἴεση.

His autem rursus locutus est magna vis Telemachi ;

O amici vel & postea malusque ero & impotens ;

Vel junior sum , & nondum manibus confusus sum

Virum expellere , quando aliquis prior molestus sit.

Sed agite , qui me vi multò potentiores estis

Arcum tentate , & perficiamus certamen.

Sic locutus , arcum quidem à se posuit humum,

Acclinatum , conglutinatis politis tabulis.

Illic autem citum telum pulchro acclinavit capiti.

Retrò autem iterum defedit in sede unde surrexerat.

His autem Antinous locutus est Eupithei filius,

Movemini ordinatim à parte dextra omnes socij

Initio factò à loco unde vinum ministrat (aliquis)

Sic dixit Antinous , his autem placuit sermo.

Liodes autem primus surrexit Oenopis filius,

Qui ipsis vates fuit , apud autem crateram pulchrum

Sedebat semotissimus semper : stoliditates autem ei soli

Inimicæ erant , omnibus autem succensebat procis,

Qui tunc primus arcum accepit & telum velox :

Stetit autem in pavementum jens & arcum tentabat.

Neq; ipsū intendit, prius enim fatigavit manus sursum trahens

Haud tritas , teneras , ad procos verò dixit :

O amici, non quidem ego intendo, capiat autem & alius.

Multos enim hic arcus optimos privabit

Animo & anima , quoniam multò melius est

Mori quàm vivos aberrare , cujus gratia semper

Hic frequentamus expectantes dies omnes.

Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat

Ducere Penelopen Ulyssis uxorem.

At postquam arcum tentaverit , & viderit,

Aliam jam aliquam postea Græcarum bene indutarum

Petat uxorem dotibus quærens , hæc autem postea

Nubat ei qui plurima det , & fortunatus veniat.

Sic dixit , & à se arcum posuit

Acclinatum conglutinatis politis tabulis,

Illic autem citam sagittam pulchræ, acclinavit cornici :

Retrò autem iterum defedit in sede unde surrexerat.

5

10

15

Liodes
arcum

20

rendere
nequit.

25

30

35

Antinous autē increpavit, verbūmq; dixit denominatque,
 Liodes, quale te verbum fugit septum dentium,
 Gravēque molestūque ꝑ irascor autem audiens,
 Si jam hic arcus optimos privabit

- 5 Animo & anima : quoniam non potes tu intendere,
 Non enim te talem genuit bona mater
 Qualem & tensorem arcūsque esse & sagittarum :
 Sed alij extendent fortē proci inclyti.

Sic dixit : & jussit Melanthium custodem caprarum,

- 10 Agē ignem accende in domibus Melanthie,
 Apud autem pone sedēque magnam & pelles in ipsa.
 Effer autem pinguedinis magnam massam quæ intus est,
 Ut juvenes calefacientes inungentes unctione.
 Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

- 15 Sic dixit: hic autē statim accendit Melanthiū magnū ignē
 Apud autem portans sedem posuit & pelles in ipsa,
 Ex autem pinguedine tulit magnam massam intus existente,
 Ea juvenes calefacientes tentarunt : neque poterant
 Tendere, multum enim roboris indigentes erant.

Proci
 viribus

- 20 Antinous autem abstinēbat, & Eurymachus divinus
 Principes procorum, virtute autem erant valde optimi.
 Ili autem ex domo iverunt secuti simul ambo

impares
 arcui ten
 dendo.

Bubulcus & subulcus Vlyssis divini,
 Ipse autem post hos domo exivit divus Vlysses.

- 25 Sed quando jam extra januas fuerunt & aulam,
 Locutus ipsos verbis affatus est suavis.

Bubulce, & tu subulce verbum aliquod dicam,
 Nunquid ipse celem ꝑ dicere autem me animus jubet,
 Quales estis Vlyssis auxiliari, sicunde veniat

- 30 Sic valdē derepentē, & aliquis, Deus ipsum ferat?
 Nunquid & procis auxiliaremini ꝑ an Vlyssi?
 Dicite quomodo vos cor animūsque jubet.

Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir,
 Jupiter pater utinam enim hoc perficias desiderium;

- 35 Utinam veniat quidem ille vir, ducat autem Deus,
 Cognosceres qualis mea potentia, & manus sequerentur.

Sic autem similiter Eumæus supplicavit omnibus Dijs

Redire

Αντίοος δ' ἐνείπιεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμωζε,

Λαῶνδες, ποῖόν σε ἔπος φύγαν Ἰρκος ὀδόντων,
Διόν τ' ἀργαλίοι τε, νημισσῶμας δέ τ' ἀγκύων,
Εἰ δὴ τῷτο γε τέξοι ἀεὶ σῆας κεκοδήσει

Θυμοῦ κ' ψυχῆς· ἐπεὶ ἔδωκας αὐτὸν τεύουσσαι.

Οὐ γάρ τι σε γὰ τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ

Οἷόν τε ρυτῆρα βίβ' τ' ἰδμυ κ' οἰσῶν·

Αἱ ἄλλοι * τεύουσσι τέχας μνηστῆρες ἀγανοί.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκίλευσε Μελάνδιον αἰπόλον αἰγῶν,

Αχρεὶ * δὴ πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι Μελανθεύ,

Πᾶρ ᾗ τίθει διφρῶν τε μέγαν κ' κῶας ἐκ' αὐτῆς,

Εκ ᾗ σῆατος ἔεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἰόντα,

Οφθαλμοὶ γάλλοντες, ἐπιχειροῦντες ἀλοφῇ,

Τόξα * πειρώμεντα, κ' ἐκπιπτόμενα ἄεθλον.

Ὡς φάτο· ὃ δ' αἰψ' ἀνέκαμψε Μελάντην ἀκρόματον πῦρ.

Πᾶρ ᾗ φέρον διφρῶν θῆκεν κ' κῶας ἐκ' αὐτῆς,

Εκ ᾗ σῆατος ἔεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἰόντα,

Τῶ ῥα νόοι γάλλοντες ἐπειρώντ', ἐδ' ἰδύοντο.

Εὐτεύουσα, πολλὸν ᾗ βίης ἐπιδυνάεις ἦσαν.

Αντίοος δ' ἔτ' ἐπέχεα κ' Εὐρύμαχος θεοφθής,

Ἀρχοὶ μνηστῆρων· ἀριτῇ δ' ἔπος ἔεχε· ἄραται.

Τῶ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμωρτήσασσι ἀμ' ἄμφω

Βυκάλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσῆα θεΐοιο·

Εκ δ' αὐτὸς μὲν τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσ.

Αἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρίων ἔσαν ἠδὲ κ' αὐλῆς,

Φηγεγᾶμμος σφ' ἐπέσσετο παρθενὸν μελιχρῶσι.

Βυκάλῃ κ' σὺ συφορβῇ, ἔπος τί κε μυθησάμεναι,

Ἡ αὐτὸς κενῶν; φάσθ' δὲ με θυμὸς ἀνάγει.

Ποιοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἰ ποτὶν ἔλθοι

Ὡδὲ μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις Θεὸς αὐτὸν * ἐνείκη;

Ἦκεν μνηστῆρας ἀμυνέμεν, ἢ Ὀδυσῆϊ;

Εἴπατο ὅπως ὑμῖας κορυδὴ θυμὸς τε κτελεῖ,

Τὸν δ' αὖτε παροίειπε βοῶν ἐπιβυκάλος ἀνῆρ,

Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ τῷτο πλευνθήσας ἐέλδωρ,

Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνῆρ, ἀγάρ γε δέ εἰ δαίμων,

Γνοίης χ' οἷα ἐμὴ δαῶν αἰς κ' χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὖτως Εὐμαῖα ἐπύχετο πᾶσι θεῖσι

5

28. τε-
νύσει10 28.
πῦρ δὴ
κ.28. πε-
ε 5 ρη-
θῶμεν,
κ' ἐκτε
λέωμεν

20

25

29 28.
ἐνείκη;
Ἡ κεν
μεν. ἀ-
μυνῇ,
35 28.
Ἡ κ' μν

Νοστήσῃ Οδυσῆα πολύφρονα ἵδρι δόμοιτι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτὶ ἀνέγνω,
 Ἐξαυτὶς σφ' ἐπίσσιπν ἀμειβόμεν· ὥς οἴσιν πεν,
 Ἐνδον μὲρ δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ κρητὰ πολλὰ μογρήσας.

5 Ἥλυθον εἰκρόσῳ ἵτεῖς πατοῖσιν γαῖαν.
 Γίγνωσκω δ' ὡς σφῶν ἐλδομένοισιν ἰκθύνω
 Οἴοισι δμῶν· τῶν δ' ἄλλων ἔπευ ἄκρυσσας
 Εὐξαμβρόν ἐμὶ αὐτῆς ὑπὸ τ' ἔργον οἴκαδ' ἰκιάσθ.
 Σφαῖν δ' ὡς ἐστὶν αἶψά ἀληθείῳ κραταλίζω.

20. 10 Αἶχ' ὑπ' ἐμοὶ γε Θεὸς * δαμόση μνηστῆρας ἀγανύς.
 δμῶν- Αἴξομαι ἀμφοτέρωσι ἀλόχους, κ' κλήματ' ἐπείσσω,
 σκ- Οἴκια τ' ἰχθὺς ἐμείο πτυγμῶν· κρητὶ μοι ἵππειας
 Τηλεμάχου ἱππῆρα τε κρησιγνήτωτι ἔσσιπον.
 Εἰ δ' ἄγε δὴ κ' σῆμα ἀειφροσύνῃς ἀπὸ πείδιξω,

15 (Οφρῶς με εὖ γινώσκον, πιστῶν τὸν τ' ἐνὶ θυμῷ)
 Οὐλλῶ τίνω ποτὶ με σὺς ἤλασεν λευκῷ ὀδόντι,
 Παρθένῳ δ' ἐλθόντι (ὡς ἔασιν Αὐτολύκῳ).
 Ως εἰπὼν, ῥά κ' ἐκ μεγάλης ἀπέρραθεν ἐλθὼν
 Τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδὶ τίτω, εὖ τ' ἐφροσύναντο ἔκαστα.

20 Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Οδυσῆα δαίφρονα χεῖρε βαλοῖντε,
 Καὶ κυνέον ἀγαπιζόμενοι κεφαλῶν τε κ' ὤμων.
 Ως δ' αὐτῶς Οδυσσεὺς κεφαλῶς κ' χεῖρας ἔκυσσε.
 Καὶ νῦν ἐδδρυμένοισιν ἔδν φάσθ' ἡλείοιο,
 Εἰ μὴ Οδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φάνησέν τε,

25 Παῖσιπον κλαυθμοῖο γόοιό τε· μή τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μετάρω, ἀπὲρ εἴπῃσι κ' εἴσιν.

20. εἰσι- Αλλὰ ὥς μνηστῆραι * ἰσέλθῃτε, μὴ δ' ἄγε πάντες.
 λήσιν, Πρῶτος ἐγὼ, μετ' δ' ὑμῖν. ἀπὲρ τὸ δὲ σῆμα τιτύχθαι.
 Αἰδοί μὲρ γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρας ἀγανέοι,

30 Οὐκ ἐκίσουσιν ἐμοὶ δόμοι βίον ἠδὲ φάρτερον.
 Αλλὰ σὺ δ' ἔμμαισι φέρων ἀνὰ δώματα τέξον,
 20. δ- Εἰ χεῖρας ἐμοὶ * θέμεναι· εἰπὼν τε γυναιξὶ
 μῆραι. Κληίσσῃ μετάρω θύρας πυκινῶς ἀραμίας.
 Ἦν δέ τις ἢ στυγρῆς ἢ κλύου ἐνδον ἀκρόσῃ

35 Ἀνδρῶν ἡμιστέρωσιν ἐν ἔκδοσι, μὴ τι θυγρῆ
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῇ ἀκλῶ ἔμεναι ὡς ἔργῳ.
 Σοὶ γ' Φιλοίπῃ δὲ θυγρῆς ἐπιτέλλομαι αὐλῆς

Redire Ulyssē prudentem suam domum.

At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens allocutus est,

Intus quidem jam hic ipse ego mala multa passus
Veni vigesimo anno in patriam terram.

Cognosco autem quod vobis cupientibus veni
Solis servorum: horum autem aliorum non aliquem audiui
Precantem me iterum postliminio reducem domum venire.
Vobis autem sicut erit veritatem dicam.

Utinam sub me Deus domet procos superbos,
Dabo ambobus uxores, & res præbebo.

Domosque prope me ædificatas, & mihi postea
Telemachi sociisque fratresque eritis.

Eja agè, jam & signum valde manifestum aliud ostendam.

(Ut me bene cognoscatis & habeatis persuasum in animo) 15

Cicatricem quam quondam sus percussit albo dente
Ad Parnasum euntem cum filijs Autolyçi.

Sic locutus, vestes magna separavit à cicatrice.

Hi autē postquā inspexerunt, benēque cognoverunt singula,
Flevere circa Ulyssē prudentem manibus immisisis,

Et osculati sunt amplectentes, caputque & humeros.

Sic autem eodē modo Ulysses capita & manus osculatus est.

Et lugentibus occidisset lumen Solis,

Nisi Ulysses ipse prohibuisset, locutusque fuisset:

Cessate fletu luctūque, ne quis videat

Egressus domo, at dicat & intus.

Sed parati intrate, neque simul omnes.

Primus ego, post autem vos at hoc signum fiat.

Alij quidem enim omnes quicunque proci superbi

Non sinent mihi dari arcum & pharetram.

Sed tu divine Eumæe portans supra domos arcum,

In manibus mihi date, dicque mulieribus

Claudere domus januas firmiter factas.

Si autem aliquis vel suspirium vel strepitum intus audiat

Virorum nostris in septis, non foras

Exire, sed illic quietē esse ad opus.

Tibi autem Philœtie divine, fores mandō aulae

20

Ulysses
servis se
manifeste-
rat.

25

30

Philetia

35

mādato
januae
custodia

Cla-

Claudas clavi, citò autem vinculum appone.

Sic locutus, intravit domos bene habitatas,
Sedit postea in sedem profectus unde surrexerat.
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Vlysis.

- 5 Eurymachus autem jam arcum in manibus movebat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valde autem suspiravit gloriosum cor. (vixque
Suspirans autem igitur locutus est, verbūque dixit denomina-

Furyma-
chus ar-

10

cui im-
par do-
let.

O amici, certè mihi dolor circa me ipsum & circum omnes:

Non nuptias tantum lugeo tristis,

(Sunt & alie multæ Græcæ, quæ quidem in ipsa

Mari circumdata Ithaca, & alijs civitatibus)

Sed si jam tantum roboris indigentes sumus,

Divini Vlysis, quod non possumus tendere

- 15 Arcum, increpatio autem & futuris audiri.

Hunc autem rursus Antinous allocutus est Eupithei filius,

Eurymache non sic erit, intelligis autem & ipse.

Nunc quidem enim in populo festum Dei

Sanctum: quis autem arcus tendet? sed quieti

- 20 Deponite, & annulos & tacitè sinamus omnes

Stare, non quidem enim quemquam sublaturum puto,

Profectum indomum Laertiadæ Vlysis.

Sed agè, pincerna quidem arceffat poculis,

Ut libantes deponamus curvos arcus.

- 25 Manè autem jubete Melanthium custodem caprarum

Capras ducere, quæ omnibus valde excellentes gregibus,

Ut scemoribus dicatis Apollini inclyto arcu

Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

Sic dixit Antinous, his autem placuit sermo.

- 30 His autem præcones quidem aquam in manus fuderunt,

Juvenes autem crateras coronaverunt potu,

Diviserunt autem igitur omnibus arceffentes poculis.

Hi autè postquā libaverūt biberūtque quātū voluit animus,

Vlysses
petit ex-

His autem dolos meditans locutus est prudens Vlysses,

- 35 Audite proci inclytæ reginæ,

periri
vires a-

Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

Eurymachum autem maximè & Antinoum regem

Oro,

Κληῖσται κληῖδε, ῥαῖς δ' ἐπὶ δισμῶν ἵηλαι.

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ καταβύοντας.

Ἐξέτ' ἔπειτ' ἐπὶ δὴ φρεσὶν ἰὼν ἔνθεν παρ' ἀνέστη.

Ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶϊ ἔτλη θείῃ Οδυσσῇ.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον καὶ χερσὶν ἐνέμα.

Θάλαπρον ἔνθα ἦ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν εὖδ' ἔς

Ἐνταῦστα διώατο μέγα δ' ἔστιν κυδάλιμον κῆρ·

Οχρήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ἐνόμαζο.

Ὡ πόποι, ἦ μοι ἄχος παρὶ τ' αὐτῆ καὶ παρὶ πάντων.

Ὅππ γάρ μοι θεοῖσιν ὀδυρόμαι ἀχινύμυρός παρ.

(Εἰσι καὶ ἄλλαι παλαιαὶ Ἀχαιοῖδες, αἱ μὲν δὲ αὐτῇ

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἡ δ' ἄλλῃσιν πολλοῖσιν)

Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδυεύς εἰμὲν

Ἀνιθίῃς Οδυσσῇ, ὅτ' ἔδωκά μεῖοι ταῦτά σφιν

Τόξον ἱεργχείῃ καὶ ἰσομήροισι πυθιάῳ.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοῦ παρσέφει Εὐκλείδης υἱός,

Εὐρύμαχ', ὅχ' ἔπος ἔσται· νοεῖς καὶ αὐτός.

Νῦν μὲν γὰρ καὶ δῆμον ἰορτὴν θεῶ Θεοῖο

Ἀγνὴ· τίς δὲ κε τόξα πταίνοιτ'· ἀλλὰ ἔκηλοι

Κάτθιτ'· ἀπαρὲς πελίκας γὰρ καὶ εἰς εἰμὲν ἅπαντας

Ἐστὶν μὲν, ἔμμεν γάρ περ' ἀναιρήσομεν οἶον,

Ἐλθόντ' εἰς μεγάρον Λαερτιάδῃ Οδυσσῇ.

Ἀλλ' ἄρα τ' οἰοχόος μὲν ἐπαρξάμεθα διπλάσιον,

Ὀφρα στείνομεν κατὰ δέοι μὲν αἵ κύνες τόξα·

Ἡῶθεν καὶ πέλειοι Μελάνθιοι αἰπόλον αἰγῶν

Αἴρας ἄγειν αἰ πάνσι μίγ' ἔδοχαι αἰπολίοισιν,

Ὀφρ' ἐπὶ μερῇ γέντες Ἀπόλλωνι κλυθτόξῳ,

Τόξῳ περὶ ἡμεῖς, καὶ ἐκτιλίωμεν αἰθλον.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοῦ. τοῖσιν δ' ἐπιλύδανι μῦθος.

Τοῖσι καὶ κέρκεες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,

Κῆρυγ' ἡ κρητῆρας ἐκτίψαντο ποταῖο.

Νῶμηνται δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι διπλάσιον.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν στείνομεν τ', ἐπὶ οἷον ὅσοι ἦσαν θυμῶς,

Τοῖσδε δολοφροσύνῃ μετέφη πολύμητις Οδυσ

Κίε κλυτὴ μεν μνηστῆρες ἀγακλέτης βασιλείης,

Ὀφρ' εἴπω τί με θυμῶς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Εὐρύμαχον καὶ μεγαλίστην καὶ Ἀντίνοον καὶ θεοκλῆαν

Αἰώομαι,

35

28. βασιλῆα.

Λίσσομαι, ἵππῃ κὺ τέττο ἔπος κ'· μοῖραν ἔπει·
 Νυῶ μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι ᾧ θεοῖσιν·
 Ἡῶν γ' ὅςδε δώσει πρότ' ἄκ' ἐγέλησιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον, εὖξοον, ὅφρα μείδ' ὑμῖν

5 Χερῶν κὺ οἰνέος πειρήσσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἔστιν
 Ἰς οἷα πάρος ἴσκειν ἐνὶ γυαμπέῳτι μίλεσσι,
 Ἡῶδ' μοι ὄλοσεν, ἄλῃ τ' ἀγκυμίσῃ τε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖτε πάντες ὑπερφιάλως τιμίσθησαν,
 Δείσσωτες μὴ τόξον εὖξοον ἐνταῦνσεν.

10 Ἀντίο· δ' ἐνὶ νηὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζε,
 Ἀδελφεὶ ξείνῳ, εἰ τοι φρένες ἐδ' ἠΐμαιαί.

Οὐκ ἄρα πᾶς ὅθ' ἐκλος ὑπερφιάλοισι μείδ' ἡμῖν
 Δαίνυσται; ἐδὲ π δαιτὸς ἀμείρδεται, αὐτὰρ ἀγκυρεῖ
 Μύθων ἡμετέρων κὺ ῥήσι·, ἐδὲ τις ἄλλος

15 Ἡμετέρων μύθων ξείνος κὺ πλωχὸς ἀγκυρεῖ.
 Οἷός σε τρώει μελιηδὴς, ὅσπερ κὺ ἄλλης
 Βλάβῃ, ὅς ἄν μιν χαυδὸν ἔλῃ, μὴδ' αἰσιμῶς πίῃ.
 Οἷος ἐν κέντρῳ ἀρακλυτὴν Εὐρυπίωνα
 Λασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ Πειριχέοιο,

20 Ἐς Λακίνας ἐλθόντ'. ὁ δ' ἱππεὶ φρένας αἶσιν οἶσιν,
 Μαινόμεν· χρεὶ· ἐρεξε * δόμον κατὰ Πειριχέοιο,
 Ἡρώας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ παρθύρῳ γ' ἵσταζε
 Ἐλκον αἰνείξαντες, ἀπ' ἕσπευ ἡλίοιο χαλκῶ
 Ρίνας τ' ἀμύνοντες, ὅ γ' ἔφρυσιν ἦσιν ἀαοδαίς,

25 Ἦϊεν λυῶ ἄτλῳ ὀχέων αἰσιφρονὶ θυμῷ,
 Ἐξ ἧ κενταύροισι κὺ ἀνδράσι νῆκος ἐτύχθη.
 Οἱ τ' αὐτὰ πρῶτον κακῶν εὗρετο οἶνοβαρεῖν.

28 Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφάυσκομαι, αἶψα τὸ τόξον
 Ἐνταῦνσεν. ἐγάρ τιν' * ἱππὶν ἀντιβολήσεις

30 Ἡμετέρων ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δὲ σε νηὶ μελαίνῃ
 Εἰς Ἐχτοῖ βασιλῆα, βροτῶν δηλήμῳ παίντων,
 Πύμφορμ' ἔστιν δ' ἕπ' σκώσται. ἀλλὰ ἐκλος
 Πίνῃ τε, μὴδ' ἐρέδαινε μετ' ἀνδράσι κρυερτέροισι.

Τοῖν δ' αὖτε προσέειπε παρθέων Πηνελόπεια,

35 Ἀντίο·, ἐ μὲν καλὸν ἀτίμωεν ἐδὲ δίκαιον
 Πείρους Τηλεμάχου, ὅς κεν παῖδ' δώμαθ' ἴκηται.
 Ἐλπίω, αἴ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσῆ· μέγα τόξον

Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit,
Nunc dimittere arcum, committere verò (rem) Dijs:
Manè autem Deus dabit robur cui voluerit.

Sed agè mihi date arcum benè politum, ut vobiscum
De manibus & robòre experiar, si mihi adhuc est
Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
An jam mihi perdidit errorque & penuria tractationis,

Sic dixit: hi autem igitur omnes valde irati sunt,
Timentes ne arcum bene politum tenderet.

Antinous a. increpavit, verbúmque dixit: denominavitque, 10

Ah miser hospitum, insunt tibi mentes neque parvæ.

Non amas, quòd quietus in mentis cum nobis

Convivaris? neque convivio privaris? at audis

Verba nostra & locutionem? non autem aliquis alius

Verba nostra hospes & pauper audit.

Vinum te lædit dulce, quod & alios

(bibit.

Lædit, quicumque ipsum abundanter capit, neque decenter

Vinum & centaurum valdè inclytum Eurytiona

Læsit in domo magnanimi Pirithoi

In Lapihas euntem, hic autem quoniam mentes læsit vino 20

Insaniens mala fecit domo in Pirithoi.

Heroas autem dolor cepit, ex vestibulo autem foras

Traxerunt exporrecti, aures sævo ære

Narésque demetentes, hic autem mentibus suis læsus

Ivit suum nocumentum portans insano animo,

Ex quo centauris & viris contentio facta est,

Sibi que ipsi primò malum invenit vino gravatus.

Sic & tibi magnum nocumentum dico, si hunc arcum

Tendes, non enim alicui prudenti supplicabis

Nostri in domo statim autem te navi nigra

In Echetur regem hominum pessimum omnium

Mitemus, hinc autem non servabere: sed quietus

Bibéque, neque contende cum viris junioribus.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Antinoë, non quidem bonum lædere, neque justum

Hospites Telemachi quicumque has domos pervenit.

Speras si sic hospes Ulyssis magnum arcum

15

Vinum
immodi-
cum ma-
lorum
causa.

25

30

Penelope
Antio
35
nomen
objurgat

Tendet,

Tendet, manibúsq; víque sua fretus,

Domum me ducere & suam facere uxorem?

Neque ipse in pectoribus sperat,

Neque aliquis vestrum hujus gratia animo dolens

5 Híc convivetur, quoniam haud quidem ullo modo decet.

Hanc auté rursus Eurymachus Polybi filius cōtra locutus

Filia Icarij prudens Penelope,

(est,

Non te hunc ducere putamus neque decet,

Sed reveriti rumorem virorum & mulierum,

10 Ne aliquando aliquis dicat pejor alius Achivis,

Certè multò peiores viri strenui viri uxorem

Petunt, quoniam non arcum politum tendunt.

Sed alius quidam pauper vir errans veniens

Facilè tetendit arcum : misit autem per ferrum.

15 Sic dicent, nobis autem opprobria hæc fierent.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,

Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo

Esse, qui jam domum inhonorantes edunt

Viri optimi, cur autem opprobria hæc facitis?

20 Ipse autem hospes valde quidem magnus & pinguis,

Viri autem ex bono genere gloriatur esse filius.

Sed agè : ei date arcum politum, ut videamus.

Sic enim dico : hoc autem & perfectum erit.

Si ipsum tendet, dabit autem ei gloriam Apollo,

25 Induã ipsum chlænamque tunicámque vestimenta pulchra.

Dabo autem acutū jaculum canū adjuvamentū & virorum,

Et ensē utrinque incidētē dabo autē sub pedib. calciamenta:

Mittam autem quo ipsum cor animúsque jubet.

Telemachus mater Hæc auté rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus est,

30 Mater mea arcum quidem Achivorum nullus me

Potentior cui volo daréque & negare,

Neque quicumque asperam Ithacam dominantur.

Neque quicumque habitant in Elide equos'pascete.

Horum nullus me invitum coget si voluero,

35 Et omnino hospiti dare hos arcus ferre.

Sed domum profecta ipsa tui ipsius opera cura,

Telámque, colúmque, & ancillis jube

Telemachus mater

30 tri lo-
quitur.

28 π-
πρίως,

5

10

28. Μ-
ώνται,
εἰς π

15

20

25

28. κ-
λιν

30

28. ναί-
σι 28.35 αἰ
κε γί-
λοιμε

Ἐνταῦθα, χερσὶν τε βίηφι τε ἴφει * κινήσας,
 Οἰκαδὲ μ' ἄξειοχ', καὶ ἔλιν θήσοχ' ἀκροῖν;
 Οὐδ' αὐτὸς που τῆς γ' οἷ στήθεσιν ἰολπῃ,
 Μηδὲ τις ἡμείων τῆ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχνύν
 Εἰς τὰδε δαινύσθω. ἐπεὶ εἰδὲ μὲν εἰδὲ ἴοικεν.

Τῷ δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβοι παῖς ἀντίον ἰώδω,
 Κέρη ἱκαρίοιο παῖφ' ἔφραν Πύριλόπεια,
 Οὐπὲ τὸνδ' ἄξειοχ' οἰόμεθ'. εἰδὲ ἴοικεν
 Ἀλλ' αἰχμωόμυροι φάπιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,
 Μὴ ποτὲ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Ἡ πολὺ χεῖρσις ἀνδρῶν ἀμύμονος ἀνδρὸς ἀκροῖν
 Μνῶνται, ὅτ' εἰδὲ π τόξον εὐξοοὶ στανύουσιν,
 Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς αἰνὴ ἀλαλήμυρ' ἐλθὼν,
 Γῆιδίως ἐπ' αὐτοσσε βίον, Διὶ δ' ἔκει σιδήρεν.

Ὡς εἶρεσ' ἡμῖν ἡ ἐλάνχνα ἑῷτα γένετο,
 Τὸν δ' αὖτε φροσίσκει παῖφ' ἔφρα Πύριλόπεια,
 Εὐρύμαχ', ἔπεις ἐστὶν εὐκλείας κ' δῆμον
 Εμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀπμάζοντες ἔδουσιν
 Ἀνδρὸς ἀεισῆσθ' πὶ δ' ἐλάνχνα ἑῷτα τίθεισιν;
 Οὗτος ἡ ξείνος, μάλα μὲν μέγας ἡδ' εὐπηγής.
 Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς γένος εὐχεταὶ ἔμμεναι ἡός
 Ἀλλ' ἄρα οἱ δοτὲ τόξον εὐξοοὶ, ὅφρα ἴδωμυρ.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερῶν, τὸ ἡ καὶ πετελεσμῶν ἔσται.
 Εἴ κε μιν στανύσῃ, δῶν ἡ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ.
 Δάσω δ' ὅξυν ἀκροῖν κινῶν ἀλκτῆρος καὶ ἀνδρῶν,
 Καὶ ξίφος ἀμφοτέρω. δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.
 Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε * κελεύει.

Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμέν' ἀντίον ἰώδω,
 Μῆτιρ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ἔπεις ἐμείο
 Κρεῖσσον ὧ κ' ἐγὼ δώμῳ αἰ τὴ καὶ ἀνήσοχ',
 Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν ἰθακὴν καπαχθίρηνέσσι,
 Οὐδ' ὅσσοι * νήσουςι παρὲς Ἡλίδος ἰσποδῶτοιο.
 Τῶν ἔπει μ' ἀείροντα βῆσεται, * αἰ κ' ἐγὼ λείμω
 Καὶ κατὰ πᾶξ ξείνα δώμῳ αἰ τὴ καὶ φέρσοχ'.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴδωκα, τὰ στανύσῃς ἔργα κῆρυξι,
 Ἰσὼν τ' ἡλακῶ τῷ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευς

28. μῦ- Ερπον' ἰποίχασθ' * τόξον δ' ἄνδρῳσι μολήσῃ
 29. Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμῷ· τῷ γὰρ κρατὶς ἔσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἡ μὲν, θαμνέσασα, παλιν οἰκίῃδ' ἐβόηκε·
 Παῖδες γὰρ μῦθον πισυρμήδον ἔειπτο θυμῷ.
 5 Ες δ' ὑπερῶν ἀναβῶσα (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Κλαῖν' ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον ποσιν· ὄφρα οἱ ὕπνῳ
 Ἡ δ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρι καμπύλα δῖον ὕφορσός.
 Μηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλειον εὖ μετάρρυσιν·
 10 Ὡς δὲ τις εἴπῃσι· ἴων ὑπερλώροισιν,
 Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεται ἀμείζοντα συβώτῃ,
 28. αὖ Πλαῖκτέ· τίχ' * αὖτ' ἐφ' ὕεσι κούεις τεχέεις κρατὶδόντων
 8' ἐφ' ὧ Ὀϊόν' ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἱστρίφει, εἴ κεν Ἀπόλλων
 κ.τ. καὶ Ἡμῖν ἰλκήσῃ καὶ ἀγένησται Θεοὶ ἄλλοι.
 τί- 15 Ὡς φάτο· αὐτὰρ ὁ ἦκε φέρον αὐτῷ εὖ χέρον,
 δόντων Δείσας, οὐκ ἔκα πολλοὶ ὁμόκλειον εὖ μετάρρυσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἰγνώωναι,
 28. τό- Ἀτρεΐδῃ, ὥρῃσι φέρι * τόξα (τίχ' ἔκ εὖ πᾶσι πηθήσεις;))
 29. Μῆσι, καὶ ὁ πολέτερος ὥς ἴων; ἀγρόνδ' ὀνείμα
 20 Βάλλων χαρμαδίοισι, βίηφι ἢ φέρτερος εἰμι.
 Αἱ γὰρ πάντων τόσσοι ὅσοι καὶ δῶματ' ἔασιν,
 Μηστῆρων χερσὶν τε βίηφι τε φέρτερος εἰμι.
 Τῷ κε τίχῃ συγχαῶς πν' ἐγὼ πέμψαμι νείοχ'·
 Ἡμετέρῳ ἐξ οἴκου· ἱππεὶ κακὰ μηχανώνονται.
 25 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντας ἱπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
 Μηστῆρες· καὶ δὴ μεδῖν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· πῇ ἢ τόξα φέρον ἀνὰ δῶμα συβώτης
 Εν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι ἦκε παρρησάς.
 Ἐκ ἣ καλίσσάμηνος ὥρῃσι φέρον Εὐρύκλειαν,
 30 Τηλέμαχος κέλεται σέ, ὥρῃσι φέρον Εὐρύκλειαν,
 Κληῖσιν μετάρρυσιν ἵππους πυκινὰς ἀραρυίας·
 Ἡν δὲ τις ἢ στεναχῆς ἢ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέρῳισιν εὖ ἔρκεσι, μὴ τι ἵππους
 Προβλήσκειν, ἀλλ' αὐτῷ ἀκλῶ ἔμμεναι ὥς ἔργῳ,
 35 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος.
 Κληῖσιν ἢ ἵππους μετάρρων εὖ ταπεινόντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκου Φιλοίπῳ ἄλλοι ἵππους,

Opus adire, arcus autem viris curæ erit
 Omnibus, maximè a. mihi hujus enim potentia est in domo.
 I hæc quidem stupefacta retrò domum ivit.

Filij enim verbum prudens imposuit animo.

In cœnacula autem ascendens cum ancillis mulieribus, 5

Flebat postea Ulysses dilectū maritū, quousque ei somnum

Dulcem in palpebris jecit cæsa Minerva

At hic arcum quos ceperat ferebat flexiles divus subulcus

Proci autem igitur omnes tumultuabantur in domibus.

Sic autem aliquis dixit juvenum superborum, 10

Quò jam curvum arcum portas immanis subulcæ,

Errator? citò rursus te in sinibus canes veloces edent

Solum ab hominibus, quos nutritivisti, siquidem Apollo

Nobis propitius & immortales Dij alij:

Sic dixerunt: at hic posuit ferens ipso in loco 15

Timens, quoniam multi minabantur in domibus.

Telemachus autem ex altera parte minans ivit,

Heus, ulterius porta arcū citò, (nō benè omnib. obediēs?)

Ne te & junior licet sim ad agrum expellam

Percutiens saxi, vi autem fortior sum. 20

Utinam enim omnium tantum quicumque in domibus sunt,

Procorum manibus vique fortior essem:

Ideò & citò mœstè aliquem ego mitterem ire

Nostra ex domo, quoniam mala operantur,

Sic dixit: hi autem igitur omnes in ipso dulciter riserunt 25

Proci, & jam cessarunt gravi ira.

Affertur
 Ulysses
 tandem
 arcus.

Telemacho autem arcum ferens per domum subulcus

In manibus Ulyssi prudenti posuit astans.

Foras autem vocatam allocutus est nutricem Eurycleam,

Telemachus mandat tibi ò prudens Euryclea, 30

Claudas domus januas fortiter compactas.

Si autem aliquis vel suspirium, vel sonum intus audiat

Virorum nostris in septis, non foras

Eat, sed illic tacitè sit apud opus,

Sic dixit, huic autem velox fuit verbum. 35

Claudit autem januas ædium benè habitatarum,

Tacitè autem ex domo Philœterius saltavit foras,

Claudit autem postea januas septi aulae.

Jacebat autem sub porticu lignum navis circum agitabilis

Byblinum, quo ligavit januas, introivit autem ipse;

Sedit postea in sede profectus unde surrexerat

5 Inspiciens Vlysses, hic autem jam arcum movebat

Penitus revoluens, experiens huc & illuc.

Ne cornua vermes edissent absente domino.

Sic autem aliquis dixit conspicatus in propinquum alium,

Certè aliquis perspicax & dolosus est arcum.

10 Certè nunc talia, & ipsi domi jacent,

Vel hic ruit facere, sicut in manibus.

Movet huc & illuc malorum sciens errator.

Alius autem rursus dixit juvenum superborum,

Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret,

15 Quantum hic hanc poterit tendere.

Sic dixerunt proci, at prudens Vlysses

Statim postquam magnum arcum portavit, & vidit penitus,

Sicut quando vir citharæ peritus & cantus,

Facile extendit novo in sinu chordam,

20 Tangens utrinque benè retortum intestinum ovis,

Sic sine diligentia tetendit magnum arcum Vlysses.

Dextera autem igitur manu capiens tentavit nervum.

Hic autem sub benè sonuit hirundini similis voce. (color

Procis autè igitur dolor fact⁹ est magnus, omnib. autè igitur

25 Mutatus est, Jupiter autem valde sonuit signa ostendens.

Lætatus est postea pertolerans divinus Vlysses

Quòd ei monstrum misit Saturni filius versuti.

Accepit autem velocè sagittam, quæ ei jacebat apud mensam

Nuda: ipsæ autem altæ concavam intra pharetram

30 Jacebant, quibus citò Achivi tentandi erant.

Hanc in brachio capiens traxit chordam concavitatēque

Illic, ex sede sedens, misit autem sagittam

Contra observans, securium autem non erravit omnium

Primo foramine, transiit autem penitus foras

35 Sagitta ære gravis, hic autem Telemachum allocutus est,

Telemache, non te hic hospes in domibus vituperat

Sedens, neque à meta aberravi, neque arcum

Vlysses
tendit
arcum.

Κλήϊον δ' ἄρ' ἔπειτα θυρῶς εὐρυκίῳ αὐλῆς.
 Κεῖτο δ' ὑπ' αὐθόσῃ ὅπλον νιὸς ἀμφιβλήσσης
 Βύβλινον, ὃ ῥ' ἐπέδησε θυρῶς, ἐς δ' ἦϊεν αὐτὸς,
 Ἐξίτ' ἔπειτ' ἐπὶ διφρεσὶ ἰὼν ἔνθεν ἄφε ἀνίστη,

5

28. αἶμα
 φοφί-
 αν.

10

15

28. Ως
 δ' ὅτ'

20 28.
 ἀει.

28. ἀν-
 την.

25

30

35

Εἰσπράων Οδυσῆα, ὃ δ' ἤδη τόξον ἐνὶ ἄρμῳ.
 Πάντη * ἀναστροφῶν, περὶ ἄρμῳ ἔνθα κ' ἔνθα
 Μὴ κεραῖαις ἰδοῖεν λατοχρησσοῖο αἵματος.
 Ωδὲ δὲ τις εἴπισκεν ἰδὼν ἐς πηλείδην ἄλλον,
 Ἡ τις θνητὴρ κ' ἐπίκλοπος ἔαλετο τόξον.

Ἡ ῥα νῦν που τριαῶνται κ' αὐτὸ οἶκῳ κεῖται,
 Ἡ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὥς ἐνὶ χερσὶ
 Νωμῶ ἔνθα κ' ἔνθα κερκῶν ἔμπαιῳ ἀλήτηα
 Ἄλλος δ' αὐτ' εἴπισκεν νῆον ὑπερλωροῖόντων,
 Αἶ γ' ὃ δὴ τοσσῶντα ὀήσιος ἀντιάσειν,

Ως ἔτος ποτε τῆτο διωήσεται ἐνταῦθα οἶκος.

Ως ἄρ' ἔφην μνηστῆρες. ἀπὲρ πολὺ μῆτις Οδυσ.
 Αὐτὶς ἔπει μείζα τόξον ἐβάστασε, κ' ἰδὲ πάντη,
 Ως ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγος ἐπιστάμεν κ' αἰοιδὴς
 Ρηϊδίως ἐπένυσσε νῆα * ἐπὶ κρηλοπὶ χερδῶν,

Ἀψας ἀμφοτέρωθεν ἑνερπίς ἐντερὸν οἶος,
 Ως ἄρ' ἄτερ παυδῆς πάντοτε μείζα τόξον Οδυσ.
 Δεξιτέρῃ δ' ἄρ' αὖτε λαβὼν κρηλοπὶ νευρῆς.
 Ἡ δ' ὑπὸ κρηλον αἶεσι, χηλιδέει εἰκίλη * αὐδῶ.
 Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μείζα, πᾶσι δ' ἄρ' αὖτε χροῖς
 Ἐτρομέπειτο· Ζεὺς ὃ μείζαλ' ἐκτυπε σήματα φαίνων.

Γηθησὶν τ' ἄρ' ἔκείτῃ πολὺ τλας δι' Οδυσ.
 Ὅττι ῥα οἱ τέρας ἦκε Κρονία πᾶσι ἀγκυλομήτιω.
 Εἴλετο δ' αἰκῶ οἰσὶν, ὅς οἱ παρέκεντο τραπίζῃ
 Γυμνός· ὅι δ' ἄλλοι κρήνης ἐντοδὲ φαρύγγης

Κεῖατο, τῶν τὰς ἐμέλκον Ἀχαιοὶ πενήστοις.
 Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχυν ἑλὼν, εἴλκεν νευρῶν γλυφίδας τε
 Αὐτόθεν ἐκ διφρεσὶ κρηλόμεν, ἦκε δ' οἰσὶν
 Αἶτα πτυσσομένο· πελίκων δ' ἐκ ἡμῶσιν πάντων
 Πρώτης σείλειης, ἄλ' δ' ἀμφοτέρωθεν ἔλθε θυράων

Ἰὸς χαλκοβαρῆς. ὃ ὃ Τηλέμαχον παρσέειπεν,
 Τηλέμαχ', ὃ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχε
 Ἡμῶν. ὃ δὲ π τῷ κρηλοπὶ ἡμῶσιν, ὃ δὲ π τόξον

Διὸ ἔκθρον ταινῶν, ἔπει μὲν ἴδμεν ἔμπροσθεν,
 Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπμαίροντες ὄνουνται.
 Νῦν δ' ὦρε καὶ δῆρπον Ἀχαιοῖσιν τιτυκιάσθω
 Εἰ φάει, αὐτὶς ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσασθω

3 Μολπῇ καὶ φόρμιγγι παρὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαίτορες.

Η, καὶ ἐπ' ἐφρύσει νῦνσι, ὃ δ' ἀμφέσπετο ξίφος ἐξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος Δείδιο.
 Ἀμφὶ ἧ χεῖρα φίλῳ βάλεν ἔγχρ' ὥγχε δ' ἄρ' αὐτῷ
 Παρὰ θρόνον εἰσήκει κυκροβυμβρόν, αἶθ' ἔπειτα χαλκῷ.

10 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ X. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ὀμήρου Ὀδυσείας.

ΤΑ πρὸ τῆς μνηστρφορίας ἱρρασι μὲν Ὀδυσσεὺς πα-
 ρούσης Ἀθηνᾶς, ἐν ταῖς ἐξῆς πᾶς θρασυπαίτας διὰ Τηλε-
 μήχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει, ἅμα Μελανδήν.

15

Α Λ Λ Η.

Χι, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο πλεῖστα χαλκῷ.

20. ἐν-
 πλείω

ΑΥΤΕΡ ὁ γυμνάστη ρακίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς.
 Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ἔδδεν, ἔχων βιον ἠδὲ φαρύγγην
 ἰὼν * ἐμπλείω ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷσιν

20 Αὐτὲς ἀφ' ὧν ποδῶν μὲν ἧ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
 Οὗτος μὲν δὴ αἶθλος ἀάατος ἐκπετελεσται.
 Νῦν αὐτὲς χρὸν ἄλλοι, ὃν ἔπειτα βάλεν ἀνῆρ,
 Εἴσομαι αἶ κε τύχοιμι, πῆρ δὲ μοι εὐχας Ἀπόλλων.
 Η, καὶ ἐπ' Ἀντιφῶν ἰδυῖτο πικρὸν ἔστιν.

25 Ητοι ὃ κελὸν ἄλεισον ἀναιρήσασθ' ἔμελλε
 Χρυσέον, ἅμφωτον καὶ δὴ μὲν χερσὶν ἐσάμας,
 Ὀφρα ποῖο οἶοιο φόνος δὲ οἱ ἔκ ἐνὶ θυμῷ

20. οἶοι Μίμδλιτο πῆς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαίτυμῶμασι,
 το 20. εἰ Μοῦσων ἐνὶ πλοῖοισι, καὶ εἰ μάλα κερτερός ἐστι.
 πικρὸν 20 Οἱ πύξαντες τῶν τε κερσὶν καὶ κῆρσι μελαίαναν,
 ὁ μὲν Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς καὶ λαμμέν * ἐπιχειρῶν βάλεν ἰθ',

Ἀντιφῶν

Dim fatigavi tendens, adhuc mihi robur firmum est,
 Non sicut me proci inhonorantes vituperabant.
 Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
 In luce, at postea & aliter delectari
 Cantu & cithara, hæc enim ornamenta convivij.
 Dixit & supercilijs annuit, hic autē circumposuit ensē acutū
 Telemachus dilectus filius Ulyssis divini,
 Circū autē manū dilectā posuit lanceam propè autem ipsum
 Apud sedem stetit armatus splendido ære.

ARGUMENTVM VIGESIMI-SECUNDI
 LIBRI ODYSSEÆ.

Procorum cæde peracta, Ulysses, præsentē Minerva,
 exinde ancillas per Telemachum & familiares punit
 cum Melanthio.

ALIUD.

15

X, Ulysses procos abstulit sævo ære.

Sed ipse exutus est pannis prudens Ulysses.
 Insiliit autem magno limini habens arcū & pharetram
 Sagittis plenam, celeres verò effudit sagittas

20

Ibi ante pedes, inter procos autem dixit,
 Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum est.
 Nunc rursus scopū alium quem nondū aliquis percussit vir,
 Speculabor, si consequar. præbeat autem mihi gloriā Apollo.

Procorū
caedes.

Dixit, & in Antinoum direxit amaram sagittam.

25

Certè hic pulchrum poculum elevare volebat,
 Aureum, utrinque ansatum: & jam manibus movebat,
 Ut biberet vinum, cædes autem ei non in animo
 Observabatur: quis putasset inter viros convivas
 Solum in plures, etū valdè fortis esset,

Ei facere cædem malam, & mortem nigram?

30

Hunc autem Ulysses in gutture detentum percussit sagitta,

Ulysses
Antinoum

ſagitta
interfe-
cit.

Contra autem teneram per cervicem ivit culpis.

Declinatus eſt autem aliò, poculum autem ei excidit manu
Percuſſi, ſtatim autem fiſtula ad nares craſſa venit
Sanguine virili: citò autem à ſe menſam

9 Impulit pedibus percuffam longè a cibos fudit ad terram.

Paniſque caròque aſſata ſœdata eſt, hi autem ſtrepuerunt
Proci in domo, ut viderunt virum cadentem.

Ex autem ſedibus ſurrexerunt turbati in domo,

Undique aſpicientes benè inciſos ad parietes,

10 Neque alicubi ſcutum erat, neque fortis lanceas ad capiendum

Increpabant autem Ulyſſem iratis verbis, (certaminibus

Hospes malè in viros ſagittas immittis, non amplius

Alijs intereris, nunc tibi integra (adeſt) gravis mors,

Etenim jam nunc virum interfeciſti, qui valdè optimus

15 Juvenum in Ithaca, idèò te hîc vultures edent.

Purabat unusquiſque quoniam dixerunt non volentem

Virum interfeciſſe, hoc autem ſtulti non cognoverunt,

Quòd jam iſſis & omnibus mortis fines attingebant.

Hos autem torvè conſpicatus allocutus eſt prudens Ulyſſes,

20 Canes nò me amplius exiſtimabatis redeuntè domù venire

Ulyſſes
prociſe
manife-
ſtat.

Populo à Trojanorum quòd mihi conſumebatis domum

Ancillas autem mulieres apud dormiebatis violenter,

Ipiuſque viventis petebatis uxorem

Neque Deos timentes qui cœlum latum habitant,

25 Neque aliquem hominù reprehensionem in poſterium fore.

Nunc vobis & omnibus mortis fines contigerunt.

Sic dixit: hos autem igitur omnes novus timor ſuſcepit.

Aſpiciebat autem ſingulus quò fugeret altam mortem.

Euryma-
chus ſup

Eurymachus autem ipſum ſolus reſpondens, allocutus eſt,

30

Siquidem jam Ulyſſes Ithaceniſis veniſti,

plex An-
tinoo
imputat
omnia.

Hæc quidem decenter dixiſti quæcunque fecerunt Achivi,

Multa quidem in domibus injuſta, multa autem in agro.

Sed hic quidem jam jacet qui cauſa fuit omnium

Antinous, hic enim impoſuit hæc opera,

35 Non nuptiarum tantum indigeas, neque cupiens,

Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius,

Ut Ithacæ in populo benè ædificatæ regnaret

Ipſe,

24. Αση
μίαν·

5

10
24. Οὐ
δέπω

15

20

24. ὅ-
κον, Αὐ
πιζύπ-
ῳ. Δμ
25. ὡς
σιν τι
ῶν. 24.
ἵσταλθ.

30

35

Ἀντιφρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχίτος ἤλυθ' αἰκωνή.
 Εκλίνθη δ' ἐπέρωσι, δέπας δέ οἱ ἔκπιτο χειρὸς
 Βλημῆα· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
 Αἶματ' ἀνδρῶν οἷοι, ῥῶς δ' ἀπὸ οἴο τρέπιζαν
 Ὡς ποδὶ πηλῆας, δάπδ' εἶδον χεῖν ἱερῆ.
 Σίτος τε κρέα τ' ὅπ' ἐφορῶντο. τοὶ δ' ὀμφόθου
 Μισηῆρες κ' δῶμα, ὅπως ἴδον ἀνδρῶν πύοντα.
 Ἐκ ᾧ θροῶν ἀνέρουσαν ἐρηνήντας κ' δῶμα,
 Πάντοσε πυπρῶνόντας εὐτμήτοισι ποτὶ τοῖχους·
 Οὐδέ περ αἰσὶς ἔκλυ, ὃδ' ἄλκιμον ἔγχευ ἐλέσθη
 Νήκεος δ' Οδυσῆα χολαῖσιν ἐπέεσσιν,
 Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· ἐκείτ' αἰθλῶν
 Ἀλλαν ἀνπάσας νυῦ τοι σῶς αἶψυς ὀλίθρου·
 Καί γ' ὃ δὴ νυῦ φῶτα κατέκτανες ὅς μιν' αἰετας
 Κέρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ δ' ἐνθάδε γῶπες ἴδονται.
 Ἴσκει ἕκαστος ἀνὴρ, ἵκευ φάσμα ἐκ Ἰθάλοισι
 Ἀνδρῶν κατεκτείναι. τὸ γ' ἰήπιοι ἐκ σέθεν
 Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλίθρου πείρουτ' ἰφῆπται.
 Τοὺς δ' ἄρ' ἐπὶ δροσὶ ἰδὼν ὤρεσέ φη πολύμητις Οδυσ.

Ω κύνες, ὃ μὲν ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπὸ τρωπὸν οἶκαδ' ἰκέσθ
 Δήμου δάπ' Τρώων, ὅπ' μοι κατεκείρετ' ἔοικον
 Δμῶσιν ᾧ γυναιξὶ παρινοάζεσθαι βίαιως,
 Αὐτὰρ τε ζῶντ' ὑπεμνάμεσθαι γυναικῃ,
 Οὐτὶ θεὸς δαίμονες οἱ ἐρεθὸν εὐρυὸν ἔχουσιν,
 Οὐτέ περ ἀνθρώπων νόμοισιν κατέπιονετ' ἔθελον·
 Νυῦ ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλίθρου πείρουτ' ἰφῆπται
 Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρῇ δέος εἶλεν
 Πάληνεν ᾧ ἕκαστος ὅπ' ἐν γαίῃ αἰπυῶ ὀλίθρου.
 Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενον ὤρεσεν·

Εἰ μὲν δὴ Οδυσσεὺς Ἰθακῆσι εἰληλκθας,
 Ταῦτα μὲν αἰσιμαίετις, ὅσα μέγιστον Ἀχαιοί,
 Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀπαύδαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀρεῇ
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείται ὅς αἶπ' ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίο· ὅπως γ' ἐπὶ ἡλιν πέδ' ἔργα,
 Οὐτὶ γὰρ μοι τόσσοι κεχρημένοι ὅπ' ἐκείνων,
 Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ ἐκ ἐπέλυσσε Κροῖων·
 Οφρ' Ἰθάκης κ' δήμου εὐκταμένη βασιλεύῃ

Αὐτὸς, ἀπὲρ σοῖ παῖδα κατακτείνει λοχίσαι,
 Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μίτρῃ πίφαται, σὺ ᾗ Φεῖδω λαῶν
 Χῶν, ἀπὲρ ἄμμις ὀπίσθιν ἀριστὰ μέμοι χ' ἔδῃμεν,
 Οὐσὰ τι ἐκπίπεται καὶ ἐδήδωται ἐν μιγάρῃσιν,

5 Τιμὴν ἄμφω ἀγόντες ἐκρησάδοιοι ἔχαστε;
 Καλὴν γὰρ χερσὶν ἔδωκε δῶκερ, εἰσέκε σὸν κῆρ
 Ἰασθῆ. πρὶν δ' ἔπ' ἡμισυτὸν κεχλῶαθ'.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπὸ δρεῖδων ὤρεσε Φη πολύμητις Οδυσ.

Εὐρύμαχ', ἐδ' αἶμοι πατρῷα πάντα δάπεδῳ,

10 Οὐσὰ τε νῦν ὕμμι' ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθῆτε,
 Οὐδέ κιν ὥς ἐπ' χεῖρας ἑμέας λήξωμι φόνειο,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίῳ δάπτωσαι.

20. πρὶ- Νῦν ὕμμι' * ὠδύρεται ἐκαστοῖς ἢ μίγχαθ',

20. καὶ- Ἡ Φύγειν, ὅς κιν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

ταμ. 15 Ἀλλὰ πρὶν ἢ Φεύξειαθ' ὄτομαι αἰσῶν ὀλισθῶν.

Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτὰ λύτο γυῶατα καὶ φίλον ἦτορ.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος ὤρεσε φῶνι δυνιτορὶ αὐτίς,

Ὡ φίλοι, ἔγδ' ἤρσας ἀνὴρ ὅδ' ἤρσας ἀάπτους·

Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλασθε τίξοι ἐύχοοι ἠδὲ φαρσίτην,

20 Οὐδὲν δ' ἀπὸ ξιστὴ βεβήσεται, εἰσέκε πάντας
 Ἀμμι κατακτείνει· ἀλλὰ μνησόμεθα χαίρμεν·
 Φάσγανά τε σπασσάσθαι, καὶ ἀντιχεῖσθαι τροπίζας
 Ἰὼν ἀκυμνῶν· ἐπὶ δ' αὐτὰ πάντες ἔχοντες
 Ἀθροῖοι, εἰκέ μιν ἔδω ἀπιστῆν ἠδὲ θυρόων.

25 Ἐλθῶμεν δ' αἰνὰ ἄστυ, βοή δ' ἄκιστε γένοιτο·

Τῷ κε τίχ' ἔτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα βεβήσεται.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύνετο φάσγανος ὀξύ,

Χάλκιοι, ἀμφοτέρωθεν ἀνταχέον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτὰ

20. 25. Σμερδαλία ἰάχων. ὁ δ' * ὁμαρτῇ διὸς Οδυσσεύς

20. 25. ἰὸν δ' ἀπὸ ὤρεσε * βάλει σῆτος ὠδύρεται μίγχαθ',

20. 25. Ἐν δ' εἰ ἡ πατὴρ πῆξε θοοὶ βίλος· ἐκ δ' ἄρα χεῖρας

20. 25. φάσγανος ἢ κεχλῶαθ', ἀνταρρῆδης ᾗ τροπίζῃ

20. 25. Καὶ κάπτοι δινηγίς· δάπ' δ' αἰσῶν χεῖν ἔραζε.

20. 25. Καὶ δῖπας ἀμφικύπελλον. ὁ ᾗ χροῖα τύπῃ μετώπῳ,

20. 25. 35. Θυμῷ αἰνάζων. πρὶν ᾗ θροῖον ἀμφοτέρωσι

20. 25. 35. Λακκίζων ἰππάζει· κατ' ὀφθαλμοῖν δ' ἔχοντ' ἀχλὺς·

ἀμφιόμοις δ' Οδυσσῇ * εἰσῆτοτο κυδαλίμῃ

Ipse, at tuum filium interficeret insidians. (populorum
 Nunc a. hic quidem in parca interfectus est, tu autē miserere
 Tuorum: at nos in futurum conciliati in populo,
 Quæcunque tibi ebibita sunt, & comesta sunt in domibus
 Pretium separatim ducentes viginti boves singulus,
 Æsque aurūque reddemus, donec tuum cor
 Lætum fuerit, antè autem non indignanter irascere.

Hunc autem torvè videns allocutus est prudens Ulysses,
 Eurymache, neque si mihi paterna omnia redderetur
 Quæcunque nunc vobis sunt, & sicundè alia imponeretur, 10
 Neque sic amplius manus meas cessarem cæde,
 Antè quàm omnem procos intem periciem rependere.
 Nunc vobis adiacet contra vel pugnare,
 Vel fugere, qui mortem & fatum evitaverit.
 Sed aliquem non fugere puto altam mortem.

15

Euryma-
 chus
 precis
 loquitur

Sic dixit: horum autem ibi soluta sunt genua.
 Hos autem Eurymachus allocutus est secundò rursus,

O amici non retinebit vir hic manus innocuas,
 Sed postquam accepit arcum politum & pharetram
 Pavimento à polito sagittabit donec omnes
 Nos interficiet: sed recordemur pugnaz,
 Ensesque trahite, & opponite mensas
 Sagittis velocibus, contra autem ipsum omnes simus
 Congregati, si ipsum pavimento expellemus & januis,
 Eamus in civitatem, clamor citissimè fiet,
 Et ideo citò hic vir nunc ultimum sagittabit.

20

25

Sic igitur vociferans, traxit ensē acutum,
 Æreum vtrinque acutum, saltavit autem in ipsum
 Terribiliter sonans, ipse autem simul divus Ulysses
 Sagittam projiciens, percussit pectus ad mammam.
 In autem ei hepate fixit velox telum, ex autem igitur manu
 Ensem misit humum, projecta autem mensa
 Decidit volutus, longè autem aquas fudit humum,
 Et poculū circū ansatū, hic autem terram verberavit fronte
 Animo dolens, pedibus autem thronum ambobus
 Calcitrans quatit, in oculis autem fusa est caligo.
 Amphinomus autem Ulyssi iivit glorioso

Euryma-
 chus oc-
 ciditur.

30

35

Contrarius ruens, traxit autem ensē acutum
 Si quō modo ejus exiret januis, sed ipsum prævenit
 Telemachus à tergo percutiens ærea lancea
 Humerorum medio, per autem pectora penetravit.

9 Sonuit autem cadens, terram autem percussit fronte.

Telemachus
 Amphinomus
 interficit

Telemachus autem ruit relicta longa lancea
 Illic in Amphinomo, valde enim timebat ne quis Achivorum
 Lanceam dum extraheret longam, vel adegerit
 Ense ruens, vel in caput reclinatum verberans.

10 Ivit autem currens, valde autem citò dilectū patrē pervenit,
 Prope autem stans verba velocia allocutus est,

O pater jam tibi scutum portabo & duas lanceas,
 Et galeam benè æream in temporibus aptam,
 Ipseque iaduar profectus, dabo autem subulco

15 Et bubulco alia, armari enim melius.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,
 Porta currens quousque auxiliariæ sagittæ adsunt
 Ne me amoveant januis solus cum sim.

Sic dixit: Telemachus autem dilecto obediit patri:

20 Perrexit autem ire in thalamū, ubi ei inclyta arma jacebant,
 Hinc quatuor quidem scuta accepit, lanceas autem octo,
 Et quatuor galeas æreas densas,

Venit autem ferens, valde autem citò dilectū patrē pervenit:
 Ipse autem primū circa corpus indutus est æs:

25 Sic autem eodem modo hi famuli induti sunt arma pulchra,
 Steterunt autem circum Ulyssēm prudentem varij consilij.

At hic quandiu quidem ad auxilium aderant sagittæ,
 Tamdiu procorum unum semper in domo
 Percussit inspicieus, hi autem simul stricti cadebant.

30 At postquam liquerunt sagittæ sagittantem regem,
 Arcum quidem ad postem bene firmæ domus
 Inclinauit stare ad parietes splendidos:

Ulysses in
 procos se
 armat

Ipse autem circum humeros scutum posuit quadruplex,
 Capite autem in forti galeam benè factam posuit

35 Cristatam, graviter autem crista desuper nuebatur.

Accepit autem fortes lanceas duas armatas ære.

Ianua autem quædam erat bene ædificato in pariete,

Ἀντίῳ αἶξας· ἔρυτι ἃ φάσσαντο ἔξυ,
 Εἶπας οἱ εἶξαι θυράων· αἶψ' ἄρα μιν φῆη
 Τηλέμαχος κατόπιότι βαλὼν χαλκῆρεί δουρὶ
 Ωμῶν μισσηγὺς, Διὶ δ' ἵσθητο φιν ἔλασσε.

5

Δέπησιν ἃ πτωῶν, χροῖα δ' ἔλασσε παντὶ μετώπῳ·
 Τηλέμαχος δ' ἀπέρχουσι λιπῶν δολιχόσκιον ἔγχος
 Αὐτὲς ἐν Ἀμφινόμῳ· ὅρῃ γὰρ διί μὴ τις Ἀχαιῶν
 Εγγὺς ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσσει
 Φασγάνῳ αἶξας, ἢ παρὰ πτελέϊ τύψας.

10

Βῆ δ' ἦεν· μέλα δ' ὤχε φίλον πατέρ' εἰσαφίκαται,
 Ἀγχιῷ δ' ἱστάμεν· ἔπα πτερόν τε παρρηϊδαί,

Ὡ πάτερ, ἥδη τοι σάκης οἶσω καὶ δύο δοῦρε,
 Καὶ κυνέην εὐχαλῶν ἐπὶ κερταίοις ἀραρήσας.
 Αὐτὲς τ' ἀμφιόαλεῦμαι ἰὼν· δώσω δ' σὺ δώσω τε
 Καὶ τῷ βεκέλῳ ἄλλα· πτυγχεῶς γὰρ ἄμεινον.

15

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν· ὥς σέ φη πολύμητις Ὀδυσ·
 Οἷος ἦεν, οἷος μοι ἀμύνεσθαι παρ' οἴκῳ,
 Μὴ μὲ δακρινήσῃσι θυράων μοῦνοι ἐόντες.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἰλὸν ἐπιπείθετο πατρί.

Βῆ δ' ἱδμεναι θάλαμον· ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείτο.
 Εἶπεν τίσασθαι μὲρ σάκῃ· ἔξιστε, δοῦρεται δ' ἐκπύ,
 Καὶ πύσσας κυνέας χαλκῆρεας ἐκ ποδασείας.

20

Βῆ δ' φέρον μέλα δ' ὤχε φίλον πατέρ' εἰσαφίκαται·
 Αὐτὸς δ' ἑσώπτεσθαι ὅρῃ χερσὶ δύναιτο χαλκῶν.

Ὡς δ' αὐτῶς τὰ δμῶϊ δυνέδωκε τεύχεα καλά,
 Ἔσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.

25

Αὐτῶς δ' ὄγ', ὅφρα μὲρ αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσται ἰοί,
 Τόφρα μνηστῆρων ἕνα γ' αἰεὶ ὅσσι οἴκῳ

Βάλλει πτυγχομένο· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπύον.

Αὐτῶς ἰπεί λίπον ἰοὶ οἵστυνόντα ἄνακτα.

30

Τόξον μὲρ ὥς σταθμὸν ἐῴσταθ'· μεγάρεσι
 Ἐκλινεν ἱστάμεν ὥς ἐν ὀπίσθῳ παμφανόοντα·
 Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὥμοισι σάκης ἦτο τιτρεφέλυμενον.
 Κρατὶ δ' ἐκ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐντυχεῖν ἔθηκεν

Ἰππυρην, δεινὸν δ' ἰόφοις κατὰ πρῶτον ἔνιεν.

Εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύο κειθρευδμένα χαλκῷ,

35

Ὀρσεύεσθαι δὲ τις ἔσκεν ἐν δμῶϊ τῷ οἴκῳ.

Ακρότατον ἧ παρ' ἐδδὲν ἱσταμένη⁹ μεγάροιο
 Ην ὁδὸς εἰς λαύρην, (αἰδίδε δ' ἔχον εὐ ἀραρήας
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς φραζέσθαι ἀνάγει δῖον ὑφορβόν
 Ἐσαότ' ἄγχ' αὐτῆς, μία δ' αἶη γίνετ' ἰφορβή.

28. 5 Τοῖς δ' * Αἰάλα⁹ εἶπεν, ἔπος πάντας πιφαύσκων,
 αἰάλα- Ω φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις αἶν' ὀρεθύνῃ ἀναδαιή,
 ως με- Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοή δ' ὤκισται γένοιτο;
 τίειπεν Τῷ κε τίχ' ἔτος αἰὴρ νῦν ἔσταται θεῶσσι.

Τὸν δ' αὖτε ὀρεστέειπε Μελάνδι⁹ αἰπόλος αἰγῶν,

10 Οὐ πως ἔς' Αἰάλας διοτρεφίς. ἄγχ' ἂν αἰνῶς
 Αὐλῆς καλὰ θύρεθρον, καὶ ἀρχαλίων εἴχεα λαύρης.
 Καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκει αἰὴρ ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 Ἀλλ' ἄρα θ' ὑμῖν πύχα σείκω θωρηχθῆναι.
 Ἐκ θαλάμῳ. ἔνδον γὰρ (ὀλομαι) ἔδδ' πη ἄλλη

15 Τεύχεα κατ' ἱοδίῳ Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός.
 Ὡς εἰπὼν ἀνέστανε Μελάνδι⁹ αἰπόλος αἰγῶν

28. αἰάλα⁹ Ἐκ θαλάμῳ Ὀδυσῆ⁹ * ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο
 Ἐγθεν δῶδ' ἔκαστ' ἔειπε, τόσσα ἧ δαῦρον,
 Καὶ τίστας κυνίας χαλκῆρεας ἰκποδασείας.

20 Βῆ δ' ἱμῆμαι, μάλα δ' ὤκισται φέρον μετ' ἡρώσιν ἔδωκε.
 Καὶ τότε Ὀδυσῆ⁹ λύτο γυνάικα καὶ φίλον ἦτορ,

28. 28. σί τι⁹ Ὡς ἀφ' ἐκαλλομένης ἰδὲ πύχα, * χερσὶ ἧ δαῦρον
 Μακρὰ πνέουσοντας. μέγα δ' αὐτὰ φαίνετο ἔργον.
 Αἶψα ἧ Τηλέμαχον ἔπειτα πῆρθεντα ὀρεσσηίδα.

24 Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν

28. Η- Νῶν ἱποτρώει πόλεμον κρηρὸν, ἧ Μελαιθέης.

μῖν ἰπ. Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼν δα,
 Ω πάτερ, αὐτὸς ἰὼν τόδ' ἔγ' ἤμεδρον, (ἔδδ' πη ἄλλος
 Αἶψα) ὅς θαλάμῳ θύρῳ πυκινῶς ἀραρήσας

30 Κάλλιπεν ἀσπίδας, τῶν ἧ κρηπὶς ἦεν ἀμείνων.

Ἀλλ' ἴθι δὲ Εὐμαιε θύρῳ ἐπίγες θαλάμῳ.

Καὶ φράσκει εἰ τις ἄρ' ἐπὶ γυναικῶν ἢ παῖδες ῥίξει,

Ἡ υἱὸς Δολιχίῳ Μελαιθέης, τὸν ὧς οἶω.

Ὡς οἱ μὲν τῶν αὐτῶν ὥς ἀλλήλους ἀγέρεον.

35 Βῆ δ' αὖτις θαλάμῳ δὲ Μελάνδι⁹ αἰπόλος αἰγῶν,

Οἶσιν πύχα καλά· τόσσον ἧ δὲ⁹ ὑφορβός,

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα ὀρεσσηίδην ἰχθὺς ἰοίτα,

Ultimum autem ad solum bene stantis domus
 Erat via ad vicum, tabulæ autem erant bene congruæ.
 Hanc autem Vlysses custodire iussit divinum subuleum
 Stantem prope ipsam, unus autem solus erat aditus.

His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuncians,

5

O amici, jam aliquis in januam ascendat,
 Et dicat populis, clamor autem citissimè fiat.

Agelaus
 procis
 loquitur

Ideò citò hic vir nunc postremò sagittet.

Hunc autem rursus alloquutus est Melant. custos caprarum.

Non aliquo modo est Agelæ divine. prope enim graviter 10

Aulæ propè januas & molestum os vici.

Et unus omnes prohibebit vir, qui fortis sit.

Sed age vobis arma portabo ut armemini.

Ex thalamo, illic enim (puto) neque aliò.

Arma deposuerunt Ulysses & illustris filius.

15

Sic locutus ascendit Melanthius custos caprarum

In thalamum Ulyssis supra scalas domus:

Ubi duodecim quidem scuta excepit, tot autem lanceas,

Et tot galeas æreas equino crine densas,

Perrexit autem ire, valdè autem citò portans procis dedit.

Melan-
 thius ar-
 mis in-
 struit
 procos.
 20

Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & dilectum cor,

Postquam circumponentes vidit arma, manibus autè lanceas

Longas quatientes, valdè autem ipsi apparebat opus:

Statim autem Telemachum verba velocia alloquutus est.

Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum 25

Nobis impellit bellum malum, vel Melanthius.

Hūc autè rursus Telemachus prudens contra locutus est,

O pater ipse ego hoc peccavi, (neque aliquis alius

Causa) qui thalami januam spissè congruam

Reliqui inclinans, horum autem speculator esset melior.

30

Sed vade divine Eumæe, januam claude thalami.

Et observa sive qua est mulierum, quæ hæc faciat,

An filius Dolij Melanthius: quem ego puto.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ivit autem iterum thalamum Melanthius custos cuprarum, 35

Portaturus arma pulchra: intellexit autem divus subulcus,

Statim autem Vlysses allocutus est qui prope aderat,

Divine

Divine Laertiade prudens Ulysses,

Ille autem rursus exitiosus vir quem putamus ipsi

It in thalamum, tu autem mihi verum dic.

Nunquid eum interficiam si potentior ero?

9 An tibi huc ducam, ut injustitias persolvat

Multas, quantas hic operatus est tua in domo?

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,

Certè ego & Telemachus procos superbos

Retinebimus intra domos, quamvis multum incitatos

10 Vos autem aversis pedibus & manibus desuper

In thalamum mittite, tabulas autem ligate à tergo:

Cathenam autem plicatam ex ipso penetrantes

Columnam in altam trahite, & admoveite trabibus,

Ut diu vivus graves dolores patiatur. (obediverunt.

15 Sic dixit: hi autem igitur hunc valdè quidè audiverunt &

Perrexerunt a. ire in thalamū, latuerunt autè ipsū intus ex-

Certè hic quidè thalami conclavi in arma quærebat, (istentè

Hi autem steterunt utrinque apud limina manentes:

Quando in pavementum ibat Melanthius custos caprarum.

20 Altera quidem manu ferens pulchram galeam,

Altera autem scutum latum, antiquum, inquinatum siccitate

Laertis herois quod juvenis portabat.

Tū quidè jacebat, conglutinationesque solutæ erant lororū.

Jam tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipsum intrò

25 Per caput: in pavimento autè in terram jecerunt dolentè cor.

Pedes autem manúsque colligaverunt tristi vinculo,

Valdè vertentes penitus, sicut jusserat

Filius Laertis pertolerans divus Ulysses.

Cathenam autem plicatam ex ipso quæ penetrarat,

30 Columnā in altam traxerunt, propinquaveruntque trabibus

Hunc autem cavillans alloquutus es Eumæe subulee,

Nunc quidem jam valdè omnino Melanthie noctem servabis

Lecto in molli dormiens sicut decet.

Neque te aurora ab Oceani fluctibus

35 Latebit veniens aurea sede, quando adduces

Capras procis domo in convivium laborare.

Sed hic quidè illic relictus est extensus pernicioso in vinculo

Hi

Subulci
Melan-
thium
vinciunt.

Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
 Κῆνος δ' αὐτ' αἰδήλος ἀνὴρ ὃν οἴομαι· αὐτοί,
 ἔρχεται εἰς ψάλαμον σὺ δὲ μοι νημερτὲς ἔκαστος,
 ἦ μιν λῃπετέων αἶ κεν κρείσσω γὰ γένεσμαι·
 ἦέ σσι σὺ γὰρ ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας λῃπέσῃ
 Πολλὰς, ὅσας ἔτις ἐμήσαιο σὸν οἶκον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσ.
 Ἡ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μενηστῆρος ἀγαυὸς
 Σχίσσομεν ἔντοσιν μισγέων, μάλα περ μισγόμεσθα·
 Σφῶϊ δ' ἀποσρέψαντι πόδας καὶ χεῖρας ὑπεβῆεν,
 Ἐς ψάλαμον βαλεῖν, (καίδ' αὖτε ἐκδήσας ὀπισθε·
 Τειρῶν ἧ πλεικτῶν ἐξ αὐτῷ περιώαντες,
 Κίον' αἰὶν ὑψηλῶν ἱεύσας, πλάσας τε δεκγῖσιν,
 ὣς κεν δητὰ ζῶος ἐὼν, χαλεπ' ἄλγος πάσχει.

ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλ' αὖ κλύον, ἡδ' ἐπιήοντο,
 Βῆ δ' ἔμμεν εἰς ψάλαμον· λαθίτῳ δὲ μιν ἔνδον ἰόντα.
 ἦτοι δ' ἔμμεν ψάλαμνοιο μυχόν κῆται τύχῃ ἱεῖνα·
 Τῷ δ' ἔσαν ἐκπτερετὴ ὥρῃ σκευῆσιν ἄλλοις.
 Εὐθ' ὑπερβῆδον ἔβαινε Μελάνδιος αἰπόλος αἰγῶν,
 Τῇ ἑτέρῃ μὲν χεὶρὶ φέρον καλῶν τευφάλαιαν,
 Τῇ δ' ἑτέρῃ σῆκος εὐρύ, γέρον, πιπαλαμίδρον ἄζη
 Λαίρτω ἤρω, ὃ κρυεῖζων φορέεσκε.

Δὴ τότε γ' ἡδὴ κῆτο, ράφαι δ' * ἐλέλυτο ἰμαίνων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπαίξανθ' ἐλέτῳ, ἱευστὴν τε μιν εἶπον
 Κρεῖζ· ἐν δαπιδῶν ἧ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ.
 Σὺν ἧ πόδας χεῖρας * τε δέον θυγαλγῆι δισμῶ,
 Εὐμὲν δ' ἀποσρέψαντι Ἀλκυονίδας, ὡς * ἐκίλευσεν
 Υἱὸς Λαίρτωο πολύτλας δι' Οδυσσεύς.

Σκροῖν ἧ πλεικτῶν ἐξ αὐτῷ περιώαντες,
 Κίον' αἰὶν ὑψηλῶν ἱευστῶν, πλάσας τε δεκγῖσιν.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ' Εὐμειος συβῶται,

Νῦν μὲν δὴ μάλ' αὖ πάγχυ Μελάνδιος τέκεται φυλάξεις
 Εὐνὴν ἐνὶ μαλακῇ καταλίμενον, ὡς σὺ ἔοικας.
 Οὐδὲ σι γ' ἡεργάντα παρ' Ὀκίανοιο ροαῖαν

Λήσσει ἐπερχομένη χροσθόροτος, λυγρὰ ἀγνείεις
 Αἶζας μενηστῆρας δόμοι κῆται δαῖτες πίνεσθαι.

ὣς ὁ μὲν αὖτε λείπειτο παῖδας ὁλοῦ ἐνὶ δισμῷ.

Τὼ δ' ἐς πύγμα διώπτε, θύρῳ τ' ἐπιθήντε φαεινῷ,
 Βήτην εἰς Οδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
 Εἶθ' αὖ μῦϑον πνείοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲρ ἐπ' ἑδού,
 Τίσσασθαι, οἱ δ' ἔντεσσι δόμων, πολέες τε καὶ ἰοδλαί.

5 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμέλῳ θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Αθηνῆ,
 Μίντωρ εἰδὲ μῆν' ἢ μὲρ δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῶν,
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,

20. Οσ- Μίντρε ἄμικνον ἀρῶν, μνηστῆρ' ἐπὶ τέρῳ φίλοις
 σ' αὖ· ὅς σ' ἀγασθὰ ῥέζισκον· ὁμηλικῆ δέ μοι ἰστί.

10 Ὡς ἔφατ', οἷό μιν ἄλαστοόον ἔμεν' Αθηνῶν.
 Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλιον ἐν μεγάροισιν·
 Πρῶτος τῷ γ' ἐνέειπε Δαμνατοράδης Ἀγέλαος,
 Μίντρε, μή σ' ἐπίεσι παρρησιπύθεσιν Οδυσ·
 Μνηστῆρας μάλιστα, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ

15 Ὡ δὲ γὰρ ἡμίτερος γε νόον πλίσσας οἶον·
 Ὅπποτε κινέεσθαι κλισίῳ, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
 Εἴ ῥ' οὐ θέσιν ἵππειται πεφῆσται, οἷα μνηστῆρας
 Ἐρδῆεν ἐν μεγάροισιν· σὺ δ' αὐτῷ κράτη πίσεις.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,

20 Κλήμεν' ὁπόσά τι ἐστὶ τῷ τ' ἐνδοθὶ καὶ τῷ θυρήφει.
 Τοῖσιν Οδυσσῆος μεταμειξάμεν'· ἔδ' ἐ τοι ἦας
 Ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἑσσημὲν ἐδὲ θυγάτρως,
 Οὐδ' ἄλλοι κενὸν ἰθάκης κτ'· ἄστυ πολέεσιν.
 Ὡς φεβ'· Αθηναίῃ ῥ' ἡλώσατο κηρὸν μῶλλον·

25 Νείκισσεν δ' Οδυσῆα ἡλώσασιν ἐπίεσιν,
 Οὐκ ἐπὶ (οἷ γ' Οδυσσεὺς μὲρ ἔμπεδον, ἔδ' ἐ πρὸς ἀλκήν,
 Οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λισσώλῃσιν ἐπυπυρεῖν
 Εἶναί τις Τρώεσσι ἐξάρνατο τωλεμὶς αἰεὶ·
 Πολλὰς δ' ἀνδράσιν ἐπιφύεσσι ἐν αἰνῇ δαΐοτῃ.

20 Σὴ δ' ἦλ' αὖ βυλὴ Πριάμου πόλιν εὐρυάγχα
 20. σὺν Πῶς δὲ νῦν, ὅτε * σὺν γε δάμον καὶ κλήμεν' ἰσχύεις,
 δῆμον Ἀντα μνηστῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 Ἀλλ' ἄγε δειῦρ' ἐπὶ πόντῳ παρ' ἡμῖν ἴστασθαι, καὶ ἰδὲ ἔρπον,
 Ὅφρ' εἰδῆς οἷος τοι ἐν ἀνδράσι δυσμύεσσι

35 Μίντρε Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποπίνειν.
 Ἦ ῥα καὶ ἔγωγε πᾶν γυνὴ διδὼν ἐπιτολὰς νίκῃ,
 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' οὐδὲν ἔτι καὶ ἀλκῆς πειρηπίζει

Hi autem in arma euntes, portâque imposita lucida,
 Iuerunt ad Ulysses prudentem versutum,
 Ubi robur spirantes instabant: hi quidem in pavimento
 Quatuor, hi autem intra domum multique & boni.
 Hos autem propè filia Jovis venit Minerva,
 Mentori assimilata & corpore & voce:
 Hanc autem Ulysses lætatus est videns, & verbum dixit,
 Mentor expelle diras, recordare autem focij dilecti
 Quæcunque bona feci, qualis autem mihi es.

Minerva
 Mentori
 assimila-
 ta.

Sic dixit, putans populorum servatricem esse Minervam. 10
 Proci autem ex altera parte minabantur in domo.

Primus hanc increpavit Damastorides Agelaus,

Agelaus
 jubet. ne
 Mentor
 Ulysses
 juvet.

Mentor, ne verbis persuadeat Ulysses

Procis pugnare, auxiliari autem ei ipsi:

Sic enim nostram mentem perfici puto,

Quando hos interfecerimus patrem ac filium,

In autem tu his postea interfecieris, qualia cogitas

Facere in domibus? tuo autem ipsius capite solves.

At postquam vestrum violentias abstulerimus ære,

Possessiones quotque tibi sunt quæque intus & quæ foris, 20

Iis (quæ sunt) Vlyssis commiscebimus, neque filios

Vivere in ædibus sinemus neque, filias.

Neque uxorem prudentem in civitate versari,

Sic dixit: Minerva autem irata est ex animo magis,

Increpavit autem Vlysses iratis verbis, (titudo, 25

Non amplius tibi Vlysses robur firmum, neque aliqua for-

Qualis quando pro Helena albis ulnis bono patre nata

Novem annis Trojanis pugnavisti assidue semper.

Multos autem viros interfecisti in gravi pugna,

Tuo autem capta est consilio Priami civitas lata vijs. 30

Quomodo jam nunc quando tuum populum & possessiones

Contra procos indignaris fortis esse? (pervenisti,

Sed agè huc amice apud mesta, & vide opus,

Ut videas qualis tibi in viris inimicis

Mentor Alcimedes beneficia rependat. 35

Dixit: & nondum omnino dedit alternantem victoriam

Sed adhuc potentiâque & fortitudinem tentabat

Et Vlyſſis ac filij glorioſi.

Ipfæ autem ſplendidæ in domus trabem

Sedit ruens hirundini ſimilis contrâ.

Procos autem concitabat Damastorides Agelaus,

5 Eurynomusque & Amphimedon Demoptolemusque,

Piſandrusque Polyctorides, Polybusque prudens

Hi enim procorum fortitudine erant egregiè optimi.

Quicunque adhuc vivebant, & pro animabus pugnabant.

Hos autem jam domuit arcus & frequentes ſagittæ,

10 His vero Agelaus dixit verbum omnibus nuncians,

O amici jam tenebit vir hic manus innocuas,

Et jam ei Mentor quidem abiit manes jaſtationes dicens,

Hi autem ſoli reliſti ſunt in primis januis,

Ideò nunc ſimul omnes immittite laceas longas.

15 Sed agite, in eum primum jaculamini, ſicubi Jupiter

Det Vlyſſem percuti, & gloriam reportare,

Horum autem aliorum non cura poſtquam hic acciderit.

Sic dixit: hi autem igitur omnes jaculati ſunt ſicut dixit,

Cupientes, hæc autem multum vana fecit Minervæ.

20 Horum alius quidem limen bene firmatæ domus

Percuſſit, alius autem januam ſubtiliter compactam.

Alius autem in pariete fraxinea (baſta) cecidit ære gravis.

At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,

His verbis incepit pertolerans divus Ulyſſes,

25 O amici, jam quidem ego dicerem & nobis

Procorum in turbam jaculari, qui prompti ſunt

Nos internatione delere in prioribus malis.

Sic dixit: hi autem igitur omnes jaculati ſunt acutæ lanceas

Contrâ diſpicientes Demoptolemem quidem Ulyſſes,

30 Euryadem autem igitur Teleinachus, Elatum autem ſubulcus,

Piſandrum autem igitur interfecit bonum bubulcus vir.

Hi quidè poſtea ſimul omnes mordicus ceperunt magnū pavi-

Proci autem igitur juerunt domus ad intimū: (mentum,

His autem igitur irruerunt, è mortuis æ lanceas extraxerunt.

35 Rurſus autem proci jaculati ſunt acutæ lanceas.

Magna contentione, illas autem multū irritas poſuit Miner.

Horum alius quidem limen bene firmatæ domus

Ἡ μὲρ Ὀδυσσῆος ἡδ' ἡσυχδαλίμοιο.

Αὐτὴ δ' αἰγυλίοισι ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον

Ἔξῃ ἀναιίσασα, χελιδὼν ἐκέλη ἀντίω.

Μνηστῆρας δ' ὠτρυνε Δαμασπείδης Ἀγέλαος,

Εὐρυόμοις τε καὶ Ἀμφικίδων, Δημοπύλιμοις τε,

Πείσανδροις τε Πολυκτερίδης, Πόλυβοις τε δαΐφρονι,

Οἳ γὰρ μνηστῆρων ἀριτῇ ἴσαν ἔξοχ' ἄεστοι,

Ὅσσοι ἔτ' ἔζων, ὅτε τε ψυχῶν ἐμάχοντο.

Τοὺς δ' ἤδη ἰδύμεασσι βίος καὶ παρφίης ἰοί.

Τοῖς δ' * Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσιν πιφάσκων,

ὦ φίλοι, ἡδὴ γήσκει αἰὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους.

Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲρ ἔβη κατὰ εὐγμάτων εἰπών,

Οἳ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.

Τῷ γὰρ μὲρ ἄμα πάντες ἀφίστη δούρεσσι μακρά·

Ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἐξ πρώτων ἀκρόνισται, αἳ κί περ Ζεὺς

Δῶν Ὀδυσσῆα βλήσῃ, καὶ κῦδος ἀρέσῃ.

Τῶν δ' ἄλλων κ' κῆδος, ἐπὶ δ' ἔτις γε πίσσησιν.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκρόνισται ὡς ἐαίλυνον,

Ἰάμβροι. ταῖς ἅπαντα ἐτώσια γῆκεν Ἀθλίῳ,

Τῶν ἄλλος μὲρ σταθμὸν εὐσταθεῖος μεγάροιο

Βιβλήκει, ἄλλος ἃ θύρῃσι πυκινῶς ἀραρήων·

Ἀλλ' ὅτ' ἐν θίχῃ μελὴν πίσει χαλκιδάρεϊα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρεσσι ἀλεύωντο μνηστῆρων,

Τοῖς ἄρα μύθῳ ἤρχε πολύτλας δι' Ὀδυσσεύς,

ὦ φίλοι, ἡδὴ μὲρ κεν ἔγνων εἴποιμι καὶ ἄμμι

Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον ἀκρόνισται, οἳ μεμιάσιν

Ἡμῶς ἐξίναρξαι ἐπὶ παρτέρεσσι κακροῖσιν.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκρόνισται ὅξια δούρεσσι,

Αἰτὰ πτυσκόμβροι. Δημοπύλιμον μὲρ Ὀδυσ.

Εὐρυάδῃ δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλάτει ἃ σὺβάτης,

Πείσανδρον δ' ἄρ' ἐπιφει βούων ἐπιβυκόλος αἰὴρ·

Οἳ μὲρ ἔπειθ' ἄμα πάντες ὁδῶν ἔλοι ἄσπετον ἔδασ.

Μνηστῆρας δ' * ἀνιχώρησαν μεγάροισι μυχάδε·

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, ἰεκύων δ' ἐξ' ἔγχε' ἔλοντο.

Αὐτὰρ ἃ μνηστῆρας ἀκρόνισται ὅξια δούρεσσι,

Ἰάμβροι. ταῖς ἅπαντα ἐτώσια γῆκεν Ἀθλίῳ.

Τῶν ἄλλος μὲρ σταθμὸν εὐσταθεῖος μεγάροιο

Βεβλήκει, ἄλλος ᾧ θυρῶ πυκινῶς ἀραρυῖαν.

Αλλ' ὅτ' ἐν ζείῳ μελὴ πίσι γαλήνης ἄρεια·

Amphimédōn δ' ἄρ' οἱ Τηλέμαχος βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ

28: α. Μίγδλω, * ακρίω ὃ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

προν ὁ Κλήσιος πος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σείας ἔγχεϊ μακρῇ

Ωμρον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ἐπὶ ἔρχετο, πίπτε δ' ἔραζε.

Τοὶ δ' αὖτ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκρόνιστον ὀξία δεῦρα.

Εἰς' αὐτ' ἐνερδαίμονται βάλε πολίπερος Ὀδυσ

10 Αμφικίδονται ἡ Τηλέμαχος, Πόλυβος ἡ συνώτης·

Κλέσιππον δ' αὖρ ἔπειτα βοῶν ἐπιβουχέλος ἀνὴρ

Βιβλίον τὸ πρῶτον ἐπιτομὴν ἔχει τῆς ἀποστολῆς.

Ω Πολυθερσίδη Φιλοχέρτομει, μή ποτε πάμπαν

Εἶκων ἀφραδίας, μέγα εἶπεν, ἀλλὰ θεοῖσι

15 Μῦθον ἐπιτέψαι, ἐπειὴ πολὺν φέρτερόν εἰσι.

Τὸ τοι ἀντὶ ποδὸς ξενήιον, ὅν ποτ' ἴδωκα

Ληπθίτω Οδυσσῆϊ δέ μιν καί τ' ἀλητεύοιτι.

Ἡ δ' αὖ βοῶν ἐλίκων ἐπιδομήλος· αὐτὰρ Ὀδυσ.

Οὐτα Δαμαστροῖδιν αὐτοχιδὸν ἔγχεϊ μακρῷ.

20 Τηλέμαχος δ' Εὐκροΐδῳ Λαώκερτι ἔτα

Δυσὲς μέισιν κενεῶνα, διὰ τοῦτο ἡ ψαλὴν ἔλασεν·

Ἡεῖπε ὁ πελῶης, χροῖα δ' ἤλασεν παντὶ μισθῶν.

20. 22. Δη τὸτ' Ἀθλωαῖν * φθισίμεθρον αἰγὶδ' αἰγῶν

σήμερον Ὑψώθη ἐξ ἐρηφνῆς, πῶν ᾧ φερίεις ἐπιοίηθαι.

τορ. 25 Οἱ δ' ἐφίλειοντο κατ' ἐμίσσην, βόες ὡς ἀγέληναι,

Τὰς μὲν τ' αἰόλους οἵ τ' ἔργα ἰφορμηθεῖς ἰδὼν ἔστησαν

Ωρη ἐν ἑαλειῇ, ὅτι τ' ἡμεῖς μακρὰ πέλομεν.

Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψάνυχες ἀγκυλαρχῆλαι

Εξ ὀρέων ἰλθόντες ἐπ' ὀρεσίθισσι θορυῶσιν

30 Ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ ῥίφια πλώσασα ἴενται,

Οἱ δ' ἔτε πᾶς ὀλέγουσιν ἐπ' ἄλμυροι, π' ὃς τις ἀλκή

Γίνεται δὲ φυγή· χαίρουσι δὲ τ' αἰνέουσιν αὖθις·

Ὡς ἄρα τοὶ μηχανήρας ἱπποσύμβουοι καὶ δῶμοι

Τὸ πλὴν ἐπισφραγίσαν, τῶν δ' ἑσίων ἀνυπὸ ἀρχῆς,

35 Κράται· τυκτομήν· δάπιδον δ' ἄπαν αἵματι θῶν.

Λαλιότης δ' Οδυσῆος ἐπεὶ πάνμυρον λαίβε γυνώνων.

Καί μιν λισσόμεν· ἔπειτα πηδύμενται ὡς σήματα,

Percussit, alius autem januam subtiliter compactam :
 Alius autem in pariete fraxinea (hasta) cecidit ære gravis:
 Amphimedon a. igitur Telemachū percussit manū ad carpū
 Obiter, extremam autem pellem læsit æs,
 Ctesippus autem Eumæum super scutum lancea longa 5
 Humerū attingit, hoc autem supervolavit, cecidit autē humū,
 Hi autem rursus circum Ulyssē prudentem versutum
 Procorum in turbam jaculati sunt acutas lanceas.
 Tunc rursus Eurydamanta percussit urbium populator Ulyss.
 Amphimedonta autem Telemachus, Polybū autē subulcus, 10
 Ctesippum autem igitur postea boumbubulcus vir
 Percussit in pectus: gloriabundus autem (illum) affatus est,
 O fili Politheride conviciator, nunquam omnino
 Cedens stultitiæ magnifica loquere sed Dijs
 Sermonem committe, quoniam multò potentiores sunt. 15
 Hoc tibi pro pede hospitale (munus) quem dedisti
 Divo Ulyssi domi (suæ) mendicanti.

Dixit igitur boum nigrarum bubulcus: at Ulysses
 Vulneravit Damastoridem cominus lancea longa.
 Telemachus autem Euenoridem Liocritum percussit 20
 Lancea medio ventre, penitus autem æs transadegit.
 Cecidit autem pronus, terram autem percussit tota fronte,
 Jam tunc Minerva hominum interfectrix ægida sustulit
 Alto ex fastigio, horum autem mentes expavescere sunt.
 Hi autem fugerunt in domum boves tanquam gregariæ, 25
 Quas quidem varius asilus impetu aggressus agitavit
 Tempore in verno: quando dies longæ sunt,
 Hi autem sicut vultures curvæ unguibus, curvæ rostris,
 Ex montibus venientes in aves saltant.
 Hæ quidem in campo nebulas timentes pererrant: 30
 Hæ autem has perdunt insilientes, neque aliqua fortitudo
 Fit, neque fuga, gaudent autem viri præda.
 Sic igitur hi procos irruentes per domum
 Verberabāt converſim, horū a. suspiriū movebatur indecens,
 Cap. diverberatis, pavimentum a. totum sanguine æstuabat. 35
 Liodes autem Ulyssis irruens cepit genua,
 Et ipsum precans verba velocia allocutus est.

Liodes
 supplex
 orat
 Ulyssē.

Oro te Ulysses, tu autem mei ratione habe, & mei miserere.
 Nondum enim aliquam existimo mulierum in domibus
 Dicturam neque aliquid fecisse injustum, sed alios
 Sedavi procos, quicunque talia faceret.

- 5 Sed mihi nō obederūt ut à pravis (reb.) manus abstinerent.
 Ideò & propter suas intemperies indecentem mortē hauserūt
 At ego cum his vates nihil cūm patraverim.
 Jacebo: sic non est gratia in posternum benefactorum.

Hunc autem torvè conspicatus alloc. est prudens Ulyss.

- 10 Si quidem jam cum his vates te dicis esse,
 Nempe sanè videris sæpe optasse in ædibus,
 Longè mihi reditus finem dulcis fieri.
 Te autem uxoremque dilectam sequi & filios parere,
 Ideò non mortem gravem effugies.

- 15 Sic igitur locutus ensem cepit manu forti
 Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
 Interfectus, quo hunc in cervicem mediam percussit.
 Loquentis autem igitur hujus caput pulveribus mixtum est.
 Terpiades autem cantor fugit mortem nigram

- 20 Phemius, qui canebat cum procis necessitate.
 Stabat in manibus tenens citharam stridulam
 Propè apud januam, bifariam autem mentibus cogitabat,
 An egressus domo Jovis magni ad aram
 Aulæ sederet elaboratam, ubi multa

- 25 Laertes Ulyssæque bonum fœmora combusserant.
 An genibus precaretur proruens in Ulyssēm.
 Sic autem ei cogitapti visum est melius esse
 Genua tangere Laertiadæ Ulyssis.

Certè hic citharam concavam deposuit humi,

- 30 Medio crateris & throni argenteis clavis.
 Ipse autem rursus Ulyssis ruens cepit genua.
 Et ipsum precans verba velocia allocutus est.

Phemius
 musicus
 Ulyssi
 sequi-
 tur.

Oro te Ulysses, tu autè mei rationē habe, & mei miserere,
 Ipsi tibi in futurum dolor erit, si cantorem

- 35 Interficiēs, qui Dijs & hominibus cano.
 Ego à me ipso doctus sum. Deus a. mihi in mentib. cātilenas.
 Omnes inſevit. videor autem tibi accinere

Γοῶν ἔμει' σ' Οδυσσεύ, σὺ δὲ μ' αἶθε, καὶ μ' ἐλήσων.
 Οὐ γάρ πω πινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 Εἰπεῖν ἔδδ' ἐπὶ ῥίξαι ἀπατάλλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλως
 Πάυστοισι μνηστῆρας, ὅπως τοιαῦτά γε ῥίξοι.

Ἀλλὰ μοι ἔπειθ' οἴομαι κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχασθαι.

5

Τῷ καὶ ἀπατάλῃσιν ἀφίκα πότμῳ ἐπίσσοι.

Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἴδισι θυσοπέθῃ, ἔδδ' ἐοργῶς,

Κεῖσται· ὡς ἔκ' ἐπὶ χεῖρας μέγ' ἐπιδ' εὐεργάνῃ.

Τοῖ δ' ἄρ' ὑπὲρθε ἰδὼν παρσίφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Εἰ μὲν δὴ μὲν ἴδισι θυσοπέθῃ εὐχαι εἶναι,

10

Πολλὰ καὶ πονεῖς μίλλαις ἀρήμηναι ἐν μεγάροισιν,

Τηλεῖ ἐμὲν νόστιο τίλος γλυκεροῖο γυνιάδῃ.

Σοὶ δ' ἀλοχὴν τε Φίλῳ παῖδά καὶ τέκνα τέκνῃ.

Τῷ ἔκ' αἰ γυναικὶν γε δυσληγία παρφύρῃσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἕλφος εἴλετο χεῖρα παχύνῃ

15

Κεῖδρον, ὃ ῥ' Ἀγέλαθ' ἀπαρτίσκει χαμῶϊ.

Κτενέμενθ'· τὰ τίνα κατ' αὐχένα μέσσοι ἔλασσι.

Φηγεμόνθ' ἄρα τῷ γε χεῖρα προήσιν ἐμήχῃ.

Τερπιάδῃ δὲ τ' αἰοιδὸς ἀλυσσασσι κῆρα μέλαγρην

Φήμιθ', ὅς ῥ' ἦενδε μὲν μνηστῆρσιν ἀνάσκει.

20

Ἐπὶ δ' ἐν χεῖρσιν ἔχον, φέρμιγχα λίγεια

Ἀγχι παρ' ὀρεσθέρῳ· διόκα δ' φρεσὶ * μερμήριζεν.

25. μερ

Ἡ σκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλῃ ποτὶ βωμόν

μέρι-

Ερκεῖς ἵζοντο πετυγμένον, ἐν δ' ἄρα πολλὰ

25

Λαίρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μερὶ ἱκαίον·

Ἡ γυνῶν λίσσοιτο παρσιφίας Ὀδυσῆα.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δαάσσατο κέρδιον εἶναι,

Γοῶν ἄψαλθ' Ἀτερπιάδῃ Ὀδυσῆθ'.

Ἡ τοι ὁ φέρμιγχα γλαφυρῶν κατίσκει χαμῶϊ.

Μισσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνῳ ἀργυροῦ.

30

Αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα παρσιφίας λαΐας γυνῶν.

Καί μιν λισσόμενθ' ἔπειτα πλεονέχῃ παρσηνύδῃ,

Γοῶν ἔμει' σ' Οδυσσεύ, σὺ δὲ μ' αἶδιο, καὶ μ' ἐλήσων.

Αὐτῷ τοι μέγ' ἐπιδ' ἄλγος ἴσσηται, ἢ καὶ αἰοιδῶν

Πίφνης ὅστις Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰεὶ δῶ.

35

Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ· θῆος δὲ μοι ἐν φρεσὶν εἶμας

Παυσιπίας εἰσφύσειν, ἵοικε δὲ τοι παρσηνύδῃ.

ὧς τι θεῶν τῷ μὴ με λιλαίεο δειροθμῶσσι
 Καί περ Τηλέμαχος πῖδε γ' εἶποι σὺς φίλος υἱός,
 ὧς ἐγὼ ἔπι κῶν ἐς σὺν δόμον, εὐδὲ χαπίζω,
 Πωλυμήνω μνηστῆρσιν ἀφ' ὅτμυρ κ' ἔδαιτας,

25 Ἡ δ' Ἀθά πολὺ πλῆθους κ' * κρείσσοις ἦρ' ἀνιάσκη.
 κρέσσοις ὧς φάτο τῷ δ' ἠχρυσ' ἐρεῖς Τηλεμάχιοι,

100 Αἴψα δ' ἰὸν πατέρω παρσιφώνειν ἵχθυσ ἰόντα.

25. μνη- Ἰχθιο, * μνηδὲ πτῦται ἀνιάσκη ἔπειτα χαλκῷ.
 σι' ἐπὶ Καὶ κήρυκα Μίδωντα σαώσμεν, ὅς τί μιν αἰεὶ

10 Οἶκον δὲ ἡμετέρω κηδίσκετο παῖδες ἰόντες.

Εἰ δὲ μὴ μιν ἐπιφύει Φιλοίππῳ, ἡ σὺ δ' ὦστος,

Ἡ σὺ αἰνέσθωσιν ὅτινο μὲν κ' δώμα.

ὧς φάτο, τῷ δ' ἠχρυσ' Μίδων πεπνυμένα εἰδώς.

Πιπλήως γὰρ ἔκετο ὑπὸ δρόνον, ἀμφὶ δ' ἄρμα

15 Ἐσθ' βόες νόδωσιν, ἀλύσκων κῆρα μελαιναῖα.

Αἴψα δ' ἰὸν δρόνον ὤρετο, ὥστος δ' ἀπιδύων βοεῖλιν.

Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα παρσιφώνειας λαῶσι γυνῶν,

Καί μιν λισσόμεν' ἔπειτα πεισθύνει παρσιφώνειας,

ὦ φίλ' ἐγὼ μὲν ὅδ' αἰ μί' σὺ δ' ἴχθιο, εἰπὶ δ' ἔπειτα

20 Μὴ με παρσιφώνειας δηλῶσται ὅτι χαλκῷ,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων κηρυόμεν' ὅτι οἱ ἔκειρον

Κλήματ' αἰ μισθῶσι, σὶ δ' ἴχθιοι εὐδὲ ἔπον.

Τοῖν δ' ἐπιμειδῆσας παρσιφώνειας πολὺ μνηστῆρος Ὀδυσ.

Θάρσει, ἔπειτα δ' ὅτι ἴχθιοι σάκετο κ' ἰσχύουσιν,

25 Ὀφθαλμοὺς γὰρ κ' θυμὸν, ἀπὲρ εἴησθα κ' ἄλλα,

ὧς κηρυόμενης εὐεργασίᾳ μὲν ἀμείνων.

Ἀλλ' ἐξελθόντες μισθῶν ἐξέσθ' ἴχθιοι

Ἐκ φόνος αἰσώλιν, σὺ τε κ' πολὺ φημις αἰσώλιν,

Ὀφθαλμοὺς γὰρ κ' δώμα παρσιφώνειας ὅτι μισθῶν.

30 ὧς φάτο, τῷ δ' ἔξω βήτην μισθῶν κίοντα.

Εἰς δὲ μὲν δ' ἄρ' ἐπὶ τῷ δ' ἴχθιοι μισθῶν παρσιφώνειας,

Πάντοσε παρσιφώνειας, φόνος παρσιφώνειας αἰσώλιν.

Πάπλην δ' Ὀδυσσεὺς κηδ' ἰὸν δόμον, ἔπειτα ἔτ' ἀνδρῶν.

Ζωὸς ὑποκλοπίσκειτο, ἀλύσκων κῆρα μελαιναῖα.

35 Τοὺς δ' ἴδεν μισθῶν πάντας ἐν αἵματι κ' κηρύσει

Πιπλήωντας πολλοὺς ὥστος ἴχθιοι εὐδὲ αἰσώλιν

Κοῖλον ἐς αἰσώλιν πολλοὺς ἔκτοσε μελαίας κη

Tanquam Deo, idèò ne me cupias collo truncare,
 Et Telemachus hæc dicet tuus dilectus filius,
 Quòd ego non voluntarius in tuam domū, neque indigens
 Veni procis cantaturus post convivium.

Sed multò plures & porètiores duxerūt necessitate, (idest vi) 5

Sic dixit, hunc autem audivit sacra vis Telemachi,
 Statim autem suum patrem allocutus est qui propè erat,

Abstine, neque item hunc insontem percute ære.

Et præconem Medonta servabimus, qui semper
 Domo in nostra curam habuit (mei) dum puer essem, 10
 Si jam non ipsum interfecit Philætijs, vel subulcus
 Vel tibi obvijs fuit ruenti in domo.

Sic dixit: hunc autem audivit Medon prudentia sciens,
 Expavescens enim jacebat sub sede, circum autem pellem
 Indutus bovis nuper excoriatam, fugiens mortem nigram. 15
 Statim a. a throno surrexit, citò a. abiecit bovinam (pellem)
 Telmacho autem postea proruens (illius) cepit genua,
 Et ipsum precans verba velocia allocutus est,

Phemius
& Medon
a Tele-
20
macho
servantur.

O amice, ego quidè hic sum: tu a. cohibe (te), dic a. patri,
 Ne me impotenti robore lædat acuto ære,
 Viris procis iratas, qui totonderunt
 Res in domibus, te autem stulti nihil honoraverunt.

Hunc autem subridens alloquutus est prudens Ulysses,
 Fide, quoniam te hic liberavit & servavit,
 Ut noscas in animo, & dicas & alij 25
 Multò satius esse bene, quàm malè agere.

Sed egressi ex ædibus sedete foris
 Et cæde in aula, tuque & multum famosus cantor.
 Ut ego in domo elaborando peragam, quod me oportet.

Sic dixit: hi autem exiverunt domo euntes. 30

Sederunt autem igitur hi Iovis magni ad altare
 Undique aspicientes, eadem expectantes semper.
 Aspiciebat autè Ulysses ad suam domū, si quis adhuc virorū
 Vivus sublateret fugiens mortem nigram.

Hos autem vidit valdè omnes in sanguine, & pulveribus 35
 Prostratos multos, sicut pisces quos piscatores
 Concavum in littus, album extra mare

Reti extraxerunt foraminoso, hi autem omnes
 Undas maris cupientes in arenis fusi sunt.
 Horum quidem Sol perlustris abstulit animum.
 Sic tunc igitur proci ad invicem fusi erant,

9 Jam tunc Telemachum allocutus est prudens Ulysses,

Vlysses
 Eurycleam
 am accersiri
 jubet.

Telemache eia agè mihi voca nutricem Eurycleam,
 Ut verbum dicam, quod mihi in animo est.

Sic dixit: Telemachus autem dilecto obedivit patri,
 Mota autem janua allocutus est nutricem Eurycleam,

10 Eia jam huc ades anus olim genita, quæ mulierum
 Famularum speculatrix es in domibus nostris,
 Veni, vocat te pater meus, ut aliquid dicat.

Sic locutus est, huic autem velox fuit verbum.

Aperuit autem januas domorum bene habitatarum.

15 Perrexit autem ire: at Telemachus antè præibat.
 Invenit postea Ulysssem cum interfectis mortuis,
 Sanguine & pulvere inquinatum, tanquam leonem,
 Qui comesturus bovem venit pernoctantem in agro,
 Omne autem igitur ei pectusque genæque utrinque

20 Cruentæ sunt, gravis autem in vultum videri.

Sic Vlyss. inquinatus erat pedes & manus desuper
 Hæc a. postquā igitur mortuosq; & magnū inspexit sāguinē,
 Rectā prorumpit ululando, quoniam magnum vidit opus.
 Sed Vlysses prohibuit, & tenuit cupientem:

25 Et ipsam accersitam verba velocia allocutus est,

In animo anus gaude, & (te) cohibe neque ulula.

Non pietas interfectos ob viros superbire.

Hos autem Parca domuit Deorum & impia opera.

Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,

30 Non malum, neque quidem bonum qui ad ipsos pervenisset,
 Ideo & propter suas intemperies indecentem mortē assecuti
 At agè mihi tu mulieres eas in ædibus recense, (sunt.
 Quæ me inhonorant, & quæ peccantes sunt.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

35 Tibi enim ego tibi fili veritatem dicam.

Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres
 Famulæ, has quidem opera docuimus operari

Δικτύνω ἱξέρευσα πολυωπῶ· οἱ δὲ τι πάντις
Κύμαθ' ἄλως ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχωται.

Τῶν μὲρ τ' ἡέλιος φαίδων ἱξείλετο θυμόν.

Ὡς τότε ἄρα μενηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχωτο·

Δὴ τίτι Τηλέμαχον προσέφη πολύμυτις Ὀδυσ·

Τηλέμαχ' εἰδ' ἄγε μοι κείλεσσιν τερφὸν Εὐρύκλειαν,

Ὀφρα ἵπος εἴποιμι τί μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος ὃ φίλῳ ἐπιπαύετο πατρὶ·

Κιήσας ὃ θυρῶν, προσέφη τερφὸν Εὐρύκλειαν,

Δῦρεθ δὴ ὄρσο χερσὶ παλαμναῖες, ἥτις γυναικῶν

Δμωῶων (χερσὶς ἴσσι κτ'· μέγαρ' ἡμετέρων·

Ερχο· κικλήσκει σι πατὴρ ἑμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.

Ὡς ἄρ' ἰφώνησιν, τῇδ' ἀπ' ἑρως ἔπολιτο μῦθος·

Ὡξέιν ὃ θυρῶς μεγάρων εὐναισπαύοντων·

Βῆ δ' ἴμῳ· αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέειπε ἡγεμόνι·

Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μὲν κτῆνέ μοισι νύκυσιν,

Αἴματι καὶ λύβρῳ πιπαλαγμένον. ὥςτε λέοντα,

Ὅς ῥά τι βιβρωκῶς βοὸς ἔρχεται ἀχαιῶλοιο,

Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆψις τε παρήϊα τ' ἀμφοτέρωθεν

Αἰματόεντα πέλει δάκρυς δ' εἰς ὤπα ἰδύατο.

Ὡς Ὀδυσσεὺς πιπύλακός ποδας καὶ χεῖρας ὑψέσθην.

Ἡ δ' αἰς οὐὶ νύκας τε καὶ ἄσπετον εἰσπιδὶ αἶμα,

Ἰηυσιν ῥ' ὀλολύξοι, ἱπεί μείγα εἰσπιδὶ ἔρξαν·

Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔχεσθαι ἰαδύλῳ παρ·

Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πύργοντα προσεήνδα,

Εἰ θυμῷ χερσὶ χαίρει, καὶ ἰχίο, μετ' ὀλολύξει.

Οὐχ' ὁσὴ καταμύουσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχέλεια δαΐ.

Τοὺς δὲ ὃ μοῖρ' ἰδάμεσσε Θεῶν, καὶ χέτλια ἔργα.

Οὐπια γὰρ τίσκεον ἐπιχθονίων αἰθρηπῶν,

Οὐ κακόν, ὅδ' ἔμῳ ἰδύλῳ, ὅπως σφίρας εἰσαφίγητο·

Τῷ καὶ ἀπαδαλίησιν ἀφείκα πότμον ἐπίσπον.

Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικῆς ἐνὶ μεγάροισι κατὰ λίσσον

Αἷ τί μ' ἀπμαζουσι, καὶ αἰ νηλιτῆς εἰσι.

Τοὶ δ' αὐτὲ προσέειπε φίλῳ τερφὸς Εὐρύκλειαν,

Τοι γὰρ ἐγὼ τί τέκνον ἀληθείῳ καταλίσσω.

Πειθήσεται τοι εἰσὶ ἐνὶ μεγάροισι γυναικῆς

Δμωαὶ πᾶς μὲρ τ' ἔργα διδάξαμεν ἔργα ζῆατο.

78. δαν- Εἰσαί τε ξαίνειν, καὶ * δουλοσυνῆς αἰνέχου·
 λού- Τάων δῶδ' ἔκκα πᾶσιν ἀναιδείης ἐπέθεσαν,
 ἴω Οὐτ' ἰμὲ πῖστον ἔτ' αὐτῶ Πηλεϊόπειαν.
 Τηλέμαχος ὅ νιον μὲν αἰεῖτο, εὐδὲ ἱμήτηρ
 5 Σημαίνειν εἶσκον ἐπὶ δμῶσιν γυναιξίν,
 Ἀλλ' αἶψ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα.
 Εἶπω σὴν ἀλόχῳ, τῆς περ Θιός ὕπνον ἱπῶροι.
 Τῶ δ' ἀπαμειβόμενος ἀπεστέφη πολὺ μνηπε Ὀδυσ.
 Μήπω πῶ δ' ἐπὶ γαίῃ, σὺ δ' ἐνθάδ' ἐπὶ γυναιξίν.
 10 Ἐλθ' ἴδμεν αἶψά περ ὅθεν αἰεῖται μηχανόωντο.
 Ως ἄρ' ἔφη· γρη῏ς ὅ δ' ἐν μισγᾶργο βιβήκει,
 Ἀχιλῆεσσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνώεσσα νείσῃ.
 Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτῳ
 Εἰς ἐγκαλισσάμενος, ἔπα πῖσθ' ἔπειτα περσύνει,
 15 Ἀρχετι νῶν νίκυας φορέειν, καὶ ἀνὰ νηὶ γυναικῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνου περικλυδίας ἠδὲ τραπέζας
 Ὑδαπ καὶ σπόμενοι πολυτρήτοισι κατὰ λείρειν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῶν δὴ πάντα δόμον κατεκρησμήσθησθε,
 Δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταγέῃ * μισγᾶργο.
 20 Μισσηγῆς τε θύλα καὶ ἀμύμονος ἔρκος αὐλῆς
 78. πα- Θφίμεναι ξίφεσιν πανήκισιν, εἰσέκε * πῖσθ' ὡν
 σίας 78 Φυχᾶς * ἐξαφίλοιθε, καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης,
 78. πα- Τῶν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσθον τὸ τε λαῖρην.
 78. πα- Ως ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναικῆς ἀοκνέες ἦλθον ἀπὸ πύλων.
 25 Αἶν' ὀλοφύρομεναι, θάλασσαν καὶ δαίμονα χέουσαν.
 Πρῶτα μὲν οὖν νίκυας φόρον κατὰ πηδῆστας,
 Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθέσῃ πῆγας εὐεργίῃ αὐλῆς,
 78. πα- Ἀλλ' ἔλθον ἐρεΐδουσιν, σήμαινε δ' Ὀδυσ.
 σίχων. Αὐτὸς * ἱππᾶν ἔχων. ταὶ δ' ἐν φόρον καὶ ἀνάγκη.
 30 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικλυδίας ἠδὲ τραπέζας
 Ὑδαπ καὶ σπόμενοι πολυτρήτοισι κατὰ λείρειν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βυκόλος ἠδὲ συβώτης
 Λίσσασθαι δαπέδον πύκα ποιητῆος δόμον
 Εὖον· ταὶ δ' ἐφόρον δμῶαι, πῆγας δὲ θύραζε.
 35 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μίσθον διεικρομήσαντο,
 Δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταγέῃ * μισγᾶργο,
 Μισσηγῆς τε θύλα καὶ ἀμύμονος ἔρκος αὐλῆς,

Lanâsq̃ extendere, & servitutem tolerare.

Harum duodecim omnes impudentiam aggressæ sunt,

Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.

Telemachus autem nuper quidem crevit, neque ipsum mater

Imperare sivit in famulis mulieribus,

Sed agè ego ubi ascendero in cœnacula splendida,

Dicam tuæ uxori, cui aliquis Deus somnum impulit.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

Nondum hanc cæcita, tu autem huc die mulieribus

Ut veniant, quæ antea indecentia operatæ sunt.

Sic dixit, anus autem per domum exivit

Nunciatura mulieribus, & festinans ad revertendum,

At hic Telemachum, & bubulcum & subulcum

Ad se vocatos verba velocia allocutus est,

Incipite mortuos portare, & jubete mulieres,

At postea thronos pulchros & mensas

Aqua & spongijs foraminosis purgare.

At postquam jam totam domum ornaverint,

Famulas eductas ex bene stabili domo

Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,

Diverberate ensibus longè acutis, donec omnium

Animas auferatis, & obliviscantur Veneris

Quam à procis habuerunt, mixtæ sũntque clàm.

Sic dixit: hæ autè mulieres congregatæ venerunt omnes

Graviter lugentes, teneram lacrymam defundentes.

Primum quidem igitur mortuos portaverunt interfectos,

Sub autem porticu deposuerunt benè septæ aulæ

Ad invicem innitentes, imperavit autem Ulysses

Ipse festinans, hæ autem exportabant & necessitate (idest vi)

At postea thronos pulchros, & mensas

Aqua & spongijs multis foraminibus purgarunt.

At Telemachus & bubulcus & subulcus

Scopis pavimentum affabrè factæ domus

Verrebant: hæ a. exportaverunt famulæ posuerunt a. foris,

At postquam omnem domum ornaverunt

Famulas eductas stabilis domus,

In medio testudinis & laudati septi aulæ,

5

10

15

Vlysses
jubet
mortuos
efferni.

20

25

30

35

(Loco)

(Loco) concluderunt in stricto unde non aliquo modo erat
His autem Telemachus prudens incepit dicere, (fugere.

Non quidem jam pura morte animū auferam

Harum, quæ jam meo capiti opprobria fuderunt,

5 Matrique meæ, apudque procos dormiebant.

Impudi-
cae fa-
mulæ
laqueo
suspen-
duntur.

Sic dixit: & funem navis nigræ

Ex columna suspensum magna circumjecit tholi,

Altè extensum, ne quā pedibus terram tangeret.

Sicut autem quando vel turdellæ pandis alis vel columbæ

10 In septo (seſe) conquassant quod stat in fruticeto,

(Retis veluti) castra intrantes, odiosū a. susceptū est cubile:

Sic hæ ordinatim capita habebant, circum autem omnibus

Collis laquei erant, ut miserrimè morerentur.

Tremebant autem pedibus paululum non valdè diu.

15 Educunt autem Melanthium in vestibulūque & aulam:

Melan-
thius
aracida-
tur.

Hujus autem quidem narēsque & aures sævo ære

Absciderunt, genitaliāq; extraxerūt canib. cruda comedenda

Manūsque & pedis inciderunt ex candescenti animo.

Hi quidem postea abluti manūsque pedēsque

20 Ad Ulyssē domū (nimirū) iuerent: perfectū est autē opus.

At hic allocutus dilectum nutricem Eurycleam,

Porta sulfur anus malorū medelā porta, autē mihi ignem

Ut fumigem domum: tu autem Penelogen

Venire huc jube cum ancillis mulieribus:

25 Omnes autem impelle famulas ut domum veniant.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

Certè jam hæc fili mi secundū decens dixisti,

Sed agè chlænamque chitonāque vestimenta portabo.

Non autem sic vestibus tectus latos humeros

30 Sta in domibus, culpandum autem esset.

Hanc autem rursus alloquutus est prudens Ulysses,

Ignis nunc mihi primū in domibus fiat.

Igne lu-
strantur
aedes.

Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Euryclea,

Portavit autem igitur ignem & sulfur: at Vlysses

Benè adolevit domum amplam, & domum, & aulam.

35 Anus autem rursus ascendit per domos pulchras Vlyssis

Nuncians mulieribus, & properans ut rediret.

Εἴλειον εὖ γείνει, ὅθι ἔπος κεν ἀλύξαι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πιπυιδρῶν ἤρχ' ἀγασσέσθην.

Μὴ μὲρ δὴ κρατερῶν γαῖάντω ἀπὶ θυμῷ ἐλοίμην.

Τάων αἰ δὴ ἱμῶν κεφαλῇ κρατ' οἰοῖσθαι χυῖαν,

Μητίρ' εἰ ἡματιέρα, ὧρ' αὖτε μηχανήσιν ἴανον.

Ὡς αἶψ' ἔφη· κὺ πᾶσι μὲν πᾶσι κυανοπέπρωτο

Κίονος ἐξάντας μεγαίλους, πᾶσι βῆκα δὲ νόλοιο,

Υψόσ' ἐπιπικυύσας, μὴ τις ποσσὶν ἔδρας ἴκηται.

Ὡς δ' ὅτ' αἰ ἢ κίχλαι πενυσίπτεροι, ἢ ἐπὶ λείαναι

Ερκει εὐαιωλήξωσι, τόθ' ἐσηκεὶ ἐνὶ γαίμην.

Αὐλιν ἐσιμῶμαι, συμαρῶς δ' ἐπιδίδεατο κρήνῃς·

Ὡς αἶψ' ἐξείης κεφαλᾶς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πῖοσις,

Δειρῆσιν βροχῶν ἦτορ, ὅπως οἴκηται γαίοντι.

Ἡσσαιεργὸν δὲ πύδισσι μίνωσθαι πᾶσι, ἔπ' ἐμὰ δ' αὖτ'.

Εκ δὲ Μιλαάνδιον ἦσαν ἀνὰ πρῶτον τε καὶ αὐλῶν·

Τῷ δ' ἀπὸ μὲρ ῥινᾶς τε καὶ ἔαται ἡλῆϊ χαλκῷ

Τάμινον· μῆδεα τ' ἐξέρυσσε κυσὶν ὦμα δ' αἰσκάδ,

Χείρας τ' ἡδὲ πόδας κρατὶ κινεσθῆναι θυμῷ.

Οἱ μὲρ ἔπειτ' ἀποινψάμενοι χεῖρας τε πόδας τε,

Εἰς Οδυσῆα δέμονδ' αἰον· τιτίλισθαι δὲ ἔχον.

Αὐτὰρ ὅρα πρῶτόν ἐστι φίλῳ τρωφὸν Εὐρύκλεια,

Οἷσι γίνοιτο γρη῏ν κρατῶν ἄκρος, οἷσι δὲ μοι πῦρ.

Οφρα γινώσκω μίγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν

Ελθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθεὶς ζωὴ ἀμφιπολοῖσι γυναιξίν·

Πάσας δ' ὅτρυνον δμῶας κτ' δῶμα νείαδ.

Τὸν δ' αὖτε πρῶτόν ἐστι φίλῳ τρωφὸς Εὐρύκλεια,

Ναὶ δὲ ζωῷτά γε τέκνοι ἐμὸν κτ' μοῖραν ἔειπες,

Ἀλλ' ἀγὰρ τοι χαλκῶν τε χυτῶν τε εἴματα εἰσέεικον·

Μῆδ' ἔγω γὰρ κείσιν πιπυκασιμῶν ἐνέρας ἄμκας

Ἰσταθ' εὐὶ μεγάροισι, νιμεσσητὸν δὲ κεν εἴη.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενός τε πρῶτος φη πολὺ μῆτις Οδυσ.

Πῦρ νῦν μοι πρῶτον ἐνὶ μεγάροισι γαίεσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀπὶ ἦτορ φίλῳ τρωφὸς Εὐρύκλεια,

Ἡνέκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ γήιον· αὐτὰρ Οδυσ.

Εὖ διεδείκνυσεν μίγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλῶν·

Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀνέβη λατὴ δῶμα καὶ ἄλ' Οδυσῆος,

Ἀγρίλινεσσι γυναιξὶ, καὶ ὅτρυνεσσι νείαδ.

Αἰ δ' ἴσασ' ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
 Αἰ μὲν ἄρ' ἀμφιχέοντο καὶ ἠπαύζοντο Ὀδυσῆαι
 Καὶ κίχες ἀγαπαζόμεναι κεφαλῶν τε καὶ ὤμων,
 Χεῖρας τ' αἰνύμεναι τὸν ἧ γλυκὺς ἵμερος ἦρει
 5 Κλαυθμῶ καὶ πνιγῆς γίνεσθαι δ' ἄρα φρεσὶ πάντας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύας.

10 **Α** Ναυηρείσμεν Ὀδυσσεύας πρὸς τὴν γυναικα, καὶ τῶν τ'
 πλάτης διηγημάτων ἀνακιθαλαίνουσιν, καὶ Ὀδυσσεύας καὶ
 Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

Α Α Λ Η.

Ψ δ' ἀναγινώσκει πόσιν οἱ ποτε Πύρρῳ πέει.

Πρὸς δ' εἰς ὑπερῶν ἀνέστησεν καὶ γαλαῶσαι,
 Διαιτοίη ἐρέσσει φίλοι πόσιν ἔιδον ἴοντα.
 15 Γουῶμαι δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπεκταίνοντο,
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπερ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 ἔρρειο Πύρρῳ πέει, φίλοι τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
 Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι τά τ' ἔλδαι ἡμεῖς πάντες,
 Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶον ἰκάνεσθαι ὅψι πρὸς ἔλθων.

20 Μνηστῆρας δ' ἐκτείνειν ἀγνώστους, οἷον ἴδον οἶον
 Κηδεσποι, καὶ κλήματ' ἔδον, βιόωντο τε πύρρῳ.
 Τὴν δ' αὖτε πρὸς εἰπε πρὸς φρον Πύρρῳ πέει,
 Μαῖα φίλη, μὲν γὰρ σὺ τοιοῦτον ἦς. οἷον διώσεται
 Αφροίτα ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ φρον πρὸς μὲν ἔειπε,

25 Καὶ τε χαλκίφρονιόντα σφοδρῶς ἐπὶ φρον.

χε. πε. Οἷον σὺ πρὸς ἔδωσαν. πρὸν ἧ φρενας αἰσόμενη ἦδεν.
 εἰβλα. Τίπῃ με λωδύεις πολυπιθία θυμὸν ἔχουσαι,
 ψαο χε. Ταῦτα * παρὲς ἐρέσσει, καὶ ἐξ ὕπνου μὲ ἀνιγείρας
 παρὲς Ἥλθ' ὅς μ' ἐπὶ φρον φίλα βλεφαρὶ ἀμφιχέουσαι;
 εἰς 30 Οὐ γὰρ πε τοῖονδε κατέδραον. ἐξ ἧ Ὀδυσ.
 σαι; Ωχρ' ἐποψόμεν κακίλοι ἐκ ὀνομασμένῳ.

Hæ autem iverunt ex domo tædas in manibus tenentes
 Hæ quidē igitur circumfundebantur, & salutabāt Ulyssēm,
 Et osculabantur amplectentes capūtque & humeros.
 Manūsque capientes : hunc autem dulce desiderium cepit
 Fletus & suspirij: novit autem igitur mentibus omnes.

ARGVMENTVM VIGESIMI-TERTII
 LIBRI ODYSSEÆ.

Agnitio Ulyssis apud uxorem, & erroris narrationum
 brevis summa. Et Ulyssis & Telemachi cum dome-
 sticis exitus. 10

A L I U D.

ψ, autem, cognoscit maritum suum quondam Penelope.

ANus autem in cœnacula ascendit exultabunda,
 Heræ dictura dilectum maritum intus esse,
 Genua a. firma habebat, pedes emicabāt & movebātur 15
 Stetit autem igitur super capite & ipsam affata est, (gaudio.)

Surge Penelope dilecta filia, ut videas
 Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes,
 Venit Ulysses, & domum advenit serò licet redux.
 Procos autem interfecit superbos, qui suam domum
 Contristabant, & res comedebant violabântque filiam.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Nutrix dilecta, insanam te Dei fecerunt quique possunt
 Insipientem facere, cum qui vel prudentissimus fuerit,
 Et delirū effecerunt ut prudentiam iniret (& assequeretur.) 25

Qui te læserunt, antea autem mentibus bona eras.
 Cur me lædis perdolentem animum habentem
 Hæc (præter verum) dicens? & ex somno suscitās
 Dulci? qui me ligavit ut dilectas palpebras complecteretur?
 Non enim tantum dormivi, ex quo Ulysses
 Ivit visurus malum illium non nominandum,

Euryclæa
 nunciat
 Penelo-
 pe Ulyssē
 rediisse.
 20

Penelo-
 pe Ulyssē
 rediisse
 non cre-
 dit.
 30

Sed agè nunc descende, & retrò vade domum.

Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,

Hæc profecta nunciasset, & ex somno excitasset,

Ideo citò odiosè ipsum ego remissem ire

1 Rursus intra domos : te autem hæc senectus juvat.

*Eury-
clea Pen-
elopas
loquitur* Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
Non te lædo filia dilecta, sed verè tibi

Venit Ulysses, & domum suscepit, sicut dico.

(Ille) hospes quem omnes inhonorabant in ædibus.

10 Telemachus autem igitur jamdiu cognovit-intus esse.

Sed prudentijs cogitationes patris occultabat,

Ut virorum puniret violentias superbiorum.

Sic dixit : hæc autem lætata est & à lecto saltans

Anum circumplexa est, à palpebris autem lacrymam misit :

15 Et ipsam vocatam verba velocia allocuta est,

*Penelo-
pe nutri-
cem allo-
quitur.* Eia agè jam mihi nutrix dilecta verum dic.
Si verè jam domum venit ut dicis,

Quomodo jam procis impudentibus manus immisit

Solus nimirù, hi autem semper congregati intus manebant ?

20 Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

*Euryclea
Penelo-
pas re-
sponder.* Non vidi non audiui, sed suspirium solum audiui

Interfectorù, nos autem in secessu thalamorù benè factorum

Sedebamus timentes tabulæ autem tenebant benè congruæ

Antea quando jam me tuus filius à domo vocavit

25 Telemachus, hunc enim præmisit vocare.

Inveni postea Ulysssem inter interfectos mortuos

Stantē, hi a. ipsum circù lapidib. stratù pavimentù tenentes

Jacebant ad invicē, tu conspicata autem animo delectareris

Sanguine & cruore fœdatum, tanquam leonem :

30 Nunc hi quidem jam omnes in aularibus januis

Congregati, at hic domum fumigat perpulchram

Igni magno accenso, te autem me præmisit vocare.

Sed sequere, ut vobis lætitia ineatis

Ambovos dilecto corde, quoniam mala multa passi estis,

35 Nunc autem jam hoc longum desiderium perfectum est.

Venit quidem ipse vivus domum suam : invenit autem & te

Et filium domi malè autem qui ipsum affecerant

Proci,

28. 18-
20

Αλλ' ἄγε νῦν κερῶμεθα, καὶ ἄψ * ἔρχου μέγα ἔργον δέ.
 Εἰ γάρ τις μὲ ἄλλα γὰ γυναικῶν αἰμοὶ ἴασι,
 Ταῦτ' ἔλθῃσ' ἤρσειε, καὶ ἐξ ὕπου μὲ αἰένουρι,
 Τῷ κε τέραι συμπεῖς μιν ἔχον ἀπὲ πινυψα ἰεῖαζ
 Αὐπὲς ἴστω * μεζάρων· σὶ δ' ἂν τῷτο γὰ νῆρας οἴηται.

5 28.
μέγα-
29. 28.
30 γὰ,
νῆρας

10

Τῷ δ' αὖτε παρθέσι πεφίληται τρωφὸς Εὐρύκλεια,
 Οὐπὸς λαοῖον τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτομον τις
 Ἥλθ' Οδυσσεύς, καὶ οἶον ἰκάνετα, ὡς ἀργεῖναι,
 Οἷος, τὸν πάντες ἀπὲ μιν ἐν μεζάρωσι.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' αὖ μιν πάλαι ἦδεν ἔνδον ἰόντα.

Αλλὰ σκαφροσώμῃσι νοήματα πατρὸς ἔκλυται,

Οφρ' ἀνδρῶν τίσι το βίβω ὑπερλώροισιν.

Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἔχρη, καὶ δὲ λίκτροιο θορυῖται

Γρηὶ παρθέσι λήχῃ, βλιφάρων δ' αἶπε δάκρυον ἦκε·

Καί μιν φωνήσας· ἔπα πηρόντα παρθέσι δέ,

15

Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι μαῖα φίλη νημερτές ἴστασι·

Εἰ ἔτι δὴ οἶον ἰκάνετα, ὡς ἀργεῖναι,

Οππὺς δὴ μεταστῆσις αἰαδῶσι χεῖρας ἐφῆκε

Μοῦν * ἰών, οἱ δ' αὖτε αἰσθάνετο ἔνδον ἔμμενον.

Τῷ δ' αὖτε παρθέσι πεφίληται τρωφὸς Εὐρύκλεια,

20

Οὐκ ἴδον, ὃ πηρόντα, ἀλλὰ σῖον οἶον * ἄκουσι

28. 2-
29. 28.

Κτενοειδῶν· ἡμεῖς δ' ἐμὴν γαλᾶ μιν εὐπῆκτων

ἡμῶν· αὐτοῖς δὲ μιν γαλᾶ μιν εὐπῆκτων

Περὶ γ' ὅτι δὴ μιν σὺς ὑὸς δὲ μεζάρωσι καλίσσας

Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ παρθέσι καλίσσας.

25

Εὐρον ἔπειτ' Οδυσῆα καὶ κταμένοισιν ἐκυσσῖ

Εσπείθ'· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ κορυφαίαν πεδὸν ἔδωκε ἔχοντες,

Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδῶσιν καὶ θυμὸν ἰάνησι

Αἶμα καὶ λυγρὴν παπαλαγμῶν, ὥς τε λείοντα·

Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐν αὐλείῃσι θύρῃσι

30

Αθρόοι· αὐτὰρ δ' ὀδῶμα ἦειλέται παρθέσι δέ,

Πῦρ μέγα καὶ αἶμα * σὶ δὲ μιν παρθέσι καλίσσας.

Αλλ' ἔπειτ' ὅφρα σφῶν ἐν φροσύνῃσι ἐπὶ ἔχοντες

Αμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ καὶ πολλὰ πίποσθε,

Νῦν δ' ἤδη τίδε μακρὸν ἰέλωρ ἐκτελείσας.

35

Ἥλθε μὲν αὐτὸς ζῶς ἐφίστα, εὖρε δ' καὶ σὶ

Καὶ πῦρ ἐν μεζάρωσι, κακῶς δ' οἱ παρθεῖ μιν ἔριζον.

Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐπίσπετο ἢ σὺ οἰκῶ.

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε θεοίφρων Πηλεΐδης,

Μαῖα φίλη, μὴ πα μίγ' ἐπύχου καγχαλώωσαι.

Οἶδ' αὖ γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς σὺ μετ' ἄριστοι φανείη

5 Πᾶσι, μέλισσα δ' ἐμὴ τι καὶ ἦε τὸν τέκος μεῖδα.

Ἀλλ' ἔκ' ἔσθ' ὅδ' ἐμῆς ἐτήτυμ' ὥς ἀγορεύεις.

Ἀλλὰ τίς ἀθανάτων κτείνει μνηστῆρας ἀγανῆς,

Υἱοὺν ἀγασσάμεν' ἑυμενέα καὶ κακὸν ἔργα.

Οὐπὶα γὰρ πίεσκον ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπων

10 Οὐ κακὸν ἔδ' ἐμὴν ἰσθλὸν, ὅπερ σφίας εἰσαφίγγετο.

Τῷ δ' ἀπαοχλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὲρ Οδυσ.

Ωλίστη τηλὴ νόστον Ἀχαιῶδες, ὤλετο δ' αὐτὸς.

Τὼ δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα φίλη τερπνὸς Εὐρύκλεια,

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγει ἔργος ὀδυνῶν.

15 Ἡ πόσιν εἶδον εἶναι παρ' ἰχθέων, ἔπειτ' ἔφροσεν

Οἴκαδ' ἐλευσέσθ'· θυμὸς δὲ τοι αἰὶν ἄπιστος.

Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀεὶ φρεσὶς ἀλλότῃ ἔπει.

Οὐλλῶ, τίω ποτὶ μιν σὺς ἤλασεν λευκῷ ὀδύνῃ.

Τὼ λυπνίζεσθαι φρεσὶ μέλει. ἦτοί τε δὲ σὺ αὐτῇ

20 Εἰπέμεν· ἀλλὰ μὲν κείνος ἰλὼν ἐπὶ μάλιστα χερσίν,

Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολλὰ δ' αἰεὶ νόοιο.

Ἀλλ' ἔπειτ' αὐτὲρ ἰγὼν ἐμῆν περὶ δώσμεναι αὐτῆς,

Αἰεὶν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μὲν οἰκίσσας ὀλίστρῳ.

Τὼ δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεοίφρων Πηλεΐδης,

25 Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰζανέβων

Διώϊα εἰρυνάξ, μέγα πρὸς πολλῷ δ' ἐν ἔργῳ.

Ἀλλ' ἔμπερ ἰομένη μὲν παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἰδωμεν

Ἀνδρῶς μνηστῆρας τετιηέτας, ἢ δ' ὅς ἐπιφιν.

Ὡς φασμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα πολλὰ δὲ οἱ κῆρ

30 Ὠρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλοι πόσιν ἐξερεινέοι,

Ἡ παρσάσθαι κύστιν καὶ καὶ χεῖρε λαβέσθαι.

Ἡ δ' ἐπεὶ ἐσθλὴν καὶ ὑπερβὴν λαΐνον ἔδδον,

Ἐξέτ' ἔπειτ' Οδυσσῆ' ἐναντίον σὺ πύργῳ ἀντή,

Τοίχῳ τῷ ἐπίεργον· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν

35 Ἦτο καί τε ὀρώων, πομπὴν γὰρ ἐπὶ μιν ἔπει

Ἰφθίμην ὠρῶσθαι, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.

Ἡ δ' αἶψα δῖόν ἦτο, τέφος δὲ οἱ ἦτορ ἔκταν.

Proci, hos omnes punivit sua in domo.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
Nutrix dilecta, ne sanè magnum (te) jactes irridens.

Scis enim quòd gratus in domo appareret

Omnibus, maxime autem mihi & filio, quem genuimus, &

Sed non est hoc verbum verum sicut dicis :

Sed aliquis immortalium interfecit procos superbos,

Injuriam indignatus acerbam, animi dolores & mala opera.

Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,

Non malum, neque quidem bonum quicumque ipsos advenit. 10

Ideò propter iniquitates passi sunt malum : at Ulysses

Perdidi longè reditum Græciæ, periit autem ipse.

Huic autem postea respondit dilecta nutrix Euryclea,

Filia mea, quale te verbum fugit septum dentium ?

Quæ maritum intus foco assidentem nunquam dicis 15

Domum esse venturum animus autem tibi semper incredulus.

Sed agè tibi & signum permanifestum aliud dicam.

Cicatricem, quam quondam ipsi sus infixit albo dente

Hanc dum abluerem agnovi, volebam autem tibi ipsa

Dicere, sed me ille captam in ore manibus 20

Non sivit dicere prudentis mentis.

Sed sequere, at ego me ipsam condonabo,

Si te decepero, interfice me miserrima morte.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,

Nutrix dilecta, difficile te Deorum semper genitorum 25

Consilia trahere, licet multarum rerum sis perita.

Sed tamen eamus ad filium, ut videam

Viros procos interfectos, & (eum) qui illos interfecit.

Sic locuta descendit cœnaculum : multa autem ei cor

Movebat, an seorsim dilectum interrogaret maritum,

An astans oscularetur caput & manus captas.

Hæc a. postquàm ingressa est, & transiit lapideum pavimentum,

Sedit postea Ulysses contra in ignis splendore

Parietis alterius, hic autem igitur ad columnam longam

Sedebat deorsum videns, expectans si ipsum alloqueretur 35

Fortis uxor, postquam vidit oculis.

Hæc autem tacita diu sedit, stupor autem & cor cepit.

Penelope
pe sub
30
dubitans
accedit
Ulysses.

Aspectu autem aliquando ipsum perspicuè videbat,
 Aliquando autē ignorabat mala corpori vestimenta habentē.
 Telemach. autē locutus est, verbumq; dixit denominavitque
 Mater mea, mala mater, sævum animum habens,

- 5 Cur sic à patre recedis? neque apud me ipsum
 Sedens verbis interrogas, neque scrutaris?
 Non quidem alia sic mulier tolerabili animo
 Viro abstineret, qui ei multa mala-perpeffus
 Venisset vigesimo anno (in) patriam terram.

10 Tibi autem semper cor durius est lapide.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Fili mi, animus mihi in pectoribus stupefactus est,
 Neque dicere possum verbis, neque interrogare,
 Neque in vultum videre contra, si verè jam

- 15 Est Ulysses, & domum venit, certè valde nos
 Cognoscemus inter nos & melius: sunt enim nobis
 Signa, quæ jam & nobis abscondita scimus ab alijs,
 Sic dixit: risit autem pertolerans divus Ulysses.

Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est,

- 20 Telemache, certè matrem in zdibus dimitte,
 Tentare me, forsan autem agnoscet & melius.
 Nūc a. quod sordeo, mala a. corpori vestimenta indutus sum,
 Ideò inhonorat me, & nondum dicit hunc esse.
 Nos autem consulemus, ut valde optima fiant.

- 25 Etenim aliquis unum virum qui interfecit in populo,
 Cui non multi sint adjutores postea,
 Fugit, affinibúsque relictis & patria terra.
 Nos a. sustentaculū civitatis interfecimus, qui valde optimi
 Juvenum in Ithaea, ideò te consulere jubeo.

- 30 Hunc autē rursus Telemachus prudens contra locutus est:
 Ipse hæc videas pater dilecte, tuum enim optimum
 Consilium in hominibus dicunt esse, neque aliquis tibi
 Alius contendat mortalium hominum.

- Nos a. prompti simul sequemur, neque quapiam in re affirmo
 35 Fore ut robore indigeas, quanta potentia adest.

Hūc autē respondens alloquutus est pertolerans Ulysses:
 Tibi enim ego dico, ut mihi vidētur esse optima.

Primum

28. *ὄσω
πυθίως*

Οφει δ' ἄλλο τι μὲρ μιν * σύνπιθ' ἰσίδισκιν,
 Ἄλλο τι δ' ἀγνώσασκε κακὰ χρεὶ εἶματ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δ' εὖνιπλιν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζε,
 Μῆτηρ ἐμὴ, δυσμήτηρ, ἀπλώϊα θυμὸν ἔχουσα,

5

Τίφθ' ἄτω πατρὸς νοσφίζω, ἔδδ' παρ' αὐτῶν
 Εξορμή μύθοισιν ἀνείρεαι ἔδδ' μετακλῆς;
 Οὐ μὲρ κ' ἄλλα γ' ἔδδ' γυνὴ τετληοπ θυμῷ
 Λιδοῖς * ἀφισταίη, ὅς' οἱ κακὰ πολλὰ μωγῆσας
 Ἐλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

28. *ἀπο
ταίη*

10

Σοὶ δ' αἰεὶ καρδίῃ στενωπὴν ἐπὶ λίθω.

Τοῖς δ' αὖτις ἀρσένεκε παρ' ὄφρων Πύριλόπηα,
 Τέκνον ἐμὸν, θυμὸς μοι εὖνι στήθεσσι τέθηπεν,
 Οὐδέ τι παρσφάλλ' ὀνόμαμαι ἔπος, ἔδδ' ἱέμελλ',
 Οὐδ' αἰς ὥπαι ἰδέμελλ' εὐασπὶον, εἰ δ' ἱππὸν δὴ

15

Ἐς Ὀδυσσεύς, καὶ αἰχρὸν ἱκάνεται; ἢ μέλα τῷ
 Γνωσέμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον, ἔπει γδ' ἡμῖν
 Σήμαθ' ἀδὴ καὶ τῷ κεκρυμμένῳ ἰδμεν ἀπ' ἄλλων.
 Ως φάτο· μείδῃσιν ἢ πολὺ γλαυδίῳ Ὀδυσσεύς,
 Αἰψά ἢ Τηλέμαχος ἔπιφ' ἵκερσιν τε παρσπύδα,

20

Τηλέμαχος, ἥτις μετ' ἱππὶ μεζάρεσσιν ἔασσιν
 Πειράζειν ἐμέθεν, τίχα ἢ φερίσται καὶ ἄρειον.
 Νῶν δ' ὅττι ρυπτόν, κακὰ ἢ χρεὶ εἶματ' ἔμαυ,
 Τοῦτ' ἀπμάζει με, καὶ ἔπει φησὶ τὸν εἶνα
 Ἡμεῖς ἢ φεράμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται,

25

Καὶ γάρ τις θ' ἔνα φῶτα κρατακτείναις εὖνι δῆμον,
 Ὡ μὴ πολλοὶ ἴωσιν ἀόσσητῆρες ὀπίσσω.
 Φεύγει, πῆγες τε παρσπύδων καὶ πατρίδα γαῖαν·
 Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλην ἀπικταμένοισι μόν' ἄριστα
 Κύρην εἰν Ἰθάκῃ τῇ σι φερίελλ' ἀνῶκα.

30

Τοῖς δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον λῶδα,
 Αὐτὸς βῶπται γὰ λείσσει πάντες φίλε, βῶ γδ' ἀρείσω
 Μῆτιν ἐπ' * ἀνθρώποις φάσ' ἔμμεναι, ἔδδ' καὶ τίς τις
 Ἄλλος ἀνὴρ εἰσὶν κρατακτείνων ἀνθρώπων.
 Ἡμεῖς ἢ μεμαῶτες ἀμ' ἐψόμεθ', ἔδδ' π' φημι

28. *ἀνὴρ
ἀπίσι*

35

Ἀλλὰ δεινότερον, ὅση δυνάμεις γὰ πάρισι.
 Τοῖς δ' ἀπαμειβόμενος παρσπύφην πολὺ μῆτις Ὀδυσ.
 Τοι γδ' ἐγὼν ἔριον ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα

Πρῶτα μὲν ἄρ' ἄνυσσεν, καὶ ἀμφίστασθαι χερσίν αἶ,
 Διμῶς τ' ἐν μεγάροισιν αἰώγατο εἵματα ἑλέσθ'.
 Αὐτὰρ θεῶν ἀοιδὸς ἔχον φόρμιγμα λιγυῖαν
 Ἡμῖν ἡγεῖσθαι φιλοπαίγμων ὄρχηθμοιο.

5 Ὡς κεν περ φαίη γαίμων ἑμμελῶς, ἐκτὸς ἀκούων,
 Ἡ αἰ' ὁδὸν σείχων, ἥ οἱ παλαιαῖς αἰσίν.

Μὴ παύσῃ κλέψαι ἐνὺ φόνε κτ' αὖ γήνηται
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, πρὶν γ' ἡμέας ἰλθῆμεν ἔξω
 Ἀχρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδέσπορον ἔνθα δ' ἔπειτα

10 Φρασεόμεθ' ὅ, τί κε κέρδος Ολύμπῳ ἐγὼ αἰζή.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλιστ' ἀνὴρ κλύουσι δ' ἐπίθοντα
 Πρῶτα μὲν οὐκ ἔχοντο, καὶ ἀμφίσταντο χερσίν αἶ·
 Ὀπλοῖσιν ἢ γυναικῶν. ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
 Φόρμιγμα γλαφυρὸν, ἐν δὲ σφισιν ἱμερῶν ἄρσιν

15 Μολῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοιο.

20 Τοῖσιν ἢ μίγα δῶμα * παρὲς ἀναχέζοντες ποσσὶν
 Ἀνδρῶν παύζοντων κακίζόντων τε γυναικῶν.

25 Ὡς τοι ὦδ' ἐπεὶ περ εἰπὼς δόμεν ἐκτοδὶν ἀκούων.

Ἡ μάλιστ' ἀνὴρ περ ἔγχετο πολυμήτερος βασιλῆα.

20 Σχετλίη, ἔδ' ἔτλη πόσι * ἐκτοδὶν ἀκούων

25 Ὡς τοι Εἰρηνὸς μίγα δῶμα ἀφ' ἑμῶν, * ὅφρ' αὖ ἔκτοδ'.

Ὡς ἄρα περ εἰπὼς περ δ' ἐκτοδὶν ἀκούων ἐπὶ τὸν κτύπον.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ὅ, ἐν οἴκῳ
 Εὐρυκρότητι τέμνει λῶσιν, καὶ χεῖρσιν ἑλπίσιν.

25 Ἀμφὶ δὲ μιν παρὲς κελὸν βάλλει ἡδὲ χερσίν αἶ.
 Αὐτὰρ κακὴ φωνὴ χεῖρσιν πολὺ κρείσσος Ἀθλῶν.
 Μείζονα τ' εἰσὶ δέσιν καὶ πάσσονα καὶ δὲ κρείσσον
 Οὐλὰς ἦ καὶ κόμης ὑακινθίνου αἰθέρος ὀμβρίας.

Ὡς δ' ὅτε τις χροσσὶν παρὰ χεῖρσιν ἀργύρεα ἀνῆλθε

30 Ἰδὼς δ' ἠφ' ἑαυτοῦ δίδωκεν καὶ Παλλὰς Ἀθλῶν
 Τίχινον πινυτοῖον, χαλκὸν τε ἢ ἔργα τέλειαι,
 Ὡς μὲν τῷ παρὲς χεῖρσιν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 Ἐκ δ' ἀσπεμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὀμβρίας.
 Ἀψ δ' αὖ περ κατ' ἄρ' ἔλκετο ἐπὶ θρόνῳ ἔνθα δ' ἀνίστη.

35 Ἀπὸν ἦς ἀλόχον· καὶ μιν παρὲς μῦθον ἔειπε
 Δαίμων, ὅτι τοι γυναικῶν θελοτέρων
 Κῆρ ἀτίθωμιον ἔθηκεν Ολύμπῳ δῶματ' ἔχοντες.

Primum quidem lavamini & induimini vestes,
 Famulâsq; in domibus jubere vestimenta capere.
 At divinus cantor tenens citharam stridulam
 Nobis præcat festiva saltatione,

Ut aliquis dicat nuptias esse extrâ audiens
 Vel per viam jens, vel qui circum habitant.
 Ne antea fama lata cædis in civitate fiat

Virorum procorum, quàm nos eamus extrâ
 Agrum in nostrum arboriferum, illic autem postea
 Consultabimus quod utile Olympius præbebit.

(runt. 10

Sic dixit hi a. igitur hûc valde quidē audiverūt & obedive-
 Primûm quidem igitur loti sunt, & induci sunt vestes:
 Paratæ sunt autem mulieres, ipse autem cepit divus cantor
 Citharam concavam, in autem ipsis desiderium movit
 Cantûsq; dulcis, & irreprehensibilis saltationis.

Simulatur in
 aedibus
 nuptiarum
 propter
 tumultu.

15

His autem magna domus strepebat pedibus
 Virorum ludentium pulchrizonarûmq; mulierum,
 Sic autem aliquis dicebat domos extra audiens,

Certè valde jam aliquis duxit uxore multis petita reginâ.
 Misera non toleravit mariti sui primi

20

Custodire magnâ domû continuè quousque veniret. (sunt.

Sic igitur aliquis dixit, hæc a. non cognoverunt sicut facta
 At Ulysses magnanimum sua in domo

Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo.

Circum autem ipsum pallium jecit & vestem.

25

Post hæc in capite fudit multam pulchritudinem Minerva,
 Majorémque inspicere, & pinguiorem, in autem capite
 Tenuēs misit comas hyacinthino flori similes.

Sicut autem quando aliquis aurum circumfudit argento vir
 Sciens, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva

30

Artem omnigenam, gratiofa autem opera perficit,

Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris,
 E balneo autem exivit corpore immortalibus similis.

Iterum autem rursus desedit in sede unde surrexerat,

Contra suam uxorem, & ipsam verbum allocutus est,

Felix, tibi quidem supra scæminas mulieres

Cor durum posuerant Olympias domos habitantes.

35
 Ulysses
 uxori lo-
 quitur.

Non

Non quidem alia sic mulier patienti animo
Viro abstineret, qui ei mala multa passus
Veniret vigesimo anno in patriam terram.

Sed agè mihi nutrix sterne lectum, ut & ipse

9 Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
Felix, non statim magnifico, neque parvi facio.
Neque valde admiror, valde bene scio qualis eras
Ex Ithaca in navi cùm ires longis remis.

10 Sed agè ei sterne bonum lectum Euryclea

Extra stabilem thalamum quem quidem ipse fecit,
Ubi ei extrà ponentes bonum lectum, & conjicite cubile,
Pelles & chænas, & cooperimenta splendida.

Sic dixit maritum tentans, at Ulysses

11 Iratus uxorem allocutus est prudentia scientem,

O mulier certè valde hoc verbum triste dixisti.

Quis autem mihi alibi poneret lectum; difficile autem esset
Et valde scienti, quando non Deus ipse veniens
Facile volens ponet alio in loco.

12 Virorū autē non aliquis vivus homo, neque valde pubescens

*Ulysses
lectum
suum con-
jugalem
describit*

Facile moveret, quoniam magnum signum factum est
In lecto laborato, hunc autem ego feci, neque aliquis alius.
Arbuscula erat extensa folijs olivæ septum intra,
Florens, virescens, crassior autem erat tanquam columna:

13 Huic autem ego jeci thalamum meum donec perfeci
Densis lapidibus, & bene desuper texi.

Compactas autem imposui januas scitè compactas,
Et tunc postea incidi comam pandis ramis olivæ.

Truncum autem ex radice incisum circum polivi ferro

30 Bene & scienter, & lineam direxi

Fulcro elaboraro, terebravi autem omnia terebro.

Ab autem hoc incipiens lecticam polivi quousque perfeci.
Variam auròque & argento, & ebore.

Extra autem extendi pellem bovis purpura splendidam.

31 Sic tibi hoc signum dico, neque scio

Si mihi adhuc firmus est, mulier lectus, an aliquis jam
Virorum alibi posuerit, ubi incidisset à radice olivæ.

Οὐ μὲρ κ' * ἄλλη ὡδὲ γυνὴ τιτληόπ θυμαῷ
 Αἰδρωε * ἀφισταίη, ὅς οἱ κηρὰ πολλὰ μωρήσας
 Ελθοῖ ἐκηρσῶ ἴτιι ἐς πατρίδα γαῖαν.

Αλλ' ἄγε μοι μεῖα γέροντι λήξας, ὅφρα κὶ αὐτὸς
 Λίξομαι· ἢ γὰρ τῆμα * σιδήρε' ἐν φρεσὶ θυμῷ.

Τοῖν δ' αὖτε προσίειπε παρ' ἑφραῖ Πύριλόπειαν,
 Δαυμόνι, ὅτ' ἂν π μισαλίζομαι, ὃδ' ἀθροίζω,
 Οὐδὲ λίαν ἄγαμαι· μέγα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἐσθλὰ
 Εἰς Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχερέτμοιο.

Αλλ' ἄγε οἱ γέροντι πυκινὸν λήξας Εὐρύκλειαν
 Εκτὸς εὐταχέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἵποιεν.
 Εἰσθ' οἱ ἐκδέσσαι πυκινὸν λήξας, ἱμβαλὲς τ' εὐνῶν,
 Κώϊα κὶ χλαῖνας κὶ ῥήγας σιγαλόεντας.

Ὡς ἄρ' ἔφη πόσι' ἠφραμμένη· αὐτὰρ ῥόδον.

Οχλήσας ἄλοχον προσφάνει κεδ' αἰδύων,

Ὡ γυνάι, ἢ μέγα τέ το' ἔπος θυμαλγὸς ἱκνίει.

Τίς δὲ μοι ἄλλοσι γῆκε λήξας; χαλεπὸν δὲ κεν εἴη
 Καὶ μέγ' ἐπισταμνῶν, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπιλθῶν
 Γηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.

Ανδρῶν δ' ἐκ ἂν τις ζῶες βροτὸς, * ὃδὲ μέγ' ἠδῶν,

Ρεῖα μετοχλίσσιν ἐπὶ μίτρα σῆμα τίτυκται
 Εν λήχει ἀσκητῶν. τὸ δ' ἐγὼ κῆρυγ', ὃδὲ τις ἄλλος.

Θάμνος ἔφιν πανύφυλλος ἐλαίης ἔκρη' ἐν πύλῃ,

Ακμῶδες θαλέθων· πύχτης δ' ἰὼν ἤνυτι κίων·

Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θαλάμου, δῖμον, ὅφρ' ἐτίλισσαι

Πυκνῆς λιγυρόσσι, κὶ εὖ κηρὸν ἔβην ἐριψα·

Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρήσας·

Καὶ τὸτ' ἔπειτ' ἀπέκρηψα κῆρυγ' πανυφύλλῃ ἐλαίῃ.

Κορμὸν δ' ἐν ῥίξῃ προστυμῶν, ἀμφιέξισα χαλκῷ

Εὖ κὶ ἐπισταμνῶς, κὶ ἐπὶ γάθμῳ ἴδμεν,

Ερμῖν ἀσκήσας· τί τελέωα ἢ πάντα περίτρη·

Εκ ἧ τῷ ἀρχόμεν' ἄλγος * ἔξιοι, ὅφρ' ἐτίλισσαι,

Δαιδάλλων χρυσῷ τε κὶ ἀργύρῳ ἢ δ' ἐλέφαντι,

Εκ δ' ἐταίνυσσαι ἱμῶντα βοῶς φοῖνικι φαεινόν.

Οἵ τινι τόδ' ἐσῆμα πιφάσκομαι, ὃδ' ἐπὶ οἶδμα

Εἰ μοι ἔτ' ἐμπιδὸν ἐσι γυνάι, λήξας, ἢ τις ἦδη

Ανδρῶν ἄλλοσι γῆκε τιμῶν ὑπὸ πυθμῷ ἐλαίῃς.

ἄλ-
 λῶν·

ἄλ-
 λῶν,

ἄλ-
 λῶν,

ἄλ-
 λῶν,

ἄλ-
 λῶν,

ἄλ-
 λῶν,

15

20 ἄλ-
 λῶν,

25 ἄλ-
 λῶν,

30

ἄλ-
 λῶν,

35

Ὡς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γυνώατα καὶ φίλον ἦτορ,
 22. αἶψα Σήματ' * ἀναγνέσθαι τὰ εἰ ἔμπροσθεν πίφραθ' Ὀδυσ.
 γνέσθης Δακρύουσα δ' ἔπειτα ἴδὺς δρῶμένο, ἀμφὶ ᾗ χεῖρας
 Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῇ, κέρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ παρρησύναι,

5 Μῆ μοι Ὀδυσσεύ (κύζου, ἔπει τὰ πρὶν ἄλλα μάλιστα
 Ἀνθρώπων πίπυσσ'· Θεοὶ δ' ἄπαζον εἰζῶν,
 Οἷν' αἶν ἀγασσάτο παρ' ἀλλήλοισι μέροντι.
 Ἦως περ πλώω, καὶ γῆρα * ἔδδ' ἐκίεθ.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τίδ' ἔχ' ὅς μιν μετὰ νεμεύσας,

10 Οὐκ ἐκείν' * ἐβραχύνει ἔπει ἴδον, ὥδ' ἀγασσάτο.
 Αἰεὶ γὰρ μοι θυμὸς εὖ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ἐρρίγεται μή τις με βροτῶν ἀπαφύειτ' ἐπίεσιν
 Ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βελεύουσιν.
 Οὐδὲ κεν Ἀργεῖη Ἐλάνη Διὸς ἐκχεραῖα

15 Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 22. ἦδη. Εἰ * ἦδη ὅ μιν αὐτὸς ἀρήϊος ἦες Ἀχαιῶν
 22. ἦδη. Αἰετὶ δὲ οἰκόνδ' ἐφίλῃ ἐς πατρίδ' ἐμελλόν.
 22. ἦδη. Τίω * δ' ἦτοι ῥέξαμ' ὅσος ἄεθρον ἔργον ἀέκας·
 Τίω δ' αὖτις ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ ἐκείνῃσι θυμῷ

20 Ἀνδρῶν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμῖας ἔκιστο πίνθος.
 Νῦν δ' ἔπει ἦδη Σήματ' ἀειφροδῆως κατέλειξας
 Εὐνῆς ἡμιστήρης, τίω * βροτῶν ἄλλος ὁππῇ,
 Ἀλλ' οἷοι σὺ τ' ἐγὼ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μινυῖα
 Ἀχέρεϊ, (ὧν μοι δῶκε πατήρ ἐπὶ δεῦρον κίεση,

25 Ἡ νῦν αἴετο θυμὸς πυκινῷ θαλάμῳ)

22. ἦδη. Πείθεις δὲ μιν θυμὸν ἀπλῶς πρὶν μὲν ἰδοῖται.
 22. ἦδη. Ὡς φάτο· τῷ * δ' ἐπὶ μῶλον ὕφ' ἡμερῶν ἄρσεν γυναικ.
 22. ἦδη. Κλαῖς δ' ἔχων ἄλοχον θυμάρια, κένδ' εἰδῆσαν.
 22. ἦδη. Ὡς δ' ὅτ' αἶψα * ἀπασις γῆ νηχομένοισι φανείη,

30 Ὡς Ποσειδάων ἐνεργείῃ ἐπὶ πότιν
 Ραῖσιν ἐπεγυμνῶν ἀνέμων καὶ κύματι πηγαῶ.
 Παῦρος δ' ἐξέφυγον πολλῆς αἰὸς ἥπρ' ἔδδ'·
 Νηχομένοισι, πολλὰ δ' ὅτε χεῖρ' ἐπὶ τῶν αἰώνων.
 Αἰσάσθαι δ' ἐπὶ τῶν γυναικῶν, κακότητι φυγόντες.

35 Ὡς ἄρ' ἐπὶ αἰσάσθαι ἔλ' ὅστις εἰσπράσσει.
 Δειρῆς δ' ἔπει πᾶν πᾶν ἀφίστο πῆχ' ἐλκεῖ.
 Καὶ νῦν * ὁδὸν ἐκείνῃσι φάσθαι ῥοδὸν ἀκτύλος ἦες,

Sic dixit, hujus illic soluta sunt genua & dilectum cor
 Signa recognoscentis, quæ ei firma dixit Vlysses.
 Lacrymans autem postea rectâ cucurrit, circû autem manus
 Collum jecit Vlyssi, caput autem osculata est, & dixit,

Ne mihi Vlysses irascere, quoniam alijs maximè
 Hominum prudens fuisti, Dei autem dederunt ærumnam,
 Qui nobis inviderunt ad invicem manentes,

5
 Penelope Vlyssæ
 agnoscit

Juventute delectari, & senectutis, limen pervenire,
 At non nunc mihi hoc irascere, neque reprehende,
 Quoniam te non primùm postquam vidi, sic amplexa sum. 10
 Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
 Tremebat, ne me quis omnium deciperet verbis
 Profectus, multi enim malas astutias cogitant.

Neque autem Argiva Helena Jove nata
 Viro cum alieno mixta esset amicitia & lecto,
 Si scivisset quòd ipsam iterum bellicosi filij Achivorum
 Ducere domum dilectam in patriam debebant.

Hanc autem facere deus movit opus indecens,
 Hoc autem monumentum antea non suo imposuit animo
 Grave, ex quo primùm & ad nos accessit dolor,
 Nunc autem postquam jam signa valde manifesta dixisti
 Lecti nostri, quem non homo alius vidit,

Sed soli túque ego & ancilla una sola
 Actoris, (quam mihi dedit pater adhuc huc venienti,
 Quæ nobis asservabat januas densi cubiculi)
 Persuades jam meum animum severior quamvis sit.

Sic dixit: huic autem adhuc magis desiderium movit luctus,
 Flebat autem habens uxorem gratam, prudentia scientem.

Sicut autem quando libenter terra natantibus apparet,
 Quorum Neptunus benefactam navem in ponto
 Perdidit, dum impelleretur vento, & unda nigra,
 Pauci autem effugerunt album mare in terram
 Natantes, multa autem circa corpus versa est salugo,
 Læti autem ascenderunt terram clade evitata.

Sic igitur huic gratus erat maritus inspicienti,
 Collo autem nondum omnino removebat brachia alba:
 Et lugentibus apparuisset roseis digitis Aurora,

Nisi alia cogitasset Dea cælia Minerva.

Noctem quidem in transitu longā tenuit, aurorē autē rursus
Custodivit in Oceano auream sedem, neque sinebat equos
Conjungi veloces pedibus, lumen hominibus portantes
5 Lampum & Phaetonta, qui Auroram pulli ducunt.

Lampus
& Phaë-
thon e-
qui Au-
roræ.

Et tunc igitur suam uxorem allocutus est prudens Ulyss.

O mulier, nondum enim omnium in fines certaminum
Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere,

10 Sic enim mihi anima dixit Tireliæ
Die illo, quando jam descendi domum inferni intra,
Reditum socijs dum quærerem & mihi ipsi:
Sed veni, lectum autem camus uxor, ut & jam
Somno sub dulci delectemur dormientes:

15 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
Lectus quidem jam tibi erit, quando animo
Tuo volueris, postquam te Dei fecerunt venire
Ad domum bene ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sed quoniam cognovisti, & tibi Deus iniecit animo,

20 Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum (puto)
Audiam, statim autem est scire non pejus.
Hanc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,
Felix cur igitur me valde hortans jubes
Dicere? at ego dicam, neque celabo.

25 Non quidem tibi animus lætabitur, neque enim ipse
Lætabor, quoniā valde multas hominū in civitates jubebat
Venire, in manibus habentem aptum remum,
Donec hos advenirem, qui nesciunt mare
Viros, neque salibus mixtum cibum edunt,

30 Neque sciunt naves purpureas rostris,
Neque aptos remos, qui alæ navibus sunt.
Signū autem mihi hoc dixit per manifestū, neque te celabo,)
Quando jam mihi obviū alius viator
Apparebit ventilabrū seu flabrum tenere in illustri humero,

35 Et tunc me in terra defixo iussit ramo
Et sacris ritè litatis Neptuno regi,
Agnū, taurūque porcāsque ascendentem aprum,

Domum

Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νύκτε μὲρ εἰς ὥρατι δολιχῶν χίρην, ἣ δ' αὖτε
 Ρύσας ἔπ' Ωκεανῷ χρυσόθρονον, ἐδ' ἔα ἵππους
 Ζιγύγχεσθ' ἀκύποδες Φάος ἀνθρώποισι φέροντας
 Λάμπον κ' Φαίησι, οἳ τ' ἣν πῦλοι ἄγρουσι.
 Καὶ τότε ἄρ' ἡ ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

5

28. ἐπ.

10

ὦ γύναι, ἔγχερ πῦ πάντων ἐπὶ κείρετ' αἰθλοῦ
 Ἥλθον μιν, ἀλλ' ἔτ' ὀπιθὲν ἀμείψεται πόνοσ' ἔστη
 Πολλὸς κ' χαλεπὸς, τὸν εἰμὶ χρεὴ πάντα ταλίσσας,
 Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαια,
 Ἥμαρ τῷ ὅτε δὴ κατέβην δῶμον αἰδὼς εἶτος,
 Νόστιν ἐπαίρουσιν διζήμεν' ἣ δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἔρχου, λίκτερον δ' ἵδμεν γύναι, ὄφρα κ' ἦδη
 Ὑπὸ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεντα χοιμηθῆντε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φρίφρων Πηνελόπεια,
 Εὐνὴ μιν δὴ σοὶ γὰρ τότε ἔσσιται ὅσποτε θυμῷ
 Σῶ ἰθέλης, ἵκει ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκίοχ
 Οἶκον ἐὺκλῆμον κ' ἴλιν ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἀλλ' ἵκει ἰφράδιος, καὶ τοὶ θεοὶ ἐμβαλεῖ θυμῷ,
 Εἴπ' ἄγε μοι τὸν αἰθλον, ἵκει κ' ὀπιθὲν (οἶα)
 Πάντομαι, αὐτίκα δ' ἐσὶ δαήμεναι ἔπ' χεῖρον.

15

20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.
 Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' ἔγωγε μάλ' ὀτρυνίσσαι κελεύεις
 Εἰπόμεναι; αὐτίκα γὰρ μυθήσομαι, ἣ δ' ἵπκειούσῃ.
 Οὐ μὲν τοὶ θυμὸς κε χαρήσεται· ἥ δ' ἔτι αὐτὸς
 Χαίρειν ἵκει μέλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' αἰώνων
 Ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσι ἔχοντ' ἐν ἥρεσι ἱερτμῶν.
 Εἰσὶν κε θεοὶ ἀφίκωμαι οἳ ἐκ ἴσασσι θέλασθαι
 Ἀνέρας, ἥ δ' ἔτ' ἄλλοισι μεμνήμεναι εἶδαρ' ἴδουσιν,
 Οὐδ' ἄρα τοὶ γ' ἴσασσι τίνας φοινικοπαρέας,
 Οὐδ' ἐν ἥρεσι ἱερτμῶν, τί τε πλεῖστα νηϊσὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τό δ' εἴπειν ἀειφραδὶς· (ἥ δ' ἐπεκίστω)
 Ὅσποτε κεν δὴ μοι ξυμβλήμεν' ἄλλος ὁδότης
 Φῆν' ἀπρηλοῖζαν ἔχειν αἰνὰ φαιδίμην ἄμην.
 Καὶ τότε μ' εἰς γαίην πήξαντ' ἐκέλευεν ἱερτμῶν,
 Ἐρξάνθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Ἀργεῖον, ἱερὸν τε, συνὴν τ' ἐπιτέτρεα κρείων,

28. οὐδ
 με
 25

30

35

Οἶκον δ' ἀπασίχεν, ἔρδειν δ' ἰερὰς ἐκαστέμβας

Ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ ἄρῃον ἐνὶ οἴκῳ ἔχουσιν,

Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δὲ μοι ἐξ αἰλῶς αὐτῆς

25. Γῆ- Ἀδελχερός μέλα θεός ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐμεῖ πέφνη

ρα· ἡ γῆρα ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημύρον· ἀμφὶ δ' ἡ λαὸν

ὑπὸ λ' Ὀλβίοι ἐσσιναται· τῷ δὲ μοι φάτο πάντα τελέϊα.

παρῶ. Τὸν δ' αὖτε παρσίειπε παρ' ἔφρων Πηνελόπεια,

Εἰ μὴ δὴ γῆρας γὰρ θεοὶ τελέουσιν ἄρῃον,

Ἐλπαρή· τοὶ ἐπὶ περ κηκῶν ὑπάλυξιν ἐσσινα.

10 Ὡς οἱ μὲν πρῶτα παρὰς ἀλλήλους ἀγύρευον,

τόφρον δ' ἄρ' Εὐρυμέδων τε ἰδὲ Τροφός· ἐντυον ἐνὶ οἴκῳ

Ἐδῆτ' ὁ μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομύρων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σέρισται πυκινὸν λήχος ἱκανέσταν,

Γρηὺς μὲν κείεσται, πάλιν οἰκῇ δὲ βεβῆκεν.

15 Τοῖσιν δ' Εὐρυμέδων θαλαμηπόλος ἡγεμὸν εὖεν

Ερχομύμοισι λήχος δὲ, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσιν·

Ες θάλαμον δ' ἀγαγῶσται, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἐπὶ περ

Ἀσπασιοὶ λίκτροισι πελαγῶν θυσμῶν ἱκνῶντο.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος κὶ βακχίλος ἡδὲ συβώτης

20 Παῦσται ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσται δ' ἡ γυναικάς·

Αὐτῇ δ' εὐνάζοντο κτ'· μέγαρον χιόειν τε.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὐκ ἐφίλοτ' ἵκεν ἐπὶ τῷ ἐρατεινῷ,

Τερπιδίῳ μύθοισι παρὰς ἀλλήλους ἀνέποντες,

Ἡ μὲν ὅς· ἐν μέγαροισιν ἀνέχετο διὰ γυναικῶν,

25 Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσσεῶσ' αἰδῆλον ὄμιλον,

Ὅς ἔφεν· εἴνεκα πολλὰ βόας κὶ ἵφια μῆλα

Εσφάζον, πολλὸς δ' ἡ πίπτον ἡ φύσσετο οἶος.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσπερ κὴ δὲ ἔθηκε

Ἀνθρωπεύς, ὅσπερ τ' αὐτὸς οἰζύσαι ἐμύγησε,

25. 30 Πάντ' ἔλιγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκρόατος, ἐδὲ οἱ ὕπνος

ἄρεα· Πίπτεν ἐπὶ βλεφάρῃσι πάρος κηκαλέϊα ἄπαιτα,

πρῆπτε· ἤρξατο δ' ὡς περῶν Κίρκης δαίμας, αὐτὰρ ἐπὶ περ

ἤλθ' ἡ Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίεσσαν ἄρῃον.

Ἡ δ' ὅσπερ Κύκλωψ ἔρψε, κὶ ὡς ἀπιπίσσετο ποινῶν

35 Ἰφίτων ἐτέρων, ὡς ἥδ' ἔπειτα, ἐδ' ἐλίσσεν.

Ἡ δ' εἰς Αἰόλον ἵκετ', ὅ μιν παρ' ἔφρων ἐπιδέκτο,

Καὶ πίμπ', ὅδ' ἔπειτα αἶσα φίλῳ ἐπὶ περὶ δ' ἰκίον

Domum abire & facere sacras hecatombas
 Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant.
 Omnibus valde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipsa
 Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
 Senectute sub matura læsum, circum autem populi
 Beati erunt, hæc autem mihi dicit omnia perfectum iri.

5

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Siquidem jam senectutem Dei perficient meliorem,
 Spes tibi postea malorum fugam fore,

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

10

Interim autem Eurynoméque & nutrix parabant lectum
 Veste molli, tædis sub splendentibus.

At postquam straverunt densum lectum festinantes,
 Anus autem jens iterum domum ivit.

His autem Eurynome cubicularia præibat

15

Euntibus lectum, tædam in manibus tenens.

In thalamum autem ducens iterum abivit: hi quidem postea
 Læti lecti antiqui leges repetiverunt.

At Telemachus, & bubulcus & subulcus

Cohibuerunt saltatione pedes, cessare fecerunt atq; mulieres. 20

Ipsi autem dormierunt in ædibus umbrosis.

Hi autem postquam igitur amicitia delectati sunt desiderata,
 Versi sunt verbis mutuò loquentes,

Hæc quidē quæcunque in ædibus toleravit divina mulierum

Virorum procorum inspiciens exitiosam multitudinem,

25

Qui sua gratia multas boves, & pingues oves

Jugularunt, multum autem doliorum haustum est vini.

At hic divus Ulysses quoscunque dolores posuit

Hominibus, quascunque ipse ærumnas passus est,

Omnia dixit hæc a. igitur delectata est audiēs, neq. ei somnus

*Ulysses
 enarrat
 uxori*

30

Cecidit in palpebris antè quam ipse recensuerit omnia.

*suos ex-
 teros.*

Incepit autem quo primum Ciconas domuit, at postea

Venit Lotophagorum virorum pinguem terram:

Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuit pœnam

Fortium sociorum, quos comedit, neque misertus est.

35

Et quomodo Æolum ivit, qui ipsum promptus suscepit,

Et misit, neque Parca dilectam in patriam ire

- Sivit, sed ipsum rursus raptum procella
 Pontum in piscosum tulit valdè suspirantem.
 Et quomodo longam portis Læstrigoniā adivit,
 Qui naves perdiderunt & fortes socios
 5 Omnes, Ulysses autem solus aufugit nave nigra.
 Et Circes narravit dolum, & varias artes,
 Et quomodo inferni domum ivit latam,
 Animam interrogaturus Thebani Tirefiæ
 Navi multi iuga & inspexit omnes socios,
 10 Matremque quæ ipsi peperit, & nutritiv parvulus cū esset
 Et quomodo Sirenum stridularum vocem audivit.
 Quomodoque ivit vagas illas petras gravemque Charybdi
 Scillamque, quam nullo modo indemnes viri fugerunt.
 Et quomodo Solis boves interfecerunt socij,
 15 Et quomodo navem velocem percussit ardenti fulmine
 Jupiter altitonans, longè autem corrupti sunt boni socij
 Omnes simul, ipse autem malas mortes subterfugit,
 Quomodoq; ivit Ogygiā insulā Nymphamq; Calypsonem,
 Quæ ipsum detinuit cupiens maritum esse
 20 In speluncis concavis, & aluit, & dixit
 Reddituram immortalem, & non senescentem dies omnes.
 Sed huic nunquam animum in pectoribus persuasit.
 Et quomodo in Phæaces pervenit multa passus,
 Qui jam ipsum ex animo Deum tanquam honoraverunt,
 25 Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram.
 Ære, aurorque copiosè vestique datis.
 Hoc igitur ultimū dixit verbum, quando ei dulcis somnus,
 Membra soluens irruit, soluensque curas animi.
 Hæc autem rursus alia cogitavit dea cæcia Minerva:
 30 Quando jam Ulyssē putabat suo in animo
 Lecto suæ uxoris delectari, ac & somno,
 Statim ab Oceano aurithronam matutinam
 Movit: ut hominibus lumen portaret, surrexit autē Ulysses,
 Lecto ex molli, uxori autem hoc verbum mandavit,
 35 O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
 Nos ambo, tu quidem hic meum curis refertum reditum
 Flens, at me Jupiter doloribus, & Dij alij

Ἦλω, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα ἴειλλα
 Πόντον ἐκ' ἰχθυόεντα φέρει μετὰλα σενάχοντες.
 Ἡ δ' ὡς τηλέπυλον Λαερτιάδην ἔα φέρονται,
 Οἱ γὰρ τ' ὄλσσαν κ' εὐκνημίδας ἐπαίρουσ
 Πάντας· Οδυσσεύς δ' οἷος ὑπέκφυγε τῇ μελαίνῃ.
 Καὶ Κίρκης κατέλιξε δόλοι πολυμηχανίῳ τι.
 Ἡ δ' ὡς αἶδεω δάμνην ἤλυθ' ἐνὶ εὐρώεντι,
 Ψυχῇ χρησάμεν· Ὁ θεαῖα Τειρεσίαο
 Νηὶ πολυκλήιδι, κ' εἴσδ' πάντας ἐπαίρουσ,
 Μητέρα δ' ἣ μιν ἔπειθε κ' ἔτρεφε τυτθὸν ἰόντα.
 Ἡ δ' ὡς Σειρῶων ἀδινάων φθόγῳ ἀκροῦσιν.
 Ως δ' ἔκετο πλάγκτας πίστες, δεινὸν τι Σάουροδιν,
 Σκυλλῶν δ', ὡς ἔπειτα ἀκήραιοι ἄνδρες ἄλυσαν,
 Ἡ δ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπιφνον ἐπαίρουσ
 Ἡ δ' ὡς ἦα ἰώλῳ ἔβαλε ψολόεντι κροσσῷ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθην ἰοδῶν ἐπαίρουσ
 Πάντας ὁμῶς, αὐτὸς ἧ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυσεν.
 Ως δ' ἔκετ' Ωγαγίῳ ἦσαν, Νύμφῳ τε Καλυψῷ,
 Ἡ δὲ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν αἶαν,
 Εὐσίοιο γλαφυροῖσι, κ' ἔτρεφον, ἥ δ' ἔφασκε
 Θῆσεν ἀγῆνατον κ' ἀγέροισι ἤματα πάντα·
 Ἀλλὰ τῷ ἔπειτα θυμὸν εἰς σῆθ' ἵκανεν ἔπιθ'·
 Ἡ δ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας.
 Οἱ δὲ μιν ὥς κῆρ' ἔειπ' ὡς πρήσαντο,
 Καὶ πέμψαν ἱὸν τῇ φίλῳ ἐς πατερίδα γαῖαν,
 Χαλκῷ τε χρυσῷ τε αἶας ἰδοῦντάς τε δόντας.
 Τῷ δ' ἄρα δεικνύεται εἰπεύπτος, ὅτι οἱ γλαυκὸς ὕπνος
 Λυσιμελὲς ἐπὶ ῥοσσι, λύων μελεδήματα θυμῷ.
 Ἡ δ' αὖτ' ἀπ' ἐνόησε γὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οππότε δὲ ῥ' Οδυσσεύς ἐέλπετο δὴ κτ'· θυμὸν
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχου περὶ πόλιν ἦδ' ἐπὶ κτ'
 Αὐτίκ' ἀπ' Ωκεανῷ χρυσόθεροι ἐλαγίεσαν.
 Ὄρσαν ἱὲν ἀνθρώποις φάος φέρει· ἄρτο δ' Οδυσ.
 Εὐνῆς αἶμα μελακῆς, ἀλόχου δ' ἐπὶ μύθῳ ἔπειθεν,
 Ω γυνῆ, ἥδη μὲρ πολλὸν κεκρήμεν· ἀέθλων
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲρ σῶν δ' ἔμμεν πολυκεδέαι νόστον
 Κλαῖον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγος κ' ἔπειτα αἶμα

χ. ἀφί
 κριντο,

5

10

15

20

25

30

35

Ἰέρμον πιδάσκον ἱμῆς δ' ἀπὸ πατρὸς αἴης,
 Νῦν δ' ἔπει ἀμφοτέρω πολυήρατον ἐγόμεθ' εὐνίῳ,
 Κλήμεναι μὲρ τὰ μοι ἐστὶ κρημίζεμεν ἐν μεγάροισι·
 Μῆλα δ' ἄ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατ' ἐκείρας,

9 Πολλὰ μὲρ αὐτὸς ἐγὼ λήισμαι, ἅλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δάωσθ', εἰσέκε πάντας * σὺν πλῆσυσσι ἐπαύλῃς.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲρ ἐγὼ πολυδένδριον ἄχρον ἔπειμι,
 Οὐδ' ὅμῳ πατέρ' ἰδὼλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀγκύχεται,
 Σοὶ δὲ γυνὴ τὰ δ' ἐπιτέλλω πινυτῇ σφ' εὖσθ'·

10 Αὐτίκα γὰρ φάπτε εἰσὶν ἅμ' ἡλίῳ ἀνιόντι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, ὅς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῶ ἀναβῶσσι (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἥσθαι, μηδὲ πικὰ σφ' ἐπείσσει, μηδ' ἐρείνει.

Ἡ ῥα, καὶ ἅμφ' ὅμοισιν ἐλυσσάτο πύργα καλὰ,
 Ὡς τε Τηλέμαχον, καὶ Βακχίον, ἡ δὲ συβώτιον,

15 Πάντας δ' ἐν π' ἀνέγκαι ἀρήϊα χερσὶν ἐλέαξ.
 20 Οἱ δὲ οἱ εἰς ἀπίθησαν· ἐθωρήσαντο δ' ἡραλκῶ.
 25 Ὡς δὲ Νίξαν δ' ἴσως, ἐκ δ' ἦτον. * ἦρχε δ' Ὀδυσ.
 30 Ὁ δὲ ἤδη μὲρ φάσκειν ἐπὶ φθόνα· ἔως δ' ἂν Αἰθλίῳ
 35 στεί. Νυκτὶ κατεκρύψασα, θύῃς ἐξῆγε πόλην.

20 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσείας.

ΤΑΣ τῶν μνηστῆρων ψυχὰς Ερμῆς εἰς ἄδου κατέβη καὶ
 ἀναγνῶσκοντες Οδυσσεύς γίνεται ὡς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα
 Λαίρτην καὶ παρεχλῶ τοῖς Ἰθακησίοις μαλακῶν ἐπὶ τῇ
 25 τῶν μνηστῆρων ἀιμαρίσει Αἰθλίῳ ἀφ' ἑκαλῶν.

Α Λ Α Η.

Ω δ' Ὀδυσσεύς (ὡς πατὴρ καὶ ἡμῖν μέγιστος Ἀχαιοῖς.

ΕΡμῆς δ' ἐν ψυχὰς Κυκλώϊος ἐξεκαλῶτο
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχ' ἡ ῥα βδὸν κατὰ χερσὶν
 Καλῶν, χρυσείων, τῇ τ' ἀνδρῶν ὁμῶςται θύλαται

Ω, ἡμῖν

Desiderantem impedierunt mea à patria terra.
 Nunc autem postquam ambo ad desideratū venimus lectum,
 Res quæ mihi sunt curæ in domibus,
 Oves autem quas mihi præci superbi consumpserunt,
 Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
 Dabunt, donec omnia implebunt stabula.
 Sed certè quidem ego ad arborosum agrum profisciscor.
 Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
 Tibi autem uxor hoc mando prudenti existenti.
 Statim enim fama ibit simul sole ascendente
 Virorum procorum quos interfeci in ædibus :
 In cœnaculum ubi ascenderis cum ancillis mulieribus,
 Sede, neque aliquem antè videas, neque interroga.
 Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra :
 Movit autem Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
 Omnes autem arma jussit bellicosa manibus capere.
 Hi autem ei non reluctati sunt, armati sunt autem ære.
 Aperuerunt autè januas, & exiverunt: præivit autem Ulysses,
 Jam quidem lumen erat in terrā, hos autem igitur Minerva
 Obscuritate coopertos citò eduxit civitate.

§
 Ulysses
 egredi-
 tur ad
 patrem.

10

15

20

ARGVMENTVM VIGESIMI-QUARTI LIBRI ODYSSEÆ.

HAs horum procorum animas Mercurius in infernum
 deducit. Et recognoscitur Ulysses à patre Laerte.
 Et tumultum inter Ithacenses commotum propter
 procorum interitum, Minerva impedit.

A L I U D.

Ω, autem, Ulysses cum patre & filio pugnat Achivis.

Mer-
 curius pro-
 corum
 animas
 ad infe-
 ros de-
 ducit.

Mercurius autem animas Cyllenius evocavit
 Virorum procorū tenebat autè virgam in manibus
 Pulchram, auream hac hominum oculos mulcer.

Quorum vult, hos autem rursus & dormientes suscitavit.
 Hac ducebat movens, hæ autem frementes sequebantur.
 Sicut autem quando vespertilioes secessu antri magni
 Strepentes volant, postquam aliquis cadere fecit

- 9 Multitudine à petra, sibi que invicem coherent :
 Sic hæ frementes simul ibant : præibat autem igitur ipsis
 Mercurius nullo malo dignus ad latas vias.

Apud autem ibant Oceani fluxus & albam petram,
 Et apud Solis januas, & populum somniorum

- 10 Ibant, statim autem pervenerunt in herbosum pratum,
 Ubi habitant animæ simulacra defessorum.

Invenerunt autem animam Pelidæ Achillis,

Danaum
anime:

Et Patrocli, & strenui Antilochi,

Ajacisque, qui optimus erat speciei que corporæque

- 15 Aliorum Danaorum, post strenuum Peliona.

Sic hi quidem circa illum versabantur : prope autem

Ivit postea anima Agamemnonis Atridæ

Dolens, circū a. aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso
 Domo in Ægisti mortui sunt, & fatum assecuti sunt.

- 20 Hunc prior anima allocuta est Pelionis,

Achillis
umbra.

Atride, supra quidem te dicebamus Jovi gaudenti fulmine

Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,

Quoniam multisque & fortibus imperabas

Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achivi.

- 25 Certè igitur & tibi primū affitura erat

Parca perniciofa, quam nullus fugit quicumque natus est.

Utinam debuisses honore abundè perfruens, quo imperabas

Populo Trojanorum, mortem & fatum consequi.

Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes achivi.

- 30 Ac & tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum.

Nunc autem igitur te miserrima morte fatum erat capi.

Atridis
anima

Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ,

Achilli
loquitur
de ejus
funere.

Felix Pelei filii Dijs similis Achilles,

Qui mortuus est in Troja longè ab Argo circū autem te alij

Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filij optimi

- 35 Pugnantes circum te, tu autem vertigine pulveris

Jacebas grandis granditer, oblitus equitatus.

Ων ἰθίλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· παῖ ἧ τείζουσιν ἔποντο.
 Ως δ' ὅτε νυκτεβάδεις μυχθῶ ἀντὶς θρασυίοιο
 Τείζουσιν ποτίοντι, ἔπει κί τις ἀποπίσῃσιν
 Ὀρχαδῶς ἐκ πίττης, αἰά τ' ἀλλήλοισιν ἔχοντα·
 Ως αἰτετρυγῆαι ἄμ' ἦϊτω, ἦρχε δ' ἄρ' αὖ σφιν
 Ἑρμείας ἀγκάκηται κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
 Παρ' δ' ἴσαν Ωκίανον τε βόας καὶ λευκάδα πίττην
 Ἡ ἧ παρ' ἡελλίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
 Ἡϊτων· αἴψα δ' ἔχοντο παρ' ἀσφοδελὸν λημῶνα,
 Εὐθα τε ναίεσι ψυχαί, εἰδωλὰ χαμῶντων.
 Εὐρον ἧ ψυχῶ Πηληϊάδην Ἀχιλῆον,
 Καὶ Πατροκλῆον, καὶ Ἀμύντορος Ἀντιλόχου,
 Αἰαντός δ' ὅς ἄριστος ἔλκε δὲς τε δῖμας τε
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύντονα Πηλεΐωνα.
 Ως εἰ μὲν παρὶ κείνον ὀμίλειον· ἀγγέμελον ἧ
 Ἥλυθ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 Ἀχινυδρῇ· παρὶ δ' ἄλλαι ἀγγέμεναι ὅσσοι ἄμ' αὐτῷ
 Οἶκα ἐν Αἰγίοδοιο θάινον καὶ πότμον ἔπαιον.

5

10

15

20

25

30

35

Τὸν παρὰ πύλιν ψυχῇ παρσιφάνει Πηλεΐωνος,
 Ἀτρεΐδου, πῆρε μὲρ σι φάμεν Διὶ περ κικερωμένην
 Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἑμὲν παρ' ἤματα πάντα,
 Οὐδὲν καὶ πολλοῖσιν τι καὶ ἰφθιμῶσιν ἀϊασσις
 Δήμη ἐνὶ Τρώων, ὅτε πάγχου μὲν ἄλγε' Ἀχαιοί.
 Ἦτ' ἄρα καὶ Ζεὺς πρῶτον ὠχρῶσθαι ἔμελλε
 Μοῖρ' ὅλοη, τίν' ἔπε αἰεύνεται, ὅς κ' ἐγίνετο.
 Ως ὄφρα τις πρῶτος ἀπονήμῃσιν ἦς παρ' ἀϊασσις,
 Δήμη ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἔπαιον.
 Τῷ κινεῖται τυμβὸν μὲν ἐπιήσας παῖα χαιροί,

Ἡ δὲ καὶ σὺ παρὰ μείρα κλέος ἦρα ὀπίσσω·
 Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκίεσθαι θανάτῳ ἐμάρτο ἀλάντας.

Τὸν δ' αὖτε ψυχῇ παρσιφάνει Ἀτρεΐδου,
 Ὀλβιος Πηλεΐον ἦν, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῖον,
 Ὃς θάινει ἐν Τροίῃ ἐκείν' αὐτῷ, ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλαι
 Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἦες ἄριστον,
 Μαργαρίμοι παρὶ σείῳ, σὺ ἧ εὐφράδι καὶ κρήνῃ
 Κεῖσο μίτρας μεγάλας, λελασμένον ἰσπορρωμένων·

Ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀμείβεσθαι. ἔδ' κε πᾶμπαυ
 Παντομίητα πλοῖον, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παύσει.
 Αὐτὰρ ἔπεισ' ἐπὶ νῆας εὐκλειῶν ἐν πολέμοιο,
 Κάτθεσθαι ἐν λεχέσσι, κατῆσαντες χρεὼν κελόν

5 Ὑδατὶ τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι. πολλὰ δ' ὅτ' ἀμφὶς
 Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντο τε χεῖρας.
 Μήτηρ δ' ἐξ αἰλὸς ἦλθε (ὡς ἀγνιάτῃσ' ἀλίσσει,
 Ἀχιλῆος αἰεσσά. βοή δ' ἐπὶ πόρτοις ὀρώρει
 Θιασιση, ὡς δ' ἔτρεμος ἔλασσε πάντας Ἀχαιούς·

10 Καὶ νῆκ' ἀναιέζαντες ἴδαν κρείλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰ μὴ αὐτὴ κατέρυκε παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νίσσερ, ἢ καὶ ὥσπερ αἰετὴ φαίνεται βελή,
 Ὅς σφιν ἰφθριμῶν ἀγροῦσθε καὶ μετῆσπιν,
 Ἰχθυοὶ Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε κούρου Ἀχαιῶν.

15 Μήτηρ ἐξ αἰλὸς ἦλθε (ὡς ἀγνιάτῃσ' ἀλίσσει
 Ἐρχεται, ἢ πυρρὸς πηγεῖος ἀνιόντα.
 Ὡς ἴφασ', οἱ δ' ἔχοντο φόβον μεγαθύμοι Ἀχαιοί,
 Ἀμφὶ δ' ὅτ' ἔστησαν κούρου αἰλίοιο γέροντος·
 Οἴκτ' ὀλοφύρομαι, ὥς δ' ἀμβροτὴ ἔμμελλε ἔσσο.

20 Μῦθον δ' ἐνεία πάσαι, αἰμειβομένης ὅππῃ καλῇ,
 Θελώσιν ἐδάκρυον ἔπιν' ὀδόντων γ' ἐνέστας
 Ἀργείων· τίον γὰρ ὑπώρρει Μῦσα λίγεια.

25 Ἐπτακείδην μὲν σὶ ὁμῶς ὑκτὴς περὶ ἡμέρῃ
 Κλαίομεν ἀνάνταί τε θεοὶ Διὶ τ' ἀνθρώποι·

30 Ὀκτωκείδην δ' ἰδὼν πυρὶ, πολλὰ δ' ὅτ' ἀμφὶς

Μῆλα κατὰ κούρου μάλ' αἰετὴς καὶ ἔλικας βῆς.

35 Καί σ' ἐν τ' ἰδὼν θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,

Καὶ μέλιτι γλυκερῷ. πολλοὶ δ' ἤρωες Ἀχαιοὶ

Τεύχεσι ἱρώσασθε πυρὶ πύρ καινόμενοι,

30 Πιζοῖσ' ἱππῆς τε πολλὸς δ' ὀρμαίνοντες ἔρρωες.

Αὐτὰρ ἔπειθ' ἐπὶ φλόξ ἰκύνει Ἡφαίστιο,

Ἡὼς δ' ἐπὶ τοῖς λίγυρσι λυγρὸν ὅσ' Ἀχιλλεῦ

Οἶνον ἐκέρχεται καὶ ἀλείφατι. δῶκε δ' ἡ μήτηρ

Χρυσὸν ἀμφιφορέα· Διωνύσειο δ' ὄρωει

35 Φάσκει ἔμελλαι, ἔρρωι δ' ὥσπερ κλυτῇ Ἡφαίστιο.

Ἐν τῷ τοῖς κῆτιν λυγρὸν ὅσ' αἰετὸν Ἀχιλλεῦ.

Μίθεα δ' ἰδὼν, Πατρώκλειο Μαινοπαίδας γαίοντες

Nos autem toto die pugnabamus, neque omnino.
 Cessavisseamus à bello, nisi Jupiter turbine sedasset.
 At postquam te ad naves portavimus ex bello,
 Deposuimus in lectis expurgato corpore pulchro.
 Aquaque calida & unguento, multas autem te circum 5
 Lacrymas calidas fundebant Danaï, tondebantque crines,
 Mater autem ex mari venit, cum immortalibus marinis,
 Nuncium auditura: vox autem in mare ruerat
 Magna, suscepit autem tremor omnes Achivos,
 Et ruentes iuissent concavas in naves, 10
 Nisi vir detinuisset antiquaque multaque sciens
 Nestor, cuius & antea optimum apparuit consilium,
 Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
 Tenemini Argivi, ne fugite filij Achivorum.
 Mater ex mari hæc cum Deabus marinis 15
 Venit suo filio mortuo obviatura.

Achillis
exequie.

Sic dixit, hi autè retenti sunt timore magnanimi Achivi
 Circum autem te steterunt filiz marini illius senis,
 Miserabiliter lugentes, circū a. immortales vestes induerunt.
 Musæ autem novem omnes alternantes voce pulchra 20
 Lamentabantur, tunc nullum illacrymem vidisses
 Argivorum, ita enim animos permoverat Musa stridula.
 Septem & decem quidem te simul noctesque & dies
 Flevimus, immortalésque Dij mortalésque homines,
 Octava & decima autem dedimus igni, multas autem in ipso 25
 Oves jugulavimus valde pingues, & nigras boves,
 Cremabaris autem in veste Deorum, & unguento multo
 Et melle dulci, multi autem heroes Achivi
 Armis irruerunt circa rogos (corporis) dum comburebatur,
 Pedestrésque equestrésque: multus autem strepitus ortus est. 30
 At postquam flamma te penitus absumsit Vulcani,
 Manè jam tibi collegimus alba ossa Achilles
 Vino in mero & unguento, dedit autem mater
 Auream amphoram, Dyonisij autem donum
 Dicebat esse, opus autem inclyti Vulcani. 35
 In hac tibi jacent alba ossa, illustris Achilles:
 Permisti autem Patrocli Menœtiadæ demortui.

Separatim autem Antilochi, quem eximiè honoradas omniſ
 Aliorum ſociorum poſt Patroclum mortuum.

Circum autem poſtquam magnum & laudatum ſepulchrum
 Fudimus, Argivorum ſacer exercitus bellicoſorum

9 Litorè in excelſo in lato Hellesponto,

Ut longè manifeſtus ex ponto viris eſſet

His qui nunc nati ſunt, & qui in futurum erunt.

Mater autem Dijs rogatis perpulchra certamina

Fecit medio in certamine optimis Achivorum.

10 Jam quidem multorum in ſepulchrum virorum incidi

Heroum, quando aliquando mortuo rege,

Cingunturque juvenes & parant certamina.

Sed illa maximè conſpicatus miratus fuiſſes animo,

Qualia in te poſuit Dea perpulchra certamina

15 Argentea pedibus Thetis, valde enim amicus eras Dijs.

Sic tu quidè, neq; mortuus nomè perdididiſti, ſed tibi ſemper.

Omnes in homines gloria erit bona, Achilles.

At mihi quæ hæc voluptas, quoniam bellum abſolui?

In reditu enim mihi Jupiter molitur eſt malam mortem

20 Ægiſthi à manibus & pernicioſæ uxoris.

Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.

Propè autem ipſos venit internuncius Argi interfector,

Animas procorum deducens ab Ulyſſe (nece) domitorum

Hi autem igitur ſtupèfacti recta iverunt poſtquam viderunt.

25 Cognovit autem anima Agamemnonis Atridæ

Filium Melanthij perinclytum Amphimedonta:

Hospes enim illi erat in Ithaca domos habitans.

Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,

Agamemnonis . Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram veniſtiſ

30 Omnes eximij & æquales? neque alius

anima Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.

Amphi- Nunquid vos in navibus Neptunus domuit

medonti Permotis moleſtis ventis & fluctibus magnis?

loquitur An noxij viri læſerunt in terra

35 Boves dum cæderent abigerentque & oviū greges pulchros?

An pro civitate pugnantes & mulieribus?

Dic mihi interroganti, hospes autem tibi dico eſſe.

Χωρὸς δ' Ἀντιλόχοιο. τὴν ἔχου πῆς ἀπάντων
 Τῶν ἄλλων ἱππέων μὲν Πάτροκρόν γε θανόντα.
 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μίγαι κὺ ἀμύμνια τύμβον
 Σκύαμβν Ἀργείων ἱερός τραπὶς αἰχμητῶν

Ἀκτῇ ἐπὶ πρυγούσῃ ἐπὶ πλάτῃ Ἐλληνόεσσιν.

9
 γε. ὅως

Ὡς κεν τηλεφασὴς ἐκπυέειν ἀνδράσιν * ἢ
 Τοῖς οἰκῷ γράσσει, κὺ οἱ μετίπιδον ἔσσονται.

Μήτηρ δ' αἰτήσασα Θεοὺς ἔειπε καὶ ἄεθλα
 Θῆκε μίσθον ἐν ἀγῶνι ἀεισθήσονται Ἀχαιῶν.

10

Ἡδὲ μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν αἰτιόλησσε

Ἡρώων, ὅππῃ κέν ποτ' ἀποφθιμὸς βασιλῆος

Ζώνωνται τε νέοι κὺ ἐπιπύοντα ἄεθλα.

Ἀλλὰ κε κείνα μέλειται ἰδὼν * ἐτιθήπαι θυμῷ,

Οἱ ἐπὶ ῥοὶ κατήηκε Θεὰ ἔειπε καὶ ἄεθλα

γε. θυ-
 μῷ ἔτα
 15 ἡ-
 πιας. γε
 κὺ, ἡπ-
 σκε θυ
 λῶ.

Ἀργυρόπιζα Θέτις, μέλα γδ φίλος ἦδα θεῖσιν.

Ὡς σὺ μὲν ἔδδ' ἡνῶν ὄνομ' ὤλισσας, ἀλλὰ τοι αἰὲν

Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἰοδλὸν Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐμὲ π' τόδ' ἦδες ὅππῃ πόλεμον πολύπυτον.

Ἐν τόσῃ γάρ μοι Ζεὺς μήστατο λυχεὶν ὀλιβερον

Αἰχίδω ὑπὸ χερσὶ κὺ ἑλιδόμης ἀλόχοιο.

20

Ὡς οἱ μὲν τισαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἀγχίμολον δ' ἐσφ' ἦλθε Διόκτορος Ἀργειφόντης

Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰγων Ὀδυσσῇ δαμνύτων.

Τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἔειπεν ἴδὼς κίον, αἷς ἐσιδὲ δῖον.

Ἔγνω ἡ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο

25

Παῖδα Μελαρρῆος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμίδοντα·

Ξεῖνος γάρ οἱ ἔω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

Τὸν πρῶτον ψυχὴ προσφάνειν Ἀτρεΐδαιο,

Ἀμφιμίδον, πῖ πυθόντις ἐριμύῳ γαῖαν ἔδυτε.

Πάντες κεχειμῆροι κὺ ὀμηλίκαις * ἔδδ' κεν ἄλλος

30

Κεράμβρ * λίξατο κτ' πτόλιν ἀνδρῶν ἀείετες,

Ἡ ὑμῖν ἐν νῆας Πόσειδάων ἰδύμεσσι,

Ὀρσας ἀργαλῆας ἀνίμους κὺ κύματα μακρὰ·

Ἡ που ἀνάρσοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέου

Βοῦς ὠρεταμένομβροι ἦδ' οἶον πῶτα χαλά·

35

Ἡ δὲ πτόλι * μαχημένοιο ἦδ' ἡγεμῶν;

Εἰπὶ ροῖ ἐρεμνῶν· ξείνος δὲ τοι εὐχρημαίειαι.

Ἡ δ' ἐμὴν ὅτι κείσσι κατήλυτον ὑμῖν τερον δῶ,
 Οτρυνίων Οδυσηά (ωὐ ἀνιγνῆαι Μενελάω
 Ἰλιον εἰς αἶμα ἵπταδ' εὐστέλμων ἐπὶ νηῶν;
 Μῶν δ' ἄρ' ἔλω πάντας παρὲς ὅσων ἐν εἰα πόντοιο,

5 Σπουδῇ παρεπιπτόντες Οδυσηά πηλοῖ πορθον.

30. αμ- Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ παρσιφάνειν * ἀμφιμέδοντες,
 φιμί- Ατρεΐδῃ κύδιε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀχαιῶμενον,
 δέντος, Μίμνημαι τέδε πάντα, καὶ ἀτρεΐδης κατελέξω,
 Μίμνη Ημετέρου θανάτῳ κακὸν τέλος οἷοι ἐτύχθη.
 μιαι 10 Μνάμεθ' Οδυσηά δὲ οἰχομένοιο δάμναρτα·
 παδε Ἡ δ' ἔτ' ἤρετό το συζῶν γάμον, ἕτ' ἐπιλύτω,
 πάντα ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 διοτρε- Ἀλλὰ δῶλον τίδ' ἄλλον εὖ φρεσὶ μεμελέξε·
 φῖς ὡς Στῆταμένη μίξαν ἴσθι εὖ μετάρῃσιν ὕφαινε
 ὡς 15 Λεπτοὶ καὶ παρῆμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετίεπι,
 ρευσ. Κῆρσι ἐμοὶ κνηστῆρες, ἵκει θάναθ' Οδυσ.
 Σοὶ δ' Μίμνест' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσὶν φῶρος
 ἐγὼ εὖ Εκτελέσω, (μή μοι μετὰ μῶλια νῆματ' ὀλήται)
 μιαι 20 Λαίρτη ἤρωι ταφῆον, εἰσὶν κέν μιν

πάν 20 Μοῖρ' ὅλοη κατέλῃσι πενηλὲς θάνατῳ·
 τα καὶ Μή τις μοι κτ' δῆμον Ἀχαιῶδων νημεσίση,
 ἀτρεΐ Αἴκεν ἄτερ πατέρων καί τινι πολλὰ κταίνοσας.
 ως κα- Ως ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπιπείθεται θυμὸν ἀγνώωρ.
 τελέξω Εἰπά κεν ἡμετήρη μὲρ ὕφαινεσκον μίξαν ἴσθι,

Η- 25 Νύκτας δ' ἀκλύσκεν, ἐπὶ δαΐδας ὤφρα δῶτο.
 μετ. Ως τρεῖς μὲρ ἔληθι δόλω, καὶ ἔπειθ' Ἀχαιεύς.
 Ἀλλ' ὅτι τέτραπεν ἦλθεν ἔτ' καὶ ἐπήλυτον ὦραι,
 Μῶν φθινόπῳ, παρὲ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 Καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν ἡ σάφα ἦδη,

30 Καὶ τίς γ' ἀκλύσκετο ἰφένεργον ἀγλαὸν ἴσθι.
 Ως τὸ μὲρ ἐξετέλεσσε καὶ ἐκ ἐγλήκεσ', ὑπ' αἰάφης,
 Εὖθ' ἡ φῶρος ἵδειεν, ὕφηνασσε μίξαν ἴσθι,
 Πλωῖας, Ἡλίας ἐναλίξιον ἢ Σειλῶν.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Οδυσηά κακὸς ποθὲν ἤρασε δαίμων

35 30. Αχέῃ π' * ἰχαπῶ, ὅτι δάμναται καὶ συβάτης.
 ἰχα- Εἰθ' ἦλθεν φίλος ἄος Οδυσηῆος θεοῖο.
 πῶ. Εκ Πύλας ἡμεθέοντες ἰὼν (ωὐ νηὶ μελαίνῃ.

An non recordaris , quando illuc veni in vestram domum
 Movens Ulyssē cum divo Menelao
 Ad illum simul sequi bonis transstris in navibus ?
 Mense autem toto omnem transivimus latum pontum,
 Festinatione persuadentes Ulyssē urbium populatorem.

Hunc autem rursus anima allocuta est Amphimedontis,
 Atrides optime rex virorum Agamemnon,
 Memini hæc omnia , & verè enarrabo,
 Nostræ mortis malum finem , qualis factus est.
 Petebamus Ulyssidis diu absentis uxorem :
 Hæc neque negabat odiosas nuptias , neque perficiebat,
 Nobis consultans mortem & parcam nigram.
 Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit,
 Orsa magnam telam in domibus texebat

Amphi-
medontis
proci
anima
Atridae
interitus

10

sui hi-
storiam
narrat.

Tenuem & ultra mensuram : statim autem nobis dixit,
 Juvenes mei proci , quoniam mortuus est divinus Ulysses,
 Manete festinantes meas nuptias , donec vestem
 Perficiam , (ne mihi vana fila pereant)
 Laerti heroi , sepulchralem , donec ipsum
 Parca pernicioſa susceperit longum dormientis mortis :
 Ne me aliqua in populo Græcarum accuset,
 Si sine veste jacebit multa possidens.
 Sic dixit , nobis autem persuasus est animus superbus.
 Tunc diurna quidem texebat magnam telam,
 Singulis noctib. a. dissoluebat postquā lampades apponebat.
 Sic triennio latuit dolo , & persuasit Achivos.

15

20

25

Sed quando quartus venit annus , & venerunt tempora
 Mensium decrescentium , & multi dies elapsi sunt,
 Et tunc aliqua dixit mulierum , quæ manifestè sciebat,
 Et hanc dissoluentem invenimus illustrem telam.
 Sic hanc telam perfecit , & quidem non volens necessitate.
 Cūque hæc vestem ostendit pertextam magnam telam,
 Lavatam , Soli similem , vel Lunæ.

30

Et tunc jam Ulyssē mala aliunde duxit fortuna
 Agri in extremitate , ubi domos habitabat subulcus.

35

Ihic venit dilectus filius Ulyssidis divini,
 Ex Pilo arenosa redux cum navi nigra.

Hi autem procis mortem malam permoliti
 Venerunt ad civitatem nobilem , & Ulyſſes
 Posterior , at Telemachus antè præceſſit.

Hunc a. ſubulcus duxit mala corpore veſtimenta habentem,
 5 Pauperi triſti ſimilem & ſeni (erat,
 Baculo incūbentem, has a. malas circū corpus veſtes indutus
 Neque aliquis noſtrum potuit cognoscere illum ipſum eſſe,
 Qui repentè apparuit, neq; ij quidem qui majores natu erant.
 Sed verbis malis illum inceſſimus & verberibus.

10 At hic quidem toleravit , in ædibus ſuis
 Percuſſus , & injuria affectus toleranti animo:
 Sed quando jam ipſum ſuſcitavit Jovis mens ægiochi,
 Cum quidem Telemacho perpulchra arma ſublata
 In thalamum depoſuit , & clauſit ſeras.

15 At hic ſuam uxorem multis aſtutijs juſſit
 Arcum procis ponere albūque ferrum:
 Nobis graviter morituris certamina & cædis principium:
 Neque aliquis noſtrum potuit fortis arcus
 Nervum tendere , valdè autem impotentes eramus.

20 Sed quando ad manus pervenit Ulyſſis magnus arcus,
 Tunc nos quidem omnes minabamur verbis
 Arcum non dari , etiamſi valde multum diceret.
 Telemachus autem ei ſolus impellens juſſit.
 At hic ſuſcepit manu perpatiens divus Ulyſſes,

25 Facile autem tetendit arcum , miſit autem per ferrum,
 Stetit autem in pavementum jens, velocèſque effudit ſagittas
 Graviter perſpectans, percuſſit autem Antinoum regem,
 At poſtea alijs immiſit tela ſuſpirioſa
 Contra inſpiciens, hi autè ſimul confertim cadebant. (eſſet.

30 Cognitū autè erat quidem quod aliquis ipſis Deorū adjutor
 Statim enim in ædibus ſequentes fortitudinem ipſorum
 Interficiebāt cōverſim, horū a. ſuſpiriū movebatur indecens
 Capitib. percuſſis, pavementū autem omne ſanguine fluebat,
 Sic nos Agamemnon perditū fuimus , quorum adhuc nunc

35 Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
 Nondum enim ſciunt amici in domibus ſinguli,
 Qui abluto nigro ſanguine, ex vulneribus

Τῷ ᾧ μνηστῆρσιν θάνατον κηρὸν ἀρτῶσασσι,
 Ἰηοῖτε παρὰ ἅσιν παρὲς κλυτὸν ἦτοί Οδυσσεύς,
 Ὑπερθε, αὐτὰρ Τηλέμαχος παρὲς ἡμετέρους.
 Τοῖς ᾧ συμβάτης ἦν κηρὸς χερσὶ εἴματα ἔχοντα,

Πτωχῷ λυγρὰ λίσσιν ἐσάλκιον ἠδὲ γέροντι,
 Σκῆπτρόνδ'· τοῖς ᾧ λυγρὰ παρὲς χερσὶ εἴματα ἴσθ',
 Οὐδ' ἄν τις ἡμέων δυνάτο γινώσκειν τὸν ἰόντα,
 Ἐξαπίνης παρὲς φάνειν, ἔδ' οἱ παρὰ γένεσθαι ἦσαν.
 Ἀλλ' ἔπισιν τε κηρὸς σὺν σκῆπτρῳ ἠδὲ βολῇσιν.

Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἰτάλμα ἐν μεγάροισιν ἰοῖσιν
 Βαλκόνδ'· καὶ αἰστέμνδ'·, τετληότες θυμῷ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ παρὲς κλυτὰ τεύχε' αἰετός.
 Ἐς γαλαμοῖν κατέθηκε, καὶ ἐκλήισσιν ὀχῆας·

Αὐτὰρ ὁ ὡς ἄλοχον πολυκερδείῃσιν αἶψα
 Τόξον μνηστῆρας γέμν' πολὺν τε σίδηρον,
 Ἡμῖν αἰνομέροισιν αἰθλία καὶ φόβος ἀρχίω·
 Οὐδ' ἄν τις ἡμέων δυνάτο κραττεροῖο βιοῖο
 Νευρὺν ἐπαινεῖται, πολλὸν δ' ἐπιδυνίεις ἦρμ.

Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἔκταν Οδυσσῆϊ μίτρα τόξον,
 Εἰς ὅς τ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὀμφακλίομεν ἱπείεσσι
 Τόξον μὴ δοῦναι, μεθ' οἱ μέλα πόλιν ἀγροῦντες·
 Τηλέμαχος δέ μιν εἰς ἵπποδάμοιο ἐκίλευσσι·
 Αὐτὰρ ὁ δέξατο χερεὶ πολύτλας δῖ' Οδυσ.

Ρηϊδίως δ' ἐπείυσσε βίον, ἀλγὲ δ' ἦκε σιδήρεν,
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὲν ἰών, ταχέας δ' ἐκχέυας οἰστέας,
 Δαφνὸν παπταίνων. βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βίβλια σπείοντα,
 Αἶψα πτυσκόμενδ'· τοὶ δ' ἀρχιστῶν ἐπιπτον.
 Γνωτὸν δ' ὡς ὅρ' ἄν τις σφί' ὀϊῶν ἐπὶ τέρροσος ἦεν.

Αὐτίκα γὰρ κ' ἐδῶκατ' ἱπποδάμοιοι μὲν ἱσφῷ
 Κτεῖνοι ἐπισφραδῖν· τῶν ᾧ σῆτος ὄρνυτ' ἀέκης,
 Κρατῶν τυττόμεν, δάπιδ' δ' ἄπαν αἶματι θῆεν·
 Ὡς ἡμεῖς Ἀχαιοὶ μενοι ἀπώλομεν, ὡς ἐπὶ καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκῆδ' ἀκῆδ' ἐπὶ μεγάροιο Οδυσσῆϊ.
 Οὐ γάρ πο' ἴσασσι φίλοι κ' ἐδῶκατ' ἱσφῆς,
 Οἷα δ' ἀντίψαυτες μέλαρα βροτῶν ἰξ' ὠτειλίων,

Κατ' ἥμῃ μοι γράοιεν. ὃ γὰρ μέγας ἐπὶ θινόντων.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν ὤρεσσι φωνῇ Λαέρτιδος,
Ολβίῳ Λαίρτιο πατὴρ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
Ἡ ἄρα Σὺ μεγαλή ἀρετὴν ἐκτίσσω ἀρετῇ.

5 Ως ἀγαθὰί φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πύρρῳ Πύρρῳ,
Κέρη Ἰφαιῖα, ὡς εὖ μέμνητ' Οδυσσεύ,
Ἀνδρὸς κυρταῖα· τῷ οἱ κλέος ἔποτ' ὀλείεται
Ἡς ἀρετῆς· τεύχεσσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδῶν
Ἀθάνιατοι χαρίεσσιν ἐχέφρονι Πύρρῳ Πύρρῳ.

10 Οὐχ ὡς Τυρταίῳ κυρτῇ κηκῇ μήσατο ἔργα,
Κυρταῖοι κτείνασσι πόσιν· τυρταῖ δ' ἀοιδῇ
Ἔστιν ἐπ' ἀνθρώποις· χαλκίπλο δὲ τι φῆμιν ὅπως
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἦσαν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα ὥς ἀλλήλους ἀγρεύοντες

15 Ἐπεὶ οὐκ εἰν ἄϊδα δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐν πάλῳ κατέβαιον, τὰ γὰρ ἀχρὸν ἦεντο
Καλὸν Λαίρτιο τετυγμένον, ὅν ῥα ποτ' αὐτὸς
Λαίρτης κτεάποσιν, ἐπεὶ μάλα πόλιν ἐμύργησιν
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, πρὶν δ' ἐκλίστοι θύει πάντα,

20 Ἐν τῷ σπένοντο καὶ ἴζαντο ἡδὲ ἱαυον
Δμῶναι ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἔργα ζῶντο
Ἐν γυνὴ Σικελῇ γρηῖς πύλιν, ἢ ῥα μέγιστος
Ἐνδοκίῳς κημέσκειν ἐπ' ἀργῇ ἰόσφι πολλῇ·
Ἐν δ' Οδυσσεύς δμῶναι καὶ ἦτι μῦθον ἔειπεν,

25 Ὡς εἰπὼν, δμῶναι ἔλθῃ· ἐν κίμωνι καὶ πολλοῖσιν ἔσθῃ.

Δεῖ ποτε δ' αἰψά σου ἐκτείνωσιν ὅσπερ ἄλγος.

26 Αὐτὰρ ἐγὼ πύργῳ περὶ στήματι ἡμετέρῳ,

27 Αἶψ' ἐμ' ἐπιγνοῖ καὶ φράσεται ὀφθαλμοῖσιν,

28 Ἡέ κεν ἀγνοῖσιν, πολλῷ χρεῖον ἀμφὶς ἔσθῃ.

29 Ὡς εἰπὼν, δμῶναι ἀρχία πύχ' ἔδωκεν.

30 Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Οδυσσεύς.

Ἀσπασιν ἰνὸν πολυκάρπῳ ἀλῶναι περὶ πύργῳ.

Οὐδ' εὖρεν Δολίον μέγαν ὄρεσιν ἰσχυτάδαιον,

Οὐδέ πνα δμῶν, ἐδ' ἦεν ἀπὸ ἄρα θύγα

35 Αἰμασιὰς λίγοντες, ἀλῶναι ἔμμεναι ἔργῳ,

36 Ὡς εἰπὼν, αὐτὰρ ὅθι γένοιτο ὁδὸν ἐμμεναι.

Τοῖ δ' οἷον πατὴρ εὖρεν ἐν κίμωνι ἐν ἀλῶν,

Depositos lugerent hic enim honor est mortuorum.

Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ.

Felix Laertis fili prudens Ulysses,

Certè igitur cum magna virtute possedisti uxorem.

Valde bonæ mentes erant irreprehensibilis Penelopæ

Filiæ Icarij, quàm rectè recordata est Ulyssis

Conjugis virginalis, unde ei gloria nunquam peribit,

Suæ virtutis, facient autem in terrestribus cantilenam

Immortales, gratam prudenti Penelopæ,

Non sic Tyndari filia mala consultavit opera,

Virginali interfecto marito, odiosa autem cantilena

Erit inter homines, difficilem autem famam præbuit

Fœminis mulieribus, etiam ei quæ proba fuerit.

Sic hic quidem talia ad invicem loquebantur,

Stantes in inferni domibus sub obscuritatibus terræ.

Illi autè postquā ex civitate iuerunt, citò in agrū pervenerunt

Pulchrum Laertis elaboratum, quem quondam ipse

Laertes possedit postquam valde multum laboravit:

Illic ei domus erat, circū a. claustrū currebat circumquaque

In quo comedebant, & sedebant, & dormiebant

Famuli necessarij, qui ei amica operabantur.

Ibi autem mulier Sricula anus erat, quæ senem

Diligenter curabat in agro longè à civitate.

Tunc Ulysses pastoribus, & filio sermonem dixit,

Vos quidem nunc ire bene ædificatum oppidum,

Prandiū autem statim procorū mactate quicumque optimus,

At ego patrem tentabo nostrum,

Si me agnoscat, & animadvertat oculis,

An ignoret multo tempore qui peregrè absui.

Sic locutus, servis bellicosa arma dedit.

Hi quidem postea domum velociter iuerunt, at Ulysses

Iuit propè ferax viridarium tentaturus.

Neque invenit dolium magnum in viridarium descendens.

Neque aliquem servorum, neque filiorum, sed hi

Sepes collecturi, viridarij ut essent septum,

Iuerant, at hic his senex viam præiuerat.

Hunc autem solum patrem invenit bene factò in viridario,

19

Ulysses
ad patrem
ostendit

20

25

30

35

Expurgantem plantam ; sordidam indutus erat vestem,
Laceram , indecentem , circum autem tibias , bovinas
Ocreas laceras ligaverat , scissuras fugiens ,

Chirothecâsque in manibus ruborum gratia , at desuper
5 Captinam galeam capite habebat dolorem augens.

Hunc autem postquam agnovit perpiciens divus Ulysses
Senectute consumptū , magnū a. mentibus dolorē habentem ,
Stans sub alta pyro lacrymam effudit :

Cogitabat autem postea in mente , & in animo

10 Osculari & amplecti suum patrem , & singula
Dicere , quomodo venit & pervenit in patriam terram :
An prius interroget singulaque tentet.

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primum cavillatorijs verbis tentare.

15 Hæc cogitans rectâ ivit ad eum divus Ulysses.
Certè hic quidem capite demisso plantam circum fodiebat.
Hunc autem astans allocutus est illustris filius,

Ulysses
patrem
compel-
lat.

O senex , non imperitia te tenet ad gubernandum
Viridarium , sed bene cura tenet , neque omnino

20 Non planta , non ficus , non vitis , non quidem oliva ,
Non pirus , non area sine cura in horto (est.)

Aliud autem tibi dico , tu autem non iram impone animo :
Ipsam te non bona cura tenet , sed simul senectutem
Molestam habes , squalis malè , & indecenter indutus es.

25 Non quidem pigritiæ dominus gratia non te curat.
Neque te servili decet videri

Forma & magnitudine , regi enim viro similis es.

Talis autem videris , postquam lotus est comeditque ,
Dormire molliter , hic enim mos est senum ,

30 Sed agè mihi hoc dic , & verè narra.

Cujus servus es virorum ? cujus autem hortum gubernas ?

Et mihi hoc dic verè ut bene sciam ,

Si verè Ithacam hanc veni , sicut mihi dixit

Hic vir qui nunc primum obvius factus est huc venienti ,

35 Non omniū rerū penitus gnarus , quoniā nō ausus est singula
Dicere , & audire meum verbum sicut interrogavi

Circa amicum meum , sicubi vivit & est.

Λιγυύονται Φυτὸν, ῥυπόωνται ἢ ἔτι χιτῶνα,
 Ραπῦν, ἀφ' αἰλίου· ὥστε ἢ κνήμησι βοείας
 Κνημίδας ραπτὴς δίδετο, ραπτῆς αἰλίωνων
 Χιτῶνας τ' ἐπὶ χροσὶ, βάτων ἑνὶ, αὐτὰρ ὕψιστον
 Αἰγείλῳ κυνίῳ κεφαλῇ ἔχε, πίθος αἰξων.
 Τὸν δ' ὡς οὕτως ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσ.
 Γήρῳι τειρῶμενον, μέγα ἢ φρεσὶ πίθος ἔχοντα.
 Σπῆς ἄρ' ὑπὸ βλωθρῶν ὄγχινῳ κτ' δαίκευον οἶοι.
 Μιρμήλεις δ' ἐπὶ τε κτ' φρένα κτ' θυμὸν,
 Κῦσσι κτ' ὤρεσι φῶσιν ἰὸν πατέρ, ἠδὲ ἔκαστα
 Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι κτ' ἔχοντι ἐς πατρίδα γαίαν·
 Ἡ περ' αὖτ' ἐξέρχοιτο, ἔκαστά τε πενήσωντο,
 Ὡς δὲ οἱ φρεσὶ νοήσι δαΐσσοιτο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτον κερτομίους ἐπίεσσι πειρηθῆναι.
 Τὰ φρεσὶν ἰθὺς κῖν' αὐτῷ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἡτοι ὁ μὲν * κατ' ἔχον κεφαλῇ, φυτὸν ἀμφιβάλλων·
 Τὸν ἢ περιελάμβανεν ὥσπερ φάνηται φαίδιμος υἱός,
 Ω γέρον, ἐκ ἀδελμότητος σ' ἔχῃ ἀμφιπαλῦεν
 Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχῃ· ἠδὲ π' πίμπραται
 Οὐ φυτὸν· ἔσσυται, ἐκ ἀμπελος, ἔμμεν ἑλαιή,
 Οὐκ ὄγχη, ἔσσυται τοι ἄνευ κομιδῆς κτ' κῆποι.
 Ἀλλο δὲ τοι ἔριον, σὺν ἢ μὴ χόλον ἔσσυται θυμῷ·
 Αὐτὸν σ' ἐκ ἀγαθῇ κομιδῇ ἔχῃ, ἀλλ' ἄμφοι γῆρας
 Λυγρὸν ἔχῃς, αὐχμῆς τε κακῆς, κτ' ἀφ' αἰῶνος ἔσσυται.
 Οὐ μὲν ἀεργῆς γε αἰαξ ἑνὶ ἔσσι κομίζει,
 Οὐδὲ π' τοι δούλῳ ἐπιπρῆπτι εἰσπράσσει
 Εἶδός κτ' μέγας βασιλῆϊ γδ' ἀνδρὶ ἰοικας.
 Τοιούτων ἢ ἰοικας, ἐπεὶ λήσωντο φάροι τε,
 Εὐδὲ μὲναι μελακῶς. ἢ γδ' δίκη ἐστὶ μερόπων.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὶ κτ' ἀτρεκέως κατὰ λείπον,
 Τῷ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τῷ δ' ὄρχατον ἀμφιπαλῦεις;
 Καί μοι τῷτ' ἀγρευοσιν ἐπὶ τῷ μῶν ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Εἰ ἐπὶ οἶον γ' ἰθὺς κτ' τῷ δ' ἰθὺς κτ', ὡς μοι ἔειπεν
 Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 Οὐπ' ἄλλ' ἀρπύρων· ἔπειτα ἔτλησιν ἔκαστα
 Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακούσῃ ἑμὸν ἔπος, ὡς ἔειπεν
 Ἀμφὶ ξείνῳ ἑμῷ, εἴπου ζῶει τε κτ' ἐστὶ,

Ἡ ἤδη τίθηται καὶ εἰν αἶδωο δῶμοισιν.

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω-σὺ δ' ὤκουο, καὶ μιν ἀκούσων.

Ἀνδρῶν ποτ' ἐξείνισα φίλῃ σὺν πατρίδι γαίῃ.

Ἡμέτερον δ' ἐλθόντα· καὶ ἔπειπε βροτὸς ἄλλος

5 Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἑμὸν ἵκετο δῶμο.

Εὖχετο δ' ἐξ ἱθαίκης γένος ἑμῶμαι, αὐτὰρ ἔφασκε

28. αὐ- Λαέρτιν Ἀρκεσιπιάδην πατὴρ ἑμῶμαι * αὐτῷ.

τῷ. Τὸν μὲν γὰρ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσε

Ἐδίκων φιλίων, πολλῶν κτ' ὄλβον εἰόντων,

10 Καὶ οἱ δῶρα πόρρον ξεινήϊα εἰς ἰώκει.

Χρυσῷ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργά * ἐπὶ τάλαντα.

Δῶκε δὲ οἱ κρητῆρος πανάρεστον ἀντημόντα,

Δαδῆκε δ' ἀπολοίδας χλαῖνας, τίσσε δ' ἐπὶ πύργῳ.

Τόσσε δ' ἐφάρσα κελὰ, τόσους δ' ἐπὶ τῖσι χιτῶνας.

15 Χωρὶς δ' αὖτε γυναικας ἀμύμονας ἔργ' εἰδύας

Τίσσεσσι εἰδαλίμας, ὥς ἤθελεν αὐτὸς ἰλίσθαι.

Τὸν δ' ἡμεῖβιτ' ἔπειτα πατήρ κτ' ἀάκρυν εἶπων,

Ξάν', ἥτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις λυγροίεσσι.

Υβρίσθαι δ' αὐτίκω καὶ ἀποδολοὶ ἀνδρὶς ἔχουσι.

20 Δῶρα δ' ἐτίπια βούται χαρίζο μνηρ' ἐπαίων.

28. γ. Εἰ γάρ μιν ζῶν * γ' ἐκίχες ἱθαίκης σὺν δήμῳ,

κίχες. Τῷ κεν σ' εὖ δῶροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,

Καὶ ξινήν ἀγαθῇ. ἥ γ' ἡμεῖς ὅς περ ὑπάρξῃ

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὶ καὶ ἀπακτίως κρηταίεζον,

25 Πόσων δὲ ἔπος ἐστὶν ὅτι ξείνισσας ἐκείνων

Σὸν ξείνων δύσλυνον, ἑμὸν παῖδ'· εἶπὸτ' ἔτι γε.

Δύσμεστον, ὃν που τῆλε φίλων καὶ πατρὶδος αἴης,

Ἡί που σὺ πάντα φάσθαι ἰχθύεις, ἥ ἐπὶ χέρσιν

Θηροὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλκε γένετ'· εὖ δ' ἐμνήθη

30 Κλαῦσσι φρεσὶ εἰλάσσει, πατήρ δ'· οἷ μιν περὶ μνηστῶν.

Οὐδ' ἄλλοχ * πολὺ δῶρα ἰχθύων Πύλωσπινα

Κάκυσσ' ἐν λίσσασσι φίλοι πόσιν, ὥς ἰπτοῖκεν,

Οφθαλμούς τε φιλῶσσι· τὸ γ' ἄρα ἐστὶν ἰπτόντων.

Καὶ μοι τῶτ' ἀγρεύουσι ἐπήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

35 Τίς ποθὲν εἰς αἰσῶν, πόθι τοι πύλις ἡδὲ τοκήεις;

28. δαί. Πῶ * δ' ἡνὺς ἐστὶν γούη, ἥ σ' ἤγαγε δούρο,

Ἀγρήεις δ' ἐπείρου, ἥ ἑμπερὸς εἰληλάδας

An jam mortuus est , & in inferni ædibus.

Nam tibi dico , tu autem intellige me audi.

Virum aliquando hospitio excepi dilecta in patria terra,
Nostram (domum) venientem, & nondū aliquis homo alius
Hospitum peregrinorum amicorum meam venit domum. 5

Dicebat autem ex Ithaca genus esse , & dicebat

Laertem Arcisiadem patrem esse ipsius.

Hunc quidem ego domum deducens præclarè excepi

Accuratè amplectens , cū multi in domo essent,

Et ei dona præbui hospitalia qualia decet, 10

Auri quidem ei dedi benefacti septem talenta,

Dedi autem ei pateram totam argenteam floridam,

Duodecim autem simplices vestes , torque tapetes.

Tot autem pallia pulchra, tot autem post hæc interulas.

Separatim autem rursus mulieres eximias opera scientes 15

Quatuor speciosas , quas voluit ipse capere.

Huic autem respondit postea pater lacrimas fundens,

Hospes certè terram pervenisti quam interrogas.

Injurij autem ipsam, & injusti viri habent.

Dona autem vana hæc donasti multa præbens. 20

Si enim ipsum vivum invenisses Ithacæ in populo

Quo te benè donis repensum remitteret (inceperit.

Et hospitalitate bona, hic enim mos est quicumque beneficijs

Sed age mihi hoc dic , & verè narra.

Quotus jam annus est , quando hospitio illum excepisti, 25

Tuum amicum infelicem meum filium si aliquando fuit,

Infortunatum , quem longè amicis & patria terra,

Vel in ponto comederunt pisces , vel in terra,

Feris & avibus laniamentum factus est , neque ipsum mater

Flevit pollinctum , patérque qui ipsum genuimus. 30

Neque uxor multum dotata prudens Penelope

Ploravit in lectis dilectum maritum , sicut decet,

Oculos illius claudens , hic enim est honos mortuorum.

Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam.

Quis unde ex virorum ? ubi tibi civitas & parentes ? 35

Ubi autem navis stetit velox quæ te duxit huc ?

Divinósque socios ? an mercator venisti

Navi in aliena hi autem te nave educto discesserunt :

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses.

Tibi enim ego certè omnia valde verè narrabo.

Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito

9 Filius Aphidantis Polypæmonidæ regis,

At mihi nomen est Eperitus, sed me fortuna

Errare fecit à Sicania huc venire nolentem.

Navis autem mihi hæc stat in agro longè à civitate.

At Ulyssi hic jam quintus annus est

10 Ex quo illinc ivit, & à mea discessit patria

Infelix : certè ei bonæ erant aves eunti

Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum

Gaudebat ille jens, animus autem nobis adhuc sperabat

Misceri hospitalitate, & splendida dona dare.

15 Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra.

Ambabus autem manibus captum pulverem ardentem

Fudit in capite albo graviter suspirans.

Hujus autem motus est animus, supra nares autem ei jam

Acutum robur verberavit dilectum patrem insipienti

20 Osculatus est a. ipsum amplexus, subsiliens a. allocutus est.

Ulysses
prodit
se patri. Ille quidem hic ipse ego pater, quem tu inquiris,

Veni vigesimo anno in patriam terram.

Sed abstine fletu luctuque lacrymoso.

Etenim tibi dico, (valde autem oportet festinare tamen)

25 Procos interfeci in nostris ædibus

Nocumentum rependens dolorosum & mala opera.

Huic autem rursus Laertes respondit dixitque

Siquidem jam Ulysses meus filius huc venisti,

Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadeas.

30 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,

Cicatricem quidem primùm hanc animadverte oculis,

Quam in Parnaso mihi infixit sus albo dente

Eunti, tu autem me præmisisti, & honoranda mater

Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem

35 Dona, quæ huc veniens mihi præmisit & annuit,

Eia agè tibi & arbores benè facto in viridario

Dicam, quas aliquando dedisti, ego autem petij à te singulas

Puer

Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκδῆσαστες ἔβησαν;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός τε προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ἑῷ περ μάλα ἀτρεκέως κραταίειν.

Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλυσσάντων, ὅθι κλυταὶ δώματα ναίων,

Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυαμφιοῖδός τε αἰεττός.

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὅνομ' ἐστὶν Ἐπήρατος· ἀλλὰ με δαίμων

Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθ' ἰδὼν ἐκ ἰγλήοντα·

Νηὺς δὲ μοι ἡδ' ἔσηκεν ἐπ' ἀρχῇ νόσφι πόληϊ,

Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τίδ' ἐδὴ πέμπων ἔπλετο·

Ἐξ ὅ κ' ἔστιν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπὸ πλάγης πάτερης,

Δυσμεγέσ· ἥ τί οἱ ἰοδίολοι ἴσαν ὄρνιθες ἰόντι.

Διξιοί, οἷς χαίρων μὲρ ἐγὼν ἀπίπτεμπον ἐκείνιον,

Χαῖρες * ἥ κείνος ἰὼν θυμὸς δ' ἐπὶ νῶϊ ἐώλπει

Μίξιαλ' ἐνὶ νηὶ, ἥ δ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ἄρα καὶ φέλλῃ ἐκάλυψε μέλαινα.

Ἀμφοτέρωσι δ' ἡρσὶν ἰλὼν κρήναι αἰετλόεσσας

Χεύατο κρακκιφαλῆς πολίης, ἀδινὰν τροχίζων.

Τῷ δ' ἀείνιτο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δὲ οἱ ἦδη

Δελμὺ μὲν ὥς τε στυγνὴν, φίλον πατὴρ εἰσπράωντι.

Κῦσι δ' ἐμὲν φειδύς ἐπὶ πλάγῃ, ἥ δ' ἐπὶ στήθεσσι,

Κείνος * μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ δ' ἐν σὺ μετακλῆς,

Ἡλυθὼν εἰρησῶ ἔτι ἰς πατερίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἴχιο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.

Ἐκ γάρ τοι ἱερὰν (μάλα δ' ἤρην) στυγερὴν ἔμπεδον

Μνηστῆρας κατέπιπνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

Λάβων πινύμενός τε θυμολογία καὶ κρατὶ ἔργα.

Τὸν δ' αὖ Λαίρτης ἀπαμειβέτο, φωνήσας τε,

Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἰκάνεις,

Σῆμά π' μοι νῶϊ ἐπὶ ἀεὶ φρεσὶς, ὅφρα πισπύην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός τε προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Οὐλόω μὲν πρῶτον τίωδ' ἐφάσμαι ὀφθαλμοῖσι,

Τίω δ' ἐπὶ παρησῶ μ' ἔλασιν σὺς λευκῶ ὀδόντι

Οἰχάρῃσι, σὺ δ' ἐμὲ προσέειπες καὶ πότνια μήτηρ

Ἐς πατὴρ Ἀντόλκῃσι μήτηρ φίλον, ὅφρ' αἰ ἐλοίμην

Δῶρα περ δέωθ' ἄλλων μοι ὑπὸ χροῖ καὶ κατένυσται.

Εἰ δ' ἄρα τοι καὶ δένδρεα ἱκτιμυρῶν κατ' ἀλωῶν

Εἶπω, ἃ μοι πάτ' ἐδωκας, ἐγὼ δ' ἤπτεον σὲ ἱεσέω,

Παιδινὸς ἰὼν κτ' κῆπον ἐπισπόμεν· ἄλφ' δ' αὐτῶν
 ἰκνύμεσθαι, σὺ δ' ἀνόμεστας κ' εἰπὶς ἔκστα·
 Οὐχίας μοι δῶκας τρεῖς τε καὶ δέκα, κ' δέκα μηλίας,
 Συκίας πεσπαρμένους· ὄρχους δ' μοι ἄδ' οἰόμενας

5 Δώσων πιπτήσονται, ἄλφ' τρύγε· ἣ ἔσταις
 ἥλω. ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παπτεῖλαι ἴασιν,
 Ὅσποτε δὴ Διὸς ὤραι ἐπιβρίσκειαν ὕπερθε.

Ὡς φάτο, τῷ δ' αὐτῷ λυτο γυνάται κ' φίλον ἦτορ.
 Σήμερ' ἀναγρόντος, πᾶσι οἱ ἔμεδον πέφραδ' Ὀδυσ·

10 Ἀμφὶ ἣ παρθεὶ φίλῳ βάλει πήχει. τὸν ἣ παρθεὶ οἱ
 Εἶλιν ἀποψύχονται πολὺ τλας δι' Ὀδυσσοῦς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπρυτο, κ' ἐς Φρένα θυμὸς ἀγέρηται,
 Ἐξ αὐτῆς μῦθοισιν ἀμειβόμεν· ὥς οἱ ἔειπε,
 Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥα ἔτ' ἐστὶ θεοὶ κτ' ἡμετέρῳ Ὀλυμπῳ,

25 Εἰ ἵπτον μνηστῆρες * ἀπείδομαι ὕβριν ἵππων.
 Νυῶ δ' αἰνῶς δαΐδιχα κτ' Φρένα, μὴ τέχρα πᾶντες
 Εἰσθὰδ' ἐπὶ λῶσιν Ἰθακήσιοι, ἀχελίαις ἣ
 Πάντη ἵποτρύνουσιν Κεφαλλίωνων πολέεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν· ὥς οἱ ἔειπε πολὺ μῆτις Ὀδυσ·

20 Θάρσει, μὴ τοι ζῶντι μῆτις φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 Ἀλλ' ἵομεν παρθεὶ οἴκῳ ὅς ὄρχαί γε ἐχθρὸν κῆπτον.
 ἔνθα ἣ Τηλέμαχον, κ' Βηκύλειον, ἣ δὲ συδῶτιν
 Περσὺ πεμψ', ὡς αἰ δέοντες ἐφοπλίωσιν τεχάρτα.
 Ὡς ἄρα φωνήσας τε βᾶτιν παρθεὶ δώκεται καλά.

25 Οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκοντο δόμους εὐνοαιπέουσιν,
 Εὐρον Τηλέμαχον, κ' Βηκύλειον, ἣ δὲ συδῶτιν.
 Ταμνομένης κρέας πολλὰ, κερῶνταις τ' αἴθερ πεοῖαν.
 Τόφρα ἣ Λαίρτιν μεγαλήτορα ἢ σὺν οἴκῳ
 Ἀμφίπολος Σικελὴ λῆσιν, κ' χερσὶν ἱλαίῳ·

30 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν. αὐτὰρ Ἀθλίῳ
 Ἀγχιπαρυσσάμεν μίλας ἤλδανε ποιμήνι λαῶν,
 Μείζονα δ' ἢ πᾶρος κ' πᾶσσοια ᾗκεν ἰδὲ αἶψ·
 Ἐκ δ' ἀσπαμένη βῆ· γαίμαρξ' δὲ μιν φίλος ἦος,
 Ὡς ἴδεν ἀθανάταισι θεοῖς ἐναλίγκιος αἰντῶν

35 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πλερόντα παρθεὶσά·
 Ὡς πάτερ, ἣ μέλας τίς σε θεῶν αἰεταγίζων
 Εἶδες τι μέγαλός τε ἀμύμονα ᾗκεν ἰδὲ αἶψ·

Puer cū esset per hortum sequens , per autem ipsas
luimus , tu autem nominasti & dixisti singulas.

Pyros mihi dedisti tredecim , & decem malos,
Ficos quadraginta sulcos autem mihi sic diserte dixisti
Te daturum quinquaginta , frugifer autem singulus
Erat , illic vix omnigenæ erant,

Quando jam Jovis horæ aggravabant desuper.

Sic dixit, hujus autē ipsius soluta sunt genua & dilectū cor,
Signa recognoscentis , quæ ei firma dixerat Ulysses,
Circum autem filium dilectum jecit brachia, hunc vero ad se
Cepit exanimatum pertolerans divus Ulysses.

At postquā respiravit, & in præcordia animæ congregatus est,
Iterum verbis respondens , allocutus est,

Jupiter pater , certē adhuc estis dii in magno Olympo,
Si verē proci pravam injuriam soluerunt.

Nunc autem graviter timeo in mente , ne citō omnes
Huc irruant Ithacenses , nuncios autem
Omniñō impellant Cephallenorum civitatibus.

Hunc autem respondens , allocutus est prudens Ulysses,
Confide , non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint.

Sed eamus ad domum , quæ viridarium propè jacet,
Illuc autem Telemachum , & bubulcum & subulcum
Præmisi , ut cœnam pararent citissimè,

Sic igitur locuti ierunt ad domos pulchras,
Hi autem quādo jam ierunt domos benè habitatas,
Invenerunt Telemachum & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes bonas , miscētēsq̃ue nigrum vinum,
Interim autem Laertem magnanimum suā in domo
Famula Siculo lavit & unxit oleo.

Circum autem vestem pulchram jecit , at Minerva
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Majorem quā anteā , & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo iuit , admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Dijs similem aspectu,
Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est,

O pater , certē valdē aliquis te deorum sempiternorum
Formæque magnitudinēque majorem fecit videri,

Hunc

Hunc autem rursus Laertes prudens contra allocutus est,
 Utinam enim Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 Qualis Nericum cepi bene ædificatam urbem
 Littore terræ Cephallenibus imperans,
 Talis existens hesternus in nostris domibus,
 Arma nimirum humeris instare, & ulcisci
 Viros procos, quo ipsorum genua soluissem
 Multorum in ædibus, tu autem mentes intra lætatus fuisses.

Sic hi quidem talia ad invicem dicebant. (vium,

- 10 Hi a. postquā igitur cessarunt à labore paraveruntque convi-
 Ex ordine sederunt in lecticisque sedibusque.

Dolius
 senex.

Tunc hi quidem cœnam parabant, eadem hora autem

Venit senex Dolius, simul autem filij hujus senis
 Ex operibus fatigati, postquam ante veniens vocavit

- 15 Mater anus Siculo, quæ ipsos nutrit, & senem
 Accuratè curavit postquam senectus cœpit.

Hi autem ut Ulysses viderunt, agnoveruntque animo,
 Steterunt in domibus stupefacti: at Ulysses
 Dulcibus verbis incessens dixit,

- 20 O senex, sede ad cœnam, obliviscimini autè stupefactionis.
 Diu enim cibum parare prompti
 Expectamus in ædibus vos expectantes semper.

Sic dixit: Dolius autem rectà ivit manibus extensis
 Ambab. Ulyss. autem captas osculatus est manus ad carpū,

- 25 Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est,
 O amice, quoniam redijsti cupientibus valde nobis,
 Neque (id quidem) reputantibus, Dij autem te duxerunt.
 Salveque & valde gaude, Dij autem tibi felicitates dent.
 Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam.

- 30 An jam apertè scit prudens Penelope
 Te huc redijisse, an per nuncium monebimus.

Ulysses
 Dolio
 loquitur

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,
 O senex, jam scit, quid te oportet hæc laborare?

Sic dixit, hic autem rursus sedit bene polita in sede,

- 35 Sic autem eodem modo filij Dolij inclytum circa Ulysses
 Interrogaveruntque verbis, & manibus adhæserunt,
 Deinde autem sederunt apud Dolium patrem ipsorum.

Sic

Τὸν δ' αὖ Λαίρτης πιπνυμένο· ἀντίοι μῦθε,
 Αἰγὼ Ζεῦ τε πάτερ κ' Ἀθηναίη κ' Ἀπολλών,
 Οἷος Νήεσσαν εἶλον ἱππόμενοι πόλιεσθην,
 Ἀντιῶ ἠπαίρῃο, Κισφάλλωισιν αἰάσων,
 Τοῖος ἰὼν τοι χθιζὺς εἰς ἡμετέρῃσι δόμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν ἐφιστάμενος κ' ἀμυώνων
 Ἀνδραγαθήσῃας· τῷ καὶ σφίον γυνάατ' ἔλυσται
 Πολλῶν εἰς μεγάροισι, σὺ δ' ὅφρ' ἴσας ἔνδον ἰαίῃης·

Ὡς οἱ μὲρ τριαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσατο πόνη, τιτύχοντό καὶ δαῖτα,
 Ἐξείης ἔζοντο κτ' κλισμούς τε δρόνους τε.

Εἰς οἱ μὲρ δείπῳ ἐπιχείρουν· ἀγχιμόλον δ'
 Ἥλθ' ὁ γέρον Δολίος, (ὣ δ' ἦεις τοῖο γέροντος
 Ἐξ ἔργων μετάντες, ἐπεὶ * πρὸς μελῶσιν κλίεσιν

Μήτηρ χεῖρας Σικελῇ, ἣ σφείας τέειπε, καὶ ῥα γέροντα
 Ἐδυκίως ἠμείεσκει, ἐπεὶ κτ' γῆρας * ἔμμερπεν.
 Οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἶδον, φρεσὶσσαντό τε θυμῷ,
 Ἔσαν σὺν μεγάροισι πηληπότις· αὐτὰρ Ὀδυσ.
 Μελιχίοις ἐπίεσι κατὰ πτόμενον πρὸς σίεπιν,

Ὡ γέρον, ἔξ' ἐπὶ δῶππον, ἀπικλιεσθαι δὲ δὲ γάμβους.

Διὸν γὰρ πῖτα ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
 Μίμνονορ εἰς μεγάροισι, ὑμίας ποτιδὲ γυμνοὶ αἰεὶ.

Ὡς ἄρ' ἔφη. Δολίος δ' ἰὺς καὶ χεῖρας πιπύσας
 Ἀμφωτέρω. Ὀδυσσεὺς δ' ἁβδῶν κατὰ χεῖρ ἐπὶ κερπῶ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πλερῇ τε προσήνθεα,

Ὡ φίλ', ἐπεὶ νοσήσας ἐλδομένοισι μάλ' ὑμῖν,
 Οὐδέ τι οἰόμενοι, Θεοὶ δὲ σε ἤγαγον αὐτόν.
 Οὐδέ τι κ' * μέγα χαῖρει, Θεοὶ δὲ τοι ἔλβια δοῖεν.
 Καὶ μοι τῶν ἀγέρουσιν ἰπήτῳ, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Ἡ ἤδη σάφα οἶδ' ἀδείφρων Πηλεϊόπειαν
 Νοσήσαντά σε δειρῶ, ἢ ἀγχιλὸν ὀτρυνώμενον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

Ὡ γέρον, ἦδη οἶδ', τί σε χεῖρ ἔωται πίνω;

Ὡς φάθ'. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξ' ἐπὶ ὑξίστῃ ἐπὶ δόφρον.

Ὡς δ' αὖτις παῖδες Δολίης κλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
 Διφραδόντες ἐπίεσι, κ' εἰς χεῖρας φέροντο.
 Ἐξείης δ' ἔζοντο πρὸς Δολίον πατήρα σφῶν.

Ὡς οἱ μὲν ὦπ' αἰεὶ δαίπνον ἐὶ μεγάροισι πίνοιο.
 Οὔσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὤχεα κτ' πτόλιν ὤχετο πάντη,
 Μηστῆρων συμαρὸν θάνατον κ' κῆρ ἐπέπουσα.
 Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος

5 Μυχμῶ τε σπιαχῇ τε δόμων παρὰ ἐργίδ' Οδυσσῆος.

20. 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

20. 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγροῖν κίον ἀθροῖοι, ἀχύνετο κῆρ.

10 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἤμαρ ἐν ὁμηγερέσι τ' ἐγείοντο,
 Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνὰ δ' ἵστατο κ' μετέπειπ'·
 Παιδὸς γὰρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πίνθος ἔκειτο
 Ἀντιόξ, τὸν πρῶτον ἐνέχεατο δ. 30 Οδυσσεύς.
 Τῷ ὅρα δακρυχέων, ἀγροῖσσι κ' μετέπειπ'.

20. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

20 Η καὶ ἐς Ηλίδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν ἐπὶ τοῖς,
 Ἴομβ' ἢ καὶ ἔπειτα κατηφίης ἰσθόμιθ' αἰεὶ.
 Λάβῃ γὰρ πᾶσι γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθιάξ.
 Εἰ δὲ μὴ παῖδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 Τισύμιθ', ἔκ αὖ ἔμοιγε μὲν φρεσὶν ἦδ' οὐ γένοιτο.

25 Ζυῖνδ' ἀλλὰ τίχισται θανάτῳ φθιμένοισι μετείλω.

Αλλ' Ἴομβ', μὴ φθίωσι παρὰ πύλαις ἐκείνοι.

Ὡς φάτο δακρυχέων· οἴκῳ δ' ἔλε πάντας Αἰχμῆς.

Αγχιμυλον δὲ σφ' ἦλθε Μίδων καὶ θεῖον αἰοιδὸς
 Ἐκ μεγάρων Οδυσσῆος, ἐπεὶ σφίεας ὕπνος αἰῆκεν.

30 Ἔσαν δ' ἐν μίσοισι, πέφους δ' ἔλεν ἄνδρα ἔκαστον.

Τοῖσι δ' καὶ μετέπειπε Μίδων πεπνυμένος εἰδώς.

Κέκλυτε δὲ νῦν μεν ἰτακῆσοι· ἢ γὰρ Οδυσ.

Ἀθανάτων αἰέκητι Θιῶν πᾶσι μῆσατο ἔργα.

20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.

Fama verò nuntia citò ad civitatem iuit ubique,
Procorum odiosam mortem & parcam annuncians.

Hi autem simul audientes iuerunt aliunde alius,
Strepitùque suspiriòque ædes ante Ulyssis.

Ex vero domib. mortuos portaverunt, & sepelierunt singuli 5

Hos autem ex alijs civitatibus domum singulus

Miserunt ducere piscatoribus velocibus in navib. ponentes,

Ipsi autem in concionem iuerunt congregati, dolentes cor.

At postquam coacti sunt, & frequentes convenerunt, 10

His Eupithes surrexit, & locutus est:

Filij enim ei intolerabilis in mentibus dolor jacebat

Antinoi, quem primum interfecit divus Ulysses.

Hujus gratia lacrymas fundens concionatus est & dixit:

O amici, certè magnum opus vir hic operatus est Achivis. 15

Hos quidem cum navibus ducens multosque & bonos,

Perdidit quidem naves concavas, perdidit autem populos.

Hos autem veniens interfecit Cephallenorù longè optimos.

Sed agite, antequàm hic in Pylum citò erat,

Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epei, 20

Eamus: vel & postea tristes erimus semper.

Pudor enim hæc sunt & futuris audiri,

Sii amnon filiorùque fratrumque homicidas

Puniemus, non mihi in mentibus dulce erit

Vivere, sed citissimè mortuus defunctis interero. 25

Sed eamus, ne præveniant transcentes illi.

Sic dixit lacrymans, dolor autem cepit omnes Achivos.

Apud autem ipsos venit Medon & divinus cantor,

Ex domibus Ulyssis, postquam ipsos somnus reliquit.

Steterunt autem in medijs, stupor autem cepit virù singulù. 30

His autem & locutus est Medon prudentia sciens,

Audite jam nunc me Ithacenses: non enim Ulysses

Immortalibus sine Dijs hæc operatus est opera.

Ipse ego vidi Deum immortalem, qui Ulysssem

Prope stetit, & Mentori per omnia similis fuit. 35

Immortalis autem Deus aliquando quidem ante Ulysssem

Apparebat, audaciam acuens, aliquando procos turbans,

Corre-

Eupithes
cù Achæis
côspirat

in Ulyssis
mortem.

Currebat in domum, hi autem confertim cadebant.

Sic dixit: hos autem igitur omnes recens timor cepit,

His autem & dixit senex heros Halitherses

Mastorides: hic enim solus videbat presentia & futura,

5 Qui ipsi bene sapiens concionatus est & dixit,

A lither-
sea di
suadet
Ulyssi
interna-
cionem.

Audite jam nunc me Ithacenses quodcunque dicam.

Vestra malignitate amici hæc opera facta sunt

Non enim mihi persuademini, nō Mentori pastori populorū,

Vestros filios desinere stultitijs,

10 Qui magnum opus fecerunt intemperie prava

Facultates arrodentes & inhonorantes uxorem

Viri optimi, quem non amplius dicebant rediturum:

Et nunc sic fiat, persuademini mihi sicut dico:

Ne eamus, ne quis attractum malum inveniat,

15 Sic dixit, hi autem igitur irruerunt magno clamore,

Medijs plures, hi autem congregati illic manserunt.

Non enim ipsi placuit verbum in mentibus sed Eupitheo

Persuasi sunt, statim autem postea in arma ruerunt.

Sed postquam induti sunt circum corpus splendido ære

20 Frequentes congregati sunt ante civitatem latam loco

His autem Eupithes dux erat stultitijs.

Dixit autem hic punire filij cædem, neque fatum erat

Retrò redire, sed illic mortem consequi.

Minerva
à Iove

At Minerva Jovum Saturnium allocuta est,

25 Pater noster Saturnide, eximie dominantium,

rei even-
tum sci-
scitatur.

Dic mihi interroganti, quid tibi mens intus occultat?

Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem

Facies? an amicitiam cum ambobus pones?

Hanc autē respondens alloc. est nebularū congregator Iup.

30 Filia mea cur hæc me interrogas & inquiris?

Non enim jam hanc quidem consultasti mentem ipsa,

Ut certè illos Ulysses puniret veniens?

Fac ut voluisti, dicam autem tibi sicut decet.

Postquam jam procos punivit divus Ulysses,

35 Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,

Nos autem rursus filiorum fratrumque cædis

Oblivionem inducamus, hi autem inter se diligant

Sicut

Θαῦε κ' ἔμμελ' ἀγχιῶνοι ἔπιπτον.

Ὡς φάτο· τὺς δ' ὄρα πάντας ὑπὸ χλωρῇ δέῃ ἤρει.

Τοῖσι δ' κ' μετῴκει γέρον ἥρων Ἀλιθίρης
Ματρείδης, ὃ γδ' οἷος ὄρεα πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω·

Ὅς σφιν εὐφρομένην ἀγροῖσθε καὶ μετῴκειν,

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν Ἰθακῆσσι δ', Πίλιν εἴπω.

Υμῖν τε κ' ἐκείνῃσι, φίλοι, παῖδ' ἔργα γίνοιτο.

Οὐ γδ' ἐμοὶ κείνησ' ἔμιντο, ἔμιντο παῖδ' ἀπὸ λαῶν,

Υμῖν τε κ' ἐκείνῃσι καὶ παῖδ' ἀπὸ λαῶν ἀφροσύνας.

Οἱ μὲν ἔργα * ἔριον ἀπαλαιήσιν ἐκείνῃσι,

Κήματα κείνησ' ἔμιντο, καὶ ἀπὸ λαῶν ἀφροσύνας.

Λιθίρης ἀπὸ λαῶν. τὸν δ' ἔκ' ἐπ' ἔφατο Νέστωρ.

Καὶ νῦν ὅδε γίνοιτο. Πίλιν δ' ἐμοὶ δὲ ἀγροῖσθε.

Μὴ ἰοῦν. μὴ ποὺ τις ἐπὶ πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρ' ἀνῆξαν μεγάλα ἀλαλητὰ,

Ἡμῖν τε κ' ἐκείνῃσι, φίλοι, παῖδ' ἔργα γίνοιτο.

Οὐ γάρ σφιν ἄδ' ἐμύθησεν οἱ φρεσὶν, ἀλλ' εὐπείθει

Πείθει, αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ πύργῳ ἰοσύνοντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔπειτ' ἰοσύνοντο πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω.

Ἀθροῖς ἐγροῖσθε πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω.

Τοῖσι δ' εὐπείθης ἡγήσατο Νέστωρ.

Φῆ δ' ὅγε Νέστωρ πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω.

Ἀψ' ἀπὸ λαῶν, ἀλλ' αὐτὰ πότμῳ ἐφίψεν.

Αὐτὰρ Ἀθήνη Ζεῦσ' ἐκείνῃσι καὶ παῖδ' ἀπὸ λαῶν.

Ὡς πᾶσι καὶ ἡμῖν τε Κρονίδῃ, ὅπως κρείοντων,

Εἰπὶ μοὶ οἱ ἐκείνῃσι, τί νῦν τοι ἔειπες ἔνδοθι κεύθει;

Ἡ πρὸς ὄρω πότμῳ τε καὶ φύλοπι αἰνῶ

Τεύχεσ; ἢ φιλότῃσι μετ' ἀμφοτέρωσι πηλοῖσ;

Τῶν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω Νέστωρ.

Τί μοι ἐμῇ, τί μοι ἐμῇ διείρας ἡδὲ μεταλλῶν;

Οὐ γδ' ἡδὲ τῶν ἐμῇ ἐβόλευσας ἴσον αὐτῇ.

Ὡς ἔπειτ' ἐκείνῃσι Νέστωρ ἀποτίσσει ἔλθῃ;

Ἐρξον ὅπως ἐβόλευς. ἔρξον δὲ τοι ὡς ἐπίσταν.

Ἐπὶ δὲ μνηστῆρας ἰόσυντο δὲ Ὀδυσ.

Ὀρκα πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω, ὅπως βασιλεύειται αἰεὶ,

Ἡμεῖς δ' αὖ πρὸς ὄρω καὶ ὀπίσσω καὶ φόνον.

Ἐκείνῃσι καὶ παῖδ' ἀπὸ λαῶν, τὸν δ' ἀπὸ λαῶν φιλοῦντων.

ὣς τοπαῖρος· πλεῖστος ἢ καὶ εἰρμὴν ἄλλος ἔστω.

ὣς εἰπὼν ὅττιναι παῖρος μεμνηῖαν Αθλιῶν.

Βῆ ἢ κατ' Οὐλύμποιο καρῶων αἰζασσα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ οἴσταιο μελίφροτος ἐξ ἔργου ἦτο,

5 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δι' Ὀδυσ.

Βεβλήτων τις ἰδοιμὴ δὴ χερδὸν ὧσι κείοντες.

ὣς ἔφατ', ἐκ δ' ὅς Δολίχ' κίον ὡς ἐκέλευεν

Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδδὸν ἰών, τοὺς ἢ χερδὸν εἰσὶνδὲ πάντας.

Αἰψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπια πλερώοντα σπασσένδω,

10 Οἷδ' δὴ ἐγὺς ἔασ' ἀλλ' ὀπιζέμενθα γῆσσαν.

ὣς ἔφατ', οἱ δ' ἄρ' ἔγνωτο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύναντο,

Τίσσασθαι ἄμφ' Ὀδυσσῆ', ἐξ δ' ὧς Δολίοιο.

Ἐν δ' ἄρα Λαίρτης Δολίχ' τ' ἐς τεύχε' ἔδωκον,

Καὶ πολλοὶσθεῖς ἰόντες, ἀναγκαῖοι πολεμιστῇ.

15 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔστατο φεῖ' ἡρῶν παλαιχρῶν,

20 Ὡς αὖτε ἦν ἦτορ, ἐκ δ' ἦτον, ἤρχαδ' Ὀδυσ.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμέλοισιν θυγατρὶ Διὸς ἦλθεν Αθλιῶν.

Μέντερ' εἰδδόμεν ἡμῶν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

Τὼ μὲν ἰδὼν γήθησι πολύτλας δι' Ὀδυσ.

20 Αἰψα ἢ Τηλέμαχον ὥρσιφώνων ὃν φίλον ἦν,

Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τὶδ' ὕ' εἰσαι αὐτὸς ἐπιλθών,

Ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τι κείνοντα ἄρσται,

Μὴ π' ἐκταίχωνται πατέρων γένος, οἱ τοπαῖρος σφ'

Ἀλλ' ἢ τ' ἑωρὴν τι κηκίσμενθα πῶσαι ἐπ' αἴαν.

25 Τοῖσι δ' αὖ Τηλέμαχ' πεπνυμένος ἀντίον ἔδωκε,

Ὀφθαί, αἶψ' ἐγίλησθα πάτερ φίλε, τὶδ' ἐπὶ θυμῷ,

Οὐπ' ἐκταίχωνται τοῖσι γένε', ὡς ἀγρεῖνεις.

ὣς φάτο, Λαίρτης δ' ἐχάει καὶ μῦθον ἔειπε,

Τίς τὸ μὲν ἡμέρη ἦδ' ἔσθ' οἱ φίλοι, ἢ μέγα χαίρειν

30 Υἱὸς δ' ἡμιόνος τ' ἀρετῆς πῖρ' ἔδωκεν ἔχουσι.

Τοῖσι ἢ περὶ σπῆντα ὥρσιφ' ὦν γλαυκῶπις Αθλιῶν,

Ὡς Ἀρκεστιάδῃ πάντων πολὺ φίλτατ' ἐπαίρων,

Εὐξάμεν' ἐγύρη γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρὶ,

Αἰψα μέλ' ἀμπεπικλῶν ὥρσι δολιχόσκιον ἔγχεσ.

35 ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευστ' ἐμὲν μέγα Παλλὰς Αθλιῶν

Εὐξάμεν' δ' ἄρ' ἐπείτα Διὸς ἐγύρη μετ' αἰόλοιο,

Αἰψα μέλ' ἀμπεπικλῶν ὥρσι δολιχόσκιον ἔγχεσ.

Sicut ante , divitiæ autem & pax abundè esto.

Sic dicens , movit antea prompram Minervam.

Venit autem ab Olympi cacuminibus ruens.

Hi autem postquam igitur cibi dulcis desiderium ejecerunt,

His igitur verbis incepit pertolerans divus Ulysses.

Egressus aliquis videat ne jam propè sint venientes.

Sic dixit , extrà autem filius Doliij ivit sicut jussit :

Stetit autè igitur in viam jens, hos autem propè vidit omnes.

Statim autem Ulysssem verba velocia allocutus est.

Hi autem jam propè sunt , sed armemur citò.

Sic dixit , hi autem moti sunt , & in arma ruerunt,

Quatuor circum Ulysssem , sex autem filij Doliij.

In autem igitur Laertes Doliúsque arma ruerunt,

Et quamvis cani essent coacti bellatores.

At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,

Aperuerunt autè portas, extrà a. ruerunt, dux erat a. Ulyss.

His autem in eadem hora filia Jovis venit Minerva,

Mentori similis , & corpore ac & voce.

Hanc autè conspiciatus lætatus est pertolerans divus Ulyssi,

Statim autem Telemachū allocutus est suum dilectū filium,

Telemache , jam quidem hoc videris ipse aggressus,

Viros pugnantes , ubi discernuntur optimi.

Ne quid vitupera majorum genus , qui antea

Fortitudine ornati fuimus omnem in terram.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contrà allocutus est

Videbis , si volueris , pater dilecte , hoc in animo,

Non vituperantem tuum genus sicut dicis.

Sic dixit , Laertes autem gavisus est , & verbum dixit,

Quæ mihi dies hæc , dij dilecti , certè valdè gaudeo :

Filiúsque nepósque virtutem circa pugnam habent.

Hunc autem astans allocuta est cælia Minerva,

O Arcefiade omnium multò dilectissime sociorum,

Apprecatus filiam glaucis oculis , & Jovem patrem,

Statim circum crispata præmitte longam lanceam.

Sic dixit , & inspiravit robur magnum Pallas Minerva.

Precatus autem igitur postea Jovis filiam magni,

Statim valde crispata præmisit longam lanceam,

10

Nunciatur
Ulyssi
hostium
advetur.

15

20

25

30

Itaque
sum pu-
gna cum
Ulyss.

35

Eupithes
à Laërte
occisus.

Et percussit Eupithem galeam per æream genis.

Hæc verò non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit,
Sonuit autem cadens, resonuerunt autem arma in ipso.

Irruerunt verò primis pugnantibus Ulysses & illustris filius:

5 Diverberabant a. ensibûsque, & lanceis utraque extremitate

Et jã omnes perdidissent & posuissêt sive reditu (acuminatis,

Nisi Minerva filia Jovis Ægiochi

Clamasset voce, detinuissêtque populum omnem,

Abstinere à bello Ithacenses difficili,

10 Ut sine cruore separemini citissimè.

Minerva
dirimit
bellum.

Sic dixit Minerva, hos autem recens timor cepit,

Horum autè igitur timentiu ex manibus volaverunt arma,

Omnia autem in terram ceciderunt Dea vocem vociferante.

Ad civitatem vero reversi sunt vitæ retinendæ cupidi.

15 Terribiliter autem clamavit pertolerans divus Ulysses,

Ruit autem saltans sicut aquila altivolans.

Et tunc jam Saturnides misit fuliginosum fulmen,

Decidit autem ante Glauropidem fortem patre.

Et tunc Ulysssem allocuta est cæcia Minerva,

20 Jove nate Laertiade prudens Ulysses,

Abstine sedit autem contentionem æqualis belli,

Ne Saturnides tibi irascatur latè sonans Jupiter,

Sic dixit Minerva: hic autè obedivit, gavisus est a. animo.

Fœdera autem rursus in futurum cum ambobus posuit

25 Pallas Minerva filia Jovis Ægiochi,

Mentori similis, & corpore ac voce.

FINIS ODYSSEÆ Ho-

MERICÆ.

HOMERI

Καὶ βάλλει Εὐκλείητο κέρυθος ἄλγε' χαλκῷ παρήκ.
 Ἡ δ' ἔκ' ἔγχος ἔχυντο, ἄλγε' ὥς ὃ εἴσατο χαλκῆς.
 Δύπησιν ὃ πιστῶν, ἀρ' ἔβησε ὃ πύχ' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐν δ' ἔπειτα παρθένῳ Οδυσσεὺς κ' Φαίδιμον ἦος.

Τύπτον ὃ ξίφειν τι κ' ἔγχασιν ἀμφιγύουσι
 Καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν κ' ἔηκασ ἀνέσπυς,
 Εἰ μὴ Ἀθλῳαῖη κούρη Διὸς Αἰχόχοιο
 Ἡῦσιν φωνῇ, κτ' δ' ἔρχετο λαὸν ἅπαντα,
 Ἰχίωδι πολέμῳ Ἰθακῆσιοι ἀργαλείοιο,

Ὡς κεν ἀναμμενείη * ἄλγε' ἐκείνη πύχιστα.
 Ὡς φάτ' Ἀθλῳαῖη, βῦς ὃ χλαρῶν δι' αἶλα.
 Τῶν δ' αἶρε δισσύντων ἐκ χειρῶν ἔκλυτο πύχιστα,
 Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτει, Θειᾶς ὅπα φωνησάσης.
 Πρὸς ὃ πόλιν τρώωντο, λιλαιόμῃροι βιότιο.
 Σμυρδαλίον δ' ἔβησε πολύτλας δι' Οδυσ.

Οἰμῆσιν ὃ αἰεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπτήης.
 Καὶ τόδε δὴ Κρογίδης αἴφει ψολέοντα κεραιωνόν,
 Κεῖ δ' ἔπειτα παρθένῳ γλαυκώπιδος ὄβριμον πάτρη.
 Καὶ τότε Οδυσσεὺς παρσίφη γλαυκώπις Ἀθλῳῇ,

Διογῆς Λαιρπῆδ' πολυμήχαν' Οδυσσεύ,

Ἰχίω, πάντες ὃ νῆος ὁμοῖα πολέμῳιο,
 Μήπως τοι Κρογίδης κεχλωσισται εὐρύοπα Ζεὺς.

Ὡς φάτ' Ἀθλῳαῖη. ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε ὃ θυμῷ;
 Οἶκα δ' αὖ κ' ἐκτόπιζε μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔηκε
 Παλλὰς Ἀθλῳαῖη, κούρη Διὸς Αἰχόχοιο,
 Μέντορος εἰδομένη ἡμῶν δέμας ἡδὲ κ' αὐδῶ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣ.

τέλος.

10 γ.

διακριν

9η π. γ.

κ' δια-

κριθῆτε

15

20

25

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX IN ODYSSEAM HOMERI.

A Castus rex	392	Acratiasmus tyrannicus	523
Accipitris augurium		Aëtoris ancilla Penelope	623
432		Aetæe soror Circe	264
Accipiter Apol. nuncius		Æris bonitas	116
ibid.		Æzæ insula	264
Accipiter timendus muribus	680	Ægis Minervæ	615
Accubitus vetus	55	Ægisthus præter fatum	
Andræmon	400	Atridæ sponsam in uxorem duxit 4. ejus adulterium 64. sævitie	118
Adrestæ ancilla Helenæ	88	Ægyptius heros	28
Adulterij pœna	69	Ægyptus herbarum ferax & fertilis	92
Adulterium Ægisthi ibid.		Ægyptia terra plurima producit pharmaca	ibid.
Adulterium ingens facinus		Æneas, ex Venere ortus	764
ibid.		Æolia insula & regio	260
Acheron fluvius infernalis	125	Æolus Hipponates	ibid.
Achillis anima Ulyssii loquitur 315. ejus exequiæ 651. ejus cum Ulyssæ contentio 4. ejus filius 80		Æolus dat Ulyssii utrem ventorum	264
Achivorum reditus à Troja cantu celebratus	24	Æolus filias suas conjunxit filiis in uxores	ibid.
convocati 28 eorum dissidium.	59	Æolus	
Acronæus.	199		

INDEX.

<i>Æolus reversum Ulyssē</i>		<i>auxilium</i>	193. ejus o-
<i>indignabundus expel-</i>		<i>ratio</i> ,	qua Phæaces
<i>lit</i>	200	<i>hortatur</i> ,	ut Ulyssia u-
<i>Æoli duo</i>	ib.	<i>xilium portent</i>	183. con-
<i>Æquabilitatis studiosi ho-</i>		<i>vivium ibid.</i>	<i>hortatur</i>
<i>norandi</i>	293	<i>Phæaces ad certamen</i>	
<i>Æsculapius medicus</i>	291	<i>215. ejus filij</i> ,	<i>Laoda-</i>
<i>Æthiopes longè semoti,</i>		<i>mas</i> ,	<i>Halius & Clyto-</i>
<i>bisariam divisi</i> ,	<i>ultimi</i>	<i>neus</i>	199. quærit om-
<i>hominum</i>	4	<i>nes Ulyssis conditiones</i>	
<i>Æthiopum regio alia</i>		<i>& fortunas</i>	223. ejus ad
<i>Orientalis, alia Occiden-</i>		<i>Ulyssē & Phæaces ora-</i>	
<i>talis</i>	4	<i>tio</i>	351
<i>Ætulus deceptor</i>	396	<i>Alcippe ancilla Helenæ</i>	
<i>Agamemnon septennio</i>			87
<i>imperavit Mycenis</i>	63	<i>Alcmaon & Amphilo-</i>	
<i>ejus exitus</i>	66. 108. ejus	<i>chus filij Amphiarai</i>	
<i>umbra suum exitium</i>			418
<i>Ulyssæ refert</i>	311. ejus	<i>Alcmena</i>	35 ejus anima
<i>anima.</i>	652	<i>296. uxor Amphitryo-</i>	
<i>Agamedes filius Ergini A-</i>		<i>nis</i> ,	<i>& mater Herculis</i>
<i>micus Deorum</i>	711		303
<i>Agelaus Damastorides</i>		<i>Alæctor Spartanus</i>	82
<i>procul</i>	571. monet ,	<i>Alienis non invidendum</i>	
<i>ne</i>			498
<i>Mentor Ulyssē ju-</i>		<i>Alienis in ædib. non mul-</i>	
<i>vet</i>	611	<i>tum lugendum</i>	541
<i>Agni cornuti</i>	86	<i>Alimenta, caseus, mel, vi-</i>	
<i>Ajax occisus</i>	39	<i>num</i>	544
<i>Ajacis Oilei exitus</i>	112	<i>Aliorum dolor etiam nos</i>	
<i>Ajacis anima irata.</i>	319	<i>afficiat</i>	426
<i>Alexandre Polybi uxor</i>	87	<i>Alius alijs delectatur operi-</i>	
<i>Alcinous Phæacensium</i>		<i>bus.</i>	386
<i>dux</i>	163. clementer ex-	<i>Aliud loqui, aliud sentire</i>	
<i>tipit Ulyssē</i>	183. optat		464. 487
<i>Ulyssē sibi generum</i>		<i>Alitherses præsentia &</i>	
<i>197. promittit Ulyssi</i>		<i>I i i futura</i>	

I N D E X.

futura vidit 672. Ulyſſis	Atridæ hiftoriam interitus ſui narrat 655
diſſuadet internecionem. ibidem	Amphinomus procus cæteros à Telemachi nece dehortatur 456. Niſi
Alphæus pater Orſilochi 716. nomen fluvij	Aretiadæ regis filius 518. interficitur lancea 604.
ibid	
Ambroſia fugat Edothea Ceti odorem 169	Amphion & Zethus filij
Ambroſia cib. Deorum. 132	Antiopæ, primi Thebarum fundamenta locarunt. 303
cum Amicis non pugnandum 207	Amphitea. 151
Amicorum memoria non fit brevis 405	Ampitryo. 303
Amicitia paterna 415	Amphitrita dea 150
Amicitia non conſletur cum aliquo, niſi dignus prius cognoscatur. 683	Amphoræ 47
Amithaon 309	Anabeſineus 199
Amniſus 545	Ancillæ Aretæ ad navem Ulyſſis omnis generis neceſſaria portant 355
Amoris argumentum, geſtatio infantis 536	ancilla Ulyſſem objurgat. 523
Amor erga patriam 226	Ancillæ libidinoſæ ſuſpenſæ. 623
Amoris exemplum 446	Anchilaus 199
Amor conjugum ex liberis 547	Achilaus Mentis filius 26. Taphiis imperat
Amor ſervorum in Ulyſſem. 656	ibid.
Amphialus Polinij Tectonidæ filius 199	Anchiſæ cum Venere congreſſus 756
Amphialus ſaltator optimus ibid:	Animarum apparitio 291
Amphiaraus filius Oiclei 418. gratiſſimus Jovi	Animæ tangi non poſſunt. 311
ibid.	Animæ mortuorum deſunctorum pœnas narrant 319
Amphimedoneis anima	Animæ

INDEX.

Animæ procorum ad inferos	648	num 168. Ciclei parens	420.
Animalia Venere delectantur	756	Antiphus & Eurynomus bellatores	31. amici
Animorum migratio Pythagorica in sociis Vlysis.		Vlysis	475
Animum corporis expertem, quia nusquam faciat corporeum. Plur.		Antrum Polyphemi	235
Annos quatuor proci elusi	31.	Apparitio mortuorum	119
Annulus sagitta tangendus	159	Aphidax rex	661
Anopæa anis.	20	Aper vulnerat Vlystem	540
Anseribus collati proci	157	Apollo augur 209. rex. 223	
Anticlea Autolyçi filia mater Ulysis	295	diis terrori 698. ejus templum 710. non lacte materno, sed nectare & ambrosia nutritus 703 ejus cithara 710 cum Delphusa deliberat de construendo templo 715 apud Cresiam insulam templum construit ibid. Jovis filius 713 iratus Mercurio.	738
Anticlus	95	Aquilæ augurium	436
Antilochus filius Nestoris à Memnone occisus	95.	Arbores Alcinoi	183
ejus anima	315	Arcadia dux pecorum	718
Antinous proci Euphithæi filius 44. Telemacho respondet ibid. sagitta transfixus 199 ejus consilium de Telemacho è medio tollendo 458 ejus fraus ibid. succenset Eumæ propter mendicium 483 ejus superbia 484		Arcisus pater Laërtis	384
Antiope Asopi filia	303	Arcus Vlysis	576
ejus anima.	ib.	Arduum est, regium genus interficere	456
Antiphates rex Læstrigorum		Arete uxor Alcinoi	176
			216.
		Arethusa fons? ex petra Coracis	

I N D E X.

Coracis	383	Mercurij	730
Arena, Argyphæa, oppida		Athena urbs	180
716		Athenæ sacræ	307
Aretus filius Nestoris	76	Atrides 63. ejus anima	
Argentum poculum cum		Ulyssi loquitur de ejus	
labro inaurato	115	funere	311
Argiva Helena	100	Audacia honesta virum de-	
Argineator nuncius Tar-		cer.	178
tari	647	Augurium aquilæ 64. 323	
Argos	331	577	
Argonauta	ibid.	Ancreum poculum	37
Argus canis Ulyssis	476	Aurifaber	79
Ariadna filia Minois	307	Aurora Ulyssæ splendi-	
Aries liberat Ulyssæ	252	dis exornat vestibus	
Aristocratæ usus apud Bœ-		203	
otos initio Bœotiæ &		Aurora homines ad opera	
Phæaces optimates vo-		excitat	640
cant reges	213	Authoritate præstantes re-	
Arma Minervæ quibus		verendi	367
ornata in Ithacam pro-		Autolycus unde nomen	
ficiscitur 27 arma U-		Ulyss. indiderit	540
lyssis	604	Ulyssis avus ib. ejus fi-	
Aræus qui & Irus.	489	lij rei medicæ non igna-	
Ars arcendi canes	376	ri	ibidem
Ars exercitum, & Mæsa si-		Autonoe ancilla Penelo-	
mul	861	pes	504
Artacia fons	267	Auxilium promissum U-	
Arrepiulus cognomen		lyssi	197
muris.	705	Azantis puella	704
Artophagus epitheton mu-		B	
ris	691	Bacchi forma	770
Asphalion famulus Mene-		Semeles & Jovis fi-	
lai	97	lius	772
Asteris nomen insulæ	124	Batrochomyomachia ab	
Asturia Penelopes	35	Homero tumultuosum	
Vulcani 211 Ulyssis 249		opus Martis dicitur. 684	
		Batra-	

I N D E X.

Batrachomyomachiz	c-	bus ad navigandum ne-
xitus adventus cancro-		cessarijs prospexit ibid.
rum.	692	& 140 Atlantis filia
Bellum Trojanum decenni-		187
um duravit	131	Campus Elysius Rhada-
Bellum Ithacense cum		manthus 110. in campo
Ulyssæ diremptum à		Elyseo facillima vivendi
Minerva	771	ratio ibi.
Benè potari & convivati		Canis Ulyssæ redeuntem
dorinitum eamus	100	agnoscit 476
Benefacta malefactis sunt		Cantilenas Deus inspirat
longè meliora	619	6 6
Beneficijs qui inceperit,		Cantilenæ ex virtute pro-
eadem expectanda ha-		fectæ 659
bet	663	Cantor Demodocus, cau-
Blandi qui nocere student		tionibus suis Ulyssæ fle-
232		tum mover 196
Boetides Eteoneus	84	Cantus post convivium
Boni viri dijs chari	56	ibidem
Bootes stella	140	Cantus ad oblectandum da-
Boreas ventus serenitatis au-		tus ib.
thor	143	Cantus non omnibus accep-
Bovis mastatio	75	tus 219
Boves solis	343	Cantus celebratus 210
C		Capra Jovem nutrit
		120
Cæcus muscus	196	Cassandræ Priami filiz cæ-
Callirrhoe fluvius seda-		des 312
tur	131	Castor & Pollux Tyndari
Calypsus descriptio	131	filijs, equorum domito-
amat Ulyssæ 135. U-		res 34
lyssæ prandium dat in		Cavillationes procorum in
spelunca 136 spondet		Telemachum 184
Ulyssæ immortalita-		Centaurs 633
tem 139 Ulyssæ ab-		Certamen cursus 199
eunti de omnibus re-		Certamina propolita ibi.
		Cer-

I N D E X.

Certamen procis propo-	Crataeis mater Scyllæ	331
nitur	575	
Cernus confixus ab Ulyf-	Currus nomen stellæ	140
se	267	
Charybdis descriptio	Cursus certamen	199
331		
Chloris uxor Nelci	Cyclopes Deorum contem-	
304	ptores	231
Chorearum saltus	Cyclopus terra	ibi.
212.	Cydones incolæ Cretæ	
Chromius	359	
304		
Cicones pugnant cum	Cynthius mons	681
Græcis 227 cum Ulyffe	Cyparissus herba	131
228		
Cimmerij populi 291. eorum	D	
terra perpetua caligine	D eus facile . potest	
obrecta	ex longinquo virum	
ibid.	conservare 64. eo vo-	
Circe dea 264 ipfius	lente , nihil difficile	
Pharmaco in porcos	ibid.	
vertuntur Ulyffis focij	Deus optimus auxiliator	
271 ejus ædes 264 U-	447	
lyffis socios reftituit	Deorum mens non mutatur	
priftinæ formæ 279	60	
Clymene & ejus ani-	Descriptio mendici. 472	
ma.	Mercurij Deorum	
307	internuncij 128 mon-	
Clytemnefta dolo Caffan-	ftri inhabitantis Scyl-	
dram interemit 312 ejus	lam 331 hominis ja-	
fævitia,	miam morientis , qui	
ibi.	fufpenfus eft. 636 & 624	
Clytoneus filius Alcinoi	navis Ulyffis 140 regis	
cursor	Alcinoi 179 remedij	
209	Mercurij 275 Scyl-	
Clytus ab aurora raptus	læ 311. fpecus Caly-	
419	pfus 131. fubulci fla-	
Cocytus fluvius infernalis.	buli & ejus domus 379	
199 .	terræ fertilis 363. ve-	
Colus non alia curæ fit mu-	nationis 543 Cretæ.	
lieribus	528	
592		
Confilium fenis		
64		
Convivij descriptio		
11		

Deuca-

INDEX.

- Deucalion fingitur pater
Vlyſſis 528
- Dianæ ſtudio 160. Nau-
ſica comparatur ibid.
Phœniſſam interimit 427
- Jovis filia & Latonæ 556
qualis 776
- Dies nunquam illuſceſcit
Cimmeriis populis 291
- Difficile eſt aliquem in-
ter plures & multo po-
tentiores quippiam mo-
liri 440
- Difficile quod eſt mor-
talibus dijs perfacile
276
- Difficile eſt optimum
ignominijs proſcindi
260
- Difficile eſt unum impedire
multos 555
- Difficile unum quodque diſ-
cere 639
- Dij injuſtè in malis accu-
ſantur, teſtes ſint con-
cionum 57. eis chari
bōni viri eis grata
quæ citò fiunt 72. om-
nia ſciunt 106 volunt
nos præceptorum me-
mores eſſe 103. eis in-
vitis nihil ſuſcipiendum
112. ſibi invicem noti
131. invident deabus, ut
cum, marito congre-
diantur 132. expertes
ſenij ibid. eorum vita
beata 156. non omnia
ex æquo dona de-
derunt 205. omnia poſ-
ſunt 276. ſimiles pere-
grinis hoſpitibus, qui
verſantur hominum
ſas neſaſque inſpicien-
tes 488. eorum mens
non mutatur 60. ho-
mines multum erran-
tes ſubmergunt tandem
563 eis omnia com-
mittenda, quoniam
multo potentiores ſunt
nobis 615. prudentiſſi-
mum inſipientem fa-
cere poſſunt, & contra
617 eos habere cor-
pora excepto fortalſe
Jove, paſſim Plut.
- Diligenter cognoscendum
qui ſint juſti, qui non
item.
- Diocleus filius Orſilochi
415
- Diomedes 63
- Dionyſij donum 851
- Dionadea 699
- Dira portenta in procos
579
- Diſceſſus Telemachi &
Piſiſtrati à Menelao
415
- Diſcedentibus & redeun-
tibus felicia quæque
exop-

I N D E X.

exoptanda	463	Donum Menelai	412
Disco certatum veteribus		Dorenfes populi in Cre-	
203		ta	330
Discordiaz malum	60	E	
Discordiaz in confilio & bel-		E	Brietate Cyclops amittit
lo	ibid		oculum. 247
Dissidium Græcorum	59	Ebrietas, quæ & loquax	
Divini augures	555	399	
Divitiæ & opes Ulyssis		Ebrius non ferrum, sed	
380		ferrum ebrium trahit	
Divites pauperibus & ege-		451	
nis auxilium portent		Ebrius plorans	527
559		Ebrij faciles sunt ad lacry-	
Dimetor Iafides rex Cy-		mas.	ibid:
pri	487	Ebrietas cum furore colla-	
Dodoneus Jupiter	515	ta	594.
Dolius senex 668. servus		Eclypsis solis	572
& mancipium Penelo-		Echeneus senex eloquens	
pes	120	182	
Dolores ad mortem usque		Echephron, Stratius Per-	
trahunt	299	seus Aretus, Thrasyme-	
Dominorum minæ sunt dif-		des & Pisistratus, filij Ne-	
ficiles	472	storis	75
Domus Plutonis	327	Echetus rex omnium homi-	
Domus Telemacho instar		num pessimus	500
ardentis flammæ appa-		Edochea Menelao erranti	
ret	572	dant consilium 100. ejus	
Domus adventui procorum		de patre Proteo capiendo	
parata	560	consilium 100. ejus do-	
Domus seu familiæ negli-		lus in patrem	103
gentia est hominum ex		Egestate varia suscipere co-	
injuria & rapto viven-		gimur	490
tium. Plut.		Elatreus procus	199
Donatio causa mortis		Elatus occisus	504
467		Eleemosyna homines con-	
Dona Dei varia	203	spicuos reddit	484
		Elpe-	

I N D E X.

Elpenor vino obrutus, decidit. per scalam, vitam amittit 178. ejus umbra Vlysi apparet 192. defunctus effertur 324. ejus comburitur cadaver ibid. ei erigitur cippus ibid.	mariro habuit charius ibid.
Elysius campus 111	Erithus fatuus nuncius 740
Embalschitrus nomen muris 684	Erymanthus 160
Enavigatio procorum 124	Eryonis dea gravis 416
Enceladus ligatus 694	Esopus 310
Enipens fluvius 383	Erconus famulus Menelai 838
Epazana canere 713	Euangelion 393
Epel insulam Elida inhabitant 364	Euboea insula 796
Eperitus fictum nomen Vlysis 664	Eumæus Vlyssæ non cognoscens cum periisse conqueritur 379 Vlyssæ hospitio humaniter excipit 376 pidationibus crebris pellit canes 385. sacra facit 386. ei reditus Vlyssæ non persuadetur 395. Vlyssæ ab Harpyis devoratum ait ib. hospiti Ulysi sacrificaturus mactat suem 396 æqualitatis studiosus Vlyssæ honorat dorsum suum ibid. cum Vlyssæ colloquitur 404 & 420 Telemachum reduncem excipit 436
Epeus ligneum equum Trojanum confecit 219	Eumelus 123
Ephiales Aloei filius 307	Eunomia 491
Ephyre 46	Eupithes cum Achæis conspirat in Vlyssæ mortem 671 dux stultitiarum ibid. à Laerte occisus 676
Epicaeste mater Oedipidis 304 ejus anima ib.	Eutopæ raptus 683
Equus Trojanus 219	Eurus ventus 143
Erebus fluvius infernalis & locus defunctorum animarum 328	Euryades interfectus 611
Erembi populi 86	Euryalus luctor optimus K k k 199
Erethmeus 199	
Eridanus nomen fluvij patriæ Phrygiæ 679	
Ettones sunt malorum scientes 595	
Eriphyle 307	
Eriphyles anima ibid. aurum	

199. indignatur Ulyssi
 200 Ulysseni ense donat
 215
 Eurybates præco gibbosus,
 nigro corpore, & crispo
 capite fuit 532
 Euryclea Pisetonidæ filia 27
 empta à Laërte viginti
 bobus ibi. Telemachum
 parvulum existentem
 enutrivit ibid. Telemacho
 ardentes faces præfert.
 ibid. Opis filia ibid. custos
 thesauri ibid. anus debilis
 148. ejus obedientia erga
 dominam ibi. quomodo
 agnoverit Ulysseni 140.
 nutrix Ulyssidis 27 nunciat
 Penelopæ Ulysseni redi-
 isse. 617
 Eurydamas occisus 615
 Eurydice filia Climeni 75.
 Nestoris uxor. ibid.
 Euryloclus dux sociorum
 Ulyssidis 268. indignanter
 Ulyssi respondet 339.
 ejus consilio Ulysses
 perdit socios 343
 Eurymachus Telemachum
 de hospite interrogat 24.
 Polybii filius ibid. ejus
 subdola oratio 459. ab
 Ulysseni servitium petit
 415. Ulyssi omnis gene-
 ris necessario pro servitio
 promittit ibid. immi-
 sericors § 16. pocillatorem
 puerum manu ferit ibi.
 princeps procorum arcui
 impar dolet § 88. simplex
 Ulyssi omnia Antinoo
 impurat 600. monet
 procos, ut omnes unà
 in Ulysseni impetum
 faciant 603. ab Ulysseni
 occiditur. ibid.
 Eurymedon
 Eurymedusa nutrix Nau-
 ficæ 172
 Eurynome præma § 26. &
 490
 Penelopæ ministra 504
 Euryphaessa mater Solis
 Eurytus Oechaliensis sagit-
 tarie artis peritus 206
 Eurytion læsus à vino &
 Centauro 591
 Exequiarum ritus 651
 Exercere corpus hone-
 stum
 Exercitationes 215
 F.
 Fabrilis organa 75
 Facinora non tolerabilia
 patrantur à prociis 31
 Facinus 71
 Fames nonnunquam ven-
 trem domat 13
 Fame mori miserrimum
 genus mortis 343
 Famula Ulyssidis prodigij
 conjectrix 159
 Farina

I N D E X.

Farina medulla virorum	43	Fratribus sorores nubunt	
Farina molita	47		259
Fatum cuncta gubernat	280	Fratrum benevolentia in	
Fatum præter fatum	4	Agamemnone & Menelao	
Fati potestas, erit initium		Odyss. 4.	
rerum in hominum po-		Fruges sua sponte prove-	
testate & voluntate Plut.		niant.	
Felēs formidini muribus		Fugiendū non est à Deo	459
680		G.	
Ferramenta ad navim fabri-		G enealogia Melampodis	
candam idonea	139	Genitalia homini ex-	
Fertilitas incredibilis		tracta	624
Figuris multum usus		Gerestrum	64
Homerus	28	Gerenius eques Nestor.	64
Filij pauci similes patribus		Glandes sues nutriunt	
43		Gorgoneum caput horren-	
Filij plerique parentibus		dum monstrum	323
peiores ead: pag.		Gortynis fines	68
Filij clam proficiscentes,		Gratum est diis hominem	
parentibus suis dolorem		prudentem ex periculis	
relinquunt.	121	evadere	7
Filius unicus generationem		Gratitudo	216
conservat	443	Gratiæ quæ & lavant Vene-	
Flamma in ardenti Pallas		rem	212
conspicitur	520	Grata nobis sint quæ Deus	
Fluctus maris ad naufragi		in animo ponit	400
preces sistitur	147	Græcorum ad Trojam	
Fluctus atque fumus ingens		dissidium	59. eorum
in mari exoritur	332	optimates in equo Tro-	
Fœminea consilia odit Jupi-		jano	220
ter	312	Gubernator navis Ulyssis	
Fores obseratæ	74	in mari occumbit	355
Fortis vir in omnibus potior		Gubernatio mariti, uxori	
rebus	175	honestæ gratissima	314
Fortuna sæpenumero homi-		Gustus areus	411
nes decipiuntur.	400	Gyrea petra	107

I N D E X.

H

Habitacula Jovis im-
mortalia 84

Habitans in altis optimus
adjutor 444

Halius filius Alcinoi 199
tripudiator 212

Halitherfes vates procis im-
minere periculum ingens
indicat 36

Halitherfes Mastorides præ-
stantissimus in dijudican-
do ibid.

Harmonia dea 704

Hasta Palladis intra armari-
um custoditur 11

Hebe dea 704

Heca : ombæ gratæ dijs 60
99

Helenæ Jovis filia 91. uxor
Menelai 87. ejus ornatus
ibid cum Menelao de ad-
venis fabulatur ibid. de V-
lyffe & Ilij excidio verba
facit 91. equo inclusos
nominatim vocat 95. ejus
genus perniciosum 379.
Telemachum xenij do-
nat 411. interpretatur au-
gurium 412

Helicon mons 672

Herbarum proventus in
Ægypto 92

Hercules & Eurythus cum
dijs de arte sagittandi
contendunt 204 ejus ma-

ter 303. Leonis animum
habuit ibid. ejus idolum
310 proditor hospitij
576. magnorum sciens
operum ib.

Hermione unica filia Hele-
næ 80

Hermius tumulus 460

Heros Ægyptius 28

Hesperus niger 24

Hesperij homines 195

Homerus cæcus in insula
Chio habitavit 703. ejus
cantiones iu precio ha-
bendæ ibi.

Homines omnes dijs indi-
gent 56

Hominum consilia mala &
acerba 214

Hominum nullus cum Deo
contendere debet 7

Hominibus ex nuptijs fama
bona nascitur 156

Homines Deum oculis ipsis
lignerent cernerent huc at-
que illuc euntem 287

Hominum concubitus ina-
nis 300

Hominem nihil aliud esse
quam animum 319

Homines nunquam malo-
rum ignari 315

Homini versati descriptio
367

Homines faciliè donis pla-
cantur 444

Homini-

I N D E X.

Homines immisericordes
erga egenos	488	Hospites cludere, neque
bonum neque justum	568. 378
Homines crudelēs detestan-
di	539	Hostes qui alienis ves-
cuntur, Deus prædam fa-
cit	379
Hominis synceri & boni
gloria lata	ibid.	Humanitatis exemplum	376
Homines in malo senes-
cunt.	539	Humanum genus	503
Homines non semper in-
somnes sunt	551	Humilitatis exemplum	410
Hominum fortunam & in-
fortunium Deus probè
novit	559	Hydrocharis rana	691
Homines scelerati miserum
tandem exitum fortium-
tur	131	Hydromedusa nomen ranæ	679
Honestum est audire canto-
rem utilia canentem	24	Hydrus	684
Honoraria munera ab Ho-
mero Cimelia dicta, quid
sint	20	Hymni in Apollinem	695
Horæ sapientes	704	Hyperia insula prope Cy-
clopes	155
Hortus Alcinoi	179	Hypsiobas rana	688
Hospites & peregrini non
negligendi	512	I	
Hospitum salutatio	55	Iaolcus insula	303
Hospitalitas Nestoris	56	Iaones populi	703
Hospites à Jove sunt	164	Iardanus fluvius	68
Hospiti locus honestus in
convivio	363	Iasida	304
Hospitalitas	ibi.	Iason à Jove flumine per-
cussus 132. charus Juno-
ni	328
Hospes non tentandus	199	Iemalius faber	520
Hospes præsens diligendus,
nolens dimittendus	408	Idamons	696
Hospitij lex	ibid.	Idolum Minervæ
Herculis	119
320
		Idomeneus	63
		Idothea filia Protei	100
		Igne, lustrantur ædes	614
		Igne mortuorum corpora
consumpta	668
		Ilij excidium	92
		Ilium non nominandū	627

INDEX.

Imbrus insula	695	Insula Cyclophum tam ferti-	
Immortalitas promissa U-		lis, ut omnia infeminata	
lyſſi.	139	& inarata proveniant	231
Imperate alijs & divitias &		Insula Thrinacria ſtudioſa	
honores affert	24	rei pecuariae	
Imperare alijs non malum		Infulae Graecorum	696
ibid.		Infularum multarum enu-	
Imperium ubi nullum do-		meratio	ibi.
minorum, ibi nec ſervo-		extra Intellectum ne quid	
rum diſciplina, nec ſedu-		nobis eveniat, perſpicien-	
litas	479	dum	476
Impietas filiae in patrem	104	Interitus Agamemnonis	67
Impium eſt mala mutuo		Interitus praestantis viri	
ſtruere	656	multo magis lugendus	
Impudicae famulae laqueo		quam ignoti alicujus	527
ſuſpenduntur	624	Inopiani populi	704
Incantationis uſus	556	Inopiana canere	735
Inclementiae exemplum	401	Iphthima filia Icaro	120
Inferorum locus	291	Iphiclea	304
Infantium ſtudium	736	Iphimedeae anima	ibid.
Ingeniū ſervitute perit	479	Iphimedia Aloeis uxor	ib.
Inhumanitatis exemplum		Iphitus Eurytides	575
484		Iram rationi parere debere	
Inimici ſunt, qui nobis mala		Odyſſ. 20	
excogitant	491	Ira Dei timenda, ne retaliet	
Injuriam patientes, Deum		malis facinoribus.	
invocant	13	Irati geſtus	563
Injuſte facientes, merito pe-		Iris dea	699
rire	4	Irus medicus	496
Injuſte Deus in adverſis ac-		Ulyſſem	
cuſatur	ibid.	jurgijs inceſſit ibid timi-	
Ino Leucothea filia Cadmi		dus ad pugnandum	ibi.
144		Iſmarus urbs ab Ulyſſe de-	
Inopus fluvius	695	populata	227
Inſtruitur domus adventui		Ithaca ad Nejum ſita	56.
procorum	560	ejus	
		aqualitas	112.
		fecundiffima	363
		prope	

I N D E X.

prope Ithacham, Dulichium,
Same, & nemorosa Zacy-
nthus 36
Ithacensium pugna cum U-
lyſſe 675
Itylus filius zethi regis 547
Juniores pubertate accepta,
mox ultionis cupidos,
ab Homero prædictum
ibid.
Juniores plerunque deſi-
piunt 195
Juno pulcherrima dearum
779. & ſuperos & infe-
ros invocat irata Jovi
ibid.
Jupiter pater hominumque
Deorumque 4. concio-
nem habet in conſilio
deorum ibid. memor pro-
borum hominum ibi.
Minervæ reſpondet 7.
hominum prudentium
memor ibid. viris inge-
nioſis ſuggerit, ut non-
nunquam paucis jucunda
proferant 20 homini-
bus felicitatem diſtri-
buit Ulyſſi navem me-
dio ponto fulmine diſ-
cindit 347. hospitalis
240. Venere delectatur
768. in omnes impe-
rium tenet 160. homi-
nes peccantes plectit
362. Ulyſſi ſignum de

cælo dat exauditionis 59
Minervæ de rei eventu
ſciſcitant, inter Ulyſſem
& Achæos fœdera & pa-
cem fore, dicit 689. bo-
nūque malumque tribuit
52 poteſt omnia ibid.
Juramentum Calypſo 136
Jurare Stygiam paludem,
graviſſimum Diis jura-
mentum ibid
Juramentum magnum ibid.
Juramentum Ulyſſis ibid.
Jurisjurandi ritus, per Deum
& per proprias calamita-
tes Odyſſ. 20.
Juris & legum author, Ju-
piter à quo Minos ſit edo-
ctus 528
Jus Talionis etiam Diis
æquum 35
Jus regium eſt nullum ini-
que tractare 116
Juſtitia deorum 520. ſenum
660

L

L Abores ſubeundos vir-
tutis & gloriæ cauſa 84
Labores Vlyſſis 227
Lacedæmon divina. 68
Laconica terra 716
Laertes aurarius faber 57
Laertis paupertas 311. pa-
ter Vlyſſis ibid. ejus au-
ſtera vita agnoſcit filium
664

I N D E X.

Læstrygonia urbis nomen
264	Liberi parentibus eximia
parentalia perficere de-
bent 15
Læstrygones populi Gigan-
tibus similes ibidem	Liberi in bonis 52
Lætandum, sed non efferen-
dum, ob fortunam fa-
ventem 524	Liberi causa amoris conju-
gum. 532
Lampeta nuncius Solis 344	Libentius ipsi devoramus
quippiam, quàm ut aliis
communicemus 464
Lampus equum Auroræ 640	Lichenor nomen muris
688
Lamus urbs 263	Lycomyle nomen muris
679
Laodamas filius Alcinoi 199	Lichopinax muris nomen
683
Laodamas provocat Vlyf-
sem ad certamen 200	Lignum Byblinum 909
Laqueo suffocari miserrim-
um genus morris 624	Limnisius ranæ nomen 691
Larus nomen avis 128	Limnocharis ranæ epithe-
ton 679. 893
Latona capite supereminet
cæteras deas 160 Apolli-
nem & Dianam peperit
695	Linguas dividendi mos 71
Laudare seipsum turpe 555	Liocritus Evenorides 40
Lectus Vlysis 403	Liodes vates, Oenopis filius
583 prædicat interitum
prociis, qui ex arcu Vlysis
illis accidet ibid. supplex
orat Ulysses 615. occi-
ditur 616
Leda Tyndari uxor 304	Longævus ille non fit quis-
quis cum deabus con-
cumbit immortalib. 766
Legibus parendum 123	Lorus herba, ejusque miran-
da vis 231. 343
Lelanthus campus 707	Lotophagi populi 231
Lemnus Insula Vulcano
perchara 208	Lucernæ in convivij. 179
Leonis robur 144	Lucinæ obstetricis spelunca
530
Lesbus insula 60	
Leucothea juvat Vlysses
144	
Leucippus 704	
Lex hospitij 414	
Liberalitatis exemplum 103	
Liberi ferè parentibus nas-
cuntur deteriores 34	

INDEX.

Luctæ certamen	199	Marathona	176
Luctus molesti brevis satietas	84	Mare debilitat homines	207
Luctus honos mortuorum	659	Mariti mandata retinenda	427
Lugere semper obest	203	Maron sacerdos Apollinis	236
Lugentes pulverem in caput fundere soliti	664	Mars vitiat Venerem	207
Luna Pallantis filia	728	velocissimus eorum	211
Lusus pilæ	212	permixtum sævit	212
Lucretia	704	Minerva fortitudinem & audaciam præbet	387
Lychomye, vide lucernæ		ejus officium.	776
Lyra Mercurij	727.	Mater nupta filio	304
Apollinis Dianæ	207	Mater certa, pater incertus	15
M.			
M agnum facinus perperatrans, suo ipse capite luat	431	Medicamentorum genera, alia conspergenda, alia bibenda	92
Maja Mercurij mater	724	Medici laus	ibid.
Majorum genus non temerè vituperandum	675	Mediocrитatis laus	422
Malea insula	530	Medon præco	116.
Malearum mons	67	nunciat Penelopæ consilium Procorum de trucidando Telemacho	ibid.
Malorum sibi homo causa	3	cum Phemio à Thelemacho servatur.	619
Mala opera non rectè succedunt	211	Megapentes servus	80
Malum, incerta loqui	315	Megara Creonis filia	303
Malum est continuè & semper lugere	504	Melanthius, Dolij filius, Armis instruit procos	607.
Malis alienis ridere	207	Ulysses calce ferit	475.
Malus arbor	179	ejus jurgia in Ulysses	472.
Mandata discentium	127	custos caprarum	475.
Manuum pressatio in consultationibus	56	vinctus	608.
Mantius	416	occisos	624

I N D E X.

Melantho ancilla Penelopes	cho causam profectionis
512 Ulysssem laceffit ib.	96. ejus navigatio 99. &
minatur Ulyssi verbera,	humanitas 414
nisi abeat domo 523	Mens deorum non statim
Melampodes pater Theo-	vertitur 60
clymeni 4 6	Mens à Deo. 540
Meleta 776	Menta dux Taphiorum 8
Melius est ex parte jacturam	Métor Vlyssis socius 40 Te-
bonorum facere, quam ex	lemachū tueri studet ibid.
toto 320	Mentor, Antiphus & Hather-
Membrorum Ulyssis robur.	ses proci, amici summi
336	Telemachi 464
Memnon divinus 316 ejus	Mentori similis Minerva 675
pulchritudo ibid.	Meonia 704
Memoriae donum 196	Mæraz anima 307
Mendacium absit à viro pru-	Mercenariis datur victus &
dente 52	amictus 515
Mendacium etiam ab ranis	Mercurius deorū internun-
improbatur 683	cus 7. ejus descripto 128
Mendici descriptio 483	dilectus filius Jovis ibid.
Mendicorum locus 364	mittitur ad Calypso ibid.
Mendicus plura in civitate,	ei ultimo libari cōsuetum
quam in agris sibi acqui-	180. refert Vlyssi malum
rit ibid.	Circes consilium 272. V-
Mendici plerunque opus &	lyssi remediū dat contra
labores fugiunt 475	Circes pharmaca ibid.
Mendico pudor inutilis 480	Cyllenius 647. procorum
Mendicus gratus sit subve-	animas ad inferos deducit
nienti 487	ibid. Jovis & Majæ filius
Mendicorum certamen 496	724. vaser & blandilo-
Menelaus flavus 80 ejus fa-	quus ibid. ejus opera 725
milia ibid. ejus domus	primus confecit testudi-
splendidissima 83. Tele-	nem ibid. ejus astutia ibid.
macho labores suos nar-	in quæ imperium habeat
rat 84. dolet Vlyssē absē-	755. in Mercurium Epi-
tē 88 quærit ex Telema-	gramma 780
	Meri-

I N D E X.

Meridarpax murium fortif-
simus 692
Mesauius servus Eumæi.
399
Mellena 575
Metieniviri ibid.
Miletus urbs maritima de-
lectabilis 696
Mimas insula 60
Minæ Telemachi adversus
procos 44
Minæ dominorum difficiles
472
Minerva cruciatur ob
miseriam Vlyssis 4.
Jovem placare studet
Vlyssi, ob sacrificia ex-
hibita ibid. apud Jovem
pro Vlysse intercidit
7. ejus cum Jove con-
sultatio de reditu in
patriam Vlyssis ibid.
ad iter se succingit 8.
impetu ab Olympo,
statu ventorum in Itha-
cam fertur ibid. armis si-
milis duci Mentæ ibid.
Telemacho exponit
ex quo patre sit 16. ex-
ponit Telemacho pa-
trem Vlyssæ adhuc in
viviis esse ibid. Tele-
machum consolatur
ibid. quærit ex Tele-
macho cur tam splen-
didum celebrent con-

vivium ibid. indignatur
contumeliosè convi-
vantibus ibid. Tele-
machi miseriis affici-
tur 16. jubet Telemachum
procos expelle-
re, & investigare pa-
trem 16. dicto audien-
tem esse Telemachum
jubet ibid. abiens Tele-
macho robur & anda-
ciam indidit 19. Aquilæ
similis dispareret 72.
Mentori assimilatur.
43 reprehendit Tele-
machum dissidentia 52
& 16 in somniis so-
latur Penelopen 123
Vlyssæ longiorem,
crassiolem & omnibus.
gratum reddit 195
Vlyssi apparet assum-
pto virili corpore 363
Vlyssæ increpat dissi-
mulationis 367 ani-
mat Vlyssæ in procos
555. promittit opem
Vlyssi 371. ad Telemachum
proficiscitur 372
& eum in somnis hor-
tatur ut Ithacum redeat.
406. Vlyssæ monet,
ut filio se prodatur 444
procos dementes red-
dit 571 hirundini simi-
lis, sedet in trabe 633
tela

I N D E X.

tela procorum irita ib.		libus forma & corpore	
Ulyſſem pulchritudine		contendere minimè de-	
perfundit	635	cet	112
Minos Jovis filius	320	Mortuos evocat Ulyſſes	
rex Cretæ, & pater Deu-		291	
calionis	528	Mortui res viventium no-	
Miſerrimum fame mori		runt	295
313		Mortuis honeſta parentalia	
Modus ſacrificandi	344	inſtituenda	547
Mole à mulieribus actæ		Mortuorum honos eſt, ipſos	
559		deſlere	663
Moly herba	272	Mulieres domus cuſtodes	
Mons Malearum	67	non vagabundæ eſſe de-	
Morbus hominib. odioſus		bent	23
427		Mulierum conſeſſus non	
Mortuus Elpenor deſletur.		inter vivos	ibid.
288		Mulieribus domeſtica tan-	
Moriendum potius quàm		tum adminiſtranda.	
indecentia opera videre		ibid.	
440		Mulieribus tela & colus cu-	
Moriendum ſemel danta-		rz ſit	ibid.
zat	327	Mulieribus non in viros,	
Mors omnibus commu-		ſed in ancillas ſit impe-	
nis	64	rium	ibi.
Mortem nullus hominum		Mulier mala	312
effugiet	pag. ead:	Mulieres citò obliſcuntur	
Mors quæ omnium miſerri-		maritorum	406
ma	343	Mulieribus non fiden-	
Mors inviſa miſeris homini-		dum	ibid.
bis	ibid.	Mulieres libidinoſæ mul-	
Mors omnibus expectan-		torum mentes decipiunt	
da	352	427. 428	
Mors ſimilis jucundiſſimo		Mulieres timidæ 319. &	
ſomno	355	aſturæ	524. 527
Mors Eurymachi	603	Mulius heros, & ſamulus	
Mortales cum immorta-		Amphinomi	519
		Murium	

I N D E X.

Murium cum ranis pu-
gna	679	139 comparantur accipiri	
Murium edulia	680	Circo	355
Murium apparatus ad bel-
lum	684	Naufragus Ulysses exponi-
tur terræ	144
Musæ invocatio	3	Navigatio Græcorum dif-
cors	60
Musa cantores exitat ad
suaviter canendum.	196	Navigatio celerrima	355
Musarum cantus	721	Navibus ædificandis neces-
saria ferramenta	139
Musælaus	207	Navium gubernatoris offi-
cium	340
Musici, honore digni	219	Navis in saxum mutata	359
Musicæ usus in convi-
vijs	207	Nauticæ filia Alcinoi	167
	651	cum ministra sua lava-
tur	159
Mycala insula	695	Nausithous Neptuni fi-
lius	155
Mycenæ	35	Naxus insula	696
Myrmidones	63	Nexra uxor Solis	332
N		Nebula fegit Ulysssem	175
N Ajades nymphæ, filiz		Neenides virgines	195
Jovis earum opera		Neleus consiliarius exi-
mius 72 filius Neptu-
ni	304
& habitatio	355	Neoptolemus	316
Nauteus	199	Neptunus Ulyssi irascitur	
Narratio Telemachi de		4 non audet cæteris	
suis cum Nestore ne-
gotijs 56. Nestoris de		dijs resistere 7 Ulyssi	
clade belli Trojani 161		irascitur ob Cyclopem	
de Autolyco Ulyssis		filium ibid tempesta-
te Ulysssem quatit 143	
avo 540. errorum Ulyf-
sis	443	147. ejus adulterium	
Nasus, aures & genitalia		304 indignatur Ulyf-
sem restitutum esse pa-
triz	
Melanthio amputan-
tur.	624		
Natura optimi canis	476		
Naubolides	199		
Naves paratz ab Ulysse			

I N D E X.

triaz :	356	linquit	16
Nequid nimis , Proverb.		Oceanus	610
428		Onchestus Neptuni lucus	
Neticam expugnatam à		707	
Laërte	668	Oculus effossus Polyphemo	
Neritus mons in Ithaca		247	
472		Ocyalus	199
Nestor vir prudens 52.		Oechalia	204
ejus ætas 55. ejus bene-		Oenops pater Liodis	583
volentia in tractandis		Ogygia insula	7.348
hospitibus 56. ejus filij		Oicleus	416
Minervæ sacrum appa-		Olco ungendi mos	76.
rant	75	667	
Nisus Dulichius	503	Oliva	636
Nivis liquefactio unde		Olympus	8
531		Omnia incipienda à numine	
Nocturni venti sæpe nu-		divino	3
mero navibus sunt exi-		Omnia in Dei voluntate sita	
tio	340	382	
Noemon filius Chronij		Omniscientes sunt dij	
48		ibid.	
Nomen æternum virtute		Omnib. inimicus est ille,	
paratur		qui egestate coactus falla-	
Norus & Zephyrus navi-		cia loquitur	389
bus in primis mala infe-		Omnia moderata , meliora	
runt	143	408	
Nox perpetua Cimmeriis		Omnibus parere , difficile	
291		592	
Nocti non fidendum	340	Optimates Ithacæ Ulyssis	
Nymphæ puellæ terren-		domum dilapidant	16
tur viso nudo Ulyssæ		Oraculum de fine belli	
163		Trojani	63
O.		Oratio Antinoi persua-	
Obscurus & inglo-		dentis Telemacho , ut	
rius qui periit suis		matrem jubeat nubere	
dolores & luctum re-		32	

Oratio

INDEX.

Oratio, Eurymachi vaticinium elevantis	39	Oratio Agelai ad procos, qua suadet Penelopæ nuptias maturari	571
Oratio Telemachi ad procos profecturi sciscitum de Vlyssæ patre ibid.		Ortilochus	79
Oratio Mentoris, reprehendentis procorum injustitiam & scelera	40	Orchomenus	315
Oratio Minervæ, incitantis Telemachum ad iter properandum	43	Orestes ob interemptam Ægisthum, apud omnes homines gloriam consequutus 19. patrem ulciscitur	ibi:
Oratio Antinoi ad Telemachum, qua hortatur ut strenuè laudat, bibat, aliisque curam rei familiaris relinquat	44	Orion-stella 148. à Diana interemptus 132. ejus magnitudo	307
Oratio Telemachi, docens natu grandiores, absentibus parentibus, curam rei familiaris gerere debere	ibi.	Ornamenta convivij	11.
Oratio Eurycleæ, dehortantis Telemachum à suscepta professione	47	Ortilochus filius Idomenei	364
Oratio Nestoris, sciscitantis ab advenis quinam sint	96	Orrygia insula	695
Oratio Alcinoi	192	Osculum capiti, oculis & manib. datum	436. 464
Oratio Eumæi de patre & matre Vlyssis	424	Ossa mortuorum servari solita	651. 652
Oratio Minervæ Vlyssi promittentis defensionem	555	Ostripelles quid	692
		Orus	307

P.

Pallas Minerva honorificè excipitur & tractatur à Telemacho 8. 12. mutat formam 43. prima dearum 55. inter omnes deos consilio & dolis incluta Minerva 267. mutat Vlyssi habitum & formam 372 ejus studium 715

Palma

I N D E X.

Palma ad aram orta	163	honor	15
Pandari filia orphanæ à		Patres familias humani sunt	
Venere enutritæ , reli-		in domesticos	383
quas mulieres specie		Patria & parentibus nihil	
& prudentia superarunt		dulcius	227
556. ejus filij ibid. ejus		Patrocli anima	315
filia Erynnibus datæ.		Pauper	71
ibid.		Pauperes & hospites à Jove	
Panthera animal	104	sunt	356
Paphus insula	212	Pauper in civitate mendicet	
Parcæ	620	463	
Parcam nemo aufugit		Pauperes dij vendicabunt.	
648		487	
Parcæ quales	752	Peccatores Deus punit	
Parnassus	542	360	
Partus Apollinis describitur		Pedum lotione Ulysses	
696		agnitus	539
Parentem suum nemo novit		Pelægi in Creta	528
15		Pelæas filius Neptuni	303
Parentibus monumenta eri-		Pelæa & Neleus , Jovis	
genda	19	ministri	ibid.
Parentibus & patria nihil		Pelæus rana pater Phylig-	
dulcius	227	nathi regis ranarum.	
Parentes nullis malis affi-		678	
ciendi	35	Pelionis anima	648
Parentum observantia , & in		Pellium usus	56
eos pietas	300	in Pellib. veteres cubuisse	
Pastores alijs nutriunt		Odyss.	17
pecora	375	Pelobates ranæ nomen	
Pastores mali pecora cor-		691	
rumpunt	475	Peloponessus	716
Pater incertus , mater certa		Pelusus	691
15		Penelopes filia Icarij la-	
Pater senex dictus	492	nificium 20. stipata	
Patres in bello fortiter		ancillis procos accedit	
sefe gerentes , filijs sunt		ibid. cantorem allo-	
		quitur	

quitur 20. filio paret
 ibid. ejus erga procos
 dolus 32. procos verbis
 mulcet , spe jactabat
 alia mens ibid. ejus
 preces ad Palladem pro
 filio navigaturo 120
 irascitur Antinoo 591
 filium alloquitur 467
 pro mittit dona Theo-
 clymeno , si vera de
 marito narraverit 471
 præstans specie, magni-
 tudine & animo 505.
 increpat Telemachum
 ob casum hospitem 507.
 ejus gloria ab Ulysse
 prædicatur 514. ejus &
 Ulyssis ignoti collo-
 quium ibid. Ulysssem
 ut hospitem in sedem
 collocat , quod de om-
 nibus illum interroget
 ibid. mariti discessum
 ægre fert 527. narrat
 hospiti Ulyssi , quomo-
 do procos fecellerit ibid.
 ex Ulysse ignoto ge-
 nus quærit 528. Ulyf-
 sem maritum absentem
 deflet 527. subdubitans
 accedit Ulysssem mari-
 tum 547. 631. narrat
 Ulyssi ignoto suum
 somnium conjectan-
 dum 548. ejus preces ad

Dianam 556. procis cet-
 tamen proponit 575.
 Ulysssem maritum re-
 diisse non credit 627.
 ejus cor alienum vide-
 tur esse à marito Vlyf-
 se 628. ejus cor durum
 636. Vlysssem ex signis
 agnoscit 639. ejus affe-
 ctio erga maritum
 Vlysssem recognitum.
 ibid.

Pera Vlyssis pane repleta
 484

Peregrini humaniter exci-
 piendi. 55

Peregrinus verecundus,
 malè sibi consulit
 191

Peribœa filia Eurymedontis
 176

Periclimenus superbus
 304

in Periculis summis,
 id quod in promptu
 est , excogitandum
 144

in Periculis alter alteri obe-
 diat 336

Perimedes socius Vlyssis
 291

Pero 304

Perpauci filij patribus simi-
 les 43

Persephone 323

Perseus filius Nestoris 75

LII Phae-

I N D E X.

Phaeton equus auroræ
640	Philoctetes Pæantis filius
63 etiam 204
Phaetusa & Lampetia deæ
atque pastores Solis.
332	Philomedes 468
Phæacensium origo 155.
peritissimi maris 179. 147
sumpto cibo & potu
corpus exercent 199.
eorum c. ptimatum no-
mina ib. eorum principes
tredecim 215. eorum
hospitalitas 356. genus
suum à Neptuno ib.
eorum navis in saxum
convertitur 359	Phlegyi populi non curantes
Deum 708
Pheidon Thesprotorum rex
535	Phocæ animalia marina,
carentia pedibus 103
Phœstum promontorium
68	Phœbus citharædus 695
Pharmacum Helenæ discuti-
ens tristitiam 92	Phœnissa mater Eumæi 427
filia Arybantis ditissimi
ib.
Pharmaca Ægyptiaca ma-
ximè nota medicis peritis
95	Phoenix veterator 391
Pharus insula, ante Ægyptus
dicta. 99	Phœnices Pœnissam lavan-
tem dolosè stuprarunt
427
Phemius cantor in con-
vivio canit reditum
Achivorum 20. supplex
Ulyssi 616	Phorcynis portus 355
Phidon rex Thesprotorum
391	Phornicius Noemon 48
Philœtius dolet propter
heri infortunium
563	Phrontis nauclesi obitus
67
	Phthia insula 316
	Phylo ancilla Helenæ 87
	Phygnatus rex ranarum
678
	Peria insula 128
	Pieriz montes 707
	Pietatis in Deum laus 7
	Pietas Ulyssis 540
	Pilæ lusus 307
	Piratzæ 240
	Peirus socius Telemachi
467
	Pirithoi umbra 323
	Pisandrus interfectus 612
	Piscatus 343
	Pisenor præco 28
	Pisistratus humanus erga
pere-

INDEX.

- peregrinor 55. celebs 75.
dux bellicosus ibid.
- Plejadum cognitionautis
necessaria 140
- Plutonis xdes 124
- Poculum aureum 55
- Poculum argenteum cum
labro inaurato 112
- Poculo valedicendi mos
352
- Poetæ non sunt sui juris
23
- Poetæ seu cantores à vete-
ribus dicebantur, qui
hodie viri docti & Phi-
losophi, vulgò Doctores
67
- Poëtarum exordium dire-
ctum ad Musæ invoca-
tionem 679
- Pœna Tyrannorum insepul-
tos abiici 64
- Pollux filius Tindari, pug-
nando peritus 304
- Polybus occisus 612
- Polycaste Nestoris filla natu
minima 76
- Polyctor 472
- Polydamna Thoonis uxor.
Ægyptiaca 92
- Polyneus 199
- Polyphemus Neptuni fi-
lius 7. omnium Cy-
clopum robustissimus
7. non homini, sed ca-
cumini montium simi-
- lis 235. ejus antrum ib.
advenas interrogat.
239 carnes, intestina,
ossâque humana me-
dullis plena devorat
240. diis se autumat
præstantiorem ibidem
graviter ab Vlyssæ re-
prehenditur 420. Cy-
clops advocat 247. ei
stertenti ob merum
eruitur oculis 247. itri-
sus ab Vlyssæ 251. ejus
robur ibid. imprecatur
Vlyssi 255
- Polyphidæus hominum
vates optimus 416
- Polyphonus nomen ranæ
688
- Polytes socius Vlyssis &
princeps virorum 268
- Polytropos quis dicatur 3
- Ponteus 199
- Pontonous præco, famu-
lus Alcinoi. 183
- Pontus obscuratur ab in-
genti nebula. 324
- Populi sub rege pio feliciter
degunt. 527
- Porci ex hominibus fiunt
271
- Portenta non frustra osten-
duntur 412
- Potentes rarò verecun-
diæ atque misericor-
diæ studiosi 379

I N D E X.

Potentés plerunque in domibus quieti, res & facultates devorant	452	Prymneus	199
Potiora sunt honestiora	191	Principes Ithacæ ambiunt matrem Telemachi	16
Pramnium vinum	271	Principes virj non omnia intelligunt, neque semper iusti	360
Prællæus nomen ranæ	691	Principes viri ferio jus exequantur in sceleratos	600
Preces Telemachi ad Minervam 40. Minervæ ad Neptunum 96. Minervæ ad cœlites 127. earum jus	151	Proceritati honos habeatur	195
Preces exaudiri	171	Prociis paratur mensa 8. epulantur 11. tacite audiunt cantorem 20. irati compressis labiis admirantur Telemachum loquentem 24. farti cibo & potu, cæterisque oblectamentis, lectum petunt 27. oblectantur tripudijs & cantu ibid. contemnunt Telemachum 47. de occidendo Telemacho consultant 116. parant navem ad insidias 123. Telemacho struendas 123. comparantur anseribus 148. optima quæque fercula devorare solent 376. eorum luxuries ibi eorum numerus 443. eorum quique donum affert Penelopæ 511. mirantur Penelopæ pulchritudinem 507. sinistro omine à Telemachi	
Præceptores seu duces mulierum Odyssei	3		
Præceptorum usus	67		
Præcepta deorum retinenda	99		
Præceptum Circes violatur, suasu Eurylochi	340		
Præcones mensæ administrant	11		
Præcones operam suam publice navent	527		
Prælium cum Ciconibus infelix	218		
Præstantius atque melius nihil, quàm cum concordis consilij rem familiarem administrant vir & uxor	163		
Priamus rex	59		
Priami civitas consilio Ulyssi capta	600		

INDEX.

lemachi eade deterren-
tur 567. inextinguibili
risu dementes reddun-
tur 571. illis à Penelope
certamen proponitur 575
viribus impares sunt ar-
cui tendendo 584. eorum
eades 599. eis arma à
Melanthio afferuntur 607
eorum mortis causa 647.
sepeliuntur	Pſicharpax epitheton muris
679
Procris 367	Pſyria inſula 60
Procuratores ſeu œconomi
40	Pterno phagi rex murium
679
Prodigia à dijs oſtenduntur
559	Pternoglyphus ibid.
Proma quæ 11	Pudor inutilis mendico
480
Proprijs ſtultitijs homines
dolores patiuntur. 5	Puella quidem pulchra ſed
non pudica 211
Propria bona conſumenda
non aliena 24	Puerilia conſectari, ætate
grandioribus non conve-
nit 19
Propinandi mos 56	Pugnandum ſi eſt pro fortu-
nis noſtris, non dolen-
dum, neque lugendum
488
Proſerpina Dea 284. caſta
mulierum 311	Pugnandum non eſt cum
amicis 204
Proteus 199	Pugna ranarum & murium
679
Proteus ſenex, Neptuni
miniſter 100. captus à
Menelao 104. diſparet
107	Pulveris ſeu cineris uſus in
luctu 664
Prudentiæ laus 7	Pylus urbs 52
Prudentia noſtra non om-
nia intelligimus 508	Pylus inſula 44 item 7.
Prudentia forma potior eſt
203	Pyriphlegetes nomen fluvij
284
Prudentem ex ſtulto dij fa-
ciunt 627	Pytho ſol 715
	Pythius unde dictus ibid.

R

R Anarum & murium
pugna 679
Ranarum edulia 680
Rana murem portat 683
Lil 3 Ranarum

INDEX.

Ranarum arma	684	Res familiaris claros filios	
Ranarum callidum con-		facit	384
lium de suffocandis mu-		Rethrus / nomen portus	
ribus	ibid.	, 12.	
Rara voluptas convivij, quo-		Reverentia Telemachi erga	
niam plerumque pejora		seniores	55
vincunt	516	Rhadamantus	191
Ratio præternavigandi Sire-		Rhexenor filius Naufithoi	
nes	327	176	
Rhea nomen deæ	699	Rhenza insula	696
Reditus Ulyssis ab inferis		Ridere ex malis alienis	576
ad Circen	324	Risus & lætitia	248
Redeunt ab insidijs proci		Ritus sacrificandi	287
455			
Regem clementer, ut pa-		S	
trems populo præesse de-			
bere	40	Sacrificium	55
Reges & potentes delitia-		Sacrificandi mos	59
rum gratia nutriunt canes		Sacra peraguntur Minervæ	
479		75. Jovi 255. mortuis	
Reges decet misericordes		Sagittæ olim veneno unge-	
esse	427	bantur	16
Regis Deum colentis, gloria		Sagittandi ars in usu anti-	
magna	524	quis	551
Regis pijdescriptio pulcher-		Salicis sterilitas	471
rima	ibid.	Salmoneus	303
Regis pij justitia longè se		Saltatio ornamentum convi-	
extendit	ibid.	vij	11
Regis pietatis studiosi, terra		Saltus certamen	199
fructifera	ibid.	Salutatio Græcorum	620
Regum filij molles	360	Samus & Zacinthus insulæ	
Regum filij pastores ovium		16	
ibid.		Saturni misericordia erga ra-	
Reliquiæ cœnæ	439	nas	692
Renuere donationem non		Scheria fertilis insula	128
convenit	492	Scopuli, Cyanei cœlum	
		altum	

INDEX.

altum attingere dicuntur.	Servos, dimidio mentis &
328	virtutis orbatos esse 479
Scutum Melanthij ex siccitate inquinatum 608	Seutlæus rana 688
Scuta Pallas invenit. 756	Sex socij à Scylla devorati. 339
Scyllæ descriptio. 328	Siculi 572
Scyrus insula 316	Sidonia 364
Securis 139	Sidonij populi 84
Sedere in pellibus 8	Sidoniorum rex 112
Sedilia ante domum, ex polito lapide. 75	Signum de Cælo datum Ulysi 559
Senectus incurva 18	Signum conjugum abscondita 632
Senes reperere per solum fertile. 12	Signis manifestis facile hominibus persuadetur 664
Senes prudentes. 67	Silentij usus 32.
Senes bellatores necessarij. 675	527
Senex à juvene facile vincitur. 496	Silentij laus & commendatio 520
Senex pater dictus 563	Silicernium epitheton senis decrepiti 735
Senium facultatibus in juventute collectis, fruatur. 15	Simulacra deorum 67
Senum mos est, molliter dormire. ibid.	Simulacra seu animæ mortuorum 313
Sepulchralium usus. 40	Simulantur in ædibus nuptiæ pertumultum 635
Sepulturam curant animæ. 292	Sintia populi barbari in Lemno 208
Sepulchrorum apparatus. 651	Sirenes quæ 317. in acervo virorum putrefactorum desident ibid.
Sermo viris non mulieribus curæ sit. 23	earum cantus omnium suavissimus ibid.
Servitus 467. ingenium perdit. 479	cautu ita homines dementantur, ut domum
Servi tantum Ulyssis duo fideles mansere 587	LII 4 redire

I N D E X.

redire non amplius cupi-
ant ib. jubent Vlyf-
sem navem sistere 335.	origo & forma 709
omnia scire dicuntur
ibid.	Solis boves folijs vescuntur
331
Sisamida genus leguminis
680	Solis grex ab Vlyssis sociis
violatur 343
Sisyphi poena 320	Solis anima & voluntas
347
Sitophagus 691	Solis eclypsis 572
Socius fratre non inferior
224	Solicitudo Minervæ pro
Telemacho 51
Socij Vlyssis omnes pereunt
347 & cur perierint
4	Solymorum mons 243
Socij Telemachi diis sacrifi-
cant pro felici navigatio-
ne 52. 55	Somnum captare parantis
descriptio 27
Soluunt equos apud Mene-
laum & curant 84	Somnus nimis molestus
259
Sol omnia videt & omnia
audit 343	Somnus laborum requies
255
Sol de injuria à sociis Vlyssis
illata, Jovi conqueritur
344	Somnus multus dolor 423
Sol petit exequi jus talionis,
de facinore commissio
344	Somnia non semper mala
548
Sol lucere recusat homini-
bus ni ulciscatur facinus
à sociis Vlyssis perpetra-
tum ibi.	Somnium Penelopæ de
Aquilis interficiente vi-
ginti anseres ibi.
Sol omnia illustrat 351	Somni portæ duæ ibi.
Sol putredine afficit 715	Somnus homines facit obli-
visci bonorum & malo-
rum 552
Solis ortus & officium 324	Somnus curas animi soluit
& membra ibid.
ejus mutationes 437.	Sparta civitas ampla
7
ejus januæ 661. ejus	Spongiarum usus 8
	Sponsio Neptuni pro Marte
adultero 211
	Stabularij rustici descriptio
475

Statim

INDEX.

Statim aliquid cognoscere bonum	640	lem Deus duxit	503
Stellæ inserviunt navigantibus	140	Tantalus in lacu	320
Stercoratio boni ominis	491	Tapeta purpurea	267
Stratius filius Nestoris	75	Taphij studiosi navigationis	12
Strenui sumus, quod posterius non laudent	20	Taphij populi latrocinia exercentes	427
Stultus, qui laborum & commerciorum est expers	124	Tardus sæpe numero celestem assequitur	211
Stygia palus	136	Tartarus	744
Stygiæ aquæ	ibid	Taygetus mons	160
Subulci Melanthium vincunt	608	Tela Penelopes	527
Sulphur malorum medela	624	Telemachus indignatur	
Sunium promontorium Atheniense	672	Palladem diu foras ante januam stare 8. omnem strepitum vitare studet, ut Palladem de patre interrogare possit 11. hospitam non ante cœnam loqui sinit	
Suspiciosi sumus super terram genus hominum	191	ibid. ejus & Minervæ colloquium 11. ex Minervæ sciscitatur parentes, patriam, & adventus causam ibid. ei nulla spes de reditu patris	
Syderum observatio navigantibus necessaria.	140	12. ei Minerva nunciat incolumem reditum	
Sympositum celebratur		Vlyssis 15. similes est & capite & oculis patri	
Syria insula	427	Vlyssi ibi. conqueritur se ex omnium infelicissimo natum ibid. non mortuum, sed ignobilem partem desit 15. Minervæ maternam exhortatio-	

T.

T Æda prælata conjugibus	643
Tænarus urbs in Laconia sita	716
Talorum ludus animi oblectationem affert	8
Talis mens hominum, qua-	

I N D E X.

tionem agnoscit 20.	set patri numerum pro-
Paladem honorario mu-	corum 448
nere donat ibid. matrem	Telemus vates Cyclopum
reprehendit 20. procos	252
alloquitur 23. commu-	Temess ære abundans 12.
ni miseria se sustentat	Tempestatis descriptio 243
24. sublimiloquus, sed	Tempesta ob Solis gre-
tamen confidenter pro-	gem violatum exoritur.
loquitur ibid. non am-	347
plius vult credere vati-	Templum Apollinis oracu-
ciniis 24. mavult do-	lum hominibus 722
mus suæ rex esse quàm	Tenedus insula 60
insulæ Ithacæ 24. Eu-	Terra multos homines erro-
ricleam ut uxorem ho-	nes pascit 308
norat 27. ejus thala-	Terra vitam referens 791
mus sublimis & in per-	Terræ motus causam, aquæ
spicuo loco ibidem de	seu Neptuno, attribuit.
duobus malis conquē-	Passim.
ritur, patre amisso, &	Thalamus Ulyssis in quo
procorum injuria 31.	erant & Thesauri, &
ejus responsio ad Anti-	omnis generis arma
noum, se excusans à pie-	637
tate erga parentes 35.	Thebarum fundatores 303
navigat Pylum 51. vin-	Thebæ inhabitatæ 722
dictæ cupidus 64. inju-	Themis dea 699
rias procorum Mene-	Theoclymenus vates petit
lao exponit 96. non est	opem 416
offensor deorum 116	ad Telemachi navem con-
suscipit in navem Theo-	fugit ibid. vaticinatur
clymenum 416. Itacham	Penelopæ de Ulyssæ
redit 431. ad Eumæum	471. prædicit procis
divertit ibid. de hospite	imminere ipsis malum
quærit, & patrem non	ibid.
agnoscit 439. patrem	Theocretes in Creta 528
ut hospitem ignotum	Thesauri custos 47
alloquitur 440. recen-	Thesei uxor 307 ejus
	umbra

INDEX.

umbra	327	lium triplex	220
Theſprotorum terra	535	Troja non nominanda Græ-	
Thetis Dea Nerei filia		cis	532
711		Trojani homines pugnaces	
Thoon	199	56	
Thoas Andræmonis filius		Trophonius filius Ergini	
400		amicus decorum	711
Thofa filia Phorcynis, ma-		Troxarta pater Pſicharpagis	
ter Polyphemi	7	679	
Thracia regio	212	Troxartemus	ibid.
Thrinacria inſula Solis		Tumultus exoritur ob cæ-	
332		dem procorum	635
Thus Arabicum	220	Tydeus	60
Thyestes	108	Typhaonis ortus 711 dam-	
Tireſias Thebanus vates		num mortalibus	ibid.
cæcus, & ejus fabula		Tyrannicum, amputare na-	
295		ſû, aures & genitalia	624
Tithon	127	Tyrannorum pœna, inſepul-	
Tityus terræ filius 191.		tos abiici 67. eorum mo-	
320		res deprehendentes in E-	
Tolerantiæ exemplum		cheto & Ægiſtho	ibid.
487		Tyro	35
Tonitrua cum fulmine		Tyro Salmonei filia uxor	
327		Crithei	303
Tonſura & lacrymæ in fu-		Tyroglyphus mus, filius	
nerę	92	Embaſichytrus	68
Trahit ſua quemque volup-			
tas	388		
Trichaices	528		
Triopus	704		
Triftitiam potu depellere			
95			
Troglodytes mus	688		
Trojæ excidium cantu cele-			
bratum			
de Trojano equo conſi-			

V

V Ana loquiturpe	127
Varia genera certami-	
num	199
Variarum & ſplendidarum	
veſtium deſcriptiones	
315	
Vaticinandi mos	384
Vatici-	

I N D E X.

Vaticinandum	quod	Vinum	animosum	112
Deus in animo suggerit		rubrum		235
15		Maroneum	236	Cy-
Vaticinium Circes contem-		clopum	ibid.	perdidit
ptum	336	Polyphemum	247.	dul-
Vaticinia non oblivioni tra-		ce	235.	ingenia prodit
denda	ibid	247.	nonnunquam sa-	
Venationis	descriptio,	pientibus	dominatur	
543		ibid.	ejus effectus	ibid.
Venus Jovis filia 208. ejus		homines	confidentes	
concubitus cum Matre		& audaces	efficit	427
217. ejus illicitæ pœna		immodicum	malorum	
624. ejus opera	756	causa	591	nigrum lau-
Venter multorum malorum		datum	628.	præmium
causa	476	271		
Venter non laboribus, sed		Virga Mercurij quæ	275	
ocio satiari cupit	516	Virga Mercurio data	752	
Venti quatuor 143. vide de		Viris potissimum imperium		
singulis	ibid.	sit domesticum	23	
Ventos in urrem inclusos		Vir fortis ubique clarus		
Ulyssi dat Æolus	259	& in omnibus potior		
Vestes ornant hominem		276		
156		Vir nullius precij, qui ho-		
Vestibus recenter lotis		spiti certamen obtulerit.		
juvenes delectantur	159	204		
Vestium mutatio	ibid.	Viri imbelles non grati mu-		
Vestis funesta	527	lieribus	211	
Vestitus Vlyssis ad Trojam		Viro per longum tempus		
abeuntis	531	absenti patria, pœna æsti-		
Viaticum paratur navigatu-		manda	527	
ro Telemacho	47	Viri principes non sese pa-		
Victori in certamine à pro-		tiantur corrumpi muneri-		
cis præmium constituitur		bus,		
490		Vir non longævus sit quis-		
Vigiliæ dolores pariunt.		quis cum deabus concu-		
555		bit immortalibus.	764	
		Vis		

INDEX.

Vis Iphiclea 304

Visa omnia non dicenda
735

Vitæ humanæ casus varij
144

Vita in convivij & voluptatibus 227

Vita beatorum morte 315

Vlysses virum, variis miseris jactatum, representat 3. à Calypso dea cur detentus 3. plurimos dolores passus pro cura animæ, sociorumque reditu salus ibid. ad Aethiopas pervenit illisque sacrificat 4. patriam incendio perire cupit 7. diu ab amicis remotus, in insula sylvestra calamitate premitur 5. à filia Atlantis dulci sermone detinetur 7. Deum colens laudatur ibid. hominibus gratus fuit 11 ejus ædes multis patebant ibid. non nisi Jove permittente sese ulcisci potest 19. ejus gloria per totam Græciam sparsa 23. socius Nestoris 56. ejus versutia exponitur 63. in equo Trojano 55. se qualem præstiterit in Trojano

bollo ibid. invitatus à Calypso detentus 135 parat sibi navem 139. ei naufrago succurrit Leucothea 144 ejus naufragi preces 151. in arbutis, folijs absconditus dormit 152. nudus puellis usus 163. ejus preces ad Nausicaam ibid. ejus verecundia 167 septus nebula 175. ejus preces ad Arctem 180. septennium in insula Ogygia detentus 187 ejus fortitudo & agilitas 203. ejus peritia 204. Nausicaæ gratias agit, 219 se armat in procos 218. ejus fletus comparatur mulieri quæ amisit maritum charum ibid. Alcinoos exponit calamitates suas 227 qui etiam deferitur ad Lotophagos 231 ingreditur antrum Polyphemi 236. cum sociis palum conficit ad Cyclopem interficiendum 244. Polyphemo vinum præbet ibid. interroganti Polyphemo dicit sibi nomen esse nemini ibidem ejus astutia 248

INDEX.

Ventos emittit per imprudentiam, utre à sociis soluto 260. cervum configit 267. ad Circen divertit 264. ad Circen ingreditur 275. commiscetur Circæ ibid; non vult cibum capere apud Circen priusquam redimantur socii 279. socios ad Circen ducit 280. ejus Mors 291. quærit ex matrè emortua conditionem uxoris, filij & patris 299. conatus matrem amplecti, frustratur 300. ad Ajacis umbram verba facit 319. ad insulam Ææam pernavigat 324. cum sociis capit cibum & dormit ad litus maris ibid. malum à Polyphemo prædictum ponderat ibi. quærit ex Circe, qua ratione Charybdim effugere valeat 331. ejus pedes & manus ligantur 331. sociis vaticinia Circes exponit 332. navigat ad insulam Sirenum ib. audito vaticinio Circes socios excitat ibid. nemoveatur Sirenum cantu, li-

gari se jubet ibid. premit ceram, qua ungat sociorum aures 335. ex vineulis à sociis resolvitur ibi. Circes mandati oblitus socios armari jussit 336. appropinquat Scyllæ & Charybdi ibid. præsens malum sociis cælat ibid. ejus socij jamjam morituri palpitant 336. sociis reliquis vaticinia *Tirefix* & *Circes* exponit ibid. ejus robur prædicatur pag: ad insulam Trinacriam pervenit 340. à sociis jurementum postulat de non violando grege Solis ibid. socios à Scylla devoratos deflet ibi. dijs supplex 344. cum sociis fame premitur 343. boves Solis ibi. in somnum vertitur ibid. cum sociis aqua libat 344. denuò in Charybdim impellitur 348. ad Calypso deferretur ibid. cum Phæacensibus sacrificat 351. ei ab Arcte lectus sternitur 352. dormiens reducitur à Phæacensibus 355. in navi securè dormit ibid. adve-

INDEX.

advehitur Ithacæam dormiens 356. ejus dona Phæacensia exponuntur ibid. patriam inspicens lacrymas profundit 360. ejus socij sacra faciunt Neptuno ibid. omnia videntur variata in patriam revenienti ibid. à suis non cognoscitur ibid. Minervæ supplex fit 363. dona accepta numerat ib. lætatur ob gratum nuncium Minervæ pag. ea nebula circumfusus patriam terram non agnoscit 360. ejus virtutes 368. Nymphis supplicat 371. lætatur tellurem osculatur ibid : Minervæ opem , ad occidendos procos , petit 371. ejus habitus mutatur 372. ejus divitiæ atque possessiones 379. dissimulans nititur Eumæo Vlyssæm reditum persuadere 383. ob virtutem, locupletissimam duxit uxorem 387. Pulchrè fingit historiam adventus sui ibid. quærit de matre & patre Laerte 434. dicit se ex pellice natum 384. quærit ex

Eumæo conditionem generis ejus 424. filio se prodit 444. Deo similis ibid. ejus habitus immutatus ead : pag. Telemachum instruit, quid faciendum , ubi ad procos venerint 451. cum Eumæo ad urbem maturat iter 472. ingreditur urbem mendicus ibidem ab Argo cane agnoscitur 476. ei mendico opera pane & carnibus impletur 480. conqueritur de procorum injuria 487. provocat Irum in certamen 496. accingit se ad pugnam ibid. Irum vincit 499. Irum victum pedetrahit ad aulam ibid. ob victoriam laudatus, dona accipit procis ib. Amphinomum præmonet infortunij 503. discedentis ad Trojam verba ad uxorem 508. non habuit capillos 515. nullius rei labores fugit ibid. cum Eurymachus scabello perit ibi. Telemacho jubet ut arma deponat 519. dicit sibi nomen esse Æthoni 520

Vmbra

I N D E X.

Vmbra Tirefiz Uliſſi om-	ciffimum Deum technis
nem itineris ſucceſſum	cepit 211 mutilis pedibus
prædicat 295	Junonis filius 711
Vmbra Anticlez matris	Vulnera incantari ſolita
Ulyſſis ibid.	543
Vnctionum uſus 547	Vultures Titium vexant.
Vnus Deorum princeps &	320
ſummus dominus deo-	Vxores non delectantur ma-
rum & hominum 4	ritis deformibus. 211
Volente Deo nihil eſt diffi-	Vxori non temerè creden-
cile 64	dum 312
Votum Vlyſſis 291	Vxori vir non ſit benignus
Vrſa ſtellæ nomen 140 nun-	ibid.
quam occidit ibidem	* Vxori non omnia revelanda
Vſus rei pecuariæ maximus	ibid.
in Libya 87	X.
Vtilius eſt mori quam inde-	X Enia dantur Tele-
centia opera videre. 560	macho 111
Vtres farinz receptacula 47	Xenia Vlyſſi afferuntur à
Vtres caprini lagenarum	Phazaceniſibus 216
loco 236	Z.
Vulcani labores in euden-	Z Acynthus 16
dis vinculis , quibus	Zephyrus ventus 143
Martem & Venerem	Zephyri refrigerant homi-
ligare cupit 208. inſi-	nes 111
dias ſtruit Veneri ibid.	Zethus rex ejuſque conjunx
claudus Martem velo-	303

F I N I S.

